

بیره وهریه کانی

ته یوری له ننگ

مندی اقر الثقافي

www.igra.ahlamotada.com

له فارسییه وه: حه مه ی حه مه سه عید

بیرم و مرییه گانی تهیموری لهنگ

وه رگیڙانی له فارسییه وه
حه مهی حه مه سه عید

پیکاچوونه وه
عوسمان محمد هه ورامی

له بلا وکړاوه کانی خانہ ی چاپ و په خشی رینما

زنجیره ۱۲۱

پاښتو ژبې کتابتون

بیره ودرنه کانی تهیموری لهنگ

- نویسنه: فارسیل پریون.
- ویرگیزانی: همدی همدی همدی
- بابه ت: پیره ودری
- تیراژ: ۱۰۰۰
- نویهت و سالی چاپ: پینهم ۲۰۱۱
- شونځی چاپ: چاپخانه ی کهنج

ژماره ی سپاردن: (۲۹۰) ی سالی ۱۹۹۹ ی پیراوه

نورپشان
سلیمانی — بازار ی سلیمانی — بهرامبهر بازار ی خفاف.
ژماره ی مؤبایل: (۰۷۷۰۱۵۷۴۲۹۳) (۰۷۵۰۱۱۹۱۸۴۷)

پیشه‌کی وهرگیرێ فارسی

(مارسل بریون) ی فهره‌نسی دانهر و کۆکه‌ره‌وه‌ی ئەم کتێبه له ئێراندا فاسراو نی‌یه. من دوانزه سال له‌مه‌به‌ر به‌سه‌ره‌اتیکی تری میژوویم به ناو‌نیشانی (سه‌لاحه‌ددین وارنغود) که به‌قه‌له‌می ئەم نووسه‌ره نووسرا بوو وهرگیراو له یه‌کێک له رۆژنامه‌کانی رۆژانه‌ی تاراندا ب‌لاوم‌کرده‌وه، به‌لام به‌وێنه‌ی وهرگیراو‌ه‌کانی ترم به‌شیوه‌ی کتیب چاپ نه‌کرا.

به‌رای من کتیبی "من ته‌یمووری جیهانگیر" که ئیستا ده‌خ‌ریته‌ به‌ر ده‌ستی خوێنه‌ران، له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه به‌م زووانه‌ کۆکراوه‌ته‌وه و نووسراوه‌ته‌وه یه‌کێکه له کتیبه‌ هه‌ره‌ باشه‌کانی ئه‌وروپای رۆژئاوایی که‌له‌م سالانه‌ی دوا‌ییدا چاپ کراوه.

مارسل بریون بۆ نووسینه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌ چیی له میژووی کۆندا سه‌بارته به‌ ته‌یموور نووسراوه‌ خوێندویه‌تی‌ه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی زانیوه چیی کتیبی عه‌ره‌بی له‌سه‌ر ته‌یموور نووسراوه‌ خوێندویه‌تی‌ه‌وه، ئه‌و میژووانه‌ش که فارسی بوون کاتی وهرگیرداوه‌ته‌ سه‌ر زمانه‌کانی ئینگلیزی، فهره‌نسی، ئه‌لمانی سوودی ئی بینوون، ئینجا ده‌ستی به‌ نووسینه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌ کردووه.

بابه‌ته‌کانی ئەم کتیبه؛ ئه‌و بابه‌تانه‌ن که نووسه‌ر له‌ناو هه‌موو ئه‌و کتیبانه‌دا که له‌ کتیبخانه‌کانی ئه‌مه‌ریکا و ئه‌وروپادا چاپی پێکه‌وتن و سه‌بارته به‌ ته‌یمووری له‌نگ نووسراون، کۆیکردوونه‌ته‌وه.

مارسل بریون به‌سه‌ره‌اتی هه‌ر یه‌ک له‌ نووسه‌ری ئه‌و کتیبانه‌ی نووسیوه، به‌نده‌ تا ئه‌مه‌رۆ نه‌مدیوه‌ هیچ نووسه‌ریک بۆ نیشاندانی سه‌رچاوه‌کانی خۆی ئه‌وه‌نده ورد بێت. بۆ نمونه‌ یه‌کێک له‌و سه‌رچاوانه‌ کتیبی (ظفرنامه‌)یه، که نووسه‌ره‌که‌ی (شرف الدین عه‌لی یه‌زدی)یه، من ده‌ل‌نیام جگه‌له‌ مامۆستایانی میژوو که ئیشیان ووتنه‌وه‌ی میژوو و ناچارن له‌به‌ر کاره‌که‌ی خۆیان میژوو بخوێننه‌وه‌ هیچ خوێنه‌ریکی ئێمه (ئێران) نازانی شرف الدین عه‌لی یه‌زدی له‌ چ ده‌وره‌یه‌کدا ژیاوه! و چۆن کتیبی (ظفرنامه‌)ی نووسیوه. به‌لام مارسل بریون

دهلی: شرف الدین عهلی یه زدی کاتبی میرزا ئیبراهیم سولتان بووه، که دووه مین کوپی (شاروخ)ه، وه نووسینه وهی کتیبه که شی دهگهریته وه بۆ سالانی (۱۴۲۴- ۱۴۲۵ زاینی) له (یهزد) داژیا وه ههر له ویش کوچی دواپی کردو وه ئهم کتیبه ش (ظفر نامه) سالی ۱۶۵۳ ی زاینی به زمانی فهره نسی له لایهن (پیتی لاکروا) وه نووسرا وه له سالی ۱۷۲۳ ی زاینی دا له لایهن (دهربایی) کرا وه به ئینگلیزی.

نوسه ری ههریه که لهو کتیبانه ی که مارسل که لکی لئوه رگرتوون چ به زمانی عهره بی یاخود تورکی یان زمانه کانی ئه وروپایی بووی به جوانی به خوینهری ناسیون.

ئهم کتیبه (بیره و هرییه کانی تهیمووری لهنگ به قه له می خوی) ته نها یه که کتیب بووه به ده سنووسو به زمانی فارسی نووسرا وه ته وه له لای (جه عفر پاشای سولتانی یه مهن) - ئهو کات یه مهن له قه له م په وی عوسمانیدا بووه - دانرا وه، پاش مردنی جه عفر پاشا نوسخه ی ناوبراو لای جیماوانی، جه عفر پاشادا پارێزراو ده بیست. تا کاتی که (کاتبیک) نوسخه ی له بهر نویسه ته وه بردوویه تی بۆ هندستان.

له کۆندا له بهر ئه وهی کتیب به ده سنووس نووسرا وه ته وه نرخ ی زۆر بووه، وه کو ئیستا نه بووه بکه ویته ده ست هه موو که س.

ئهم کتیبه دوا ی ئه وه ی برا بۆ هندستان، پاش ماوه یه که ئه فسه ره یکی به ریتانی بردوویه تی بۆ ئینگلستان، ئیمه نازانین ئهو کتیبه ی ئه فسه ره که بردی نوسخه راسته قینه که بوو یان ئه وه ی له رووی نوسرا بووه، پاشان له به ریتانیا (هیوی) به هاوکاری پرۆفیسۆر (وایت) مامۆستای دانشگای (ئوکسفۆرد) کتیبه که یان وه رگنپرایه سه ر زمانی ئینگلیزی و له سالی ۱۷۸۲ ی زاینی بلایان کرد وه.

من له بهر ئه وه ی مامۆستای میژوو نیم، تا ئیستا بۆم ده رنه که و ته وه ئایا نوسخه ئه صلیه که که ده سنووسه که ی لای جه عفر پاشای یه مهن ماوه یاخود نه؟، ئه گهر ما بی تا ئیستا چاپ نه کرا وه، وا ئیستا به هه ولی مارسل بریون ئهم کتیبه ده که ویته بهر ده ست خوینهرانی به ریز.

مارسل بریون زمانی عهره بی ده زانی و ئاشتای زمانی فارسی نی یه، ئهو سه رچاوانه ی که به فارسی نووسرا ون سوودی لئوه رگرتوون، له کاتی که دا بووه

بیرەوهرییهکانی تەیمووری لەنگ

کە وەرگێڕاوەتە سەر زمانەکانی ئینگلیزی و فەرەنسی و ئەلمانی، لەبەر ئەوەی
من فارسی زمانم هەندێ سەرچاوەی میژوویی وە زانیاریم کە لەسەرچاوەکانی
فارسییەوه دەس کەوتوووە خستوووە سەر ئەم کتێبە کە لە ناوەرپۆکە
فەرەنسییە کەدا نییە.

جگە لە بیرەوهرییهکانی تەیموور بە قەلەمی خۆی، مارسل بریون لەو
زانیارییه زۆرەیی کە لە میژوویی تەیموور هەندێ شتی زیاتری لەم کتێبەدا
خستوووە سەر.

مروّف کاتێک ئەم بەسەرھاتە دەخوینێتەوه ناتوانی سەبارەت بە کەسایەتی
تەیموور تیروانینیکی روون و ئاشکرا دیاری بکات، بەلام دەبێ دان بەوە
دابەزێت کە مروّفێک بوو مانوو نەناس، کۆلنەدەر و بێ وێنە لە میژوودا.
بەلام ئەگەر پاش خویندەوێ ئەم کتێبە نەتوانین تیروانینیکی روون لەسەر
کەسایەتی تەیموور دیاری بکەین، ئەتوانین لە باتی ئەو دیاریکردنە زانیاری و
شارەزایی بخەینە سەر ئەو زانیاری و شارەزایییە کە هەمانە، هەر بۆیە
خویندەوێ ئەم کتێبە تەنانت بۆ مامۆستایانی میژوو و خاوەن ئەزمونیش
بەکەلکە. هەر کەس لە هەر تەمەنیکدا بێت بە خویندەوێ ئەم کتێبە کەلک
وەردەگرێت. ئەم کتێبە پاشکۆیەکی هەیە بە قەلەمی قەشەیی سولتانیە، کە
سەبارەتە بە بیرەوهرییهکانی تەیمووری لەنگ.

زەبێخوولای مەنصور

بێنەکی چاپی دەهەمی فارسی

یه که مین بهش

سهرده می مندالی و خویندن لای شیخ شه مسه دین

باوكم ناوی (تەرقانی) یه، یه کیکبوو له خاوهن زهویوزاره که مدمه راه ته کانی شاری (کهش)، له گهل ئەوه شدا خه لکی ئەو شاره زۆر پزیزانده گرت.

پیش له دایکبوونم، باوكم خهوی دیبوو، پیاویکی نوورانی بهرانبهری وه ستاوه و شمشیرکی داوه ته دهست باوكم. باوكم شمشیره که ی له پیاوه که و مرگرتبوو، بههر چوارلادا ههلیسوراندبوو، دواي ئەوهی خه بهر یبوو بووه وه. بۆ نیوه پۆی پۆزی دوايی، وهک پۆزانی تر بۆ نوێژی نیوه پۆ باوكم چوو بوو بۆ مزگهوت، دواي تهراو بوونی نوێژ چوو بووه لای ئیمامه که وه، که ناوی (شیخ زیده دین) بووه و خه وه که ی بۆ گیرابوو وه. شیخ له باوكمی پرسیبوو: له چ کاتیکی شهودا ئەو خهوت دیوه؟ باوكم له وهلامدا وتبووی: ده مهو بهیانی. شیخ وتبووی: لیکدانه وهی ئەو خهوت بهم چهشنه یه، خوا کوریکت پی ئەبه خشی به شمشیری خۆی دنیا دهگری و دینی ئیسلام بهر فراوانده کات، وریابه، له پهروه ره کردنی ئەو منداله دا که متهرخه می نه که ی، زۆر چاک فیتری قورئان خویندن و دهرسو دهرسو خه تی جوانی بکه!..

سانی دوايی من له دایک بووم، باوكم بۆ ههلبژاردنی ناویک بۆ من چوو بووه لای ئیمامه که، ئەویش وتبووی ناوی بنی (تهیمور)، واته (ناسن).

باوكم دهیوت، ئەو پۆزه ی من چووم بۆ مزگهوت، ئیمامه که خهریکی خویندنی سوره تی (الملك) بوو، ئایه تی (١٦): ﴿اعْمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾، وشه ی (تمور) به واتای بوومه له ره زه و پۆچوون دی، وتنه که شی له وشه ی (تهیمور) وه نهزیکه، بهو بۆنه ی وه (شیخ زیده دین) ناوی (تهیمور) ی بۆم ههلبژاردبوو، یه که مین یادگاری سهرده می منالیم که هه می شه له یادمه ئەمه یه: پۆژیکیان گویم لیبوو دایکم به باوكمی ئەوت: ئەم منداله چه پله ره و به دهستی چهپ کار دهکات!.. به لام من زوو بۆم دهرکهوت که نهراسته مو نه چه په م، به لکو به ههردوو دهست کار دهکام!...

دوای نه وهی خرامه بهر خویندن، به ههردوو دهست دهنووسی. که گه و ره شبووم نه توانی به ههردوو دهست شمشیر بوه شینم و تیریش بهاویتزم. نه مپوش که ته مه نم گه یشتو ته هفتا سال بو من راستو چهپ هیچ جیا وازیان نییه. کاتیک که خرامه بهر خویندن نه و نه ده بچکوله بووم، نه مه نه توانی مومه که به سهر تهخته که ی بهر دهستما بلا و بکه مه وه. له شاره کانی (ما و ره نه نه هه) دا (نۆزه کستانی ئیستا) دابو نه ریت و ابو، که قوتابی دهخرا به بهر خویندن کلۆیه ک موم تهخته به کیان ده دایه و فیربانه کرد که چۆن مومه که له سهر تهخته که بلا و بکه ته وه، به تونده وه وه کو پارچه کاغه زکی باشی لیبکاتو به قه له م له سهری بنووسی.

که لکی نه تهخته به نه وه بوو که کاغه زی که م به کار ده هینرا، قوتابی دهیتوانی چه ند جاریک نه مومه بتوینیته وه به کاریبیتی. من نه مه ده توانی نه و کاره بکه م، دایکم بومی جینه جیده کرد!...

به که مین ماموستام پیا و نیکبو، ناوی (مه لاه لی بهگ) بوو. قوتابخانه که له ناو مزگه وتی گه ره که که ماندا بوو. هه موو پوژی له کاتی نویتژی نیوه پوژدا خه لک نه هاتن بو نویتژی جه ماعت. ئیمه مندالبوین، نه مان نه توانی بیده نگبین، جا بو نه وهی بیری جه ماعت جه نجال نه که یین، پشوو به کیان ده دایینی. له بهر نه وهی من زور مندالبووم، هه ندی جار دایکم، یان که سینکی تری خیزانه که مان له کاتی پشووه که دا ده هاتو ده ییر ده وه. هه ندی جاریش نه یاندامه دهست به کیک له قوتابییه گه و ره کان تا دوای قوتابخانه دهستم بگری. چونکه ئیسترو نه سپو حوشتی زور به سهر شه قامو کۆلانه کانداهاتو چۆ یانده کرد. که گه و ره بووم دهسته لاتم گرت دهست پایه و پله به کی باشم به و کو ره به خشی.

ماموستا که مان زور پیر بوو، ددان له ده میا نه مابوو، له بهر نه وه نه ییده توانی هه ندیک وشه به باشی بلی، به م چه شنه هه موو قوتابییه کان، به هه له هه ندیک وشه فیر بوو بووین. مه لاه لی با وهری و ابو که باشتین رینگه ی فیر بوون ته نیا هه ر داره و به داریش قوتابی فیر ده کرد! تاقه قوتابییه کیشی که داری بهر نه که و توبوو هه ر منبووم، هه ر چی ده وت به کسهر فیر ده بووم، پیم سه یر بوو که قوتابییه کانی تر وه کو من زوو فیر نه ده بوون!

پۆژئکیان مه لاهه لی به باوکمی وت: نرخى ئەم کۆپەت بزانه، چونکه سه ره پای زیره کییه که ی، به هەر دوو دەست دهنووسیت! که سیک به هەر دوو دەست بنووسى دەبیته حوکمه پای پۆژه لاتو پۆژئاوا!...

وانه نووسینه وه بۆ قوتابی ئەرکیکی زۆر گرانبوو، به لام بۆ من زۆر ئاسان و خوشبوو، له ماله وه هەر خه ریکی نووسینه وه ی وانه بووم. له ته مه نی حه وت سالیما له قوتابخانه ی مه لاهه لی ده ره ی نرام و برامه قوتابخانه یه کی تر، مامۆستا تازه کم ناوی (شیخ شه مسه دین) بوو. له بهر ئەوه ی خۆی ناوی (شه مس) بوو، داب و حو په وشت وابوو له سووره تی (الشمس) وه منال فییری قورئان خویندن بکات! هەر له یه که م پۆژدا ئەو سووره ته م له بهر کرد، مامۆستاکم سه رسامبوو! ناردی به دوا ی باوکما و پیی وت: به درێژایی ته مه نم قوتاییم نه دیوه له م کۆپه ی تۆ زیره کترو به توانا تر بییت، هەر ئەم پۆ سووره تی (الشمس) ی له بهر کرد وه!... پاشان وتی: ئاده ی ئەو سووره ته بۆ باوکت بخویننه. که خوینتم، باوکم هه ردوو ده ستی بۆ ئاسمان به رز کرد نه وه وتی: خوا ی گه وه ره، ئەم کۆپه م له نه خو شیی ئاوه سووریزه بپاریزه! پاشان ده ستیکرد به گیرفانی داو دراویکی خه سته ناو ده ستی مامۆستا وه وتی: ئەوه ش دیاری می!

پاش ئەوه ی حه فته یه کم ته واو کرد پۆژئکیان مامۆستام له هه موو قوتابییه کانی پرسى: باشت رین شیوه ی دانیشتن کامه یه؟! هەر یه که وه لامیکی دایه وه، که نوره هاته سه ر من، وتم: چاکترین جو ری دانیشتن ئەوه یه که مرو ف له سه ر ئەژنۆ دانیشی. وتی: به لگه ت چیه؟! وتم: موسلمانان له کاتی نوێژ کردن دا له سه ر هه ردوو ئەژنۆ دا ده نیشن، ئەمه ش نیشانه ی ئەو په ری پێزو خوا په رستیی هه ل په وی خوا ی گه وه دا. مامۆستا به ده نگى به رز سى جار ئافه رینی لیم کرد!... دوا ی سووره تی (الشمس)، بۆ ئەوه ی زۆر ماندوو نه بم، مامۆستا سووره ته کورته کانی پی له بهر ده کردم، هەر سووره تیکی یه ک جار بۆ بخویندما یه وه، یه کسه ر له بهر مه ده کرد. تا من زیره کترو، به په رۆشت بووما یه بۆ فیربوون، مامۆستاکم پتر پیی خوشبوو. پۆژئکیان وتی: ته یموور، سووره تی (یس) (۸۳) ئایه ته، بامن یه کجار به وردی بۆت بخوینمه وه، تۆش چه ند جار یك به باشی به دوا ی من دا بیخویننه، هه رچیت نه زانی من یارمه تیت ده دم.

دوایی لیمی پرسى: نه زانى واتای (یس) چیه؟ وتم: له زمانى عه ره بیدا پیتی (یاء) بۆ ناگدار کردنه ویه، به لام واتای پیتی (سین) نازانم. ماموستا وتی: (سین) واته مروف، به لام نهك هه موو مروفك، به لكو مروفی تایبته! وتم: من تا ئیسته نه مبیستوه پیتی (سین) واتای (مروف) بیته! وتی: پاسته، به لام ئهم پیتته یه كهه پیتی وشه ی (سره) یه، كه له زمانى عه ره بیدا به واتای گولۆ ریحانه دیت؛ خوا به جورى پیغه مبهرى ئیسلامى (د.خ) خوشده ویت لیره دا به گولۆ ریحانه ناوی ده بات! دوای ئه وه ی ماموستام واتای ئایه ته كه ی بۆم لیکدایه وه، ته نیا یهك جار سووره ته كه ی بۆم خوینده وه، قورئانه كه ی خۆم گرت به دهسته وه له سه رخۆ دهستمكرد به خوینده وه، پاش چه ند جار ك سووره ته كه له بهر كرد.

به رنامه ی پۆژانه م به م جوره بوو: دوای نانی به یانیان ده چوومه قوتا بخانه و تا نیومرۆ ده مامه وه، دوای نوێژی نیوه بۆ رنی بیابانم ده گرت به ر. هه موو جار ك باوكم ده یوت: ئیمه بنه ماله یه كین هه موو پیاوانى جه نگاوه رو چه كدارو به هیژن، تۆش ده بی هه ر به مندالى فیژى هونه رى جهنگ ببی! له ده ورو به رى شارى (كه یش) دا له وه پگه ی فراوان هه بوون، كه ره وه ئه سپ و ماینی تیدا ده له وه پان، ئیمه ش ره وه ئه سپى كى بچووكمان هه بوو. كه منالبووم یه كك له ته كما نه هاتو فیژده كردم كه چۆن سواری ئه سپى نیوه یاخى بيم. فیژده كردم كه نابى له دواوه بچم بۆ لاى ئه سپى یاخى چونكه جووته ئه هاوى، نابى له پیڤیششه وه بچم چونكه قه پده گری. ده یوت: له لاى چه په وه، یان پاسته وه بچۆ، به ده سته پاست، یان چه پ توند یالى ئه سپه كه بگه ر. ئه سپ كه یالیت گرت له راده به ده ر غار ده بات، بۆ ئه وه ی ئه و كه سه ی ده یه ویت سواری بی بكه ویت؛ كه یالیت گرت نابى به ریبه دیت تا خۆت هه لده ده یته سه ر پشتی، كه سوار بووی هه ر دوو ئه ژنۆت له لا قه برخه ی توند بكه تا له نگه رت ریکبى، ئینجا ئه گه ر یالى به رده دیت، كه زۆر غاریكردو زانى ناكه ویت، هیمن و هیمن ده بیته وه!...

پاش ئه وه ی چاك فیژى سواری بووم، راهینه ره كه م فیژى تیر هاویشتنى كردم، پاشان فیژیکردم كه به سواریش تیر بهاوێژم، دواتریش راهانم كه به هه موو لایه كا تیر بهاوێژم چاك نیشان بییكم، به لام له بهر ئه وه ی بازووم لاواز

بوو، تیرم که م بړی ده گرد، پاهینه ره که شم هه می شه هر هانیده دام و دیوت: که بازووت به هیژ بوو، تیریشت زور برده کات.

پۆژىڭيان وەكو پۆژانى دىكە چووم بۇ بىابان و تا ئىوارەيەكى درەنگ
سەرقالى سوارىو رېمازىو تىر ئەندازى بووم، كە گەرامەو مالى، دواى
نانخواردن و نوژى شىوان خەوتە. بۇ پۆژى دواى مامۇستا لىمى پرسى: ئايا
ئەتوانى بە باشى سوورەتى (يس) بخوینى؟! وىم: مامۇستا، بە تەواوۋەتى
سوورەتەكەم لەبەرە... كاتى لەبەر بۆم خوینىد، بۇ دووم جار سى جار وتى: زۆر
باشە، ئافەرىن.

دواى سى سال همو قورئانم له بهر كړد. پوځيان ماموستا كه م
له ناو قوتا بخانه دا ميواندارى هه نديك زاناو خانه دانو پياوماقوولانى شارى
كردبوو، باوكيشم يه كيكيوو له ميوانه كان. ماموستا دواى له زاناكان كرد كه
تاقيمبكه نه وه و بزائن قورئانم له بهره، يان نا. سيان له زاناكان چهنه
سووره تيكي قورئانيان ناوبردنو منيش به دهنگى بهر زهر هه مويانم
خويندن، هه مويان پنيان خوشبوو، ئافه رينيان ليكردمو نازناوى (حافظ
قورئان) يان لينام، واته له بهر كهرى قورئان!... دواى ته واو بوونى كورې
ميواندارى، (شيخ شه مسه ددين) به باوكمى وت: ئه وهى له تواناي مندا بوو به
كوپه كه تم وت: وفيرمكرد، جا ده بى ماموستا يه كى واى بو هه لبرئرى كه فيرى
زانستى مرفو خو اوبو نه ننيى گه وهى زانبارى بكات!...

بەو بۆنەيەو ە قوتابخانەي شىخ شەمسەدينم تەواو کرد، باوکم ئەسپو ماینییکى پەسەنى پنبەخشی. دواى چەند پوژنیک برامە قوتابخانەي مامۇستا (عەبدوللاقوطلب)، ئەم مامۇستايە زۆر پايسە بەرزو زاناوداناو خواناسبوو. هەندیک لە کوپانى پياوماقوولانى شار لەو قوتابخانەيەدا دەيانخویند. دەبى ئەوەش بلىم، منیش پوژ بە پوژ تەمەنم هەلدەکشاو قوزترو جوانتر دەبووم، کە بووم بە چوارده سال، لە ناو خەنگدا بە قوزترین کوپى (ماوەرانهنتەهر) ناو دەبرام.

یه‌کێک له قوتابییه لاوه‌کانی قوتابخانه‌که‌مان، ناوی (یولاش) بوو، له تورکه‌کانی رۆژمه‌لاتی (ماوه‌پائهنه‌هر) بوو. بۆم ده‌رکه‌وت ئهو تورکه‌کانه هه‌ندیکیان نیشته‌جیی شاره‌که‌ی ئیمه‌نو له خه‌لکی تر جیاوازو سه‌ره‌پۆن؛ له هه‌لسوکه‌وتی ئهم کورده‌دا بتر ئهم باسه‌م بۆ روونیوه‌وه. هه‌ر که قوتابخانه

بوو، تیرم کهم بری دهکرد، پاهینه ره کهشم هه میشه هه هانیده دامو دهیوت: که بازووت به هیژ بوو، تیریششت زۆر برده کات.

پۆژنیکیان وه کو پۆژانی دیکه چووم بۆ بیابان و تا ئیواره یه کی درهنگ سه رقالی سواری و پهمبازی و تیر نه ندازی بووم، که گه پامه وه مالی، دواى نانخواردن و نویژی شیوان خه وتم. بۆ پۆژی دواى ماموستا لیمى پرسى: ئایا نه توانی به باشی سووره تی (یس) بخوینى؟! وتم: ماموستا، به ته واهه تی سووره ته کهم له بهره... کاتی له بهر بۆم خویند، بۆ دووهم جار سى جار وتی: زۆر باشه، ئافه رین.

دواى سى سال هه موو قوپشانم له بهر کرد. پۆژنیکیان ماموستا کهم له ناو قوتابخانه دا میواندارى هه ندیک زاناو خانه دان و پیاو ما قوولانی شارى کرد بوو، باوکیشم یه کی کج بوو له میوانه کان. ماموستا دواى له زانا کان کرد که تاقیمبکه نه وه بزائن قوپشانم له بهره، یان نا. سیان له زانا کان چه ند سووره تیکی قوپشانیان ناو بردن و منیش به دهنگی بهرز هه هه موویانم خویندن، هه موویان پینان خوشبوو، ئافه رینیان لیکردمو نازناوى (حافظ قوپشان) یان لینام، واته له بهر که ری قوپشان!... دواى ته واهه بوونی کۆپی میواندارى، (شیخ شه مسه ددین) به باوکمى وت: نه وه ی له توانای مندا بوو به کوپه که تم وت: وفیرم کرد، جا ده بی ماموستایه کی وای بۆ هه لبژیری که فیری زانستی مروؤو خواوی و نه نینی گه و ره ی زانیاری بکات!...

بهو بۆنه یه وه که قوتابخانه ی شیخ شه مسه دینم ته واهه کرد، باوکم نه سپو ماینیکى ره سه نی پنبه خشی. دواى چه ند پۆژنیک برامه قوتابخانه ی ماموستا (عه بدو للاقو طب)، نه م ماموستایه زۆر پایه بهرزو زاناوداناو خواناس بوو. هه ندیک له کوپانی پیاو ما قوولانی شار لهو قوتابخانه یه دا ده یان خویند. ده بی نه وه ش بلیم، منیش پۆژ به پۆژ ته مه نم هه لده کشاو قوزترو جوانتر ده بووم، که بووم به چواره سال، له ناو خه لکدا به قوزترین کوپى (ماوهرانه نه هه) ناو ده برام.

یه کیك له قوتابییه لاهه کانی قوتابخانه که مان، ناوی (یولاش) بوو، له تورکه کانی رۆژه لاتى (ماوهرانه نه هه) بوو. بۆم ده رکه وت نهو تورکا نه هه ندیکیان نیشه جیی شاره که ی ئیمه نو له خه لکی تر جیا وازو سه ره پۆن: له هه لسوکه وتی نه م کوپه دا پتر نه م باسه م بۆ روو نبوه وه. هه ر که قوتابخانه

تەواو دەبوو، خۆى ئەگەيانده لامو چەند وشەيەكى واى بە زاردا دەهاتن، پېم شەرمە بياڭگېز مەو. چاك دەمزانى كە ياساى باپىرە گەورەم (جەنگيزخان) بەرانبەر بە نيازى گلاوى يولاش كوشتنەو دەبى سەرى لە لەشى جيا بگرتەو!...

{پروونكرندنەو: تەيموورى لەنگ وەچەى جەنگيز خان نەبوو، تەنها بۆ شانازى، خۆى وا ناساندوو. ياساى جەنگيزخانيش ھەر ئەو بۆرە كە خۆى دايناو دواى خۆيشى ھەر يەكە لە كۆرەكانى لە قەلەمپەوى خۆيدا پەيرەويدەكرد. ((وەرگېزى فارسى)))}

چەند جارنك ھەرپەشەم لە يولاش كرد كە وازبېنى، ئەگينا سەرەنجامى كوشتنە، بەلام ئەو بە جۆرنك سووربۆو، تەنانت ھەندى لە قوتابىيەكان لە مەبەستى گەيشتبوونو چاوەرپى پقەستانى من بوون. پۆژيكيان، لە دواى گەپانەو ھەمان لە قوتابخانە، يولاش لەوانى تر جيا بوو ھەو خۆى گەيانە لای من، ئەيزانى پروو دەكەمە بيايان بۆ سوارى و تيرھاويشتن و شمشير بازى و پەمازى. لە نزيك ئەو لەوەرگەيەو كە پەو ئەسپ و مايينەكەى ئيمەى لىبوو، خانوچكەيەك ھەبوو، كەلوپەل و پيداويستى خۆم لەوى ئادەنان. ھەر كە گەيشتمە ئەوى تىروكەوانم لە خۆم بەست و ويستم بەرەو پەو كەمان بپۆم، سووربۆو مەشقى ئەو بەكەم كە بە سوارى و لە گەرمەى غاردا پروو بۆ دواو وەرچەرخينم و تير بەاوم. لەم كاتەدا يولاش پروو بەپروم ھات و تى: تەيموور، بۆچى سەبارەت بە من بى سۆزى؟! ئەى نازانى من چەندە تۆم خوش ئەويى! لەناو ھەموو قوتابىيەكاندا تەنيا تۆم ھەلبازاردوو! تۆ دەبى لەگەل مندا، كە باوكم (خان)ە، كاتى خوش بەسەر بەرى و.... نەمتوانى بوارى بدم لەسەرى بپوات، تىرىكم گرتە سنگى، بەپشتا كەوت و دەمى نەكوتار و مرد.

يەكەم كەسيك كە كوشتەم يولاش بوو! بى ئەو ھى بترسم، يان خەمبارىم، ماو ھەك لە لای لاشەكەيدا وەستام، ھىچ پەشيمانيش نەبووم، چونكە ئەگەر ئەو جۆرە قسانەى لەگەل مندا نەكردنايە نەمدەكوشت! پاشان بە پتيويستم زانى باوكم ئاگادار بەكەم، كاتى كە پېم وت، تىكچوو، وتى: كارىكى خراپت كردوو چونكە باوكى داواى خوينى دەكات! وتە: ئايا تۆ قايلەبىت كە توركىكى پۆژمەلاتى (ماو ھەرئەنھەم) ئەو جۆرە قسانە لەگەل كۆرپى تۆدا بكات و كۆرەكەشت ھىچ گوى نەداتى و پىيان قايلبى؟! باوكم وتى: نەخىر، بەلام ئەگەر

تۆ پیشتەر به منت بوتایه، منیش باوکیم ئاگادار دهکرد که کورپه که ی ته میبکات، به لام ئیستا هیچ چاره یه کمان نییه و ده بی خۆمان ناماده بکه ین بۆ تۆله ی باوکی یولاش!... وتم: بابه گیان، هه ندیک له قوتابییه کان ئاگادارن، ده زانن چهند دپنده بوو، ههر هه موویان رقیان له من ده بووه و هه که ئه وهنده خۆم ده گرتو به سزای خۆیم نه ده گیاندا! باوکم وتی: نه گهر نه وان گه واهی بدهن که یولاش تاوانکاره، باوکی ناتوانی تۆله مان لیبکاته وه.

یه کهم کهس که ده رباره ی کوشتنی یولاش لیکۆلینه وه یکرد، مامۆستاکه مان بوو. دوو به دوو پرسیار ی لیم کردو منیش به راستی وه لاممدا یه وه. پاشان پرسیار یکرد: نایا هیچ کهس له نیازی گلاوی نه و ئاگادار بوو؟! منیش ناوی هه ندیک قوتابیم هینا. له دوا ی لیکۆلینه وه له گه لیاندا مامۆستا بریار ی ده رکرد که من له کوشتنی یولاشدا گونا هبار نیمو نه و لاوه ش به گوێره ی یاسای جهنگیز خان شیاوی کوشتن بووه. پاشان مامۆستاکه مان له گه ل دارۆغه ی شاردا وتووێژ یکرد، نه ویش دوا ی لیکۆلینه وه ی زۆرو گوێگرتن له گه واهه کان، بریاریدا که به پینی یاسا نه و کورپه شیاوی کوشتن بووه! باوکی یولاشیشی ئاگادار کرد، که ناتوانی داوا ی خوین بکات! به ناچار ی باوکی یولاش ده سبهرداری داوا کردنی خوین بوو، به لام تا دوا پۆژی ژبانی ههر به چاوی دوژمنکاری ده یروانیه ئیمه... هه میشه ده مزانی بۆ هه لیک ده گه پئی من بکوژی، به لام نه و هه له ی بۆ هه لنه که وت، له گه ل تیپه ر بوونی پۆژگاردان من به هیزترو قۆزترو جوانتر ده بووم و هه ستمده کرد که تایبه تمه ندییه کم تیایه له خه لکی تر دا نییه!.

دوودمین بهش

سه رتهای لاوی و پیشکته وتنی هونه ری جهنگ

که بووم به شازده سالان، هیچ کام له هاوته مه نه کانم له تیرهاویشتنا نه یانده توانی به رهنگاریمبکه ن. کاتی تیرم به رهو ناسمان بهاویشتایه له چار ونده بوو!!، پاش ماوه یهک وهختی دهکته وه سهر زهوی. گه ئی بهره دلم خوش ده بوو، زور جار سی ئه سپم له پال یه کترداو له یه ک کاتدا پیکه وه تاو دها و له گهرمه ی غاردا له سهر ئه م ئه سپه وه خوم هه نده دایه سهر ئهوی ترو لهو سهریشه وه ده گهرامه وه سهریشتی یه که م ئه سپ. کاتی که ئه سپه کانمان له دهشتو دهر به ریدانایه، پیوستان به نالکردن نه بوو، به لام که ده مانگرتنه وه بۆ سواری و بار، ده بوو نالیان بکه یین. من بۆ خوم به بی یاریده ی هیچ کهس ده مبه ستنه وه نالنده کردن، بئجگه له من هیچ سواری که نه ییده توانی ئه م کاره بکات!

یه کیکی تر له هونه ره دلخوشکه ره کانم ئه وه بوو که له گهرمه ی غاردا له سهر زینه که دهرده چووم له لای راست، یان چه پی ئه سپه که وه چاک خوم ده گرت، به مهش له کاتی جهنگدا خوم له تیری دوژمن ده پاراست. زور جار ئه سپه که م ده کوژرا، به لام خوم سه مه لاتده بووم. له هونه ری مه له وانیشدا زور کارامه و ماموستا بووم، ته نانه ت له گهرمه ی لافاوو هه نچوونی پووباری (جه یحوون) دا، که هیچ مه له وانیک نه ییده ویرا توخنی بکه وئ، من لیمده داو ده مپری! یه کیکی تر له هونه ره کانم که مه نده ندان بوو، له کیوو ده شته کانددا کام ئه سپه ی زور کینوی و سهرکه شبوو، ده متوانی به که مه ند بیگرمو بیبه مه وه بۆ شار. له شازده سالیدا ده ستم له هه موو زانستی کدا هه بوو، ته نیا له پزیشکی و ئه ستیره ناسیدا هیچ

شاره زاییم نه بوو، نیستاش که ته مه نم له حه فتا سال تپه ریوه، هیچ زانیارییه کم لهو دووانه دا نییه. شازده سالانم ته واکوردبوو،

پوژنکیان باوکم بردمی بۆ سه رگۆری باپیرم، وتی: تهیموور، ئیمه له بنه ماله ی (جغتائی) یزو باوو باپیرانمان ده چنه وه سه ر (یافت) کوپی (نوو) پیغه مبه ر. یه که مین که سینک له باپیرانمان که ئیسلامبووه ناوی (کراشه ر نویمان) بووه و زاوی (جغتائی) بووه به (گورگان) ناویان بردووه، واته (زاوا)، ئهم نازناوه بۆ منیش ماوه ته وه و دای منیش نازناوی (گورگان) بۆ تو ده مینیتته وه. باوکم زۆر نامۆزگاری کردم و وتی: ئهم جیهانه جامیکی ئالتوونه و پیره له دوویشک و مار، به شی هه ر که سینک له م جامه زپه ردا هه ر پیوه دانی دوویشک و مار. خوشی و مزگینی له وانه ی که هه ر چاکه ده که نو له دای خویشیان هه ر چاکه به جینه هیلین!.. هه ر ئه و پوژه په یماندا به باوکم هه میشه په پیره وی دینی (موحه ممه د. د. خ) بکه م، پیز له زانیانی ئاین بگرم، به پنی توانا مزگه وت و قوتا بخانه دروست بکه م و سامانم ته رخانه بکه م بۆ به رژه وه ندیان. پاش هه لوسته یه ک باوکم وتی: تهیموور، هه رچه نده به ته مه ن بچووکى له گه ل ئه وه شدا به ته وای وه کو پیاویکی بیست سالانه ی، نامه خوا سه رم ناگاته شانت، ناوشان و سنگپانی، بازووت زۆر به هیزه، ئیتر کاتی ئه وت هاتووه ژن بینیت و وه چت لیبکه ویتته وه. وتم: بابه گیان جارئ هه موو مه راقیکم ئه وه یه که به باشی فیژی زانیاری و شمشیربازی و پهبازی و تیره ندازی بيم، به راستی ئه وه نده ماوه م نییه که بیر له ژنه یان بکه مه وه!... باوکم وتی: ئه وانه به جینی خویمان و ژنه یانیش به جینی خوئی، پیاو ده بی به گه نجی ژن به ینی تاکو مندا له کانی گه نجراده بن!...

من وای بۆ ده چووم گه ر پیاو ژن بینئ هیژی که مده کات، له به ر ئه وه تکام له باوکم کرد که دووسائی تر لیم بوه سستی. دواتر له گفتوگو یه کدا له ته ک قه شه یه کدا بۆم ده رکه وت که هه له بووم، ژنه یان هیچ له هیز که م ناکاته وه. که

شازدە سالانم تەواۋ كىرد، چوۋم بۇ شارى (سەمەرقەند) و پەيۋەندىم لەتەك (مىرى كەلال) دا پەيدا كىرد، ئەم پىاۋە لە زانستدا مىر بوو، لەم بۋارەدا بە مىرو پىر دەزانراۋ كەلگى زۆرى لىۋەدەگىرا.

بەر لە رۆيشتنم مامۇستا (عەبدوللاقۇطب) نامەيەكى دامى بۇ مىرى ناۋبراۋ بۇ ئەۋەى باشتىر پىشۋازىم لىبكات؛ تەمەنى مىر نىزىكەى ھەشتا سائەدەبوو، رىشى سىپىو زۆر درىژ بوو، چاۋەكانى زۆر گەش و پىر لە خۇشەۋىستىبوون. كە نامەكەى خويندەۋە داۋاى لىمكىرد. كە بچمە تەنىشتىۋە بۇ ئەۋەى باشتىر بىمبىنى، ئىنجا وتى؛ تەيمور، من ناۋى باۋكىم بىستۋە، بەلام نەمدىوم. عەبدوللاقۇطب واى نوسىۋە كە تۇ ھەموو قورئانت لەبەرە، ھەرۋەھا گەلىك ھۇنراۋەى شاعىرە ناۋدارەكانى عەرەبى فارسىت لەبەرە. وتى؛ بەلىۋاى، واى، خۋاى مەزىن توانايەكى واى داۋمەتى تەنبايەك جار ھەر ھۇنراۋەيەك بخۋىنمەۋە بە تەۋاۋەتى لەبەرىدەكەم.!! پاشان پىرسى ئاىيا لە ھۇنراۋەى (ئەعشا) شتىك دەزانى؛ وتى؛ نەخىر، ھىچم لەبەرنىيە، چونكە ئەم شاعىرە عەرەبە سەراپا ھۇنراۋەكانى ھى دلدارىو خۇشەۋىستىن و منىش جەز لەو. جۈرە ھۇنراۋانە ناكەم. وتى؛ تۇ لاۋىكى لىھاتۋوى، نابى رقت لەو جۈرە ھۇنراۋانە بىنت، چونكە بە ھۇيانەۋە شاعىرەكان نەئىنى خۋاپەرستى دەرەبىر، چاۋ، پىرو، مەئىو ئەشق چەند وشەيەكن بۇ دەرخستنى نەئىنى خواناسى، بە شىۋەيەك كە تەنبا پىشياۋانى ئەم رىبازە تىيدەگەن، پىنە شىاۋىش ھەرگىز تى ناگات.

پاشان (مىر). ھۇنراۋەيەكى (ئەعشا)ى خويندەۋە كە دە دىربوۋ، داۋاى لىمكىرد ھۇنراۋەكە بلىمەۋە، منىش بە بىۋەستان ھەموۋىم خويندەۋە. يەكىك لە ئامادەبوۋان وتى؛ پىنم واىە ئەم لاۋە ئەم ھۇنراۋەيەى بىستۋە، ئىستا من ھۇنراۋەيەكى نەبىستراۋى عەرەبى دەخۋىنمەۋە، ئەگەر ئەم لاۋە بە يەك جار لەبەرىبكات، ديارە خاۋەن بىرو ھۇشىكى زۆر بالاىە. ھۇنراۋەكەى خويندەۋە، تەنبا ھەوت دىر بوو، منىش دەمودەست دەقاۋدەق وتەۋە، كۆرەكە

بیده نگبوو! ... میر دهستیکی خسته سه سه رمو به وردی تیمی پووانی،
پوویکرده کۆبه که وتی: من له نیوچه وانی ئەم لاوه دا نوورێکی مەزن
به دیدەکم، ئەم لاوه دهگاته پلهو پایه یهکی وا که هیچ کەس به دهستی
نه هینابی، من تا ئەو کاته نامینم، به لام ئیوه دەمینن ئەبیینو ئەبیستن ئەم لاوه
که ناوی تهیمووره، جیهان دهگریتا!

دوای ئەوه (میر) به نۆکه ره کهی خۆی وت: که حەوت کولیچه بینێ،
کولیچه کان له ناو تووره که له یه کابوون، میر وتی: که گه پرایته وه شاری (کیش) له
هر یه که یان تۆسقائیک بخۆ ئەوی مایه وه هه ئیگره، من پیشبینیده کهم که
حەوت قه له مېرهوی جیهان گوێ پرایه لی فرمانی تۆ ده بن. میری که لال له سالی
(۷۵۲) ی کۆچیدا ئەم پیشبینیه یکرد، منیش باوهرم نه ده کردوا ده رجی. هه رکه
گه یشتمه وه مائی، باوکم وتی: میری که لال پیاویکی مەزنو پیروژو خاوهن
که رامه ته، چی وتوو و ابکه. ئیستا بۆم ده رکه وتوو که میر راستی وت،
واحهوت قه له مېرهوی جیهان گوێ پرایه لی من!

باوکم مامۆستایه کی بۆ راگریتم که به باشی فیزی شمشیربازیم بکات، ناوی
(سه مهرطهرخان) بوو. هه ر له یه کهم مه شقدا بۆم ده رکهوت شیوازی
تایبه ته مندی خۆی هه یه، به په تیکی درێژو قاییم دهستی راستمی به ست به
له شما، پاشان وتی: تهیموور تۆ ئیستا دهستی چه پت هه یه، هه ر جهنگاوهریک
دهستی راستی زامدار بی و له کار بکهوی، وهک مردوو وایه، دیاره ئەگه ر
جهنگاوهر هه ردوو دهستی به کار بینێ وهکو دوو نه فەر وایه. مامۆستا کهم چاک
پایه ننام بۆ به کار هینانی دهستی چه پ، دواتر له گوپه پانی جهنگدا، به هۆی ئەم
هونه ره وه، گه ئی جار له مردن رزگار ده بووم.

که به پلهو پایه ی خۆم گه یشتم ئەو مامۆستایه م ئەوهنده پیربوو بوودان له
ده میا نه مابوو، منیش زۆر به سه رمکرده وهو مووچه ی باشم بۆ ته رخانکرد، له
هه مان کاتدا هه موو مامۆستا و هاوپی کۆنه کانم له یاد نه چۆوه، کارو مووچه ی

باشم دانئ. هه رگیز به بیریشما نه هاتوو که تۆله له دوزمنو ناحه زانی
سهرده می هه رزه کاریم بکه مه وه؛ له بهرئه وهی نه وهنده دهسه لاتدار بووم،
بهزه بوونو داماو ده هاتنه بهرچاومو پیم جوان نه بوو که تۆله یان لیبکه مه وه.

مامۆستای شمشیربازییه کهم له کاتی پاهیناندا، بوماوهی یهک سال دهستی
راستمی به له شمه وه ده بهست، تاوام لیهات که دهستی چهیم باشت به کار بیتم.

ته مه نم گه یشته (٤٦) سال، پۆژنکیان له نزیک شاری (ئهنگوریه)، نیستا
پینی دهوتری (ئهنگارا)، له شکری منو له شکری سولتانی عوسمانی (بایه زید)
به رانبه وه ستاین. هه والم نارد بو (بایه زید) که شه پی نه فهر به نه فهر بکه یین،
هه ر کهس کوژرا له شکره کهی ده سگری بی. دانیابووم که به سه ریا سهرده کهوم و
دهیکوژم، چونکه ئه و ته نها هه ر به دهستی راستی شمشیربازیده کردو من دوو
شمشیرم به دهسته وه بوو، به هه ر دوو دهست چاک شمشیرم ده وه شانده.
(بایه زید) نه یوئرا بیته مه یدانو پووبه پوو مبیته وه.

سه ره پای فیربوونی هه موو هونه ره کانی جهنگ، به هیچ جوژنیک زانستم
پشت گوئ نه خستبوو. دووکتیپی فارسیم ته واکردن که (مه ثنه وی) _
نووسینی جه لاله دینی پۆمی وه (گوئشه نی راز) _ نووسینی شیخ مه حمودی
شه بهستری) بوون، هه ردووکیان هونراوه بوون، هه رچهنده خویندنه وهی
(مه ثنه وی) بیزار بووم، که چی به پیچه وانه وه، (گوئشه نی راز) م پی خوشبوو،
هونراوه کانی ده رباره ی خواو ئه م دنیاو ئه و دنیا زۆر کاریان تیکردم؛ هه ر له بهر
ئه مه شبوو کاتی که به خوینو ناگر نازربایجانم داگیرکرد، نه مه یشت دهست له
شاری (شه بهستهر) بدرنت چونکه نووسه ری (گوئشه نی راز) خه لکی ئه و شاره
بوو، ئه و پۆژه ی من گه یشتمه شاری ناو براو، هه موو دانیشتیوانی له ترسی
گیانیان هه لاتبوون، منیش ناردم به دایاندا که بکه پنه وه، سه رو مالو
نامووسیان پارێزراوه! خه لک ده یانزانی میری پۆژه لاتو پۆژناو راستگوویه و

پهیمانی خۆی دهباته سەر، بهم جوړه هه موویان گهراڼه وه سەر مال و حانی
خویان.

پریارمدا که سەرژمیرییه کی دانیشتیوانی شاری (شه‌بستر) بکړی تا بزاند
ژماره‌ی نه‌وانه‌ی ته‌مه‌نیان له پانزه سال زیاتره چهنده، پاشان دهرکه‌وت
که (۲۸۹۱) که‌سن، منیش پریارمدا که هر یه‌که‌یان (۵) مسقال زپریان بدریتی؛
بهم جوړه (۱۹۴۵) مسقال ئالتوون دابه‌شکرا به‌سهریاندا!.. نه‌ئه‌فسه‌رو
سهریازه‌کانم، نه‌دانیشتیوانی شار نه‌یانده‌زانی له به‌رچی نه‌و زی‌پرهم
به‌خشیوه‌ته‌وه، منیش به‌که‌سم نه‌وتبوو! به‌تایبه‌تی نه‌زانان ئاماده‌نین له
مه‌به‌ستو نیازی دانایان بگهن... وا لی‌ره‌داو بو‌یه‌که‌م جار هو‌ی دابه‌شکردنی
نه‌و ئالتوونه ئاشکرا ده‌که‌م: کتیبی (گولشه‌نی ران) ده‌لاقی بیرو هو‌شمی والاو
فراوانکردو هه‌ندی‌ک بابه‌تو باسو لایه‌نی نه‌نینی په‌ندو زانیاری بو‌ ئاسانکردم.
که ته‌مه‌نمبوو به (۱۸) سال، باو‌کم منی له جیتی خۆی داناو خانه‌نشینی بو‌
خۆی هه‌لبژاردو هه‌موو کو‌تایی ته‌مه‌نی به‌ خواپه‌رسی ته‌ برده سەر.

هه‌روه‌کو با‌سم‌کرد، باو‌کم له دهره‌به‌گه بچو‌و‌که‌کانی شاری (کی‌ش) بوو،
سامانمان زۆر نه‌بوو، بو‌یه لی‌پرام بو‌ زۆرتر کردنی سامانه‌که‌مان، به‌ تایبه‌تی له
(سه‌عدی شیرازی) په‌ندم وهرگرتبوو، که مرو‌ف تا دوا هه‌ناسه‌ی ژبانی ده‌بی
هه‌ولیدات بو‌ دارایی و سامان و فی‌ر بوونی زانست، تا‌کو به‌ هو‌ی سامانه‌که‌یه‌وه
نه‌زانه‌کان پیزی لی‌بگرنو به‌ هو‌ی زانست و هونه‌ریشه‌وه دانا‌کان پزلی‌نانی به
ئه‌رک بزاند. بو‌ نه‌وه‌ی سامانی باو‌کی‌شم زۆر بکه‌م به‌ پی‌ویستم زانی که‌بچه
باره‌گای یه‌کی‌ک له میره‌کانی (ماوه‌را‌نه‌نه‌ه).

سینیه مین به ش

به خزمه تگه یشتنی میری یا خماق

لهو سه رده مه دا فرمانره وای شاری (سه مهر قه ند) میریکی ناودار بوو، ناوی (میر یا خماق) بوو، ته مه نی حه فتا سانبوو، دوو کوپی گه نجی بوو بوون، هر دووکیان کوژا بوون، ته نها یه ک برازای هه بوو، نه شترسا که بیکوژیت و ته ختی فرمانره وایی لیداگیر بکات.

(میر) باو کمی ده ناسی، خه بهرم بو نارد نه گهر حه زده کات له خزمه تیدا بم، ناما دم بو راپه پاندنی هه موو فرمانیک. میر قایل بوو، کاتی که بینیمی سه رسامبوو، وتی: نه مزانیوه (ته رقائی) کوپی وا جوانم هردو لنها تووی هه یه! پاشان لیمی پرسى: تو له چ کاریکا کارامه ییت؟

وتم: له به کار هیئانی قه له مو شمشیر وه شانندا زیره کم، نه توانم دیوانی به پیزتان و سوپاشتان به رپوه بهرم! دواى که میك سه رنجدان وتی: بو به رپوه بردنی دیوان هیشتا گه نجی، به لام ده توانم کارو بارى به رپوه بردنی سوپا به تو بسپیرم.

به م جوړه له ته مه نی (۱۹) سالیما بووم به لپرسراوی به رپوه بردنی سوپای میر. فرماندهی له شکری میر پیاوینکی قه له و بوو ناوی (قولور که مال) بوو، وادیار بوو که ته مه نی له په نجا سال تیپه پیکردبی، که زانی میر نه و به رپرسارییه ی پنیسپاردووم، ته ماشایه کیکردم و پیکه نی، جا پرویکرده سه ربازه کانی و وتی: (میر یا خماق) کوپیکی پر چدریژی بو ناردوین بو نه وه ی له گه لیا چاک رابویرین!!...

شمشیرم له کیلان دهرهیناو هاوارمکرد: هر ئیستا که پیتی دهسهلمینم که من کوپنکی پرچدرنژ نیمو دهتوانم سزای جنیودهر بدهم! که هیرشمکرده سهری، ترسی لینیششتو زانی گیانی لهمهترسیدایه، نهویش شمشیری هه لکیشاو بهرهنگارمبووه، به جوژی له سهرخو دهجوولا، دلیا بووم دهیهویت بمکوژیت. به لای چه پا شمشیرنکم بۆ لاملی داهینایهوه، تا سهر ئیسقان ملو قوپقوپراگو شاده ماری برییهوه! دهمودهست کهوتو خوین له ملیهوه وهک جوگه له دهپویششت، دواي چهند چرکهیهک مرد. شمشیره خویناوییه کهم به جله کانی سهری و پاکمکردهوهو خستمهوه کیلان، پوومکرده سهربازهکانو وتم: من (تهیموور)م، کوپی (تهرقائی)، خه لکی شاری (کیش)م، له ئیستاوه من فهرماندهی لهشکرو ئیوهشم، هر کهس سهرپیچی بکات بهم شمشیرم دهکوژیت! سهربازهکان سهیری یهکتریان کردو بی دهنگ بوون؛ زانیم که فهرماندهییم جیگیر بووه!

پهنگه ههبن که پهخنه لینگرن، بۆ پاراستنی نامووسی گهنجه قۆزو جوانهکان زۆر توندپهروم، هر کهس بهرانبه هر کوپنکی گهنج و جوان پهوشتی ناشیرین بنوینی دهبی بکوژیت! ئهم توندپهوییهشم لهوهوه هاتوه له سهردهمی لاویما بۆم دهرکهوتو تیگهیشتم که جوانی یهکیکه له تاییه تهندییه کانی خوی گهوره. له سنوورو قهله مپهروی حکومپرانیمدا ههموو گهنجکی جوانو قۆز به ئاسوودهیی و له باوهشی ئاسایشدا دهژیا. نهو پۆژهی که من (قولور کهمال)م کوشت، (میر یاخماق) ناردی به دواماو پیروژبایی لیمکردو وتی: تۆ منت له دهست پیاوکی تیکدهر و ناپه سهندو ناله بار پزگار کرد. منیش وتم: میرم، سوپای بهرینزان زۆر نارینو بی سهر شوینه، رنمبده که به شیوهیهکی نوێ پیکوپینکی بکه! میر وتی: چی به چاک نه زانی بیکه!...

منیش هر دهسهربازم کردنه یهکو یهکیکم کرده لپرسراویان که پینی دهوترا (ئوئباشی)، هر ده دهستهه کردنه سه د کهسو لپرسراوه کهیان پینی

دهوترا (یوز باشی)، وه هه هه زار سه ربازم خستنه ژیر فهرماندهیی یهك كه سه وه پینی دهوترا (مینباشی). پینش من سوپای میر كه سه رانسهر به ناو سواره بوو بیجگه له خواردن و خوتن هیچ کاریکی تری نه بوو، من بریارمدا كه پوژانه سه ربازه كان له بیاباندا مه شقېكه نو نوژنه كانیشیان له یاد نه كه ن. به م جوړه له ماوهی دوو هه فته دا پینشكه وتنی زور چاك به دیکرا.

دواى مانگيك چووم بو سه ردانی میر، بینیم هه ندی له پیاوه کانی له بیابانه وه به گریان وه هاتنه باره گای میرو دادو فهریادیانبوو له دهست خیلئ (قهره خه تائی) كه له باكووری سه مه رقه ندا نیشته جیبوون، هیرشیان كرده بووه سه ریان، شهش هه زار مه ریان به تالان بردبوون و سئ شوانیشیان لیکوشتبوون. منیش داوام له میر كرد كه ریمېدات برؤم جهرده كان بگرمو به سزای خوانیان بگهیه نمو مه پو مالاته كهش بهینمه وه! میر وتی: تهیموور، پیاوانی خیلئ (قهره خه تائی) زور خه تهر ناكو ژماره یان له بیست هه زار پتره! وتم: نه گهر به پړزتان قایلېن دووسه د كهس له گهل خومدا ده به مو هه موو مه پره كانیان لیده سه نمه وه و ئه یان نهینمه وه. میر وتی: ده ته وئ به دوو سه سوار وه بچی به گژ بیست هه زار جهنگاوهر دا؟! وتم: بو سزادانی جهرده كان و گه پاندنه وهی مه پره كان دووسه د كهس به سه!...

هه هه مان پوژ كه وتمه ری، دواى برسنی بیست قوناخ، گه یشتمه قه له مه روی خیلئ (قهره خه تائی) داوام كرد كه چهند پیاو ماقوونكیان بین، كه كو بوونه وه، پینانم وت: من سه ره شكری (میریاخماق) م، هه ندیک له پیاوه کانی خیلئ ئیوه شهش هه زار مه ریان دزیوه و سئ شوانیشیان كوشتووه، داواتان لیده كه م كه مه پره كانم پینده نه وه و جهرده كانیشم پیناسین!... له وه لاما وتیان: نه م خیلئ یازده تیره یه، ئیمه نازانین كام تیره نه م كارهی كردووه! وتم: پهنگه له هه تیره یه كه هه ندیک دز هه بن! بی گومان ئیوه جهرده كان ده ناسن،

داواتان لیده کهم پیم بلین کینو هیچ کاریکم له گهل ئیوه دانیه. هه موویان
وتیان : ئیمه جهرده کان ناناسین!

زانیم که ناو و جینگهی جهرده کان وابه ئاسانی لهو پیاوانه وهرناگیرین، وتم:
ماوهی خویندنی سووره تی (فاتحه) له سهرتان دهوستم تا ناوی دزه کان بدهن،
ئه گینا یه که یه که له ملتان ددهم! به بیستنی ئهم قسانهم پینکه نین، پیاوئکی
سوومل ئه ستوری سمیلزلو که له گه تیان وتی: کوره، ئهم قسانه له دهمو پلی تو
نایهت، هیشتا زوه، په له مه که، با قه فی سمیلت ئه وهندهی هی منی لیبت،
ئوسا ئهم قسه زلانه بکه!! هر دهموده ست داوام له پیاوه کانم کرد که بیگرنو
له ناو دهواره که دا وهری نین، داواشم لیکردن که له سهر زهوی دایبنینو
دوورکه ونه وه. پیاوه کانی تری خیله که نه یانده زانی مه بهستی من چیه. وهکو
برووسکهو با، شمشیرم له کیلان دهرهیناو، بهو هونه ره ی که ماموستای
شمشیریازی فیڕیکردبووم، نه مهیشت کابرا که راستبیته وه، شمشیرم بو
داهینایه وهو به یه که شمشیر سهریم په پاند، وهکو فواره ی حوزه که ی مالی (میر
یاخماق) خوینی ئه و پیاوه فیچقه یکردو بهرز بووه وه! هر چوار پیاوه که ی تر
که له گه لیا بوون، به جاری په لاماریاندام. داوام له سهر بازه کانم کرد که دووره
په ریز بوهستن. به دوو شمشیره وه هیر شمپردو په لامارمدان، دهستی راستی
یه کیکیانم به جوړی بریندارکرد له کارکهوت، سیانه که ی تریشیانم بریندار
کرد، هر یه که یان له عاستی خویره وه دهستی کرده پارانه وه بو ئه وهی
بیه خشم وازی لیبتیم. داوام لیکردن که شمشیره کانیا ن فریبدهن، له هه مان
کاتدا به پیاوه کانم وت شمشیره کان هه لگر نه وهو هر چواریان به نه ناو
دهواره که وه.

دوای ئه وهی دهستی برینداره که تیمار کرا، پیم وتن: ئیستا منتان ناسی،
ئه گهر ناوی جهرده کانم پی نه لین ده تانکوژم! وتیان : ناویان نازانین، به لام
دهزانین که له تیره ی (ئاق مهربووج) ن. پرسیم: سهرۆکی ئه و تیره یه کییه؟

وتيان: ناوى (جەودەت گولتو) يە. وتم: وەك دىل ئۆيە لەگەل خۇمدا دەبەم، كە گەيشتىنە ئەو، پەيمانىي بەرتان دەدەم. ھەر چوارىيان سواری ئەسپ كرانو كەوتىنە پى. ھەستەم كە سەربازەكانم زۆرتەر پىزم لىدەگرن، بۆيان دەر كەوت ھەر چەندە تەمەنى فەرماندەكەيان كەمە، بەلام ترسنۆك نىيە! كاتى عەسر گەيشتىنە ناوچەى خىلى ناوبراو. كە چاوم بە يەكەم كەس كەوت پرسىم: (جەودەت گولتو) لە كوئىيە؟ پياو كە ئامارەى بۇ خىو تىكى گومەزى سىپى كر دو وتى: ئەو گومەزە مەلەبەندى سەربازگە يەتى .

بۇ ئەوەى لە پىر بدەم بە سەرياو وەخۇ نەكەوى، داوام لە سەربازەكانم كرد كە ئەسپەكانيان تاو بدەن و زۆر گورج و خىرا خۇمان كرد بە ئوردو و گەكەدا. لەگەل يەكى لە دەسگىر كراو كاندە كە (جەودەت گولتو) دى دەناسى، خۇم كرد بە خىو تەكەيدا، پياوئىكى سەروپىش ماش و برنجىم دى، خۆى بوو، تەمەنى نىزىكەى شەست سال دەبوو، لەگەل ژنەكەى و دوو كوپى گەنجدا دانىشتىبوو، بى يەكەى دوو داوام لە سەربازەكانم كرد كە پياو كەو ھەر دوو كوپەكەى قۆلبەستىكەن و بە ئەسپدا دايانەستىن و، پىش ئەوەى ئوردو و گەكە بە ئاگا بىت بۆى دەرچىن، نەو كەو شەپ بقمىت و ھەموومان لە ناو بچىن... واى بۇ دەچووم كە ئوردو گەكە نىزىكەى سى ھەزار پياو تىدا بىت، ھەر چەندە بە دلىرى و ئازايەتسىما دەمنازى، بەلام لەو باوەرەدا نەبووم كە سەربازەكانم واين، ھەر لەبەر ئەمە بوو كە بە چاكم زانى سەرەك خىل و ھەردو كوپەكەى پىقنىن، كە زانىم ئەوەندە دووركە و تووینە تەوە بى خەمبووین، بىر يارمدا بوەستىن.

كاتى كە خۇم بە سەرەك خىلەكە ناساند، لىمى پرسى: چىت لەمن گەرەكە؟! كە بۇم باسكرد بۆچى ھاتووم، وىستى وا خۆى پىشانىدات ئاگای لە ھىچ نىيە! منىش وتم: تۇ سەرۆكى خىلى (ئاق مەربووج) یت، چۆن بە بى قايلبوونى تۇ پياو كەكانت خۆيان دەگەينە ناوچەى سەمەر قەندو شەش ھەزار مەپ دەدزن و سى شوانىش دەكوژن؟! ئەگەر مەپەكانمان بدەنەوەو خوینى ھەر سى

شوانه کهش بدهن، واباشه، نهگینا یه کهم جار هر دوو کوپه کهت دهکوژم،
ئینجا سهری خویشت دهپه پینم! کابرا هیچ نقه ی لیوه نه هات! وتم: نهگهر تو
موسلمان بیت و له قورئان بزانی، به پینی یاسای خوا، سزای کوپه کانت کوشتنه،
چونکه دیاره که نهو تاوانه به سه ریهرشتیی همر دووکیان کراوه!..

(جه ودهت گولتو) وتی: ئایا دهزانی من پینج هزار جهنگاوهرم ههیه؟!
نهگهر خومو کوپه کانیشم بکوژیت، خوینمان له توو (میری یاخماق) دهستین و
همردووکیشتان دهکوژن!.. وتم: ههره شهو گوپه شه دادت نادات، من داوای
هموو مه په کان و خوینی شوانه کان ده کهم، نهگهر داواکارییه کانم جیبه جی
نه کهیت، سه ده هزار جهنگاوهریشت هه بن، همر ده تانکوژم! که زانیم گوئی
ناداته مه په شه کانم، فهرماندا به سه رباز ده کانم پهت بخه نه ملی کوپه
گهرمه کهیه وه لهم لاو لهو لاوه شه ته کیبدهن، که کوپه که کهوته لهقه فپرتی،
باوکی هاواری کرد: نهیده... نهیده! فهرماندا بوهستن، که په ته کهیان له ملی
کرده وه، کوپه که گیانی تیا نه مابوو!... باوکه دهستیکرد به شیوه نو گریان،
منیش دوو سی جار به هیواشی کیشام به پشتیداو وتم: ژنانی، تو نه وهنده بو
مه رگی کوپه کهت داموو زه بوونی و دهگریت، نیتر بوچی دزیده کهیت؟! نهگهر
دهتهوئی خوتو کوپه کهی ترت بمینن داواکارییه کانم جیبه جی بکه.

بهه جوړه (جه ودهت گولتو) هاته کایه وه، وتی: خوینی شوانه کان چهنده؟
منیش وتم: چونکه به نه نقه ست کوشتو تانن، خوینی ههر یه کهیان سی سه ده
حوشتره!.. وتی: زوره نیمه! وتم: نوسه ده سپ بده، توخواوه نی نه سپی زوری!
وتی: نه سپی خیلن! وتم: نه سپی خیل بده!... که زانی وازی لی ناهینم، به
ناچاری بریاریدا، داواکانمان جیبه جی بکات، لهو کاته دا یه کیك له پیاره کانی
لهویوه ده پویشت، بانگی کردو ناردیه لای سه رانی خیل و داوای لی کردن که
هموو مه په دزراوه کان بنیزنه وه، له گهل نوسه ده سپا له جیاتی خوینی
شوانه کان، نهگینا خوی و کوپه کهی دهکوژین.

دواى ئەوھى مەرۈ ئەسپەكان ھىنزان، خۇي و كۆپەكەيم بەر نەدا، چونكە لەوانە بوو لەشكر كۆيكاتەو و پەلامارمانبەدات. سەد سوارم دانا بۆ وە بەردانى مەرۈ ئەسپەكان بەرەو سەمەرقەند، بە سەد سوارەكەي تریشەو و بە ديار (جەودەت گولتو) و كۆپەكەيەو وە ماينەو، تاكو ھەوالمان بۆ ھات كە مەرەكان و ئەسپەكان گە ياشتوونەتە سەمەرقەند، ئىنجا ھەردووكيانم بەرداو پىنگەي سەمەرقەندمان گرتە بەر. پىش ئەوھى لە قەلەمەرەوى خىلى (قەرەخەتائى) دەرچىن، لەبەر خىوھەتلىكا چاوم بە كچىكى شوخ كەوت، كە بۆ سەير كردنى ئىمە وەستا بوو، ھەر كە ئەو كچەم بىنى دلم كەوتە تەپە تەپو بارو دۇخىكى سەيرم بە سەرداھات! پىم سەير بوو، چونكە ھەرگىز لە ئاستى ھىچ ترسو لەرزىكا دلم تەپەتەپى نەكردو وە! بى ئاگا لە خو، ئەم تاكە ھۇنراوھەي (حافظى شىرازى) ھاتەو يادم:

مرا عشق سیه چشمان زدل بیرون نخواهد شد
قضای آسمان است این و دیگر گون نخواهد شد

که به لای ختوه ته که دا تئپه پریمو لامکرده وه، سه یرمکرد کچه که سه یرم دهکات، چهند جاریک ناوړم دایه وه، نو هر سه یریده کردم، که له چاو ونېو، زانیم که ناتوانم بیري نو کچه له میتشکدا درکهم. من خوږم زور له وه به توانا تر ده زانی که کچیکي جوان به جوړیک من بگوړیت هه ست به شهرمه زاری بکهم، به پاستی زور نارېحه تبووم، بیرم له وه دهکرده وه که به شمشیره کهم هه ناوم پادهم، نه کو خوږم به زه بوونو رسوا بیته به رچاو..!

هر که گه یستمه وه سه مه رقند هه موو شتیکم به میر پاگه یاندو به دريژی باسی هه موو شتیکم بو کرد. میر زور سه ری سرماو وتی: ته یموور، کاری تو

من ناتوانم نه شقی چاو رهشان له دلم دهرکه، نه مه ویمستی ناسمانیمه گورینی موزنیه!

کردووته له توانای پیاوه دیرینه کانیشدا نه بووه!! له پاداشتی شدا سه د نه سپی پییه خشییم.

له گهل نه وه شدا که میر زور لیم قایل بوو، به لام من ههستم به دواکه توویی خوم دهکرد، چونکه نه مده توانی بیرى نهو کچه، که ناویم نه ده زانی، له سه رم ده رکهم! وام به باش زانی که پشوو یه که له میر وهرگرمو سه ر له شاری (که ش) بده مه وه و بچه لای ماموستای به ریزم (عه بدوللا قرطب) و باری دل و دهروونی خومی بو باسبکه م.

ماموستاکه م به بینیم دلشاد بوو، وتی: نامه خوا بووی به پیاویکی ته واوو له بهرچاوا!.. وتم: گه وره م ماموستا، نه م پیاوه ته واوو هه لکه وتووه ی له بهر ده متایه، بریتییه له مندالیکى بى ده سه لات! هاتووم ناگادارتکه م که زور به شه رمه زارو پسوا دیمه بهرچاو خوم، ته نانه ت بیرم له وه کردو ته وه به شمشیره که م کو تایی به ژيانم بینم!.. ماموستاکه م پرسى: بوچی خو ت ده کو ژیت؟!.. منیش به ته واوی به سه ره اتی ده ردی دلیم بو باسکرد، نه ویش وتی: کوپم، نه م گوپانکارییه ی به سه رتودا هاتووه، کارنکی خوداییه وه له ریی هه موو کوپو کچیکی لاودایه، بو نه وه ی ژيانی خیزانی پیکبینن و وه چه یان لیکه ریته وه، نه گه ر نه م گوپانکارییه نه ییت، نه کوپ ژن دینى و نه کچ شوو ده کات...! نابى توش سه خله تبى، نه م ته نگژه و جو ش و خرۆشه شت نیشانه ی نه وه ن که ده بى ژن بخوازی، به باوکت بللى نه و کچه ت بو بخوازی ت!.. وتم: ناتوانم به باوکم بلیم... وتی: راست ده که ی، هه ر نه مپو ده چه لای باوکت و پیى ده لیم نه و کچه بخوازی بو ت. به م چه شنه کچیک که دواتر بووه دایکی جیهانگیر _ شیخ عومه ر_ میرانشا، بوو به هاوسه رم و هاته مالم. دواى زه ماوه ندو یه که لا بوونه وه ئارامی، بوم ده رکه وت که نه توانم به بى دل نه پراوکی و پارایی فرمانده یی سوپای (میر یاخماق) بگرمه نه ستوو به رپوه یبه رم.

چواره مین بهش

مردنی میر یا خماق و بهر بهر هکانی له گهل نه رسه لاند

له سالی (٧٥٦) ی کۆچیدا، بهرانبهر به سالی (١٣٥٥) ی زاینیسی، ته مه نم (٢٠) سالبوو، نه وهنده به هیزو به توانا بووم که ده متوانی له گهل پیاوانی (٢٠_٤٠) سالانا زۆرانبگرمو بیاندهم به زهویدا. به جۆرێک په نجه کانه به هیز بوون، کهس نهیده توانی له په نجه شکاندنه وهدا بهر هنگاریمبکات. پله دارو سهربازه کانی میر نه وهنده ی له من ده ترسان، له میر نه ده ترسان و پتر گوێپرایه لی منبوون. پۆژانه داوام له هه موو سهربازه کان ده کرد که چاک مه شقی جهنگی بکه ن و گهلێکیش دلنه واییمده کردن.

وهکو وتم، میر برازایه کی هه بوو، گهلێک ده ترسا که بیکوژیت، له سه ره تاوه نه مه دزانی هو ی نه م ترسه چیه، پاشان زانیم، میر برایه کی بووبوو، مردبوو، نه میش ده ستیگرته بوو به سه ره هه موو سامانه کهیدا هیچی نه دابوو به برازا که ی، به م جۆره (نه رسه لان) ی برازا نه و په ری پقی له مامی بوو. دوا ی نه وه ی له دیوان و داموده زگای میرا بووم به خاوه ن ده سه لات و له شکر م رێکوپێک کردو سه لماندم کارامه و به توانام، نه رسه لان زۆر به خیلی پیم ده برد، ته نانه ت دوا ی له مامی کرد بوو که ده رمبکات، گوا یا نه گهر ده سه لاتم فراوانتر بی ده ست به سه ره له شکره که دا ده گرمو بو به رژه وهندی خۆم به کاریدینم!! به لام میر گوینی پی نه دابوو.

ههر له سالی (٧٥٦) ی کۆچیدا میر به نه خۆشییه کی کوشنده کۆچی دوا یی کرد، هیشتا به خاک نه سپێردرابوو، نه رسه لان، که جیگر یبوو، به له بهر چاوی هه موو لیپرسراوان و نه فسه رو سه ربازه کانه وه به منی وت: نه ی (میری ته رقانی) ههر له نیستاره و تۆم ده رکرد، نیتر هیچ په یوه ندییه کت به م له شکره وه نییه!

نه گهر نه رسه لان دوو به دوو وای پی بوتما یه هیچ سه ره پێچیم نه ده کردو نه مه دگرته دل، چونکه به پینی یاسا جینشین مامیوو، به لام که به بهر چاوی هه مووانه وه به و جۆره منی شکاند زۆر سه خله تبووم، به دهنگی بهرز وتم: نه رسه لان تۆ دابو نه ریتی گه وره یی نازانی!! وتی: من (نه میر نه رسه لان) م!!

وتم: نهگهر میر بوویتایه نهترانی که ناشی لهبهر چاوی خاوهن پلهو پایهی خوارتر، خاوهن پلهی بهرز دهرکهیت!!...

میر نهرسه لان پرویکرده لیپرسراوهکان و وتی: ئادهی، ئەم مناله بی شهروم بی ئابرووه دهرکه نهدهری! منی خوین پر قولپو به کول نه متوانی له ناستی ئەو جنیوانه دا خو مېگرم، یه کسەر شمشیرم هه لکیشاو په لاماری نه رسه لانمدا، نه وانه ی له دهویدا بوون، هه موو شمشیریان هه لکیشاو ویستیان پریم لیبگرن، نهگهر له هیزو تواناو هونهری جهنگم ئاگادار بوونایه، وایان نه ده کرد. هه به یه کهم شمشیر قوئی یه کیکیانم هینایه خواری، خیرا شمشیره کهیم هه لگرت هوه به ههردوو دهستو بهدوو شمشیره تییانکه وتم، هاوارم کرد: نهگهر تو نه میر نه رسه لانی دهر نه چی تا دهگه مهوه لات! له گهل نه وه شا که هیشتا هه ندی شمشیر به دهست له نیوانماندا بوون، هه ستم کرد رهنگی په ریوه!... که نه وانیشم خستو له میر نریکبوومه وه بینی هه موو گیانم خویناوییه و خوین له ههردوو شمشیره کانم دهتکی، یه کسەر بوئی دهرچوو!...

دوای نه که وتم، پروم کرده ئەو لیپرسراوو نهفسهرو سهربازانه ی که نه هاتبوونه ناو شه ره وه، وتم: من مېرم، یان ئەو، که مشکئاسا له ترسی گوربه رادهکا، رایکرد؟! پاش هه لوئسته یه ک پروم کرده نهفسه رهکان و سهربازهکان و پیم وتن: نهگهر ئیوه ههردو نه بهردن و ریز له مهردایه تی دهگرن، نابی ئەم لاوه ترسنوکه به فرماندهی خوتان دابنن: هه وه که له مهو بهر به فرماندهی من قایلین، منیش هه موو داواکاری و پیویستیه کانتان جیبه جیده کهم!...

هه موویان به یه که دهنگ وتیان: به فرماندهی تو قایلین به و مه رجی هه موو مانگیک موچه مان بو دابینبکه ی. منیش په یمانمدا نی که گوزه رانی هه موویان باشترو مسوگه رتر بکه م. له و پۆژه وه به ته واهه تی فرماندهی و کارو باری به ریوه بردنی له شکری خوالیخوشبوو (میر یاخماق) م گرت ه دست.

(میر نه رسه لان) له بهر ترسو شه رمه زاری، خوئی شار دبووه وه که نار یگرتبوو، به لام من ویستم بیسه لمینم که له و باشت ره ویه ی گه وریه ده زانم، بویه نیوه ی دارایی مامهیم دایه، دهستیشم گرت به سه ر نیوه که ی تریدا، تا کو بتوانم بووجه ی له شکره کهم دابینبکه م. که ئەو په ری دهسه لاتو تواناشم به دهستهینا، هیچ لاقه م نه کرد، له نامه یه کیا که بو می نووسی بوو، وتبووی: خوای گه وره به نده ی گونا هکار ده به خشی، توش له سه ر زه ی

نویسنه‌ری تواناو دهسه‌لاتی خوات، تۆبه‌ی من وهرگره و لیمبوره‌و. له وه‌لامیدا بۆم نووسی: وا تۆبه‌ی تۆم قبوولکرد، ئه‌وه‌ش بزانه که زامی شمشیر ساپیز ده‌بیت، به‌لام ههرگیز زامی قسه‌ی ناخۆش ساپیز نابیت!... تۆ ئه‌گهر تۆ به‌شت نه‌کردایه، به‌هیچ جورێک ئازارم نه‌ئادایت و ده‌ستم بۆ نه‌ئەبردی...

من ههرگیز ده‌مم بۆ خواردنه‌وه نه‌بردوه، قومارم نه‌کردوه، به‌درێژایی ته‌مه‌نم پیزم له‌هه‌موو زانایانی ئایین گرتوه‌و په‌یوه‌ندی چاکم له‌گه‌ڵ هه‌ندیکیان هه‌بووه‌و پرسو راویژیشم پیکردون، بۆ خۆیشم سه‌رچاوه‌ی فتوا بووم و نه‌متوانی فتای شه‌ری ده‌ریکم، چونکه به‌ته‌واوه‌تی قورئانی پیروزم له‌بهره، بۆنه‌و هۆی هاتنه‌ خواره‌وی ههر ئایه‌تیکیش ده‌زانم.

دوای ئه‌وه‌ی بوومه‌ خاوه‌ن تواناو دهسه‌لاتی فراوان، داوامکرد له‌ پارچه‌دار مزگه‌وتیکم بۆ دروستبکری، که بتوانریت له‌ شوینیکه‌وه بگوێزیته‌وه بۆ شوینیکی تر. هه‌ندیک دار تاشی کارامه‌و ده‌ست‌ده‌نگین داواکارییه‌که‌میان جێبه‌جێکرد. فه‌رماندا که مزگه‌وته‌که به‌ په‌نگی ئاوی و ره‌نگی سوور بۆیه بکری، چونکه ره‌نگی ئاوی نیشانه‌ی ئاشکرا بوونی توانای خواجه له‌سه‌ر زه‌وی، په‌نگی سووریش نیشانه‌ی ده‌رکه‌وتنی جوړه‌ مروئیکه‌ له‌م سه‌ر زه‌مینه‌دا. مزگه‌وته‌که‌م مناره‌یه‌کی ئاوی و مناره‌یه‌کی سوور هه‌بوو. هه‌موو پارچه‌کانی مزگه‌وته‌که‌م به‌ بیست و پینج گالیسه‌که له‌ شوینیکه‌وه ده‌گوێزرانه‌وه بۆ شوینیکی تر، ئه‌گهر له‌ ناوچه‌یه‌کیشا پێگاوبانی گالیسه‌که نه‌بوایه، به‌ چوار سه‌د ئه‌سپ و ئیستر ئه‌م کاره‌ ده‌کرا. له‌ ههر شوینیک بموێستایه، مزگه‌وته‌که هه‌له‌ده‌راو بانگه‌ر ده‌چوو و سه‌ر مناره‌و بانگیده‌دا.

له‌م کاته‌دا که سه‌رقالی نووسینه‌وه‌ی بیره‌وهرییه‌کانم، ده‌مه‌وی بۆ داگیرکردنی ولاتی چین به‌پێیم، بتخانه‌کانی چین بگوێم به‌ مزگه‌وت! باوه‌رم وابوو ههر که‌سیک له‌گه‌ڵ مندا بووه‌و له‌ جه‌نگدا کوژراوه، پله‌ی وه‌کو پله‌ی گه‌شمه‌رده‌کانی سه‌رده‌می سه‌ره‌تای ئیسلامه، چونکه من بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام جه‌نگاوم هاوڕێکانیشم سه‌ربازی رێبازی (خوای مه‌زن) بوون.

ئهوهی بویه مایه ی فراوانبوونی سنووری دهسه لآتم، پاوکی به کۆمه لبوو له پاییزی سالی (٧٥٧) ی کۆچیدا، که تههه نم ٢١ سالان بوو، پۆژنکیان له گه ل چه ند ئه فسه رنکا ده رچووم بۆ پاو، هه ندیک سه ربازم ناردن بۆ پاونان و هه لپینی هه یوانه کیوی بیابان. له گه ل ئه فسه ره کاندا چوینه ناوچه یه که که وتۆته سه رووی پۆژئاوای سه مه رقه نده وه، چونکه ده مزانی په وه هه یوانه هه لپاره کان بووده که نه ئه وئ. من نه مه زانی خیلێ (گرولتائی) له و ناوچه یه دا ده ئی. که ده ستمانکرد به پاو هه ندیک پایوی ئه و خیله پینیان پینگرینو وتیان: بۆتان نییه له م ناوچه یه دا پاو بکه ن چونکه هی ئیمه یه!.. وتم: ئه گه ر زه ویوزاری ئیوه یه، کوا به لگه تان؟! نه کشتوکالتان دیاره، نه دارودره ختیك، نه خانوبه ره یه که، ته نانه ت چادرکی ئیوه له م بیابانه دا به دینا کریت!! ئیژه بیابانه و هی هه موانه! پیاوه کان قسه کانی منیان دانه دواوه و وتیان: وتمان ئه م ناوچه یه هی ئیمه یه و هه ر که سینک پاری تیدابکات ده کوژریت، ئه گه ر بشییه ویت نه کوژریت ده بی سهرانه بدات. ئیمه هه وت که سه بوین و ئه وان له په نجا که س پتر بوون، هه ر شه ش ئه فسه ره که م گه لی برویان پیمبوو، ده یانزانی چ جه نگاوه رکی چاونه ترسو ئازاو نه به ردم. نه مه دوه یست مشقومه رکه مان بگاته کوشتار. له دلی خۆمدا وتم: له وانه یه راستبکه ن و باوو باپیریان مافیکیان له م زه وییه دا هه بیئت. پوو مکردنی و وتم: باشه، هه ر چیمان پاو کردوه ده تانده یینی و ده پۆین. وتیان: نه خیر، ئیوه به بی پینیدانی ئیمه پواتان کردوه، ده بی هه زار لیره مان بده نی ئنجا وازتان لیدینین! وتم: ئیمه بۆ پاو هاتووین و هه زار لیره مان له گه ل خۆماندا نه هیتاوه. وتیان: که واته: قۆلبه سستانده که یین و ده تانبه یین بۆ خیله که ی خۆمان، له وئ بنیرن هه زار لیره تان بۆ به ینین و به رتانبه دین، ئه گینا ده کوژرین!!... دوا ی بیستنی ئه و هه ره شه و گو په شه یه، داوام له هاوړیکانم کرد که ئاماده بن. له و کاته دا هه موومان پیاده بووین، وه ک بروسکه خۆم هه لدا یه سه ر ئه سه په که م؛ به داخه وه هاوړیکانم ئه و ته کانه ی منیان نه بوو. دوژمنه کانمان ویستیان خۆیان بگه یه ننه هاوړیکانم، خیرا تریکم گرته دانه یه کیان و ته ختی ناو شانی گرت، دوهم ترم به ر قورگی یه کیکی تریان که وت و هه ردوکیان که وتن، هه ر که ئه مه یان له من دی، به هه موویان هیرشیان بۆ هینام. منیش ئه وه نده به ده ستوبرد بووم، له ماوه ی دوو چاوتروکاندا تیریکی کاریگه رم ده هاویشت. پيش ئه وه ی سوارانی دوژمن بگه نه لام، به رتیرمدان و سیانیان

له سه‌رزین به‌ربوونه‌وه، چواره‌میان له سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی شلبوو، که ئه‌سپه‌که‌ی به‌لاماتیپه‌پێ و سه‌رنج‌مدا شمشیری کابرا به‌ وڵاخه‌که‌دا شو‌ربووه‌ته‌وه، ده‌ست‌مدايه مشتووه‌که‌ی و به‌ ده‌ستمه‌وه هات، به‌ دوو شمشیره‌وه که‌وتمه‌ ویزه‌ی سوارانی (گرولتانی)، هه‌موویان به‌ شمشیر ده‌جه‌نگان. له‌ولاوه‌ بوار بو‌ هاو‌پێکانم په‌خساو سوار بوون و که‌وته‌ تیرباران‌کردنی دوژمن. ئه‌سپه‌که‌م له‌ نه‌ژادی ئه‌سپی (خوارزم) بوو، شاره‌زایان ده‌زانن ئه‌م جو‌ره ئه‌سپه به‌رزترین ئه‌سپی سه‌رزه‌مینه‌و له‌ هه‌موویان چاک‌تر ده‌کشی‌و دووقاتی ئه‌سپی تر خیرات‌ره، هه‌ر له‌ به‌ربه‌رزی ئه‌سپه‌که‌شمبوو که ئه‌متوانی به‌ ئاسانی شمشیر دایینه‌وه بو‌ ته‌وقه‌سه‌ری دوژمن. ئه‌و پو‌ژه‌و بو‌یه‌که‌م جار بو‌م ده‌رکه‌وت و به‌روام په‌یدا کرد له‌ چاو خه‌لکی‌تردا خاوه‌نی هینو توانایه‌کی تایبه‌تی و جیاوازم. که شمشیر وه‌شاندنی خو‌م به‌ هه‌ردوو ده‌ست له‌گه‌ڵ هی ئه‌واندا به‌راورد ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ وای بوو که پیاویکی ئازا به‌ریتته‌ مناله‌ وردکه‌، نه‌زۆریکی ئه‌وتۆیان هه‌بوو، نه‌ له‌ هونه‌ری به‌کارهێنانی شمشیریان ده‌زانی. هه‌رکه‌ شمشیرم دا‌هه‌ینایه‌وه به‌ر یه‌کیکیان ده‌که‌وت، ئه‌وه‌که‌سه‌ش یان سه‌ری ده‌په‌پێ، یان کو‌له‌وار ده‌بوو، نه‌یده‌توانی بجه‌نگی، له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی به‌رده‌بووه‌وه. هه‌ر ئه‌و پو‌ژه‌ بو‌م ده‌رکه‌وت که ئازایه‌تی بریتیه‌ له‌وه‌ی م‌رو‌ف هه‌ر چه‌نده‌ ده‌زانی ده‌کوژریت، به‌لام به‌ بی‌ ترسو له‌رز به‌ره‌و مه‌رگ ده‌پوات. له‌و کاته‌دا که دوژمنم قه‌لاچو‌ ده‌کرد، له‌ولاوه‌ هاو‌پێکانم سوارانی (گرولتانی)یان دابوونه‌به‌ر تیر باران و هینشی دوژمنیان له‌ سه‌رمن سووک و که‌م‌کردبووه‌وه.

له‌ نا‌کاو دوژمنه‌کانمان ترس دایگرت‌و، وره‌یان نه‌ماو هه‌لاتن. ئیمه‌ دوا‌یان نه‌که‌وتین، زانی‌مان به‌ره‌وخینه‌که‌یان هه‌لدین، ئیمه‌ش نه‌مانده‌ویست له‌گه‌ڵ هه‌موو پیاوانی خێلدا به‌جه‌نگبین.

له‌ گۆزه‌پانی جه‌نگدا بیست و دوو کوژراو و بریندار به‌جیما‌بوون، ئه‌سپ و چه‌که‌کانیا‌نمان ده‌ستکه‌وتن. هه‌ر ئه‌و پو‌ژه‌زانیم که خوا منی بو‌ فه‌رمان‌په‌روایی دروست‌کردووه، به‌ خو‌م وت: ئه‌ی ته‌یموور، تو‌ که خاوه‌نی ئه‌م هه‌موو هینو تواناو چاو نه‌ترسییه‌یت، هه‌رگیز نابیت به‌ فه‌رمان‌ده‌یی له‌شکرێکی بچووک قایلی که له‌ (میریاخماق)وه‌ بو‌ت ماوه‌ته‌وه، (جه‌نگیزخان)ی با‌پیره‌ت نیوه‌ی تو‌ لیهاتوو نه‌بوو، که‌چی گه‌یشته‌ په‌له‌ی به‌رزی فه‌رمان‌په‌روایی، تو‌ ده‌بی‌ بگه‌یته

پلهیه کی بهرتر، ده بیئت دهستبگری به سهر پۆرژه لات و پۆرژاواى جیهاندا. که له پاو گهرامه وه بوو بوومه پیاوینکی تر، ژنه که شم کورینکی بووبوو، بهم جوړه دوو پووداوى باش و یه که له دواى یه که هاتنه بهر وه، له دلى خوځدا وتم: خوا مرډهم ده داتى که به ئاواتى خوځم ده گهم، بۆیه کورپه که مم ناونا (جیهانگیر) تاکو نیازی دهر و نیم دهر پری.

لیکمدا یه وه، بۆ ئه وهى بگه مه فهرمانپره وایى ده بی' له شکرینکی زۆر به هیزم هه بی، ئه مه ش زینپو زیوو پارهی چاکى ده ویست، بۆیه بریارمدا ههرچیم هیه بیفرۆشم بۆ پینکینانی له شکرینکی به هیز، خو ئه گهر یه کینکی تر له جینی مندا بوایه و دوو هزار جهنگاوه ری هه بوونایه، ده ستیده کرده جهرده یی و پووتکردنه وهى خه لک، ههر له سه مه رقه ندیشا هه موو میلله تی تالانده کرد، به لام له بهر ئه وهى ئیماندار بووم، ههرچیم له (میریاخماق) وه بۆ مابووه وه فرۆشتم بۆ به دیهینانی ئاواته که م.

ههرچیم هه بوو زۆر به نرخ و بایه خداربوو، که خه لک زانیان ده یفرۆشم به گیل و گه مره یان ده زانیم، ههر چهنده شته کانم به هه رزان فرۆشتن، له گه ل ئه وه شدا چل هزار لیرم به دهسته ئینا. ده مو ده ست ده ستمکرد به مووچه و ئازووقه دان به هه موو سه ربازه کانم، پیاو ی گه نجم هه لبژاردن بۆ سه ربازی که ته مه نیان (۲۰_۲۵) سالبوو، چونکه ئه م ته مه نه بۆ هونه رو توانای جهنگ زۆر له بارو باش بوو...

بېنجه مېن به ش

چون شاري بوخارام داگير كړد؟

بو فير كړدنى نهو گه نجانەى بو سهربازى ورمده گرتن، هه مان پربازى خوم گرتە بهر. هه موو پياويكى نه زانو بى توانا ده توانى بېنجه زاناو به توانا بهو مەرجهى خوى له ته مه لى و سستى پزگار بكات. بو نه وهى مروف زانا بېت پيوسته پنى زانست به رنه دات، بو نه وهى به توانا شبيت ده بېت له شى وه گه پخت و پاي بېنى. هر له يه كه م پوژى مه شقى سهربازە لاوه كانه وه زور تيده كو شام بو نه وهى به وردى له ياساى شرع بگه نو چاك په پره ويى بگه ن؛ ئيستاش كه ته مه ن حه فتا سالة به ته واوه تى ريز له شرع ده گروم په پره وى ده كه م.

ده مزانى پياويك كه هه موو ته مه نى سوارى ئه سپه، ده بى به باشى شاره زاي شرع بېت بو نه وهى له هېچ شونيك سهرپنجى ئى نه كړت، هه روه ها ده مزانى له هر ناوچه يه كى زور دوورى قه له مروهى منا ياسا جېته جېبكرت وهك نه وه وايه كه خوم له ويىم. ئاگادار بووم كه (جهنگيز خان)ى باپيرهم له هه موو كاره كاندا پشنى ته نها به زور سته مو بق به ستوه، به لام من هه ميشه له گه ل شرعدا بووم ووز قالى لام نه داوه لى. سهربازە كانيشم و راهينا بوون كه په پره وى ياسا بگه ن، ئه گينا به پنى ياسا سزا ده دران. هه موو پوژيك دوو جار خواردن ده دا به سهربازە كانم، جارنكيان له چيشته نكاودا، جارنكى كه ش له سهرتاي شه ودا دواى نوژنى به يان يانيش ئاگادار مده كړد كه خه ريكى هونەرى شه پكردن بز و خه ريكى وهرزشى سه خت بن بو نه وهى زور به هيزن. ده مزانى به ئاماده بوونى خوم له و بيا بانه داو له گوړه پانى مه شق و راهينا ندا سهربازە كانم كارامه ترو به توانا تر دهن. له پوژانى هاوېنى گهرميشا، مه شق و راهينان له عه سره وه ده سستى پيده كرا بو نه وهى گه رما په كى سهربازە كان نه خات. ئاگادار بووم كه سهرباز ريز له فرماندهى بى هيزو بى توانا ناگرت، بويه جاريه جار له كاتى مه شقى سهربازە كاندا، له بهرچاوى هه موويان منيش

مه شقی تیر هاویشتنو پمبازی و شمشیربازیم ده کرد تاكو بزائن فرمانده كه یان پیاویکی ناشی و بی توانا نییه!

له سالی (٧٥٨) ی كوچیدا، كه ته مه نم (٢٢) سالبوو، هه ندیک سهربازی (میری بوخارا) له بیاباندا شهش سهربازی منیان کوشتبوون. به پینی شهرع هه ركه سی به هه له بکوژرنت، خوینه که ی سه د خوشتره، که سیکیش به نه نقه ست بکوژرنت خوینه که ی وا به سته به داوای خاوهن خوینه وه.

دوای لیکۆلینه وه ی ته هاو، بۆم ده ركهوت كه پیاوانی (میری بوخارا) ده ستپیشخه رو تاوانکارن. نامه یه کم بۆ میر نووسی و تیایدا و تم: په نجا سهربازی تۆ شهش سهربازی منیان له بیاباندا کوشتبوون، جا ده بی بۆ خوینی هه سهربازیک یان سی (٣) هه زار مسقال زیر به دیت، یان ده بی نه و په نجا سهربازهم به دیت تا به پینی یاسای شهرع له ملیان به دم! له وه لامدا میر نووسی بووی: هه له ی سهربازه کانی تۆ بووه و ده ستپیشخه ریشیان کردوه، نه گیتا نه ده کوژران!.. له گه له نه وه شدا كه دلتیا بووم تاوان هی سهربازه کانی نه، نامه یه کی ترم بۆ نووسی، تیایدا و تم: سهربازه کانی تۆ درۆیان له گه لدا کردوویت و به شیوه یه کی تر رووداوه که یان بۆ گیراویت وه، بۆ خوت چاک ده زانی که سهربازه کانت تاوانکارن، که پی نه یه ییت واته تۆش ده پۆزی و دۆژمنی خوا ی گه وری! له شهرعدا نه و تراوه که بکوژو دز دۆژمنی خودان، به لکو درۆزن دۆژمنی خودایه، که واته درۆ گه وری ترین گوناها!

(میری بوخارا) وه لامی دووم نامه می نه دایه وه، منیش بریارمدا که هیرشبه که مه سه ر (بوخارا). دوای ته هاو بوونی مانگی په مه زان، له سنیهم پۆزی مانگی شه والی (٧٥٨) ی كوچیدا له سه مه رقه نده وه به ره و بوخارا که و تمه پی. هه موو له شکره کهم سواره بوو، هه سواره ی دوو نه سپی هه بوون بۆ نه وه ی نه گه ر نه سپیکیان ماندوو ببیت سواری نه ی تر بیت و زووتر بگه ی نه به ره وه. نه خشه ی پۆیشتنه کهم وا داپشت که شه و بگه ی نه بوخارا، بۆ نه وه ی پاسه وانه کانی شار له دووره وه نه مانبینن، میر ناگادار نه که نو ده روزه کانی شار قایم نه که نو له شکره که یان له ناماده بووندا نه بیت. پینش نه وه ی له سه مه رقه نده رچین ده ستوورمدا که هه سهربازه ی هه ندیک سونبولی بۆنخۆشی پی بیت بۆ نه وه ی که گه یشتینه نزیک شووره و دیواری ده وری شاری بوخارا، بیده ن له لووتو لمۆزی نه سپه کانیان تاكو نه حیلینن! چونکه سروشتی نه سپ

وايە، دواى پىكرىدىكى زۆر، كە گەيشتە بەرەوۈ ئەھلىيىنى. كە گەيشتىنە بەر دەروازەكانى شار، ھەموو لايەك كىشوما تېو، دەستوورمدا بە ئەستوونىدەكى گەورە دىرئ، كە بەپەنجا سەربازىك ھەلەدەگىرا، دەروازەكان بىشكىنن، گەلى لە سەربازەكانم بە پەيژە سەركەتنە سەم دىوارەكان، چوونە ناو شارەوۈ، چاۋەپوان نەبووينوا بە زوۋىيى و بى بەرەنگارى بى جەنگ بچىنە ناوشارەوۈ. دواى ماۋەيەك ھاتو ھاۋار بەرپاۋو. مىرى بوخارا بە ئاگا ھاتو دەستوورمدا كە دەروازەى كۆشكەكەى چاك دابخەن. دەپوۋ دەۋرى كۆشكەكەمان بدايە، لە ھەمان كاتىشا دەستوورمدا كە دەۋرى شارىش بگىرئ، شارەزاشبووم كە ھەموو كۆشكىكى مىرى پىنى نەينىي ژىرەمىنى ھەيە بۇ كاتى تەنگانە ھەلاتن بۇ دەروەى شار! سەربازەكانم ئاگادار كىرن كە ھەر چۆنىك بوۋە دەپى دەمى كۈنى پىنگا نەينىيەكە بدۆزنەوۈ ھەركەسىك لەۋىوۈ دەرچوۋ تىر بارانىيەكەن. وای بۇ چووم كە ئەو شەۋە مىرى بوخارا پاناكاتو چاۋەپىدەبى بۇ بەيانی تاكو لە ژمارەو توانای لەشكەرەكەم بگاتو بزانى دەتوانى بەرەنگارى بگات يا نا!!!... بۇ سەبەبىنى كە پۇژ ھەلات، مىر لە سەر بورجى كۆشكەكەيە، لە تەكما دواۋ وتى: بۇچى ھاتوۋىت و چىت لە من دەۋى؟! منىش باسى كارەساتى كوشتنى ھەر شەش سەربازەكانو ھەردوۋ نامەكەم بۇ كىرد، دوايى وى: ئىستاش ئەگەر ئەتەۋى شارەكەت چۆلبەكەمو بگەپىمەۋە دواۋە پىنچ سەد ھەزار مىسقال زىپى ساغ دانى، ئەگەر نىتە، بايى ئەو زىپە مۆلكو كەلو شتى ناياب بدە! مىر وتى: ئەي ئەگەر نەتەدەمى چى دەكەى؟!

ۋى: دەتكۆژم، چونكە تۆ بكوژى سەربازەكانى منى!! وتى: من سەربازى تۆم نەكۆشتەۋ. ۋى: سەربازەكانى تۆ بكوژن، تۆش پەناتداۋن، بەم جۆرە تۆش بەشدارىتو دەپى بكوژنىت! دواى كوشتنىشست ھەرچى دارايىت ھەيە داگىرىدەكەمو فەرمانرەۋايى بوخاراش دەگرە دەست! مىر وتى: ئەگەر تۆ توانىت من بكوژى، باۋايى... ئەمەى وتو ديار نەما. پاش دوو سەعات ھەرايەك لە دەروەى شار ھاتە بەر گويم، دواى كەمىك ھەندى سەربازى دەروەى شار چەند كەسىكى گىراۋيان ھىنانە لام، لە ناۋايانا (مىرى بوخارا)م ناسىيەۋە، وای زانىبوۋ ئىمە بى ئاگىن، بۇيە ۋىستېۋى خۇي دەستو پىۋەندەكانى لە پى نەينىيەكەۋە دەرچن. مىر وتى: ئامادەم داۋاكارىيەكانت جىيەجىيەكەم، تۆش دەپى شارم بۇ چۆلبەكەيت! ۋى: ئەمپۇ، سەر لە بەيانی داۋاكارىم پىكەشكردو

تۆ داته دواوه، نهوسا من خاوهنی سهرومائی تۆ نه بووم، بهلام ئیستا چاره نووست به دهست منه! دهستوورمدا به سهربازهکانم تا دهستی داموده زگاوهستو په یوهنده کانی میر له سهرزوی پالبخه، خۆشیم شمشیرم هه لکیشا، به جوړیک دام له ملی میر، یه کسه سهزری له لهشی جیابووه وه کهوته سهرزوی! ویستم هه موو دانیشتیوانی شار تیبهگه یه نه که دهبی هه موویان گوپزیه لئی فهزمانم بن. که دیم خوینی شاده ماری میر به بهززی یه که گهنوینو فیچقهی فواره ی بهرزبووه ته وه، دامه قاقای پیکه نین!

دوا ی کوشتنی میری بوخارا، دهستمگرت به سهزهموو داراییه کهیدا، هه چیشی هی گواستنه وه بوو، گواستمه وه بو سهزهمه رقه ند. پاشان فهزمانده رکرد که سهربازانی میری کوژاو، له گهل هه ندیک له دانیشتیوانی شارا، به بنگار شووه دیواره کانی (بوخارا) ته ختبه که نه کو که سینکی تر بیهوی که لکیان لیهو بهرگرت! نه مه رپبازی منهو تا کو نه مپوش هه شاریکم گرتبی وامکردوه.

کاروباری دهوله تی بوخارام سپارد به یه کی که له نهفسه ره به توانا کانهو داوام لیکرد به پینی یاساو دهستووری ئیسلام فهزمانه واییبکات، وه ناگاداریشمکرد نه گه هه کیشه یه کی سهختو دژوار هاته کایه وه، ناگادارمبکات تا کو رپنماییبکه م.

به له گه پانه وه له شاری (بوخارا) وه بو (سهزهمه رقه ند) خهویکی زۆر سهزیرم دی، په یژه یه که بهرانبه رم وه ستابوو، پینچه که کانی خواره وه ی له سهرزویبوون، که چی نهوانه ی سهزهمه وه له بوشاییدا بوون! زۆر سهزیرم سپرماو له بهرخومه وه وتم: نه مه یژه یه چون ناکه وی؟! له نا کاو دهنگیک کهوته بهرگویم وتی: تهیموور، بهم په یژه یه دا سهزهمه وه. وتم: ناویرم، چونکه نه که وی! ههزهمه مان دهنگ وتی: مه ترسه، سهزهمه وه، ناکه وی! بهلام من ههردوو دلپوومو سهزهمه که وتم. دهنگه که وتی: نه ی تهیموور، نه وه دهترسی؟! وتم: ههزهمه کس په یژه وی میشتو ناوهز بکات ترسنوک نییه، ههزهمه بهر نه وه ی چاونه ترسو نازام، نابی خۆم بهخمه ناو ناگره وه چونکه نه سووتیم! خاوهن دهنگه که وتی: من پینت دهلیم نه مه یژه یه ناکه ویت، مه ترسه، پیا سهزهمه وه!... که پیم خسته سهزهمه کهم پله ههستمکرد زۆر چه سپو قاییمه، بهبی ترس سهزهمه وتم، له پرهستم به نازاریکی زۆر نا هه موار کرد له لاقی چه پمدا، نازار زۆری بو هینامو لاقی چه پم له ته کهما

نه دهات. دهنگه که وتی: ئه وه بۆ وه ستاویت؟! که تيمگه یان، وتی: له کارکه وتنی لاقی چه پت نابیته هۆی سهر نه که وتنت!... هه رچۆنیکبوو لاقی چه پم به دواي خوما راکیشا، که چی له پهر هه ستمکرد دهستی راستم له کارکه وتوو، له گه ل ئه وه شا هه ر سهر که وتم تا گه یشتمه دوا پله ی په یژه که. دهنگه که وتی: ئایا ده زانی چه ند پله ت بپرون؟! وتم: نا. وتی: چاکتر که نازانی، ئه م پلانه ژماره ی ساله کانی ته مه تن، تۆ پۆژ به پۆژ هه ر سهر ده که ویت و هه رگیز نایه یته خواری. زۆر ریزى زانایان و پيشه سازان و شاعیران بگهرو هه رگیز نازاریان مه ده، ئه گه رچی له گه لیشتا نه بن و له سهر دینیشت نه بن. دواي ئه م ئامۆزگارییه له خه و راپه ریم. وا ئه مپۆ چلو هه شت سال به سهر ئه و خه ودا گوزه ریکردو ئیستا ده توانم به چاکى لیکبیده مه وه، له م ماوه یه دا هه ر له گه شه کردندا بسووم، هه میشه سامان و توانام هه ر واهه ر بکۆن، هه موو خۆبه زلانه کانی سهر زه مین له ئاستی مندا، یان سه زیان خسته خاك، یان سه ریان په ریندرا. ئیستا که شه ده مه وئى به ره و (چین) بکشیم و سه رانسه ری داگیربکیم.

ئه وه ش له یادنه که م، له کارکه وتنی پیتی چه پم له سهر په یژه که به و جۆره به دیهات، له یه کێک له جهنگه کاندایه سه ختی بریندار کرا، ئیتر له و ساوه ئه م لاقه م شه له. هۆی له کارکه وتنی دهستی راستیشم، ئه وه بوو له شه رکردنما دژ به (تورك تاهیش) زۆر به خه ستی بریندار کرا، له و پۆژه وه تاكو ئه مپۆ ناتوانم په نه جه کانی دهستی راستم باش بجوولینم، ئه وه تا ئیستا داستانی ژیانم به ده ستی چه پ ده نووسمه وه، له گه ل ئه وه شدا ده توانم به ده ستی راستم شمشیر بگرم و به کاریبینم، چونکه شان و ئانیشكو بازووم ته واون. له ماوه ی ئه م چلو هه شت ساله دا سه دو هه قتاو دوو جار بریندار کراوم، تاكو ئیستاش هه یج که س هاواری له زاری من نه بیستوو.

که گه یشتمه شاری شیراز ده ستوورمدا (شه مسوودین موحه ممه د شیرازی) که به (خواجه حافظ) ناویده رکردبوو، به ئین بۆ لام، پیره میردنکی لاوازو بن هیزیان هینا. ئاو به چاویکیدا ده هاته خواری، که لیمپرسی: ئایا تۆ شه مسوودین موحه ممه د شیرازیت؟ وتی: به لێ، ئه وم، ئه ی میری جیهانگیر. وتم: ئایا تۆ وتووته:

خدا یا محاسب مارا باواز دفو نی بخش

که ساز شرع زین آفسانه بی قانون نخواهد شد*

شاعیری شیرازی وتی: بهائی، ئەهێ ئەمیری جیهانگیر، من ئەم هۆنراوه یهه
وتووه. و تم: ئەهێ نازانی ئەمه سووکایه تیکردنیکی گهوره یه به نایینی پیروز؟!
پیره میبرد وتی: من مه بهستی وام نه بووه، ویستوومه بلیم ناوازی دفو نهی
ئه وهنده کاریگر نییه که بتوانی کۆله کهی دین بخاته له رزه! و تم: ده مینکه
زانیمه که تۆ له دین وه رگه پاری! مه بهستی شیعه رگه ت به و جوړه نییه
که وتت، ئاشکرا دیاره که مه بهستت لاواز کردنی دینه!

پاشان هه ر بۆ دلدانه وهی پرسیم: تۆ له هۆنراوه کانتا گه لێک ستایشی
سه مه رقه ندو بوخارات کردووه و ناوت هینان، ئایا دلت پیه یه ئەه دوو شاره
ببینی؟ له وه لاما وتی: میران، ئەگه ر لاو بووما یه بئ یه کتو دوو ده چووم بۆ
بینینی هه ردوکیان، به لام نیستا زۆر پیرو بئ توانام، ئە ترسم یان نه گه مه
به ره وه، یان ئەگه ر گه یشتم نه گه ریمه وه و به رم! پاشان و تم: ئەهێ (شه مسود دین
موحه ممه د)، تۆ بیجگه له شیراز شاری توت نه دیوه و پیت وایه هیچ شارێک له
شیراز جوانتر و خوشتر نییه؟! چاک دلنیا به که شیرازی تۆ له چاو سه مه رقه ندی
مندا شارێکی بچووک و بئ بایه خه...! له شیرازی تۆدا ته نها حه وت مزگه وت هه ن،
به لام له سه مه رقه ندی مندا دووسه د مزگه وتی گه وره هه ن، هه ریه که یان دوو،
سئ، چوار مناره ی هه نو له سه ر گوممه زی هه ر مزگه وتێک مانگیکی که نگه ره یی
(هیلالی) زێڕین چه سپکراوه، گه ر له سه ر گردیکی قه راخ شاره وه سه رنجی شار
به دهیت، که وتۆ ته ناوه راستی باخه فراوانه کانه وه، و ده زانی به هه شت ده بینن!..
به پێی بۆچوونی من (شه مسود دین موحه ممه د) له دین وه رگه پاری، له گه ل
ئه وه شدا ده ستوورمدا که هه زار لیره زێری بدریتی بۆ ئەه وهی دوا پۆژه کانی
ژیانی به خوشی به سه ره بریت.

* خواجه ئەه وهی ریمان لێنه گری بیبه خشه به ناوازی ده لهر نهی، گومانن تیندا نییه که رێبازی شرع له گه ل ئەم

نه فسانه یه دا گونجاوه.

ههروه کو باسمکرد، پښبازی پښلینانی زاناو شاعیرو پیشه سازو داناو
بلیمه تانم بهرنه دا. (قهشهی سولطانیه) که پښشان له (نه خچه وان) دهژیاو پابه ری
پوخانی ئه رمه نییه کانیوو، هاته لامو به پښه وه پیشوازیم لیکردو له پال خومدا
دامنیشاند، له بهرنه وهی به هوی جهنگه وه له (سولطانیه) نازووقه که مېوو،
داوامکرد که خواردنی باشی بۆ بهینریت، که تیږبوو له جیاتی سوپاسو
ستایش دهستیکرد به قسه ی نابهجی!! وتی: ئه ی (میر تهیموور) تۆ ده ئی
موسلمانو بپروات به خوا هیه، ئه ی بۆچی ئهم هه موو خوڤنه ده پښیو
به نده کانی خودا ده کوژی؟! وتم: من ئه وانهم کوشتوونو ده کوژم که له دینی
ئیمه په شیمانده بنه وه هه لده گه پښه وه! قهشه وتی: تۆ له ئه رمه نستان
خه لکیکی زۆری مه سیحیت کوشتن، خو ئه وانهم موسلمان نه بوون تا بلی له دین
وه رگه پاون!... وتم: ئه وانهم به لگه و بیانویان داده تاشین بۆ شه پکردن دژی
موسلمانان، ئه و جوړه که سانه کافری جهنگو ده بی بکوژین! تۆش که
پیاویکی گاوری، گه لیک خوشبه ختی چونکه له پښی زانایانی گاوران
داده نریت، ئه گه له دهسته ی زانایان نه بوویتایه، هه ر ئیستا که فرمانده دا
به بهر چاوی خومه وه به زیندووی بگروون!... هه ر دموده ست داوی
لیبور دنیکرد، منیش لی خوشبووم، ئینجا داوامکرد که بگوزریته وه بۆ
سه مه رقه ند تا چاک پایته ختی من بیینی. پاش ئه وه ی ماوه یه که له سه مه رقه ندا
مایه وه، وه ک نوښه رو نیردراویکی خوم ناردم بۆ پوژناوا، بۆ ئه وه ی ناوو
ناوبانگی من بگه یه نیته شای فهرنگ.

داوی گه پانه وه م بۆ بوخاراو بیینی ئه و خه وه ی باسمکرد، بیستم پښج میر
له میرانی (ما وه پانه نه هه ر)، که دۆستی میری بوخارا بوون دژ به من
یه کیانگرتووه و ده یانه وی به له شکرکی سه د هه زار که سه وه هیرش بکه نه سه ر
سه مه رقه ندو تۆله ی میری بوخارا بکه نه وه و من بکوژن. پښش خه وه که م له خوم
گه یشتبووم که چه نده به هیزو نه ترسم، داوی بیینی خه وه که م بۆم ده رکه وت که
یه زدانی مه زن پشتیوانمه و له جهنگه کاندایارمه تیمده دات، له گه ل ئه وه شا
دوور بیینی به هره و ته گبیرم له ده ست نه دان، زانیم پیاوی ژیرو کارامه و دوور بین
پښشیاوی یارمه تی خوی گه وره یه.

به ر له وه ی ئه و له شکره گه وره یه ده ست به هیرش بکات، بریارمدا که
هیرش به رمه سه ر یه که یه که ی ئه و پښج میره. فرمانه وایی شاری سه ره مه رقه ند

به نهفسه ریکی ناوداری خۆم سپارد که ناوی (شیر- به هادر) بوو. به لهشکره که مهوه که و تمه پئی تا گه یشتمه که ناری پووباری (جه یحون) له ناوچهی (تورموز). ویستم له پووباره که بگه مه نهو بهر، به لام نهوهنده لافاوی پووباره که به هیز بوو، نهک نه سپ، فیلیش نهیده توانی لیی بدات. بۆ پهرینه وه پیویستم به به له می گه و ره گه و ره بوو، نامه یه کم نارد بۆ (شیر- به هادر) داوام کرد که دهستبکهن به به له مدروستکردن، به له مه کان به جوریکین که نه سپ بیه پینه وه، به هۆی گالیسکه شه وه بگۆز زینه وه. له هه مان کاتیشا بۆ نه وهی دوانه که وم، هه ندی سوارم به ره و باکوور و باشوور ناردن بۆ کوکردنه وهی که شتی بچووکو به له می نهو ناوه. له ماوه یه کی زۆر کورتا ژماره یه کی باش که شتی و به له م کوکرانه وه هه موو سواره و نه سپه کانمان به که شتی له جه یحون په راندنه وه. دواي نه وه گورچو خیرا هیز شمیرده سهر ناوچه ی فرمانره وایی میری (غه ضنه فهر) که یه کینکبوو له پینچ میره کانی دژ به من، به لام پینش نه وهی بگه مه به ره وه، میری ناوبراو بۆی دهرچوو بوو، دهستمگرت به سهر هه موو نه سپو مه پو مالاتو دهوارویدا. له بهر نه وهی که س به ره نگارمان نه بووه و که س پئی پیمان نه گرت، خوینی که سمان نه پشت. دواي نه وه به ره و ناوچه ی میریکی تریان کشام که ناوی (لیک توتون) بوو، نه م میره نیسلام نه بوو.

سوارانی میر (لیک توتون) چوار هه زار ده بوون، سهره پای لهشکری ته و او، چوار هه زار سوارو چوار هه زار نه سپی زیاده م پئی بوون، بۆ نه وهی له کاتی ماندوو بوونی نه سپه کاندای بگۆر دین، نیت به م چه شنه نه نجامی باش و له پرمان به دیده هینا، نه م ره و شوو خوه شم له باپیره گه و ره مه وه (جه نگیزخان) وهرگرتبوو، گه لی جار ماوه یه کی زۆر له نینوان نيمه و دژمندا هه بوو، که چی به کاتیکی زۆر کورت، زوو ده گه یشتینه سه زی و چارمانده کرد. بۆ نمونه، که به ریارمدا (سه به زوار)، ناوه ندی ناوچه ی (خوراسان)، بگرم، به ماوه ی بیست پۆژ به هه موو لهشکره که مه وه له (بوخارا) وه گه یشتمه (سه به زوار)، نه وهنده گورچو کوتوپر گه یشتینه جی، خه لکی شار که له دهره وهی شووره ی شاردا بوون پیا نه گه یشتن خویان بگه یه ننه وه ناو شار.

هه موو دانیش توانی (سه به زوار) له دین هه لگه رابوو نه وه. (تهیمووری لهنگ به رانبهر به شیعه کانیش هه مان به رواو بۆچوونی هه بووه، بئی گومان به لگه ی

نه بووه - وهرگیز بۆ فارسی ﴿﴾. پاش ئه وهی دهستان به سهر هه موو شاردا گرت، دهستوورمدا جاپدیریت که دهسهری بپردراو به یهک دینار دهکرم، چونکه من موسلمانبو له پئی خوادا خه باتده کهم. سهربازه کانم سه دو په نجا هه زار کهله سهری بپردراویان دانه دهست ژمیریاران و یازده هه زار دیناریان وهرگرت. فه رماندا بهو سه دو په نجا هه زار کهله سهره پوو به قیبله مناره یهک دروستبکریت تا خودای (که عبه) ناگادار بی بۆ په زامه ندیی ئه و له دین وهرگه راوان له ناو ده بهم!..

دوای ئه وهی مناره سی (۲۰) گه ز بهرزبووه وه، داوامکرد که شووره و دیواری شار ویرانبکریت و له شکر به ریخت، به لام بۆ پۆژی دوایی له پر خۆم کرده وه به شاردا، ده مزانی هه ندی له دانیشتووانی (سه بزه وار) له په ناوچه په کدا خۆیان شار دۆته وه و دوای ده رچوونی له شکر له شار، له شوینه نه نیییه کاندایینه دهره وه. بۆچوونه کهم راستده رچوو، ئه وانیشتان له ناو بردن.

نیستاش به کورتی باسی داگیرکردنی سه بزه وار تۆمار ده کهم. له بیست و دووه پۆژی مانگی ذیلحیججه ی سالی (۷۵۹) ی کۆچیدا، شهر له نیوان سوارانی من و سوارانی میر (لیک توتون) دا هه لگیرسا. بهر له هه لگیرساندنی جهنگ دووسه سهربازم دانان بۆ ناگاداریی ئه سپه زیاده کانیان، بۆ خۆیشم به سی هه زار و هه شت سه د سواره وه دهستمکرد به هیرشیردن. گۆره پانی جهنگه که پانتاییه کی فراوانبو. فه رماندا به (حسین) ی زاوم، که میردی خوشکه که مبوو، به پینج سه د سواره وه پاشه و پاش بکشیته وه و واخۆیان دهرخن که هه لاتوون بۆ ئه وهی هه ندیک له سوارانی دوژمن بنیشه سه ریان، جا له ناکا و لییان وهرگه رین و تیر بارانیان بکه و له ناویان بهرن و دوایی خۆیان بگه یه ننه وه لام. له هه مان کاتیشدا داوام له ئه فسه ره کانم کرد که به پرم و نیزه ئه سپه کانی دوژمن له ناو بهرن، بۆ ئه وهی سوارانی دوژمن پیاده بن، ئه وسا له ناو بردنیان ئاسانه. که سهربازه کانم خه ریکی له ناو بردنی ئه سپی دوژمن بوون (حسین) ی زاوام سهربازه کانی که و تنه هه لاتن. من وام زانی که دووسه د، سی سه د سواریک دایانده که ون، که چی نزیکه ی هه زار سوار نیشتنه سه ریان، کاتی که ئه مه مان دی هیرشی توندترو سه خترمان کرده سهر ئه سپه کانی دوژمن. بهم جوړه ژماره یه کی زۆر له سوارانی دوژمن بی ئه سپ مانه وه، یه کی که له گه وه لپیرسراوانی خۆم، که ناوی (نه صره تلی) بوو، پاسپارد به پینج سه د سواره وه

بکه وینه ویزه ی پیا ده کانی دوژمن و له ناویان بهرن. سهرنجمدا سهربازانی دوژمن نه وه نه بیون بتوانن بهر نه نگاری بکهن، وهکو کۆمه له میرووله کهوتبوونه ژیر پینی سهرباز هکانمه وه.

ئهو پۆژه بۆم ده رکهوت که نابێ ههرگیز به نازناوی قه به وزلو پیا هه لدا نی خه لک هه ل خه له تيم. (ليک توتون) يه کيکبوو، له ناوداره زۆر گه وره کانی هه موو ناوچه که، ههر کاتی سوار بوايه، ئالایه کيان بۆ هه لده کردو ده یان شه کانه وه که نو ده وال، یان قامیش به شینوه ی کلکی گابا دراوی پتوه بوو. ئهم میره خۆی له نه ژادی به وه جاخترین سۆلتانه کانی تورک نه زانی و نرخو بايه خێ بۆ هه یچ کهس دانه نه نا.

ههر که سی سهرگوزشته ی من ده خوینیته وه با ئهم پاستییه دروسته بزانی: ئه گهر له مهیدانی شه ردا سهرباز تر سنۆک و بی توانا بی، ئه وا فه رمانده که شی وایه، چونکه سهرباز وینه ی فه رمانده که یه تی. دوا ی ئهو جهنگه (نه صره تلی) م پاسپارد که هه موو به یانییه ک، دوا ی نو یژی به یانی به دهنگی به رز ئهم تاکه شو نرا وه یه م بۆ بخوینیته و.

نبیند دو چشم بجز گرد رزم حرام است بر جان من جام بزم
"بئجگه له تۆزو گهر دی گۆره پانی جهنگ، با چاوم له هه یچ نه بی، جامی به زمو مه ی و پابواردن بۆ گیانی من حرامه"

(حسین) ی زاوام به ته وا وه تی کاری خۆی کردو گه پرایه وه. ئه گهر به زمانیا به له شکری دوژمن نه وه نده بی ده سه لاته ئهو کاره م به حسین نه ئه سپاردو له خۆم دوورم نه ده خسته وه. شه ر گهر متر بوو، هیرشی به رینتر کرایه سهر دوژمن. به داخه وه له و شه ردا حسین کوژرا، پینش کوژرانی پینی هه لاتنی له میر (ليک توتون) گرتبوو، له و با وه ردا بووم نه گهر پینی هه لاتنی ئی نه گیرایه، له شکره که ی به جینه هینشت و بۆی ده رده چوو. میر نزیکه ی چل سالان بوو، پو خساریکی ره شو چرچ و لوچی هه بوو، کلاوی ئاسنو زینی پۆشی بوون. کاتیک له گه ل چه ند سهربازیکما لینی نزیک بوو مه وه، به تورکی بانگی کرد: ئه ی لاو تو کینیت؟! منیش وه لامع دایه وه: بۆ کوشتنی تو ها تووم..... به تورکی وتی: نازانم ئه لینی چی؟! وته ی خۆم دووباره کرده وه. به ددانم لغاوی ئه سپه که مم گرتو به دوو شمشیره وه په لامارمدا، چه ند پاسه وانیکه ده ورو به ریم له ناو بردن و گه یشتمه سهری، چه ند جاریک که مه ندی بۆ هه لدام، هه موو جاریک به شمشیره کانم

له تویه تمده کرد. میریش وهکو هه موو سهربازه کانی به یهک شمشیر شه پریده کرد. نه گهر زری و کلاوه ناسنه که ی نه بونایه زور زووتر ده مکوشت. پاشان شمشیرنیکم داهینایه وه لاقیکیم په پاند، شمشیرنکی ترم بو داهینایه وه دهستی چه پیشیم په پاند، نهیتوانی خو ی بگریتو له سهر نه سپه که ی به ربووه وه. دهستوورمدا که سهری له لهشی جیا بگریته وه و بگریت به سهری رمیکه وه بو نه وه ی له شکره تیکشکی نراوه که ی چیتر نه جه نگیز. ههر که سهربازه کانی زانیان میره که یان کوژاوه، به جار ی به هه موو لایه کدا په روه ازه بوون و که وتنه هه لاتن و را کردن. پیش نویژی نیوه پز جهنگ کو تاییهات. هه ندی سهربازم پاسپاردن که دوی سهرباز هه لاتووه کان بکه ون و خنله کانیان تالان بکه ون ههر شتیکیش هی راگو یزانه له گهل خو یاندا بیهینن، هه روه ها هه موو ژنه جوانه کانیان به دیل بگرن تا دابه شبکرن به سهر نه فسه رو سهربازه کاندا، چونکه به گو یزه ی شهرع به که نیزه کبردن ژنانی کافرانی جهنگ ره وایه.

دوی نه وه ی له گو یزه پانی جهنگ هاتنه ده ری دهست نویژن مگرتو نویژن مکردو گهل سوپاسی خوام کرد وابه ناسانی سهر که وتم. دوو پوژ دواتر سهربازه کانه به پینج هه زارو سه د ژنی لاوه وه و مال و سامانیکی زوره وه گه پانه وه، ههر نه فسه رو سهربازنیک که نیزه کیکی بهر که وت، هه رچی شیان زیاد بوون به ریمکردن بو بازاره کانی کو یله فروشی له (ماوه پانه ننه هه) تا له وی فروشن.

له جهنگه دا پینج سه دو بیست و پینج نه فسه رو سهربازم کوژان، به لام به کوشتنی (میر لیک توتون) توانیم هه موو پیلانه کانی میره کانی (ماوه پانه ننه هه) بکه مه بلقی سهر ناو، نیت نه یان توانی دژ به من بوهستن.

دوی جهنگ گه پامه وه بو (سه مه رقه ند)، ناگادار کرام که دوو زانی گه وره و به ریز له (ولاتی شام) وه هاتوون بو سه مه رقه ند، یه کیکیان دانیشتووی شاری (چه له ب) بوو، نه ویتریان خه لکی شاری (دیمه شق) بوو. نیستا که ته مه نم چه فتا ساله، نه و سا چاوه ری نه بووم که پوژگاری بیته پیشه وه نه دوو میوانه هه ریه که یان کو یکی بی و هه ریه که له و کو پانه کتیبیک دهر باره ی من دابنی. یه که میان ناوی (که ماله دین) بوو، کو په که ی ناوی (نیظامه د دین شامی) بوو، کتیبه که شی به م سهر باسه نوو سیبوو (ظه فهر نامه). دووهم زانا ناوی

(عرەبشا)، کۆرەكەشی ناوی (ئەبن عەرەبشا) بوو، كۆتیبەكەى كە تەواوى نەكردوو ناوى ناوه (عجائب المقدور فى نواب تيمور).

ئەو دوو رەببوارە، ھەردووکیان خەلكى ولاتى دەستە چەپ (شام) بوون، بە جیا دەعوەتم كردن بۆ نان خواردن.

یەكەم جار كە مالهەدین خەلكى شارى خەلەب ھاتە لام، بۆ ریزلیگرتنى ھەستامە سەر پى و لە ناوھراستى جەماعەتدا، دامنا. پاش ناخواردن بۆ ئەوھى بزانم زانیارى لە چ ئاستىكدایە لىم پرسى: تۆفانى نوح كەى دەستى پىكردو چ كاتىك كۆتایى ھات؟

وھلامى دامەوھ، ھەروارى دەستپىكردن و كۆتایى ھاتنى تۆفانى نوح ئاشكرا نى، بەلام (دە كرۆر) سال درێژەى كێشاوھ. وەم باشە ئەو دە كرۆر سالە، نوح ئەو گياندارانەى لە كەشتىكەدا بوون؟! وتى: مەسئەلەى تۆفانى نوح و كەشتى ئەو گياندارانە مەسئەلەى كەى "عرفانىە"

چونكە خوا مۆف و گياندارى لە ئا و لە خاكى لە ناو ئاودا بووھ دروستكردووھ، پىم وت: ئافەرىن مەن، ئەو راستىم لە لای مامۆستاكەم (عەبدوللا قوطب) فێر بووم، پىنى وەم: مەبەست لە تۆفانى نوح ئەو بارانە بى پىچرانە دوو درێژە بووھ كە دەریاكان و چالەكانى پىر ئا و كردەوھ.

پاشان عەرەب شا ھاتە لام و ھەك كە مالهەدین ریزم لىگرت، پرسىم (رجال الغیب) كىز و لە كوێن؟ ئایا راستە ژمارەیان ۲۵۳ كەسە، نەكەم دەبنەوھ، نەزىاد دەكەن، دنیا بەھۆى ئەوانەوھ وەستاوھ مەحكەمە، نەگەر لەناو بچن دنیا تىكدەچىت؟!

وتى: ئەى ئەمىر ناوى (رجال الغیب) بۆ ئەوھ و تراوھ خەلكى دواكە و تۆو شتىك تىگەن! بزانن لە پىشتى پەردەدا ھىزىك ھەبە دنیا بەرئوھ دەبات. ئەو ھىزەش نەكەم دەكات و نەزىاد! وەھەر و ھاش جىگەىك نى بە شتى دىناى لەسەر دابىن تا دنیا كەم كات.

پىم وتن: ئافەرىن دانشمەندانى ولاتى دەستە چەپ شتىكتان لە دانشمەندانى ماوھرا ئەننەھر كە مەتر نىبە.

«دوای میوانداری و ریزلینگرتن و گفتوگۆی قوونلی زانست و شهرع و گیرانه ووهی
به هاتی دنیا بینان، که ویستیان بگهرینه وه بۆ ولاتی خویمان، هر یه که یان
یهک ئیستری باش و پینچ سهه دیناری زیرم دایه.»

شه شه مین بهش

جهنگی تاشکه ند

ئه گهر بمهوئی به سه ره مات و یاده وهرییه کانم بنوو سمه وه، له وانه یه ته مه نم ته وای بیتو ئه م کاره م بۆ ته وای نه کریت، له بهر ئه وه به کورتی ته نیا به شینک له پو وداوه کانی ژینم ده نوو سمه وه، بۆ ئه وه ی بتوانم رو وداوه گرنگو مه زنه کانی، که له یادم، تو مار بکه م.

له سالی (٧٦٠-٧٧٠) ی کۆچی، به رده وام سه ر قالی جهنگبووم، له و ماوه یه دا توانیم سه رانسه ری (خوارزم) و (ماوه پائه ننه هر) داگیر بکه م، سنووری حکومرانیم له سه ریکه وه گه یشته (سیریا)، له سه ریکه ی تریشه وه گه یشته (ده ریای مازنده ران). له و ماوه یه دا یه کێک له جهنگه زۆر مه زنه کانم داگیر کردنی شاری (تاشکه ند) بوو، که تیایدا لاقی چه پم خراپ بریندار کرا، ئیتر له وساوه من شه م.

فه رمانه وایی (تاشکه ند) م سپارد به یه کێک له فه رمانده کانم که ناوی (ئه لجاتیو موحه ممه د قولسوق) بوو، ئه م پیاوه له ماوه ی دوو سالی فه رمانه واییدا دارایی و سامانیکی زۆری پێکه وه نابوو له شکرکی گه وره شی له ده وری خۆی کۆکردبووه وه و ئیم یاخیبوو، منیش ناچار بووم به له شکرکی مه زنه وه بچه مه وه سه ر (تاشکه ند).

له مانگی شه ووالی سالی (٧٦٨) ی کۆچیدا به (٧٢) هه زار سه ربازی سواری وه هر چوار ده وری شارم گرتو داوام له دانیشتیوانی شار کرد تا دژ به (ئه لجاتیو) پاپه پنو بیکوژن، به ئام له م باره یه وه هیچ پووی نه دا. دوا ی ئه وه ی دانیابووم که پێی ژێر زه مین نییه بۆ ده ره وه ی شار، ده ستوورمدا دوو تونیلی بچووک لیبدرین تا ژێر شووره ی شار، یه کێکیان له باکووره وه، ئه وێریان له باشووره وه. ده مزانی له و کاته دا که سه ر گه رمی لیدانی تونیله کانین، به تایبه تی له شه ودا، پیاوانی (ئه لجاتیو) گۆبیان له دهنگی پاچ و خا که نازه کانمان ده بیتو به کاره که مان ده زاننو چاوه پیمانده بن بۆ ئه وه ی هر که سه ربازه کانم سه ر ده ربینن بکوژین و ده می تونیله که کوێریکه نه وه.

له پوژى (١٨) ى شه ووالدا هەردوو تونێلهكه گەيشتنه ژێر دیواری شارى (تاشكه‌ند). هەموو ئەفسەرەكانم ئاگادار كردن كه بۆ به‌یانى پوژى دواى هێرشده‌كه‌ینه سەر شار. له‌گه‌ڵ تارىكو پوونى به‌یاندا داوام له‌ سه‌ربازەكانم كرد كه چوار جه‌وال بارووت ئاماده‌ بکه‌ن دووانیان له‌ ژێر دیواری باکوورو دووانه‌كه‌ى تریشیان له‌ ژێر دیواری باشووردا قایمبکړن، من بۆ خۆم پلێته‌ى تونێلى باکوورم ئاگرده‌، (شیر به‌هادر) یش پلێته‌ى تونێلى باشوورى ئاگرده‌. له‌ هەردوو شوێنه‌که‌دا به‌ زرمه‌یه‌کى زۆر به‌ هێزى دنیا وێرانکه‌ر ئاسا هەردوو دیواره‌کان به‌ سه‌ریه‌کا پوو خان. له‌ به‌ر ئەوه‌ى سواره‌کان نه‌یانده‌توانى به‌ ئەسپه‌کانیانوه‌ له‌ شوێنانه‌وه‌ بچنه‌ ناوه‌وه‌، داوامکرد هەندیکیان به‌ پیاده‌یى په‌لامار به‌رن و ده‌روازه‌کانى شار بکه‌نه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ى سواره‌کان له‌ ده‌روازه‌کانه‌وه‌ هێرشبکه‌نه‌ سه‌ر دوژمن. هەر كه‌ ده‌روازه‌کان کرانه‌وه‌ فهرماندا به‌و سه‌ربازو ئەفسه‌رانه‌ى ده‌ورى شار یاندا بوو، له‌ جێى خۆیان بمینیته‌وه‌ تاكو پێى هه‌لاتن له‌ (ئه‌لجاتیو) و ئەفسه‌ره‌كانى بگرن. ئینجا خۆیشم له‌گه‌ڵ هه‌ندیک سوارچاكدایه‌ چوومه‌ ناو شار. (ئه‌لجاتیو) نه‌یزانى گه‌ر به‌رده‌ستمبه‌کویه‌ت وه‌ك ناپاکیک دادگه‌ییده‌که‌م به‌ زیندوویی پێستى له‌شى ده‌گیریته‌وه‌، دواى ئەوه‌ ئەگه‌ر ما ده‌خړیته‌وه‌ ناو قازانیکی گه‌وره‌ى پڕ له‌ پۇنى هه‌لقراو، بۆیه‌ تا توانى به‌ ناو میندیه‌وه‌ جه‌نگا.

وه‌كو باسکرد من به‌ هەردوو ده‌ست و به‌ دوو شمشیر ده‌جه‌نگام، له‌ به‌ر ئەوه‌ى زړى و پۆشاکى جه‌نگیى زۆر قایم و باش و دانسقه‌م ده‌پوشین، هه‌رگیز تیغى دوژمن کارى تێ نه‌ده‌کردم. له‌ کاتى هێرشبردندا ته‌نها هه‌ر سه‌یرى پێشه‌وه‌مده‌کرد، له‌ راست و چه‌پ و پشت‌وه‌ى خۆم بێ خه‌مبووم، دڵنیا شبووم كه‌ دوژمن له‌ دوامه‌وه‌ نییه‌. له‌ پڕ له‌ لای چه‌په‌وه‌ سه‌ربازێكم كوژرا، پێش ئەوه‌ى سه‌ربازێكى تر بێته‌ شوێنه‌كه‌ى، ده‌مى ته‌ورزینیکی زۆر تیژ به‌ر لاقى چه‌پم كه‌وت و زریكه‌ى لێهه‌ستاند. تیسره‌واندنه‌كه‌ ئەوه‌نده‌ توندو به‌هێز بوو، وام زانى لاقم له‌ له‌شم جیا بووته‌وه‌، هه‌ر به‌مو ده‌ست سه‌ربازێكى تر شوینی ئەوه‌ى پێشووی گرت‌وه‌و جارێكى كه‌ش له‌ لای چه‌پی خۆم بێ خه‌مبووم. كه‌ زامدار بووم ئالو هاوارم لێوه‌ نه‌هاتن، له‌ به‌ر ئەوه‌ هیچ سه‌ربازێكم نه‌یزانى بریندارم؛ ئاخه‌ره‌كه‌ى یه‌كێك له‌ سه‌ربازەكانم كه‌ دیبووی خوێن له‌ لاقم سه‌ر ده‌كات، پێمى وت: میران، لاقى چه‌پت برینداره‌!... له‌ به‌ر ئەوه‌ى سوور بووم له‌ سه‌ر تین و گوپى

هێرشەکەمان و دەموست لەناو سەربازەکاندا بوو باشتەر پەلامار بدەن، هیچ گۆم نەدایە برینەکەم. من دەموست (ئەلجاتیو) بە زیندوویی بگێریت، بەلام لەبەر ئەوەی زۆر بە سەختی بەرەنگاریکردبوو، خۆی نەدابوو بە دەستەوێ کوژرا بوو، تەنها سێ کەس لە یاریدەدەرەکانی، کە بەرانبەر بە من ناپاکیانکردبوو، دەستگیر کران، فەرماندا بە زیندوویی کەولبکێژن، لە کاتی کەولکردندا هەر سێکیان مردن. دواى داگیر کردنی شار فەرماندا دەستبکێژ بە کۆ کوژى و تالانکردن، کون بە کونى شار بپشکێنێ، هەموو ژنو و کچ و کوپى لاو بە دیلبگێژێو بە پێى دەستوورو یاسای جەنگ دابەشکێژن بە سەر ئەفسەرو سەربازەکاندا، بۆ خوێشيان سەر پشکێن، دەیانکەنە کەنیزەکو نوکەر، دەیانکوژن، یان لە بازاردا دەیانفرۆشن، ئارەزووی خۆیانە...

پۆژى (١٩)ى شەهوال، بۆ کاتی عەسەر شەپ تەواو بوو، لە شار چووێ دەرهوێ بۆ ئوردووگەیهکی خۆم. لەو کاتەدا ویستم سەیرنکی لاقم بکەم، بەلام نەمتوانی لەسەر ئەسپەکەم دابەزمەخواری، سەربازەکانم دایانگرتبوو بردمیانە ناو چادریک، پۆشاکی جەنگیان لەبەرم داکەند، پزیشکی تایبەتى هاتو تیماریکردم، وتی: کەشکە ئەژنۆت بە خەستى بریندار بوو، دەبێ ماوێیهکی زۆر لە جێدابی تا چاکئەبیتەوه. وتم: ئەى ئەگەر لە جێدا نەکەوێو بگهڕێم چی دەبێ؟! وتی: ئەگەر بگهڕێی زامەکەت پیس دەبێو دەگوێی، یان لیتدەکا بە دەردیکی کوشندە، یان تاماوی دەشەلی.

شەو پۆژیک لە ناو جێدا مامەوه، بۆ پۆژى دواى داوامکرد کە بمخەنە سەر قەرەوێلەیهکو بمبەن بۆ ناو شار تا بە چاوی خۆم هەموو شتێک ببینم و دڵنیابم کە فەرمانەکانم جێبەجێکراون. کوشتار تەواو بوو، بە هەزاران لاشە لە کۆلانهکاندا کەوتبوون، ژێشيان تیدا بوو، ئەوانیش بەرەنگارییانکردبوو؛ تالان هەر بەردەوامبوو. بۆیە وام لە دانیشتووانی (تاشکەند) کرد تا کو ببەن پەندو ئامۆژگاری بۆ شارانو ولاتانی تر!! ئەو چێژەى خەلکان لە خواردنەوهى مەیدا هەستى پێدەکەن، من لە سەیر کردنى خوێن رشتندا هەستى پێدەکەم، کە دوژمنیکیشم بە دەستى خۆم دەکوشت گەلیک لە سەیر کردنى خوێنرشتن زیاتر چێژم لێوهردەگرت، هەر بە خوێنرشتن کارو بارى ولاتم هەلدەسووپاند! ئەمڕۆ (٣) سێ هەزار جەللادی تۆمار کراو لە قەلەمڕەوى مندان و مانگانە مووچەى

تایبه تی خوځیان ودره گرن! نه نجامی توندو تیژی من بهرهمی مه زنی هیه،
 مهر بؤ نمونه، نه گهر کاروانیک به بی پاسه وان له (نه گوریه) وه - نه نکاره -
 بهرینیت بؤ (سه مه رقه ند)، کهس ناتوانی چاوی تی بپریتو، بی وهی ده گاته جی.
 ته شتیکی پر له لیره بخهره سهر سهری منالیک، با لهم سهر بؤ نهو سهر به
 ولاتی مندا بگهری، تا ده بیته همرزه کار، یهک لیره ی لی کهم نابیته وه، چونکه
 هیچ کهس ناویری توخنیکه وی. له ولاتی مندا ناوی دزی نه ماوه: له همر
 شونینیکا دزییه کبکریتو نه زانری دزه که کینه، یه کهو راست دهستی
 لپرسراوی نهو شونینه ده برم، چونکه ده زانم نه گهر لپرسراو پشتگیری و
 هاوکاری دزنه کات دزی پوونادات. لهم ولاته بهرینه مندا جهرده می و پرنگری و
 دزی نه ماون. گرانی ونه بوونیم له ناو بردن، سوالکردنم نه هیشت، مووچه ی
 تایبه تیم برییه وه بؤ هه موو هه ژاره که له لاکان، دواي نهو نه گهر
 سوالیان بکردایه له ملیان ده درا. نه وانه شیان که ساخو ته و او بوون، داوام کرد
 کار بکنو بژنوی خوځیان وده ستینن، نهوی کاری نه کردایه له ناو ده برا. بهر
 له حکومرانی من به دهیان هزار له نهوی پیغه مبهری نیسلام (د.خ) به سوال
 ده ژیان، بؤ پرلینان لهو هه موو سه ییدانه، له بووجه یه کی تایبهت، که به پنی
 شهرع موسولمانان پینچ یه کی دهسکه وتی خوځیان بؤ ترخان کردبوو، مووچه م بؤ
 هه موویان برییه وه. هیچ ولاتیک هینده ی ولاتی من ناوهدان نه کراو ته وه به
 ناسووده می و بی خه م نه ژیاوه. هیچ سهر یازیک یان ژهنده رمه و پولیسیک
 نه یتوانیه یهک تو سقال نه رک بخاته سهر هیچ هاو ولاتییهک، چونکه نه گهر
 بیکردایه سهری ده پرینرا.

نه ی کوپانی من، ناموزگار یتانده کهم، که بوون به فرمانده و له سهر پرینازی
 من برؤن، به زه ییتان به جهرده و لپرسراوی ده ولته و پولیس نه یه ته وه که
 له گهل دزانا هاو به شن، پرز له وه چه ی پیغه مبهر (د.خ) بگرن، پشتگیری زاناو
 شاعیر و نووسهران و پیشه سازان بکن. په یمانم بده نی که توخنی مه ی و
 خواردنه وه نه که ون، چونکه سهر چاوه و دایکی خراپه کارییه، به خواردنه وه و
 مهستی ده سه لاتتان له کیسده چی.

بێینه‌وه سه‌ر باسی شاری (تاشکه‌ند)، یه‌ک پیاوی گه‌نج نه‌ما، نه‌و ژنانه‌ش که به‌رنگارییانکردبوو کوژران، ته‌نها منالو پیرو په‌که‌ه‌وته‌کان مانه‌وه، ژنه‌ لاه‌ه‌کانیش دابه‌شکران به‌ سه‌ر سه‌ریازه‌کاندا. هه‌ر شتی‌ک هی بردنبوو نه‌ما، هه‌موو شتی‌کی (ئه‌لجاتیو موچه‌مه‌د قولوق) راگوێزرا بۆ (سه‌مه‌رقه‌ند). دیوارو شووره‌کانی تاشکه‌ند وێرانکران، نه‌با له‌ په‌نای نه‌و شووره‌یه‌ که‌سی‌کی تر لێم یاخییی.

به‌ داگیر کردنی (تاشکه‌ند) له‌ ولاتی (ماوه‌پانه‌نه‌ه‌ر) دا شوین نه‌ما له‌ ژێر پکێفی مندا نه‌بی. دوا‌ی نه‌وه‌ ماوه‌ی جه‌وت سائم له‌ ته‌مه‌نی خۆم ته‌رخانکرد بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی نه‌و ناوچه‌ به‌رین و فراوانه‌. له‌ پوو‌یاری (جه‌یحوون) و (سه‌یحوون) چه‌نده‌ها لقی گه‌وره‌م هه‌لکردن بۆ نه‌و زه‌وییا‌نه‌ی که‌ هه‌زاران سائبوو بی‌ ئاو بوون، یه‌ک به‌ دووسه‌د تا چوار سه‌د به‌ره‌می گه‌نمیان ده‌دا، هه‌موو جووتیاره‌کان ده‌وله‌مه‌ند بوون. له‌ سال‌ (٧٧٥) ی کوچیدا له‌و ناوچه‌یه‌دا ئه‌وه‌نده‌ گه‌نم زۆر بوو جووتیاره‌کان هه‌موو ماله‌کانیان پر کردبوون له‌ گه‌نم، هه‌رچی‌شی جێی نه‌بووه‌وه‌ له‌ ده‌شته‌کاندا مایه‌وه، له‌ به‌رباران و به‌فردا رزیو پوا. له‌و ماوه‌یه‌دا گوزمه‌رانی خه‌لک زۆر باشبوو، نه‌و بارو دۆخه‌ کارێکی باشیشی کرده‌ سه‌رم‌و زیاتر ئاره‌زووم له‌ ژنبوو، دوو ژنم هه‌بوون، دهبوانی که‌شم هینان و چه‌ندان که‌نیزه‌کیشم بۆ خۆم هه‌لبێژاردن. له‌ ماوه‌ی نه‌و جه‌وت سائله‌دا به‌ خوشی ژینم به‌ سه‌ربرد، ژنی جوان، خواردنی باش، جه‌وانه‌وه‌ی زۆر، ئه‌مانه‌ هه‌موو ته‌مه‌لیانکردم، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا هه‌میشه‌ خه‌ریکی سه‌ر په‌رشتیکردنی ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی (ماوه‌پانه‌نه‌ه‌ر) و (خوارزم) بووم، له‌ کو‌ششدا بووم بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ده‌شته‌ فراوانه‌کانی ئیوان ده‌ریای (مازندهران) و ده‌شته‌کانی (سیریا)، هه‌موو لایه‌ک بوو به‌ باخ و کشتوکال.

دوا‌ی نه‌و جه‌وت سائله‌ خوشگوزمه‌رانییه‌، پوژنکیان شمشیره‌که‌ی خۆم، که‌ سه‌نگه‌که‌ی هه‌زارو‌دوو سه‌د مسقا‌لبوو، له‌ کێلان ده‌ره‌ینا، به‌ ده‌ستی راستم. هه‌ندی‌ک هه‌لم‌سۆپاند، هه‌ستم‌کرد زۆر قورسه‌، که‌ به‌ ده‌ستی چه‌پم گرتم هه‌ستم‌کرد قورسته‌. نه‌وه‌ بوو جه‌وت سائله‌وه‌پیش هه‌ر له‌ به‌یانییه‌وه‌ تا ئیواره‌ نه‌و شمشیره‌م به‌م ده‌ست و به‌و ده‌ست له‌ گۆره‌پانی جه‌نگدا

هه لده سوورپاندو دهموه شاندا، بئى ئەوهى ههست به قورسايى و ماندوو بوون بکهه. زانيم خوشگوزهرانى و رابواردن لهگهه ژنانى جوان و ناسک و شوخ و شنگدا، سهره راي شهلېوونى لاقى چهيم، ئەمانه هه مويان زهمينه يهکى زور له بار بوون بۆ ته مه لى و سستيم. خۆممايه بهر پلار و توانچ و له بهر خۆمه وه وتم: ئەى پياوى دابهسته و ته مه ل، تۆ ئەگه شهلېشې، خۆ تواناي شمشير يازى و تير هاويشتنت ههيه، خۆ نايبت دهردى ته مه لى له شکره کهشت بگريته وه، ئەى ته مه لى و ليته هاتووى ميرەکان و له شکره کانيان نه بوونه هوى ئەوهى تۆ به ئاسانى تيکيانبشکينى له ناويان بهریت و ولا ته کانيان داگير بکهيت! ئايا دهکرى هه موو کوششو هه ولت ئەوه بئى وهکو ئاژهل بخزيت و بخۆيته وه و بزهوى! ته نانهت نه توانى هه ههچ نه بئى دهيهکى باپيرت (جهنگيزخان) لهه جيهانه فراوانه داگير بکهيت!.. ئەى پهيمانانهى له سهردهمى لاويتا داتن چييان ليتهات! ئەى نه تهوت ده بئى سهرانسەر دنيا داگير بکهيت و ته نها درواى يه کگرتووى تۆ پهواجى هه بئى و ته نيا په پره ويى ياساى تۆ بگريت!! هه ره له و ساته دا بپرارمدا که يه کهم مهرجم ئەوه بئى دهست له خوشگوزهرانى و رابواردن هه لگرم، خۆم له ژنه کانم دوورخه مه وه له و بيابانه دا دريژه به ژيانم بدهم.

دهستوورمدا که شەش قوناخ دوور له (سه مه رقه ند) وه ئورد وگه هه لدرى و پرومکرده ئەوى. له وى دهستم به ره و ئاسمان بهر زکرده وه و پهيمانم به خواى خۆمدا که تا ئەو پۆژهى له گۆرپه پيانى شەر دهگه ريمه وه توخنى ههچ ژنيك نه کهوم. سئى سالى تهواو له سهريهک له بياباندا ژيامو له کاتى پئويستيدا نه بوو بئى پيم نه ناوه ته ناو شارو تا پيمکرا بئى له باوه شى ژنه وه دوور بووم. زستانانىش زور سارد بوو، سهراپا بيابان به به فر داده پۆشرا. به يانييه کيان دواى نويزى به يانى فرمانده کانم هاتنه چادره کهم، مشتیک ليرەم له بهر باخه لم دهر هينا و وتم: ئيستا بيابان به به فر داپۆشراوه، هه ر کاميکتان ئايه تيکى قورشان بخوينى که باسى به فرى تيذا بيت ئەم ليرانهى پيشکه شده کهم. هه ر يه کهيان به ره و چادري خوى کشا تاکو ئايه تيک بدۆزنه وه دهر باره ي به فر بيت. له بهر ئەوهى هه موو قورپاننى پيرۆزم له بهر بوو، دلنيا بووم که ئايه تيک نيه به باسى به فرى تيذا بيت، چونکه له عه زه بستاندا به فر نابارى!.. بۆ نيه وه پۆ

ئاگادارمکردن و وټم: نهگهر قورئانتان باش بخویندایه دهتانزانی له قورئاندا ناوی بهفر نههینراوه. کوږه گهوره کهم پرسى: ئه ی بۆچی خوا له قورئاندا ووتویه تی (لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین) واته: هیچ تهږو وشکیهک نییه له قورئاندا باس نهکړای.

وټم: کوږم عیلمی قورئان نهزانی مانایی ئایه تی قورئان نازانی، ئایه تی قورئانی کهلامی خوایه، خوئی له قورئاندا دهلی؛ مانایی هندی له وته کانی قورئان بۆ هه موو کهس روون نییه مهگهر نهوانه که خویندنی خویان بۆ حالی بوون له کهلامی خوا ئاماده کردوه.

کتابی مبین بریتیه له کۆمهلی مانایی ئایه تی قورئان چ مانایی ئاشکرا یا په نهانی، دهبی نهوانه به هیزی عیلم دهک بکهیت وه بزانیست پاشان بۆت ئاشکرا دهبی کهشتیک له دنیا دا نییه له قورئاندا باسی لیوه نهکړای.

خوا دهلی (لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین) نالی الا فی القرآن....، یاخود، الا فی الفرقان خوا له بهر نهوه دوو وشه ی (کتاب)، (مبین) نویوه، تا تیبگهین مه بهستی مانایی په نهانی ئایه تی قورئانه نهو مانایه ش دهبی بۆ زانیی ئایه ته کانی قورئان شی بکهیته وه. تا مانایی باطنی روونیته وه.

پاشان له دیمه شق (ابن خلدون) م بینى هه مان وټه م دووباره کردوه زۆر خوشحالبوو وتی: تا ئیستا کهسم نه دیوه بهم جوړه بتوانی کهلامی خوا مانا بکات!..

حه و ته مین بهش

به ره و زیندی فیردوسی و جهنگی نه یشا پوور

چنین گف کای جوشن کارزار   بر ۱ سودی از جنگ يك روزگار*
کنون کار پیش امدت سخت باش   بهر کار پیراهن بخت باش

هونراوه کانی فیردهوسی له گوئما ده زرنگانه وه نه مده توانی نارام بگرم.
حهوت سالی ره بهق پیشهم خواردن و خه و بوو. شمشیر و پو شاکي جهنگم وه لا
نابوون. نهو کاته هاته پینشی که به ته و اهوتی بهرگی جهنگ بیوشم و دهست
بدهمه شیرو پوویکه مه نهو سهر زه مینه ی که (فیردهوسی) بهر له (۳۵۰) سال
نه م هونراوه یه ی تیدا و تبوو. کاتی نه وه هاتبوو بو به دیهینانی ناوات و
ناره زووه کانه ههنگاو بنیمو له (خوراسان) وه دهستبکهم به گرتنی دنیا!

بیستبووم که خاکی خوراسان بو نخوشه و ههر خوراسانییه ک بگری
شاعیریکی گه وره، یان تیگه یشتوو یه کی بهرزه. وای بو چوو بووم که ههر چوون
خاکی سه مهرقه ند چاکترین و شیرینترین کاله کی نه م سهر زه مینه ی ههیه، خاکی
خوراسانییش زانست و ویزه بهر هه مدینی، شاعیران و دانایانیشتی به شیکن له
دلاوه رانی جیهان؛ یه کیک له و بلیمه تانهش (فیردهوسی) بووه که بهر هه می
نووسینی خوی بو پهروه رده کردنی دلاوه ران ته رخانکردوو.

ده مویست برۆم له گهل پیاوانی خوراساندا په نجه پینکم تا بزانه له شمشیر
وه شانندا کامان زیره کترین. سهر بازگه که مم کرده مهیدانی جهنگ، هه موو
پوژئی ههر له به یانییه وه تا ئیواره، خۆم نه فسهر و سهر بازه کانه سهر قالی
پاهینان و مه شقی جهنگ بووین. بو نه وه ی ته مه لی له له شما دهر که م بو جهنگی
ناینده ناماده بم دهستمکرد به مه شقی سهخت، شمشیر بازیم دهکرد، نه سپم تاو
دهدا، گورزم هه لدهدا، تیرم ده هاو یشت و زوران بازیمده کرد. زانیم واخه ریکه چل

* وتی نه ی زینی جهنگ، سهرده مینک که سیکت له مه ترسی جهنگ ناسوده و بی خه مکرد، ئینستاکو هه میشه نه م

رینبازه بهر مه ده، له بهر خاتری من ببه به کراسی بهختو شادی.

سال له ته مەنم تینه پەڕێت، وەکو ئەشلێن مەزۆف که بوو بە چل سال به تهواوەتی ئاوەزو لەشی پێدەگەن. مووسا (د.خ) له چل سالییدا له کێوی (طوور) بووه پێغه مەبەر، پێغه مەبەری ئیمەش (د.خ) له ته مەنی چل سالییداو له ئەشکەوتی (حەرا) سەروشی بۆ هاته خواری و بوو بە پێغه مەبەر.

ئایا لەبەر ئەمە بووبێ که لەو ته مەنەدا به ئاگا هاتم بۆ پادانی ته مەنی و سستی و بریارمدا له پابواردنەوه به دووریم! ئایا ئەگەر ته مەنم ئەگەشتایه ته چل سال هوشیار نەدەبوومەوه؟! ئەوه بوو که ته مەنم بوو بە چل سال به تهواوی پەشیمانبوومەوه. هەر چۆنیکبوو له سالی (٧٧٧)ی کۆچیدا ئیش و کارم تنها خۆپاھێنانبوو لەسەر هونەرەکانی جەنگ، پۆژانە لەگەڵ پالەوانەکانی خۆمدا زۆرانبا زیمدەکرد، رێکدەکەوتیت له جەنگدا دوو کەس بەرەنگاری یەکتەر دەبنەوه و دەستدەدەنە یەخە یەکتەر، دیارە ئەوهی بەهێزترەو باشتر شارەزای هونەری جەنگ ئەوی تر دەدا به زەویداو دەیکوژیت.

دەلیا بووم که لێرسراوان و ئەفسەران و سەربازەکانم وەکو خۆم بەهێزو چالاکبوون و سستی و ته مەلێیان نەماوه و ئامادە ی جەنگن. که بەهاری سالی (٧٧٨) هاته بەرەوه و گوانی مایینه کان پەر بوون له شیر، وەکو دابو نەریتی ناوچەکه، دانیشتوانی شاری سەمەرقەندیش له شار دەرچوونە دەرەوه بۆ سەیرانی دەشت و دەری سەوز و جوان و خواردنی فروی مایین، فەرمانی جوولاندنی له شکرەم دەرکرد، له پێشەوه دوو پەرەوی مەزن له ئەسپی بیابانم پێشخست و داوامکرد له سنووری خوراساندا جینگیر بکرن تاکو له کاتی هێرش بردندا له زیاده ئەسپە زۆرەکان کەلک وەر بگرن و بتوانن بێ وەستان، شەوو پۆژ پێ بچن، دەستووریشمدا که وشکە ئالف و کاو وینجەیان بدەن، چونکه ئەسپێک له دەشتا بلەوه پێ و سەوزەگیا بخوات ناتوانی بۆ ماوه یەکی زۆر بەردەوام غار بدات، بەرگە ناگری و ئەپرووکی.

یەکەم ویست و ئامانج له خوراساندا داگیرکردنی شاری (نەیشاپور) بوو، چونکه شاریکی زۆر دەولەمەند بوو، ناوەندیکی گەورە و فراوانی بازگانیبوو، پۆژانە دوو سەد کاروانی گەورە پوویاندەکردە شار، یان له شارەوه بەرەو چین و پۆم دەکەوتنە پێ، ئەو شارە مەلەندێ لێرە یەکی زۆر دراوی زیو ناویشمێکی زۆر بوو، وەکو بیستبووم ئەوەندە ناویشمی تیا بوو، بەشی ئەوهی دەرکرد رێگە ی نیوان سەمەرقەند و نەیشاپووری پێ داپۆشری! له

خوراساندا، بئجگه له شاری نهیشاپوور، شاری گه وهرتر هه بوون وهکو (سه بزه وار) و (به شرویه)، یه که میان له باکووری خوراسان و دووهمیان له باشووردابوو، ناگادار کرابووم که سه بزه وار گه وهرترین مه له بئندی فهرشچینی دنیا یه و سئ هه زار کرئکار له کارگه ی فهرشچیندا کار ده کهن، ده رباره ی (به شرویه) ناگادار کرابووم که سه رانسهری دانیشقووانی داناو دانشمه ندن، ته نانه ت و لاخدارو شوان و گاو و دپکفرۆشو چیلکه فروشه کانی نه و شاره وهکو موفتیی شار له زانستا شاره زان و ده توانن کتیبه عهره بییه کان بخویننه وه و اتایشیان برانن، من بۆ خۆم زۆر مهراقمبوو نه و خه لکه هه لکه و تووه سهیره ببینم و بزانه به و جوړه ن که ناگادار کرابووم.

بۆ نه وه ی کهس نه زانی مه به ستم داگیرکردنی خوراسانه و بتوانم له پریده م به سه ریا، هیچ کهسم له مه به سستی خۆم ناگادار نه کرد، وام له نه فسه رو گه وهر لئیرسراوه کان گه یاندابوو، که نه مه وی هئرشبهرمه سه ر (نه رشک ئاباد). به لام له بهر نه وه ی پئی (نه رشک ئاباد) بۆ (نهیشاپوور) زۆر سهختبوو، ویستم له رینگه یه کی ته ختانه وه به ره و نهیشاپوور بکشیم تاکو سواره کانم بتوانن به پرتاوو خیرا رینگه بجن.

که گه یشتمه (مه رو) چوار و لاخدار ی شاره زای نه وییم به کرئگرتن بۆ پابه ریکردمان به ره و شاری (نهیشاپوور)، چونکه کهس وهکو و لاخدار شاره زای رینگه نییه، به تایبه تی هه موو ته مه نی پئکردنه له شارئیکه وه بۆ شارئیکی تر. من وام ده زانی که به هاری (ماوه پائه ننه هه) جوانترین به هاری جیهانه، به لام که به هاری خوراسانم بیینی، بۆم ده رکه وت که نه م جوانتره؛ هه موو بناری کیوه کان به سه وزه گیاو گۆلانه سووره داپۆشرا بوون و پووباره سپییه کان له سه ر را هازه یانده هات، نه و نه ده دیمه نه کان جوان و دلکش بوون، سه ره پای وهستان و پشوودان بۆ نوێژ کردن، بوام به خۆم نه دا که بۆ ماوه یه کی زیاتر سه ییری دیمه نه ره نگینه کان بکه م. هه رچه نه ده مه زانی کهس ناتوانی پئشمان بکه ویت، ده ستورم دا نه گه ر که سیک ویستی پئشمان که ویت ته نانه ت نه گه ر نامه به ریش بیت بیکوژن! چونکه له کاتی له شکر کیشی دا کوشتنی چه ند که سیک نه وه نه ده نه همیه تی نی یه.

بۆژی هه یینی گه یشتمه دیی (ده بالا) له ویدا مزگه و تیک هه بوو کاتی نوێژیش چۆل بو! پرسیم ئیره مه لای هه یه یان نا؟ پیاویکی ریش سپی یان

هینایه لام میژەر به سەر بوو پرسیم خه لکی ئاواي چ دینیکیان ههیه؟ وتی:
موسولمانین، وتم باشه بهم پوژی ههینییه بۆچی مزگهوت چۆله، وتی خه لکی
له مان نوێژ نه کهن، وتم نوێژی ههینییش؟ وتی به ئی، پیم ووت: کهواته تۆو
خه لکی ئهم دئییه کافرن، به سەر سوپمانهوه وتی بۆ؟ وتم: له بهر نه وهی پوژی
ههینی حه تمهن ده بی له ناو مزگهوتا جه ماعهت بکری. وتم قورئا ده خوینی،
وتی به ئی. وتم درۆ ده کهی!!، نه گهر قورئانت بخویندایه ده تزانی گرنگی نوێژی
ههینی چهنده و وه خواوه ند له قورئاندا چه ند گرنگی پی داوه. له سورتهی
جومعه دا له سئ نایه تا ئهرکی نوێژی ههینی ته نکید کردووه، ئینجا نایه ته کانم
بۆ خوینده وه و وتم: مانایان ده زانی؟ وتی نه.

من زۆر سهرم سوپما تا ئهو کاته نه م دیبوو پیشه وای ئاینی مانای نایهت
نه زانی، ئه ویش مانای ئاشکرای. پیم ووت زمانی عهره بی نازانیت؟ وتی نه،
وتم ئه ی له م ئاوايیه دا چ کاره یی و چۆن ژبانته ده گوزهرینی؟ وتی پیش
نوێژی ده کهم، کاتی نوێژ ئیمامه تیان بۆ ده کهم له ئیواراندا. وتم چۆن پیش
نوێژی ده کهیت و زمانی عهره بی نازانیت؟! که سیک زمانی عهره بی نه زانی
ناتوانی پیش نوێژی بکات، چونکه مانای نایهت نازانی و ناتوانی به ته واهه تی
نوێژ بکات.

وتی: پیش منیش باوکم پیش نوێژی بۆ ئهم دئییه کردوه! وه عهره بیشی
نه زانیوه. پاش نه وهی گرنگی نوێژی ههینییم بۆ باسکرد، به بانگ دهرم ووت
بانگ بده، تا له گه ل سهر بازه کانمدا نوێژی جه ماعهت دا به ستن. نوێژمان کردو
که وتینه وه پئ و له کوشتنی کابرا چاوپوشیم کرد چونکه له شه رعه دا نه زان و
شیت جیاوازی یان نییه.

که له نه یشاپوور نزیک بوینه وه، ده بوايه به ده وری گردیکا پیچبکه ی نه وه بۆ
ئه وهی ئاشکرا نه بین، به م جوړه پیمان دوور که وته وه، له پر سهرمان له
ته ختانیکه وه ده رچوو که نه یشاپوور که وتبووه پوژه لاتیه وه، پزگا پر بوو له
کاروانو کاروانی، هه ندی سوار که له شکره که ی منیان بین، به ره و نه یشاپوور
کشان، خیرا تیر بارانکران، هه ندیکیان لیکوژران، ئه وانی تر خو یان گه یانده شار
ده مویست به زووترین کاتو به جوړی بگه ی نه شار که پیا نه گه ن ده روازه کانی
شار دا بخه نو قایمیانبکه ن، به لام له بهر زوړی کاروانو خه لک نه مانده توانی به

ئاواتى خۇمان ئەسپەكانمان تاو بدەين، لەسەرنىكى كەشەو لەبەر ئەوئى تا چاۋ بركا كشتوكا ئېو، نەماندەتوانى بدەينە لاپى.

ھەرچى توانام ھەبوو خەستبوومە كار بۆ ئاۋەدان كەردنەوئى دەشتەكانى (ماۋەرپائەننەھەر)، بە تايبەتى دەشتو دەرى سەمەرقەندو بوخارا، بەلام كە دەشتەكانى دەورو بەرى نەيشاپوورم بېنين بۆم دەرگەوت كە ناۋچەى نەيشاپوور گەلەك ئاۋەدان ترو گەشاۋەترە.

كاتى خۆر ئاۋابوون گەيشتمە نەيشاپوور؛ ھەموو دەروازەكان داخرا بوون، پاشان زانيم بۆ زياتر قايىمى، پششت دەروازەكان بە بەردى گەورە گەورە ھەلچنرا بوو، بەلام دانىشتوۋانى شار تا ئەو كاتە بى ئاگا بوونو نەكەوتبوونە خۆبۇ ئازۋوقە خەستو پىداۋىستىيە گەرنەكانى تر. بۆ ئەوئى لە دېتاتەكانى دەورو بەرەوە يارمەتىو كۆمەك نەگاتە شار، دەستوورمدا كە ھەر ئەو شەو ھەندىك لە ئاۋايىيە نەزىكەكان داگىر بگىرنو پى نەدرىت كەس پووبكاتە شار. دواى دوو پۆژ لە گەمارۆدانى شار، ھەستەمكرد كە سەربازەكانم زۆرشەكەتو ماندوون، بۆيە بە پىنويستەم زانى چەند پۆژىك بەسەينەو پشوو بدەن، لە ھەمان كاتىشا داوام لىكردن دەسبەردارى مەشقى سەخت نەبن.

لە وتەى گوند نشينەكانى ئەو ئاۋە بۆم دەرگەوت كە دىۋارو شوورەى شار لەبەرد دروستكراونو بناغەش دە گەز قوۋلە!! بەپاستى باۋەپم بەمە نەكرد، چونكە ھەلەكەندى بناغەى لەو جۆرە زۆر سەختو ئارەھەتە، بەلام بە پىنى ئەو تەپۇلكانەى لە دەورو بەرى شاردا ھەبوون وا پىندەچوۋ بناغەكە وابى!!! بەوئى باشبوو بە دەورى شوورەكەدا خەندەق ھەلەكەندەرا بوو، بەمەش كارى نىمە ئاسانتر بوو. لىكەدايەو كە ئەگەر ئەو بناغەيە دە مەتر قوۋلەيت، دىۋارەكان بە بارووت ھەلەكەتە كىنرەن، بۆيە پلاننىكى ترم رەچاۋ كەردكە برىتېيوو لە: يەكەم، ھىرشېردنى راستەوخۇ بۆ سەر دىۋارەكانو ھەر چۆنى بوو سەركەوينە سەرەو، دوۋەمىش، بە ھۆى گەمارۆو شار لە پەلوپۇ بىخەين تا ھەموو دانىشتوۋان ناچار بگەين خويان بدەن بە دەستەو. دواى لىكۆلەينەو بۆم دەرگەوت كە ھەندى تونىل قەلاكان دەبەستەنەو بە دەروەى شار، دەرگى تونىلەكانمان دۆزىنەو، ھىزى تايبەتەم تەرخانكرد بۆ بېرىنى ھەر پەيوەندىيەكى شار بە دەروە. لە دوۋەم سىيەم پۆژى گەمارۆدا ھەموو ئەو جۇگەو كارىزانەمان كۆيەكەردنەو كە بۆ شار ھەلەكرا بوون. لە چوارەم پۆژدا

فرماندهر کرد که هرچی گوندنشین بهرده سته که وی کۆیانیکه نه وه بۆ دار برینی نه ناوه، به تاییه تی چنارو داره بهرزه کانی تر، تا کو بتوانین زۆرتین قه لاو بورجی جوو لاو دروستبکه یین؛ هرچی دارتاشی دیهات و شارو چکه ی نه ناوه هه بوون، تا شاری (طووس)، هه موویانمان کۆکردنه وه بۆ دروستکردنی بورجه کان، هه موو گورجوگۆل و چالاکانه ده سته کار بوون، چونکه ده یانزانی نه گهر که مته رخه ميبکه ن، یان رابکه ن ده کوژرین. ده ستورمه رکرد که سهربازه کانم بکه ونه تالانکردنی ناوچه که بۆ دابینکردنی بزئوی خۆمانو کرێکاره کان، هه ره ها بۆ دابینکردنی ئالیکی نه سپه کانی شمان.

له ناو پرزی له شکره که ما ژماره یه کی زۆری خه لکی (چه تین) هه بوون، که ده که ویتنه ناوچه ی (سیریا) وه. نه مانه هه ر گۆشتی کال و گۆشتی سه گیان ده خوارد، هه ر چۆنی بووتوانیم وایان لیبکه م که ده ست له خواردنی گۆشتی سه گ هه لگرن، به لام نه متوانی خواردنی گۆشتی کالیان پی ته رک بکه م. له بهر نه وه ی به چه ورپی گۆشتی مه ر سه خله تده بوون گۆشتی مه ریشیان نه ده خوارد، به لام به ئارمه زوی خۆیان به کالی گۆشتی نه سپیان ده خوارد، هه ر نه سپیک په کیبکه و تابه، یان که له لا بوایه ده درا به وان تا کو ورگیانی پی پر بکه ن. نه م سهربازانه م بێجگه له برسییه تی، له هیه چ نه ده ترسان، هینه ده ی خۆم نه به ردو ئازا بوون، به لام له هۆشو بیرو ئاوه زا وه کو منالیککی ساده بوون، هه ر فرمانیکیان به سه را به رایه بی سه له مینه وه راده په رین بۆ راپه راندنی!

داوام له سهربازانی (چه تین) کرد له بورجه کانه وه خۆیان بگه یه ننه سه ر دیواره کان، به ره له ستکاران له ناو به رنو ده روازه کانمان بۆ بکه یه نه وه، له هه مان کاتیشدا داوام له سهربازه کانی تر کرد له تیر بارانو قۆچه قانی هاویشتنا ده سته کار بن، به نه زموون بۆم ده رکه وتبوو که به ردی قۆچه قانی ده ستو بازوی به هیزترین جه نگاوه ره په لوپۆ ده خات. بۆ خۆیشم به سواری به ده وری شاردا ده گه رامو ده چه ووم بۆ سه ره رشتیکردنی بورجه کان و جه نگی سهربازه کانم دژی به ره له ستکاران. بۆ یه که م جارو له و شه ره دا بیرم کرده وه که له ته قینه وه ی بارووت که لک وه ریگرم بۆ په گه ستنی دوژمن له قه لایه کی سه ختو قاییمدا، نه ویش به م شیه وه یه: گۆزه پر بکه م له بارووت، پلیته ی پیوه به به ستم، پلیته که دابگیر سینری و فریبد ریتنه ناو دوژمنو له ناویانا به ته قیته وه. نه م بیروکه یه م له جه نگی نه یشاپووردا پیاده کرد، هه ره ها له

جهنگی (ئه نکاره) شدا دژی له شکری (سولتان بایه زید)ی عوسمانی که لکم له گوزهی بارووت وهرگرت.

شازه کانی تری ناوچهی خوراسان، وهکو (طووس)، سه بزهوار، ئه سفراین، ناگادار بوون که نهیشاپوور گه مارؤدراوه، له گهل ئه وهشا نه هاتن به سهرده میه وه، ئه گهر به لهشکرکی بههیزه وه بهاتنایه سه زمان، به سه ریشمانا سه رنه که وتنایه له وانه بوونا چارمانیکه نه دست له گرتنی ئه و اشاره هه لگرتن و دوور که وینه وه. که شه به لگرسا، بۆم دهر که وت فرمانه وه ای شار بی ناوه و ب بی به هرهیه، خو ئه گهر بۆ په رچدانه وهی هیرشه که مان مه نجه نیق به کار بهینرایه، زیانیکی گه وهره مان لینه درا. سه ربازه کانی دژمن ته نیا به شیرو پم به ره ئه ستیانده کردو هیچی تری ئه وتویان به کار نه ده هیئا که نیشانه ی کارامه یی و هونه ی جهنگبی. که سه ربازانی (چه تین) به رینوون، داوام لیکردن پاچ و ته شوئ له گهل خو یاندا به رن بۆ هه لوه شانددنی دیواره هه لچنراوه کانی پشت دهر وازه کان، ناگادار یشمکردن که دهسته یه کی تریشیان دهسته به کاره کان بهارین و چاک پو به پرووی دژمن ببه وه، (جیهانگیر)ی کوپیشم له ته کیانا نارد، له کاره دا دوو مه به ستم هه بوون یه که میان: بۆ ئه وهی کوپه کهم هه ست به مووچرکه ی مهرگ بکات و ترسی قه لاگرتن له دلپا دهرچی! تا ئه و پۆزه (جیهانگیر) نه چوو بووه ناو قه لایه کی گه مارؤ دراوه وه، نه یده زانی سه ره نجامی چون ده بیست؟ دوو مه به ستم ئه وه بوو هه موو لپیرسراوان و ئه فسه ران و سه ربازه کانم بزائن که کوپه لاوه کهم به خنده کهم. جیهانگیری کوپم وهکو سه ربازانی (چه تین) به رگی جهنگی پۆشی و به رینوو.

پاش نوێژی نیوه پۆ ده ستمانکرد به هیرشی توندو به هین، له هه موو بورجه کانه وه به تیرو قۆچه قانی به ربوویته دژمنی به ره ئه ستکارو سه زمان لیشیواند، له هه مان کاتدا سه ربازانی (چه تین) له گهل (جیهانگیر)ی کوپمدا سه رکه وتنه سه ر دیواره کان، یه که و راست جهنگیکی زۆر سه ختو گرنگ له نیوان ئه وان و به ره ئه ستکاراندا پوویدا، چه ند سه ربازنکم خرا نه خواره وه و مردن، ئه وانی تر به و دیودا چوونه خواری، په یقا په یقا چه ند کۆمه لیک سه ربازم ناردن به هانا یانه وه. سه ربازه کانم له بیست بورجه وه، که که وتبوونه ئه م لاو ئه و لای دهر وازه ی پۆزه لاته وه چوونه سه ر دیواره که و له هه مان کاتدا هه ستمکرد سه ربازه کانی ترم له هه موو لایه که وه به گهرمی هیرشه به ن،

سهردهکهونه سهر دیوارهکانو بهو دیودا دهچنه خواری. دهنگی شیوهنو شهپوړی دانیشتونوانی شار به چهشنیک بهرزبووهوه هر دهتوت پوړی بهری (حهش) ههستاوه.

دهمهو عهسر چوومه سهر دیوارهکه، سهیرمکرد ژمارهیهکی زور له سهربازهکانم کوژاون، بهلام دهستهیهک له (چهتین) به پاچ خهریکی بووخاندنی دیواری ههلچنراوی پشت دهروازکه بوون، نهوانی تریش دژبه سهربازانی دوژمنو دانیشتونوانی شار دهجنگانو هاوړیکانی خوځانیان دهپاراستن تاکو بتوانن دهروازکه بشکینن. که دلنیا بووم سهربازهکانم گهیشتونوته پشت دهروازکه، فرماندا له دهرهوه خهریکی شکاندنن. دواي سهعاتیک دهروازه کرایهوهو سهربازهکانم لافاو ناسا هیزشیانبرد، داوام لیکردن تا دانیشتونوانی شار داوای بهخشینو لیبوردن نهگن، هرکهسیان بینی بیکوژن چونکه دژ به من جهنگاون!... خیرا دهستوورمدا کومهلنیک سهرباز خوځان بگهیهننه دهروازهی پوژئاوای شارو تیکیبشکینن تاکو بی خهمو بی ترسبین. که دهروازهی پوژمه لاتمان شکاند، بینیم که به جارئ وړهی جهنگاوه رانی دوژمن هاتوته خواری، بهشیکیان ویستیان له دهروازکهوه ههلبین بهلام کوژان، نهوهی به رهنکارمانبووهوه کوژا، نهوهیشی داوای لیبوردنی کرد بهخشرا. بهر لهوهی تاریکی دابیئت دهروازهی پوژئاواش کرایهوه، شهپ تا بهربهیان درنژهیکیشا. شهوی ناگادارکرام که جیهانگیری کوړم ماوه، بهلام کهمیک برینداره، که گهیشتمه لای، داوام لیکرد درنژه به جهنگ بدات بو نهوهی قالو لیهاتووتربی.

بو بهیانی فرمانرهوای شار که ناوی (میر حسین) بو، به قولبه سترای هینرایه بهر دهم، پارایهوهو وتی: نهی نه میر (تهیموور) تو سهرکهوتی، نیستا نهیشاپوور هی تویه، بهزیییت به بهندهکانی خوادا بیتیره، سوزت بنوینهو له کوکوژئییان چاو پویشیکه... وتم: ئیوه له پووی منا دهروازهکانتان قایم داخستن، زهحمه تیکی زورتان دایه بهرمن، بهو پهپری هیزتانوه بهرهنکاریتانکردم، ئیوه پیشیاوی بهزهییو سوز نین!..وتی: نهی نه میر (تهیموور)، من فرماندمرکرد بو قایمکردنی دهروازهکانو بهرهنکاربوونهوه لهگل تودا، تهنیا هر من تاوانبارم، دانیشتونوانی شار بی تاوانن، من بکوژه!.. وتم: نهگهر تو سهرکهوتیتایه ئیمهت دهبهخشی؟! وتی: باووایپیرانم له شهپدا تووړهو بی بهزهییبوون، تو دهبی دواي سهرکهوتن دلیریو جوانمهردیی خوت

بنوئىنى!.. وتم: من ناتوانم له دابو نەريىتى جەنگ لایدەم، دانىشتووانى شار بەرھەلستىيانکردووە، دەبى پەشە کوژى بکەن! ئەگەر ئەم دەستوورو نەريىتە بگۆرم ئىتر ناتوانم درىژە بە جەنگوداگیر کردنى ولتان بەدەم! دەبى سەرانسەرى جىهان بزەنن ھەر کەس بەرھەنگارمىيەتووە دەکوژىت! دواى کۆکوژى نەيشاپووريش شارەكانى تەرى خوراسان لە ئەركى خويان ئاگادار دەبن، ھەر کە لەشکرم گەيشتە سنوورى ئەو شارانە دەروازەكانى شار والا دەکەن و نايانگرن. پاشان فەرماندا بە جەللاد، سەرى (مىرحسین)ى لە لەشى جياکردووە، پەشەکوژى شاريش تا نىوەرۆ درىژەيکيشا، پاشان پىندا بە سەربازەکانم بە ئارەزووى خويان تالانکەن.

گەنجىنەكانى بازىرگەنەکان ئەوێندە کالو شتومەکیان تىدا بوو، ناچار بووين بۆ راگويزان و بردنيان بۆ سەمەرقەند ھەموو ولاخدارەكانى دەورپشتو ناوچەکە بەکرىنگرن. وەکو دابى خۆم لە کوشتنى زانايان و شاعيران و پيشەکاران چاوپۆشيمکرد، بەلام دەستوورمداو فەتووم دەرکرد بۆ دابەشکردنى ئافەرەتە لاوەكانى شار بەسەر جەنگاوەرەکاندا.

راگويزانى تالانى و پووچاندنى ديوارو شوورەى شار مانگىكى تەواويان خاياند. بۆ تەواوکردنى ھەموو کارەکان، جىهانگىرى كەپم لە نەيشاپوور مايسەو، خويشم بە سوپاوە پوومکردە شارى (طوس)، بەبى ھىچ بەرھەلستکارىيەك چومە ناو شار، دەستىم بۆ کەس درىژ نەکرد. دانىشتووانى (طوس)يش وەکو خەلکى نەيشاپوور عەگاليان دەکردە سەريان، بەلام کلاويان نەبوو! لەو ھەيەر بىستبووم کە عەگال لە خوراسانەرە بلۆبۆتەو بۆ ولاتە موسلمانەكانى تر. (شىخ عومەر)ى کوپم لەگەنما بوو، کە يىنى خەلک بە عەرەبى ئەدوين و عەگاليان بەسەرەو، وتى: بۆچى ئىزە حىجازە؟! وتم: خەلکى حىجاز عەگال لەسەر ناکەن، ھەر کەس عەگال بىستى ئەوە لاسايى خەلکى خوراسان دەکاتەو، چونکە عەگال سەرىپۆشو سەرىبەستى ناوچەى خوراسانە، دواى ئەو ھەيەر بەسەرەکان ئەم ولاتەيان داگیرکرد، زمانى عەرەبىش بلۆبۆتەو. لە شارى (طوس)دا تەنيا دواکەوتووەکان بە زمانى عەرەبى دەدان، دانشمەندو تىگەيشتووەکانيان بە فارسى ئەدان. کاتى ھەندىک لە زاناکانيان ھاتن بۆ ديدەنيم زۆريان پى سەير بوو کە من بە فارسى و بە

عمره بیش ددوام!! که کهوتینه گفتوگوو پرسیارو وه لām واقیان وېما که به هیچ جوریک هاوشانیان نه ده کردم!

که به پېښووم بۆ خوراسان سئ مه به ستم مه بوون، یه کهم: گرتنی نه یشاپوور، دووم: گرتنی سه به زوار، سییم: سهردانی شاری به شرویه (مه شههه). زۆر شتم له باره ی دانیشتونوانی نه و شاره وه بیستبوون، ده و ترا هه موویان زاناو دانشمه ندو کارامهن، خه ریکی کشتوکالو به خپوکردنی مه پومالاتن، له چه رمی په شه ولاخ پیللو ده دروون، پووده که نه بیابان بۆ دپکهینان، که بۆ نانکردن و چیشتلینان به کاریانده هیئا. له شاری طووسدا دوو حه فته مامه وه، پینش نه وه ی بکه ومه پئ بۆ داگیرکردنی شاری سه به زوار، که وته وه بیرم که من له سهرده می لاویمدا گه ئی هۆنراوه ی شاعیری مه زن (فیرده ووسی) م له بهرکردوون! بیستم که گۆزه که ی له شاری (طووس) دایه، بۆیه به ده رفه تم زانی بجم بۆ سهردانی، زانیم که له گۆرستانی موسلماناندا نه نیژراوه، چونکه وا دهنگ یلاو بووه که (رافظی) بووه، له بهر نه وه له باخه که ی خۆیدا نیژرابوو. که پویشتم بۆ باخه که ی، له جیات ی باخ گژوگیاو دپکو دالکی زۆرم بینین، له و ویرانه یه دا ته پۆلکه یه کی بچکۆله م دی وتیان: نه مه گلکۆی (فیرده ووسی) یه! له پال گلکۆکه دا وه ستامو که وته ده ریای بیرکردنه وه نه ندیشه وه سهرم سهرما: چۆن نه مه گۆری شاعیریکی وه کو (فیرده ووسی) یه!! ته نانه ت به ردیکیش نه خرابووه سهری تاکو کویر نه بیته وه. هه ر له ویدا فره مانمدا کیلی بۆ دابنری بۆ نه وه ی شوینه واری دیار بیئت.

هیشتا له و ویرانه یه دا ده رنه چوو بووم، له پېر ته ته ریکی سواری سه راپا تۆز له نزیکمه وه دابه زی و نامه یه کی دامی. ته ته ره که م ده ناسی، یه کیك بوو له ته ته ره هه ره به توانا کانی ده ولت، به بی پشوو، شه وو پۆژ به رده وام به پړوه بوو بوو. نامه که هی فره مانپه وای سه مه رقه ند، (شیر به هاد) بوو، ناگاداری کردبووم (میر تووک تامیش)، که پادشای ولایتیکه له و بهر ده ریای مازنده رانه وه، به له شکرینکی گه وره وه که وتۆته پئ بۆ داگیرکردنی (ماوه پانه نه هه)، هه روه ها تکای لیکردبووم که به زووترین کات بگه رنمه وه چونکه پیویستی ده کرد له ویم.

هه ر له هه مان پۆژدا به خۆمو (۳) سئ هه زار سه ریا زی هه لپژارده وه که پامه وه، به بی پشوو دان شه وو پۆژ پیمان ده بېری، به شه وو پۆژیک هه ر

ئەسپەیی دوو گونگی وشکمان دەدایە، ئەوەندە ئەسپەکانیشمان ئاو نەدەدان کە
تێر ئاو بن بۆ ئەوەی تووشی ژانە دل ئەینەو لە پێدا بە جی ئەمین، هەر بە
دوو پۆزجارێک بۆ ماوەی یەک سەعات ئەسپەکانمان بەردەدان تاکو لە ناو
پووش و پەڵاش و تۆزو خۆلدا خۆیان بگەوزنن و ماندوو یەتیان دەرچی. بەیەک
حەفتە لە (طووس) هەو گەیشتمە (مەرو)، لەوێ زانیم (تووک تەمیش)
گەراوەتەو بۆ ولاتی خۆی، کە ناوی (کەریمە) یەو دەرکەوتە باشووری
پووسیایە. ویستم دوایکەوم و بچمە سەری، تا بزانم چۆن پیاویکە و
وێراویەتی هێرشبکاتە سەر ولاتی من! بەلام لە ترسی وەرزێ زستان و بەفری
زۆر پێبەندان، گوێراکێشان و تەمیکردنی پادشای ناو براوم هێشتەو بۆ
کاتیکی تر.

ههشته مېن بهش

دووهمين سه فهرم بۇ خوراسان و جهنگى سه بزه وار

جيهانگيرى كوپم پاشماوهى له شكره كه مى له خوراسانه وه هينايه وه بۇ (سه مه رقه ند)، چوار زاناي (شيعه) شى له گه ل خۇيدا هينا. ئه و ساله زوريه ي كاتم تهرخان كرد بۇ ئاوه دانكردنه وه و رىنكخستنى له شكر، هه ندئ كاتيشم به وتووئژ له گه ل زانايانى شيعه دا به سه ربرد. هه ر چواريان ميوانى منبوون، له سه ر دابو نه ريتى په يره ويكراوم هه ميشه ريزيان ليده گيرا، پۇژانه ده منارد به دوايانداو له كۇشكه كه ي خۇمدا، پيش ناخواردن و پاش ناخواردن ده كه وتينه گفتوگو.

هه ر له يه كه م پۇژدا بۇم ده ركوت كه به لىگه ي ئه و زانايانه بۇ له پيشتر گرتنى رېبازى شيعه پشتبه ستنبوو به گيپرا نه وه، نه ك به لىگه ي ئه قلگير. كاتى لىيانم پرسى: به لىگه ي ئه قلگيرى ئىوه بۇ سه لماندنئ له به رترو له پيشترى رېبازى شيعه چيه؟! له وه لامدا په نايان هه ر بۇ ئه فسانه ده ببرد. دواى دوو مانگ ميواندارى، هه ريه كه برىكى باش پارو ئه سپىنكم دانئ و به رنزه وه به رپنمكردن و گه پرا نه وه بۇ ولاتى خۇيان.

بۇ به هارى سالى دوايى هه وائم بۇ هات كه (ميرى سه بزه وار) له شكرى كۆكردۆته وه و ده يه وئ په لامارمانبدات، به م جۆره نه متوانئ پووبكه مه ولاتى (تووك تاميش) و دووباره و بۇ جارىكى تر به له شكرىكى مه زنه وه كه له سه دو بيسست هه زار جهنگاوه رى كارامه و نه به رد پىنكه اتبوو پوومكرده خوراسان. بۇ خۇم فەرمانده يى چل هه زاريانم گرتنه ئه ستو، چل هه زاريشم به (جيهانگيرى) كوپم و چل هه زاره كه ي تيريشم به (شىخ عومهرى) كوپم سپاردن. پلانى پۇيشتمنان به ره و (سه بزه وار) به م چه شنه داپشت: خۇم له رىگه ي (قوچان) وه به رۇم بۇ (طووس)، له وئيشه وه بۇ سه بزه وار، جيهانگيرى كوپم رنى (ئه سفراين) بۇ (جهوين) بگريته به ر له وئيشه وه بۇ سه بزه وار، شىخ عومهرى كوپيشم رىگه ي ده شتى (توركمان) بگريته به ر، تا ده گاته (مزينان) له وئيشه وه بۇ سه بزه وار. له م پلانه دا ئه وه شم په چاو كرد كه ده توانين هه موو خيله كانى باكوورى خوراسان

بخهینه ژیر چاودیریمانده وهر پئی هه موو دژایه تییه کنو بهرنگار بوونه وهریان لینگرین.

که گه یشتمه (قوچان) پیاوانی بالابهرزو به هه یکه لم بینی، له بهر ساردیی ناوچه که هیشتا که رهکیان له بهردا بوو، هه مویان به زمانیک دلدوان نه (فارسی) بوو، نه (عهره بی)، بۆم دهرکهوت کوردنو له کوردستانه وه هاتوونه ته (قوچان) و تیایدا نیشته جیبوون. هه ندیکیان چاوشین و مووزهر د بوون. ئه و کوردانه به جۆرنک سهریری ئیمه یان ده کرد که دیار بوو لیمان نه دهرترسان. له بهر ئه وه ی زۆر به هیزو به توانا بوون پیم خوشبوو بینه ناو له شکری منه وه. به یارمه تی دیلماج له گه لیاندا دوام، پرسیان: تو کییت؟ وتم: من (تهیموور)م، سولتانی (ماوه رانه نه هر)م و بهم زووانه ش ده بمه سولتانی خوراسانی ش. ئه و کوردانه له وه لاما وتیان: ئیمه نامانه وی له ژنو منال و ولاتی خۆمان دوریکه وینه وه، مه پو مالات به خنوده که ینو ژیانمان مسوگر ده که ینو پیویستیمان به سهریازی نییه. له گه ل ئه وه دا که کورده کانی (قوچان) زۆر به هیزو لیانه و بوون، زۆر بی وه ی هاتنه بهرچاوم، بی خه م لییان دنیا بووم و به ره و (طروس) به پئیووم و چوومه سهر گلکۆی (فیره وه سی)، ببینم وینه ی خوی له سهر کیله که کیشراوه و به زمانی عهره بیش ناوه که ی نووسراوه. وتم: ئه و هۆنراو کانی به زمانی فارسی داناون، کیله کانی بگۆن، به فارسی و به عهره بی له سهریان بنووسن.

دوای ئه وه به ره و پۆژئاوا به پئیووم تا گه یشتمه (نه ی شاپوور) دیم به ته واهه تی ویرانه. له نه ی شاپووره وه به هه موو پینداویستی جهنگه وه که وتمه پئی، چونکه له وانه بوو له گه ل له شکری میری سه بهزه وادا به یه ک بگه ینو بقه ومی! ئه و پۆژه ی گه یشتمه خوراسان هیچ هه والیکی هه ر دوو کوپه که مم نه ده زانی، نه شمانده توانی په یوه ندی به یه کتره وه بکه ین، چونکه له ولاتی دورژمندا بووین.

له به ره به یانی پۆژی دوا ییدا پیشه نگانی له شکره که م ناگاداریانکردم که له شکرنک له دورره وه دیاره، چوومه سهر گردنک، ته ماشامکرد له شکری میری سه بهزه وار هه مووی پیاده یه، وه ک دیوارنکی بی درزو بۆشایی به ره و پوومان ده هات، دیار بوو که میری سه بهزه وار پیاوینکی جهنگاوه ره و ده توانی سهر په رشتیی گۆره پانینکی به رینی جهنگ بکات. وام دانا که ژماره ی سهریازی دورژمن هه فتا هه زار بیت، منیش ته نیا چل هه زار سهریازم له گه لدا بوون، ئیمه

هه موو سوارو ئهوان پیاده بوون، که نزیکتر بووینه وه، سه رنجمدا سه ربازانی دوژمن پم به دهستن، پمیش بۆ ئه سپه کانهان مه ترسیداره، له بهر ئه وه له ده رکردنی فه رمانی هیژشبردن پله م نه کرد، بگره چاوه پنیووم ئه وان ده ستپنیشخه ربیکه ن. که له شکری دوژمن زۆرتر نزیکبووه وه، فه رمانمدا تیر هاوێژهکان به تیری سی جار ئاو دراوه وه به خوێواوی خهست، ئاماده بن، بۆ خۆیشم تیرم خهسته که مانو هه مووان چاوه پنی تیری منبوون. ئه و جوړه تیرانه ی ئیمه به کارمانده هینان له نزیکه وه به رگی زینداری ده سمی. گه لیک چاوم گیرا بۆ میری (سه به زه وار)، که ناوی (عه لی سه یفه ددین) بوو، هاوته مه نی منبوو، سا به لکو ده رکه ویتو به تیرکی ئاودار له په له پۆی بخره و هونهری تیر هاویشتنی میری (ماوه پانه نه هه ر) نیشانبده م. زانیم و ره ی سه ربازانی دوژمن به پمه کانیان به رزه، هه ر له بهر ئه وه شبوو که بهر له ئیمه هیژشیا نهینا.

کاتی که هه ستمان به تیکه له پیکه لیبی ریزه کانی دوژمن کرد، ته وه ر کانهان به دهسته وه گرتو و که وتینه هیژشبردن، به لام بهر له وه ی ده ستمان بگاته دوژمن به قوچه قانی به رده بارانکرین، به مهش گه لیک له ئه سپه کانهان په کیانکه وتو سه ربازهکان پیاده بوون و گه پانه وه دواوه، چونکه مانه وه یان به و جوړه له گوړه پانی جهنگدا باش نه بوو. (ئورگون چه تین) که فه رمانده ی بائی باشووری له شکره که مبوو، به دوو هه زار سواری چه تینییه وه درنده ئاسا هیژشیا نکرده سه ر بائی راستی له شکری سه به زه وار، (قولور به گ) یش که فه رمانده ی بائی باکووری له شکره که مبوو، به هه موو سه ربازه کانییه وه، که وه کو خۆی (مه غۆل) بوون هیژشیا نکرده سه ر باالی چه پی له شکری سه به زه وار. منیش له ناو جه رگه ی سوپاکه مدا، له گه ل سه به زه کانهاندا بووم، که هه موویان خه لکی ماوه پانه نه هه ر بوون، وه ک خۆم که له گه تو جه نگاوه ر، هه موویان ده یانزانی ئه وه ی له مه یدانی جهنگدا پشت له دوژمن بکات، یان سستی بنویستی به دهستی من ده کوژی، ده شیا نزانی ئاگاداری جموجوولی یه که به یه کیانم؛ له گوړه پانی جهنگدا هه ر چون به زه ییم به خۆمدا نه دهاته وه، به هه مان جوړ به زه ییشیم به که سدا نه دهاته وه. که له گه ل سوپای دوژمندا دهسته و یه خه بووینه وه، زۆرتر خزانه پال یه کترو به پمه کانیان سنگی گه لیک له ئه سپه کانهانیان شه قکردو ورگی زۆرشیا ن پادا. له بائی باشووردا (ئورگون چه تین) ده ستیکی وای وه شانده که به جاری ریزه کانی دوژمنی تیکوپیک

شکاندنو دوژمن پاشه کشه یکرد. له ولاشه وه (قولور بهگ) بهره و پینشه وه دهکشا، به لام من له ناوه راستو له ناوچه رگه دا نه مده توانی بهره و پینشی برۆم، چونکه لهو ئاسته دا نه بهر دترین سهربازی دوژمنی لیبوو، هر لهو کاته داو له گهر مهی جهنگا بهرده قوچه قانییه کی زۆر بههیز زرمه ی له کلاره ئاسنه که مه وه ههستان، نه گهر کلاره ئاسنه که م له سهردا نه بوایه زۆر خراپ سهرمی دهشکاند. لهو کاته دا هیز شه دوو قۆلییه که ی تری سوپاکه م شکستی زۆری به دوژمن داو گه لێک له سهربازانی دوژمن به دیلگیران، یه کیکیان (موحه ممه د سه یفه د دین) بوو، که برای میری سه بهزه وار بوو، شه پ تا دوا ی عه سر درێژه ی کینشا، سهربازه کانم له هه موو لایه که وه هیزشیا نبرد بو ئه وه ی ناوچه رگه ی سوپای دوژمن گه مارۆ بدهن، منیش به جوړیک ده جهنگام بوام نه ده دا که سهربازانی دوژمن بچن به هانای باله کانی تره وه. کاتی میری سه بهزه وار زانی دهره تسانی ناوچه رگه ی سوپاکه ی نه ماوه، فهرمانی کشانه وه یانی دا، به م جوړه جهنگ به سوودی من کو تاییهات. له بهر دوو شت دوا ی میری سه بهزه وار نه که وتم، یه که م ده مه و خورناوا بوو، که شه و داهاتایه. له وانه بوو تووشی تهنگوچه له مه بهاتمایه، به تاییه تی شاره زای ئه و ناوچه یه نه بووم، دووم گه لێک له سهربازه کانم بریندار بوونو زۆریشیان کوژا بوون، جا وام به باش زانی چاوه پێم تا کوپه کانم ده گه نه لام. دوا ی نامار کردن بۆم دهرکه وت پازده هه زار کوژراو بریندارمان هه ن. که مه ی دانی جهنگ کشوما تبوو، داله کهر خۆره کان له ئاسماندا دهرکه وتن. بو شه وی داوام کرد براهه ی میری سه بهزه وار له ژێر چاودیری خۆمدا بێت بو ئه وه ی بتوانین هه ندیک نه یینی و زانیاری له باره ی میری هیزه کانی وه بزانی.

بو ئیواره ی پۆژی دوا یی پینشه نگانی له شکری جیهانگیری کوپم پهیدا بوونو خووشی کهوته ناومانه وه؛ بو نیوه شه و جیهانگیری خوی گه یانده لام. به گه یشتنی هیزه که ی جیهانگیر ئیغه زۆر بههیز بووین و خۆمان ناماده کرد بو هیزشیکێ تر بو سهر له شکری میری سه بهزه وار، ئه ویش که به مه ی زانی زوو کشایه وه بو سه بهزه وارو له په نای دیواره کانو شووره ی شاردا خۆیان قایم کرد. دهرباره ی شاری سه بهزه وار ههر له وهنده ئاگادار بووم که برا به دیلگیرا وه که ی میر بۆمی باس کرد بوو. ههر له یه که م پۆژی گه مارۆ دانی شارمه و تا ته واره بوونی

جهنگ گهرده لولولو ره شه بایه کی بهرده وام هه بوو، که هه موو تۆزو خۆلی بیابانی دهکرد به سهر و چاوماندا.

چ نه خشه و پلانیکم دانا بوو بۆ داگیر کردنی شاری نهیشاپوور، بۆ داگیر کردنی سه بزه واریش ههروامکرد. چوار کۆمه لهی زۆر شارهمزام له هه لکه ندنی پئی ژیر زه میندا (تونیل) ئاماده کردن، دهستوورمدانی که له چوار لای شارهموه خه ریکین تا دهگه نه ژیر دیواری شووهری شار، ژیر دیواره کان بده نه وه لا تاکو بتوانین به بارووت دیواره کان هه لته کینین. بورجه کانی که بۆ داگیر کردنی سه بزه وار دروستکرا بوون، نه وه ند به رز بوو به ئاسانی ناو شار ده بینرا. له و کاته دا که خۆمان ئاماده ده کرد بۆ داگیر کردنی شار، دواکه و تنو نه گه یشتنی شیخ عومهری کوپم مهراقی زۆری بۆ پهیدا کردم! ده بویه به خۆی و چل هه زار سه ربازی وه زووتر بگه یشتایه ته جی. داوام له جیهانگیر کرد به خۆی و (۳) هه زار سه ربازی وه به ره و باکوور برواتو هه والیک بزانی.

پۆژانه به تیر چه ندان نامه مان هه لدانه ناو شار، داوامده کرد که به بی جهنگ خۆیان بدهن به دهسته وه و سهرومالیان پارێزراون، به لام به هه یج جوریک به دهنگه وه هاتنی که نه بوو، پۆژیکیان به چه ند نامه یه که داوام له میری سه بزه وار کرد بۆ عه سر بیته سه ر دیواری شارو به چاوی خۆی دیعه نیک بیینی. که هاته سه ر دیواره که فه رماندا (موحه مه مد سه یفه ددین) ی برای له دیواره که وه نزیکبکه نه وه. چارچی به دهنگی به رز وتی: ئه ی میر (عه لی سه یفه ددین) نه گه ر دهروازه کانی شار نه که یته وه و شار نه دهیت به دهسته وه، براکه ت دهکوژینو سه ری له له شی جیا ده که یته وه! میری سه بزه وار بانگی کرده براکه ی! وتی: ئه ی موحه مه مد، ئایا پیت خۆشه ئیعه شار بدهین به دهسته وه و تۆ بمینی، یان به رگریبکه ینو تۆ به می؟! موحه مه مد له وه لام وتی: به رگریبکه ن! ئینجا داوای لیکردم: تهیمووری لهنگ، به جه لاد بلی له سه رم بدات! منیش وتم: بوهسته، ئایا ئاماده ی براکه ت بکریته وه و چه ند ده دهیت؟! میر وتی: به لی، ئاماده مو سه د هه زار دینار ده دم! منیش وتم: تۆ خه رجی سه د هه زار سه رباز ده کیشی، ئه مه پاره یه که نییه بۆ به ردان و ئازاد کردنی برای تۆ که له مهیدانی جهنگدا به دیلگیراه! میر وتی: ناتوانم له وه پتر بدهم! وتم: له بهر نه وه ی کپیری براکه ت نیتو کپیریکی تریش دهست ناکه ویت، دهیکوژم، تاله زه حمه تی ئاگاداریکرنو چاودیریکردنی ئاسوده بم! به گۆشه ی چاو ئامازه یه کم بۆ جه لاد کردو ده مو

دهست له سهری (موحه ممد سه یفه ددین) ی دا، له سهر دیواره که وه دهنگی شینو شه پۆپ بهرز بووه وه. دهستورمدا تا سهری (موحه ممد) بکری به لوتکه ی یکی له بورجانه ی دیانپروانی به سهر شارد، تا کو دانیشتوانی شار بیبین!

هر نه شه وه میری سه بزه وار، بو تۆله ی براکه ی له نا کاو هیرشیکرده سهرمان. که سی یه کینکی شهو تیپه ری، به جاری دهر وازه کانی شار کرانه وهو له شکری سه بزه وار هیرشیه نا، هه زاران سه ریا ز به په یژه له دیواره کانه وه ده هاتنه خواری، هه ندیکیان که چرای پوونا ککه ره وه یان پی بوو، خو یان گه یانده چادره کانمان و ناگریان له هه ندیکیان بهردا بو شهوی ئیمه بترسین و په رش و بلا وینه وه. به وه ی باشبوو هه مو ئه سپه کانمان له دوا وه دوور له چادره کانه وه به ستبونه وه، ئه گینا ئه گهر له ناو ناگره که دا، یان له نزیکه وه بوونایه، په شوکانیان ده پچراندن و هه لده هاتن. (قولور به گو ئۆرگن چه تین) خو یان گه یانده لای من و هه مو هیزه کان بوونه وه به یه کو کۆبوونه وه. من له پۆژه لاتی شارد بووم، فه رمانده یی هیرشم گرت هه ستۆ. قولور به گم کرده سهر کرده ی بالی راست و (ئۆرگن چه تین) یش هی بالی چپ. به تهو هیرشی به رنگار بوونه وه مان دهست پیکرد، من به دوو تهو، به راست و چه پدا دهستم دهوشاند، دوژمنم هه لپاچ و داپاچه کرد، بالی راستمان با کوور، وه بالی چه پمان باشووری شاری گرت وه، به شیوه یه کی پیکوپیک له هه ردو دهر وازه گه وریه کانی شاره وه نزیکه ده بوینه وه، که هه ردو وکیان که و تبه و نه پۆژه لات وه. سه ربازانی دوژمن به شمشیر ده جه نگان، ئیمهش به تهو تیپانه به ربووین و له په لوپه مانده خستن. نزیکه ی په نجا گه زیکمان ما بوو بگه یینه دهر وازه کان، له پرله پو وماندا داخران. میری سه بزه وار که زانی هیرشه که ی سهری نه گرت، هه ر چون براکه ی خوی کرده قوربانی، به هه مان جوړ پی گه پانه وه ی له کۆمه لیک له سه ربازه کانی خوی گرت، ئه وانیش که ئه وه یان دی دهست و دلسارد دامان و چه کیان فری داو خو یان دا به دهسته وه، به مهش کارمان ناساتر بوو، زووتر گه یشتینه دهر وازه کان، به لام له دیوی ناوه وه زو به زو به پرویاندا دیواری قاییم هه لچنرابوو. بو به یانی پۆژی دوا یی فه رماندا شه برینداره سه بزه واریانه ی که برینه کانیا ناهه موارین بکوژین، چونکه نه مانده توانی چاودیریان بکه یین و باریکی گران بوون له سهرمان، به لام ئه وانیه که برینه کانیا ن سوو کبوون له گه ل دیله کاند هیشتمانه وه بو کاتی گوژینه وه.

سەرنجىدا گەلى لاشەى سەربازەكانم لەناو خۆلەمىشى چادىرەكاندا كەوتوون،
ئەوئەندە سەخەلەتبووم پەيماندا دواى گرتنى سەبىزەوار كەس دەرئەكەم
هەموو دانىشتووانى شار بكوژم.

بۇ ئەوئەى سەربازەكانى دوژمن گوڤيان لە دەنگى پاچو خاكەنازى ناو
تونىلەكانمان نەبىت، بىرىاردا شەووپۇژ سەرقالىيانكەين، بە شەو لە هەموو
لايەكى دەرەوئەى شورەكەدا ئاگر دەكرايەو، بە پۇژىش هەندىك سەرباز
هەولياندا لە دىوارەكەو بچنە ئەودىو، هەرچەندە ژمارەيك لەو سەربازانەم
گيانى خۇيان بەختكرد، لەگەل ئەوئەشدا كارىكى وایان كرد كە دوژمن بە
نەخشەو پلانەكەمان نەزانى، بەم چەشنە سەربازەكانم بەبى كىشە سەرگەرمى
هەلگەندنى پىنى ژىرزەمىنبوو، (گورخان) یش، كە فەرماندەى دەستەى بارووت
دروستكەرەكانبوو، لە نەيشاپوور خەرىكى دروستكردنو ئامادەكردنى
بارووتبوو. لەبەر دوو هۆ بوو داوامكرد لە نەيشاپوور بارووت دروستبكړئ،
يەكەمیان لە لەشكرەكەمەو دوور بئ، نەكو بتهقیتەوئ كارەساتى ناھەموار
بو. بدا، دووئەمیشیا، دەمويست لە چاى سىر خوړانى مىر سەبىزەوارەو دوور
بىت، نەبادا فىرى دروستكردنى بىن.

سەبارەت بە خەندەقەكانى ژىرزەمىنىشمان، ئەوئەى لای پۇژئاوا زۆر
دووركەوتبوو لارىو پىچاوپىچى زۆرى تىكەوتبوون، چونكە ئەندازىارى
سەرىەرشتىكەر زۆر هەلەيكردبوو، كاتىكى زۆرمان لى بەفېرۇ چوو، بۇ ئەوئەى
هەموو ئەندازىارەكان ئاگادار بنو كارى خۇيان چاك جىبەجىبكەنو چاوترسىن
بكړن، ئەو ئەندازىارەم كوشت. خەندەقى لای باكوورى شارىش تاشەبەردىكى
گەورە بوو پىنگرو كرىكارەكان بە دەستىەو دامان، ئەندازىارەكەى زۆر
دەترسا، دلىامكردو پىم وت: خەتای توئ تيا نىيە. لە ئەنجامدا بىرىارماندا لە
كونەكانى پۇژەلەتو باشوورەو خۆمان بگەيەنینه شار.

بۇ ئەوئەى سەربازەكانم هەموو شتىك بىيننو ئاگايان لە جموجوولى هەموو
لايەك بى، بىرىاردا لەگەل سىپىدەى بەياندا بارووتى ناو هەردوو خەندەقەكان
بتهقىنرئتەو. لەبن هەر دىوارىكدا سەدمەنى ولاتى خۆم بارووت دانرا، پلىتەى
گەورەو درىژمان پىو بەستو بە درىژايى خەندەقەكە ھاتە دەرى. دەستەيكەى
زۆرم لە كەرەنا لىدەرمان ئامادەكرد، بۇ ئەوئەى لەگەل تەقاندەوئەى بارووتا لە
هەموو لایەكەو دەنگى كەرەنا بنىشئتە ئاسمان، تا بەرھەلستكاران زىرە بكەنو

وابزانن بهو دهنگه دیواره کان پوو خاوان، بهم چه شنه بۆ ماوه یه کی زۆر و ره بهرده دهن. پینش هیرشبردن به ئەفسەرو سەربازەکانم پراگە یاند به هیچ جوژی به زەبیان به هیچ به ره ئەستکارێکا نه یه ته وه هه موویان بکوژن، چاوپۆشی ته نیا له وانه بکنن که په ناده به نه بهر مائی (شیخ حیسامه ددینی سه بزه واری). سه بارهت به شیخی ناوبراو بیستبووم که زۆر دانشمه ندهو پینشه وای نایینه، چونکه زۆر زانا بوو ده مویت پزنی تایبه تی لینگرم.

بۆ به یانیی پۆژی دوایی، که مێک بهر له خۆ ره لانتن، فرماندا که پلێته کان داگیر سینترینو له هه موو لایه که وه بهرده وام که ره نالیدریت. به راستی ناتوانم به قسه ته قاندنه وهی بارووت و دارمائی دیواری شار بهرجهسته بکه، هه موو لایه ک بوو به بوومه له ره، ته نانهت ئیمهش ترساین، پاشان زانیمان هه رچی خانووی نزیک دیواری پۆژه لانت و باشووری شار بوون ته پیون به سه ر دانیشتوو انیاندا. له پۆژه لانت و باشووره وه هیرشی سه خت و نه به رد دهستی پیکرد، له ناو شاردا دهنگی هات و هاوار و قیزه قیز بهرز بووه وه. ئەوه نده ناو شار جه نجالیبوو، نه متوانی له سه ر بهرجه کانه وه به باش و بار دۆخه که هه لسه نگینم. ناچار بووم بچمه سه ر دیواره که تابتوانم ئاگاداری گۆره پانی جهنگم. سەربازانی دوژمن چاک ده جهنگان و باش به ره نگارییانده کرد، له هه مان کاتدا سه یازەکانی من له هه موو لایه که وه نه بهردانه به ره و ناوه ندی شار ده کشان. دلتیا بووم که سه رده که وین. میری سه بزه وار کورێکی لای هه بوو، پینش ئەوهی له جهنگا بکوژێ، هه موو ژنو کچانی خیزانه که یانی کوشتبوون نه بادا به دیلبگیرین. که به هه وائی کوشتنی میرو کورپه کهیم زانی دلتیا بووم سه بزه وار به ده ستمانه وه ده بینت. جارچی جاریدا: هه ر کهس ده یه وێ نه کوژێ، با په نا به ریته مزگه وتی (شیخ حیسامه ددین)، بۆیه مزگه وته کهیم ره چاو کرد چونکه جینی خه لکی زۆر تر ده بووه وه.

که پۆژ گه یشته ناوه راستی ئاسمان له ده روازه ی پۆژ ناواوه چوومه ناو شاره وه، هه موو کووچه و کۆلانه کان به لاشه داپۆشرا بوون، له هه ندیک کۆلانی ناوه راستی شاردا جوگه له ی خوین سه ر پزێیده کرد، دیار بوو که هیشتا کوشتا بهرده وامه. بۆ کاتی نوێژی عه سر جهنگی سه بزه وار ته وایبوو، ئەوانه ی خۆیان گه یاند بووه مزگه وتی (شیخ حیسامه ددین)، یان خۆیان دابوو به ده سته وه ده ستیان بۆ نه برا. پاشان ده ستوورمدا به سه ر بازەکانم ده ست به تالانکردن

بکەن. ھەر ئەو پۆژەش (شیخ حیسامەددین)یان ھینا بۆ ئوردوگەکەم لە ھەرھەوی شار، پیاویکی زۆر پیر بوو، ریشیکی سپی و درێژی ھەبوو. لەو کاتەدا سەربازەکانم مزگەوتەکەمیان ئامادە دەکرد تا نوێژی ئیوارەیی تیا بکەم، کە شیخ مزگەوتەکەمی بینی زۆر سەری سەپما، پرسیاریکرد: بۆچی ئەم منارەییە ئاوییەو ئەوی تر سوورە؟ لە وەلامدا وەتم: رەنگی ئاوی نیشانەیی تواناو دەسەلاتی خوا، رەنگی سووریش نیشانەیی توانای جووڕە موقنیکە. شیخ تەکای لێکردم کە لە تالانکردنی شار چاوپۆشیبکەم؛ بە تاییبەتی خەلکیکی زۆر کوژراون. منیش وەتم: یا شیخ، ئەو ئەو ھەموو سەربازانەیی من کە کوژراون خوێنیان بە فێرۆ بروتا ببوورە، ناتوانم داواکارییەکەت پەسەند بکەم. پاشا بێدەنگییەکی کەم شیخ وتی: باشە، فەرمانبەد کە ژن و کچ و کوڕی خەلک بە دیل نەگیرێن و نەبرێن! وەتم: یا شیخ، بۆ ئەمەش ناتوانم، چونکە دانیشتوانی سەبزووار بەرھەڵستیانکردووە، کافرێ جەنگن! بە پێی دەقی ئایەتی قورئانی پێرۆز دەبێ دیل بکریێن و بگریێن!...

کە خۆراوا بوو، دھنگی بانگ ھات، ب. شیخ وەتم: با بچین لە مزگەوتەکەمدا نوێژ بکەین، وتی: ئەو ئەمیر تۆ بچۆ بۆ مزگەوت، من لێرە نوێژ دەکەم. وەتم: ئەم مزگەوتە ھی من نییە، ھی خوا. شیخ خۆی ئامادەکرد کە ھەر لەوێدا نوێژ بکات، شتیکی لە گیرفانییدا ھەرھیناوە لەسەر زەوی داینا، کە لێم پرسی: ئەو چییە؟ وتی: ئەمە مۆرە لە کاتی کپنووشبردندا تەوێلیمان دەخەینە سەری چونکە پاکەو دەبێ کپنووشگەش خاوینبێ. وەتم: کەواتە دەبێ ھەوت مۆرە پەیدا کە، چونکە لە کاتی کپنووشبردندا بۆ خوا ی گەورە ھەوت ئەندامی لەشمان دەکەوێ سەر زەوی، ھەر دوو لە پێ دەستمان، ھەردوو پێ، ھەردوو ئەژنوو تەوێلیمان! ئەو شیخ، نوێژکەر تەنیا پێویستی بە شوێن و جینگەییەکی پاکەو ھێچێ تر، پێغەمبەری ئیمە (د.خ) لە کاتی کپنووشدا تەوێلی خستۆتە سەر زەوی و ئەرکی پێویستی بە جێھیناوە. پاشان دەریارەیی گەلی بابەتی شەریعی و ئایینی دوا، سەرەنجام شیخ وتی: ئەو ئەمیر، من چاک دەزانم کە تۆ دانشمەندی، ئەو زانیارییانەیی تۆ دەیانزانێ من نایانزانم.

ئەو شەو تەبەیی گورگەو کەمتیاری ئەو ناو بەربوونە لاشەیی کوژراوانی ناوشارو لە ھەموو لایەکەو دەنگیان دەبیسترا، لەگەڵ بەیانیشا بالدارە

گۆشتخۆره کان پۆل پۆل دهرکهوتن، پوو به شار دهرۆیشتن بۆ ئه وهی ئه وانیش به شی خۆیان بخۆن.

ویستم سه رکه و تنم به سه سهر میرو دانیشستوانی سه به زه واردا ببیتته په ندو ئاموژگاری بۆ هه موان و هه ر که سی بیه ویت به ره ه ئستی من بکات ئه و چاره نووسی وه ک هی سه به زه واری لیدیت. بۆ پۆژی دوا یی هه موو زیندو وه کانی شار کۆکرانه وه، داوام لیکردن که سه ری کۆژرا وه کان له له شیان جیا بکه نه وه! پاشان ئاگادار کرام که نه وه د هه زار که لله سه ر* له پۆژه لاتو پۆژئاوای شاره وه کۆکرانه وه، داوام له ئه ندازیاره کانم کرد له پۆژه لاتی شاره وه هه ره میکی شازده گه زی و له پۆژئاوایشه وه هه ره میکی تر به هه مان ئه ندازه له و که لله سه رانه دروستبکرتن، ئاگادارمکردن که قسل به کاریبئن بۆ ئه وهی زۆر قایمئن تا کو به درێژایی پۆژگار بمیئن، ده ستووریشمدا شه واته له سه سهر هه ردوو هه ره مه که چرا بگه ری تا له دووره وه ببیئرین. دوا ی دروستکردنی هه ره مه کان دیواره کانی شارم وێرانکردن و شارم به لاشه کانی سپاردو به ره و باشووری خوراسان که و تمه ری.

له پینجه مین به شدا، له ئاماره یه کدا بۆ دله گه کردنی شاری (سه به زموان)، ده لی: سه دو په نجا هه زار که لله سه ر کۆکرانه وه. وهر گه یی کوردی

نۆیه مین بهش

به رهو باشووری خوراسان

دوای کوشتنی میری سه بزه وار (عهلی سه یفه ددین) و کوکژئی ویرانکردنی شار، دَلنیا بووم که له ناوچهی خوراساندا که سێ نه ماوه ئه وهنده هیزئی هه بی بویری پوو به پوومییته وه. چهند میریک هه بوون که ههر یه که یان له شکری تایبه تی خۆی هه بوو، ده مویست هه موویان بکه م به گوێرایه لی خۆم. دهنگوباسی جهنگی سه بزه وار به شینوهیهکی وا سامناک گه یشتبووه هه موو شاره کانی خوراسان که هه موو میره کانی ئه و ناوچه یه حساییکی سه ره نجامی خۆیان کردبوو، له گه ل ئه وه شدا و اباشتر بوو که زانیاری له سه ر خوراسان به ده ستبێنم. چاوه پوانی شیخ عومهر و جیهانگیری کوپمبووم بگه نه به ره وه، دوای ئه وه به ره و باشووری خوراسان بکشیم. کاتی که گه یشتنه لام بۆم ده رکه وت که نیوه ی سه ربازه کانی شیخ عومه. له جهنگی به ره نگار بوونه ره دا دژ به تورکمانه کان کوژرا بوون! شیخ عومهر بۆی باسکردم که له و پۆژه وه گه یشتبووه ده شتی تورکمانه کان تا پۆژی ده رچوونی له و ده شته، شه و پۆژ سه ر گهرمی شه پ بوو بوو، تورکمانه کان که خاوه نی ئه سپی زۆر گورج و خیرا بوون شه وانه هیرشی له نا کاویان کردبووه سه ریان و زۆریان لی کوژرا بوون.

شیخ عومهر وتی: بابا ئه گه ر بته وی بییته خاوه ن توانا و ده سه لات، ده بی تورکمانه کان ته میبکه یت. دَلنیا مکرد که واده که م. وتی: تورکمانه مان جیا وازی زۆریان له گه ل دانیشتووانی نه یشاپوورو سه بزه وار و لاتانی تر دا هه یه، ئه وان شار نشین نین تا بتوانی به ئاسانی له ناویان به ریت، هه موو خاوه نی ئه سپی چاکن، ده توانن زۆر به خیرایی له شوینیکه وه بگوێزنه وه بۆ ناوچه یهکی ترو خۆیان له ته نگانه پزگار بکه ن. وتم: کوپم دَلنیا به که ئیمه چاپوکترو خیراترین، ئه وان که ده جووولین ژن و مال و منالیا ن پین و ناتوانن وه کو ئیمه گورج و خیرابن، ئیمه ههر خۆمانین و له کیشه و تهنگو چه له مه وه دوورین. پاشان پیم وت: دوای گه رانه وه مان له باشووری خوراسان، هیرش ده که مه سه ر تورکمانه کان.

شینخ عومهرم له باکووری خوراساندا داناو، خویشم به (۳۰) سی هزار سربازوه پوومکرده باشووری ئه و لاته. پئی نیوان سه بزهوارو باشووری خوراسان به (کهوین) دا دهواتو له (قاین) تهواو ده بیت، له بهر ئه وهی پریوو له ماری ژه هراوی و کوشنده و سامناک، وام به باش زانی له (طووس) هوه بهریم تا دهگه مه (گه ناباد). جیهانگیرم به هزار سواره وه پیشخست بۆ کوکردنه وهی نازووقه و ئالیک تاکو بی خه مبین و په کمان نه کهوئ. کهله (طووس) به پرتبوم ههوا فینکبوو بووه وه، له دوا مانگی هاویندا گه یشتمه شوینیک پئی دهوترا (ولاتی مانگ)، دهشتیکی پان و بهرینی هه بوو، تا چاو بریگردایه کرابوو به کالهک. که کالهکیان بۆ هینام سهیرمکرد ناوه کهی سوورسوور بوو، باش گه ییبوو، به لام له بۆن و بهرامه و چیردا نه دهگه یشتمه کالهکی سه مهرقه ندا دانیشتووانی ئه و ناوچهیه ئه وهنده نان و کالهکیان خواردبووو هه موو قه له وو سوورو سپییوون. دواي ئه و ناوچهیه گه یشتمه شاری (بوچستان) میری شار به خۆی و کوپهکان و براکانیه وه پیشوازی گه میان لیکردم و میواندارییهکی زۆر چاکیکرد. بهرله نانخواردن به دهستی خۆی ئاوی چهند مه نار یکی بۆم گرت و له جامیکدا له بهر ده ماما داینا، وتی: نه ریتمان وایه پیش نانخواردن ئاوی هه نار ده خوینه وه! بۆ ئه وهی باشتی ئاره زووی خواردنمان بکریت، قومیه ئاوی هه نارم خوارده وه، هه ستمکرد که به دریزایی ته مه نم هه نارم نه خواردوه ئه وهنده خوش و به چیرایی. دواي نانخواردن هه ستمکرد میر که مدهرامه ته، له بهر ئه وه دوو هزار لیرم پییه خشی. کاتی مالئاواییمکرد له گه ل برا و کوپهکانیدا تا نیوه قوناخیک بهرینیا نکردم.

دواي چهند پۆژیک گه یشتمه نزیک شاری (بهشویه)، هه ره وه کو باسهمکرد، بیستبوم که هه موو دانیشتووانی زاناو دانشمه ندو کارامه ن. تاریکو لیلی بهر به یانبوو، بینیم هه ندیک پیاده به ره و پووی من دین، که نزیک بوونه وه زانیم خه لکی شارن، وای بۆچووم که له خانه دانه کانی شارین و بۆ پیشوازیم هاتین. که گه یشتنه به ره وه سهیرمکرد له وه دهچی گوند نشینن. له بهر ئه وهی بریک ههوا ساردیکردبوو به سهیر بهرگه ئاوییهکانیدا که وای خوری خۆله میثیبیان پۆشیبوو، له سهیر دابو و روشی ناوچهی خوراسان هه موویان عه مامه به سهیربوون. هه موویان له بهر دم ئه سپه که ما وهستان، یه کیکیان که زۆر پیرو ردینسپیوو، به دهنگی بلند دهستیگرد به هۆنراوه خویندنه وه، بهم واتایه

هۆنراوەیەکی خۆبەخێو (ئەو ئەمیری کە خۆی مانگۆ چەرخێ دەوران و گەردوون لە ژێر فەرمانی تۆدان و بە ئارەزووی تۆ دەگەڕێن، هەنگاوی تۆ بۆ بەشرووبە پێرۆز بێ، ئێمەش کە دانیشتوانی بێ ئەوای ئەم شارەین تا ئەو پەڕی توانامان ئامادە پێشوازی و میوانداری و خزمەتکردن... کە لێبوو وە، پرسیم: میری ئەم شارە کێیە؟ لەو ئەمان پیاو وتی: میران، ئەم شارە میری نییە. وە: چۆن! ئەگەر شار بێ میر بێ چۆن ئاسایشی دەپارێزێ؟! چۆن کارو باری دانیشتوان رایبێتە کێ؟! وتی: ئەو ئەمیری مەزن، ئێمە هەموومان پێرەوی شەرع و دابو نەریتی کۆمەڵایەتی خۆمان دەکەین. وە: مەن زووتر باسی شاری ئێمە بیستوو، بەلام لەو برۆیە دانەبووم بێ میر بێ فەرمانڕەوا بێ! وتی: فەرموو بۆ شاری ئێمە شادین کە بە چاوی خۆت شیوەی ژبانی ئێمە ببینی. لە فراوانی شەقام و کۆڵانەکانی ناو شار سەرم سەپما، چونکە لە شاری سەمەرقەنددا بەو جۆرە پان و بەرین نەبوون، دانیشتوانی شار لەم بەرەو لەو بەری شەقامەکاندا وەستابوون، هەر یەکە توورەکی پێبوو، شتیکیان ئێ. دەرهێناو دەیانکر، بە دوو کەرتە وە، هەر کەرتەیان دەخستە گیرفانیکیانە وە. لە پیاو ریشسپەکەم پرسی: بۆچی ئەو خەلکە وادەکەن؟! وتی: میران توورەکان مەویان تێدا، کورکەکە لە موو کە جیا دەکەنەو هەر یەکەیان لە گیرفانیکی دەهوان، کورکەکە بۆ بەرگچینی و لە موو کەش جاجو کلیم دروستدەکەن. وە: ئەو بۆچی لە خوری کەلک وەرناگرن؟ مامە ریشسپی وتی: لەبەر ئەوەی لەو پەڕگەمان نییە ناتوانین مەڕا گرین، بەلام بێز بە ئاسانی لە بیابان بە پووش و دڕکودال هەڵدەکات، شیرێ باش و مووی نایابمان دەدات. پاشان چووم بۆ کارگە چینی قوماش، دیم کە چوار کرێکاری چالاک خەریکن کار دەکەن، داوامکرد نموونەیک لە قوماشیان ببینم، کە هێنایان سەیرمکرد لە ئاوریشمی چینی، کە لە سەمەرقەنددا زۆر بوو، سفتیرو جوانترو نەرمتر بوو، بەپراستی تا ئەو کاتە قوماشی و نایاب و دانسقەم نەدیوو. لە کۆتایی سەردانەکەمدا دەستمکرد بە گیرفانمداو مشتێک لێرم دەرھێنا کە بێدەم بە هەر چوار کرێکارەکە، بەلام لێیان وەرنەگرت، وتیان: ئەو ئەمیری مەزن، سەردانی بەرێزتازان گەورەترین دیارییە بۆ ئێمە، ئەوەی لەم کارگەیدا دەستماندەکوێت بەسەو گوزەران پێدەکەین و لەو پترمان ناوی. کە لە کارگەکە هاتە دەر، کەوتە گەڕان بەناو بازارێ شاردا. سەرنجمدا دووکاندارەکان کە شتیکیان

دەفرۆشت، ئايەتىكى قورپان، يان وتەيەكى پىرۆزى پىغەمبەريان (د.خ) لەبەر دەخویند بۇ ئەوئەى بىسەلمىنن كىشانەو پىوانەيان بە پىنى شەرعو دەستوورى خواى مەزنن، كاتىك واتاى ھەندىك لەو ئايەتو فەرمایشتانەم لە ھەندىكیان پىرسى، زۆر بە باشى دەیانزانى! بە دووكاندارىكم وت: ئەى پىياو چاكى خوامن كەمداالبوم مامۇستاكانم وەكو تۆ واتاى قورئانيان نەدەزانى، بەلام تۆ بۆچى لە كاتى فرۆشتندا ئەم ئايەتو فەرمایشتانە دەخوینتەو؟ لە وەلامدا وتى: ئەى مىرى مىران، كە دەستدەدەمە ترازوو فەرمایشتى خوا دەخوینم تاكو خوا چاودىر بىتو سەنگەكەم سووك نەبىت.

دواىى لەگەل مامەى رىشسپىدا، كە ناوى (شىنخ حسينى كورى ئىسحاق)بوو، وەسەر گەورەى پىياو ماقوولانى شارو ئىمامو پىششونۆزى شاربوو، بەرپىبوم بۇ خانوویەكى چاك كە بۇ ھەسانەوئەى من ئامادەكرايوو، لەو كاتەدا دەنگى بانگ كەوتە گویم، سەیرمكرد دووكاندارەكان پۇشاكى كارىان داكەندو پۇشاكى جوانتروخاوينتريان لەبەر كرد، كە ھۆى ئەووم لە دووكاندارىك پىرسى، دەقى ئەو ئايەتەى بۇ خویندەوئەى كە خوا دەفەرموىو فەرمانمان پىندەكات بە جوانترین شىوئەى رىكوپىكىو پاكو خاوينىو پۇشاكى جوانەو پووبىگەینە مزگەوت بۇ خوا پەرسىتى. من تا ئەو پۆژە بەوئەو شانازىمدەكرد كە ھەموو قورئانم لەبەرە، كەچى ھەموو دانىشتووانى ئەو شارە قورئانيان لەبەر بوو. منیش لەوان وانەم وەرگرت، چوومە مالەكەمو بەرگى جوانترو نویتەرم كەردە بەرو دەستمكرد بە نویتەرم كردن. پىم سەیر بوو كە دووكاندارەكان بەرەو مزگەوت كشان، دووكانەكانیان دانەخستن، چونكە لە شارى (بەشروئە)دا دزى نەبوو!! (شىنخ حسينى) بۆى باسكردم وتى: لەم شارەى ئىمەدا دزى نىيە، بە يیرهوهرىى ئىمە كەس كەسى نەكوشتوئە، ژنو پىياو ھەر لە بەيانىيەوئە تا ئىوارە ھەموو سەر قالى ئیشو كارو رستو چىننن، لە كاتى سەوداكرىندا كەس دەنگ بەرز ناكاتەوئە، تا ئىستارىك نەكەوتوئە پىياوىك ژنەكەى تەلاقىدات، ھىچ كىشەيەك لەسەر مىراتو كەلەپوورى باوو باپىران پووى نەداوئە، ھەرگىز پۇلىسو زىندانو دادوئەرمان نەبوون، بۇ رىكەوتنو چارەسەر كردنى ھەر كىشەيەك دانىشتووان دىنە لای منو ھەمووان بە بۆچوونو قسەو برىارى من قايلن، ژنو پىياو ھەموویان خویندەوارى چاكن، قورئانيان چاك پەوانەو باش دەنووسن، بۇ خۆیشم جووتىارم، ھەر لە

به یانییه وه دهچمه سهر زهوییه کهم، بۆ نیوه پۆ دیمه وه بۆ بهر نویژی، دواى نویژ دهچمه وه سهر کارى خۆم.

لهو شارهدا دوو شتم بینین، ئهوانیش که تیره و سهریزبوون، که له گژوگیای بیابان دهریاند هینان و که لکی زوریان لیده بینین. بۆ یه کهمین جاریش پۆنیکى رهشم دی که بۆنیکى سهیری هه بوو، دهیانکرده چراوه و پلێته یان تیده خست و باش دهگرا، بۆ میان باسکرد له شوینیکیا هه لده قولیت ده که ویته پۆژئاواى شاره وه و بیست فرسه نگى* دووره.

له بهر نزیکبوونه وى وهرزى سه رما و له شکرکیشى نه متوانى پتر لهو شارهدا بهمینمه وه و زیاتر که لک له دافشمه ندی و گفتوگۆی به نرخی دانیشتوانى و مربرگرم، چاک بۆم دهرکه وت هه موویان تینووی زانست و فیر بوون، جیاوازی له نیویاندا نه بوو، جووتیارو شوان، مامۆستا و قوتابى، ههرکه سیکت بگرتایه پله و پاییه کی باشى له خویندنى به که لکدا هه بوو. ئه و پۆژه ی و یستم له شارى (به شرویه) دهرچم، فه رمانیکم دهرکرد، ئه مه دهقه که ی بوو: (تا کو دوا پۆژى حوکه رانیى پشتارپشتى وه چه تان شارى به شرویه له هه موژ باجر سه رانه یه ک به خشراره).

ده مرزانی هه ندیک شار نازناوى (شارى زانست) یان پێبه خشراره، هه ندیکى تر نازناوى (شارى ئاسایش)، فه رمانم دهرکرد که نازناوى شارى (به شرویه) (شارى زانست و ئاسایش) بێت، هه روه ها نووسیم که وه چه ی من به هیچ بیانوویه ک هیزش نه که نه سه ر ئه و شاره. له پۆژى دهرچوونمدا ئه سپیکى زۆر چاک و په سه نم به خشى به (شیخ حسین کوپى ئیسحاق)، به لām ناماده یى خۆى پیشان نه دا بۆ وهرگرتنى، وتى: ئه ی ئه میرى مه زن، ئیمه هه موو بۆ سوار بوون ته نیا گویند ریز به کار دینین و به مه ش کارمان جێبه جێده بى.

به ره و شارى (قائن) که وتمه پى، میریک فه رمانه وایبوو، و یستم له وه دانیام که پۆژى له پۆژان سه رپنجى نه کات و گوێرا یه لىمبى. له سییه مین پۆژدا بایه کی سارد هه لیکرد، وام زانى با ی پاییزه، به لām له پر زۆر به هیز بوو، کردى به گه رده لوولیکى وا که نه مه ده توانى به رده مى ئه سپه که م ببینم، ناچار بووم که بوه ستم.

دەريانىڭ بېشى

زابولستان

ئەبەبۇ (جىھانگىر)نى كۆپم پىششىقلىق بۇ دايىنلىرىنى ئازۇقلىق ئالىك،
ھەمىشە پەيۋەندىمان ھەبۇ، بۇزۇن تەتەرى ھەردۇر لامان لەم سەرو لەم سەردا
بۇون، بەلام دۇاي نىشتەنەۋى گەردەلۈلە لەماۋىيەكە ھىچ ھەۋالىكى نەبۇ،
دۇاي پايۇزگەردن لەگەل ئەو شارەزايانەنى لەگەلما بۇون، وتيان: لەۋانەيە
جىھانگىر سوارەكانى لەم گەردەلۈلەدا پىيان ئى تىكچۈۋىتتۇ ونبۇون،
سۇپاسگوزار شىبەكە پايىزە ھەۋا فېنكە، ترسى گەراما تىنىۋىتتىيان نىيە....
داۋايان لىكردم كە كۆمەلنىك بىنىرم بۇ دۇزىنەۋەيان. ھەندىك لە دانىشتۇۋانى
شارەزايانى ناۋچەكەم ناردن بۇ دۇزىنەۋەنى جىھانگىر سوارەكانى، خۇشىم
كەۋتمەپى بۇ شۇنىك پىي دەۋترا (باداموشك) كە پىر بۇ لە دارى بادامە
كىۋىلە لەۋى ۋەستام چاۋەپى دەنگۇباسىزىم

بۇزىكىان كارۋانىك، كە لەدۇر سەدۇ پەنجا حۇشتر پىكەتتۇ، گەيشتە
(باداموشك). ھەۋالى جىھانگىر سوارەكانىم لە سەر قافلەچى پىرسى، لە ۋەلاما
ۋتى: ئىمە لە (يەزد) ۋە ھاتۋىنۇ كەسمان نەدىۋە. دۇايى بۇمى باسكرد كە
دۈزدە شەۋۋۇز بەپىۋەبۇون، لەم بۇزەشەۋە ئەۋ دۈۋەم جىار بۇر
حۇشترەكانىان ئاۋ بۇنەۋە، چۈنكە لەم ميانەيەدا ئەۋ ھەيەۋ نە ئاۋەدانى، بە
دريۋايسى شەست فرسەنگ پى نەدارۇ دەۋەند دەبىنرىن، نەتەلى دىك! پاشان
ۋتى: خۇا بىبابانى لەمەۋشكترۇ چۇلتىرۇ سامناكتىرى دىۋست نەكردەۋە، لە
ھاۋىندا كەس ناتۋانى بىپىرى، چۈنكە دەخنىكى، لە زىستانىشدا بە سەراما سۇلە
تىادەچى، تەنىالە بەھاردا، كە جىار جارى باران دەبارى، ھەروەھ لە پايىزىشا،
كە ھەۋا فېنكەكەتەۋە، كارۋان پىيادا گۈزەردەكات!! لەۋەلامى پىرسىيارىكى
ترما ۋتى: لە (يەزد) ۋىنجەۋى تەۋامان لەگەل خۇماندا ھىناۋە بۇ
حۇشترەكانىان، بۇ خۇشىمان خۇراكى باشمان ھىناۋە.

لەم بۇزەدا بۇم دەرگەۋەكە بە ھىچ جۇزىكىۋ لە ھىچ ھەزىكا ناتۋانم بە
بىباباندا بگەمە (يەزدوكرمان)، ۋاتە پىي باكوورم ۋەلاخستۇ بىرم لە پىي

دوای ده پوژ مانهروم له (بادا موشك) شارهزاكان (جیهانگیر)یان له گهل تهنها
حه فتاو دوو كه سدا هئانهوه، له بهر برسپیه تیو تینویستی به تهواوه تی
په کیانبوو. جیهانگیر ناگاداریکردم كه بهر له گهرده لولو له كه سواره کانی بلاءه یان
لێکردوووه سه رگرمی كۆكرده نهوهی خۆراكی ئالیكبوون، كه گهرده لولو
هه لێکردوووه له یهك دابراون، به لām نهوه و نهوه كۆمه له سوارهی له گهل ئیدا بوو بوون
له شوینی خۆیاندای بۆ ماوه یهكی زۆر ما بوونهوه، دوای نهوه گهل ههولیاندا بوو
كه پێدهركهن، به لām له گهل هههول و كۆششیکیاندا زیاتر پهرنشان بوو بوون و
پتر پریان لیتیکچوو بوو، له بهر برسپیه تیو تینویستی ئه سپه کانیان له پهلوپو
كهوتبوون، به لām له بهر فینگی ههواي پاییز خۆیان له تینوییدا نه خنكا بوون و
ما بوون، تا نه ساته شارهزاكان نهوانیان دۆزبوونهوه و له مهترسی مه رگ
پزگاریانکردبوون! لهو کاره ساته وانه یهكی زۆر کاریگهرمان وه رگرت و
له وه دواش كه لکی باشمان لێوه رگرت.

دوو نه بوو سواره کانی دی، كه له بیاباندا سه رگهردان بوو بوون، خۆیان
بگهیه نهوه (باداموشك) و پزگاریانبو، به لām من نه متوانی پتر چاوه پری نهوانیم،
بۆیه به رهو (قائن) به ریبووم. میری شاری ناوبراو كه زۆر پیر بوو، پینچ
فرسهنگ به رهو پیرم هات، كه نزیكبووهوه له ئه سپه کهی دابهزی و ویستی
سه ری ئه سپه کهم ماچیکات، به لām له بهر ریزی پیری نه مهیششت، وتم:
سوار به رهوه، میر گه لێك نهوازشی نواندو زۆر مه راییکردم، كه گه یشتینه
كۆشكه کهی و دانیششتین، یه کێك له نۆکه ره کانی به سینیهك لیره وه هاته
ژووری و له بهر ده ماما داینا، میر وتی: پینشكه شه به ئه میری مه زلمان، منیش
وتم: من چاوم نه بریوه ته مال و سامانی تو، ئه گهر بمویستایه به سه رکه و تن
به ده ستمده هینا، بۆیه هاتووم تا له گوپرایه لی و ملکه چیی میره کانی باشوور
دانایم، خاوهن مال وتی: به ریزتان له خۆم له پینشتر ده زانو به نه دهی هه موو
قه رمانیکتانم.

پاشان میری (قائن)م تیگه یاند كه نیازی (زابولستان)م هه یه و پوینژم له گهلدا
کرد، وتی: بۆ ئهم مه به سته وه ریزیکی تر هه لێژیره، تا ده گه یته نهوی زستان
دیته پینشه وه، پری گه رانه وه ت لیده بریت، لهو كه ویره دا سه ر یازه کانت گیرودهی
سه رماو سۆلهی سه خت ده بن و زیانی زۆریان لیده که ویت، وه رزی هاوینیش له
بارنییه و زیانی گه وره تان لیده که ویت، هه ر لیره وه تا زابولستان ئاوا ییه کی وا

نایب نریت جینی حه سانه وهی له شکری توی تیا بیته وه. به لام له بهر نه وهی گه یشتبوومه دهره وهی زابولستان، زورتر مهراقی بینینی نه و ولاته مېوو که فیرده ووسی زور باسیکردوه، ده مویست ولاتی له دایکبوونی پوخته می زال ببینم، له راستیشا به بینینی کابرای پدینسپی و کورپه کانی نه و مهراقه زورتر دایه سهرم، ده مویست پرېوم ئیران ببینم.

له شکرم به جیهانگیر سپاردو له (قائن) هیشتمنه وه، خویشم به سی هزار سواره وه، که بۆ جهنگلیکی بچوک به سبوون، به پربووم. دلنیا بووم که کۆسپ نایه ته پریم، ده متوانی زوو بگه مه جی و بشگه ریمه وه. میری (قائن) چوار شاره زای چاکی دامی که به ته وای له هه موو کون و قوژبنیکی بیابان شاره زای بوون. که به پربووم هه و ساردی کردبوو، منیش به پیی ره و شو دابی پربینی جهنگ که په پره ویمده کرد، ریمده پری، سهریازه کانم چاک پاهاتبوون، ته نیا هه ر پابهرو شاره زاکان دادیان به رزبووه و تیان: میران بۆچی نه مه نده په له ته، ئیمه دهرانین بۆ شهر ناچی، مه به ست ته نیا سه یرو گه شته!

پوژنکیان، پینش نیوه پو له پوژه لاتوه کیونکی رهش دهرکه وت، شاره زاکان و تیان: نه وه سهره قای خاکی زابولستانه، هاته وه یادم که فیرده ووسی له هونراوه کانیدا باسی نه و کیوهی کردوه. که له کیوه که تیپه پرین هه ستمان کرد هه و گهرمه، بۆ شه وی گویم لیبو به ئاسمانه وه دهنگی قازو قولنگ دی، پاشان بۆم دهرکه وت به ره و دریای (هاموون) دهرپن که له که ویری زابولستان دایه. تا به ره و پیشت دهرچوین ناوه دانی زورتر دهرده که وت و هه و گهرمتر دهبوو، زانیم نه و ناوچه یه گهرمیانه، پوژنکیان دریای هاموونمان لیدهرکه وت، نه م په پو نه و په پی دیار نه بوو، جههر چوار دهریدا تا چاو بریده کرد له وه پگه ی سه و د دیار بوو، په وه گای زه لام به هیزو شاخدار ده له وه پان، له دهریا که شدا که شتی چارۆکه دارو به له می زور له هاتوچو دابوون، چار جار دهنگلیکی به هیز ده هاته گو، شاره زاکان و تیان: نه وه دهنگی دهریا وانه زابولیه کانه، نه وه نده دهنگیان گه وره یه له م بهر بۆ نه و بهر دهریا و له م که شتی و به له مه وه بۆ نه وانی تر به باشی ده بیستریت، که له نزیکه وه گویمان له دهنگیان بوو، وه کو ناله ی پوخته مېوو، ده مانگوت: پوخته می زابولی هه میشه دهنگی ناله ی به م جوړه بووه.

له كه ناری دهريای هامووندا وچانم گرتو ویستم نوینه رێکی خۆم بنێرم بۆ لای میری زابولستان كه ناوی (گورشاسب) بوو، پێی پاگهیهنێ بۆ شهڕ نه هاتووم، بهلكو هاتووم بۆ گهشتو گوزارو سهیرانو سهردان. كه گهراپهوه، وتی، ئه‌ی ئه‌میر ته‌یموور، گورشاسب ده‌لی، ئه‌گه‌ر به‌ میوانی هاتووه به‌ خێر بێ، ئه‌گه‌ر بۆ شه‌ڕیش هاتووه، ئاماده‌ین... منیش بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌لمینم بۆ شه‌ڕ نه‌هاتووم دیاریی باشم بۆ نارد، دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌والیان هینا كه‌ میری زابولستان دینت بۆ پیشوازیمان. چاوم ب‌ریبوه‌و پێگه‌ تاكو سوارانی (گورشاسب) ببینم، كه‌چی له‌ دووره‌وه‌ هه‌ندێ گاسوار به‌ چوار ئاله‌وه‌ ده‌ركه‌وتن و زوولیمان نزیکبونه‌وه‌، من تا ئه‌و کاته له‌شکری گاسوارم نه‌دیبوو، گاگان ئه‌وه‌نده زه‌لامو به‌هێز بوون م‌رۆف سه‌ری سه‌رده‌مالیان.

بیره‌میردینك كه‌ سه‌د سالان ده‌بوو، به‌ریشیکی سپی و درێژه‌وه‌ له‌سه‌ر گاگه‌ی دابه‌زی، ته‌ماشایه‌کی ده‌وروه‌ری كرد، به‌ده‌نگی به‌رز وتی: من (گورشاسب)م، وه‌چه‌ی (گوده‌رن)م، سالاری زابولستانم... ئه‌میر ته‌یموور کییه؟ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل‌یا بوون پیاده‌ بوون، ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وری مندا بوون به‌ جارێ حه‌په‌سانو به‌ ددان سه‌ره‌په‌نجه‌ی خ‌ویان ده‌گه‌زی! ئه‌وه‌نده كه‌له‌گه‌تو بالا به‌رز بوون ده‌تگوت: هه‌موو دی‌وزاده‌ن، نه‌ك ئاده‌میزاد! هه‌موویان پ‌یشی درێژیان به‌ردابوه‌وه‌، پا‌رچه‌ قوماشیکی ئه‌ستوورو درێژیان له‌به‌ردا بوو، لایه‌کیان دابوو به‌ سه‌ر شانی چه‌پیاندا. كه‌ میر نزیکبوه‌وه‌، منیش چه‌ند هه‌نگاوێك چوومه‌ پیشه‌وه‌، وتم: ئه‌ی سالاری زابولستان، من ته‌نها به‌ نیازی سه‌ردانی ولاتی به‌رێژتان هاتوومه‌ ته‌ ئێره‌و نیازی شه‌رم نییه‌، ئه‌ویش وتی: هاتنت پ‌ی‌رۆژ، فه‌رموو با بچینه‌ کۆشکه‌که‌م. وتم: ئه‌ی ئه‌میری زابولستان ئیعه‌ سێ هه‌زار كه‌سین، ده‌بیننه‌ ئه‌رك، میر وتی: له‌شکری تۆ سێ پ‌وژ میوانی منه‌و خواردن‌یان بۆ ده‌هیننه‌ ئورده‌وه‌ که‌کیان، به‌لام ده‌بێ خ‌وت له‌ مالی مندا بچه‌سیته‌وه‌و له‌وی نان بخ‌ویتو بخه‌وی.

(گورشاسب) و یاوه‌رانی سواری گا بوون، منیش له‌گه‌ل هه‌ندیک له‌ سواره‌کانما سواری ئه‌سپبووین و به‌ره‌و شار كه‌وتینه‌ پ‌ی. له‌ پ‌ێگه‌دا سه‌رنج‌دا كه‌هه‌موو لایه‌ك سه‌وزه‌وپه‌ر له‌ باخو بیستانو کینگه‌ی زۆر، جووتیاری زه‌لامو خاكه‌نازو بیل له‌سه‌ر شان سه‌ر قالی کاری كشتوكاڵبوون، به‌ گای به‌هێزو زه‌لام جووتیانده‌كرد، كه‌ گه‌یشتیینه‌ ناو شار، سه‌رنج‌دا زۆر فراوان و به‌رینه‌،

که لوپهلو کالای هیندستانم تیدا بینى، دیار بووبازرگانىی له تهك ئهو ولاته دا هه بوو، (گورشاسب) زۆر به چاکى میوانداریمیکردو کاتیکی زۆر خوشم له گه نیا به سهر برد.

له دوهم پوژدا، ئهو به سواریی گاو من سواری ئه سپ له شار چووینه دهره وه، گه یشتینه قه لایه کی وئران، وتى: پۆستم لیره دا هاتوته دنیا وه، پرسیم: له چ پوژنکا پۆستم له دایکبووه؟ وه لامى دایه وه: هه زارو پینچ سه د سال له مه و بهر. پاشان چووینه نزیک کئوئک، وتى: ئه مه ئهو کئوئه به که پۆستم به مندالى هاتوته سه رى وه له گه ل هه لۆکاندا جهنگا وه، ئیستا چونکه زستانه هه لۆکان په ویا نکر دو وه، ئه گه ر هاوینبوايه ده تبیین.

سالارى زابولستان زانىی که هۆنرا وه ی فیرده وسیم زۆر لاپه سه نه ده، هه ر بواری هه بوايه هۆنرا وه یه کی ئهو شاعیره ی بۆ ده خوئندمه وه. فیرده وسى له هۆنرا وه کانی دا باسى ته نیا یه ک پۆستمى کردو وه، که چى من له زابولستانا هه زاران پۆستم بینى. خه لکی زابولستان ده یانتوانى سالى سى جار ده مى کشتوکال به ده ستبیین، چونک ناوچه که یان گه رمه و ئاوى زۆره، به لام له بهر ئه وه ی خا که که ی زۆر به پیته سالى جارنک به رمه میان به سه. میر (گورشاسب) گه شتیکی ده ریای سازدا وه به ناو ده ریای هامووندا گه راین، له سه رده مى پۆستمه دا ئه م ده ریایه زۆر فراوانتر بو وه، به لام سال به سال که مده کا، پۆ ده چی و وشکایى نوئ ده رده که ویت، له وانه یه دواى هه زار سالى تر به ته وای وشکبیت و نه وه کانی ئهو سه رده مه نه ییین.

به ر له گه رانه وه م بۆ (قائن) له سالارى زابولستانم پرسى: ئایا ده توانم له لاوچاکان و بالابه رزان و به هیزانی زابولستان سوپایه کی باش پیکه وه بنیم؟! وتى: ئه ی نه میر تهیموور، تۆ میوانى منى وه بى داواکاریت جییه جییکه م، به لام به داخ وه ناتوانم ئه م داواکاریه ت به دیبیم، چونکه دانیشته وانى ئه م خا که سه ربازى ته نیا بۆ ولاتى خو یان ده که ن، ئیره ئیرانه وه له سه رده مى پۆستمه وه تا کو ئه مپۆ په یرو یى ئه م دابو نه ریته ده که ن، له پوژى گه رانه وه م، میر گورشاسب ده گای سواری و قاتنک به رگی جه نه گى پی مبه خشین، له بهر گه و ره یى قاته که، تا کو ئیستا له بهر نه کرده وه وه هه ر ما وه. له کاتى مائا واییدا میر وتى: له وانه یه من تۆ نه بینمه وه، به لام بهر له مردن سپارده یه کم بۆ وه چه کانه ئه وه ده بى که پشتا و پشت له گه ل خوت و وه چه دا

دۇستىن. كاتى لىم پرسى: ئەگەر لەگەل دوزمندا بەجەنگەتەم يارمە تىمدە دەي؟
لە ۋەلاما وتى: ئەگەر دوزمەنكەت دوزمىنى ئىمە شىبوو يارمە تىتدە دەم، ئەگەر
لەگەل دۇستى مىندا بەجەنگىنى ئاقوانم يارمە تىتدەم!

لە سەرەتاي زستاندا زىدى پۇستەم بەجىھىشتو لەگەل سوارەكانما بەرەو
(قائىن) بەرپىبوم، كە كىۋەرەشمان بەجىھىشت، سەرماو سۆلە دەستى پىكىرد،
ئەۋەندە سارد بووترساين لە ئاۋىچىن. بەيناۋ بەين پىشۋويەكمان دەداۋ بە
دېكودالى بىبابان ئاگرىكماندە كىردەۋە كەمىك خۇمان گەرمە كىردەۋە. بەفرىكى
ئىگجار زۇر بارىبوو، بەلام شارەزاكانمان ئەۋەندە كارامەۋ لىھاتوۋوبوون، پىيان
لىتتىك نەدەچو، بەم جۆرە دواى سەرماو بۇرانىكى زۇر گەيشتىنەۋە (قائىن).

يازده مين بهش

جهنگى نه سفه هان

بريارمدا هر له ههمان وهرزدا بگهريمه وه بؤ (ما وهرائه ننه هه). بؤ نه وهى بارم سووكتربى، مزگه وته كه مو هه ندى جلويه رگو كه لو پهلى سوپام له خوراسان به جيهيشتن، تاكو دواتر كه لكيان ليئوهر گرم. (جيههانگر) م راسپارد كه پيشبكه ويئو قوناخ به قوناخ خوراكى ناليكو سووته مهنى ئاماده بكات، ده مزاني وهرزى به فرو به سته له كه پنيويسته هه موو پيداويستيهك دابينبكه ين. تا بيستو پيئنج فرسهنگى باشوورى شارى (طووس) سه فهره كه مان به ئاسانى گوزهراند، كه گه يشتينه (كوچان) له بهر سه رماو سوئه ناچار بووم يازده پوژ بمينمه وه، لهو ماوه يه دا بارى برژويما نئه وه نده دژوار بوو كه نرخى دوو هيلكه گه يشته دره مئيك. كوومه ليك له پياوانى شار هاتنه لامو وتيان: نهى نه مير، نه گهر نه م له شكره ي بهريزتان پتر بمينئيه وه ئيمه شو سه رياره كانيشته له برساندا ده مرين!

به وهى باشبوو هه وا خوشبوو، بهريبووين، تاكو گه يشتينه (سه مهرقهند) هيچ پوو داويكى وا نه هاته پيشمان شياوى باسبى. كه گه يشتمه (سه مهرقهند) بيستم ماموستاي شمشير يازيم (سه مهر طهرخان) كوچى دواييكردوه، بهو هه واله گه ئى دلگران بووموس داته ميم، چونكه بهراستى مافيكى زورى به سه رمه وه هه بوو، فيرى گرنگترين هونهرى جهنگى كردم، رايهينام كه ده ستي چه پيشم وه كو ده ستي راستم به كاربينم، كاتى كه قولى راستم به خه ستي بريندار بوو، به ده ستي چه پيم جهنگامو نه كوژرام، نه وه تا ئيستاش كه ناتوانم به ده ستي راست بنووسم، به ده ستي چه پ ده نووسم.

هر له كاتى گه يشتنما له (سه دره ددين نه سفه هانى) يه وه، ناسراو به (حه كيمي ئيلاهى) نامه يه كم بؤهات، ده رياره ي (جه برو ته فويض) وه لامى منى دابووه وه. (جه بر- كه سيك به زور كارىكى پييكري- ناوى رينبازى كه، لايه نگره كانى پييان ده وترى جه بريه، به باوه رى ئه وان هه موو هه لسو كه وتيكي ئاده ميزاد به ده ست خوايه و بؤخوى خاوهنى بريارو هه لبراردن نيه و ناشتوانى به رهنكار بركات). نهو زانايه، وه كو به لگه چه ند نايه تيكي هه لبرارده ي

نووسییبوون، وتبووی: به پیئی ئەو نایه تانه مرووف له ژيانی خویدا هەرچی شتیکی بیهوی دوتوانی له سنووریکێ دیاریکراودا بیکار به باوهری منیش بیجگه له دایکبوون و مردن، مرووف له ژياندا نازادهو چی بویت دهیکات، ئەوانه ی وا ههستده کهن بی شانسو به دبه ختن زۆر هه لهن، ئەوهی به کۆشش و به کاربی هه رگیز به د بهخت و په نجه پۆ نابی. وه لامي نامه کهی ((سه دره ددین) م نووسی و داوام لیکرد له (ئه سفه هان) ده رچیت و بچیت بۆ شاری (طووس) و له وی نیشته جینی، یان بیتته (سه مه رقه ند) و تیایدا بژی، هوی ئەوه شم بۆیه نه نووسیوو، چونکه نه مده ویست کهس بزانیته ئەهه وی (ئه سفه هان) بگرم و دواي ناوچه ی خوراسان ناوچه ی عیراق بخرمه سه رقه له مه روی خۆم. (پوونکرده وه: عیراق، ناوچه یه که ده که ویتته ناوه پاستی ئیرانه وه، له سه رده مه کۆنه کاندایه هه موو ناوچه کانی ناوه پاستی ئیران ده و ترا عیراق، هینشتا گوندنشینه کانی مازنده ران و گه یلان به خه لکی تاران و کاشان و ئەسفه هان ده لین عیراقی - وه رگیر بۆ فارسی).

له به هاری سالی (۷۸۰) ی کۆچیدا به له شکرکی (۱۲۰) سه دوی بیست هه زار که سه وه به رپیووم بۆ خوراسان به و نیازهی ئەسفه هان و فارس داگیر بکه مو (شا مه نصور موزه فقه ر) که شای فارسبو، ته مینیکه مو به سزای سه ختی خوی بگه یه نم: ئەهه ش له بهر ئەوه بوو که له دووه م گه شتی خوراسانمدا خراپ نه خووشکه وتم، پزیشکی تایبه تیم برۆی وابوو به تینی گه رماو شه را وام به سه ر هاتبوو، وتی: به ناوی لیموی فارس چاکده بیته وه. پاوێژکاران وتیان: داوا له (شا مه نصور) بکه به کاروانی خیرادا، یان به گالیسکه دا هه ندیکت بۆ بنیزی. هه ر چه نده داواکارییه که زۆر ساده بوو، هی ئەمیریکی وه ک منیش نه بوو، به لام بۆ ئەوهی دۆستایه تیی خۆم بۆ ئەو شایه ده رپرم نامه م بۆ نووسی، له برگه یه کا وام نووسیبوو: ئەگه ر نه خووش نه بوو مایه و ده رمانه که شم ناوی لیمو نه بوایه ئەم داواکارییه م له به ریزتان نه ده کرد.

بی گومان ئەگه ر به ده نگمه ره به اتایه گه روی دۆستایه تیی ده برده وه. وه لامي شای ناوبراو له یه که م وشه وه تا دوا وشه نابه جیبوو، نووسیبووی: باره گای من دووکانی عه تاری نییه، په نگه وایزانی که له نه وهی جه نگیزی، خۆت به گه ره و من به بچووک بزانی، ده بی پیت بلیم باووبا پیرانت به جه نگیزیشه وه نه یان توانیوه به چاوکی سووک و نزمه وه به روانه پاشایانی

فارس، چ جا تۆ که له چاو جهنگیزدا له میروولهیهک زیاتر نیت!! له کۆتاییدا نووسیوی: گهر ئاو لیمۆ فروشیش بوومایه و تاقه دهرمانیشت بیست بۆم نهئه ناردی، بۆ ئهوهی بهو نهخۆشییه بهریت و ههچهی جهنگیز بپرتتهوه!...

بهگه یشتنی نامهی ناوبراو گهلی توورپه بووم، لههه مان کاتیشا بۆم دهرکهوت ئه و پیاوه زۆر خۆپه سهندو خۆپهرست و له خۆبایی و نهزانه، ههرده موده ست بپارمدا عراق بگرم و لهویوه بگه مه فارس و میشکی شای ناوبراو تیکه ل به خاکبکه م. لهشکره کهم کرد به سی به شهوه، ههر یه که له کورپه کانم فهرماندهی چل ههزار سهرباز بوو، خۆیشم فهرماندهی چل ههزاری سییه م گرت هه ستۆ، له شاری (طوس) هوه به رنبووم، به بی هیچ تهگه رهیه که گه یشتمه شاری (رهی). دوو سال له وه و پینشو له نیوه شه ودا به بوومه له رزه یهکی زۆر به هیز ئه و شاره گه ورهیه کاول و ویرانبوو، بێجگه له که لاه کۆن و ویرانه هیچ خانویهک به پتیه نه ماوو، گوندنشین کانی ده ورپه ر ده یانگوت: به سه دان لاشه ی مردوان له ژێر دارو به ر دو پهردوی شاردا ماوسنه ته وه که س ناتوانی دهریان بینی. ته نها ژماره یهکی زۆر کهم بزگاریانبوو، ئه وانیش پۆژانه له گه ل دتهاته کانی ده رپه ردا له ناو که لاه کاندای بۆ که لوپه لو فهرشی به نرخ و زینو زیو ده گه پان، به م کارهش هه ندیکیان چاک ده و له مه ند بوو بوون، له شاری (رهی) دا زۆر نه مامه وه، به ره و ئه سفه هان که و ته پی، به شاری (قوم) دا گوز رمرکرد، که ناوه راستیه که ی (گوم)، به واتای (میسر)، پاشان ورده ورده له ئه سفه هان نزیک ده بوومه وه، لهشکره کهشم پتر ئاماده ی جهنگبوو.

ئه و پۆژه ی گه یشتمه (رهی) فهرمانده رکرد که هیچ که سی که له و شاره وه به ره و ئه سفه هان نه چی، تا کو هیچ که س به لهشکرکیشیه کهم نه زانی و له پهر بده م به سه ر ئه سفه هاندا. که له شار نزیک بوومه وه دوو بۆسه م نارد نه پینشه وه، پینچ فرسه نگ له یه که وه دوو بوون، نیاوان لهشکره کهم یه کهم بۆسه ش ههر پینچ فرسه نگبوو، ده فرسه نگ ی ماوو بگه مه ئه سفه هان، له ئاوا ییه کدا وه ستام چونکه یه کهم بۆسه ئاگا دار یکردم که ئه سفه هان بۆ به رگری ئاماده یه و ده روازه کانی به قاییمی داخراون! به راستی ئه و هه و له م پی سه یر بوو، چونکه به هیچ جوړی نه مد رکاند بوو که نیازی داگیر کردنی ئه سفه هانم هیه. ههر چۆن یی ئه سفه هانییه کان به هیز شه که میان زانیبوو. له دانیش تئووانی ئاوا ییه که، که ناوی (بامورچه) بوو، گه لیک زانیاریی باشم وه رگرتن، پووباری

(زاینده) له پۆژهلتهوه به شاردا تیپه ده بێت و له پۆژئاواوه دهرده چیت، بیرم کردوه که ئه دوو شوینه پتی چاکن بۆ چوونه ناو شار. پاشان پتر له شار نزیکبوومه وه له ئاواپی (سه دده) داگیرساینه وه. له ئاواپییه شا زانیاری به که لکم به دهستگه یشت، به هوی بۆسهی تایبه تییه وه بۆم دهرکهوت که له دهره وهی شاردا له شکری دۆژمنی ئی نه بوو، درێژی شوووهی شار ههوت فرسهنگو نیو بوو، له نیوان ههه سه دو په نجا مه تریکدا قوله یه که هه بوو، واته سی سه دو په نجا قوله له دیوارو شوووهی شاردا هه بوون. شوووه کهش ئه وه نده پانبوو که به ئاسانی گالیسه که به سه ریا هاتوچۆیده کرد، بهردو تیریکی زۆریش له سهه دیواره که که له که کرابوون، له دیوی دهره وهش به ههه چوار دهری شوووه که دا، شوووه یه کی بچووکتر دروستکرا بوو بۆ ئه وهی هیرشبهه ران نه توانن خه ندهق لیبه دن بۆ ژیر شوووهی سه ره کی. ههروه ها ئاگادار کرام که شاری ئه سفه هان ئاوه پۆو زیرابی فراوانی ههیه، تا ئه وده مه شارێکم نه دیبوو ئاوه پۆی بۆ کرابی.

له چه ند خالێکی دیاریکراودا له شکره که مم دانا، بهم جوژه شار له ژیر چاودیریدا بوو، ئه گه ر دۆژمنیش نیازی هیرشی به رهنگاری هه بوایه به ئاسانی له ناو ده برا، له بهر ئه وهی دهری به ههه بوو، ئاوی پووباری (زاینده) ش زۆر بوو، نه مده توانی له ههچ سه ریکی ئه و پووباره وه بچه ناو شاره وه. به ريارمدا به شیوهی گرتنی شاره کانی تر، خه ندهق لیبه دین. له یه که م ههنگاودا هیرشمان کرده سهه دیواره بچووکه که، له بهر ئه وهی به رهنگاری به رگریه کی که م بووینه وه له ماوهی چه ند سه عاتی که دا دۆژمنان چۆلیان کردو خویان کرده وه به شاردا، له ههه چوار لای شاره وه ده سکرا به خه ندهق لیدان، تا کو به بارووت دیواره کان هه لته کی نین و هیرشبهه رین. ئه وای ماوه یه که ئیشکردن ئه ندازیاره کان ئاگاداریان کردم که له هه موو لایه که وه ئاوه هاتۆته ناو خه ندهقه کانه وه. بۆمان دهرکهوت که زه ویی ئه سفه هان ئه وه نده ئاوی زۆره، له ههه شوینیکا که مین هه لکه ندریت زوو ده گاته ئاو. ناچار بووین که واز له تونیل لیدان بینین و به ر له رینگه ی تر بکه مه وه. ته نیا دوو پریمان له به ردا بوون، یان له شوووهی شاره وه هیرشبهه رین و بۆ ئه مهش قوله ی به رزو قاییم و جوولۆ ناماده بکه یین، یان له پووباری شاره وه بچینه ناو شاره وه. له گه ل پاوێژکاره کانه دا نه خشه مان دا پشت بۆ ئه وهی ئاوه پۆی پووباره که بگۆرین، پاشان بۆمان دهرکهوت ئه و کاره پتر له

سئ مانگی دهووستو ئو ماوهیهش بۆ ئیمه زۆر بوو، له بهر ئهوه په ناما نه بده بهر دروستکردنی قولهی جوولۆ، بۆ ئه مه بهستهش درهخته کانی دهووبه ری شارمان برینو له ماوهی سئ پۆژدا دروستکران، پاشان سه ربازه کانه له قوله کانه وه بهرنگاری دوژمن بوونه وه، بهر هی ئیمه پوو به پووی بهرده بارانو تیربارانیکی خهستو چر بووه وه. هه ر جاره ی دهسته و تاقمیک له سه ربازه کانه بیانویستایه خویان بگه یه ننه دیواری شووره که تا کو له بن دیواره که دا چالیک هه لکه ننو به بارووت شووره که هه لته کینن بهرده بارانده کرانو ده کوژران.

دوای گه مارۆدانی شار بۆم ده رکه وت هه رگیز پرسی ئاوی ئ ناگی ری، به تایبه تی له هه ر شوینی بیر لیبدریت، زۆر زوو ده گاته ئاو. بیرمکرده وه به برسییه تی شار له په لو پۆ بخرم. دانیشتووانی ئاوی ئ ناگاداریانکردم که دابو رهوشی خه لکی ئه سفه هان وایه ساله و سال ئازوو قهو خۆراکی سالیکی ته وای ده خه نو تا خه رمانکو تاندنی سالی ئاینده بیران ئاسووده یه، ته نانه ت سووته مه نی و پۆنو هه موو پێداویستییه کی تری سالیکی ته وای داینده که نو بی خه م پالی لیده ده نه وه، ته نیا له دوای ته وای بوونی وهرزی زستان که مبوونه وهی خۆراکیان ده ست پێده کات.

من نه مه توانی تا ته وای بوونی هاوین به سه دو بیست هه زار سه ربازه وه له دهووری شووره ی ئه سفه هاندا به مینمه وه له سه رنکی دیکه وه ترسی ئه وه م هه بوو که ئه میرانی خووزستان و باکووو پادشای ئازربایجان دژ به من یه بگرنو به له شکرینکی زۆر به هیزه وه په لاما رمبه دنو له ناو مبه رن.

ئه سفه هانییه کان زۆر به توندی و سه ر سه ختی بهرگرییانده کرد، هه ر شوینی که مان بهروو خاندایه له که مترین ماوه دا چاکیانده کرده وه، یان هه ر له ریکی ئه ویداو له پشته وه به بهردو خشت دیواریکی تریان دروستده کرد. بۆ ئه وه ی نه مان بیینن، بهر بارمدا ته نها له شه ودا خه ریکی چاله لکه ندنی بنی دیواره که بن، به لام ئه وه ش هه ر کاره ساتبوو، سه ربازانی ئه سفه هان که گوئیان له دهنگی پاچا و خا که ناز ده بوو، به گوریس چرای پۆشنکه ره و یان داده هیلا یه خواری و خیرا به بهردی گه وره گه وره بهردبارانی سه ربازه کانه ده کراو ده کوژران.

خه لکی گوندی (سه دده) ناگاداریانکردم که ئه سفه هانییه کان زۆر هوگری کوژرنو ژماره یه کی ئیگجار زۆر پاده گرنو بۆ نامه ناردن و نامه هینان و هه وئالزاین به کاریان دینن. که گه یشتمه ئه سفه هان به چاوی خۆم دیم پوله کوژتری

زۆر به ئاسمانی شاردا دهفهرن، بۆم دهرکهوت لهوانهیه به هۆی کۆتری نامه بهروه ئهسفه هانییه کان له نزیکه بوونه وهی من ئاگادار بووبنو خۆیان بۆ بهرگری ئاماده کردبێ. دلتیا بووم که ئهو کۆترانه له خالیکه وه بۆ خالیکى تر که لکیان لیوه دهگیریت، گومانیشم بۆ ئهوه دهچوو که لهوانهیه به هۆی ئهو کۆترانه وه داوای یارمهتی له ولاتانی تریکهن، بۆ ئهوهی له مهترسیی کۆتری نامه بهر بێ خه مبه په نامه بهر پراگرتنی شههین (باز)، چونکه ملۆزمی کۆتره، داوای ئهوه هیچ کۆتریکی نامه بهر له ههلمهتی شههینه کان دهریاز نه ده بوو.

بهو هه موو بهرگری و بهرنگاره بوونه وهی ئهسفه هانییه کان گهلیک رقم ههستا، چهندان نامه به تیره وه بهستو بهرهو شار هاویشتمن، له نامه کاندایام نووسیوو: س ههر کاتی دهست به سهر شاردا بگرم هیچ کهس نابویرم هه مووتان دهکوژم!.. بێ گومان به تهواوهتی ئهو هه پره شهیه م جیبه جینه دهکرد، چونکه له سهر دابی خۆم ههر شاریکم داگیر بکردایه، زاناو داناو شاعیرو پیشه کارانم ده بواردن. ئاگادار کرا بووم شیرگهری کارامه و چاک له ئهسفه هاندایه، شمشیری ئهسفه هانی له سهرانسهری عیراقو فارسدا دهنگی داوه ته وه، زانیم که پیویستی زۆرم بهو وه ستایانه ههیه، جا بپارم وابوو له داوای داگیر کردنی ئهسفه هان بپانبه م بۆ سه مه رقه ندو بوخاراو پیشه که یان لهوئ بلاو بیته وه.

وه رزی به هار تهواو بوو، هاوین هاته بهروه ئهسفه هانییه کان نه تووشی قاتوقرانی بوون، نه ئاماده شبوون دهر وازه کانی شار بکه نه وه. له بهر پیسیی ئاوی ئهو ناوه هه ندیک له سه ربازه کانم تووشی نه خووشی سییه پۆ بوون. هه ندی جار ده هاتمه سهر ئه وهی له گه مارۆی ئهسفه هان گه پیم و بچم بۆ جهنگی پادشای فارس، به لام ترسی ئه وه م هه بوو گهر ئهسفه هان هه روا بهو تواناو هیزهیه وه به مایه ته وه، له وان هه بوو پنی پاشه کشیم لیگیری. جاری واش هه بوو ده مووست به ره و ولاتی خۆم بگه ریمه وه، به لام له خۆیاپیووم ده بووه رینگرم. له وه رزی هاویندا ئاوی پوویاری (زاینده) که میکرد، به لام هیشتا له شکره که م نهیده توانی لیبداتو لهو پوویاره وه بچیته ناو شاره وه. هه ندیک ئه ندازیارم پاسپاردن که نه خشه یه ک دارپژن بۆ وه چه رخاندهی ئاوه پۆی پوویاری ناو براو، له ئه نجامدا له بهر سه ختی جیبه جیگردهی پرۆژه که و بلاو بوونه وهی نه خووشی له ناو ژماره یه کی زۆر له سه ربازه کاندایام ئه و کاره م دواخست بۆ سه رده میکی تر.

گەمارۇدانى ئەسفەھان درىژەيگىشا تا ھاوينىش تەواو بوو. پايىز ھاتە پىنشەو ھەوا فېنگبۇو، شەنبەي پايىز كەوتە شەنشەن ئاوى پووبارى (زايندە) بە جۇرىك كەمىكرد، ئەك سوار، بەلكو پىادەش بە ئاسانى لىيىدەدا. بە ھۆي نەخۇشپىيەو نۆ ھەزار سەربازم لە دەورو بەرى ئەسفەھان دەور خستىوونەو. پىنچ ھەزار سوارىشم كوزا بوون، بەم جۆرە سەدو شەش ھەزار سەربازم مابوونەو. پىنش ئەو ھۆي ھىرشىكەم، پەنجا ھەزار سەربازم جىا كىرنەو، بىستو پىنچ ھەزارىنم لە دەروەي شارا دانان بۇ كاتى خۇي. شەشتو شەش ھەزارەكەي تىرم كىردن بە سى بەشەو، دەستەيەكەي لەو شۆيئەو كە پووبارەكە دەچىتە ناو شارەو، دەستەيەكەي تىرشىيان لەو شۆيئەو كە پووبارەكە لە شار دەردەچى بچنە ناو شارەو، سىيەم بەشيشيان ھەلتەكاندى دىواری شارىان پىتسىپىردا. بە ھەر ھەمويانم راگەياند بەزەيى لە دىيانا دەرگەنەو كەس دەرگەنەكەن، ئەويشى بە زىندوويى بىمىنىتەو، بۇ خۇم بىرارى سەرەنجامى دەدم! پىم وتن: بە داگىر كىردى شار ھەمووتان دەولەمەند دەبن، وەكو دەلىن جواترىن ژئانى ئىران لە ئەسفەھاندان، ھەموو ژنەلاو جوانەكان دابەشەكەم بەسەرتانا!... ھەموو سەربازە ھىرشبەرەكانم پىادە كىردن، شەمشىرو تەورو گوزىيان لە خۇيان بەست، بۆيە ھەمووشيانم پىادە كىردن، چونكە كۇلان و شەقامى تەنگەبەرى شار بە كەلكى سوار نايەن و گىرۇدە دەبن. سەبارەت بە دىواری ئەسفەھان پىنشونىژى (سەددە) بۆمى باسكرد كە (نۇوح پىغەمبەر د.خ) دروستىكردو، ئەو ھەندە ئەستوورو قايىمە تەنانت لافاوەكەي (نۇوح) كەي تى نەكردو، ھەروەھا وتى: بەر لە لافاوەكە (نۇوح پىغەمبەر د.خ) كەشتىيەكەي خۇي لە ئەسفەھاندا دروستكردو ھەر لەويش سوارىبوو. بۇ پووخاندنى دىواری ناو براو وای بۇ چووبووم لە كاتى ھىرشى سەربازەكانمدا لە پووبارەكەو، زۆر لە سەربازانى سەر دىوارەكە بە ھاناي ھاوريكانيانەو دىن و كارەكەي ئىمە ئاسانتر دەبى.

كە سەربازەكانم چوونە ناو شارەو، لە ھەموو ناو شاردا، ئەسپىك، ئىستىرىك، و لاخىك، ئازەلىك، تەنانت يەك سەگىش نەمابوو! لەبەر برسپىيەتى دانىشتووانى شار ھەمويان خواردبوون! ئەو برسپىيەتپە گەلىك يارمەتپىداين بۇ گىرتنى شار، خۇ ئەگەر وانەبوايە بەو ئاسانپە لە پەلوپۇ نەدەكەوتن! ئەو پۇژە ھەر سەر لە بەيانپىيەو بەرى ئاسمان بە ھەورى پەش داپۇشراو بۇ نپوۋپۇ

یه‌که‌م تاوه بارانی پاییز باری و زۆر سه‌خله‌تیکردین، به‌لام شه‌پ هر
 به‌رده‌وامبوو. به‌و هه‌موو لاوازی و برسییه‌تییه‌وه ژنو پیاو، منالو لاو و پیری
 ئه‌سفهان به‌هه‌موو جوړیک به‌ره‌نگارمانبوونه‌وه، به‌راستی شه‌پی مانو
 نه‌مانیان ده‌کرد، له‌ولاشه‌وه هر چه‌نده به‌باران بارووته‌که‌مان ته‌پ ده‌بوو، چه‌ند
 جاریک بووه هۆی نه‌ته‌قینه‌وه‌ی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا ده‌مه‌و عه‌سر توانیمان چه‌ند
 که‌له‌به‌ریک بکه‌ینه ئه‌و شووره قاییمو پانو به‌ریزو ئه‌ستوووه‌وه له‌چه‌ند
 لایه‌که‌وه دیواری شاردارپه‌نین. سه‌ربازانی (چه‌تینی)ش به‌شیکیبوون له‌وانه‌ی
 له‌گه‌ل شه‌به‌قدا هه‌رشیا‌نبرد، له‌کاتی عه‌سردا هه‌والیان بو هه‌نهام که
 فه‌رمانده‌که‌یان (ئۆرگون چه‌تین) کوژراوه، که لاشه‌که‌یان هه‌نا سه‌یرمکرد بی
 سه‌ره، ته‌مه‌زه ئه‌سفهانیه‌یه‌کان سه‌ریان له‌لشی جیا کردبووه‌وه ده‌ستوووردا
 چاک لاشه‌که‌ی بیاریزری تاکو به‌ریته‌وه بو (ماوه‌را ئه‌ننه‌هه‌و) به‌دریته‌وه به
 خه‌زانه‌که‌ی. پۆژی کورتی پاییز ته‌واو بوو که‌چی هه‌شتا هه‌ر گه‌رمه‌ی
 جه‌نگبوو. که باران ده‌ستی پیکرد من له‌ده‌ره‌وه‌ی شاردار بووم، له‌چا‌ده‌که‌ی
 خۆمه‌وه فه‌رمانده‌ده‌کرد سه‌ره‌په‌رشتی گۆپ. پانی جه‌نگم ده‌کردو ده‌مویست
 به‌زووترین کات شاردایه‌ر بکه‌ین. پێش ئه‌وه‌ی تاریکی دا‌ییت، (قولور به‌گه‌ی)
 فه‌رمانده‌م له‌ناو شاره‌وه گه‌رایه‌وه لامو پێش‌نیاریکرد که له‌به‌ر باران و تاریکی و
 دژواری و سه‌خله‌تی، ئه‌و شه‌وه شه‌په‌ر با‌گرم، سه‌ربازه‌کان پشوو‌یه‌که‌به‌ن و بو
 پۆژی دوا‌یی ده‌ستبه‌کته‌وه به‌شه‌پ. له‌وه‌لاما و تم: ئه‌م هه‌نگاره‌به‌زیانی زۆری
 ئیمه‌و به‌سوودی زۆری دوژمن ده‌گه‌ریت، ئه‌سفهانیه‌یه‌کان برسی و بی
 ده‌ره‌تان، نه‌گه‌ر بواریان‌به‌هه‌ین له‌وانه‌یه‌ شه‌وی له‌شار بینه‌ده‌ری و زۆر در‌ندانه
 په‌لامارمان‌به‌هه‌ن، به‌تاریکی و له‌به‌ر بارانی‌ش حال‌مان شه‌پتر ده‌بی. ئه‌و پۆژه
 هه‌شت هه‌زارو پینچ سه‌د بریندارو کوژراومان هه‌بوون. بو شه‌وی توانیمان
 چه‌ند که‌له‌به‌ریکی‌تر بکه‌ینه دیواری شاره‌وه بو ئه‌وه‌ی بو به‌یانیه‌یه‌که‌ی بواری
 چوونه ژوو‌ره‌وه وه‌مان فراوان‌تر‌بی.

ئه‌وه بوو زۆریه‌ی زۆری سه‌ربازه‌کانم پیاده‌کردن، جا بو ئه‌وه‌ی له‌به‌ر باران و
 سه‌رمای پاییزدا ئه‌سه‌په‌کان نه‌مینیته‌وه له‌په‌لوپۆ نه‌که‌ون، داوام‌کرد که
 ئه‌سه‌په‌ زیاده‌کان به‌ریته‌وه بو گوندی (سه‌ده‌ه)، له‌داری ناوچه‌که‌ش په‌نامان بو
 ئه‌و ئه‌سه‌پانه‌ش دروست‌کرد که پنیوستمانبوون، چون‌که وه‌کو له‌مه‌وپێش

باسمکرد، ئەسپەکانمان توخمیکى زۆر پەسەنبوون و هەرگیز قەرە بوو نەدەکرانەوه. ئەو شەوه تا بەیانى لێزمەى باران بەردەوامبوو، سەربازەکانم سەرگەرمى جەنگبوون، دیواریان دەپروخاند، خانوویان کاولدەکرد، بۆ بەیانى زوو باران وەستاو خۆرەلاتو کەمێک هەوا گەرمبوو، داوامکرد هەرچی ئامێرو شىتى وێرانکردن هەیه بخرێنە بەردەستى سەربازەکانم، بجەنگن و کاولبکەن! ئەگەر شوێنیکیش نەپووخیتر بە بارووت بیتەقیننەوه. بۆ خۆیشم، دواى ئەوى بیست هەزار سەربازم لە دەرەوى شار! هینشتنەوه، بەهێزەکەى ترەوه هێرشمکردە سەر شار. لە چوار قۆلەوه پەلامارى شارماندا، خۆمو سەربازەکانم پیاده بووین. بیینم کە سەربازەکانم هەموو فەرمانەکانمیان جێبەجێکردوون: کەلاوهى زۆرو زەبەندە، لاشەیهکى زۆرو لە پادە بە دەرى پیاوو ژنو منال لەو ناوەدا کەوتبوون!! بارانى بە خۆپ هەموو لایەکى کردبوو بە لیتە، زۆر بە سەختەتى پێماندەکرد، جار بە جارێکیش تا بەر ئەژنۆمان لەناو قوڤدا وندەبوو، هیچ گۆیمان نەئەدا، چونکە بە پاسى پیاوى جەنگاوەر را پاهینراوه لە گۆڤەپانى جەنگدا تاكو بەر ئەژنۆى لەناو خۆیندا نوقمبێ! لە هەموو لایەکەوه ئەسفەهانیهەکان بەردەباران و تیربارانیااندەکردین. سەربازەکانم بە پەلە خۆیان گەیااندە خانووەکان، هەر کە خانوویەك دەپروخیتر، دانیشتووانى هەولیاندا خۆیان بگەننە مالتیکى دیکە. لەبەر سەختەتى و پقو کینهەمان هەر کەسێکمان دەستکەوتایە بە بى جیاوازی هەلا هەلاماندەکردو وەرگیمان پادە دا تا بزانی چۆن پێخۆلەکانى دینە دەرەوه! دیار بوو کوژراوەکان بە دەردى برسێتەى زۆر تەلابوونەوه، چونکە زۆربەیان پۆخساریان زۆر لاواز بوو، کە ورگی ژنیك، یان پیاویکمان هەندەدەپى هەندى سەوزەى تیدا بوو، دوور نەبوو گەلای دارودەرختیان خواردبى. تیکرا لە هەموو قۆلەکانەوه شەپگەرمبوو، ئەسفەهانیهەکان لە هەموو پێگەکاندا بەر بەرستیان دروستدەکردو هەولیاندا تا قەهەنگاویك نەچینه پێشەوه، لە پەنا کۆلان و مالهەکانەوه بەردو تیر بەسەرماندا دەبارین. مزگەوتیکى گەورەمان لێو دەرکەوت: لەوێشەوه لە پادە بەدەر تیر باران و بەردەبارانکرین، بە بارووت تەقاندەمانەوه، هەر کەسێکمان بەر دەسکەوت یەکسەر کوشتەمان. لە شوێنیکى ترا گۆرستانیکى گەورەمان دى،

سهرنجمدا هه موو کێله کانی براون؛ هه موو کۆلانه کانی سه رووی گۆرستانه که یان پی هه لچنرا بوون، کاتی هه ندیک سه ر یازم له دیوارێک نزیک بوونه وه، به بهرده کێلی گۆرستانه که بهرده باران کران و چه ند که سینکیان له په لوی کوه تن، ئه وانی تر سه رکه و تنه سه ر دیواره کان، ئه وی کوژا، کوژا، ئه ویشی توانی هه لبی، بۆی دهرچوو.

(قولور بهگ) له قۆلی باکووره وه دهستیگرت به سه ر شه قامیکی بهربلاودا، ماله کانی هه ر دوو بهری شه قامه کان کاولده کران به سه ر دانیشتووانه کانیانا، هه ر که سینکیش بهرده ستهکوتایه ده کوژا. (جیهانگیر) ی کوپیشم له قۆلی باشووری شاردا توانی دهستیگرت به سه ر شه قامیکی بهرین و سه ره کیدا، ئه ویش وه کو (قولور بهگ) به ره و پینشت ده چوو، تا گه یشتبووه مزگه وتی گه ره ی شار، کۆمه لێکی زۆری تیدا بوو بوون، ویستبوویان بهرگریبکه ن، ئه ویش بیجگه له سی کهس که نیامی مزگه وته که بوو بوون، له ملی هه موویانی دابوو، که هه ر سی نیامه کان هینرانه لام پرسیارم لیکردن، بۆ دهرکه وت له یه ک کاتا له هه مان مزگه وتا هه ر یه که له میجرابی خۆیدا پینشنوێژنده کات! کاتیک پرسیم: ئه ی ناکرێ ته نها یه کێکیان پینشنوێژ بیتو دووانه که ی تریش وه کو ئه و خه لکه له پینشت سه ر یه وه نوێژ بکه ن بۆ ئه وه ی په ی ره ویی یه ک نیام بکریت؟! پیاویکی ریشسپی وتی: ئه ی ئه میر، له م شارهدا هه ر کۆمه لێک په ی ره ویی پینشنوێژیک ده که ن که به لایانه وه راست و دروست و دادوه ری، له بهر ئه وه هه ر کۆمه له و دهسته و تاقمیک پینشنوێژی تایبه تی خۆیان هه یه!.. به راستی به لامه وه شتیکی گه لێک سه یرو سه مه ره بوو، چونکه له شه رع و ده ستووری نیسلامدا نوێژی به کۆمه ل له پینشت سه ری ته نها یه ک نیامه وه ده کریت، گه رچی ئه و پینشنوێژه موسلمانێکی ئاساییبی. ئه و پۆژه ئه وه نده دهرقه تم نه بوو که پتر له و باره یه وه له گه ل ئه و سی زانیانه دا وتووێژ بکه م، ئه گینا پینانم ده سه لماند که له هه ر شوینیکا به کۆمه ل نوێژ بکریت ده بی هه ر یه ک پینشنوێژ هه بیت، مه رجیش نییه پینشنوێژ فریشته ئاسا بیت، خواناسیکی بیگه رد، پینشه وای نایینی، یان رابه ری رنبارزکی تایبه تی، ئه وه نده به سه که خه لک به موسلمانێ بزانن...

جەنگى ئەسەفەھان گەلىك دىۋارو ناھەموار بوو، زانىم تا دوا خانوو نەپروخىترىت ناتوانرىت دانىشتىۋانى لەناو بىرىن. (قولور بەگ) و (جىھانگىر) لە كارى خۇياندا بەردەوامىيۇنو بەرەو پىشتەر دەچوون، منىش بە ھەمان شىۋە دەجەنگام. دەمەو ەسەر گەرما زۇرتىر تىنى سەندو كەمىك زەوى وشكبوو، ئەو ەش بۇ زەمىنەى جەنگى ئىمە زۇر لە بار بوو، ھىزەكانى قولور بەگى جىھانگىرى كورم گەيشتنەو ەك، بەو جۆرە لە پۇژھەلاتەو بۇ پۇژئاوا ەموو خانوو ەكان وىرانكران. منىش كە گەيشتە ناومرەستى شار سەيىر مكرد خانوو ەكان بە دار دروستكرابوون، سەربازەكانم بىرىكى زۇر پەپۇيان لە پۇن ەلگىشان؛ ئاگرىيان تىبەردان و ئاگرىەردرايە خانوو ەكان، ئاگر زوو بلاو بوو ەموو لايەكى گرتەو، بە ناچارى دانىشتىۋان دەرپەرىنو دوچارى شىروپوم گورزو نىزەكانمانيوونو لە ناومانىردن. لەو كاتەدا بىنىم وا كۆمەلىك لە دانىشتىۋانى شار زانايەكى پىريان پىش خۇيان خستوو ە بەرەو پوومان دىن، زانا كە قورئانىكى بە دەستەو بوو، كە گەيشتە بەرەو زاناكە بە پارانەو ەوتى: ئەى ئەمىر تۇپياۋىكى موسلمانى، بىكە بە خاترى ئەم قورئانە، چاو پۇشى لە پاشماۋەى دانىشتىۋانى ئەسەفەھان بكو مەيانكوژە! وتەم: خەلكى ئەم شارە بەرگىر يانكرەو ە ەزاران سەربازى منيان كوشتىۋان، من خوۋىنى سەربازەكانم دەوى، ەم دەبى كۆ كوشتار بكرىن! بەلام ئەگەر خۇيان بە دەستەو ەدن لەوانەيە ئەوانەى بە كەلكى من دىن نەيانكوژم، زانا پىرەكە كەوتە گرسان ووتى: دانىشتىۋان برسى و رووت و رەجالتن، وزەو تىنيان تيا نەماو، بە زەيىت بەم خەلكەدا بىتەو! وتەم: ئەم خەلكە دەياننتوانى دەرۋازەكان بكنەو ە پىشۋازىم لىبكەنو ميواندارىمبكن، ئەوسا منىش دەستم بۇ كەس نەدەبرد، ئىستاش لەبەر ئەو ەى ئىۋە نىردراوى تايبەتىن چاو پۇشىتان لىدەكەمو كەس پەنجەتان بۇ ئابات.

دواى سەعاتىك ئاگادار كرام ئەگەر ئەو خانۋانەى بەپىۋە ماون وىرانىكرىن ەموو كەلوپەلىك دەبى بە ژىرەو ە سەربازەكانم دەستكەوتى جەنگيان نابى، بەلام ئەگەر لىبوردنىكى گشتى دەرگەم بۇ پاشماۋەى دانىشتىۋانى شار سەربازەكانم دەسكەوتيان زۇردەبى. لىبوردنەكەم دەرگەد بەو مەرجەى

به دهستی خالی له ماله کانیان ده رچنه ده ری. هر هه مان رۆژیش داوام لی کردن. لاشه ی هه موو کوژاوه کان به خاک بسیژن، ژماره ی کوژاوه کان نه وه نده زۆربوو، زیندوو هه کانی شار له توانایاندا نه بوو بیاننژن، له به ره نه وه ده ستوورمدا له پیشه وه کوژاوه کانی خو مان بنیژن. که ناشتنی لاشه کان ته واکرا، فرماندا دانیشتووانی شارو شارو چکه و دیها ته کانی ده و روبه ر دیواری شار بروخینن تا کو جاریکی تر دانیشتووانی نه و شاره به ره له ستیم نه که ن. شیاوی یاد کردنه وه یه که من (سه دره دین)م له نه سفه هاندا نه دی، دیار بوو ئامۆژگارییه که می وهرگرتبوو، بهر له هه لگیرساندن شپ، نه سفه هانی به جیهنشتبوو. کاتیک نه سفه هانم داگیرکرد، له سنی بهش دوو بهشی شار ویران کرابوو، ته نها چواریه کی دانیشتوانیش به زیندوویی مانه وه.

له دوا ی ته و او بوونی نه و جهنگه سهخت و دژواره ناچار بووم که ماوه یه که له نه سفه هاندا بمینمه وه بۆ دابه شکردنی ژنه لاوو جوانه کان و تالانی و ده سکه وتی شپ به سه ره نه فسه ران و سه ربازه کانمدا، هه روه ها بۆ ویرانکردنی دیوارو شووره ی شار به ته وای.

دوازدەمین بەش

جەنگ دژ بە سالاری مەغول

هەروەکو وێ، بەتەما بووم پاش جەنگی ئەسفەهان رووبکەمە فارسو سەری شای فارس پانبکەمەوه، چونکە جەنگی زۆری پێدابووم، بەلام لە سەمەرقەندەوه نامەم بۆ هات کە جاریکی دیکە (تووک تەمیش) هەلی دووری منی قۆستەوهو پەلاماری ولاتەکەمی داوه، هەندێکی کۆشتوونو بێرێک لە خەزمانو نۆکەرانی بەدیبردوون. لەشکرمانامادەکرد بەو نیازهی لە ئەسفەهانەوه بەرمو ئازرایجان بکەومەپێ، بە کێوی قافدا بەرمو ولاتی (تووک تەمیش) بکشین، پاشان لێکمدایەوه کە رۆژبەرۆژ هەواو کەش ساردتر دەبیئتو رووبەرۆی زستانیکی بەستەلەئسو سەخت دەبەمەوه، بێریماردا کە هێرشێ ناوبراو دوابخەم بۆ وەرزی بەهار، لەجیاتێ ئەوه بەرمو سەمەرقەند کەوتەپێ.

لە ئەسفەهانەوه تا شاری رەهی هیچ سەختەت نەبووین، پێش گەیشتمەن بۆ سەبزهوار ئەوهەندە سەرماو سۆلە بوو، ناچار بووین بوەستین، هەموو لایەک بە بەفرێکی زۆر داپۆشراوو، دەرسان هەموو ئەسپەکان لەناوین، بەپەلە تەویلەمان بۆ دروستکردن و لە هەموو لایەکەوه بە لێباد دامانیووشین. پاشا هێوربوونەوهی کێتووه سەرما بەرێبووین و لە رێی (طوس) و (قوچان) وه خۆمان گەیانده تورکمانستان، دواي ئەوه هەوا باشتر بوو. لە دوا مانگی زستاندا گەیشتمەوه سەمەرقەند. بۆئەوهی لە خۆشگوزەرانییهوه دووربم، تەنها پێنج رۆژ لە سەمەرقەنددا مامەوه، دواي ئەوه روومکردە بیابانو بنهوارگەهی خۆم سازداو هەر لەوێ لەشکرمانامادەکرد بۆئەوهی بچمە سەر ولاتی (قەبچاق)، واتە نیشتمانی (تووک تەمیش). وهک بۆم باسکرا، تووک تەمیش هێندەهی من بالابەرز بوو، هەموو سەربازەکانی لە هۆزەکانی کێوی قافبوون، چەکیشیان تێرکەوانو شمشیری باریکو کەوانەییبوو، کە پێی دەوترا (شاشکا) زۆر بە بێرشتو سووکەلە بوو، بەناسانی بەکاردههێنرا.

لە سەرەتای بەهاریا ویستم بە خۆم لەشکرەوه بەرێبم، لەپەر ئاگادار کرام کە لەشکری مەغول بەرێتووه بۆ داگیرکردنی (ماوه پانەننەهەر) بێریماردا خۆم بێنمەوهو شێخ عومەری کۆپم بە هەشتا سەربازەوه ناردە سەر تووک تەمیش، پێم وت: بیکۆژەو سەرکەیم بۆ بنێرە، ئەگەر رایشیکرد ولاتەکەهی خاپوور بکەو

بگەرپرەۋە. ئەمزانى ئەو كابرايە زۆر ترسنىۋەكە ۋە ۋانەيە رابىكات، چۈنكى ھەردوۋ چارەكە كە ھېرشى ھېتابوۋ دۈۋرەكە ۋەتەنەۋى مەنى بە دەرفەت زانىبوۋ. كە لە ئەسفەھان گەپامەۋە خىرا دەستۈۋوردا ژمارەيەك كۆترى نامەبەر رابگىزىن ۋە پەرۋەردە بگىزىن بۇنەۋەۋى ۋەكە ئەسفەھانىيەكان كەلگىيان لىۋمىر بگىر. يەكەمىن كۆترمان لە پۇژھەلاتەۋە ھاتو يەكەمىن نامەۋى بۇ ھېنام، زانىم فەرماندەۋى مەغۇلەكان ناۋى (بىر- ئۆرگۈن) ۋە، دىاربوۋ دەۋىست جىنى باپىرە گەرەم- جەنگىز- بگىزىتەۋە، لە دلى خۇمدا ۋەتەن: تەيموۋىي، دەپنى بېسەلمىنى كە خۆت كۆپى جەنگىزى... دۈۋەمىن كۆتر دەربارەۋى لەشكرى دۈژمن زانىبارى بۇ ھېنام، لە نامەكەدا نووسرابوۋ ژمارەۋى سەربازەكان دە، تا دۈۋەدە (تەن) ۋە، ۋاتە سەد تا سەدو بېست ھەزار، لەسەر خۇرۇدەكەن؛ گومانمىكرد يان خىزانەكانيان لەگەل ياندان، يان ھۇى گۈاستنەۋەيان ناتەۋاۋە، خۇم ئامادەكردو بە ھەفتا ھەزار سۈۋارەۋە كە ھەرىكەيان ئەسپىكى يەدەكشى پىبوۋ بەرەۋ پۇژھەلات بەرپىبوۋم تاكو لەپىر بىدەم بەسەر دۈژمندا. بۇ ئەۋەۋى بىتۈنەن بە ئاسانى ۋە پىكوپىكى بەرپىن، سۈۋارەكانم كىردن بە بېست كۆمەلە، ھەر كۆمەلەۋى سى ھەزارو پىنچ سەد كەسبوۋ. كەلە دۈژمن نىزىكوۋىنەۋە، دۈۋ پىنگەۋانى شەرەۋاۋ ۋەريام ناردن تاكو زانىبارى پىتم بۇ پىن، ھەردوۋىكان بە زوۋترىن كات ئاگادارىانكردم كە لەشكرى دۈژمن ئىگجار زۆرە، بەلام ئەسپى يەدەكيان نىيە، خىزانو مال ۋە مەنلىشىيان لەگەلدا نىن.

گەشتىنە شوپىنك نىزىكەۋى چۈۋار قۇناخ لە دۈژمنەۋە دۈۋر بوۋىن، لەۋىدا ئەسپە زىادەكانمان بە لاي سەربازە يەدەكەكانمانەۋە بەجىھىشتەن. لە نىۋە شەۋدا كەۋتەمە پى بەۋ نىازەۋى لەگەل يەكەم گىزىكى بەياندە پەلامارى دۈژمن بىدەن. لە بەرى پۇژھەلات ۋە پۇژاۋاۋە دەنگى چۈۋار ئالەۋى ئەسپى چلو پىنچ ھەزار سۈۋار ھەموۋ لايەكى گىرتەۋە ھەموۋ دەۋرۋ بەر كەۋتەۋە لەرە، مەن لىرەدا ناتۋانم ۋەنەۋى ئەۋ گۆرەپانە دەرىپم، لە كىتەبەكەۋى شاعىرى (طۋوس) يىشدا باس نەكراۋە، لە ھەمان كاتىشا بېستو پىنچ ھەزار سۈۋارى يەدەكەش بە دوامانەۋە بوۋن. تا بلىۋى ھەستەم بە تۈۋان ۋە سەلاتى خۇم دەكردو لە خۇشىدا نەمىتۋانى خۇم بگىر، بۇيە نىزىكەۋى چارەكە قۇناخىكان مابوۋ نەەرەتەيەكى بلىندو دىرژم لىدا، لە ھەمان كات، لە قۇلى راستو چەپو ناۋ جەرگەۋى سۈپاكەما، لە ھەموۋ لايەكەۋە بە يەك دەنگ نەەرەتەۋ ھاۋارى جەنگاۋەران بەرەۋەۋە، ھەر مەپرسە چ چىژىك لە ناخما گىر بوۋ! ھەموۋ سەربازەكانم ۋەكە

خۇم بەھىزى تۈنەي بىيىنە شادى و ورەي زۆر بەرزەو ھىرشىيانكردە سەر دوژمن. لەو كاتەدا ھەستەمكرد ھەمويان بۇ چوونيان ەك بۇچوونى منە كەلەم سەر زەمىنەدا بۇ پياو ھىچ شتەك لە جەنگ بەنرختر نىيە، ھەمو چىژو خۇشەيەكانى دنيا ناگەنە چىژو خۇشىي جەنگ، بۇيە كە پياو سەر گەرمى چىژو خۇشىيەكانى تر بىي لە پلەو پاىەو نرخی دادەبەزىت و دەچىتە پىزى ژنانەو...

مەغۇلەكان لە پەلامارى لە پىرمان بىي ناگا بوون، بۇيە نەيانتوانى بكمەنەخۇو پىزى خۇيان پىنگبەن. لە ھەر چوار لاو ە ئابلۇوقەماندان، گەلىكان ھەر نەشەيانتوانى شەمشىر ھەلىكىشەن، تەنھا لە ھەندى خالدا بەرەنگار بوونەو ەویدا، ھەندەك سەربازمان كۆژان، لەبەرەمبەردا ئىمەش كۆكۆژمان كىردو ەكو مەپ ھەمويانمان گورىن. لەبەر ەو ەي ئابلۇوقەكەمان زۆر بەھىزبوو، داوامكرد (بىل- ئۆرگۆن) ە ئەفسەرەكانى بەزىندووى دەستگىر بكىن. كە ھىنايان سەيرمكرد ەو ەندە كۆرتە بالا بوو، سەرى لە ناو قەدى من تەپەرى نەدەكرد!.. بە ەوى دىلمانجەو پىرسىارم لىكرد: چۆن وىرات پەلامارى ولاتى من بدەيت؟! ئايا ئاوبانگى منى نەبىستبوو؟! لە ەلاما وتى: بىروام نەدەكرد ەمەندە بە تۈنەو بەھىزى!.. وتم: چۈنكە ەو ەندە بىي دەسەلاتى، ئاتكۆژم، بەلام خۇتو ھەموو دىلەكان بەند دەكەم، تاسەرەنە نەدەن بەرتان نادەم! وتى: ئامادەم نىو ەي ئەم ەسپانەمت بدەمى بە مەرجىك ئازادەم بكەيت. وتم: باسى ئەم ەسپانە ھەر نەكەيت، ئەمانە دەستكەوتى جەنگەن بەھەموو شتەكى ترەو ەي من! تۆ دەيى سەرەنەي ترم بدەيتى. دواى دوو پۆژ وتوويز قايلىبووم كە شەست ەزار ەسپو دوو سەدو پەنجا ەزار مەپ لە باتى خۇي، بۇ ەر يەكە لە ئەفسەرەدىلەكانىشى ەزار ەسپ وەرگىروم ئازادىانبكەم. (بىل- ئۆرگۆن) زۆر بە سادەيى وتى: باشە، ھەندى لە سەربازەكانتەم لەگەلدا بىزە بۇ مەغۇلىستان تاكو ھەموو ەسپەكان و مەپەكان پەيدا بكەم و بۇتيان بىزىم!... زۆرم پىي سەير بوو، واى زانىبوو كەمن پىاويكى سادەمو پىشنىارەكەي وەردەگرم! وتم: خۇتو ئەفسەرەكانت دىلن، ھەر كاتى لە مەغۇلىستانەو بە تەواوى سەرەنەكە گەيشت ەوسا ئازادتانەكەم!.. وتى: ئايا دەزانى مەغۇلىستان چەند دورەو ەوانەي دەياننىرم بۇ ەسپەكان و مەپەكان تا دەپۇن و دىنەو چەندىان پىدەچىت؟! وتم: ەبوايە پىش ەو ەي بىر لەم ھىرشەت بكەيتەو ەو ەسابەت بە چاكى بكردايە!.. دوا بىرارم ەاتە سەر

ئەو ئەگەر تا پانزەى دووەمىن مانگى پايىز سەرەنەكە بە تەواۋى نەگات ھەمەويان بىكۆزم. زانىم كە پىاۋانى سالارى تىكشكاۋى مەغۇل ناتۋان بە جارىكا ئەو ھەموو ئەسپو مەپانە بگەيەننە ۋلاتى من، بۇيە ۋتم: با وردە وردە بە پەرەپانى بچووك بچووك بە درىزايى ئەم ماۋەيە ئەسپەكانو مەرەكان بىھىنرىن. پۇژان ھاتن، پۇژان پۇيىن، ۋەرزى بەھار تەواۋ بوو، ھەرۋەھا ھاۋىنىش، بەلام ھىچ ئەسپو مەپنىكى (بىل-ئۇرگۇن) دىار نەبوون.

ئەو سالە بە ئاۋەدانكىردنى ۋلاتو كاروبارى سوپاكەمەۋە خەرىكبوم، ھەندى جارىش بە مەشقكردن ۋاھىنانى چۈارەمىن كۆپمەۋە خەرىكبوم كە ناۋى (شاھروخ)، ئەو سالە تەمەنى ھەشت سالتبوو، دەيتۋانى چاك سواری ئەسپ بىتۋ تىرو كەۋانى بچووكىش بەكارىننى. چۈنكە بچووكترىن كۆپمەۋە، زۇر خۆشمەدەۋىستو چاۋەپىنبوم بلىمەتىكى ھەلكەۋتۋى لىدەرچىتۋ جىنى خۇم بگىرتەۋە.

لە سەرەتاي دووەمىن مانگى پايىزدا نامەى (شىخ عومەر)ى كۆپم ھات، بە پەلە داۋاي ھەموو يارمەتتەكى جەنگى كىردىبوو، نووسىبوۋى كە خالى زۇر شېرە ئەگەر زوو يارمەتتە پى نەگات خۇۋى لەشكىرى تىا دە چىن. ھەر چەندە ۋەرزى لەشكىركىشى بەسەر چۈۋىبوو، بەلام ناچار بووم، بىرمارمدا خۇم بەھانايەۋە بچم، لەبەر ئەۋە زوو كەۋتمە خۇ بۇ ئامادە كىردى لەشكىر. دە پۇژىش دۋاي گەيشتىنى نامەكەى (شىخ عومەر) كۆمەلىك سەريازم بەرەۋ پۇژاۋا بەپىكىردن بۇ ئەۋەى ئازۋوقەۋ ئالىك ئامادە بىكەن. لە ھەمان كاتا چاۋمەپۋانى سەرەنەى دىلە مەغۇلىيەكان بووم تاكو ئازادىيانىكەم، بەلام ھىچ دىار نەبوو، لەگەل ئەۋەشدا ناچار بووم كە تا پۇژى (۱۵)ى دووەمىن مانگى پايىز بوەستم، جا ئەۋسا بىرمار بدم.

لەپۇژى (۱۶)ى مانگى ئاۋىراۋدا، سەر لە بەيانىيەكەى خۇم ئامادە كىرد كە بگەۋمە پى. (جىھانگىر)م لە جىنى خۇما دانا تاكو كاروبارى ۋلات ببات بەرپۋە، ئىنجا ئاردم بە دۋاي (بىل-ئۇرگۇن) ۋ ئەفسەرەكانىدا، پوومكىردە مىرى لە خۇبايى، ۋتم: ئەمۇ شانزەيەمىن پۇژى مانگى (عەقرەب- دووەمىن مانگى پايىز)، چەند مانگە لە سەرتان ۋەستامو سەرەنەكەتان دىار نەبوو تا ئازادتانىكەم. دىارە تۇ درۋزنى دەستى دەستىم پىدەكەيت ۋ دەتەۋىت بە ھىۋاي دەرۋەتلىك كات بەسەر بەرەيت، ئەگەر بتۋىستايە گىسانى خۇتۋ ئەفسەرەكانت پزگار بگەيت ۋ سەرەنە بەدەيت، ئەۋايە تا ئىستا ھەر ھىچ نەبى

بېړنك له ئەسپەكانو مەپەكان بگەيشتەنايه. ئىستاش من دەمەوى بېرۆم بۆ
جەنگ، خۇناكرى بتانەپنەمەوه، چونكە دۇنيانيم ليتان، هېچ دەره تانكيشتان
نەماوه، ناچارم خۆتو ئەفسەركانت بكوژم! هاوارىكرد: ئەى ئەمىرى گەوره
بەزەييت پىنەدا بىتەوه!.. سەير بوو، داواى بەزەيى بۆ ئەفسەركانى نەكرد!..
وتم: تۆكافرى جەنگى، هاووى دژبە موسلمانان بجهنگى، سەرەپاى ئەووش
دروژنى، لەوانەيه له كافرئى جەنگ ببوورم، بەلام هەرگىز له درۆژن چاپووشى
ناكەم، ئەفسەركانىشت له درۆ كردنا هاوبەشتن، لەسەرى ئەوانيش دەدم!!..
دواى ئەوه داوام له جەللادەكان كرد لەسەرى هەموويان بدەن، زۆرى پى نەچوو
زەوى بە خۆنيان نەرخەوانىبوو.

پاش يەك لاوونەوهى كىشەى سالارى مەغۇل، دەستبەجى بەلەشكرئى
سەد هەزار سوارەوه كەوتە پى، لەبەر ئەوهى پۆژ زۆر كورتبوو، شەوانەش
ماوه يەكى زۆرمان دەبېرى. كە گەيشتمە دەرياي (ئابىسكوون - دەرياي خەزەر)
دەستەو تاقمى ئامادەكەرانى خۆپالىك چارەپنەبوون. لەويۆه بۆ ولاتى
(قەبچاق) سى پى هەبوون، نزىكترىنو كورترييان پى دەريا بوو، بەلام
نەكەشتيم هەبوو، نەكاتو بوارىشم هەبوو ئامادەيبكەم. دووه مەين پى، پىنگەى
باشوورى دەرياو ولاتەكانى (گورگانو طەبەرستانو طالش) بوو، لەويشەوه
لەبەر خىلە كىو نشينەكانو دارستانى زەبەندو چەر تووشى چەرمەسەرنى زۆر
دەهاتىن، لەبەر ئەوه بېرىارمدا هەمان پى شىخ عومەرى كۆپم بگرىنە بەر كەله
باكوورى دەرياي ئابىسكوونەوه بەرەو ولاتى قەبچاق دەبووهوه. لىپىرسراوانى
خۆرانو ئالىكم پاسپاردن كە له كەنارى پووبارى (طەرخان - قۇلگا) بنكە يەكى
زۆر گەوره بکەنەوه بۆ ئازووقەو ئالىك تاكو كە گەيشتینە ئەوى چەند پۆژنك
پشوو بدەينو ماندوويه تيمان دەرچىت، پاشان بەرەو قەبچاق بکەوينە پى.
لەشكرەكەم كرد بە دە بەشى چوون يەكەوه، له ئاخرو ئۆخرى پايىزدا پى
باكوورم گرتهبەر، سەرماو سۆلە يەكى زۆر دەستى پىكرد، وەكو دابى خۆمان
هەريەكە ئەسپىكى يەدەكى پىبوو، شەو پۆژ بەرپۆه بووين، بۆ ئەوهى تواناى
ئەسپەكانمان كەم نەبىتەوه، نوالووه هەيىرمان دەكرد بە دەميانەوه، لەبەر
ئەوهى وەستانيان نەبوو بە سەرماو سۆلەكە ئالۆژ نە دەبوون، بەلام خۆمان
هەلدەلەرزاین، لەگەل ئەوشا زۆر بە خىرايى پىمان دەبېرى، تا له ئەنجامداو
دواى ماندوو بوونىكى زۆر گەيشتینە كەنارى پووبارى (طەرخان) لەوى
تەويلەى باش بۆ ئەسپەكان ئامادەكرا بوون، خۆرانو ئالىكى زۆرىش

کۆکرا بوونەوه. ماوهی چوار پۆژ ماینەوه، خۆمان و ئەسپەکانمان چاک
 ەساینەوه، پاشان لەبەرە بەیانیکێ زۆر ساردا بەریبووین، پووباری (طەرخان)
 بە چەشنێک بەستبووی ئەسپەکانمان بە ئاسانی بەسەر بەستەلەکدا دەپوشتن،
 بەلام هەندیکیان خزان و چوار پەلیان شکاو پەکیانکەوت. من تا ئەو پۆژە لە
 پووباری بەستەلەکی واپان و بەرێندانە پەریبوومەوه. پاش پەرینەوه مان بۆم
 دەرکەوت دانیشتووای ئەو ناوچەیە لە وەرزی زستاندا بە جۆرە نالێک
 ئەسپەکانیان نالەدەکن کە لەسەر پووبارو دەریای بەستەلەک نەخزین، بۆیە
 بڕیارمدا نالی هەموو ئەسپەکانمان بگۆڕین کە ژمارەیان دوو سەد هەزار
 ئەسپبوو. جا لەبەر ئەوەی هەشت سەد هەزار ئالمان دەست نەدەکەوتن و
 ئێمەش پەلەمانبوو، ناچار بووین ئەوەندە بەردەستکەوتن بەکارمانهێنان.
 لەبەر ئەوەی قەوارە نالەکان و سەمی ئەسپەکانمان نەدەگوتیان، ئەسپەکانمان
 وەک نیمچە شەل غاریان دەکرد، بە ناچاری هەموو نالەکانمان کێشانەوه و نالە
 کۆنەکانمان لێدانەوه. چونکە ئەسپەکانمان بەردەوام لە پەودا بوون. سەرما
 کاری تی ئەنەکردن، خۆشمان پای و پووزمان چاک چاک بە لباد داپۆشیبوون تاکو
 سەرمانەیانبات. سەرما و سۆلەو زریان گەیشتنە پادەیک کە ناچار بووین
 بوەستین تاکو نەفەوتین. خێرا تەویلە یاشمان بۆ ئەسپەکانمان دروستکردن،
 بەلام خۆمان بە دەست سەرما ی کوشندەوه دەرلاینەوه. دوو شەو دوو پۆژ
 لەسەرەک بەفریکێ زۆر باری، پاشان بوو بە سایەقە ی سامان، سەرما یەکی و
 دەستی پێکرد کە بە دەریزایی تەمەن شتی وام نەدیوه. بەپۆژ خۆرەلەدەهات و
 هیچ تیئێ نەبوو، لەبەر سەرمانە مەوێرا سەر لە چادرە لبادەکەم دەریستم،
 شەوانیش لەو دەشتە بەرینەدا لوورە ی هەزاران گورگ هەراسی لێهەلەگرتین،
 ناچار بووین تاکو بەیانی پاسی ئەسپەکانمان بکەین نەکو گەلە گورگ بیانخۆن!
 ئەگەر خۆرائو ئالیکو سووتەمەنی کۆکراوه و پاشەکەوتکراومان نەبوو نایە لەو
 چۆلەوانییە بەستەلەکی زریانەدا دەفەوتاین.

شەونیکیان دەنگیکێ زۆر بەهێزو ئاسایی بەرگویم کەوت لە گرمە ی لێک
 نەپچراوی هور دەچوو، گومانم بۆ ئەوە چوو کە دەنگی چوار نالە ی ئەسپی
 دۆژمەنبی و لە پەر هێرشیهێنا بی. لبادم لە خۆمەوه پێچاو لە چادرەکەم هاتە
 دەری، تەماشامکرد هەندیک لە سەربازو ئەفسەرەکانیشم لە دەرەوهن، تەز
 ئەوانیش هەمان دەنگیان بیستبوو، پاشان زانیم کە هەموو سوپاکەم بە ئاگان،
 تاجاو بڕکا ئاسمان ساف و پوونبوو، دەرکەوت کە دەنگە کە گرمە ی هەور

نەبوو، هەموومان بۆ پێشوازیی سوپای (تووک تەمیش) ئامادە بووین، بەلام هیچ دیار نەبوو. چەند دەستە یەکەم لە سەربازەکانم ھەڵبژاردن کە بپۆن و بزانن چى ھەیسو چى نییە! کاتى ئاسۆ پوونبوو ھەندیکیان گەپیانەو ھاگادارمانکردم کە دەنگى بەردەوامى پەوی گاکۆیی شاخدارە، سەرپرای زەمە نالەى چوار پەلیان، دەنگى بە یەکا چوون و لیکدانى شاخە درێژو پەلدارەکانیشیان ئەوەندەى تر نیشستۆتە ئاسمان. لەگەڵ ھەلھاتنى خۆرا گەیشتی ئەو لای پەو لە ژمارە بەدەری گاکۆی، ئەوەندە زۆر بوو نە سەرھەتای دیار بوو، نەکو تایی. دەستوورمدا کە سەربازەکانم پراویان بکەن. ئەو پۆژە تا کو تاقى ئیوارە خەریکی پراوی گاکۆی بووین، ژمارە یەکی ئیجگار زۆرمان لینگلاندەو، بەم جۆرە گۆشتیکى زۆر زۆر چاکمان دەستکەوت و ترسی برسێیە تیمان ئەما، بە پێستەکانیش تەوی لە ئەسپەکانمان دا پۆشین.

لەو سەرماو سۆلە بۆ وێنەیدا گیرمانخواردو بە ناچارى مایەنەو لە ھەمان کاتدا هیچ ھەوائیکى (شێخ عومەس)ى کوپم نەبوو. زۆر جار بۆ ئەو دەچووم کە بە ھەموو خێل و ھۆزەکانى (قەبچاق) ھێرشى سەختیان کردبێتە سەرى و خۆی و سوپاکەى تەفرۆ توونا کرابن، یان دەشکری گیرا بێت و زیندانیبێ. ئەندێشەو ھەراقى ئەو کوپەمو لەشکرە ھەشتا ھەزار سوارەکەى ھەراسیان لێھەلگرێتو ئارامم لێرا. لە ناوھەراستى مانگی (جەدى)دا ئەو ئوردووگە سەھۆلبەندانەمان بەجێھێشت. ھەر شوێنێک بەفر بوو بە ئاسانى لێماندەدا، کە دەگەیشتی ئەو پووبارو گۆمى گەورەو بەستەلەک، لێادمان دەبەستە سەمى ئەسپەکانمان تا کو نەخزێن، کە لە یەخبەندان پزگارماندەبوو لێدەکەمان لێدەکردنەو. لە پۆژى بێستەمى ئەو مانگەدا سەرما یەکی واھەلێکرد هیچ کەس خۆی پى نەدەگیرا، ژێر سەمى ئەسپەکانمان یەک پارچە سەھۆلێکی شووشەییبوو! لەبەر ئەو گەلێکیان ئى خزان و کەلەلا بوون. یەکیک لە ئەفسەرە زۆر دڵسۆزەکانم کە زۆر بەرپاشکاوو لە خۆپووردو ناسیبووم دەھەو نیوھێرۆ خۆی گەیانە لام و تى: میرى مەزن بۆچى ئەمەندە لەسەر پۆشتن سوورى، ئەگەر کار وابەروات تا ئیوارە یەک دانە ئەسپ چییە بۆمان دەرنەچێ، ئەوسا ھەموو سوارەکان پیاو دەبن و بە سەرما دەمرن!.. لەو کاتەدا لەدوور دەو دارستانیکی بەرین دەرکەوت پەشیدەکردەو، وێ: با بەکەینە ئەو جەنگەلە، لەوێ دەو سستێن، ئاگر دەکەینەو و گەرمماندەبێتەو. پاش ماو یەک گەیشتی ئەو دارستانیکی سەروو، باشبوو خۆمان و ئەسپەکانیشمان لە سەرماى کوشندە پزگارمانبوو. ھەورێکی

بەری ئاسمانی گەرتو هەموو لایەك هەر پەشی دەنۆند! لەتاوسەرما
تەبەات قاقە قەلە رشەشیکیش لەو دارستانەدا نەبوو، بەراستی بارو دۆخیکی
دژواری سەختبوو. هەموو ئەفسەرەکانم کۆکردنەوه، وە: ئیعمە لیژەدا تەنها
سووتەمەنیمان زۆر، خۆراکی ئالیکمان زۆر کەمن، ئاومان نییهو بەفر
دەتویننەوه، راستە کەمێك پشوو ماندواوه، بەلام تاسەر نییهو پیویستە برۆین،
جا ئەمەوی پاپرسیستان وەرێگرم تا بزانی (شیخ عومەر) لە کام قۆلەوهیه بۆ
ئەوهی نزیکترین ری بگرینه بەر. یەکیك وتی: من وای بۆدەچم لە (بابولنەبواب-
دەرەندی خەزەر) بی، یەکیك دیكەش وتی: من وای بۆ ناچم، چونکە (شیخ
عومەر) کەشتیی نییه تا لە دەریاوه خۆی بگەیهنیتە ئەوی. ئەفسەریکی تر وتی:
پەنگە لە پێگە باشوورەوه، بەزەویی ناگردا خۆی گەیاندا بێتە ئەوی. منیش
وە: منیش وای بۆ دەچم، دەشی لەپێی زەوی ناگرەوه پۆشتی. ئەفسەریکم
لیمی پرسی: میری مەزن، سەرزهەمی ناگر لە کوێه؟ وە: دەکەوێتە باشووری
(بابولنەبواب) لە کەناری دەریای خەزەر، بۆیه ئەم ناوهشی لیژاوه چونکە گەلی
سەرچاوهی تێدان کە پۆنیان لێهەندەقۆلی، هەندیکیشیان بەردەوام دەگرێن و
کەس ناتوانی ئەو کلیانە بکوژێنیتەوه. ئەفسەریك وتی: خۆزگە بە
دانیشتوانی ئەوی هەمیشە گەرمایانە! وە: ئەو ناگرە ئەوەندە بە تینە هیچ
کەس ناتوانی لێی نزیکبیتەوه.

یەکیك لە ئەفسەرەکانم، کە تا ئەو کاتە لەبیرکردنەوهدا بوو، وتی: من باوەرم
وایە (میر شیخ عومەر) لە کەناری ئەو بەری دەریا نییه، ئەگەر وابوایە لە پێی
وشکانییەوه نامە نەدەنارد، بەلکو لە پێی دەریاوه بەزوترین کات هەوالی
دەنارد، چونکە پێگەیهکی کورتە، ئەم بۆ چوونە وا دەگەیهنی کە لە دەریاوه
دوورە!.. بەراستی بۆ چوونی ئەو ئەفسەرەم بە بیرى مندا نەهاتبوو، بەلامەوه
زۆر باشبوو، وە: ئافەڕین، بیرى تۆ پەسەندە!.. بەلام کێشەى ئیعمە ئەوهیه کە
نازانین لە کوێه. دواى پرس و پرسی پێگەى زۆر، بۆ پۆزی دواى، سەر لە
بەیانیهکەى لەگەڵ بەفریارینا بەرێبووین، ئەو بەفرەش بۆ ئەسپەکانمان باشتەر
بوو چونکە ئەو خلیسکان، پێگەوانی زۆر باش و چالاکم پیشخستن، بۆ
ئاگاداری و دنیاییشمان هەندیکى تەرم پاسپاردن بە دوامانەوه و بێن و چاک
چاودێری پێگاوبان بکەن نەکو لە ناوکاو دۆزمن هێرشبکاتە سەرمان.
خۆمانناسا زۆر خێراو چاک پێمان دەبێ. بەینا و بەین کە خۆر دەرکەوتایە
شەوقی بەفر کاریدەکردە سەر چاومان و هیچمان نەدەبینی، خوا خوامانبوو

هه تاو دهرنه کهوئ، نه مانده زانی چاره سهری ئه و کیشیه چیه، تا کو پۆژیکیان چهند که سیکمان بینن، که له دانیشتوانی ناوچه که بوون، ههریه که سواری یه کی له و جۆره گالیسکانه بوو بوو که به سهر به فرا پالیان پێوه دهنرست و ده خلیسکین و تیز دهرۆن. ههریه که یان به پارچه قوماشیکی ره شو ته نک ههردوو چاویان داپۆشیبوون بۆ ئه وهی به فر چاویان نه بات. ئیمهش په پیره ویی ئه وانمان کردو له و کیشیه ناهه مواره بزگارمان بوو.

گه له گورگی برسی زۆر بوون له دواوه له پینشه وهی له شکره وه مه ترسیی گه وریان به ریا ده کرد، زۆر جار به ناچاری دژ به وانیش ده جهنگاین و ده مانده نه بهر لیزمه ی تیرو ده مانکوشتن. شه ودا هات به فریش بهرده و امبوو، پینشه نگانی له شکر ناگاداریان کردم له بهر زۆری به فر ئه سپه کانیان له جوئه که و توون و پینگهش دهرناکه ن، گه درێژه به پۆیشتن بدهین له وانه یه له ناو به فردا ونبین و له ناو بچین!.. هه موو لایه ک کشوما تبوو، له هیچ لایه که وه ترووسکاییه ک دیار نه بوو، جار به جارێک له و دیو پله پلی به فره وه چاوی گورگیک ده بریسکایه وه و پاش نه ختیك نه ئه ما! دوا جار وام به باشت زانی بوه ستین و پشوو بدهین. ته ویله ی کاتیمان بۆ ئه سپه کانمان دروستکردن، دوا یی خێوه تیشمان بۆ خۆمان هه لدان، به لام بی ناگری زۆر په رنیشانیکردین، ئه و شه وه یه کی کبوو له شه وه ناخۆشه کانی ته مه نم. له و لاوه ئیشکگران هه ر خه ریکی بهرگریکردنی گه له گورگان بوون نه بادا له ته ویله کانیشا په لاماری ئه سپه کان بدن، هه ر ئیشکگری نۆزه ی خۆی ته وا و بکرده یه له بهر سه رما خۆی ده هاویشته نای ته ویله کانه وه تا کو که می گه رمدا بی! به سه رها ته کانی ئه و شه وه بوو بوونه ئه فسانه و داستان و ده ما و دم ده گیرانه وه، مروقی ساده په سه نیده کردن، به لام خه لکی دانا و هوشیاری باوه ری نه بوو شتی وارو ویدابی.

برسییتی زۆری بۆ ئه سپه کانمان هینا بوو، شه ربازه کانیشم ئه وه نده توانای بهرگه گرتنی سه رما و سۆله که یان نه ما بوو، گه ر شه وو پۆژیکێ تر به و شێوه یه بماینا یه وه سه ربازه کان و ئه سپه کان ده فه وتان و له شکر نه ده ما. ئه و شه وه ئه وه نده سه خله تبوو هه ستمکرد که بۆ سه ره ره شتی و به پێوه بردنی له شکر ناشیم! به راستی نه ده بوو له و وه رزه سه خت و به سه ته که دا به و هه موو له شکره زۆره وه ئه و واته کو یستان و سارد و سه ره بگرمه بهر، ده بی پینیم که له و پوه وه ئه زموونیکی ئه و توّم نه بوو. شه و کردی و ئیمه کردمان، هه زارو یه ک حسابمان بۆ ئه ستیره کان و ئه ستیره ی به یان و پۆژه له لات و پۆژئاوا ده کرد، هه ر

چاوه پێبووین به پاستی پۆژ بێتهوه و بزانی پوو له کوێ بنیین. که پۆژی پاست
 دهرکهوت و بیابان به تیشکی خۆر پهنگینبوو، له دوورهوه به لای خۆرناوادا
 تارمایی دارستانیك دهرکهوت، دهمودهست وتم: دوا نۆر دووه ههیر بدهن به
 ئهسپهکان، له جیاتی ئاویش بادهم و لمۆزیان له بهفره لێسوون، ههمووتان
 ئاماده بن! به بیابانی پازو بهریندا به پێبووین، فرسهنگ به فرسهنگیش له
 دارستان نزیکتر دهبوینهوه، که گهیشتییه به رهوه دیمان دارستانه که ئهوهنده
 فراوانبوو، ئهم سهرو ئهو سهری دیار نهبوو، نزیک به دارستانه کهش ئاوییهکی
 گهوره دهبینرا زۆری پی نهچوو ئاگادار کرام که دهستی ئاماده کردنی
 خۆراکو ئالیکیش به باشی ئهرکی خۆیان به جیهیناوه، ههناسهیهکی شادیم
 به بهردا کراو زانیم له ترسی له ناو چوون پزگارمانبووه، لهو ئاوییهدا خۆراکو
 ئالیکو سووته مه نیمان دهستدهکهون!

دهمه و عهسر، ئیمه ی برسی و ماندوو سهرما برده له، گهیشتییه ئهو ئاوییه
 که پێی دهوترا (کهله). تهویله بۆ ئهسپهکان ئاماده کرا بوون، ئالیکیان بۆ
 هه لپێژرا، له هه موو لایه که وه ئاگری زۆر کرایه وه، خێرا خێراش پشکووی زۆر
 دهبرایه تهویلهکان تا کو ئهسپهکانمان سهرما نه یانبات. کهله لپێر سهراوانی
 خۆراکو ئالیک پرسیارمکرد: بۆچی ههچ دهنگو پهنگیکتان نه بوو؟! له وه لاما
 وتیان: به فرو سهرماو بهسته لهک پێگر بوون. پاشان بۆیان باسکردم که بهر
 له وه ی به فرو سههۆل و بهسته لهک هه موو لایهک داپۆشن و پێگای هاتوچۆ نه مینی
 ئاگادار بوون که (شیخ عومه) له (بابولنه بواب) بووه، ئیتر دوا ی ئه وه ئاگادار
 نه بوون. فه رماندا که ریش سپییانی ئاوی کۆبینه وه بۆ ئه وه ی سه بارهت به
 پۆیشتن بۆ (بابولنه بواب) زانیارییان لێ وه رگرم. کۆنخای ئاوی وتی: ئیستا
 وه رزی زستانه و سیم رغلیش ناتوانی له کێوی قاف بدات، چ جا ئاده میزادا...
 خۆ ئه گهر به فر بتهو ته وه سواری چاک ده توانی لێ ره وه به (۱۲) پۆژ بگاته ئه و ی.
 وتم: ئه ی ئه گهر شه وو پۆژ به پێوه بین؟! کۆنخا وتی: به (۵-۶) پۆژ ده گهن.
 له وه لامی پرسیارکی ترا وتی: ئه ی میر، پێگه ی (بابولنه بواب) به مله ی (طه بهر)
 دا ده روا، لهو مله یه شا پانیی پێگه له نیوان نیو گهنو گهنزکدایه، هه ر خوا بۆ
 خۆی ده زانی ئه و پێیه چۆن و که ی و کێ دروستی کردوه! پێگه که پێچاو پێچی
 زۆره، مرۆف ئه وهنده سه رده که ویت تا ده گاته قوله ی کێوی قاف، له وێوه

بهرده می کئوه که هه موو ولاتی قه بچاقو دهریا دهیی نی. پرسیم: باشه، چون هه وال به شیخ عومرم بدهم کهوا لیڤهم؟ کوڤخا وتی: مه گهر ته نها له پښی دهریاوه، لیڤه شهوه بۆ سهر دهریا پښیه کی ئاسان نییه، چونکه هیچ ئاوا ییه که به دی ناکریت، مه گهر سواری زۆر چاک، خۆراکی باشی پښی و خۆی له گورگ پرگار بکاتو بتوانی بگاته دهریاو له وی سواری که شتی بییت بۆ (بابولنه بواب). ته تهریکی زۆر نه بهردو بی هاوتام هه بوو ناوی (فاتین غوور) بوو، له بیابانی فراوانو ته ختا، به دهم پویشته وه، بی ئه وهی به ئاگا بیته دریزه ی به پویشتنی خۆی ده دا، نامه یه کم بۆ شیخ عومرم نووسی، دامه ته تهری ناوبراو، له ته که دوو سواری تهردا به پرمکردن، داوام لیکردن ههر چونی که بووه خۆیان بگه یه ننه کوپه که مو وه لآم بۆ بهیننه وه. له نامه که دا به دریزی باسی به سه رهاتو تهنگوچه له مهر گهرمه کیشه ی خۆمانمان بۆ کردبوو، ههروه ها نووسی بووم تا ههوا خۆش نه کاتو به فر نه تویتته وه ناتوانم بکه ومه پښی و بیگه می.

له ئاوا ییه دا ئوردو وگهی خۆمان قاییم و ئاماده کرد، هه می شه پاسه وانو قه ره ولی لیها توو چا و نیکیان کردبووه ههزار، نه کو له پښکا دوژمن بدا به سه رماندا. له بهر ئه وهی به فر پښی لیگرتبووم و هیچ ئیشیکم نه بوو، که وتمه بیرى راوکردن. خاوه ن ئه زمونانی گوند پښنیاریان کرد که راه وچ بکه م، به قسه کانیاندا بۆم دهرکه وت له وهزی سه رمادا وچ خۆی ده خرنیتته لانی چه په کو په نهانی خۆی و ده خه وی، تا وهرز خۆش نه کات نایه ته دهری، ته نهانته سه گی راویش ناتوانی به شوینه که ی بزانی، به لآم پښوی به ئاسانی دهیدوژیتته وه.

پوژتکیان له گه ل هه ندیک له پیاوانی کوته که به ده سستی ئاوا یی و چه ند ئه فسه ریکما دهرچووین بۆ راه وچ. پویشتن تا گه یشتینه شوینیک شوین پښی گیاندارى دیار بوو، وتیان هی پښویه، له بهر ئه وهی تووکی زۆر پښو چه ره هه ست به سه رما ناکات، له سه ریکی که شه وه که برسینتی زۆری بۆ دینی و پوو ده کاته لانی وچ چونکه ده زانی له وانه یه له ویدا مشکو جرجی بیابان، یان ده له که هه بن! وتم: جا ئه و گیاندارانه له لانی وچدا چی ده که ن؟! وتیان: پښ و وهزی خه وتن، وچ پښ به فر بارین لانه که ی پر ده کات له به پوو، هه ناره ترشی کښوی و هه نگوینی دارستان و شتی تر، له هه مان کاتیشا لانه که ی

گهرمه، له بهر نه وهی خه ویشی قورسه و به ناگا نایهت، نه و جړو جانه وهرانه له وی
 ده میښنه وه، ده خۆن و ده چه وینه وه، به یناو به ینیش ده چیتنه ویزه یان، شوین
 پنی پړویمان هه لگرت تا گه یشتنه داوینی کیوینک، له ویداو له عاستی
 درزه کانی شاخه که دا شوینه واری جی پنی پړوی نه ما. پیاوه کان و تیان:
 ئیره یه! دوو سه گیان پنبوون، سه گه کان خو یان کرد به کوینکا، به چه په چه پو
 وهرینی قاییمی سه گه کان ورچه که خه به ریبووه وه، له پششه وه چه سندن
 جړو جانه وه وی دهر په رینه دهری، پړوویه کی لموز خو ینا ویش که دیار بوو پاوی
 خوی کردووه تیسکه ی بو کردو دهر چوو، پاشان ورچینکی زور زه لاهو خورمای
 له نه شک و ته که دا هاته دهری، هر که تیرم خسته که وان هاوار به رزبووه وه:
 میران، تیری تی مه گره با پیسته که ی خراپ نه بیت! جا بوم دهر که وت گهر ورچ
 بریندار بکرت پیسته که ی کونکون ده بیتو پاره یه کی وانا کات، هر له بهر
 نه وه شبوو نه و پیاوانه ته نیا هر کوته کیان پنبوو. له هه موو لایه که وه
 به ربووونه ورچه که، نه ویش تا ده یتوانی ده ینو پانند، ده می داده پچراندو
 په لاهاماریده دا، به لاهم بهر که ی نه و هه موو کوته کانه ی نه گرتو له نه نجامدا له سهر
 به فره که که وت و جووله ی تیدا نه ما. یه کیکیان وه ستای که ولگردنبوو، کوینکی
 کرده بازوله یه کی و ده می نا به کونه که وه، به هه موو هیزکیه و نه وه نده فوویدا
 تا به ته وای ورچه که هه لئاوسا، تا کو به ئاسانی که ول بکرت. دوی که ولگردن
 لاکه که یان پارچه پارچه کردو دابه شیانکرد، به شی منیشیان جیا کرده وه:
 و تیان: که بابی گوشتی ورچ زور خوش و جوانو به چیرته، عنیش وتم: ورچ
 گیاندار یکی چنگداره، له دینی نیمه دا که موسلمانین، ته نها گوشتی گیاندار
 سمدار حه لاله.

پیم سهر بوو که به هیچ جوری جموجوونکی سهر بازانی (تووک تامیش)
 به دی نه ده کرا، له دلی خو مده ده موت: تو بلینی نه م پیاوه له هاتنی له شکرکی
 سه ده هزار سوار بو ولاته که ی بی ناگا و بی هه والبی اخو نه گهر وایی ده توانم
 زوو له ناوی بهرم.

(فاتین غوور) گه لیک له وه زووتر گه راپه وه که من چاوه پرمده کرد، له شینخ
 عومهری کوپمه وه نامه یه کی بو هینا بووم، تینیدا نوو سیبووی که له گه ل نیوه ی
 له شکه ره که یا واله (بابولنه بواب)، نیوه که ی تریشی له جهنگه کانیدا دژ به (تووک

تامیش) له ناو چوون، ههروه ها نووسیپووی ویستوویه تی له دهریاوه بگه پته وه، به لام له بهر من نه یوئرا بوو، نه گهر نه شها تمایه بۆ یاریده دانی له و لا ته دا ده مایه وه تا بکوژیت نهک به پسوایی و تیکشکانه وه پوو بکاته وه ولا تی خۆی!.. پاش نه وه نووسیپووی به سه ربازه کانیه وه وا له ناوچه ی (شهنگاری) که ده که ویتته باکووری کۆی قاف (قه ققاسیا)، به فرو سه رمای زستان پئی لیگرتوه، له وانه یه دوا ی به فر توه وه له پئی مله ی (طه بهر) وه خۆی بگه یه نیتته (بابولنه بواب).

دوا ی گه یشتنی نامه که پیشسپییانی ئاوا ییم بانگکردن تا بزانه (شهنگاری) که وتووه ته کوئی ولا تی قه بچاقه وه. ده رکه وت ئه و ناوچه یه که وتوته پۆژئاوا ی قه بچاقه وه، نزیک به ده ریای رهش، گهر تووک تامیش بیهو ئی بگاته بابولنه بواب هه ره بئی به ئاوا یی (که لنه) دا بپوات.

ناوه پۆکی نامه ی کوپه که مم لای هیچ کهس نه درکاند، ده ترسام سیخوپان هه لسوکه وتو مه به ستو نیازی من بگه یه ننه دوژمن. جاریکی تریش به (فاتین غوون) دا نامه نارد بۆ (شیخ عومەر) داوام لیکرد به زووترین کات وه خۆ کهو ئی، ئازو وقه و ئالیک ی باش پاشه که وتبکات، هه ره که هه و خوشیکرد له پئی ده ریا وه بهر پئی بۆ (که لنه)، خۆ نه گهر که شتی بۆ هه موو سه ربازه کان دا بین ناکر ئی، له پئی مله ی (طه بهر) وه خۆی بگه یه نته هه مان ئاوا یی. ههروه ها بۆم نووسیپوو: ده مهو ئی به ره و ناوچه ی شهنگاری بکه وه پئی له پیر بدهم به سه ره (تووک تامیش) دا، هیوادارم له کاتی خۆیدا بگه یته جی.

له و ماوه یه دا که له و ئاوا ییه دا بووین، توانیم تا ماوه ی چل فرسه نگ به لای پۆژئاوا دا هه موو زانیارییه کی ورد ده ریاره ی ناوچه که بزانه، به لام له بهر زۆری به فرو به سه ته لهک زانیارییه کی نه وتۆم له باره ی پوو باره کانی ئه و ناوچه یه وه بۆ نه هات. هه ره که وه زیش که مێک خوشیکردو، ورده ورده به فر دهستی به توه وه کرد، دهنگی قازوقۆلنگ به جه واره بیسترا، له به ره به یانی پۆژی جه قده یه می مانگی (ده لو) دا، فه رمانی بهر پیوونی له شکر م ده رکردو پێگه ی پۆژئاوامان گرت به ره. پێگه وانی باش باشم بۆ پیشهنگی سوپا و دواوه ی ده سنیشانکردن، تا کو به زووترین کات له هه ره جووله یه کی سه رنجراکیش ناگادار مبه کن. ناگادار کرابوو م که تووک تامیش به ره له وه زنی به هه ره بهر پئی نابئی

بۆ (بابولئەبواب). بەپێی ئەو پلانی دەرشتبوو دەمویست لە ئوردوگە زستانەییەکیدا لە ناویبەرم. ئەو رۆژە تا ئیوارەو شەویش تا بەیانی بە بێ وەستان بەرپۆه بووین، لەگەڵ خۆرەلاتا ئەسپەکانمان گۆڕین و هەر بەرپۆه بووین، دەموو نیوەرۆ پێگەوانەکانمان ئاگاداریانکردم کە لە دورووە پەشایی لەشکرێک دەبینرێت، فەرماندا کە هەموو لەشکر بوەستێ. وەک دابو پەوشی خۆم لەشکرمان کردە سێ بەش، قۆلی راست و چەپ و ناوجەرگەیی سوپا، هێزی یەدەکیشم جیاکردەووە بۆ کاتی خۆی، بەرگی جەنگم پۆشی، شمشیر و تەورم ئامادە کردن. دەربارەیی ژمارەیی دوژمن، جۆری چەکیان، جۆری پۆشاکیان، جوولەو شوێن و هەلسوکهوتیان پەیتاپەیتا زانیاریم بۆ دەهینرا، کەچی لەپەر پێگەوانانی پێشەو ئاگاداریانکردم کە ئەو پەشایی لەشکرێ دوژمن نییە و یەک پەو گامێشەکیویی زۆر گەورە، لە پۆژئاواوە بەرەو باکوور پەو دەکەن. ناچار دەستوورمدا کە لەشکر وەک جارانی لیبیتەو، ئەسپەکانمان پتر تاودان تا بگەینە سەر گامێشەکیوییەکان، باشبوو توانیمان بە تیر بیست سەریان لێگلبەینەو. تا ئەو کاتە ئەو جۆرە گیاندارانەم نەدیوون، دُنیا بووم کە جۆرە گایەکن، شان و سنگو باهوویان لە هی گای ئاسایی پانترو گەورەتر بوون، پوخساریان وەک هی ئادەمیزادی دەنواند. لەبەر تەبوونی کات گۆشتەکیانمان پارچە پارچە کرد و هەلمانگرت بۆ کاتیێک دەر فەتمان هەبیت و بێرژنین. بۆ ئیوارە گەیشتیێ ناواییەکی بچووک و لەوی وەستاین.

سیازدەییەمین و چواردەییەمین بەش

جەنگ لە ولاتی قەبچاقدا

دوای ئەوەی گەیشتمە ئاوایی ناوبراو دەستووردا هەموو پێگاکان بگێڕێن و کەس نەپوات بۆ هیچ لایەک تاكو کەس نەتوانی دوژمن لە هاتن و جموجوولمان ناگادار بکات. جێ و شوێنمان بۆ ئەسپەکانمان چاککرد بۆ ئەوەی سەرمایان نەبێت، تا نیوە شوێنمان بۆ سەربازەکانمان تاكو باش بخەن، خۆیشم خەوتم. لە خەوما لە شوێنێک بوم کە بەفر دایپۆشیبوو، لە قەراخی جەنگەلێکی زۆر پەشو و چڕا وەستا بوم، هەوری پەش بەری ئاسمانی گرتبوو، هەموو لایەک تاریکبوو، تەنانەت بەفرەکش رەشی دەنواند. لە ناكاو سوپای تووک تانیشت گەیشتم بەرەو، هەموو سەربازەکانی وەکو گاکۆی بوون و نەعرەتەیان بەرز بوو، خۆم سەربازەکانم هێرشمانکرد و کەوتینە ناو سوپای دوژمنەو، لەپەر سەیرمکرد دەستی راستم ئەماوە! لە ترسانا پاچەکی و جینگە بەجێهێشت. بەراستی ترسم لێنیشتم، پێشبینمکرد کاردساتێکی دژوارم تووشبێ. لەگەڵ نیوەشەو دا دەنگی شەپوور بەرز بوو، بەبێ ترس پاپەریم و خۆم ئامادە کرد بۆ پۆشێش. بەبێ هیچ پووداویک تا بەیانێ بەپێوە بووین، لەگەڵ پۆزەلاتدا گەیشتم بەرین و بەرێک بەفر دایپۆشیبوو. سەربازەکانمان ناگادار بوون کە ئێتر بواری پشوو دان نییە، سامەگەر دوای جەنگو پێگادان.

دەموو نیوەپۆ دووبارە پەوێیهکی زۆر گەورە گامێشە کۆی لە دورەو دەرهکەوت. ئەو پۆزە ئێمە لە باکوورەو بەرەو باشوور دەپۆشێت، بۆیه پەوێ گامێشە کۆییهکان بەرەو پووی ئێمە دەهاتن، دەمووعەسر گامێشە کۆییهکان گەیشتمە لامان، لە ترساندا سلیانکردەو پاشەق پاش گەرانیو داو، بەوێش (تووک تانیشت) زانیبووی کە ئێمە لە (شەنگاری) نزیکبووینەتەو! خەلکی ناوچەی قەبچاق چاک شارمزی سروشتی گامێشە کۆییهکان، بۆیه کەوتبوونە خۆیان و پێگەوانی خۆیان ناردبوو پێشەو تاكو هەوانی بزائن، لە ئەنجامدا هێ هەردوو لامان لە یەکتەر ناشکراو بوون، بەو چەشنە نەتوانی لە ناكاو پەلاماری لەشکری دوژمن بدەم. داوامکرد هەر چۆنی بوو کەسێک، یان چەند

که سینک له پښگه وانانی دوژمن دهستگیر بکهن بۆ ئهوهی زانیارییان لیوهرگرین، بهلام بۆمان نهکرا.

ئهو شهوه تا بهیانی پښگه مان بری؛ که پوژ بووهوه گه یشتینه بېشه یهکی دارسنه وهر، فرماندا لهشکر پشوو بدات، دهمزانی دوژمن نزیکه، بههمووام ووت که بخهون بۆ ئهوهی ماندوویه تییان دهرچیتو نامادهی جهنگو نه بهردی گوڤه پانی بهرینن. خیرا خیرا ههوا لم بۆ دههات که بهردهوام ههندی سوارى کلاوی چهرم بهسهر دهیفرنن، سوارى تر له دواوه دینو په یوهندیان پیوه دهکهنو دهستهی یه کهم دهگه پښه وه. بۆم دهرکهوت که پښگه وانانی دوژمن بهسهرمانه وه نو په ییتا په ییتا په یامی خویمان دهگه یه ننه سه رکردهی خویمان. لهشکر ناماده کرد، قوڵی راستو چهپو هیزی ناوجهرگه و سه رپازانی یه دهکم دهستنیشانکردن بۆ ئهوهی ههرکه به سوپای دوژمن گه یشتین نامادهی جهنگین. خۆم له ناوجهرگه ی سوپادا بووم، له ماوهی نیو سه عاتیکیدا هه موو قۆله کانی سوپام لهو دهشته بهرینه دا بلاوکردنه وه به تهواوی ناماده بووین. بههموو ئهفسهره کانم پاگه یاند که داوا له سه رپازه کان بکهن شه پری مانو نه مان بکهن، تا دوا هه ناسه بجهنگین، نهگهر دهست دوژمن کهون هه لا هه لا دهکرین، پښی گه پانه وه هه لاتینیش نییه، چونکه (تووک تامیش) هه موو هۆزو خیله کانی قه بچاقمان لیانه ده داتو یه کهس ناگاته که ناری دهریای خه زهر. کهواته با جهنگی نه بهرد بکهنو چاک سه رکهون، ئهوسا هه موو تا دانی و کیژو ژنه جوانه کان ده بنه هی ئه وان! یهک پوژ خویمان به ختبه کهنو تیبکۆشن، تاکو دوا هه ناسه ی ژیا نیان به شادی و توانای زۆره وه بهسهر بهرن! ... ئیتر ئه وهنده هاندانو ناموژگاری بهسبوون.

دهمه و نیوه پۆ لهشکری دوژمن دهرکهوت، ژماره ی سه رپازه کانیم به سه د هه زار خه ملاند، دوو له سه ر سییان پیاده بوون. هه موو سه رپازه کانم به جاری چاوه پوانی فه رمانی من بوون، دهستووردا هیرشیکی نه بهرد بکهنه سه ر هه ردوو باله کانی دوژمن که هه موویان پیاده بوون، بۆ خویشم وامپیشاندا هیرشده که مه سه ر ناو جه رگه ی سوپای دوژمن که هه موویان سوار بوون، به و مه بهسته ی بجوولینو له سنووری خویماندا بمیننه وه. هه ردوو بالی راستو چه پی دوژمن به تیرو که وان ده جه نگانو پمو نیزه یان پښه بوو. له کاتو هیرشبردندا سواره کانم چاک خویمان داده نه وانه وه خویمان به ئه سپه کانیانه و ده نووساند تاکو به پیی توانا خویمان له تیری دوژمن پیارینن! له گه ل ئه وه شا

چاوم لیبوو و ده کو گه لا پریزانی پاییز ده که و تنه سهر زهوی، نه و سواره ی
 نه سپه که ی ده کو ژا خوی ده که یانده و ده دواوه بۆ نه و ده ی سواری نه سپیکی
 یه ده ک ببی، له مه مان کاتیشدا خۆم به ره و ناو جه رگه ی سوپای دۆژمن
 هیر شمه دبرد، نه شمه دزانی (تووک تامیش) له ناو له شکره که یدایه، یان نا...
 نه گهر تیر بهر شوینی کاریگر نه که و ی کوشنده نییه و جهنگاوهر له پهلو یۆ
 ناخات، بۆ خۆم زۆر جار تیرم بهر که و تووه و دهرم هیناوه ته و ده سه بهرداری
 جهنگ نه بووم، ههروه ها سه ر یازه کانی شم وایانده کرد، به لام نه گهر نووکی تیر ناو
 درابی مه ترسیی زۆری هه یه و زۆر جار کوشنده یه.

دوا ی نه و ده ی سواره کانم له گه ل جهنگاوهرانی دۆژمن ده سته و یه خه بوونه و ده،
 بۆرک دلفیا بووم، چونکه کاریگر یی تیرو که وان نه ما، سه ر یازه کانم به شیرو
 گورزو ته ورزین که و تنه و یزه ی دۆژمن، له م لاشه و ده بۆ خۆم سه ر قالی
 خه ریک کردنی ناو جه رگه ی سوپای دۆژمن بووم، سه ر یازه کانم ناگادار کردن
 که نه گهر هاتو سوارانی دۆژمن به ره و پوومان هاتن، ئیمه به نه ره غار
 پاشه کشی بکه یین و پاشه و پاشیش تیر بارانیان بکه یین. که زانیمان جهنگاوهرانی
 دۆژمن به گوپ ده نیشنه سه رمان، فه رمانی پوو به پوو بوونه و ده دهر کرد، هه موو
 سواره کانم تیگه یشتن که ده بی جهنگی نه به ردی بکه ن. ئالادار ئالای جهنگی
 شه کانه و ده، شمشیر و گورزو ته ورزین و تیرو که وان ناماده کران، نه سپه کانی مان
 تاودان و به ره و پووی دۆژمن هیر شمانبرد، سوارانی دۆژمن دلیر و قاره مان و
 خۆپاگر بوون له هیرشی ئیمه نه ده ترسان، هه ندیکیان زریپۆشبوون له چه کی
 ئیمه سلیمان نه ده کرد و ده. سه ر یازه کانی منیش بی نه و ده ی سل له مردن بکه نه و ده،
 به و په ری توانایانه و ده به دلی من ده جهنگان، بۆ خۆیشم شیر له ده سستی راستاو
 ته ور له ده سستی چه پما، به هه ردوو ده ست که و تمه دروینه ی دۆژمن، له هه مان
 کاتیشا سه ره رشتیی مه یدانی جهنگم ده کرد و چاوم به هه موو لایه کا ده گیرا،
 له و کاته دا له پیر زیکه له ده سستی راستم هه ستا، یه کیك له سوارانی (قه بچاق)
 شمشیرکی سه ره وانده ده ستم، شمشیره که م له ده ستم به ره بووه و ده، وامزانی
 ده ستم له له شم جیا بووه ته و ده، له پیر به توپه ییه کی زۆره و ده ره چه رخام و به
 ده سستی چه پم ته ور یکم کیشا به ته ختی نیوچه وانی سواره که داو خه لتانی
 خوینم کرد.

ده سستی راستم له کار که وت، به لام به ده سستی چه پم به رده و امبووم، له و کاته دا
 یادی مامۆستاو راهینه ری شیر بازی و تیر نه ندازی و ته ور وه شانندن و

پههاویشتنی خۆم کردهوه، و تم: خالۆ (سه مهر طهرخان) پهوانت شاد بێت، هه موو جارێك دهستی راستمت به قهدهوه ده بهستو دهتوت: وا دانێ كه دهستی راستت نییه و دهبی تهنا به دهستی چهپ شمشیر بوه شینی، پیاویك به ههردوو دهست بجهنگی وهكودوو پیاوه!... لهو كاته دا گهر نه متوانیا به دهستی چهپ بجهنگیم، یان دهكوژام، یان به ملكه چی له گوپه پانی جهنگا دهچوووه دهری. خوین له دهستم دهچوړا، لهو كاته دا له دووره وه و بۆ یه كه مین جار (تووك تامیش)م به دیکرد، له ژێر ئالاكهیدا وهستا بوو، پۆشاكینکی زۆر به نرخ و گرانی جهنگی له بهردا بوو. ویستم بیده به برتین، به لام نه متوانی، داوام له چهپد سهربازینکی خۆم كرد كه تیر بارانیبكه، و تم: دهبی ئه و پیاوه بكوژری، بگیری، له ناو بیری!... له هه مان كاتدا زانیسم كه جهنگاوه رهكانم له هه موو لایه كه وه فشاریان بۆ دوژمن هیناوه و پاشه كشه دهكات، پادشای (قه بچاق)یش له من باشترا ئاگاداری بارو دۆخی گوپه پانی شه ربوو، بۆیه كاتی ویستم بكوژری، یان بگیری زووو حالی بوو كه نه گهر پاشه كشه نهكات له هه موو لایه كه وه ئابلقوه دهدریت. فرمانده كانی ههردوو قوڵی راستو چهپی له شكروه كه مم ئاگادار كردن كه (تووك تامیش)وا له ناو جهرگه ی سوپا كهیدا، هه ر چۆنیبووه دهبی یان بكوژریت، یان به دیلبگیری بۆ ئه وه ی سهرمان سووكبی. چهپد ئیمه به ره و پیشتر بچووینا به (تووك تامیش) زیاتر پاشه كشهیده كرد، تاوای لیها ت دهستی كرد به هه لاتن، هه ر چهپد كردمان و كوژیمان نه مانتوانی پیشی لینگرین، به خۆی و سوارانی دهروو پشتیه وه به هه له داوان ئه سپه كانیان تاودان و له چاو ونبوون، له بهر ئه وه ش نه مانتوانی خۆمان بگه یه ننه سه ركرده ی ناو براو چونكه گه لێك له سواره كانی جیی خۆیان به جی نه هیشت و زۆر سه رسه ختانه دهجهنگان، به راستی زۆر پیم سهیر بوو؛ كه سه ركرده رابكات سه ربازهكان دهست و دلیان سارد دهبنه وه و ئیتر ناتوانن بجهنگین.

له ههردوو قوڵه كه وه سه ركه وتوو بووین، به لام نه مانتوانی له پشتیه وه ئابلقوه ی سوارانی دوژمن بدهین، چونكه هیشتا هیزی پیاوه ی دوژمن لیرو لهو ی بهرگریانده كرد و بۆ به ره و پیشچوونی سواره كانمان ته گهره ی گه وه ربوون. نه گهر (تووك تامیش) كه م و ره و ترسنوك نه بوایه نه مانده توانی سوپای

ئەو ببەزنیین، چونکە بە راستی سەربازەکانی زۆر قارەمان و خۆپاگر بوون، بەلام فەرماندەییەکی بۆ وەرە، وەرە جەنگی سەد هەزار سەربازی قارەمان پووجەندەکاتەو، (تووک تامیش)یش ئەو پۆژەیی وایکرد.

دەموو خۆپاوا هەردوو قۆلی راستو چەپی سوپاکەم لە پشت سوارانی دوژمنەو گەیشتنە یەکو بە ئیجگاری هیزی دوژمن ئابلوو قە درا. شەوداها، هەر چەندە جەنگاوەرانی دوژمن دەیانزانی چاک گەماپۆ دراو، کەچی زۆر نەبەردانە دەجەنگان، لەبەر ئەو چراوگی پووناککەرەو هەمان بە کار هیفا تاکو دۆستو دوژمن جیا بکەینەو. تا سەرگەرمی جەنگبووم بیرم لە برینی دەستم نەکردەو، تەنانت تیریشم پێدەهاویش، دواي گەمازوانی دوژمن کەلە شەپ کردن وەستام، هەرچەندە خوێنەکی وەستا بوو، هەستم بە ئازاریکی توندو تیزو ناھەموار کرد، دیار بوو کە دەستم تووشی زەرەر هاتبوو. (تووک تامیش) لە ولاتی خۆیدا بوو، دەیتوانی هیزی تر کۆبکاتەو و هەلکوتیتە سەرمانو گەماپۆ لەسەر سەربازەکانی نەهیلێ و لەناو مانبەری، بۆیە بە فەرماندەکانی لەشکری خۆم وت: تا گەماز دراوان بەرگری بکەن ئێمە ئاسوودە نیین، نەهیلن ئەم گەمازوانە تا بەیانی بخایەنێ، ئەگەر سەربازانی دوژمن خۆیان بە دەستەو نەدەن هەر هەموویان بکوژن، لەوانەیە فەرماندەکیان بە هیزیکی زۆرەو بگەڕێتەو بۆ پرگار کردنیان...

ئەو شەو ئازار زۆری بۆ هینام و ئارام نەما، پزیشکی تایبەتی سوپا دەیویست ئەفیوون بەداتی تاکو وەنەوزی بکەم، بەلام چۆن بخەوتما، سەرەنجامی شەپ دیار نەبوو، هەر دەبوا یە هەناسە بە هەناسە هەوایی گۆرەپانی جەنگ بزانم، کەمێک لەشەو رابورد، تا دایگرتم، دواي لەرزێکی زۆرم لێهات، دایانپۆشیم، پزیشکەکەم خێرا خێرا چای سەوزی دەمدەکردو دەرخواردیدەدام بۆ ئەوێ لەرزەکەم نەمیێ. لە گۆرەپانی جەنگەو هەواری سەربازانی دوژمن جانەو راناسا بەرز دەبوو، ئەفسەرەکانی منیش بانگیاندا کردە سەربازەکانیان: بکوژن، بکوژن، هیچ کەس دەر نەکەن. زوو زووش لە مەیدانی شەپەو هەوالم بۆ دەهات، خولەک بە خولەک دانی ئاسوودەتر دەبووم. تاکو نیو شەو جەنگی ترسناک درێژەیکیشا، دواي ئەو، وەرە وەرە هەواری هاتی گۆرەپانی جەنگ نەما. زانییم کە جەنگ بە ئیجگاریو بەسەرکەوتنی ئێمە

كۆتاييها تۈۋە. ئەۋى كۆژا بوو كۆژا بوو، ئەۋىشى زانىبۈۋى بەرگى بى سۈۋە خۇى دابە دەستەۋە لەسەر پەيمانى من گيانى پارىزرا. فەرماندا كە بى يەكە دوو ئوردوۋگە يەك بۇ حەسانەۋەى سەربازەكان دروستبكرى تاكو بۇ بەيانى ئامادەى بەرەنگار بوۋنەۋەى ھەموو پوداۋىكېن، بىرىندارەكان چارەسەر بكرىن، چاۋدىرىى ئەسپەكان بكرىتو ئالىكى باشيان بدرىتى.

گۆرەپانى جەنگ بە ھەزاران لاشەى كۆژاۋان داپۇشرا بوو؛ پىشېنىشەمدە كىرد ئەۋ شەۋە جانەۋەرانى ئەۋ ناۋە بەر بېنە لاشەى سەربازەكان! بەلام بۇ بەيانى خۇشەبەختانە ئاگادار كىرام كە ھېچ لاشەىەك نەخوراۋە، دۋاىى زانىم ھىشتا سەرماۋ سۆلە لە ناۋدايەۋ نەكەمتيار ھەيە نەچەقل، لە ترسى سەرماى كوشندە ھېچ جانەۋەرى بە دەرەۋە نەبوو. دۋاى ئەۋەى بى خەمبۈۋ قايلىبۈۋ كە پزىشكەكەم ئەفۈۋنم بداتى بۇ ئەۋەى بىتۈۋم بخەۋم.

بۇ بەيانى كە خەبەر مېۋەۋە دەستى راستم ئەۋەندەى كۈندەيەك ئاۋسا بوو، بەلام ئازارەكەى كەمتر بوو بوۋەۋە، پزىشكەكەم ھەتۋانى خستە سەر بىرنەكەۋ بەستى. ھەر ئەۋ پۆژە لاشەى سەربازە كۆژاۋەكانمان نىژزان، ئەۋەندە كۆژاۋ زۆر بوو ناچار بوۋىن كە چانلى پانۋ قوۋلىان بۇ ھەلكەندىرېنۋ بشارىنەۋە! لەۋ شەرەدا كە دەمەۋ نىۋەپۇ تاكو نىۋە شەۋ درىژەيكىشا پتر لە بىستۋ حەۋت ھەزار سەربازمان لىكۆژزانۋ بىرىندار بوۋن، بەلام لەشكرى سەد ھەزار كەسى دۈژمەم بە جارېك لەناۋ برد. لەۋ كاتەدا كە سەربازەكانۋ دىلەكان خەرىكى ناشتىنى مردۈۋەكان بوۋن، داۋام كىرد كە ھەندىك لە ئەفسەرە دىلكراۋەكانى (قەبچاق)م بۇ بېنن تا لىيان بېرسىم ئايا (تۈۋك تامىش) بۇ كۈى پۇشتۈۋە، دەكرى لە ماۋەيەكى كەماۋ بە سوپايەكى ترەۋە بگەرېتەۋە؟! وتيان: ئەگەر بەرەۋ باكوۋر چۈۋبى ناتۋانى بەم زۈۋانەۋ بە سوپايەكى ترەۋە بېتەۋە، چۈنكە خىلۋ ھۆزەكانى ئەۋ ناۋچەيە دۇستى ئىمە نىن، بەلام ئەگەر بەرەۋ باشۋور پۇشتىبىۋ گەيشتىبىتە دىۋارى ئاسن، لەۋانەيە لە خىلەكانى قەفقاس لەشكرىك پىكەۋە بىنىۋ بگەرېتەۋە. پىرسىم: دىۋارى ئاسن لە كۈنىيە؟ وتيان دەكەۋىتە نىۋان دەرياي خەزەرۋ دەرياي پەش، چەند دەروازەيەكى گەۋرەى تىدان بۇ

هاتوچۆ کردن. بۆم دەرکەوت ئەو دیوارە هەمان بەرەبەستی (یەئجووج و مەئجووجە) کە زووتر باسیم بیستبوو.

پرسیم: ئایا بە راستی ئەو دیوارە لە ئاسن دروستکراوە؟ وتیان: نەخێر، بەلام نێوان بەردەکان بە گێراوەی قورقوشم قایمتر و پتەوتر کراوە، لەبەر ئەوە پێی دەوتریت دیواری ئاسن. وتم: ئەی بۆچی پێیان نەوتوووە دیواری قورقوشم! وتیان: لەباوو باپیرانمانەووە بیستوویمانە کە پەنگە لە سەردەمی کۆندا بەشتیکی لە ئاسن دروستکراوی. داوای بۆمیان باسکرد کە لە سەردەمە کۆنەکاندا یەکیەک لە پادشاکانی ئێران دروستیکردوووە بۆ ئەوەی خەلکی ولاتی قەبچاق نەتوانن هێرشبکەنە سەر ئێران. بڕیارمدا هەر کە دەستم چاکبێتەووە بچم بۆ بینینی ئەو دیوارە. بەخاکسپاردنی کوژراوان سێ رۆژی خایاند، لەو ماوەیەدا هیچ هەوالێکی (تووک تەمیش) نەبیسترا. چونکە سوارەکانم لە جەنگدا چاک سەرکەوتبوون، لە سەر پەیمان و بڕیاری خۆم، رێمدا نە ولاتی قەبچاق تالانیکەن، هەرچی شتیکی بە نرخ و سووکەلەیان دەستدەکەوت بۆ خۆیان، بەو مەرجە ییەنەووە بۆ ولاتی خۆمان، بۆ ئەوەی لەوێ کەلکی لیوهریگرن، بیکەنە سەرماهیەک بۆ خۆیان و ژبانی خۆیان و مال و منالێان دا بینیکەن. لە کاتی تالانکردندا بە سەربازەکانم پادەگەیاندا هەر کەسێ دەست بێنیتە ژبانی بیکوژن، بەلام لەسەر تالان و بڕو هەرگیز نەچن بەگزیەکتەدا، هەرکەس لە پیشەوە دەستی بە سەر هەرچیدا گرت هی خۆیەتی و بۆ کەس نەهاتوووە داوای بەشی لێبکات.

بۆ ماوەی چوار هەفتە سەربازەکانم لە شار و شارۆچکە و گوندەکانی (قەبچاق)دا سەرگەرمی تالانکردن بوون، هەندێک لە خەلکی ناوچەکە کوژران چونکە بەرەو روویان بوو بوونەووە، هەندێک سەربازی منیش کوژرا بوون. پاگوێزانی ئەو هەموو تالانییە بۆ ولاتی خۆمان کاریکی ئاسان نەبوو، بە تەبەتی لە رێی وشکانەووە چونکە لەوانەبوو خاوەنەکانیان رێمان پێیگرن، بیرم لە رێی دەریا کردووە، چونکە نزیکتر بوو، دەستی هۆزو خێلەکانیش نەدەگەیشتە تالانەکە. وەرزی بەهار هاتە پیشەوە، هەموو لایەک سەوز بوو، هەرچی گەگەل و رانە مەپو رانە بۆن هەبوون و بەبەردان بۆ سەر دەریا، سەوزە گیا خۆی گرتبوو، لەبەر ئەوە کێشە ی ئالیکو لەوێ نەهاتە گۆپی. بەوەی

باشبوو که له که ناری دهریادا کۆمه لئی جامباز ناماده بوون، ژماره یهکی زۆر مه پو گایان لیکریینو به ره و باشووری کینوی قافو ئیران پینش خویان دانو، به و جۆره تاراده یهکی زۆر کینشه ی راگوێزانی گاو مه پو مالاتمان له کۆلبوووه. دوا ی چوار هفته ی تالانی، برینه که ی دهستم پتر هه ویکردو ماوه ی ده رۆژ بهردهوام تا دایگرتم. بۆ پاراستنی ژبانم شاره زایانی ده ورو پشتم وایان به باشتر ده زانی که دهستی راستم بپردریته وه! رۆژنیکیان پیاوینکی پیر که خه لکی ناوچه که بوو هات بۆ بینینی برینی دهستم، وایان بۆ باسکرد بووم که ئه و پیاوه له پزیشکیدا زۆر شاره زایه و ئه زموونی زۆره. گه لیک سهرنجی زامه کهیدا، پاشان وتی: ئه گهر (گیای قازیاخی) بخه یته سهر برینه که ت چاکده بینته وه. تا ئه و کاته ناوی ئه و گیایه م نه بیستبوو. داوام کرد که زوو ئه و گیایه م بۆ پهیدا بکری. ههر چهنده که مێک وهرز خوشبوو بوو، به لām هینشتا ئه و گیایه سهری دهرنه هینابوو، ههر چۆنیکبوو گیای ناوبراو به وشکی پهیدا کراو به پینی رینمای ی پیره میرده که پۆژی دوو جار ده مخته سهر برینه که مو ده به ستر، دوا ی سی رۆژ نیشانه ی چاکبوونه وه له دهستمدا دهرکهوت، پاش چهفته یه که به ته واهه تی دهستم چاکبووه وه! له پاداشتی ئه و پیره میردا هه زار لیرم پینبه خشی، سهره پای ئه وهش ئه و گونده ی ئه و ی تید بوو پارێزراو فه رمانده رکرد که هیچ سهریازیکم توخنی ئه و دییه نه که ویت. منیش له و رۆژه وه تا ئیستا که خه ریکی نووسینه وه ی بیره وهرییه کانم ناتوانم به دهستی راست بنوسم، به لām باش شمشیری پینبه کار دینم!

که دهستم به ته واهه تی چاکبووه وه چووم بۆ بینینی دیواری ئاسن، ده گه ز به رزو سی گه ز پانبوو، به به ردی گه وره گه وره و چاککراو دروستکرا بوو، بۆ یه کگرتنی به رده کان و چینه کان گیراوه ی قورقوشم به کار هینراوه، له هه ندی شویندا دیواره که وێران بوو، دوا ی تین په ربوونی رۆژگاریکی زۆر له بهر باران و به فرو سه رما و گه رما دهر وازه ئاسنه کانی نه ما بوون. به راستی ئه و دیواره به ریه سستیکی زۆر مه زنبوو له پووی خه لکی زۆر دپو شه پانیی قه بچا قدا! پیم سه یر بوو له جیات ی ئه و دیواره که به په نجا سال ته واه بووه و پاره یه کی ئیجگار زۆری تیا خه رجکراوه و به رده وام پینج سه د هه زار کرێکارو باشوه ستای چاک کاریان تیا کردوه، به لئی پیم سه یر بوو له جیات ی ئه و هه موو

ئەرکه دژواره ده‌بوايه پادشایانی ئیران ولاتی (قه‌بچاق) یان خاپوور بگردایه‌ی
خینله‌کانیان له‌ ناو‌بردنايه بۆ‌ئوه‌ی هه‌تا هه‌تایه ئیران له‌ مه‌ترسیی هینرشیان
پارێزراو بێت.

به‌ره به‌ره هه‌وای به‌هاری خوشتر بوو، به‌فرتوایه‌وه، رنگه‌ی کێوی قاف
کرایه‌وه، (شیخ عومه‌ی) کوپم گه‌یشه لامو به‌ یه‌کتر شاد بووینه‌وه. به‌ره له‌وه‌ی
دژ به‌ له‌شکری قه‌بچاق بکه‌ومه‌ جه‌نگه‌وه، له‌ دلی خۆمدا گله‌ییم له‌ کوپه‌که‌م
ده‌کردو سه‌رزه‌نشتمده‌کرد، به‌لام که به‌ چاوی خۆم سه‌رسه‌ختی و خۆپاگری
ئه‌وانم بینی، زانیم شه‌پکردن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا ئاسان نییه‌و شیخ عومه‌ریش
ناچار بووه که له‌ (بابولئه‌بواب) بمینیته‌وه و گیر بخوا.

ئوه‌و بوو وه‌رزێ به‌هار هاته‌ پێشه‌وه‌و ئیمه‌ش له‌ ولاتی دوژمندا بووین،
ترسی ئه‌وه‌مان هه‌بوو که (تووک تامیش) به‌ له‌شکرێکی به‌هینزه‌وه یه‌خه‌مان
بگیریت و شه‌پێکی ترمان پێبهرۆشیت. بریارمدا کیشه‌ی هه‌موو دیله‌کان
جێبه‌جێبکه‌م، ئنجا به‌ره‌و (ماوه‌پانه‌نه‌ه) بکه‌ومه‌پێ. پێیانم وت: ئه‌وه‌ی
ده‌توانی باسه‌رانه‌ی خۆی بکه‌بلینی، ئه‌وه‌یشی ناتوانی سه‌رانه‌بدات ده‌بیت بێته
ناو له‌شکری منه‌وه، ئه‌گینا ده‌کوژیت! ... هه‌ندیک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کان سه‌رانه‌ی
خۆیان داو ئازاد کران، هه‌ندیکێ تریان هاته‌ ناو له‌شکره‌که‌م، به‌لام هه‌ندیکیان
قایل نه‌بوون ببنه‌ سه‌ربازی من، منیش فه‌رماندا که‌له ملیان بدریت. دوا‌ی
پرسو رایه‌کی نۆرو لیکۆلینه‌وه‌و تۆیژینه‌وه‌ی قوول، وامان به‌ چاکزانی که‌له
رینگه‌ی باکووری ده‌ریای خه‌زه‌ره‌وه‌ خۆمان بگه‌یه‌نینه‌وه‌ ولاتی خۆمان.

پازدهیه مین بهش

گه رانه وه بۆ ماو پراڠه ننه هرو به لای کولله !

پیش ئه وهی له (قه بچاق) به پریم، تا قمیکم پیشخستنی بۆ کۆکردنه وهو ئاماده کردنی خۆراکی ئالیک، دوو تا قمیشم کردنه پیشهرو بۆ وهرگرتنی هه هه والیکو زوو گه یاندنی به من. له دواوه هیچ ترسینکم نه بوو چونکه له باتی غار بالمانده گرتو له توانای هیچ سواریکدا نه بوو به تۆزی و لاخه کانیشماندا بگاته وه، له هه مان کاتدا بۆ چاودیریی ئهم لاو ئهو لامان چاویکممان کردبوو به ههزار چاو. تا گه یشتینه رووباری (طه رخان) هیچ رووداوێک نه هاته کایه وه که شیایوی باسبێ. له وی هه والده رانم ئاگاداریانکردم که له سه رکه ناری رووباری ناو براو بازاریککی گه وره کراوه ته وه بۆ به کرێدانی ئه سپو ئیسترو حوشت، کارگیران و خاوه نانی بازارکه به نزیکبوونه وهی منیان زانیبوو، داوای ئامانیا ن کردبوو، هه والیان بۆ ناردم که ئاماده ن باجیککی به جی و شایسته بدن به و مه رجه ی هێرشنه که نه سه ر ئهو بازاره ... منیش وه لامم بۆ نارده نه وه که ئیمه ریبوارین و لاقی که س ئا که ی ن، به لام ئه گه ر هه ست به فروفیل و ته له که و داوێک بکه ی ن بازارکه ته ختده که ی ن.

داوای ئه وهی گه یشتینه بازارپی ناو براو بۆمان باسکرا که هه موو سانی داوای توانه وهی به فرو به سه ته له ک ئهو بازاره گه وره یه ده کرێته وه له هه موو لایه کی ئهو ناوچه یه وه زیاتر له سه د ههزار که س رووی تیده که نه و هه موویان خه ریککی کرین و فروشتنی کالای هه مه چه شن. سه ربازه کانم ئاگادار کرد بوون که به هیچ جوړیک ده سدیرێژی نه که ن، ئه گینا سزای سه خت ده درێن، باشبوو رووداوێکی ئه وتو پووی نه دا. له سه ر رووباری (طه رخان) پردیک دروستکراو بوو هه موو پایه کانی به له مبوون، داوای ئه وهی پرده که مان تا قیکرده وه بۆمان ده رکه وت زۆر قاییم به هیزه، بواردما له شکره که م به سه ریا به پرێته وه. رووباری ناو براو زۆر گه وره نه بوو، رووباری (جه یحون) ی ئیمه پینج ئه وه نه ده ی ئهو ده بی.

داوای به پرینه وه مان هه ستمکرد که ئیتر مه ترسیی گه وره مان له سه ر نییه، به که ناری ده ریای خه زه ردا به ره و پۆژه له لات، پاشان به ره و باشوور رویشتم تا گه یشتمه رینگه یه کی سه ره کی که بۆ سه مه رقه ند ده پویشتم، داوای ئه وه هیواشتر

دەپۇشتىن چۈنكى گەيشتىبۇمە توركامانستان دەمزانى رىنگەيەكى بى ترسە، لەگەل ئەۋەشدا زۆر ئاگادارى خۇمانبويىن چاۋدىرىي مەمو لايەكمان دەكرد. لەسنىيەمىن پۇژى مانكى (شەردا) لەو كاتەدا كە بەپۇۋە بووين، لەباشوورەۋە ھەورنىك دەرگەوت، كەم كەم نىزىكبۇۋەۋە ئاسمانى داپۇشى، تىشكى خۇر ئەما، نىۋەپۇي رۇشنى كىرد بە شەۋە زەنگى نوۋتەك، كە سەرم بەرز كىزدەۋە سەرنىجەدا ھەور نىيە، بە ھەزارەما جانەۋەزى بالدار بەزى ئاسمانيان گرتىبو، لە باكوورەۋە بەرەۋ باشوور دەپۇشتىن. قا ئەۋ پۇژە ھىرشى كۈللەم نەدىبو، پەنا بە خوا ئەۋەندە زۆر پىر بوون تۇسقالى تىشكى پۇژ ئەدەكەۋتە سەرزەۋى، ئەسپەكانمان ترس دايگرتىن دەيانخىلاند، لە ترسا گيانداراتى بىابان ھەلدەھاتىن، ترسى ئىمەش لە ھى ئەۋان كەمتر نەبو. يەكى لە ئەفسەرەكانم وتى: ئەي ئەمىر ئەگەر ئەم كۈللەيە ھىرشىكەتە سەركىشتوكال و باخەكانى (ماۋەپائەننەھەر) ئەمسال قاتى و گرانى دەيىت! وىم: كارى دەستى مۇۋف چارەسەرى ھەيە، بەلام لەگەل كارى خۇادا ھىچ ناكىرت.

ئەۋ پۇژە تا خۇر ئاۋا بوون شەپۇلى كۈللە بەردەۋامبو، شەۋىش ھەمان رەۋ. نىزۇۋەكىشناۋ گۈنمان لە قەرى بالەكانيان بو، بۇ پۇژى دوايىش تاكو ئىۋارە بە ھەزاران ھەزار كۈللە لە رەۋدابوون، بۇ شەۋىش تاكو بەيانى بى پىشوو ھورۇمىيان بەردەۋامبو، بۇ بەيانى پۇژى سىيەم رەۋى كۈللە كۇتايىھات. كە گەيشتە يەكەم لائەي كۇترى نامەبەر ھەۋالم زانى كۈللە بەرپوۋەتە ھەمو كىلگەۋ باخاتى ولاتەكەم، بۇم نووسرا بو: كۈللەكان لە ژمارەى لمى بىابان زۆرتىن! بى گومان خۇم ھەمو ئەفسەرەۋ سەربازەكانم خەم دايگرتىن. كە گەيشتىنەۋە (ماۋەپائەننەھەر) سەيرمانكرد لە ھىچ لايەكەۋە سەۋزايى نەماۋە، تەنانەت دەشت و دەرۋ ھەمو لەۋەرگەكان كەلە سالىكدا سى ۋەرز ئەسپىۋ ئازەلمان تىدا دەلەۋەراندن ئەۋەندە پوۋتەنىبوون دەتوت ھەرگىز لەۋ ئاۋچاخەدا گيا سەرز نەبوۋە!

كە گەيشتە سەمەرەند، نەنانەۋاخانەيەك ھەبو، نەدەنكىك گەنم لە بازاردا دەستدەكەۋت، ھەمو خەلكەكە مات و سەرگەردانبوون، ئەزىۋى خەمبارىيان گرتىبوۋە باۋەش، بارودۇخى شارەكانى تىرىش لە ھى سەمەرەند خراپتر بو، بەھىچ جۇرى نان دەست نەدەكەۋت. مەن دەمزانى گەنمى پاشەكەۋتكرۋا تا

کۆتایی چواره مین مانگی سال به شده کات، به لام ئوانه ی گه نهمیان هه بوو له ترسی گیانی خویان نه یانده و ئیرا بیفرۆشن. هه موو خوارده مه نییه که له بازاری سه مه رقه ندا. ده گمه نبوو بوو، به هیچ جۆری ئالیکی له وهر ده ست نه ده که و، ناچار خاوهن ئاژده لو مه و مالاته کان گه لو رانه کاننیهان به ره و ناوچه دووره کان بردن به و هیوا یه ی بگه نه له وهر گه و ده شتی سه و، له بازاری سه مه رقه ندا به هیچ جۆری گوشت ده ست نه ده که و. فرماندا هه موو ئه سپو ئیستره کانی له شکر بگه یه نرینه له وهر گه کانی کابولستان بۆ ئه و ی له برسانا نه مر. ئنجا بریارمدا به پنی توانا، له رووباری (سه یحون و جه یحون) دا، راوه ماسی بکریت تاکو خه لکی له برسانا نه مر. فرماندا که هه موو زه و ییه وهر ده کانی به ره ئه و دوو رووباره بکرین به گه نه و جۆ به ئاوی رووباره کان ئاو بدرین، ئومیدم زۆر بوو که به ره بوومی باشمان هه بیته و کای گه نه و جۆ که ش بۆ ئه سپو گاو ئاژده لکانمان دا بین بکه یین. له سه مه رقه ندو هه موو شاره کانی تریشا جاپردا که ده ولته گه نه و جۆ ده کپی، بۆ نرخ ی سه دمه ن گه نه، به مه نی ولاتی (ماوه را ئه نه ره) سی مسقال ئالتوون، بۆ نرخ ی سه د مه ن (جۆش یه ک مسقال و نیو ئالتوون دانرا، ئه و که سه ی دان و ئیله ی هه یه ده توانی ته نه ا سی مه ن بۆ خۆراکی خۆی و مال و منالی به یلته وه، هه ر چی شی زیاده ده بی به و نرخه زۆره دیاریکراوه بیفرۆشی به ده ولته، ئه گینا خوینی به فیۆ ده چیته و مالی شی هه لآنده بی! پیشنویرته کانی مزگه وته کان ئاگادار کران که بریارو بانگه وازی من به ئایه تی قورئان و فره مووده ی پیغه مبه ره وه (د.خ) به جه ماوه ری مزگه وته کان راگه یه نرین.

له ولته کانی ده ورو بهرمان ته نه ا هه ر خوراسان ده ی توانی یارمه تیمانبدات، بۆ ئه و مه به سه ش ده سه یه کی شاره زام ناردنه ئه و ی بۆ کرینی دان و ئیله و ناردنه و ی، داوام کرد که به ئه سپو حوشر بیگه یه نه سنووری ولاتی خۆمان، پاشان به گالیسکه بگه یه نرته شاره کان. له هه مان کاتدا سه ره پرشتی کیلگه کانی گه نه و جۆم ده رکرد و ده بوا یه دلنیا بم که جۆگه ی ته واه له پووباره کانه و لیدرا و بۆ ئاودانیان، هه ره ها هانی هه موو جووتیارانم ده دا که هه مه چه شن به ره می هاوینه داچینن، چونکه ده مزانی هه ره به ره می که بخوریت له تی نی نه بوونی و قاتی که مده کاته وه. دوا ی که مپوونه و ی ئاوی

رووبارەكان، سۆزى خۆى مەزن پتر كەوتەكار، لە مانگى (سەرەطان) و مانگى (ئەسەد) دا چەند جارێك بارانى باش بارى، ھەموو بېستانەكان گەشانەو، دانەوێلە لە خەم رەخسا. لە مانگى (سونبۆلە) دا گەنەو جۆ پىنگەيشتن و گولەكانيان پىرپىر بوون. جووتياران زوو بە زوو دروینەى خۆيان كرد. ئەوھەندە دانەوێلە زۆر بوو كە نرخى سەد مەن دابەزى بۆ تاقە يەك دینار، ئىتر پىوېستى نەكرد دانەوێلەى خوراسان بىكۆم. ڕەو ئەسپى ئىستەرەكان، گاكەل و پانەمەرو پانەبەزەكان ھىنرانەو بۆ لەومەنگەو دەشتە شىنەو بوو، سوپاس بۆ خوا، دووبارە ھەرزانى كەوتەو ناومان و دۇنياو بى خەمبوو، بەرھەمى ئەو سالەمان زۆر لەبەر چاۋو ديار بوو.

لە پاينزو زستانى ئەو سالەدا ھەموو كاتى خۆم تەرخانكرد بۆ بەمىز كردنى لەشكر، ژمارە و لانەى كۆترى نامەبەرم لە سەرانسەرى و لاتدا فراوانكردن، لە بارەى ئەو و لاتانەو كە كەوتبوونە باشوورى دەريای خەزەرەو چەند كتيبيكەم خوێندنەو داوام لە پىسپۆران كرد لىكۆلینەو توژینەو زۆترم بۆ نامادە بكەن. ئەو كتيبانەى خوێندنەو ھەموو زانیاریەكان تىدا نەبوو، ھەر بۆ ئەمۆنە، مەن بىستبووم لە (طەبەرستان) كە دەكەوێتە باشوورى دەريای خەزەر، گەلێك دەژى پىستى بەورو پلنگو گاكۆى لەبەر دەكەن، لە دارستاندا دەژىن، خواردنەيان گيانلەبەرى دارستان و ميوەى بىشەيەو لە ھىچ كەس ناترسن و كەس نەيتوانىو و لاتيان داگیر بكات؛ دىوى سپى، كە لە شانامەى فیردەوسیدا باسكراو، لەو مەللەتە بوو. ھەرەھا بىستبووم لە ولاتى (گەيلان) دا گەلێك دەژى كە خۆراكيان برنجىكى زۆر خوشبۆيە، جوانترین و شوخترین ژنانى سەرزەمین لەو ولاتەدا دەژىن، چونكە ئەو جۆرە برنجە خوشبۆيە دەخۆن. بىستبووشم لە باشوورى دەريای خەزەردا ولاتى (طالش) ھەيە، پیاوانى ئەو ولاتە ھەموو كەلەگەتەو زەلام، قىز و ریشيان تا بەر ئەژنۆيان بەرپوونەتەو، پىستى گيانداران دەپوشن، سواری گاكۆيى گەورەو شاخدار دەبن، كە ھەر شاخىكيان چەندان لقوێلە لىدەبێتەو، يان گالىسكەيان لىدەبەستن و بۆ كاروبارى خۆيان بەكارىدینن، ھەمیشە لەگەل سەگى درندەدا دەژىن كە ھەريەكەيان ھىندەى و لاخىك دەبى، ھىچ كەس نەيتوانىو ئەو پیاوانە بخاتە ژىر پكىفى خۆیەو. بە راستى زۆر مەراقمبوو بچم بۆ ئەو ولاتانەو لەو

زانبارییانە دلتیابم کە بۆم باسکرا بوون، دەشمویست بزەنم دەتوانم بیانخەمە
سەر قەلەمڕەوی خۆم!

شەوانی زستان لەگەڵ راوێژکارەکاندا باسی لەشکرکێشی و هەنگاری
پێویستی داها تووم دەکرد. بڕیارمدا لەبەرەوپێشچوونما قوناخ بە قوناخ کۆتری
نامەبەرم پێبێ و زۆر تر راگرم بۆ ئەوەی لە کاتی تەنگانە و لیقەماندا داوای
یارمەتی لە سەمەرقەند بکەم، ئەمە سەرەپای ئەوەی کە بۆ کاروبار و پێویستی
خۆم بەکارم دەهێنا. دەموویست لە بەهاری سالی ئایندەدا بەرە و ولاتەکانی
باشووری دەریای خەزەر بکشینم و هەموویان داگیر بکەم، پاشان خۆم بگەیەنمە
ئازربایجان. نەمدەزانی داوی ئەوە چی بکەم، ئایا بەرە و رۆژناوا بپۆم و خۆم
بگەیەنمە دیجلە و بەغداد داگیر بکەم، یان بەرە و باشوور بپۆم و بە جۆرنیک (شا
مەنصور موزەففەر) ی فارس تەمبیکەم کە هەرگیز نەوێری قسە ی ناشرین
بەکەس بڵێت.

شازده‌های بهشت

له‌که ناره‌گانی دهریای خه‌زهردا

له سه‌ره‌تای وهرزی به‌هارددا (شیخ عومهر)م له جیی خوم دانوا به له‌شکرینکی سه‌ده‌هزار سواره‌وه به که‌ناری رووباری جه‌یحووندا به‌ره‌و دهریای خه‌زهر که‌وتقه‌پئی. له‌و وهرزه‌دا به‌ویستو فرمائی خوی گه‌وره ئه‌و رووباره مه‌زنه ئاوه‌پوی خوی گۆپی، له جیاتی ئه‌وه‌ی به‌ره‌و رۆژئاوا بپوات، ریی رۆژه‌لاتی گرت به‌ره‌و هاته‌ ناو (ماوه‌پائه‌ننه‌هر)، نه‌گهر وا نه‌بویه نیوه‌ی ولاتمان بیابانی وشکو برنگده‌بوو. (که‌مناویی دهریای خه‌زهر له‌و رۆژه‌وه ده‌ستی پیکردوه که رووباری جه‌یحوون ئاوه‌پوی خوی گۆپی _ مارسیل بریون). که له دهریای خه‌زهر نزیک‌بوینه‌وه رووباریکی زور گه‌وره‌مان لیدهر که‌وت ئه‌ویش (رووباری تورکان)بوو؛ ئه‌وه‌نده ئاوه‌ستا بوو که به هیچ جورهی نه‌مانتوانی لیده‌یین. هه‌ندیک له دانیش‌توانی ئه‌و ناوچه‌یه ئاگاداریانکردین که بواری په‌رینه‌وه سی فرسه‌نگ له خوار‌تره‌وه‌یه، ده‌بویه دوو حه‌فته چاوه‌پوان‌بوینایه تا ئاوه‌بنیشینه‌وه ئه‌وسا ده‌مانتوانی له رووباره‌که بده‌یین. نه‌گهر به‌له‌می ته‌واومان ده‌ست‌ه‌وتنایه، یان دارستانی گه‌وره هه‌بویه بۆ ئه‌وه‌ی به‌له‌م دروست‌بکه‌یین، به پردی به‌له‌م کارمان جیبه‌جیده‌بوو. بیستبووم له‌و شوینه‌دا که رووباری ناو براو ده‌پژینه دهریای خه‌زهره‌وه ده‌بیست به‌ده، تا پازده لقی بچوک، له‌و ئاسته‌دا په‌رینه‌وه ئاسانه. چه‌ند رینگه‌وانیکی شاره‌زمان له‌ته‌ک خوماندا بردن تاگه‌یشینه‌ شوینی باسکراو، وه‌ک باسیانکرد وایوو، دواي په‌رینه‌وه به‌ره‌و باشوور رۆیشته‌ین تا گه‌یشینه‌ ده‌شتیکی سه‌وزو به‌رین، گیای سه‌وزو جوان ده‌گه‌یشته ژئر سکی ئه‌سپه‌کان، ئه‌و ناوچه‌یه له‌باشترین له‌وه‌رگه‌گانی ولاته‌که‌م سه‌وزتر بوو، نه‌گهر سه‌رقانی به‌ره‌و جه‌نگ نه‌بوومایه ده‌ست‌وورمه‌دا که چه‌ند رۆژی بمینینه‌وه‌و خومان و ئه‌سپه‌کانمان چاک چاک به‌ه‌سینه‌وه. پینچ رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک به‌و ده‌شته‌دا رۆیشته‌ین که سه‌رانسه‌ر دانیش‌توانی تورکمان‌بوون، جار به جاریش هه‌ندی له سه‌ره‌ک خیل‌و تیره‌کان به چه‌ند به‌رخیکه‌وه ده‌هاتنه‌ لام، منیش خه‌لاتمه‌کردن و دل‌نیامه‌کردن که ئازادن و که‌س لاقه‌یان ناکات. دواي ده‌شتایی سه‌وزو به‌رین گه‌یشینه دارستانیکی زور به‌رین و فراوان، خه‌لکی ناوچه‌که ده‌یانگوت: ئه‌و

دارستانه شه و دنده گه و رهو بهرینه که شه سهری دهگاته شه پهری دنیا!
 دارستانه که زور چپو ترسناکبوو، پاسه وانی باش باشم ناردنه سهر داره
 بهرزه کان بۆ شه و ی ئاگامان له دهوړو بهرینی و د لنیابین که هیچ له شکرینک له پر
 په لامارمان نادات. جارجار دهنگی سهیرو سامناک بهرگویمان دهکوت،
 وامانده زانی که په نجا ههنگارینک لیمانه وه دووره، دواپی بۆمان دهکوت شه
 جوړه دهنگانه هی دهنگدانه وهی خودی دارستانه که یه به لایه نی که مه وه
 فرسه ننگینک لیمانه وه دووره. رۆژنکیان گه یشتمه بهرترین شوینی دارستانه که،
 له پر دهریای (خه زه)م لیدمه دهکوت، تا شه کاته دیمه نی و سهیرو سه مه رهو
 جوانو رهنگینم نه دیبوو، به هه موو لایه کی ئاسودا دهریای ئاسمان لیکیاندا بوو،
 رهنگی ئاوی هه موو لایه کی گرتبو وه وه، شه و دنده سهرسامی شه دیمه نه بی
 وینه یه بوومو کاری تیکردم نه متوانی دریزه به پۆیین بدهم، ماوه ی یه
 سهعاتی ته و او به وردی سهرنجی شه دیمه نه رهنگینه مدا. به راستی هه که س
 دهیه وی دیمه نیکی و ببینی که هه رگیز له یادی نه چیت با بچیته
 (ئه سته رئاباد) و له و یوه به وردی پروانیته دهریای خه زه ره وه!.. شه رۆژه بۆ
 یه کهم جار که دیم ئاسمان وه کو گومەزینکی گه و رهو ئاوی به ده یا وه نووسا وه،
 بۆم دهکوت که شه زه و یه ی ئیمه خره! پاش ماوه یه که له پیرین گه یشتینه
 شویننک وتیان: هه کاتی بته وی به رهو (عیراقی عه جه م) بکه یته ری، لیره وه
 به رهو باشوور برۆ. له کاته دا من نه مده ویست رووبکه مه عیراقی عه جه م، وام
 پنباشتر بوو به رهو رۆژئاوا برۆم.

باران دهستی پیکرد، به جوړینک دهباری دهتگوت لافاوه که ی نووچه، خۆمان و
 شه سپه کانمان له ژیر درهخته کاندایه نامانگرت. چوارشه وو چوار پۆژ له
 سهریه که بارانباری، وامان لیها ت هیزمان له بهر بر، شه گه ره له و ماوه یه دا
 له شکرینک په لاماریبدا ینا یه له ماوه یه کی که مدا له ناویده بر دین. دواپی چوار رۆژ
 باران وه ستایه وه و خۆره لات و هه و ا گه رمیکرد، سروشتی شه ناوچه یه وایه،
 که بباری زور سارده، که هه تاویش بکه وی زور گه رمه. دواپی شه و ی
 خۆشیکرده وه، ریمانگرت بهر، تا کو گه یشتینه ناوچه ی (طه بهرستان) پیوا وانی
 شه ناوچه یه هه موویان که له گه ت و زه به لاجین، هه موو گا کانیشیان زور زه لامو
 به هیزن، هه موو دانیشتوو وانی له ناو جهنگه لی بهریندا شه زین، پیوا وه کان پیستی
 گیانله بهران له بهر ده که نو توو که سه رو ریشی دریزیان بهر دا وه ته وه، هه ریه که
 تهوړینکی له سه رشانه بۆ پاراستنی خۆی له دوزمنو گیانداری درنده، هه ره وها

بۆ دارپرینو ریکردنەوێ لە ناوچە زۆر پڕوچەرماندا. هەندیکیشیان لە باتی تەور کۆتەکیکی سامناک و گەورە دەخەنە سەر شانیان، دەتوانن بە یەک کۆتە بەوریەک بکوژن. لە (طەبەرستان) دا شیرو بەورو پلنگ زۆرن، تیکرا ژمارەى شیرەکان زۆرتەر، لە هەندیک شوێنیشا ژمارەى بەورەکان لە ژمارەى پشیلەکانى (سەمەرقەند) زۆرتەر.

ژنانى ئەو ناوچەى وەکو پیاوێکەکان بەلای بەرزو بەهیکەلن، سواری گە دەبوون و لە گەلیشیا دەدان. لە (طەبەرستان) لە جیاتی ئەسپ گە بەکار دەبریت. ئەو ژنانە زمانى بالەندەو گیاندارانى دارستانیان دەزانى، لە مەشدا توانای حەزەرەتى (سەلیمان د.خ) هاتەوێ یادم. خەلکى ئەو ناوچەى لەو باوەرەدان کە رەچەلەکیان دیوێ دەچنەو سەر دیوى سپى! هەموو میرەکانیان بە ناوى دیوێ و ناوێراون. کە گەیشتمە ئەو ناوچەى سەرئەجەدا بە هیچ جۆرێک سەلمان لیناکەو هیچ نەرخێک بۆ لەشکرەکەم دانانین! وام بە باشزانى لەگەڵیاندا دۆستیم، هەر ناکۆکییەک لە نێوانماندا سەرى هەلدا بە بۆ ئێمە مەترسییەکی گەورە دەبوو. ئەمیرەکانى ناوچەکەم تیگەیاندن کە دۆستى ئەوانم، رێبوارم و گوزەر دەکەم، بێجگە لە خۆراک و ئالیک پێویستم بە هیچ نەبێ، ئەوانیش هەر چەندیکمان بوستایە دەیانخستە بەردەستمان، بەلام لە جیاتی گەنم بڕنجیان داينى چونکە ئەوان هەر بڕنج دەچێن و بڕنج دەخۆن، هەروەها شەکرى زۆریشمان کوێردەو، چونکە لەو ناوچەدا قامیشى شەکر ئێجگار زۆر.

سەیر لەو دایە کە پیاوانى (طەبەرستان) ناتوانن سواری گە زەلامو سامناکەکانیان، چونکە هەر پیاویک لە هەر گایەک نزیکبێتەو، گاکە خراب پەلاماریدەدات، گەر بێگاتى دەیکوژى! تەنها ژنانیان بە هیمنى و لەسەر خۆ سواریان دەبن. زۆر جار خەلکەکە بۆ سەیر کردنى شەپەگا کۆمەڵدەبەستن، ژنان گاکان دەپازێتنەو دەیانبەنە گۆرەپانى شەپ، هەر جارەى دوو گە بە شەپ دەدرێن، هیڤى سەخت و ناھەموار و ترسناک دەکەنە سەریەکتەر، دواى چەند خۆلەکیک یەکیکیان لە پەلوی دەکوێت و ئێتر هەڵناسیتەو، جارى واش هەبە هەردووکیان تیا دەچن.

رۆژێکیان، کە بەکەنارى دەریادا دەپوێشتین، کۆماریەکی گەورە ئیسقانى سپیمان بینی، دانیشتووانى ئەوى وتیان: چوار سال لەمەوبەر جەردەى دەریا بە بیست کەشتییەو لە باکوورى دەریای خەزەرەو هاتنە سەرمان، هەموو بە شیرو تیرو کەوان دەجەنگان، ئێمەش بە تەورو کۆتەک کەوتینە وێزەیان،

گه لیکمان لیکوشتن، نه ویشی خوی گه یانده گه شتییه کان بوی دەرچوو، ئیتر لهو رۆژهوه هیچ جهردهیهکی نهیوئراوه توخنی ئەم ناوچهیه بکهوی، ئەو ئیسکو پروسکەش شوئینه واری جهرده کوژراوه کانه.

له (طه بهرستان) دا به رادهیهک بهرهم، نارنج و پرتەقال زۆره که پیا ناگه ن بپرن، به نرخیکی زۆر ههزانیشت دهرۆشری، به لām له ولاتی ئیمه دا که مهو زۆر گرانیشه. لهوی خواوهنی باخاتی نارنج و پرتەقال داوا له خهک دهکەن که به نازمهروی خویان لیکه نهوهو بخۆن. له بهر نه بوونی کپیارو زۆری نارنج، دانیشتووانی به بار دهیهینن، ناوه کهی دهگرن، له قازان و مهنجەلی گهوره دا نهوهندهی دهکولینن تا ده بیه خهستهیهکی رهش، نهوهنده ترشه هیچ کهس ناتوانی تو سقالیکی بخاته سهز زمانی، زستانان بۆ تامی چیشته به کار دهبری. طه بهرستان ولاتی گروگیای پزیشکییه، وهک دهوتر نزیکهی بیست ههزار جوړ لهو گروگیایانهی لیه، ته نانهت ئەگەر ههزار جوړیشی لیپوئیت دهشی به ناوهندی دهرمانی جیهان دابنریت. زۆربهی دهرمانه کانیان دهناردن بۆ عیراقي عهجهو لهوی دهرۆشراو.

گه یشتینه ناوچهیهک پیا ن دهوت (چل دهره)، رینگه وانه شارهزاکان وتیان: ئەهی میر، هه کاتی نازمهزو بکهی دهتوانی له ریی باشوورهوه بپوی بۆ بینینی قه لای (قه سیری خان) که یهکیکه له قه لای گهوره کانی سهز به ریبازی (ئیسماعیلیه) و سی سهد سال له مهو بهر دروستکراوه، ئەو قه لایه نهوهنده سهخت و گیره که پیش سهد سال (هولاکو) دواي ده، یانزه سال گه مارۆدان و برسیکردن جا توانی دانیشتووانی ناچار بکات خویان به دهستهوه بدهن، نهویش له ملی هه موویانی دا، به لām له بهر قایمی شووه دیواره کانی نهیتوانی بیرووخینی!.. مهخابن له بهر مهترسیی دانیشتووه دپونه بهرده کانی ئەو ناوچهیه و سهختی رینگاو چهو دۆلی زۆر قوول و ناهه مواری، ههز چهند کردم کو شام نه موئرا ریی ئەو قه لایه بگره بهر، له بهر نهوه ئەو بیروکهیهم له سهزما دهکردو به رهو رۆژ ناوا درێژهم به ری دا. ههروا به ناو دارستانی بی کوتاییدا رۆشیتین و رۆشیتین تا گه یشتینه ولاتی (گهیلان) خه لکی ئەو ولاته وهکو هی (طه بهرستان) که له گهت و زه لām نه بوون، ههز چنده موسلمانن، به لām (رووباری سپی)، که رووباریکی زۆر گهورهی نهوینی، به خوای خویان دهرانن، کاتی گه یشتینه رووباری ناوبراو هیشتا لافاوی نهیشتبووه، ئەو رووباره که نزیك دهریای خهزمر ده بیهتوه ده بی به ۱۰-۱۵ لاقو جا ده پزیتته دهریاوه. شاری

رەشت گەورەترین شاری گەیلانە، ناوەندی ولاتەکش شاری (لاهیجان)ە، لەو شارە شەو بەرەو دەریا پڕۆی دەگەیتە بەندەری (گوتم) کە گەورەترین بەندەری دەریای خەزەرە، کە گەیشتمە ئەوێ پتر لە دوو سەد کەشتی تێدا بوون، هەر یەکە لە ولاتیکەو هاتبوو، کالای ولاتی گەیلانیان دەبرد بۆ ولاتانی تر. گەورەترین بەرەمی ئەو ولاتە ئاوریشمە، ئەو بەرەمی ئەوەندە زۆر نایابە بەشی خەرجی هەموو جیهان دەکات! دواي ئاوریشم برنجی عەنبەری گەیلان زۆر ناودارە، ئەوەندە بۆنەکەیم پێ خۆشبوو، دەستوورمدا کە بەکەشتی برنجی زۆر لە چەلتووکی گەیلان ببری ت بۆ ولاتی خۆم تاکو لەوێ بجینریت.

ئەو ئەو کەسە کە بەسەر هاتی من دەخوینیتەو، بزانی کە من (ته‌یموور)م، ئەوێ جەنگیزم، بە ناو هیسانی من خەلکی هەڵدەلەرز!... من لە ولاتی گەیلان رامکرد! ژنە جوانەکانی گەیلان ناچاریانکردم کە هەلیم!... لە هیچ لایەکی ئەم سەر زەمینەدا ژنانی و اجوان نابینرین، ئەگەر بلیم گەیلان بە هەشتی پڕ لە فریشتەو حۆری، لیم مەگرن! هەر هەموویان روخسار سپی، سپی پیشتو چاوو پڕۆ رەش، یان چاو شین و قەلەو خڕپن، وتیان هۆی ئەوێ کە خواوەندیان برنج و ماسییە. وتم: ئەو بۆچی پیاوێکان وەک ئەوان جوان نین! خۆ ئەوانیش هەمان خواردن دەخۆن!... من وای بۆ دەچم شتێک هەر هەیه کە ئەو ژنانە لە ژنانی دیکە جواتر. جا بۆ ئەوێ ئەو ژنە نایابو دانسقانە خۆم سەربازەکانم لە خشتەنەبەن، دوور لە شارە گەورەکانی گەیلانەو ئەوردووگەم هەڵدا.

بێجگە لە شاری لاهیجان، شاریکی تری گەورە هەیه کە ناوی (ئەسپو هبودان)ە، هەر هەموو دانیشتوانی سپیو شیبوون، وتیان: کە لە دایکدەبن تا رۆژی مردن هەر بەرگی سپی لە بەردەکەن، نوێن و راخەریشیان سپین. ئەگەر گەیلان ولاتی حۆری و فریشتە بێ، و شاری (ئەسپو هبودان) جوانترین و رازاوەترین ژووری ئەوێ... پیاوێکانیش بە هەمان شیوە قۆزو جوان. هەموو خەلکی شار چاویان شینبوو. وتیان کە ژن نادەن بە بێگانه، تەنیا لە ناو خۆیان ژنخواستو ژنەیان هەیه، بۆیە رەگەزی خۆیان پاراستوو هەموو چاوشین. هەروەها وتیان: شارەکە بە ناوی میریکی دیرنەو ناوێ. پێشەو گەورەو بچووکی خەلکی شار پەرور دەکردنی کرمی ئاوریشم و ئاوریشمچینیبوو. چەند جاری سەرم لە کارگەکانی چینی ئاوریشمدا، هەموو جارێکیش وتەکی (مەولەوێ)، خاوەنی (مەثنەوێ) دەکەوتەو یادم کە دەلیت: (دروستکراو لە

دروستکەر جوانتره!) ئەگەر خواوەنی (مەثنەوی) زیندوو بوایه له (قوونیه) وه دەمناردە (ئەسپو هېودان) تا له کارگەکانی چینی ئو شارەدا به چاوی خۆی ببینایه که (دروستکەر له دروستکراو جوانتره) و ئهوهی له نێوان پهنجەکانی ژنانی ئهویوه دهردهچی، گهرچی زۆر نهرمو سفلتو جوانه، به لām گیانی تیانییه، چاوی نییه تا سهیری مرۆف بکات، به لām ئهو فریشتانهی ئهو پارچه ناوڕیشمانه دروستدهکەن گیانیان ههیه، چاوی شینیان ههیه، نابێ پیاوی جهنگاوهر چاویان تیبری، چونکه وردو خاشیدهکەن و رێی جهنگی لیدهگرن!..

لهو شارەشدا تهنه دوو روژ مامهوه، بهخۆمو لهشکر مهوه له ژنه جوانهکانی شار دوور کهوتینهوه و بهرو و لاتێ (طالش) یان (طه لشان) کهوتمه رێ بۆ ئهوهی ئو پیاوانه ببینم که دهیانگوت بههێزترین پیاوانی و لاتانی دهوور بهرو که نارهکانی دهريای خهزهن، ههروهها بزانه نایا دهتوانن لهگه لهما پهنجه بپینکن یان نا!.. که گه یشتمه ئهوی و لاتێکی جیاوازترم بینی، پیاوانو ژنان هه موو بالا بهرزو بههێز بوون، لهو وهرزهدا تهنه هه عهیبی خۆیان داپۆشیبوو، ئیتر هیچیان له بهردا نه بوو، وتیان له وهرزی زستاندا چهرو پنیست دهپۆشن. دهنگی پیاوانیان ئهوهنده گه وره و بههێز بوو له دامینی کێوێکه وه بۆ دامینی کێوێکی تر له گه ل یه که تێدا دهووان. سهگی ئهو و لات هیندهی ئه سپێک گه وره و بههێز بوو، گالیسکه یان لیده به ست. گا کێوی زۆریان هه بوون، له وهرزی زستاندا گالیسکه یان لیده به ست و باریان پیده کێشن، به لām له به هارو هاریندا به ره لایان دهکەنه ناو دارستانه به رینه کان. چوومه شارێک که پێیان دهگوت (خه شم)، میره که ی ناوی (داعی) بوو، پێشوازی لیم کردو بهر له وهی بگه مه شار له بهر پیمدا گای سه ربهری، بۆ ناخواردنیش گوشتی گا کێوی برژاویان بۆ دانام. دوا ی ناخواردن به داعیم وت: که چه ند پیاوێکی به هێزی طالش بانگبکات تا له گه لیاندا پهنجه شکاندنه و بکه م. (داعی) وتی: خالۆمیران ئه م کاره مه که، چونکه ئەگەر تۆ پهنجهی نهوان بشکێنیت هه شتێک له گه وره یی تۆ زیاد ناکات، ئەگەر نهوانیش لیت بهر نه وه بۆ من شووره ییه، گوایه چون ده کری میوانی مهزن و خوشه و یستمان به زینری! وتم: ئه ی پیاوی چاک، مه به ستم ئه وهیه که شان و باهووی خۆم تاقیبکه مه وه بزانه هێزی جارانه ماوه یا نا!.. ئنجا فهرمانیدا که دوو پیاوی به هێز بهینن، ههردووکیان شانپان و سنگدهر په ربوو بازوو زلبوون، یه کێکیان رنکی خۆم که له گه تبوو، ئه ویت یان کورتر بوو. ئاماژه م بۆ یه که میان کرد که لیم نزیکبیت هه، به شێوه زاری طالش که به شیکه له زمانی

فارسی، پێم وت: تۆ وابزانە لەگەڵ پیاویکی لە خۆت کەمتر! پەنجە دەپێکی، تا زۆرو هیژت تێدا یە هەولێدە کە بێبەزینی! هەردوو قاچم راست و چەپکردن و هەر پێنج پەنجەم درێژکردن و لەگەڵ پەنجەکانی پیاوەکەدا یەکانگیر بوون. پیاوەکە زۆریدا یە بەرخۆی و نەبەردیی زۆری کرد، بەلام دەرەقەتە نەهات، پاشان وردە وردە زۆرم بۆ هیناو تا سەر ئەژنۆی دەستیم لارکردەو، هاواری خوشی لە کۆپا بەرز بوووە. پاشان پیاوەکە وتی: ئەهێ ئەمیر، تۆ زۆر بەهێزی!... منیش چەند لێرە یەکم پێبەخشی و زۆر پێی خوشبوو. ئەوێتیان وتی: هاوێلە کەم لەمن زۆر بەدەست و بەهێزتر، گومانێ تیا نییە منیش دەبەزینی، لەبەر ئەوە لەگەڵتا پەنجە ناپێکم!... ئەویشم خەلاتکرد. شتیکی تر کە سەرنجی راکیشا جۆرە درەختیکبوو چەند گەلایەکی درێژو پانی هەبوون! هەندیکیان چەند هیشوویەکی گەورە گەورەیان پێدا شۆپ بوو بونەو هەر هیشوویەکی دوو سەد تا سێ سەد میوەی سەوزی وەک خەیارێ باریکی پێو بوون، وتیان: ئەوانە دار مۆزن، درەختی مۆز تەمەنی هەریەک سالتەو ئەو سالتەش بەر دەدات، ئیتر وشک دەبێت، بۆ بەردەوامیی داری مۆز، بە ئەندازەی لەپی دەست توێکلی لاسکی دارە مۆزەکە دەبن و لە زویدا دەینیژن...

چه ههدهیه مین بهش

چون به غدادم داگیر کرد؟

له ولاتی (طالش) دا زۆر نه مامهوه، ویستم بهرمو (به غداد) بهریم و نهو شاره داگیر بکهه که (هولاکو) داگیریکردبوو، به (داعی) م وت: هه کاتی ویستت داوای یارمه تیم لیبکهو زوو فریاده کهوم، نه گهر خویشم پیم نه کرا بیم یه کێ له فهرمانده کانه له گهل هه ندیک سهربازدا ده نیرم. هه چهنده طالش راسته وخو له سهر رنی (ماوه را نه نه هه) نه بوو، له گهل نه وه شدا له وی دوو قوله م بو هیلانه ی کوتری نامه بهر دروستکردن بو نه وه ی به هوی نهو کوترانه وه په یوه ندیم به (داعی) یه وه هه بی.

به درزیایی لیواری ده ریای خه زهر رینگه ی رۆژه لاتی باشوورم گرت بهر، به ناوچه ی (شیفت) دا تپه پریم بو (قه زوین) له ویشه وه بو (کرماشان) نا که ناری رووباری (دیجله) بهرده و امبووم بی نه وه ی روو داویکی نه وتو بیته کایه وه. به چهندان شاردا گوزهرمانکرد، هه موو میرو فهرمانپه و داو دانیشتو: ان پیشواز یان لیده کردین و خو لکیان ده کرین، به لام له بهر نه وه ی نه وه نده ده ستا ان نه ده پویشته ئه رکه نه ده خسته سهریان، هه ر چیمان بو یستایه به پاره ده مانکری. ته نها داواکاریم لییان هه ر نه وه بوو که له ولاته کانیانا قوله ی لانه ی نامه بهر دروستکه مو سهر په رشتیکه ریان بو دا بنیم.

پیش نه وه ی بکه هه رووباری (دیجله)، سی رۆژ له وه بهر دوو دهسته پیشپهروم نارده بوونه پیشتر، یه که میان ناگاداریکردم که سوپایه کیان دیوه، بۆم ده رکه وت (به غداد) له هاتم ناگاداره بۆیه له شکر هاتووه بو پیشگریتن. نه متوانی بزانه ژماره ی سوپای دوژمن چهنده، له بهر نه وه به جیا جیا میوانداریی دوو که سی خه لکی ناوچه کهم کرد که هه ر دوو کیان عه ره ببوون، هه ر یه که یان پینچ سه د دینارم دایه تا کو برۆن ده رباره ی ژماره و چه شنی چه کو پۆشاکو فهرمانده ی سوپای دوژمن هه موو زانیارییه کم بو بینن. په یمانیشم دانی دوا ی ته واکردنی کاره کیان هه ر یه که پینچ سه د دیناری تریان بده می. بی نه وه ی به یه کتر بزانه و له ئیشی پیسپه رراوی یه کتر ناگادار بن هه ر دوو کیان بهر نیکردن. له هه مان کاتیشا دووه مین دهسته ی پیشپهروانم راسپاردن که هه ر چۆنیکبووه. خو یان بکه یه ننه سوپای دوژمن و چهند نه فسه ریکیان لی

بەدیلبگرن بۆ ئەوەی زانیارییان لێوەرگیرن، بە تاییبەتی دەربارەی چۆنییەتی زەویی ناوچەکە ژمارەیی رووبارەکان و ئاستی ئاویان و بواریەکانیان. ئەوە بوو نۆ سال دواتر لە شاری (دیمەشق) دا بە (ئەبن خەلدوون) م وت کە خەلکی ولاتی رۆژناوا بوو، دەربارەی سروشت و زەویی ولاتەکانی باکووری ئەفریقا کتێبێک بنوسی، تیایدا بە فراوانی باسی ھەموو شاخ و گرد و رووبار و دارستان و شار و شارۆچکە و دیھاتەکان بکات، کتێبەکە بە جۆری کتێبێک کە بیخوینمەو و ھەستبکەم خۆم لەو ولاتانەی رۆژناوایم.

سەربازانی دوو دەمین دەستەیی پیشەرھوان دوو جار خۆیان گەیاندە سوپای دۆژمن، بۆ ئەوەی ھیچ بە ھیچ بگەن، ئەوانەیی دەسپیشخەرییان کردبوو کوژران. بۆم دەرکەوت کە فرماندەیی سوپا و سەربازانی دۆژمن لە ھەموو روویەکەوە زۆر بە توانان. دواي چوار رۆژ (ئەبو سەعادە)، کە یەکیکبوو لەو دوو سیخوڕانەیی ناردن بۆ زانیاری، گەپایەو، وتی: سوپای بەغداد دوو سەد گالیسکە و دوو سەد مەنجەلیقی ھەن، ژمارەیی سەربازانی سەدو بیست ھەزارە، پازدە ھەزاریان سوارەن، فرماندەیی سوپاکەش میری بەغدا، چەکیشیان بریتیە لە شمشیر و تیرکەوان و فووتەک. پرسیم فووتەکی چییە؟! وتی: لولەییەکی درێژ و بۆشە تیریکی ژەھراوی لە زارەکی دەبەستری، کە بەھیز فووی پێدا بکەیت تیرەکە زۆر بەگۆڕ دەردەچێت و دۆژمن دەپێکی، دواي چەند رۆژێک سست و ئیقلیجیدەکات. بۆ یەکەمین جار بوو کە ناوی (فووتەک) ببیستم و روو بە رووی دۆژمنێک بێمەو کە گالیسکەیی جەنگ بەکاربێتی. لە (ئەبو سەعادە) م پرسی: ژەھری ئەو تیرە ژەھراوی چییە؟! وتی: لە گۆماوەکانی ھەر دوو بەری دیجلەدا ھێلکەشەیتانۆکەیی زۆر کۆ دەکەرنەو و دەکوژن، لینجاوەکیان جیا دەکەرنەو و دەخەرنە بەر ھەتا و تا کەمێک خەستەبێتەو پاش سورکردنەو، ئینجا نووکی تیرەکە لەو لینجاوە خەستەدا پادەدرێت و ژەھراویدەبێت. پاشان سیخوڕەکی تریش کە ناوی (وہجیھوددین) بوو گەپایەو و ھەمان زانیاریی بۆھێنام، بەم جۆرە لە ھەموو زانیاریەکان دۆناووم. دیسانەو پیشەرھوانی خۆم بە تەواوی ھەمان زانیارییان بۆھێنام.

بۆ ئەوەی ھیزی سوپای بەغداد تاقیبکەمەو، بڕیارمدا سەربازەکانم و اخویان پیشانبدەن کە ھێرشدەکەنە سەر دۆژمن، بۆ ئەو مەبەستەش سی بەشم جیا کردنەو، ھەریەکەیان پێنج ھەزار سوار بوون، قۆلی راست و چەپ و ناوھراست، چوونە پیشەو. لەناو جەرگەیی گۆڕەپانی سوپای دۆژمنەو درانە بەر

مه‌نجه‌نیق، ئەوە‌نده بەرد بە‌سەر سوارە‌کان‌ما باری که ناچار بوون بوە‌ستن. له پ‌شت هەر مه‌نجه‌نیقیکه‌وه ته‌پۆ‌لکه‌یه‌ک به‌ردی گه‌وره‌و گران هه‌ل‌درا‌بووه‌وه، سه‌ربازانی دو‌ژمن خ‌ی‌را خ‌ی‌را مه‌نجه‌نیقیان پ‌ر له به‌رد ده‌کردو به‌سەر سوارە‌کان‌ما ده‌بارین، هەر به‌ردی سوارێکی ده‌ک‌وش‌ت، ئە‌گه‌ر نه‌شیک‌وش‌تایه له په‌لو پۆی ده‌خ‌ست. له قۆ‌لی راسته‌وه گالیسه‌که‌کان ه‌یرشیان‌کرده سه‌رمان، به راستی چه‌کیکی ترسناک‌بوون، هەر گالیسه‌که‌یه‌ک چوار ئە‌سپی زه‌به‌لاحی لی‌به‌سترا بوون، له پ‌یش ئە‌سپه‌کانه‌وه دوو تیره‌کی زۆر قاییم چه‌سپ‌کرا بوونو رمی زۆر تیرۆ به‌ ب‌ر‌شتیان لی‌قایی‌م‌کرا بوون، له ن‌ی‌وان ئە‌سپه‌کانو رمه‌کان‌دا دیوارێکی دارین هه‌بوو نه‌یده‌ه‌یش‌ت تیرو رم بگاته ئە‌سپه‌کانو بکوژ‌ر‌ین. کاتی‌ک گالیسه‌که‌کان به‌ گو‌پ ه‌یرشیان‌ده‌ه‌ینا رمه چه‌سپ‌کراوه‌کان ئە‌سپه‌کانو سه‌ربازه‌کانی ئ‌یمه‌یان ک‌ون‌او ده‌رده‌کرد‌و ده‌یان‌ک‌وش‌ت‌ن. به راستی گالیسه‌که‌کانی له‌شک‌ری به‌غ‌داد زۆر ترسناک‌بوون، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا نا‌ته‌واوییه‌کیان هه‌بوو، ئە‌ویش ئە‌وه بوو که زوو زوو ده‌وه‌ستان، چون‌که هەر کاتی رمه‌کان ده‌چه‌قینه سه‌ربازو ئە‌سپه‌کان لاشه‌وه‌که‌لاک به‌ رمه‌کانه‌وه ده‌مانه‌وه‌وه ده‌بوونه به‌ر به‌ست‌یک له ر‌ئی گالیسه‌که‌کان‌داو نه‌یان‌ده‌توانی پ‌تر به‌ره‌و پ‌ن‌شی ب‌ر‌و‌ن، جا ئ‌ا‌ژوو‌وه‌رانی گالیسه‌که‌کان ناچار ده‌بوون پ‌شتاو پ‌شت گالیسه‌که‌کان به‌ره‌و دوا‌وه به‌رن بۆ ئە‌وه‌ی لاشه‌ی کوژ‌را‌وانو که لاک‌ی ئە‌سپه‌کان له رمه‌کان ده‌ری‌ننه‌وه، ئە‌وسا جاریکی تر ه‌یرش‌به‌که‌نه‌وه. ک‌تی گالیسه‌که‌کان ده‌وه‌ستان ئ‌یمه ده‌مان‌توانی له‌م لاو له‌و لاوه ه‌یرش‌به‌ری‌نه به‌سەر ئە‌سپه‌کانو له‌ناویان‌به‌ر‌ین، ده‌بوو له‌و پ‌ینا‌وه‌شا ژماره‌یه‌کی زۆر له سه‌ربازه‌کانمان بکه‌ینه قوربانی، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له سه‌ره‌نجامی ئە‌و جه‌نگه‌ش د‌ل‌ن‌یا نه‌بووم، نه‌م‌ده‌ویست ئە‌و قوربانییه به‌دم.

کاتی سوارە‌کان‌م له قۆ‌لی چه‌په‌وه ه‌یرشی نه‌به‌ردیان کرده سه‌ر سوپای دو‌ژمن، ئە‌وه‌نده تیر باران‌کراین که هه‌ندی‌ک سوارو ئە‌سپمان له‌ناو چوون! بۆ‌م ده‌رکه‌وت دو‌ژمن زۆر به‌ه‌یزه‌و چاک خ‌ۆی ئ‌اماده کرد‌وه، ئە‌گه‌ر رووبه‌رو، یه‌که‌و راست ه‌یرش‌م‌ب‌کردایه، له‌وانه بوو له‌شک‌ره‌که‌م ب‌قه‌وتایه، بۆیه دوا ب‌ه‌ریارم ئە‌وه بوو که ده‌وران‌ده‌وری سوپای دو‌ژمن بگرم، بۆ ئە‌وه‌ش به‌ پ‌ی‌ویستم زانی ر‌ئی باکوور بگرمه به‌ر تا‌کو دو‌ژمن وات‌ی‌ب‌گات له ه‌یرش‌کرد‌ندا بۆ سه‌ر به‌غ‌داد پاشگه‌ز بوومه‌ته‌وه‌و گه‌پاومه‌ته‌وه. له که‌ناری رووباری دی‌ج‌له دو‌ور که‌وته‌وه بۆ ئە‌وه‌ی دو‌ژمن چاوی لی‌مان نه‌بی‌ت پاشان ر‌ئی دو‌ورو در‌ی‌ژ‌ی باکوورم

گرفته‌بهر پینج شمو پینج پوژ له‌سەر یهك ریمان بری تا گه‌یشتینه شووری (بابل)، ئهو شووریه سهرێکی له‌سەر دیجله‌یهو سهرێکیشی له‌سەر فوراته، پادشای ناوداری بابل (به‌خته‌ننه‌سر) دروستیکردوه بو ئه‌وه‌ی خێله‌کانی باکووری میزوپوتامیا نه‌توانن په‌لاماری ولاته‌که‌ی بدن. کاتی گه‌یشته شووری بابل وێرانبوو، له‌هه‌ندی شویندا شوینه‌واری مابوو. له‌و ناوچه‌یه‌دا گه‌رساینه‌وه که‌مێک پشوماند، پاشان فه‌رماندا له‌سەر رووباری دیجله به به‌لام پرد دروستبکړیت. سهر‌بازه‌کانم هه‌موو به‌له‌مه‌کانی ناوچه‌که‌یان کوکړدنه‌وهو به ته‌خته‌ی باشو قایم و نه‌ستوو پێکه‌وه به‌ستران، سواره‌کان به‌ریزه‌شوی ئه‌سپه‌کانیان گرتیوون و په‌رینه‌وه. دوا‌ی په‌رینه‌وه‌ی دوا سوار، فه‌رمانده‌ر کرد که پرده‌که تیکبهریت تاکو له‌و شویندا شوینه‌واری په‌رینه‌وه‌مان نه‌می‌نی. پاشان به په‌له‌ریی باشوورمان گرت به‌ر، نه‌وه‌نده خێرا ده‌ریشتین که‌س نه‌یده‌توانی پێشمانبکه‌ویت و فه‌رمانده‌ی سوپای به‌غداد ناگادارکات، چونکه ده‌مویست له‌ نا‌کاو بده‌م به‌سەر میری ئهو ولاته‌دا. پینج فرسه‌نگمان مابوو بگه‌ینه به‌غداد و ده‌ستام تاکو سهر‌بازه‌کان و ئه‌سپه‌کان بێرێک ماندوویه‌تیان ده‌رچیت. که سهر‌بازه‌کان خه‌وتیوون، ده‌سته‌ی پێش‌ه‌روان هه‌والیان بو هی‌نهام له‌که‌ناری رۆژه‌لاتی دیجله‌وه له‌شکرێک ده‌په‌ریته‌وه بو که‌ناری رۆژئاوا. هه‌ر خێرا هه‌موو سهر‌بازه‌کان له‌خه‌و هه‌لسی‌ندران بو ئه‌وه‌ی به‌ر له په‌رینه‌وه‌ی هه‌موو سوپای به‌غداد به‌خۆی و هه‌موو جبه‌و جبه‌خانه‌ی گه‌وره‌یه‌وه‌ریی لی‌بگه‌ری‌ن و په‌لاماری‌بده‌ین، ئه‌گه‌ر دره‌نگی‌بک‌رایه نه‌مانده‌توانی بجینه ناو به‌غداوه. ده‌ستووردا به ئه‌فسه‌ره‌کانم جه‌نگاوه‌رانی دوژمن له‌ناو به‌رن، شاری به‌غداد بگه‌رن، ده‌ست به‌ تالان‌کردن نه‌که‌ن تا فه‌رمانی‌انده‌ده‌می، ده‌بی چوار جو‌ر دوو‌کان له‌ چه‌پاو کردن بیاری‌زێن، یه‌که‌م زه‌ه‌نگه‌ر، دووه‌م شیر‌گه‌ر، سێیه‌م دوو‌کانی ئاو‌ریش‌م‌ه‌ستن و چینی و ئاو‌ریش‌م‌ه‌ف‌روش، چواره‌م سه‌پاجی.

من بیستبووم که چاکترین جه‌واهر سازانی ولاتی ئێران له به‌غدادان، کالای ئاو‌ریش‌مینی به‌غداد جوان و نایابه‌و سه‌پاجه‌کانی ئهو شاره‌ بی‌هاوتان، له‌سەر رێبازو ره‌وشی خۆم که رێزم له‌ پێشه‌سازان ده‌گه‌رت، به‌ریاردا ئه‌وانه تالان نه‌کړین و بیاری‌زێن.

نه‌وه‌نده هه‌له‌ته‌ی سواره‌کانم گورج و به‌هێزو نه‌به‌رد بوو به سه‌عاتی که‌مه‌تر ئهو هه‌موو هێزه‌ی دوژمنیان له‌ناو برد که په‌ری‌بووه‌وه نه‌م به‌ری که‌ناری دیجله،

بەم جۆرە ڕینگەیی بەغدادمان بۆ کرایەوه. بەشیکی لە هیژەکانم لە کەناری رووبارە کەدا هێشتەوهو بەهیژەکانی ترهوه ڕینی شارم گرتە بەر. ئەو ڕۆژەیی پێم خستە ناو شاری بەغداد (٦٤١) سالی تەواو بوو خەلیفە مەنصوریی عەبباسیی دروستیکردبوو. شارەکه بۆ شوورەو بۆ دیوار بوو، (هۆلاکۆ) لە سالی (٦٥٦)دا شوورەکانی رووخاندن و دوا خەلیفەیی عەبباسیی شکی کوشت.

بەغداد بە شاری کۆشکی تەلاران ناسرا بوو، چۆمە سەر بەرزاییەک تا چاو بڕیدەکرد لە هەر دووبەری دیجلە کۆشکی لە ژمارە بەدەر دیار بوون کەلەسەر دەمی خەلیفایەتیی عەبباسییەکاندا دروستکرا بوون. ئەو شارە بۆ ماوهی (٥١١) سال پایتەختی هەموو ولاتی ئیسلامبوو، ماوهیەکیشت پایتەخت گۆنیزاوەتەوه بۆ (سامەرا). پرسی کۆشک ئەوەندە درێژ بوو بوووە تا گەشتبوو کەلاوەکانی شاری (مەدائن) کە حەوت فرسەنگ لە بەغداوە دوور بوو، لە دروستکردنی ئەو کۆشکاندا گەلیک کەرەستەیی وێرانەیی (مەدائن) بەکار هێنرا بوون. کۆشکەکان هەر یەکەیان رەنگینکی جیاوازی هەبوو، لەکاتی خۆرەلاتن و خۆرناو بووندا وەک جواهری رەنگاوریەکیان دەنواند. مەرمەری سپی، یان خشتی رەنگاوریەکی لە دروستکردنی کۆشکی دەسەلاتدارەکاندا بەکار هێنرا بوون کەلە عیراقي عەجەم و فارس و کرمان و یەزدەوه هێنرا بوون.

کە گەشتە ناو شاری بەغداد، داوام لە سەربازەکانم کرد پشوو بدەن و بچوینەوه تا بتوانن پێشی ئەو لەشکرە بگرن کەلە کەناری ڕۆژەلاتی دیجلەدا بوو. فەرماندەیی ئەو هیژمە کەلە کەناری دیجلەدا دامنابوو، ناوی (قەرەگۆز) بوو، پیاویکی کورتە بالای تیکسەرایی چوار شانە بوو، لە سەرەتادا سەربازێکی ئاساییبوو، لەبەر ئەوەی زۆر بە جەرگی لێهاوتو بوو بەرە بەرە پلەیم بەرزکردەوه، ئەوەندە ئەمەکار بوو، هەمیشە نامادە بوو لە پێناوما گیانی خۆی بەختبکات. ئەو فەرماندەییەم هەوالی بۆ ناردم کەلە نیوان هیژی ئەو سوارانی دوژمندا شەڕێکی سەخت بەرپا بوو و داوای یارمەتییکردبوو. بۆم دەرکەوت کە میری بەغداد بە هەمان شیوەی ئێمە پردی دروستکردبوو، سوارەکانی پەریوەتەوه، لەوانە بوو پیادەکانیشی سەرگەرمی پەریوەتە بن بۆ ئەوەی پەلامارمانبەن.

داوی ئەوەی چۆمە ناو بەغداوە گەلیک لە کەسوکارو خزانەیی میری بەغدادو ئەفسەرەکانیم بە دیلگرتن و خستە زیندانەوه وەک باریتەگەلمدانەوه. پێش ئەوەی بۆ یارمەتیدانی (قەرەگۆز) بکەومەری، پەيامم بۆ نارد کە هەوال

بگەیهنیتە ئەمیری بەغداد، ئەگەر هیژش نەو سستی نییە کە سوکاری ئەمیر
 ئەفسەرەکانی دەکوژم. دوو کوپو سی کچی میری بەغدادو چەندان کوپو کچی
 ئەفسەرەکان لەناو بارمەتەکاندا بوون، ئەگەر میر درێژە بە هیژشەکی بدایە،
 بەبەرچاری خۆی ئەفسەرەکانیەو هەمویانم دەکوشتن. بە گەیشتنی هەوایی
 ناوبراو میر سستیوو، ئەفسەرەکانیشی سارد بوونەو، میری بەغداد نوێنەریکی
 ناردە لای قەرەگۆز بۆ گفتوگۆو رێککەوتن، من ئەو کارەم بە قەرەگۆز سپاردو بۆ
 خۆم ناگام لە شار بوو نەبادا لە ناگاو لە لایەکی ترەو هێرشبەکنە سەر شار. لە
 هەمان کاتدا ئەمزانێ ناکرێ دوزمن بە شیوەیەک رسواو ناوێد بکریست لە تاو
 ناوێدییەکی دەسبەرداری مالو منالو هەموو شتیکی بێتو دەست بکاتە
 هیژشەردن. قەرەگۆزم راسپارد بە ئەمیری بەغداد بۆ ئەوێ ناستی سەر
 بکریست دەبێ مۆلەت بە سەربازەکانی بدات، بلۆهیان پێبکات، دواي ئەوێ
 دایا بووم کە سوپای نییە، هەموو بارمەتەکان ئازاد دەکەو دەیاننێرمەو بۆ
 لای میرو ئەفسەرەکانی، سەبارەت بە مەرجهکانی تریش کە پەییوەندییان بە
 لایەنی داراییەو هەیه دواتر گفتوگۆ دەکەین.

میری بەغداد ئامادەیی خۆی پیشاندا بەو مەرجهی دایا بێت سەرو مالی
 دانیشتیوانی شار پارێزراون. منیش وەلام بۆ نارد: ئەگەر تۆو دانیشتیوانی
 بەغداد ئامادەبێ سەرنامە بدەنی ئەک تەنها سەرو مالی دانیشتیوان پارێزراون،
 بەلکو من لەم شارە دەڕۆم، تۆش وەکو جاران هەر میری بەغداد بە. میری بەغداد
 پرسى: بێ ئەو باجو سەرنامە چەندە کە داوایدەکە؟! وتم: نیوەی زیرو زیو،
 نیوەکەى تری بۆ خۆتان. میر پرسى: چۆن باوەرت پێبکەم کە پەیمانەکان
 دەبەیتەسەر، وە ئەگەر بلۆه بە سوپاکەم کرد چیم لە دەستدێ؟! وتم: بە
 قۆرئانی پیرۆز سویندت بۆ دەخۆم، قۆرئانی بەرێزترین شتە کە سویندی
 پێبخۆم، ئەگەر بلۆهت بە سوپاکەت کرد، من بارمەتەکان بەردەدەم، ئەگەر نیوەی
 زیرو زیوی خۆتان دایەمن لە تالانکردنی ئەم شارە چاو پۆشیدەکەم لەگەڵ
 لەشکری خۆمدا دەڕۆم فەرمانرەوایی بەغداد بە خۆت دەسپێرم.

من ئەمیری بەغداد بە پیاویکی شیاوو بە توانا دەزانی، بۆ کەلکی سوودی
 خۆم وام بە باش زانی لەسەر فەرمانرەوایی بمانیتەو. بێسارمدا دواي
 باجوهرگرتن، لە بەغدا دەرچمو رێگەى فارس بگرەم بەرو سزای سۆلتانی فارس
 بەم کە نابەجێی بەمن وتبوو. میری بەغداد لەشکری خۆی مۆلەتداو بلۆه
 پێکرد، بەشیکی لەشکرەکەشی کە لە خێلو مۆزەکانی باکووری میروپوتامیا

بوون، گەڕانەوه بۆ ولاتی خۆیان. دواى ئەوەى لەو هەنگاوه داینا بووم، بارمەتەکانم ئازاد کردو چوونەوه لای کەسو کارى خۆیان. دواى ئەوه سەرەى باج و سەرانه هاته پێشى. جەواهر فرۆش، شیرگەر، ئاوریشمچنو سەرچەکانم لەسەرانه بەخشین. بۆ یەکەم جاریش کە ئەمیری بەغدادم بینی، پێم وت: کە دەبێ خۆی لە پێش هەمووندا نیوەى زێڕو زیوی خەزینەى خۆى بدات، نیوەى زێڕو زیوی دانیشتووانىشم بۆ کۆیکاتەوهو بەمادتى. خەزینەى میر لە تۆماردا نووسرا بوو، نەیدەتوانى هیچى لێبشاریتەوهو بە تەواوەتى نیوەى خەزینەکەى خستە بەر دەم. بۆ کۆکردنەوهى زێڕو زیوی دانیشتووانىش میر پێشنیاریکرد کە پێوه رێک دابنێ و خۆى ئەو کارە بکات. منیش ئەو پێشنیارەم پەسەند کرد، چونکە بە راستى بۆمن نەدەکرا بزانم هەر یەکە لە دانیشتووانى بەغدا چەند زێڕو زیوی هەیه، بە زەبرو زەنگیش نەدەگەیشتمە ئەنجامى بەجێ، ماوهیهکى زۆرى پێدەچوو تا لەو شارە گەورەیه ئەو هەموو زێڕو زیوه کۆیکەمەوه، من دەموست هەر ئەو سالە بگەمە ولاتی فارسو بە سولتان بسەلمێنم کە ناتوانی جێنێو بە من بدات!

رۆژێکیان میرى بەغداد هەوائى بۆ ناردم کە بە تەواوەتى هەموو باج و سەرانه وەرگیراوه کەس نەماوه نەیدات. میر پێنج سەدو پەنجا هەزار مسقال زێڕو دوو ملیۆن دووسەد هەزار مسقال زیوی لەبەر دەمما دانا، هەندیکى دراوى وردە بوو، برێکیشى کەلوپەلى جوانیبوو، وەکو قاپى چێشتخواردنو کەوچک، لەبەر ئەوەى حەرامە، فەرماندا هەموویان بتوێنرنننەوهو بکڕن بە دراو. دواى کۆکردنەوهى باج و سەرانه میر میواندارییکردم، دواى نانخواردن هەندى کەنیزەکى عەرەبى جوان هاتنە ناوهراستى کۆپەوه، لەگەڵ ئاهەنگى عوودو رەبابو چەنگدا کەوتنە سەما. لە میرم پرسى: ئایا بۆ ئاهەنگو رابواردنى خۆت ئەم ژنانە هاتوونەتە ئێره، یان بۆمن؟! وتى: بۆ ئەوه هاتوون لەگەڵ جەنابتانا خوش رابوین، هەر کامیکیان بە دڵە هى خۆتە. وتم: من حەز لە چارهى سەماکەرو بیستنى عوودو رەبابو چەنگ ناکەم، پێیان بلى با بپۆن! من تۆبەمکردووه کە لە رابواردنەوه بە دووربم، تا ئەمەمپۆش ئەو تۆبەیهەم نەشکاندووه، هیوادارم تا دوا هەناسەشم نەیشکێنم. میرى بەغداد فەرمانیدا کەنیزەکەکان بپۆن. دواى سەعاتێک ویستم بپۆم، لەو کاتەدا قاپێکى زێڕیان هینا، هەندیک جەواهرى تیندا بوو، میر وتى: ئەم جەواهرە دیاریى منەو بۆ یادگار پێشکەشتانیدەکەم، لە خەزینەى خۆما دەرمانیواوه، هیوادارم لێم

وهرگری، منیش جهواهره کهم وهرگرتو قاپه کهم دایه دواوه. میرو کوپه کانی و گهلنیک له خانه دانانی به غداد بۆ ماوهی پینچ فرسهنگ له گهلما هاتن، میر وتی: ههرکاتی به میوانی بییت بۆ به غداد به خیر بییتو ریزت له سهرسهرمان. که له به غداد گه پامه وه پاییز بوو، ده مویست به زووترین کات بگه مه ولاتی فارس، بۆ شه مه به ستهش ده بوایه پیشتر بگه مه کرماشان. ده بی شهوش بلیم، له بهر شهوشی سهربازه کانم به غدادیان تالان نه کرد، لهو زیرو زیوهی که وهرمگرتبوو به ششی هه موو شهفسهرانو سهربازه کانمدا.

ههژدهیه مین بهش

به دهریه ندی پاتاقدا بۆولاتی فارس

که بهرو کرماشان دهپۆیشتم گهیشتینه ناو دهریه ندیک که به دهریه ندی (پاتاق) ناویدهرکردوه، دهستی پیشپهوانم ناگاداریانکردم ژمارهیهکی زۆر له سوارو پیاده له دهریه ندی نهو دهریه ندان و لهوانهیه دورژمین. دواى ههوازانین و لیکۆلینهوهی زۆر پیشپهوان ناگاداریانکردمهوه که نهوانه هه ندیک خیل و هۆزو تیرهى ناوچهى کرماشان، دهلێن دهزانین نه میر تهیموور به چهنده ها بارى زېږو زیوهوه له بهغداوهوه گهراوه تهوه، نهگهر دهیهوئى سهرى سهلامهتبی هه مووی دانئ، جا لیرهوه بروت!

نهو زېږو زیوهی له بهغداد دهستمکه وتبوو زۆر نه بوو، بهلام دیار بوو زۆر دهنگیدا بووهوه، نهگهر تهنها یهک مسقالیشم بهینایه نهمدههیششت لیعبسیئنو نهمده دلئ.

نهو دهریه نده نهوه نده سهخته نهگهر دهریه ندی بگیریئت و سوپایهک بیهوئ پیا بروت مهگهر دواى زیانیکی زۆر بتوانئ تیپهپئ، چونکه بیجگه له تیر باران له ههر دوو لاره تاقمیکی کهم دهتوانن له لاپاله سهخته کانهوه بهرد تلۆرکه نهوه ژمارهیهکی زۆر بکوژن؛ له بهر نهوه فهرمانی گهرا نهوه دا، بهلام دهستی دواوهی لهشکره کهم ناگاداریانکردم سه رهتای دهریه ندهکه، که لیوهی هاتبووین عهشایرهکان گرتوو یانه!

کاتیك له مهیدانی جهنگا مرۆف نابلووه دراو چارهى نهما، دهبی به بی دواکه وتزو دهمو دهست به پیر مه رگه وه بروت. پیاوی ترسنۆك ههزار جار دهمرئت، بهلام پیاوی نازاو قاره مان تهنیا یهک جار دهکوژرئت. خیرا خۆم بۆ مه رگ ناماده کرد، به پهله بهرگی جهنگم پۆشی، به نۆکه ری تایبه تی خۆم وت ههر دوو شیمشیره سووکو پانه کانی خۆم ناماده بکات کهله چاکترین شمشیری ئاوداری (چاچ) تاشکه ندی ئیستا) بوون. نهو سوارانه ی زریپۆشبوون و کلۆی ئاسنیان هه بوو کردمن به دوو به شه وه: به شیکیانم دانان بۆ سه رهتای دهریه ندهکه تاکو بچه پیشه وهو رینگه بۆ سواره کان بکه نهوه. بۆ خۆیشم فهرمانده یی به شه که ی ترم گرت نهستۆ بۆ کردنه وهی رینگه ی به ره وه. مه به سستی من نهوه بوو له ههر سه ریکه وه بتوانین دپ به دورژمن بدهین و رینگه

بەگىنەۋە، لەو سەرۋە لەشكرەكەم تىپەي يىت، بەراستى من نەمدەۋىست
سەربازەكانم بە دەستى عەشايرانى كرماشان بەكوشتېدەم. ۋەسىيە تېشەمكرد
ئەگەر ھاتى كۆژام (قەرەگۈز) قەرزەندەيى سوپا بىگىتە ئەستۇ، سوپاكەم لەو
دەربەندەۋە تىپەيىنى.

خۇم سوارەكانم بەرەۋ دەمى دەربەندەكە، كە روو بە عىراقى عەجەمبۇ،
گورچو خىرا ھىزىمانبىر تا بە زووترىن كات لەۋىۋە دەرچىن و بتوانىن گەمارۋى
دەربەندەكە بەدەين و جەنگاۋەرانى سەربەرزايىيەكان دەرپەيىن و رىنگەي
تىپەيىۋونى لەشكرەكەم بەگىنەۋە. كاتى يېنىم ھەندىك لە سوارانى عەشاير
دەمى دەربەندەكەيان لىگرتۋوين، زۆر پىم خۇشبوو، چونكە لەبەر ئەۋان
بەردمان بەسەردا تلۇر نەدەكرايەۋە. رەشۋى ئەسپەكەم كىردە مەم ھەردو
شمشېرە پان و سوۋكە لەكانم بە دەستەۋە گرتىۋ ئاۋزەنگىم لىدا. سوارەكانم
لەم لاۋ لەۋ لاۋە بوون، بە خىزايى ئەسپەكانمان تاۋ دەدان تا گەيشتىنە لاي
دوژمن بەراست و چەپدا شىرم دەۋەشاند. سوارانى دوژمن سازو بەرگى
جەنگىان نەبوو، كەشېرە تىژەكانم دەچەقىنە لەشىيان دەتگوت بە ناو
ئاۋدادەچن! چەند شمشېرە رىمىك بەركەۋتن بەلام كارىگەر نەبوون. عەشايرى
كرماشان قارەمانانە دەجەنگان، بۇم دەرەكوت تا نەيانكۆزىن ئاتۋان دەرچىن،
لەبەر ئەۋە بە پەلەۋ بەتۈندى شمشېرە دەۋەشاند، لە ھەمان كايشا دروۋد بۇ
رەۋانى مامۇستاي شىمشېرە بازىم (سەمەرطەرخان) دەنار. بەيناۋ بەين
كەسەيىرىكى دواۋەم دەكرىد فۋارەي خۇنىم دەيىنى ئەۋەندەي تىرەكەۋتمە
جۇش و خۇش ۋەستەدەكرد بە ئاسماندا دەفەم، وام دەزانى پىش من ھىچ
پىۋايىك نەبوۋە ھىندەي من بەھىز بوۋى، پاش منىش ھىچ پىۋايىك ھەلەكەۋى
ۋىنەي من شىمشېرە بوەشىنى. ھەموو گىيانى خۇم ئەسپەكەم بە خۇن رەنگىن
بوو بوو، لەۋ كاتەدا زۆر شانازىم بە خۇمەۋە دەكرىد، ئەگەر سەد رۇستەمى
پالەۋانى زابولستان بەرانبەرم بوەستانايە ھەن ھەموۋيانم دەكۈشتن. ئەۋەندە
خۇم بە تواناۋ بەھىز ھاتە بەر چاۋ پىم وابوۋ دەتوانم بەناۋ سەد ھەزار سۋارى
دوژمندا دەرچم، لە خۇشى سەرمەستىدا ھاۋارمكرد: ئەي خۇرى پىرشنگدار
گەۋاھىم بۇ بىدە لە دىيادا لەمن قارەمانتر نىيە! دەمۋىست ئەۋ شەپە درىژە
بكىشى بۇ ئەۋەي منىش درىژە بە ھۈنەرى جەنگ بەدەم پىتر چىژلە فۋارەي
خۇن و نەعرەتەي جەنگاۋەران و ھاۋارو ئالەي زامدارانى شمشېرەكانم ۋەرگرم.

له پر سه رنجمدا هیچ کهس له بهر ده ماما دیار نییه، هه موو ئه وانیه ی دژمان ده جهنگان یان کوژران، یان هه لاتن و ریگه ی دهر بهندی پاتاق کرایه وه.

دوای ئه وه ی به زوړی شمشیر ریگه مان کرده وه هه وانم نارد بو جهنگاوهره کانی ئه وه سهری دهر بهنده که ده ست له شه پ بکیشن ه وه بگه نه لمان تاکو له وه دهر بهنده دهر چین و برۆین، ئه وانیش زوو گه یشتنه وه لمان.

من سهرم له وه مه ینوژشانه سهر ده مینئ به خواردنه وه ی جامی مه ی خوین مه ستنده کهن! بوچی ده ست ناده نه شمشیر و بیته مه ی دانی شه پو نه بهرده وه خوین بریژن تا تیگه ن که سه رخو شیی شه پ سه د جار له سه ر خو شیی مه ی خو شترو به چیژ تره! مه ی دوای چه ند ساتیک مرؤف خومارو بی تواناو سستده کات، به لام سهر مه سستی گوژه پانی نه بهردو خوین پرشتن هه رگیز بی وزهو ته مه ل نابیت، به لکو زور به توانا تر ده بی!..

که له دهر بهنده که تیپه پرمانکرد به داخه وه هه ردو شیره کانم خستنه وه ناو کیلان. فه رمانم به هه ندیک له سواره کانددا که پیاده ببنو سه رکه ونه سه رکیوه کان بو دهر په راندنی ئه و پر ه جهنگاوهرانه ی مابوون، به لام بهر له وه ی بگه نه لایان، به و دیو کیوه کانا چوونه خواری و له چاو ونبوون، ئیتر به ئیجگاری دهر بهنده که کرایه وه له شکر به ری بوو. له و شه په ردا سه دو شازده کوژراوو هه ندی بریندارمان هه بوون، ئه وه ش زیانیکی که مبوو.

له نه بهردو جهنگی دهر بهندی (پاتاق) ئه زموونی به که لکم وه رگرت. له شه ره کانی (پوم) تورکیای ئیستا و (کابولستان) ئه فغانستان و هندستان و ولاتی شامدا، گهر بمویستایه له گه لییه که وه برؤم، یه که م جار ئه م سه رو ئه و سهری گه لییه که م داگیر ده کرد، جا له شکر پیایا دهر پویشت.

دوای دهر بهندی پاتاق به ره وه (قه زوین) که وتینه ری و بی هیچ رووداوینک گه یشتینه جی. هه رکه گه یشتینه ئه وئ هه مان نه خو شیییه که ی (سه بزه وانم) تووشه اتو جاریکی که ش له پیی خستم. پزیشکه کان وتیان که گه رما کاری تی کردووم به ناوی لیمو چاکده بمه وه. ئه وه بوو له سه بزه وار ناوی لیمو ده ست نه ده که وت، به لام له قه زویندا زور بوو، له ولاتی مازنده رانه وه ده یان هینا، پزیشکه کان ناوی هه ناریشیان ده دامی، ده یانگوت ئه میش وه کو ناوی لیمو پله ی گه رمای له ش داده به زینئ.

دوای شه ش حفته چاکبوومه وه. هه و ساردیکرد، دوای راویژ کردن بوم دهر که وت که ولاتی فارس گه رمیانه، بویه بریارمدا له گه ل سه رمای زستاندا

بەرەو ئەو ولاتە بکەمە ری. لە رێدا تووشی دژوارییەکی ئەوتۆ نەهاتین، رووداویێکی وەک رووداوی (پاتاق) نەهاتە رێمان، تا گەشتین بەرەو هیج کۆسپێکمان نەهاتە پیش.

(شا مەنصور مۆلفەس) لە چوونی من ناگادار بووبوو، هەزاران جەنگاوهری لە هۆزی (بویری) نارد بوونە پیشەوەرە بۆ بەرگری و رێگرتن لە ئێمە. دەرپارەیی ئەو هۆزە پرسیارم لە دانیشتووانی ناوچەکە کرد، وتیان: ئەو خێلانە نەوێ (جەمیشد). من پیشتر ناوی جەمشیدم بیستیوو، یاسی ئەوم لە شانامەدا خوێند بوو، دەمزانێ شارەکانی ئێرانی دروستکردوون، بۆ یەکەم جار یاسای بۆ ئێرانییەکان نووسیوە. هێشتا شوێنەواری کۆشکەکی مابوو، دواي بێنێنی ئەو کۆشکە، فەرماندا کە لەسەر بەردیکی نام هەلکەندری بۆ ئەوێ نەوێکانی داهاوو یزانن من ئەو ولاتەم داگیر کردووە. دانیشتووانی ناوچەکە درێژەیان بە قسەکانیاندا، وتیان ئەو خێلانە لە گۆرەپانی جەنگا هەرگیز پاشەکشێ ناکەن، ئەگەر سوپای دۆژمن هێندەیی میروولەیی بیابانبی بەرگری هەر دەکەن، مەگەر دوا جەنگاوهریان بکوژن جا سوپای دۆژمن تێپەڕکا. هەروەها ناگاداریانکردم کە سولتانی فارس هۆزی زۆر لە ژێر فرماندەبێدان و بە هەموو جۆری گۆرپایەلی ئەون، هەموویان نازان و دەتوانن ری لە دۆژمن بگرن، ولاتی فارس ولاتی هۆزو خێلی زۆر زەبەندە، سالی دووجار جینگۆرکی دەکەن، بەهاران بە مەرو مالەتووە دەچنە کوێستان، زستانیشت دەچنە ناوچە گەرمە سێرەکان. هەر کاتی (سولتان مەنصور) ئەو هۆزو خێلانە بۆ جەنگ داوا بکات دوو ملیۆن جەنگاوهر پیشمان لێدەگرن؟ هەروەها وتیان: وادانی تۆ هۆزەکانی فارست تێکشکاند، ئەو دژی (سی) قەلا چیت پێدەکری؟! دواي لیکۆلینەو بۆم دەرکەوت کە لە کیوێکانی باکووری رۆژئاوای (ئەستەخر) دا سی قەلا هەن، جەمشید دروستیکردوون، ئەمانە ناوێکانیان (ئەستەخریار، شکستە، شەنکوان)، یەکەمیان لەسەر کیوێک دروستکراوە کە پانتاییەکی بەرینی تێدا، جینی سەد هەزار جەنگاوهری تیا دەبێتووە، لە وەرزی زستان و بەهاردا ئەوەندە بەفرو بارانی زۆرن کە چەندان چۆم دروستدەکەن و دەرژینە ئەنباراوە گەوهرکانی قەلاوە. ئەو ئەنبارانە ئەوەندە گەورەن بەشی سالیکی دەهزار جەنگاوهر دەکەن، خو ئەگەر دەست بە ناووە بگرن بەشی دووسالیشیان دەکات. دوو قەلاکە تریشت بە هەمان شیوە ئەنباراوەکانیان پڕ دەبن، بەلام هێندەیی یەکەم قەلا گەورە نین. هەرسی قەلاکان

هه میشه پېښ له خوراکو ئاو، بو ئاگاداری و پاراستنیشیان جهنگاوهری تایبه تیان بو ترخانکراون. ههروه ها ئاگادار بووم که ته نیا یه ک تووله ری هه یه بچیتوه سه رقه لاکان، نه گهر چهند که سینک بۆسه بیننه وه ده توانن ری له سه د هه زار جهنگاوهر بگرن، نه وه قه لایانه نه وه نده سه ختن ته نانه ت له شکری (نه فراسیاب) نه یه توانیوه داگیریان بکات. فارسه کان وتیان: نه گهر (شا مه نصوور) له ده شتیشا بشکی ده چیته یه که مین قه لآوه، چهن دین سال له م ولاته دا بمینیتوه ده ست نایگاتی، له بهر نه وه و اچاکتره له کوئوه هاتووی بگه رنیتوه بو نه وی!

له و کاته دا که له شاروچکه ی (که راد) دا بوومو خه ریکی نه و لیکۆلینه وانه بووم، نامه یه کی (شامه نصوور) م بو هینرا. له و نامه یه دا جاریکی تر خراب دا یشو ریبووم! ههروه ها نووسی بووی: فارس جیگه ی شیرانه، ریویه کی وه ک تو ناتوانی نه م ولاته بگری. نه گهر نه ته وی بزانی نه وانه ی پینش تو ویستوو یانه فارس داگیر بکه ن چییان به سه رهاتووه، سه یریکی نه م لاو نه و لای رنگه ی فارس بکه تابینی چۆن به ئیسکی کوژراوان سه رانه سه ر سپیده کاته وه!..

به ده ستی چه یم نامه یه کم بو نووسی، سه ره تاکه ی نه م هۆنراوه یه بوو:

بزرگش نخواند اهل خرد   که نام بزرگان به زشتی برد^۱

پاشان نووسیم: یه که م جار که نامه م بو ت نووسی، داوی که میک ناوی لیمۆم کرد، نه گهر داوام له هه ر کاروانیه ک بکر دایه بو ی ده ناردم، که چی تو نابه جینییت به من وت! ئیستاش هاتوومه ته ولاتی تو، له جیاتی نه وه ی به پیرمه وه بییت و دیاری نیابم پیشکه شبکه یت که چی دووباره نابه جینیت کردو پیم ده لئی (ئوزه گی گلاو شووم!)، من وانیم، من نه وه ی (جهنگین) م، تا نه مړو هه رچیم کردوه شایسته ی پیاوئیکه له نه وه ی (جهنگین)، هیوارد ام له مه و دواش بتوانم کارئیکبه م پیشیاوی نه وه ی (جهنگین) بیئت.

دوا ی ناردن نامه که به ره و شاروچکه ی (خوبدان) که و ته ری، تا نه وی هیچ ناسه واری له سوپای فارس نه بینرا. دوا ی دوو روژ هه وائیاندای که سوپایه کی هۆزه کانی فارس له به رده م دارستانی چه قاله دا^۲ چاوه رپیده کات.

^۱ هه ر که سن ناوی گه ره پیاوان به خراب بینن، ژبو دانا نییه.

وهرگیزی کوردی

^۲ چه قاله: بادامی کیزی.

دهمزانى شهپر له و دارستانه دا به زيانى سواره كانم دهگهپى، سوار ناتوانى له دارستانى چرو پردا له گهل پياده دا شهپر بکات، چونكه پياده كه له پشت درهخته كانه وه خويان دا دهگرن و بۆسه بۆ سواره كان دهنينه وه، نهگهر درهخته كانيش بلندن له سهر وه خويان قاييمده كه نو سواره كان و نه سپه كانيان تير بارانده كه نو، ناشتوانى له سهر داره كان بخرينه خواري. نهگهر شوينه كه دهشتاييبوايه، بى دلنراوكى دژ به له شكرى فارس دهجنگام. هه نديك شاره زاي باشم به كرنگرتن كه چاك لنيان دلنيا بووم بۆ نه وهى له ريگه يه كه وه برۆين له و دارستانه وه دووربى. گه يشتينه شوينيك كه ههر دووبه رى ريگه به گياي (ئينگنار) داپوشرا بوو، وتيان: خونچه ي نهو گيايه خواردنيكي زۆر خووشه، سواره كانم هه نديكيان كۆ كرده وه و كۆلاندريان كه ليم خوارد زۆر خووشبوو. دواي نه وهى به و ناوچه يه دا گوزهرمانكرد، دووه مين نامه ي سولتاني فارس به دهست گه يشت و خراپتر دايشوړبووم. باوو باپيراني خوى بردبوونه وه سهر هى من، واى زانيبوو كه من نازانم ره چه له كي نهو ده چيته وه سهركى!، باپيره ي پياويكى لاتو لووتو چاو چنوكبووه، ناوى (پاله وان حاجى) يه و خه لكى شارى (خه وواف) له ناوچه ي خوراسان. نهو پياوه بۆ نه وهى له برسانا نه مرى يه كه م جار چووه ته (طووس)، ويستويه تى پاله وان بازيبكات و پاروى نانى دهستكه وى، له بهر نه وهى له وى پاله وان زۆر به ناوبانگ هه بوون، نهو جى نه بووه ته وه، پاشان چووه بۆ (نهيشاپوور) و (په ي) به هه مان شينه وه له و يش نه يتوانيوه بمينيته وه. به ناچارى رى (نه سفه هان) و (فارس) ي گرتوته بهر، له بهر نه وهى له و سهرده مه دا پاله وانى زۆر به هيژ له و ولاته دا نه بووه، پاله وانى حاجى جى بووه ته وه و هه نديك لاو يش له دهورى كۆ بوونه ته وه و ناوبانگى دهركردوه و دواي مردنى سولتاني فارس، كورسىي فهرمانپره وايى بۆخوى داگير كردوه و بووه به سولتاني ولات. ناوبراو پياويكى نه زانو نه خوينده وارو بى ناگا بووه، هه ميشه خه ريكي خواردن و نووستنبووه، دواي خوى ناويكى به جى نه هيشتووه شياوى ياد كردنه وه بى. باپيره ي سولتان مه نصوور به زۆر خورى مردوه، به لام جهنگيزخان كه باپيره گه وره ي منه، نه ندازه ي خواردنى ههر نه وه نده بووه كه برسى نه بى، خوراكي سهره كيشى ماستى مايين بووه، بۆيه زۆر به هيژ بووه و توانيوه تى سى شه وو سى رۆژ به سوارى بمينيته وه. وه چه ي (پاله وان حاجى خه وواف)، كه دواي خوى بوونه فهرمانپره و، هه موويان گه مژه و هيچ و پوچ و ناشايسته بوون، به لام پېرو پاگه نده چيبوون و توانيوiane

به دروؤ دهلهسه خهك دهسخرؤ بگهن، تا ئه و كاتهى من چومه ولاتى فارس ههشتيان له (فارس و كرمان و يهزد) دا فهرمانره واييانكردبوو.

جهنگاوهرانى فارس، له دهروبهري دارستاني چهقاله دا، نه يانتواني پيشمان لينگرن، چونكه ئيمه به دابو نهريتهكهى خومان شهونده خيرا ريمانده كرد، كه ئهوان كهوتبوونه خو ئيمه له شارى (شيراز) نزيكبوو بووينه وه. وتيان (سولتان مه نصور) له شيرازدايه و به تهمايه بروات بو قه لا زور سهختهكهى (ئهسته خريار). و تم له م جيهانه دا قه لانييه نه گيرى، ئه گهر بچيته ئه و قه لايه وه، رنگه يه كى فراوانى پيچاوپيچ به دهورى كينه كه دا دروستده كه مو خومو سوپاكه م دهگه ينه قه لاکه و داگيريده كه م. پاشان زانيم كه سولتاني فارس نه چوو بوو بو قه لاکه، به ئكو چوو بووه مزگه رتى (عه تيق) وه، كه گهره ترين مزگه رتى شيراز بوو، بو ئه وهى له خوا بپاريتنه وه به سهر منا زالبى، به ههر دوو دهستى خوى ههر دوو چاوم له كاسه ي سهرما دهريئى، پاشان زمانه و ههر دوو دهستم بپرئت، ئينجا له سهرم بدات. له شيرازدا وا دهنگ بلوو بوو بووه گوايه ههر كه سى بچيته ئه و مزگه رته و له خوا بپاريتنه وه نزاى گيرايه و ههر چى بوى خيرا خوا بوى دهكات.

كه ميك بهرله خورئاو بوون گه يشتمه ناوچه يه كى فراوان و بهرين پيشان دهگوت (باتيله)، له دووره وه رهشاييه ك بهرچاو دهكهوت، ديار بوو له شكرى دوژمنه. له ويدا وه ستاي نو به ئه فسه ره كانم وت: كه پيويسته، ئوردووگه كه مان زور قايمىبى، ئه گهر له ناكاو هيرشكرايه سهرمان دهبى دوژمن له ناو بهرين. ههروه ها وتم: ئيمه له خاكى دوژمناي نو هيچ ئاگاداري مان دهرياره ي شيوه ي زه وى و ژماره ي سهر يازانو هه لسو كه وتى دوژمن نييه، ئيمه دهبى سبه ينى زوو په لامار بدهين، نهكو يارمه تى بگاته سولتاني فارس و كارمان دژوارتر بى. پاشان داوام كرد هه موو له شكر بخه وى تاكو بو نه بهردى روژى دوايى ئاماده بن، پاسه وانى باشيش دانران بو ئه وه ي ئاگايان له هه موو شتيك بيت و هه ميشه ئاماده بن. ئه و شه وه چه ند جاريك له خه و هه ستام به ناو ئوردو وگه كه ما گه رام، چاك چاك گويم شلكرد بوو، له ناكاو گويم له دهنگى بولبوليك بوو له ناو باخه كانى شيرازدا ده بخويند، بوم دهركه وت به هار هاتوره، كه وته وه يادم كه به هارى شيراز پيش به هارى ناوچه كانى تر دهكه وى. ههر ئه و شه وه بو سه كانمان سى جار ئاگاداريانكردم كه چاويان له كه مينى دوژمنه، وتم: تا دوژمن به راستى دهست به هيرش نهكات سهر يازه كان هه لمه ستين!

بەيانى زو نوڭزى بەيانىم كىردى بەرگى جەنگم پۇشى، دەمويست زو بە زو ھىرشبەرم نەھىلم جەنگاۋەرانى جەنگەلى چەقالە فرىاي سولتانەكەيان بىكەن. فەرمانى شەپپور لىدانم دەرگىد، ھەموو سەھرىازەكان ھەستان، بە ماۋەيەكى زۇر كەم ئوردوۋگە پىچرايەۋە لەشكەرەكەم نامادەى جەنگىبو. بۇ ئەۋەى سولتان مەنصور بىشكىنم دەبوايە لە خۇرشاۋە بەرەو خۇرەلەت بېرۇم. ماۋەيەك ھىرشم دواخست بۇ ئەۋەى خۇز بەزىيىتەۋە لە چاۋى سەرىازەكانم نەدا. بىستېووم كە سولتانى فارس دوو فەرماندەى لىھاتوۋى ھەن، ھەردوۋكىيان لە بنەمالەى خۇبىوون، سولتان لە ھەر دوو كىيان دەرەسا، لەبەر ئەۋەى ژنەكانىو خزمە نىزىكەكانى داۋايان لىكردىبوو كىچىك بە چاۋياندا نەھىنى، سولتان چاۋپۇشى لىكردىبوون. (لە رۇڭگارى كۇندا تەلىكى بارىكو زۇر كەرمو داخ دەھىنرايە گلىنەى چاۋداۋ بىنبايى نەدەما، داۋى سارىز بوۋنى زامەكە دەرەژا، ۋەكى تر ھىچ ناتەۋاۋى نەبوو، بەلام تا كۇتايى تەمەن ھەر نابىنا بوو، ھەركەسىۋاى پىچىرايە پىنى دەۋترا چاۋەپەرەزاۋ ۋەرگىز بۇ فارسى). لە بنەمالەى سولتانىش ھەركەس دەستى بگەيشتايتە فەرمانەرۋايى بەو جۇرەى باسكرا، چاۋى ھەموو خزمەنى نىرىنەى خۇى دەرەژتن بۇ ئەۋەى كەس چاۋ نەبىرتە تەختى دەسەلات ۋە فەرمانەرۋايى. بەرلە جەنگ بۇم دەرەكەوت ئەگەر ئەو دوو فەرماندەيەى سولتان لىھاتوۋىۋى كارامە بىيان بەكار بىنن لەبەر ترسو لەرزە، نەك لەبەر دىلسۆزى، ديارە كەسىك ھەمىشە بترسى كە سولتان كۆپرىيكات ھەرگىز دىلسۆزى راستەقىنەى نابى.

كەبىرىك خۇز بەرزىبوۋە فەرمانى ھىرشم دەرگىد. فەرماندەى قۇلى راستى لەشكەرەكەم (مىر فەتاح) بوو، لەبەر رىزى من نازناۋى مىرى لاۋىرد، منىش ناۋمنا (فەتاح بەگ) ئەو پىاۋە زۇر كارامە بوو، ھەموو مەرچەكانى فەرماندەى جەنگى تىدا بوون. فەرماندەى قۇلى چەپىشم (مىران شا)ى كۆپمىبوو، يەكەم جارېشبوو كە فەرماندەيى سوپاى پىيىسپىرم، بەلام پىشتەر لەزۇر جەنگدا بەشدارىكرد بوو. پىش دەسپىنكردنى جەنگ بە (مىران شا)م وت: سوپاى تۇ ھەموۋى سۋارە، ھى دوژمن پىيادەيە، گۆرەپانى شەرىش ئەۋەندە تەختە بە ھىچ جۇرى تۈۋشى كىشە نابن. لە تواناى جەنگى پىيادەى دوژمن ئاگادار نىم، بەلام ئاگادارم كە سۋارەكانى تۇ قالىۋى جەنگن، ھەندىكىشيان ماۋەى پازدە سالە لە مەيدانى جەنگا نەبەرد دەكەن. بۇيە ئاگادارتدەكەم تا بزانىست كە من پاساۋى سەرنەكەوتنت پەسەند ئاكەم، باكۆپى منىشېى، لە مەيدانى جەنگا مەرگى تۇو

هی سهربازیک بۆ من ههر یه کێکه. ماوه یه کی دورو درێژر چاوه بوئی نه مپۆم تاکو سزای (سولتان موزه فقهی) ی بخرمه ناو دهستی! له هه موو روویه که وه پێداو یستیه کانی جهنگ بۆ من له باران، نه گهر سه رنه که وین تاوانی فه رمانده کانه و بهس، له گه ل نه وه شدا زۆر با وهرم به توانای هه موو فه رمانده کانی خۆم هه یه، تۆش له هه موو شه ره کاندای سه لماندو و ته که به ته وای کارامه و نه به ردی، نه مپۆش رۆژیکه که پێویسته له نه زموونی فه رمانده ییدا سه رکهوی. پاشان پلانی گۆره پانی جهنگم بۆ باسکردو تیغه یاند که چیه کات.

(میران شا) سواری نه سپبوو، رۆشت بۆ نه وهی فه رمانده یی قو لی چه پ بگرێته نه ستۆ، له هه مان کاتدا خۆم ئاماده کرد به نامه یه که هه وانی مهرگی بنێرم بۆ دایکی، به راستی جهزم نه کرد کۆره که م له و شه ره دا بکوژێ و نه شکێن! به ده ستووری جهنگه گه وهره کانی تر سواره کانه جینی خۆیان گرت، جێداری خۆم بۆ فه رمانده یی گۆره پانی جهنگ دیاریکرد، تا نه گهر کوژام له شکره که م بێ فه رمانده نه بێ. له پیشی پێشه وهی ناو جه رگهی سوپادا جینی خۆم گرت، هیه چ کهس نه یده توانی به پۆشاکێ جهنگدا له نه فسه ره کانی خۆم جیا مبه کاته وه به مناسی. که له سوپای دۆژمن نزیک بوو مه وه، له یه که مین چاو گیراندا (سولتان مه نصووری موزه فقهی) م له ناو جه رگهی سوپاکه یا دی، کلاره جهنگیه که ی ئالتونیوو، نه و زری و به رگه جهنگیه ی له به ریا بوون وه ک ئاوێنه نه وه وشانه وه، پاشان زانیم نه وانیش زێری رووتن، پاسه وانی تایبه تی ده وریانگرتبوو، هه موویان کلای ئاسن و زریان پۆشیبوون. بۆیه له ریزی پێشه وهی له شکره که مه وه ده پۆشتم بۆ نه وهی زووتر سولتانی فارس ببینم، له هه مان کاتدا غیره تی زۆر تر بده مه بهر سهربازه کانه. نزیکه ی سه د گه زمان ما بوو ده ستو یه خه ی دۆژمنین، سهربازانی دۆژمن تیر بارانیانکردین، ئیمه ش پتر نه سپه کانه مان تا و دان بۆ نه وهی زووتر بگه ینه سه ریان و له تیر هاو یشتنیان به خه ین و که م تر زیانمان لێکه وێ. که هێر شمان به ره و پێشی برد هیه چ کۆسپو به ربه ستیک نه هاته نه ریمان. خێرا بۆم ده رکه و ته که سولتانی ناو برا و هیه چ شه ره زای هونه ری جهنگ نییه و هیه چ لێنا زانی، له هه مان کاتدا وام لێکدایه وه که فه رمانده کانی که م تر خه مییانکردو وه، له بهر نه وهی رقیان له سولتانه نه یانویستو وه یار مه تییده ن.

دوای نه وهی خۆمان گه یانده دۆژمن، تیر بارانی وه ستا، به لام رووبه رووی ره و نه زه ی پیا ده کان بوینه وه، ده بوو ره وه شینه کان تیکبشکێنین جا بتوانین

ریزی پیاده کان تیگوپینکبدین. رهشونی ئهسپهکه م کرده ملمو به دهستی راست شمشیرو به دهستی چهپ تهووم دهووشاند، ئهو رمانه ی بهرو ئیمه دهاوژژان به لای منهوه له دهزینی پیرهژنان بی ترستی بوون. بۆم ده رکهوت سهربازانی دوژمن زۆر سستن. له دوو قۆلهوه سهربازهکانم به شیرو تهوور بهربوونه دوژمنو دهچوونه پێشهوه، لهناکاو ههستمکرد ئهسپهکه م سسته، زانیم برینداره، خیرا رهشویکهیم لهملما لابردهو لهپینکهوت، زانیم رمیک چهقیوه ته ورگی، خۆم ههلهدایه خواریو نه مهینشت لاقم ببی به ژیر ئهسپهکه مهوه. دهوورو بهرم ههموو سوار بوون، تهنها من پیاده بووم، که هیزشده کرده سهر دوژمن، وهکو قهلهم رههکانیانم ههلاههلا دهکردن. چهند کهسی له سوارهکانم ویستیان پیادهبوو ئهسپهکانیان بدنه بهمن، بهلام من بانگم بهرز کردهوه، وتم: درێژ به شهڕ بدنهو ئیشی خۆتان بکهن. یهکیکیان پێشنیاریکرد له دوايهوه سواربم، وتم: وازم لیبنن ئههوی به پیادهیی بجهنگیم! لهو کاتهدا ههستمدهکرد که هیژو بازوویهکی له راده بهدمرم هیه، دوا ی شهڕ بۆم ده رکهوت ئهو توانایه م سهرهپای ئهوهی هی ئهوه بووکه خوین له دهمارهکانما هاتبووه جۆش، لاوازیی سهربازهکانی دوژمنیش کاریگهری ههبوو، ههمویان نه کردهو له هونهری جهنگ بی ناگا بوون.

لهههر دوو قۆلهوه سهربازهکانم قارهمانانه دهجهنگان، سهربازانی دوژمن نهیاندهتوانی له من نزیکبنهوه. سوارهکانم تیکرا خهریکی پاکسازیی مهیدانی شهڕ بوون، لهناکاو سواریک هاواریکرد: ئه میر له کوینی؟! ئه میر له کوینی؟! بی ئهوهی لا بکه مهوه هاوارمکرد: چ ئیشیکت به ئه میر هیه؟! سوارهکه منی ناسییهوه، وتی: ئه ی ئه میر من له لای (فتهاح بهگ) هوه دیم، سهرگهرمی دهوردانهوهو دهوگرتنی بالی چهپی دوژمنهوه به لاشهی کوژراوهکان تهپۆلکه دروستدهکاتو بهرو پێشهوه دهچی. وتم: پنی بلی لهسهر گهمارۆدانی دوژمن بهردهوامبیو بهرو (میران شا) ی کوپم بپرات، چونکه لهوانهیه نهتوانی گورج دهووری بالی راستی دوژمن بگری. من به تورکی لهگهڵ نێردراوهکه ی (فتهاح بهگ) دا دوام، چونکه ئهگهر به فارسی لهگهڵیا بدوامایه دوژمن تیدهگهیشتهو لهوانه بوو بهد ئهنجامبی. لهو کاتهدا سهرگهرمی نه بهردو پهلامار بووم، دوژمن ئهوهنده بی هیژو توانا دههاته بهر چاو و اههستمدهکرد دژ به کۆمهلیک منال دهجهنگیم. پیادهکانی سولتان ههولیاندهدا به شمشیرو رم له پیم بخهن!...

ئهگهر تۆسقالی له هونهری شهڕ شارهزا بوونایه دهیانزانی جهنگاوهری بهرگی

ناسنی پۆشییی تهنیا هه به گورز له پیده کهوی. سهیر نهوه بوو هه
سهربازیکى دوژمن بریندار بکرایه، ئیتر ورتەى له خۆى دهبرى تا ئیمه تیپه
بووینایه، نهوسا تیده کوژا خۆى بگهیه نیتته په نایهك، لهویدا ده مایهوه تا شه
تهواو بێتو چاره نووسی دیار بکړیت! نهو دیار دهیه بهلگه بوو بو نهوه که
سولتانی فارس شایانی نهوه نه بوو خاوهن سوپا بێت.

له گهرمهى نه بهردى جهنگا دهنگیکى ناسراو بهرگویم کهوت، دهنگى
(نیظاموددین) بوو که رووداو نووسی خۆمبوو، دهیگوت: ئەى ئەمیر،
چیده کهى؟! بۆچی سواری نه سپ نابى؟! وتم: ده لێى چى؟! وتى: ئایا ده زانى
چیده کهیتو چۆن خۆت تووشى مهترسى ده کهیت؟! پرسیم: ده لێى چیبکه م؟!
وتى: نه سپم بۆ هیناوى، سواریه. بى نهوهى لای لێبکه مهوه چوومه داوه و رو
پۆشو کلاوه ناسنه کهمم لادان، نیظاموددین وتى: ئەى ئەمیر، تۆ نه مړ
کارکتکردوه نه نه فراسیابو نه نه روسته م نه یانکردوه. سهیرکه، ده لێى له
حهوزى خوین هه لکیشراوى!.. که سهیری سهراپا له شى خۆم کرد دیم
خوینى رووته، خوینى تازه له سهه خوینى وشکه وهبوو بوو! نیظاموددین وتى:
هه رگیز نه مبیستوه و نه مخویند و تهوه قاره مانیکى وه تۆ هه لکه ویتو خۆى به
تهنیا به رانبهه هه زاران جهنگاوه نه بهرد بکات!.. وتم: ده باره قهرمانیه تى
من زیاده دهوى مهکه، من خۆم به تنها نه بووم، سواریه کانه هه میشه له دهورما
بوون و نه یانه نیشته دوژمن گه مارۆمبدات. پاشان وتى: ئەى ئەمیر، سواریه تا
زووتر سهرکه وتن به دهستبێنى، چونکه هه سته دهکم سه کهوتنت زۆر نزیکه!
له بهر نهوه شمشیره کهم خوینى وشکه بووى زۆرى پیوه بوو نه متوانى
بیخه مهوه کیلانه کهى، دامه دهست نیظاموددین تاکو بیشوات، ئینجا به تهوه
که مهوه که به قاییش به ستهبومه مه چه کم سوار بووم. وتم: نیظاموددین، تۆ
مژدهیه کى نه وهنده خۆشت دامى که شایانى پاداشتی چاکى! ده زانم کچه
چاوه شه کانی شیراز په سهند ده کهى! که چوینه ناو شیراز خۆت سه رپشکبه،
ده کچی چاوه په شى شیرازى بۆ خۆت هه لېژیره. وتى: ئەى ئەمیر، من به سالا
چووم، ده کچی شیرازى بۆمن زۆرن! وتم: زۆرترین ژماره م وتوو، که مترین ژماره
به دهست خۆته... پاش که مێک ته تهرى (میران شا) ى کوپم هاتو هه والى دامى
که کوپه کهم به سواریه کانی وه له گه ل سواریه کانی (فه تاح بهگ) به یهک
گه یشتوون و گه مارۆى سوپای سولتانیا داوه. به هه مان ته تهردا هه ندیک
فرمانم بۆ فه تاح بهگو میران شا ناردن، به وانیش و بهو هیزه ی له گه ل خۆمدا

بوو فرماندا که نه هیلن سولتان مه‌نصور دهرچیت، به‌زیندوویی بیگرن. له‌همان کاتا رامسپارد له هیلی گه‌مارۆدا چهند که‌له‌به‌ریک دروستبکه‌ن بوو شه‌وی سهربازه ترسنۆکه‌کانی رابکه‌ن، به‌لام به‌مه‌رجی ژماره‌یان زۆر نه‌بی. جارنکیان بینیم تاقمیکێ چل، په‌نجا که‌سی، که چهند سوارنکیان تیدا بوون، راده‌که‌ن، دواتر بۆم دهرکه‌وت یه‌کی له سواره‌کان فرمانده‌ی قۆلی راستی سوپای سولتانی فارسبوو. داوی شه‌و فرمانده‌ی قۆلی چه‌پیشی له جیاتی نه‌به‌ردو جوانمه‌ردی و ده‌ماری پیاوانه‌و شکۆی مه‌یدانی جه‌نگ هه‌لات، من زۆرم پینخۆش بوو چونکه هه‌لاتنو راکردنیان له سوودی ئیمه‌ بوو، داوی هه‌لاتنی شه‌وان شه‌فسه‌ران و سهربازانی توانای شه‌ریان نه‌ما، رمو شیره‌کانیان فرێدان و خۆیاندا به‌ ده‌سته‌وه.

شمشیرنکم به‌ ده‌ستمه‌وه گرتو له‌گه‌ل هه‌ندیک شه‌فسه‌رو سهربازما به‌ره‌و سولتان مه‌نصور رویشتم، وام زانی پاسه‌وانه تایبه‌تییه‌کانی به‌رگری لیده‌که‌نو له‌سه‌ر شه‌و خۆیان به‌ کوشتده‌ده‌نو نایه‌لن دیلبکرنیت، که‌چی هیچ ده‌ستیان نه‌کرده‌وه، شه‌فسه‌ران و سهربازه‌کانمان هه‌مو یانیان دیلکردن، سولتان مه‌نصورو چه‌ترداره‌که‌ی مانه‌وه. هیشتا هه‌تاوی به‌هاری فارس شه‌وه‌نده تینی نه‌بوو، به‌لام له‌شی سولتان شه‌وه‌نده ناسکبوو که به‌رگه‌ی شه‌و نه‌خته خۆره‌ی نه‌ده‌گرت. سه‌رنجدا چه‌ترداری سولتان، که پیاوینکی قوله ره‌شبوو، له هه‌موو فرمانده‌کانی سولتان پیاوتر و چاونه‌ترستر بوو، چونکه ده‌یتوانی چه‌تره‌که‌ی سولتان دانیت و رایکات، به‌لام واى نه‌کردو مایه‌وه. به‌سواری له سولتان چوومه پینشی و شمشیره‌که‌یم به‌ناو قه‌دییه‌وه دهره‌یناو دامه‌ده‌ست شه‌فسه‌رنکی خۆم، ئینجا وتم: ئایا من ده‌ناسی؟! سولتانی په‌شیوو سه‌رگه‌ردان پرسى: ئایا فارسى ده‌زانی؟ وتم: به‌ئێ، وا بزانه له تو چاکتر زمانى فارسى ده‌زانم، من له تو پرسى: ئایا ده‌ناسى، یان نا؟! وتى: ناتناسم، به‌لام ره‌نگه یه‌کینکى له لێپرسراوه‌کانى شه‌میر تهیموور!... وتم: من خۆم شه‌میر تهیموورم!

شه‌و پیاوه که‌منى ناسی و سه‌یرنکی سه‌راپای کردم به‌ خۆینى وشکه‌و بوو داپۆشرا بوو، ره‌نگی په‌ڕى، زانیم که زیره‌یکردووه! وتم: ناپیاو من داواى ره‌وه شه‌سپو خه‌ربارى لێرم له تو نه‌کردبوو، داواى چهند شووشه‌یه‌ک ناوی لیمۆى فارسه‌م کردبوو بۆ چاره‌سه‌رى نه‌خۆشى، به‌هه‌ر کاروانیه‌که‌م بو‌تایه‌ بۆی ده‌هینام، سه‌ره‌پای شه‌وی بۆت نه‌ناردم شه‌و هه‌موو جینیوو قسه‌ ناشیرینه‌نه‌ت بۆمن نووسیوون، ئیستاش ئاماده‌ی سه‌رای پینشیاوی خۆتبه. وتى: شه‌ی

ئهمیر، ئیستا تۆ سهرکه و تووی، ده تهوی چیم لیبهکی؟! وتم: ده تگورم و ده چهشت ده برمه وه! نابی دواي توی جنیو فروش یهك كه سی نیرینهت له دهستم دهرچی! وتی: نه گهر لیمان بیووری کچکی خۆمت ده ده می و ده تکه م به زاوای خۆم. وتم: نه گهر کچیکی تۆم بوی هی خۆمه و پیویست به قایل بوونی تۆ ناکات، به لام من پیاویك نیم بۆ ئن له بریاری خۆم په شیمان بیه مه، به تایبه تی له م ته مه نه ی ئیستامدا. وتی: مه مکوژه نامه یهك بۆ فه رمان په وای شیراز ده نووسم که بهرگری نه کات و ده روازه کانی شارت بۆ والا بکات. وتم: پیویستم به نامه ی تۆ نییه، که تۆ به دیلکراوی ببینی یه کسه ر ده روازه کان ده خاته سهر پشست، خو نه گهر وهکو فه رمان ده کانت رقی لیته بی ئه وه باشتر و زوتر پینشو از یمان لیده کات.

له بهر ئه وه ی ترسی ئه وه مان هه بوو له شکری دارستانه که په لامارمان بدات، وام به باش زانی هه ئه و رۆژه بچینه ناو شاری شیراز. که میك دواي نیوه بۆ به ته وای شه پ کو تاییهات، به شیک له سه ربازانی دوژمن هه لاتن، به شیکی تریانمان گرتن، هه ندیک له سازا ده کانیش که وتنه بهرده ستمان. داوام کرد (فه تاح به گ) له قۆلی رۆژه لات هه بچینه شاره وه، (میران شا) ی کو پیشم له قۆلی باشووره وه، خویشم سولتانی دیلکراوم له گه ل خۆما بر دو ری باشوورم گرته بهر. کاتی نوێژی هه سر گه یشتمه شیراز، ده روازه کان داخرا بوون، هه ندی جهنگاوه ر له سه ر شووره که بوون. به جاپ چیم وت: جاپ بدات و بلی: با فه رمان په وای شیراز بیته سه ر دیواره که قسه ی له گه لا ده کم. که فه رمان په وای شیراز ده رک هت و تم: سولتان مه نصور شکاوه فه رمان ده کانی به جیانه یشتووه، ئیستا دیلی منه، ئینجا سولتانم پيشاندا، پاشان با سمکرد چیم به و شارانه کردووه که ده روازه یان لینه کردو و ته وه بهر گرییان کردووه سه ر نه جامیان چون بووه، باسی ئه وانه شیم کرد که به پیرمه وه هاتوون و به گهر می پینشو از ییان کردووم. له کو تاییدا وتم: من ته نها بۆ ته میکردنی پادشای ئیوه هاتووم! واله شکره که یم ته فرو توونا کردووه خویشی دیله، نه گهر به بی بهر هنگاری ده روازه کان بکه نه وه، زۆر لیره نامینه مه، پاشا هه سانه وه ی له شکره که م له شیراز ده ر ده چم و ده پۆم. وتی: هه ر ئیستا که ده روازه کان ده که ی نه وه بۆ خۆم به پیرتانه وه دیم. دواي والا کردنی ده روازه کان، فه رمان په وای شار قورئانیکی گه وری به ده سته وه بوو، له گه ل پیاوه

خانه‌دانه‌کانی شاردا به گهرمی پیشوازییان لیکردمو به دهنگی به‌رز نه‌م تاکه
هۆنراوه‌یه‌ی خوینده‌وه:

رواق منظر چشم من اشیانه‌ه تواست
کرم نماو فرودا که خانه‌ه تواست*

وتم: نه‌م هۆنراوه‌یه‌ی هی (خواجه حافظ)؟! وتی: به‌لی، نه‌ی نه‌میر، هی نه‌وه.
پاشان سه‌یرنکی به‌رگی جه‌نگیمی کرد، پرسسی: سه‌رتاپات خوینه، نایا
برینداری؟! وتم: نه‌وه خوینی گوڤه‌پانی جه‌نگه، بریندار نیم. ئینجا قورپانه‌کی
به‌رزکردوه، وتی: نه‌ی نه‌میر، نه‌زانم تۆ سولتانیکی مه‌به‌ستپاکی، به‌م قورپانه
سویندته‌ده‌م که کۆکرتی و تالانی نه‌م شاره‌ نه‌که‌یت!... وتم: نه‌گهر له‌به‌ر
خاتری نه‌م قورپانه‌ه به‌بویه له‌ملم ده‌دایت چونکه‌ گومانته‌ له‌ په‌یمانی من
کردوه! ده‌یی بزانی من که په‌یماندا پاشگه‌ز نابمه‌وه. فه‌رمانه‌وه‌ی شیراز
داوی لیبوردنیکرد، پیم وت: با جاپ چییانت به‌ ناوی منه‌وه دانیشتوانی شار
دلتیا بکه‌ن که سه‌رو مالیان پارێزوان، هیچ سه‌ربازیکم ده‌ستدریژی ناگات، با
ده‌رگایان والا بیتی و بی‌ خه‌مین، پیشیان رابگه‌یه‌نه‌ که بۆ سه‌به‌ینی سه‌رله
به‌یانی و داوی خۆره‌لاتن، هه‌موو دانیشتوانی شار له‌ مه‌یدانی شاردا ناماده
بن.

فه‌رمانه‌وه‌ی شار پیشنیاریکرد له‌ (خانه‌ی ده‌وله‌ت) که شوینی تایبه‌تی
میوانی شکۆدار بوو، بجه‌ویمه‌وه‌و شه‌و له‌ویم، به‌لام من حسه‌یم بۆ گه‌ماپوی
دوژمنانو ناحه‌زان، بۆ له‌شکری سولتان له‌ دارستانه‌که، بۆ به‌رگری ناوشارو
چه‌ندان کیشه‌ی تر کرد، له‌به‌ر نه‌وه به‌ هینزکی باشه‌وه نه‌و شه‌وه خۆم له
ده‌ره‌وه‌ی شار مامه‌وه، (میران شا) یشم راسپارد که ناگای له‌ شارو
ده‌روازه‌کانی بیته‌.

به‌یانی زوو له‌ خه‌و هه‌لسام نوێژمکرد، فه‌رمانده‌یی ئوردووگه‌م به‌ (فه‌تاح
به‌گ) سپارد، سولتانی دیلم له‌گه‌ل خۆما برده‌وه‌ شار، مه‌یدانی شار پر بوو له
دانیشتوانی شار، سه‌ربازه‌کانم له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه جیی خۆیان گرتبوو،
چاویکیان کردبووه هه‌زار چاو، نه‌یاند هینشت که‌س بیته‌ ناوه‌راستی

* کلینه‌ی چاوم لانی تویه، فه‌رموو بۆ جینی خۆت، مال مالی خۆته

مەیدانه‌که‌وه. وه‌کو رامسپارد بوو شه‌وی رابوردوو به‌کۆله‌که‌وه دارو ته‌خته له ناوه‌راستی مەیدانه‌که‌دا سه‌کۆیه‌ک دروستکرا بوو. سولتان مەنصورو یازده شازاده‌ی موزله‌فقه‌ری به‌ زنجیرکراوی برانه‌ سه‌ر سه‌کۆکه، دوو جه‌للادیش ئاماده‌و چاوه‌ڕێی فهرمانبوون. به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ هه‌موو خه‌لکی شیراز بیهیستن جارچی جاڕیدا، وتی: ئه‌ی شیرازییه‌کان، ماوه‌یه‌ک له‌مه‌به‌ر ئه‌میر تهیمووری گورگان له‌ خوراسان نه‌خۆشکه‌وت، بۆ چاکبوونه‌وه‌ی، پزیشکه‌کان ناوی لیمۆی فارسیان نواند، ئه‌میر تهیموویش نامه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بۆ سولتان مەنصور نارد، تکه‌یاکرد بوو که‌ بێرێک ناوی لیمۆی بۆ بنێری، به‌لام سولتانی فارس له‌ وه‌لامی ئه‌میر تهیمووری گورگاندا نامه‌یه‌کی پێر له‌ نابه‌جینی نووسیبوو، وانامه‌که‌ی سولتانی فارس ده‌خوێنمه‌وه... دواي خوێندنه‌وه‌ی نامه‌که، جارچی به‌رده‌وامبوو، وتی: ئه‌میر تهیمووری گورگین ته‌نها بۆ سزادانی ئه‌م پیاوه‌ رفی فارسی گرتۆته‌به‌ر، ئیستا ئیوه به‌ چاوی خۆتان ده‌بینن چۆن سولتانی فارس به‌ سزای کرده‌وه‌ی خۆی ده‌گات!

دواي ئه‌وه‌ هاوارو پارانه‌وه‌ی سولتان مەنصور به‌رزبووه‌وه، وتی: ئه‌ی ئه‌میر تهیموور، من خراپم‌کرد، تۆ بمه‌خشه‌!... وتم: ناتبه‌خشم، چونکه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ نامه‌که‌ت به‌ ده‌ستم گه‌یشتیوه‌ تا دۆنیی که‌ تۆم له‌ مەیدانی جه‌نگا شکاندوه‌، هه‌ر تلاومه‌ته‌وه، له‌ داخانا هه‌راسو خه‌و خوارم لێهه‌لگیراون، هه‌میشه‌ له‌ دای خۆمدا په‌یمان تازه‌ ده‌کرده‌وه‌و ده‌مگوت هه‌ر کاتی بکه‌ویته‌ به‌رده‌ستم به‌ جۆری ریشه‌که‌ندت ده‌که‌مو وه‌چه‌ت ده‌بهرمه‌وه‌ که‌ هه‌رگیز له‌ پشته‌ی تۆ که‌سی هه‌لنه‌که‌وی، نه‌له‌ فارسداو نه‌له‌ هیچ شوێنێکی ئه‌م سه‌ره‌زمینه‌دا فهرمانه‌رواییبکات. ئه‌مپۆش رۆژیکه‌ په‌یمانی خۆم به‌جیبیتم. ئه‌گه‌ر من ئه‌و قسانه‌م به‌ تۆ بگوته‌یاوه‌و بکه‌وتمايه‌ به‌ر ده‌ستت ده‌تخستمه‌ قه‌ه‌زیکی ئاسنه‌وه‌و له‌سه‌ر لیژنه‌دارێک ده‌تسووتاندم، یان فهرمانتده‌دا به‌ زیندوویی که‌ه‌لبکریم، یان پارچه‌پارچه‌تده‌کردم!! به‌لام من واناکه‌م، ته‌نها ده‌لێم له‌ ملقبه‌ده‌و سه‌رت له‌له‌شت جیا بکه‌نه‌وه‌! سولتان هاواریکرد: ئه‌ی ئه‌میر، ئه‌گه‌ر من تاوانکارم ده‌بی بکوژیم، خۆ ئه‌مانه‌ی گیراون هیچ گوناهیکیان نییه‌و قسه‌ی نابه‌جییان به‌ تۆ نه‌وته‌وه، تکه‌یا له‌ کوشتنیان چاو پۆشیبکه‌. وتم: که‌مار کوژا ده‌بی تووله‌ ماره‌کانیش له‌ناوبرین، ئه‌گینا که‌ گه‌وره‌ بوون پێوه‌ ده‌دن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا من هیچ ترسێکم له‌مار نییه‌، به‌لام چاوم به‌راینی نادات نه‌وه‌ی که‌سێک بیه‌م، که‌ جانیوی به‌ من دابی، بیه‌ته‌ فهرمانه‌روا.

پاشان جه لادهکان ده سته کار بوون، یه کهم جار له ملی سولتانیان داو
سهریان له لهشی جیا کرده وه، دواي نهو له ملی نهوانی تریش درا؛ به چاوی
خوم دیمو به گوئی خوم بیستم خه لکه که شادییان دهرده بیری، بوم دهرکه وت
خه لکه که ش و مکو فرماندهکان له سولتان مهنصور بیزار بوون. پاشان
سهرهکان کران به دهر وازه کانی شاری شیرازدا و له شهکان بران بو گوپستان و
نیزران.

نۆزده‌یه‌مین به‌ش

پاش داگیر کردنی شیراز

ئهو رۆژه، له کاتی نوێژی عه‌سردا (نیظام‌مودین)م بانگکردو پێم وت: با په‌یمان‌که‌م به‌رمه‌ سه‌ر، چه‌ند کچت ده‌وێن با پێشکه‌شیان‌به‌که‌م. وتی: ئه‌ی ئه‌میر، یه‌ک کچم به‌سه، به‌لام تۆ دانیش‌توانی شار‌ت به‌خشین چۆن کچیک به‌ من ده‌به‌خشی؟! وتم: به‌ فه‌رمان‌ره‌وای شیرازم وتوووه‌ ده‌مه‌وی کچیکی جوانو چاو ره‌شی شیرازی بکړم بۆ یه‌کێک له‌ پیاوه‌ نزیکه‌کانی خۆم، هه‌روه‌ها وتوووه‌ با جارچی جار بدا به‌ شارد‌ا هه‌ر که‌س ئاره‌زووی هه‌یه‌ کچیکی وا بفروشی‌ت دوو هه‌زار دینار وه‌رده‌گرێ. رۆژی دوایی سه‌ر له‌ به‌یانی هه‌ندیک له‌ دانیش‌توانی شار له‌گه‌ل کچه‌ جوانه‌کانیان‌ا هاتنه‌ (خانه‌ی ده‌وله‌ت)، (نیظام‌مودین) به‌ دلی خۆی کچیکی هه‌لبژاردو نرخه‌که‌ی درا به‌ باوکی. دوای ئه‌وه‌ گه‌ر ده‌رفه‌تی رازی تایبه‌تی هه‌بوايه‌ (نیظام‌مودین) ده‌یگوت: ئه‌ی ئه‌میر، ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی چێژی ژیان بزانی کچیکی شیرازی هه‌لبژیره‌ بۆ ده‌ست له‌ ملان، له‌ جیهان‌دا ژن نییه‌ له‌ ژنی شیرازی میه‌ره‌بات‌تری!.. به‌لام ئه‌و باسه‌ ئاره‌زوو بزوینه‌ی نیظام‌مودین کاری نه‌رده‌کرده‌ سه‌ر منو هه‌رگیز ئه‌و کاره‌م نه‌ده‌کرد.

بهرام‌دابوو ره‌چه‌له‌کی شازاده‌کانی (موظه‌ف‌فه‌ری) بېرمه‌وه‌وه‌و له‌ ناویان‌به‌رم. زۆر زووناگادار کرام که‌ دووانیان هه‌لاتوون، یه‌که‌میان (سولتان یه‌حیا موظه‌ف‌فه‌ری) که‌ خۆی گه‌یاند بووه‌ شاری (قه‌مشه‌)، دووه‌میان (سولتان موخته‌صه‌م بن زه‌ین‌ولعابدین) که‌ خۆی گه‌یاند‌بووه‌ (شام). سه‌باره‌ت به‌ یه‌که‌میان، نامه‌یه‌که‌م نارد بۆ فه‌رمان‌ره‌وای (قه‌مشه‌)، له‌ بېرگه‌یه‌که‌دا نووسیبوو: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی سه‌رت به‌ له‌شته‌وه‌ بمینی، سه‌ری (سولتان یه‌حیا موظه‌ف‌فه‌ری)م بۆ بنێره، له‌ پاداشیش‌ا هه‌سپو مایینی زۆر وه‌رگه‌ره‌.

رۆژنیکیان ئاگادار کرام که‌ پیاویکی سه‌راپا تۆز‌وای له‌به‌ر قاپیدایه‌، ده‌لی: ناوم (میر عه‌بدولباقی)یه‌، فه‌رمان‌ره‌وای (قه‌مشه‌)م، ده‌مه‌وی میر بیینم. وتم: بیکه‌نه‌ ژووری. ئه‌وه‌نده‌ تۆز‌واییوو، روخساری دیار نه‌بوو، تور به‌یه‌کی دابوو به‌ شانیا دایناو سه‌ریکی ده‌ره‌یناو وتی: ئه‌ی ئه‌میر، ئه‌مه‌ ئه‌و سه‌ره‌یه‌ که‌ داوات‌کرد‌بوو!... له‌ (قه‌مشه‌)وه‌ تا ئێره‌ جه‌وت هه‌سپم پېروو کاندوون بۆ ئه‌وه‌ی زوو بگه‌مه‌ به‌ره‌وه‌و بۆگه‌ن نه‌کات. فه‌رمان‌ره‌وای شیرازو چه‌ند ناوداران‌ی شارم

داوا کردن، سه‌ره‌که‌یان بیینی، د‌ل‌ن‌یا‌یا‌ن‌کردم که سه‌ری (س‌ول‌ت‌ان یه‌ح‌یا
م‌و‌ظ‌ه‌ف‌ف‌ه‌ری) یه. د‌و‌ای ئه‌وه‌ی می‌وانه‌کان ر‌و‌ی‌ش‌ت‌ی، به (م‌یر عه‌بد‌ول‌با‌قی) م‌و‌ت:
ب‌و‌م با‌س‌ب‌ک‌ات که چ‌و‌ن ک‌وش‌ت‌و‌و‌یه‌تی. و‌ت‌ی: ب‌و‌ ئه‌وه‌ی د‌ل‌ن‌یا بی‌
می‌وان‌دار‌ی‌م‌ک‌رد، له‌ ک‌اتی نا‌خ‌وار‌د‌ن‌دا پی‌او‌ه‌ک‌انم په‌لام‌اری‌اند‌او د‌ای‌انه به‌ر
خه‌نج‌ه‌رو ش‌م‌ش‌ی‌رو ک‌وش‌ت‌یان، م‌ن‌یش ب‌و‌ خ‌و‌م، د‌و‌ای ب‌ر‌ی‌نی چ‌لو چ‌وار
فرسه‌نگ، به‌ ز‌و‌و‌ت‌ر‌ین ک‌ات سه‌ره‌که‌یم گه‌یا‌ند‌و‌ته به‌ره‌وه! و‌ت‌م: م‌ن هه‌گ‌یز
د‌و‌ژ‌م‌نی خ‌و‌م له‌سه‌ر س‌ف‌ره و‌ خ‌وانم نا‌کو‌ژم. (م‌یر عه‌بد‌ول‌با‌قی) و‌ت‌ی: ئه‌ی
ئه‌م‌یری گه‌وره، م‌ن ف‌ه‌ر‌مان‌ی ت‌و‌م ج‌ی‌به‌ج‌یک‌رد‌و‌وه، ب‌و‌چی خ‌را‌پ‌م‌ک‌رد‌و‌وه؟! و‌ت‌م:
خ‌را‌پ‌ت نه‌ک‌رد‌و‌وه، به‌لام ش‌ی‌وه‌ی ک‌وش‌ت‌نه‌که‌یم پ‌ی‌باش نییه. د‌و‌ایی ف‌ه‌ر‌مان‌دا که
پ‌ی‌نج هه‌زار د‌ین‌اری ب‌د‌ر‌ئ‌تی. به‌ ش‌اد‌ی‌یه‌وه ک‌یسه پ‌اره‌کانی خ‌س‌تنه ت‌ور‌به‌که‌وه
به‌ نار‌ه‌ج‌ه‌ت به‌ر‌ز‌یک‌رد‌و‌وه د‌ای به‌ ش‌ان‌یا. که‌و‌ی‌ستی ب‌رو‌ات، و‌ت‌م: ئه‌و سه‌ره‌ش
له‌گه‌ل خ‌و‌تا به‌ره‌وه، ه‌ی‌چ پ‌ئ‌و‌ی‌ستم به‌ که‌له سه‌ری د‌و‌ژ‌م‌ن نییه. که‌له
سه‌ره‌که‌شی خ‌س‌ته‌وه ت‌ور‌به‌که‌وه ئه‌وه‌نده‌ی تر ک‌ۆ‌له‌که‌ی ق‌ور‌س‌بو‌و!

د‌و‌ای ئه‌وه‌ی گه‌ر‌ما‌ه‌وه ب‌و‌ (ما‌وه‌ر‌ا‌ئه‌ن‌نه‌ه‌ر) په‌یا‌م‌ن‌ی‌ره‌ک‌انم په‌یا‌م‌یا‌ند‌ام‌ی و
زان‌یم که د‌و‌ه‌م‌ین م‌یری هه‌ل‌ات‌وو ده‌یه‌وی به‌ ها‌و‌ک‌اری پ‌اد‌ش‌ای ش‌ام
له‌ش‌کر‌ک‌یش‌ی‌ب‌ک‌ات، ف‌ار‌س ب‌گ‌ر‌ئ‌ته‌وه ب‌ی‌ته پ‌اد‌ش‌ای ف‌ار‌س. نا‌مه‌یه‌کم ب‌و
پ‌اد‌ش‌ای ش‌ام نو‌وسی که یار‌مه‌تی (س‌ول‌ت‌ان م‌وع‌ته‌ص‌ه‌م) نه‌د‌ات، ب‌ی‌گ‌ر‌ئ‌ت و ب‌و‌م
ب‌ن‌ی‌ر‌ی! پ‌اد‌ش‌ای ش‌ام له‌وه‌لام‌دا نو‌وس‌ی‌بو‌وی: د‌یاره ت‌و‌ ز‌ۆ‌ر له‌خ‌و‌ب‌ای‌یت و به
خ‌و‌ت‌ان ده‌نا‌زی، ئه‌گ‌ینا ر‌یز‌ی خ‌و‌ت‌ت ده‌گ‌رت و دا‌وا‌ک‌اری ده‌س‌ن‌ی‌ش‌ان‌ک‌را‌وت له
پ‌اد‌ش‌ایه‌کی وه‌ک‌ م‌ن نه‌ده‌ک‌رد. س‌ول‌ت‌ان م‌وع‌ته‌ص‌ه‌م په‌نا‌ی ب‌و‌م ه‌ی‌نا‌وه هه‌موو
ج‌ۆ‌ره یار‌یده‌یه‌کی پ‌ی‌ش‌که‌ش‌ده‌که‌م.

پ‌اش گه‌یش‌ت‌نی نا‌مه‌ی پ‌اد‌ش‌ای ش‌ام، ز‌ۆ‌ری پ‌ی‌نه‌چ‌وو، له‌شه‌پ‌ن‌کی رو‌و به
رو‌و بو‌ونه‌وه‌دا د‌ژ‌به یه‌ک‌یک له‌ ف‌ه‌ر‌مان‌ده‌ک‌انم، (س‌ول‌ت‌ان م‌وع‌ته‌ص‌ه‌م) ک‌و‌ژ‌راو
سه‌ره‌که‌یان نار‌د ب‌و‌م، به‌ ک‌وش‌ت‌نی س‌ول‌ت‌انی نا‌وبر‌او به‌ ته‌وا‌وی ز‌نج‌یره‌ی
م‌و‌ظ‌ه‌ف‌ف‌ه‌ری قه‌ل‌چ‌و‌ ک‌را، هه‌ر‌چی سا‌مان‌یک‌یش که هه‌یا‌ند‌وو زه‌و‌ت‌م‌ک‌رد، نه‌کو له
د‌وار‌و‌ژ‌دا یه‌ک‌یک له‌و ب‌نه‌مال‌یه سه‌ر هه‌ل‌ب‌د‌ات و ب‌یه‌وی ب‌ی‌ته ف‌ه‌ر‌مان‌ده‌وا.

د‌و‌ای ه‌ی‌و‌ر بو‌ونه‌وه‌ی ب‌اری ش‌اری ش‌یراز، ر‌ۆ‌ژ‌یک‌یان دا‌وام‌ک‌رد که زانا‌یانی
شار له‌ مز‌گه‌وت‌ی (عه‌تیق) ک‌ۆ‌ ب‌بنه‌وه. پ‌یش گ‌فت‌و‌گ‌ۆ‌ ک‌ردن ن‌ۆ‌که‌ری تا‌ی‌به‌ت‌یم
شه‌ره‌به‌تی گ‌ی‌را، ئ‌ین‌جا ب‌وا‌ری گ‌فت‌و‌گ‌ۆ‌ ها‌ته به‌ره‌وه. پ‌رس‌یارم له‌ (ش‌ن‌یخ
به‌ها‌ئه‌د‌د‌ین ئ‌ورد‌و‌س‌ت‌انی) ک‌رد، که‌له زانا‌و نا‌وداره‌کان‌بو‌و، و‌ت‌م: که ده‌سن‌و‌ی‌ژ

ده‌گیری، ده‌بی ده‌ست به‌هر دوو پندا به‌ینری، یان بشوردین؟! وتی: ده‌بی بشوردین؟! چونکه خوا داوامان لیده‌کات پاکژین. وتم: له کام نایه‌تی قورپاندا خوا ئەم ده‌ستووره‌یداوه؟ وتی: ده‌زانم له باره‌ی ده‌سنویره‌وه نایه‌ت له قورپاندا هەن، به‌لام ئەو نایه‌تانەم له یاد نین!.. وتم: تو پیشه‌وای نایینیت، چون ده‌کری ئەو نایه‌تانەت له‌بەر نه‌بن! ئەمه وه‌ک ئەوه وایه جه‌نگاوهری بجیتە مه‌یدانی جه‌نگو چه‌که‌که‌ی له‌ بیر بجی! دواي ئەوه هه‌موو ئەو نایه‌تانەم له‌بەر خویندنه‌وه که باسی ده‌سنویره‌که‌ن. دواي ئەو پرسیارم له (حاجی موسا چاه کووتا) کرد، که زانایه‌کی به‌ ناوبانگی دیکه‌ی شیراز بوو، وتم: نویره‌ی به‌یانیان له‌ نویره‌کانی تر له‌ پیشتره‌و پاداشتی زۆرتەر، نایا به‌لگه‌ بۆ ئەمه چییه؟! وتی: چونکه له‌ سه‌ره‌تای رۆژدایه‌... وتم: چیترا زانای ناوبراو وه‌ستاو نه‌یتوانی وه‌لامبداته‌وه. جا رومکرده زاناکانی ترو وتم: کامتان ده‌توانی به‌ به‌لگه‌ی نایه‌ت باسی خێرو چاکه‌ی تایبه‌تی نویره‌ی به‌یانی بکات؟! یه‌کیکیان، که کۆسته‌ بوو، وتی: ئەي ئەمیر، نویره‌ی سبه‌ینان پله‌ی بالۆ تایبه‌تی خۆی هه‌یه، ئەمه‌ش به‌وه‌دا درده‌که‌وی که خوای گه‌وره له‌ سووره‌تی (بني اسرائيل) دا به (قران الفجر) ناویه‌یناوه، مه‌به‌ست له (قورپانی به‌یانی) نویره‌ی به‌یانینانه هه‌موو زانایانی ئیسلام له‌سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ن که له‌م نایه‌ته‌دا (قورپان) به‌ واتای نویره‌ هاتووه، تا‌کو بایه‌خی بالای بۆ موسلمانان درخاستو تیاینبه‌گه‌یه‌نی که نویره‌ی به‌یانی به‌ ئەندازه‌ی قورپان نرخو بایه‌خی هه‌یه. بی گومان هه‌موو نویره‌کان سه‌رکشی سهرشانی هه‌موو موسلماننیکو چاکه‌و پاداشتیان به‌ لای خواوه زۆره، به‌لام خوا نویره‌ی به‌یانیان له‌ هه‌موویان پیرۆزترو له‌ پیشتر داناوه... پیرۆزیایی و ئافه‌رینم له‌و زانایه‌ کرد، داوام لیکرد بێته‌ لای خۆمه‌وه دانیشی چونکه پیشیاوی ئەوه بوو. سه‌یرمکرد به‌رگیکی شېرو وپی له‌ به‌ردایه، وتم: ناوت چییه؟! وتی: (شیخ حه‌سه‌ن بن قوربه‌ت)، پرسیم: ژيان‌ت چۆنه؟ وتی: ژيانم زۆر سه‌خ‌له‌ته. فه‌رماندا که هه‌زار دیناری زێری پێبدری تا‌کو خوشگوزه‌رانبی. زۆر سوپاسیکردم، پاشان ده‌می هینایه‌ په‌نا گویمه‌وه به‌ گویمه‌ چریانی: تکایه‌ له‌مه زیاتر به‌شدارانی ئەم کۆپه‌ شه‌رمه‌زار مه‌که، ئەمانه‌ ته‌نها به‌ شیوه‌و سه‌رو میزه‌رو به‌رگو پۆشاک زانان، هه‌ندیکیان زمانی عه‌ره‌بی نازانن که مه‌رجیکی سه‌ره‌کییه بۆ زانای نایین و له‌ واتای قورپان تیبگات.. وتم: مه‌به‌ستم له‌ سازدانی ئەم کۆپه‌ ئه‌وه‌یه که‌ک له‌ زانایانی شیراز وه‌رگرم، شتیکیان لیبیستم که نه‌مبیسته‌ی، نه‌ک شه‌رمه‌زار

کردنیان. زانای ناوبراو همروا به ئه سپایی وتی: ئه ی ئه میر، له شیرازدا زانایان زۆرن، به لām زانایانی راستی گۆشه گیرن و له رێبازو پرزی دانایاندان، زانایانی شیراز ئهوان به گۆلو دهزانن چونکه له هۆنراوه کانیاندا باسی مه ی و مه یخانه و خوشه ویستی و ده فو عوود و چهنگو نه ی ده کهن، زاناکان له و هیمایانه بی ناگان، به لām به لای داناکانه وه واتای تایبه تییان هیه که تنها هه ر خۆیان تییده گهن. ئه ی ئه میر، ئه گه ر ده ته وی شتی تازه بابته بیستی، دانایانی شیراز بانگیبکه ره مالی خۆت و له گه نیانا گفتوگۆ بکه.

پیشنیاری (شیخ حه سه ن بن قوربه ت) م په سه ند کرد، هه ندیک له دانایانی شیرازم میوانداریکردن، ناودارترینیان ئه مانه بوون: (زه کهریای فارسی) ناسراو به (وامق)، (صه باحه ددینی سونبولی) ناسراو به (عارف)، (شه مه ددین موچه مه د شیرازی) ناسراو به (حافظ)، حافظ له هه موویان ناودارتر بوو، من هۆنراوه کانی خۆم خۆم زۆریانم له بهر بوون، به لām ناوی ئه وانی دیکه نه بیستبوو. حافظ زۆر پیر بوو، پشتی کۆما بووه وه و چاوه کانیشی کز بوو بوون. له (زه کهریای فارسی) م پرسى: تۆ که موسلمانیکى دانای، چۆن بهروات وایه نوێژ کردن روو به (که عبه) و بتخانه هه ر وه که و جیاوازی نییه؟! له وه لām وتی: ئه وه روو که عبه بتخانه بوو، پاشان روو به رووگه ی موسلمانان، ئیمه ی دانایان مه به ستمان له بتخانه شوێنیکه که خوا له ویی، وشه ی (بت) لای ئیمه هیمو ئاماره یه بۆ (خوا)، چونکه خوا شوێنی تایبه تی نییه و له هه موو شوێنیکه هیه، روو له هه ر شوێنی بکری روو له خوا ده کری، بۆیه هه موو شوێنیکه بتخانه یه! ئافه ریم لیکرد و وتم: چاکت وت، خوا له هه موو شوێنیکه هیه و جی و شوێنی بۆ نییه، به لām خوا فه رمانیداوه، روو به که عبه نوێژ بکه ی، واته روو به بتخانه نوێژ هه رامه!! وتی: ئه گه ر که سین کرده وه کانی باش و په سه ند بن، ئه رکی خۆی به جیبینی، رۆژی پینچ جار روو بکاته که عبه نوێژ بکات، سه ره پای نه وه ش روو بکاته رۆژه لات و رۆژناوا و باکوورو باشوورو ناوی خوا بیات، ئه مه دژی ئیسلام نییه. ئه ی ئه میر، به لایه نی که مه وه پینچ فه رزه ی نوێژ ئه رکی هه موو موسلمانیکه، ئه گه ر لیم نه گری ده لیم ئه مه مینده ی ژه می منالیکى شیره خۆره، منالیکى شیره خۆر، بیجگه له شیر ناتوانی هیچی تر بخوات، به لām ئایا پیاویک تنها به شیر هه لده کات و پیندا ده که وی؟! بی گومان نا. له سه ره تای ئیسلامه وه موسلمانان ئه و نه و نه زانا نه بوون، ئه و ئه رکه ی بۆیان ده سنیشانکراوه ساده و ئاسانبوو. نه گه یشتبوونه ئه و راده یه په ی به

(حیکمه تی خوایسی) بیهن، خوا بۆ خۆی ناگادار بوو، یاسای زۆر ساده ی بۆ دانان تاکو بتوانن پهیره و بیبکه ن. ئه مرۆ نزیکه ی ههشت سده به سهر (کوچ) دا تیپه ریوه، له بواری زانسته کانی ئیسلامدا ههزاره ها کتیب نووسراونه ته وه که هیچیان له سهره تای (کوچ) دا نه بوون، له گه ل ئه وه شا هیشتا ئهرکی موسلماننکی ساده هه مان ئهرکی سهره تای ئیسلامه و خوا شتیکی زیاتری له و ناوینت، به لام که سیك که زانستی هه بیئتو کتیب بخوینیت هه وه ده بی پتر تیپکوشیتو له موسلماننکی ساده خوا ناستر بیئت، دانایانیش له م جوړه که سانه ن!

روومکرده (صه باحه ددین سونبولی) و لیم پرسسی: ئایا تۆ له گه ل بۆچوونه کانی (وامق) دای؟! وتی به لی، ئه ی ئه میر. وتم: ئه ی بۆچی ئیوه ی دانایان ئه م بابه ته به ساده یی و به روونی بۆ زانایان باس ناکه ن تاکو ئه وان له موسلمانانی ساده باشترا خوا په رستیبه که ن، وه بۆچی ئیوه خۆتان به وشه ی (بتخانه) وه به ستۆته وه؟! (صه باحه ددین) وتی: ئه ی ئه میر، دوو هۆی سهره کی هه ن! یه که م، نه زان ناتوانی له مه به ستی دانایان بگات، دووهم، بۆ ئه وه ی بازاری زانایان کزنه بی، له گه ل دانایاندا دوژمنایه تیده که ن، چونکه ده زانن هه ر کاتی خه لک به شینوه یه کی راستو دروست خویان ناسی ئیتر تۆزوگه رد مۆمی بوونیان داده گریت، بازاریان که ساس ده بیئت و ناچار ده بن دوو کانه کانیان داخه ن! (مه نصورری هه لاج) و (عه ینولقاضات) ی هه مه دانی له به ر ئه وه کوژران چونکه ده یانویست به زمانی ساده و روون چاوی خه لک بکه نه وه. (مه نصور) ده یگوت (انا الحق _ من حه قم) روونیده کرده وه که خوا له هه موو شوینیکا هه یه و جیه که نییه که خوی لینه بیئت، وه ده یگوت: که واته خوا له خودی منیشدا هه یه! له ئه نجامدا به وه تاوانکار کرا، که داوای خویه تی ده کات!! که چی هیچیان داوای خویه تیان نه ده کرد. ئه مرۆ گه ر که سیك بلی (انا الحق) یان بلیت خوا له توینی مندا هه یه، بی یه کو دوو به تاوانی کفر ده یکوژن، تا ئه و رۆژه ی زانستی ته واد ده گاته هه موو کون و قوژنیکی ئه م سهر زه مینه و هه مووان تیده گه ن، ئه م بارو دۆخه دژواره هه روا ده بیئتو دانایان ناتوانن به زمانی روونو ساده مه به ستی خویان ده ربهن.

بۆم ده رکه وت که (شینخ حه سه ن بن قوربه ت) راسته، دانایانی شیراز له زانایانی ئایینی بلیمه ترن و زانیاریان پتره و ئه و شته ی ده یلین ئاوه ن په سه ندی

دهکاتو چاک شارهزای قورنانش، له گفتوگودا پشت به ئایه ته کانی ده به ستن.
پاشان رووی ده ممرکه (حافظ)، وتم: ئایا ئهم تاکه می تویه؟

ساکنان حرم سترو عفاف ملکوت

با من راه نشین باده مستانه زدند

وتی: ئه ی ئه میر، بیناییم کز بووه، له بهر ئه وه چاک ناتبینم، به لام چاک گویم
لیته، به ئی، ئه و تاکه هونراوه یه می منه. وتم: تۆ له م تاکه دا کفر تکردووه،
وتووته: ژنه کانی خوا له حهره مخانه ی خوادا دهرچوون، له که ناری رندا
پیمگه یشتن، پیکه وه مه یمان نۆشی و سه رخۆشبووین!

له وه لامدا (حافظ) وتی: ئه ی ئه میر، من کفرم نه کردووه و سووکایه تیم به خوا
نه کردووه. له نیوه ی یه که می ئه م تاکه دا وتوومه (ساکنان حرم سترو عفاف
ملکوت) ههر دوو وشه ی (سترو عفاف) ده یسه لمێتن که مه به سست له
حهره مخانه ی خوا حهره مخانه یه کی ئاسایی نییه و به هیما ناوی هیفراره، رازی
ئو بو خه لک ئاشکرا نییه، له ویدا داوینپاکی فرمانه وایه. من نه مگوتوو له
حهره مخانه ی خوادا ژن هه یه و ناوی ژن له م تاکه ی مندا نییه، وتوومه (ساکنان
حرم) نه مگوتوو (زنهای حرم) واته (دانیشتوانی حهره م) نه ک (ژنانی حهره م)،
واته شوینیک ئه وه نده پیرۆزه که جینی بنگانه نابینته وه... من ئه م تاکه م له به ره
به یاننیک به هاردا وتوو، هه واکه ی ئاره زوومه ندانه بوو، بۆنی گۆلانی شیرازی
ده دا به ده ماخما، هه ستم به شادیده کرد، گویم له ئاوازی بولبولانبوو، ئه وه نده
خۆشیمبوو هه ستمده کرد له هه موو بوونه وهرنکی خوا ییدا هاوبه شمو
فریشته کان له تونی بوونمان و منیش چوومه ته ناو ده قی بوونیا نه وه! له
گهرمه ی جۆشو خرۆشدا ئه م هونراوه یه م چراند!

پرسیم: له نیوه ی دووه مدا وتووته: (فریشته کان له گه لما مه یان نۆشی و
سه رخۆشبوون. ئه ی نازانی مه ی حهرامه؟! حافظ وتی: ئه ی ئه میر،
مه یخواردنه وه زاراوه یه کی خواناسییه، به واتای خواردنه وه ی شه راب نایه ت،
به لکو واتاکه ی وهرگرتنی زانینه له و که سانه ی که خاوه ن تیگه شتتن. هه رچۆن
شه رابی ئاسایی حهرامه و مرووف سه رخۆشده کات، هه روا که سیکیش ئه و
زانست و زانینه وهرگرت سه رخۆشده بیت. له لای دانایان وشه ی مه یخانه
شوینیکه که زانستی تیا وهرده گرن. له و به ره به یانه دا ئه وه نده که یفو
خۆشیمبوو، هه ستمده کرد فریشته کان به گهرمی ده مدوینن، باسو رازی بوونم

بۇ ئاشىرا دەكەن، لەبەرئەمەيە وتوومە لەگەلما شىراب دەخۇنەۋە... پىرسىم:
ئەس باسو رازە چىبىۋو؟! حافظ وتى: ئەي ئەمىر، لەس بەرەبەيانەدا مەستىدەكرد
فرىشتەكان نەنىيى بوونم بۇ ئاشىرا دەكەن، مەست بە خەيالىكى قول دەكردو
بۇم نەدەھاتە سەر زارم، ئەگىنا دەمخستە چوارچىۋەي ھۇنراۋەيەكەۋە. ھەر
دانايەك كە نوقمى ئەندىشەيەكى قولە مەست بە كۆمەلن شت دەكات كە
ئاتوانى بە زمان دەريانىچى، چونكە بەشىگىيان ھى وتن نىيەۋ ئاتوانى لە
چوارچىۋەي ھۇنراۋە، يان پەخشاندا داپىرئىزى؛ ئىمە ئاتوانى مەستىپىگراۋ،
ۋەك ساردىۋى گەرمى، نەرمى ۋە زىرى بلىين ۋە فووسىن ۋە ھەر كەس بىيىستى بە
ئاسانى تىدەكات، بەلام ئاتوانى بە ئاسانى ۋە سادەيى مەست پىگراۋە
مەغنىۋىيەكان بخەينە بەرچاۋ، چونكە بىسەر لە مەبەستمان ئاگات. مەن ۋە
مەستدەكەم مەۋف، ئەگەر داناش نەبى، لە بەرەبەيانىكى بەھارىدا كە بۇنى
گولۇن مەلدەمىزىتو بولبولەكان دەخۇنەۋە ھەۋا زۆر خۇشە بانگى بەيانى بەر
گورنىيى دەكەۋى مەست بە شتىك دەكات كە بە ھىچ جۇزى دەرنابىرى.
لەبەرئەمەيە كە ئاتوانم بلىم بەيى بۇچوۋى مەن فرىشتەكان چىيان پى ۋەم، ئەس
باسو رازەنى بوون كە لە نىۋانمانا ھاتنە كايەۋە چۇنبوون، ئەگىنا بە گورنەي
بۇچوۋى خۇم مەرىچىم لەۋان بىيىستايە دەمخستە چوارچىۋەي ھۇنراۋەۋە!
ۋەم: ئەي پىۋاۋى قەسەخۇش، چاك ۋەلامى مەن دايەۋەۋە قايلىكردم ئايا
راستە تۇ قورئانت لەبەر؟ وتى: بەلەن، ئەي ئەمىر. ۋەم: لە كۇتايىيەۋە بۇ
سەرەتا، ئايەت بە ئايەت سەرەتى (الأعراف) بخۇنە. وتى: ئەي ئەمىر، ئاتوانم.
ۋەم: ئەگەر تۇ قورئانت لەبەر پى دەشى بتوانى. پاشان ۋەم: ئىستە تۇ مەن
تاقىبەكەرەۋە، كام سەرەت دەلىلى با لە كۇتايىيەۋە بۇ سەرەتاكەي ئايەت بە
ئايەت بىخۇنم! وتى: ئەي ئەمىر، مەن ئەم بى پەۋشقىيە ناكەم كە پىۋاۋىكى ۋەك
جەنابت تاقىبەكەرەۋە! ۋەم: خۇم مۇلەتتەدەم، تاقىمبەكەرەۋە. حافظ سەرەتى
(البقرة) دەستىنشانكرد، مەنىش لە كۇتايىيەۋە دەستىپىگراۋ، دواي خۇنەندى
ھەت ئايەت حافظو داناكانى تەربانگى ئافەرىنيان بلىد بوو، حافظ وتى: ئەي
ئەمىر، پىدەم كە بەرانبەر بە دانىشمەندىكى ۋەك تۇ خۇم بە (حافظ القرآن)
نازانم.

بيسته مين به ش

گه شتيك به ولا تي لوړستاندا

نور حزمده‌کرد که پتر دانایانی شیراز ببینم و له‌گه‌لیانا دانیشمو گوئی له وټه‌ی به‌پینزو به‌چیزیان بگرم، به‌لام ه‌والم پنگه‌یشت که سولتانی لوړستان (نه‌تابه‌گ نه‌فراسیاب کوپی یوسف شا) له‌کاتی تیپه‌ربوونی س‌دو په‌نجا سواری منا به ناوچه‌ی شه‌ودا، داوای س‌رانه‌ی لیکردون، له‌بر شه‌وی س‌رانه‌یان نه‌داوه ه‌موویانی کوشتون. دواي بیستنی شه‌و رووداوه، ه‌ریه‌که له‌و دانایانه‌ی میوانمبون هزار دیناری زېرم پیښه‌خشی و (شیخ ح‌س‌ن)یش که هزار دیناری و‌رگرتبو، پینج س‌د دیناری دیکم دایه. (میران شا)م کرد به فرمان‌پ‌وای فارس، داوام‌کرد که ه‌یچ کاربه‌دهستی لانه‌بات بونه‌وی ه‌موویان به نه‌مه‌کداری بعیننه‌وه په‌نا نه‌ب‌نه بهر پیلانو گیره‌شنوینی. پاشان سوپام‌کرد به س‌ی به‌ش، به‌شیکم بو میران شای کوپم به‌جینیشته‌و به دوو به‌شه‌که‌ی تره‌وه به‌رمو لوړستان که‌وت‌م‌ئی.

له هر ه‌وارگه‌و له‌ب‌ه‌ندیکدا که د‌رباره‌ی لوړستان لیکولینه‌وه‌م‌ده‌کرد، دانیش‌توان ده‌یانگوت وا باشته‌ر که روو نه‌که‌مه شه‌و ول‌ته چونکه ناو‌ه‌ندی تایبه‌تی (نه‌فراسیاب) له پشت‌کویه، هر له‌شکری بجیکه شه‌وی له‌ناو‌ده‌بری لوتکه‌ی کیوه‌کاني گه‌یشتونه‌ته ناسمان، چه‌مو دوله‌کانیشی شه‌ونده قوولن که م‌رؤف س‌رسامده‌کن. ه‌روه‌ها وتیان: نه‌گ‌ر بق‌م‌ئی له‌و چه‌مو دول‌انه بده‌یت ده‌بی شه‌و بزانی که ته‌نها س‌د س‌ریازی (نه‌تابه‌گ) ده‌توان س‌د هزار س‌ریازی تو له‌ناو‌به‌رن! رووباری وا گ‌م‌ره‌ی لینه‌ که ه‌یچ له‌شکری ناتوانی لیب‌دات. زوربه‌ی پی‌وانی لوړستان بالایان دوو گ‌م‌ز ده‌بیټ، که له کیوه‌کان هاوار ده‌کن به‌ردی گ‌م‌ره‌ه‌ره به‌رده‌ب‌نه‌وه؛ س‌دو په‌نجا سال د‌ه‌ژین، ژناني لوړستان له پشت‌کو تا ته‌م‌نی ه‌شتا س‌الیش مندالیان ده‌بیټ. خ‌ل‌کی شه‌و ناو‌چانه وتیان: شه‌ی شه‌م‌ر، چاکتر وایه له‌ خوینی شه‌و س‌ه‌ریازانه چاوپوشیکه‌یت و خ‌وت تووشی سه‌خ‌له‌تی نه‌که‌یت! نه‌گ‌ر سولتانی لوړستان له (ح‌وس‌ین ناباد) بیټ، که پایته‌ختی ول‌ته، ده‌ستت نایگاتی، چونکه ناتوانی له کیوه‌کانو چومه‌کانو رووباره‌کان بده‌یت، له ه‌ه‌ندی ناو‌چه‌دا له‌بر نور‌ی

جهنگه ئی چروپر ئه وهنده تاريكو نووته كه ده بئ به رۆژی نیوه پۆ چرا داگیرسینی.. زۆر شستی تریان بۆ باسکردم، ته نانهت وتیان ئه سكه ندم نه يتوانیوه بچیتته لوپستان، تو چۆن ده تهوئ برۆیتو له گه ل (ئه تابه گ) دا بجهنگی؟!

ئه وانه ی ناموگارییان پێشكه شكرد له میژوو بئ ناگا بوون، نه یانده زانی كه ئه سكه ندم هیچ کاریکی به لوپستان نه بووه.. ناگادار بووم كه له رۆژئاوای لوپستانا زنجیره شاخیکی بلند ههیه، بۆ ماوه ی شەش فرسه نگ درێژده بیتهوه، له بهر ئه وه هه رگیز له وێوه له شكه نه چۆته ناو لوپستانه وه، به لام له لای رۆژه لاته وه ده توانی هه ر شیبیریتو (حسین ئاباد) یش بگیریته. كه پیمنايه خاکی لوپستانه وه له شكه كه م به شیوه ی جهنگو ناماده بوونه وه كه وته خۆو رۆی ده بیری و به ره و پێشه وه ده چوو. رۆژکیان ده مه و ئیواره گه یشستینه ناوچه یه کی نزیک به ده ریه رندیك كه ده مزانی تیپه ریوون پیایدا ئاسان نییه. چه ند خانوو چكه یه كو ئاشیک ده بیئزان، له سه ر ته پۆلکه یه ك پیره میژدیکی بالابه رزو چوارشانه ی ریشسپی به ته پله یه کی گه وه وه به دیار بړك مه و بزنه وه ده بیئرا، داوام کرد ئه و پیره میژده بێنن بۆ لام. پیره میژد به بالایه کی وه ك قیری راست، بئ ئه وه ی هیچ سلیکم لیبکاته وه وه له سه رو شیوه م بترسی هاته پێش و پرسى: چ کاریکت به من هه یه؟! وتم: ئه م ئاوايیه ناوی چیه؟ وتی: ناوی (ناشی ئیزه) یه. پرسیم: چ کارئ ده که ی؟ وتی: ئاشه وانم. پرسیم: چه ند ساله؟ وتی: په نجا ساله. پرسیم: ته مه نت چه نه د؟ وتی: ته مه نم سه دو بیست ساله! داوام لیکرد كه نزیکتر بیته وه بۆ ئه وه ی سه یری ددانه کانی بکه م، كه چی تووړه بوو، وتی: بۆچی ئه سپم تا سه یری ددانه کانم بکه ی؟! وتم: نا، ده مه وئ بزانه چه ند ددان له ده متان. كه پیره میژد ده می داچچری، دوو ریز ددانی سپی و سه ده فیم بێنن بریسه گیان ده هاتو هیچ كه ل نه بوو بوون. پرسیارم کرد: پێش ئاشه وانی چیتده کرد؟ ئاماژه ی بۆ کێوه کان کردو وتی: له ویدا ژیاوم، له ننیوان ئیمه و خێلی (پیران وه ند)! دوژمنایه تی په یدا بوو، ئیتر نه متوانی له ویدا بژیم. پرسیم: ئه ی تو له کام هۆزی؟ وتی: له هۆزی (راوه ند) م. پرسیم: پاشای لوپستان (ئه تابه گ ئه فراسیاب) ده ناسی؟ له سه رو چاویا نیشانه ی رقیك ده رکه وت، پاشان وتی: به ئی، ئه و بیگانه یه ده ناسم! وتم: له باوو با پیرانیه وه، سه دو شه ست سال ده بئ فه رمانه واییده که ن، چۆن به بیگانه یان ده زانی؟! وتی: ئه فراسیاب خه لکی لوپستان نییه، با پیره ی ناوی (ئه تا به گ ئه بو طاهره،

له ولاتی (خوزستان) هه هاتوو ته ئیره و بۆ ته فرمانه وای ئهم ولاته، پشتاو پشت وه چه که ی بوونه ته فرمانه وای. باوکم چاوی به (ئه تابهگ نه بو طاهر) که وتوو، ده لیت: پیاویکی بچکۆله بو، که پیاو ده بیینی وایده زانی منداله. به داخه وه یاوکم ماوه یه که له جینگادا که وتوو، ئه گینا ده مینایه ئیره تاکو بۆ خۆی هه موو سه رگورشته کانت بۆ بگێرته وه. پرسیم: ته مه نی باوکت چه ند ساله؟! وتی: سه دو هه فتا ساله! وتم: ده بی باوکت ببینم. له گه ل هه ندی ئه فسه ردا پیره میزده که برده می بۆ خانویه کی بچکۆلانه، پیره میزدیکی زۆر پیرمان بینی، پالیدا بوو به دیواره وه هه ردو پینی لیدرێژ کردبوون، سه ری رووتبوو، تووکی پیوه نه ماوو، ریشیکی سپی و درێژی به ردابوو وه، پیره میزده رابه ره که به زمانی لوپی منی به باوکه زۆر پیره که ی ناساند. که که وته قسه کردن بۆم ده رکه وت ددان له زاریدا نه ماوه. به درێژی باسی هه موو سه رگورشته و رووداوه کانی بۆ کردم. پاشان لیم پرسی: مامه پیره، ته مه نت چه نده؟ وتی: ته مه نم سه دو هه فتا ساله! وتم: ئه ی پیاوی دنیا دیده، کاری زۆر پنیو یستم هه یه وه ده بی برۆم، ئه گه ر وانه بوايه لیره ده مامه وه. تا هه رچیت دیوه بۆمی بگێرته وه! پیره میزده زۆر پیره وتی: خۆت دوامه خه و برۆ به سه ر کاری خۆته وه، چونکه چاوه کانی من بیجگه له کۆو و چه و دۆل و دارستان و جهنگه لی به روو، ره وه مه ره کۆی شتیکی تریان نه دیوه.

دوای ئه وه ی له مالی پیره میزده به ته مه نه که هاتینه ده ری له کوره کهیم پرسی: ناوت چییه؟ وتی: ناوم (گیو) ه. وتم: ده مه وئ بچم بۆ (حسین ئاباد)، ئایا ئاماده ی وهك شاره زاو رینگه وان له گه لما بییت؟ (گیو) وتی: ئه گه ر له م ده ربه نده وه برۆی مه گه ر ئه سپ نه به ییت چونکه رینگه که زۆر ته سکو باریکه و ئه سپه کان ده خلیسکێن و به رده بنه وه، به لام رینه کی تر هه یه پازده رۆژ درێژه ده کیشیت، ته نیا هه ر رووباری (سێ مه ره) دیته ریت، ئه ویش بواری هه یه و ده توانی لیبیده ییت.. بۆ شه وئ به شیک له ده سته ی رینگه وانان و پیشه نگان ئاگاداریان کردم که ریی ده ربه نده که زۆر ترسناکه، بۆچوونه کانیان ده قه وده ق وهك قسه کانی (گیو) بوون. به یانیی رۆژی دوایی (گیو) سه ره شه ستیکردنی باوکی به خزمیکی خۆی سپارد و ئاماده بوو له گه لما بییت. داوام کرد ئه سپیکی باشی بۆ ئاماده بکړیت، که چی ئه و پیاوه به ته مه نه ئامازه ی بۆ هه ردو پنی کرد و وتی: ئه سپی من ئه مانه ن که سواربانده م چاک ریده بپن!.. (گیو) راستی وت، به بی ئه وه ی هه ست به ماندوویه تی بکات پێ به پینی ئه سپه کان

رئیده کرد. ئەو ناوچه یه ی پێیدا ده‌وێشتین کۆیستانبوو، به‌لام سواره‌کان ده‌یاننوانی پیا‌دا ب‌وون.

روژنکیان ده‌مه‌و عه‌سر ده‌نگینکی تیکه‌لو پیکه‌لو به‌هه‌یز هاته‌ به‌ر گوێم، (گیو) وتی: ئەوه ده‌نگی تاقگه‌ی (سێ مه‌ره) یه. تا به‌ره‌و پێشتر ب‌ه‌وێشتینایه ده‌نگه‌که‌ ناشرکاترو زۆرترو گه‌وره‌تر ده‌بوو. که‌ شه‌و داها‌ت گه‌یشته‌ شوێنی، به‌قه‌سه‌ی (گیو)، نیو فرسه‌نگمان ما‌بوو ب‌و تاقگه‌که‌، ئەسه‌په‌کانمان له‌ هه‌یج شه‌تی سلێان نه‌ده‌کرده‌وه، چونکه‌ له‌گه‌ڵ ده‌نگی گۆره‌پانی شه‌پ‌دا راهات‌بوون، ته‌نانه‌ت له‌ ته‌قینه‌وه‌ی بارووتیش نه‌ده‌سه‌لمینه‌وه، که‌چی له‌و شوێنه‌دا که‌ له‌ کێ‌وو دۆ‌لو شاخه‌کاندا نا‌له‌ی تاقگه‌که‌ ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه، چونکه‌ ب‌و ئەسه‌په‌کان تازه‌ بوو، زۆر سلێان‌کرده‌وه، ما‌وه‌یه‌ک ئالیکیان نه‌ده‌خوارد، پاشان ورده‌ ورده‌ له‌گه‌ڵ ده‌نگه‌که‌دا راهات‌نو ده‌ستیان‌کرد به‌ له‌وه‌ران. ب‌و روژی دوا‌یی، به‌یانی زوو به‌رئێ‌ووین، که‌ گه‌یشته‌ تاقگه‌که‌ دا‌به‌زیم ب‌و ئەوه‌ی با‌شتر ببینم، هه‌ستم‌کرد که‌ زه‌ویی ده‌ورو‌به‌ر ده‌له‌رئێ‌ته‌وه. (گیو)، ب‌و ئەوه‌ی گوێم لێ‌بێ‌ی به‌ ده‌نگی به‌رز ها‌واریک‌ردو وتی: ئێستا ئا‌وی چه‌مه‌که‌ که‌مه‌، به‌ها‌ران که‌ زۆر ده‌بی‌ به‌ ده‌نگی ها‌زه‌و ها‌ره‌ی تاقگه‌که‌ به‌رد له‌ کێ‌وه‌کانه‌ به‌رده‌بێ‌ته‌وه. هه‌روه‌ها وتی: ئەم رووباره‌ چه‌ند تاقگه‌یه‌کی تری له‌سه‌رن، به‌لام ئەمه‌ له‌ هه‌موویان مه‌زتره‌. من ب‌و خۆم به‌رزیی تاقگه‌که‌م به‌ سی گه‌ز خه‌ملاند.

دوا‌ی سه‌یریک‌ردنی تاقگه‌که‌ (گیو) پێشمانکه‌وت تا گه‌یشته‌ بواری په‌ڕینه‌وه، له‌و شوێنه‌دا رووباره‌که‌ نزیکه‌ی چوار سه‌د گه‌ز پاندوو. دوا‌ی ئەوه‌ی دُنیا بووین که‌ گۆ‌مو چه‌په‌کی قوولی تیا نییه‌، به‌ بی‌ ترس له‌گه‌وره‌ترین رووباری لو‌رستان په‌ڕینه‌وه‌و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ به‌رده‌وام‌بووین. روژنکیان سواره‌ پێشه‌نگه‌کان هه‌وا‌لیاندام‌ که‌ گه‌یشته‌و نه‌ته‌ ناوچه‌یه‌ک پێ‌ی سوار نییه‌ پیا‌دا ب‌ه‌وات. (گیو) وتی: جه‌نگه‌لێکی داربه‌‌ووی چروپ‌ر له‌ پێشمانه‌وه‌یه، ب‌و ئەوه‌ی له‌وێ‌وه‌ سه‌رکه‌وین و له‌و دیوه‌وه‌ دا‌گه‌رێ‌ن ده‌بی‌ سواره‌کان دا‌به‌زن و په‌شوی و‌اخه‌کانیان را‌کێش‌ن. که‌ گه‌یشته‌ دارستانی نا‌وبراو، سه‌رنج‌دا که‌ له‌دارستانه‌کانی (ئاسته‌ر ئاباد و مارنده‌ران و گه‌یلان) چ‌رت‌رو پ‌رت‌ر‌بوو، سه‌راپای دارستانه‌که‌ داربه‌‌ووبوو. (گیو) هه‌ندێ‌ داربه‌‌ووی پێشاند‌ه‌دام و ده‌یگوت: ته‌مه‌نی ئەو دارانه‌ هه‌زار سال ده‌بی‌!... وا دیار‌بوو که‌ ئێمه‌ یه‌که‌مین کۆمه‌له‌ رێ‌بو‌ار بین له‌وێ‌وه‌ ب‌وین.

ده‌مه‌و نوێ‌ژی نیوه‌رێ‌ گه‌یشته‌ سه‌ر کێ‌وه‌که‌، که‌ دا‌گه‌را‌نمان ده‌ستی پێ‌کرد، به‌ودیوشا سه‌راپای کێ‌وه‌که‌ دارستانی چ‌ربوو. کێ‌وه‌که‌ ئەوه‌نده‌ لێ‌ژ بوو ترسام

ئهسپه کانهان تلبینهوه، لهبهر ئهوه داوامکرد گوریس له ئهسپهکان بیهستری و سهرپازهکان ئهسپهکان پینش خۆیان بدهن و توند گوریسهکان بگرن و خوشیان بدهنه پال دارهکان تا بتوانن زۆرتر ئاگاداری ئهسپهکانبن. که پۆژ ئاوا بوو هینشتا نیوهی سواره کانهان دانهگه پابوون، بهوهی باشبوو تریلهی مانگه شهوی چوارده یاریدهی زۆری داین، لهگهڵ ئهوهشا زۆر به ئاگا و وریا بووین، بهلام نزیکهی پهنجای ئهسپهان، یان تیا چوون یان شهل و سهقه تبوون، نزیکهی سهده سهرپازیشمان زامدار بوون، باشبوو برینه کانیان زۆر سهخت نه بوون. که مینک دواي نیوه شهو گه یشتینه دامینی کیهوه که، ههرچهنده زۆریش ماندوو بووم، بهلام نهخه وتم، تابه یانی بهناو لهشکره که ما دههاتم و دهچووم و سهرپهرشتیمه کردن. دواي نوێژی به یانی که مینک پشومدا. (گیو) وتی: به پۆژنک که متر دهگهینه (حسینناباد)، بهلام دهبی به جوژی بپۆین که سهر له به یانی پۆژی دوايی بگهینه ئهوی. دواي ئهوهی له بارودۆخی ئوردوو که کم دافیا بووم خهوم لیکهوت. زۆری پی نهچوو به دهنگی شه پیوور خه بهرمبووهوه، وتم چ باسه؟! وتیان دهستهی پینشهنگ هه والیداوه که لهشکرکی پیاده بهرهو ئیمه دیت و ئاشکراشه که له (حسینناباد) هوه هاتوه. له (گیو) پرسی: (ئه تابهک ئه فراسیاب) چۆن بهم لهشکرکیشییهی منی زانیبی؟! وتی: له ناشی (نیزه) خهک لهشکری تویان بیی، بی گومان وای بو چوون که تو نیازی (حسینناباد) ته هیه، که رینگهشت گوپی بویان دهرکهوتوه که دهتهوی له لایهکی تروهو بپۆی. نیوان ناشی (نیزه) و (حسینناباد) یش زۆر نییه، بۆیه (ئه تابهک) ی لورستانیش به لهشکره که یهوه بهرپیووه تا ریت لینگریت.

هینشتا تارمایی لهشکری لورستان دهرنه کهوتبوو، ئیمه ئوردوو که هه مان پینچایهوه هه موو سواره کانه نامادهی نه بهردی جهنگبوون. لهشکره که مکرد به چوار به شهوه: سی بهش بو قۆلهکان و ناوچه رگهی سوپا، بهشیکیشی بو یه دهک. ئینجا لهشکری (ئه تابهک) له دهریه ندیکه وه دهرکهوت، که کهوتبووه لای خوارهوی کیهوه که. ئه وهندهی بینایم بریده کرد پم و نیزه م به دهست سهرپازی دوژمنه وه نه دی، دیار بوو هه موویان چهکی کورتیان پی بوو، بهلام ژماره یان زۆر بوو، به بوچوونی من هه شتا هه زار سهرپاز ده بوون. که له یه کتر نزیک بوینه وه سهرنجهدا پینداویستییهکی ئه وتۆی جهنگیان پی نه بوو، هه موویان که له گهت و زهلام و ریشدار بوون، دیار بوو هه ندیکیشیان ریش سپی بوون، به بی ترس و له ز ههنگاویان بهرهو پینشه وه دهن، که نزیکتر بوونه وه به قۆچه قانی بهرد

بارانیا نکر دین. ده موده ست فرمانی هیرشی گشتیم دهر کردو داوام له (گیو) کرد به شدارى له جهنگدا نهکات و له دواوه بى بۆ ئه وهى نه کوژیت. ته و ده سکدر ئزه کم به ده سستی چه پمه وه گرت و جله وى ئه سپه که شم به ده سستی راست گرت و به ره و پووی دوزمن هیرشم کرد. هه موومان خومان نووساند بوو به پشستی ئه سپه کانمانه وه، جار به جار یک سهرمان راسته کرده وه بۆ ئه وهى بهرده مى خومان ببینن. بۆ خۆم له یه که مین پرزدا بووم، ئه سپه که م تاوداو پیشت که وتم، جار یکی تریش به سهر بازه کانی خۆم سه لماند که له جهنگدا گیانی خۆم له گیانی ئه وان به زیاتر نازانم. که ده ستمان گه یشته دوزمن به نه عره ته و به دهنگی بلنده وه که وتینه شمشیر و ته و ره شانندن. ره شوئی نه سپه که م کرده ملم و به ده سستی راستم شمشیرم هه لکیشا. سهر بازانی دوزمن به ته ور گورزو شیر ده جهنگان و هیچ سلیان نه ده کرده وه، له لای چه پمه وه یه کی که له لوپه کان به یه ک گورز ئه سپی که له پی خست، پیش ئه وهى بگه مه سهری، به گورز یکی که سواره که شى کوشت، ته وریکم بۆ ته وقه سهری داهینا پمه، که له سهریم یه کالاکرده وه، هاواریکی کردو گورزه که له ده سستی به ربووه، پاش ساتی ئه سپه کانمان دایان شینلا. له لای راستی شمه وه شمشیرکم بۆ داهینا پمه خیرا ده سته کار بووم، شیریکم کیشا به قولی سهر بازه لوپه که داو له کار که وت و بوو به ژیر شه پوئی سواره کانمه وه.

فرمانده بالاکانم ئهرکی خویانیان ده زانی و لییان دلتیا بووم، له گه ل ئه وه شدا له ناوچه رگه ی جهنگه وه دوو ته تهرم ناردن تا ناگا داریان بکه ن که دوزمن زور سه ره سه ختانه ده جهنگی، هه ولبدن که ده وریان بگرن و له پشته وه هیرش به رنه سهر هیزه کانی (ئه تابه ک). له هه مان کاتدا هه رچا وه چاو بووم سابه لکو سولتانی لوپرستان ده سنیشان بکه م، به لام دیار نه بوو. هه موو سهر بازه کانی دوزمن ته پله یه کی گه وریان له سه ردا بوو هینده ی مه نجه ئیکده بوو، رهنگی ره ش، یان خورما یی بوو، له لباد دروستکرا بوو. هه رچه نده لوپه کان زور نه به ردانه ده جهنگان، له گه ل ئه وه شدا سوپای من توانی گه مارو یانبدات، به زووترین کات ناگادار کرام و له ناوچه رگه ی سوپا وه هیرشی توندترمان کرد و له قوله کانی تریشه وه سهر بازه کانم هیرشیان کرده سهر دوزمن. له ناکاو سواریک که پدینیکی ره ش و دریزى به ردا بووه وه، گورز یکی گه وره به ده سته وه ته پله لبادیکی ره ش و گه وره ی کرد بووه سهری، به ده وره ی ته پله که دا شالی به سته بوو، هاواریکرد: (تهیموورشا) کییه؟! بانگم کرد: چ

کارنکت بە (تەیموورشا) ھەبە؟ وتی: دەمەوێت لەگەڵیا بجەنگم! پرسیم: تۆکنیت؟ وەلامیدایەو: من (ئەفراسیاب ئەتابەکی لورستانم)! لەسەر و سیمایدا دیاربوو کەئەو، چونکە جگەلەوێ لورەکان پزیزان لێدەگرت، پۆشاکێ بەنرخێ پۆشیبوو، خەنجەرێکی پڕلەگەوھەری کردبووبە بەردا. بانگمکرد: من بۆ ئەبەرد نامادەم، بەسەربازەکانت بۆی کە مەیدان چۆلێکەن!... سەربازەکانی کێشانی دواو و مەیدان چۆلێو، سەربازەکانی منیش کێشانی دواو و گۆزەپانمان بۆ نامادەکرا. لەھەمان کاتدا لەھەموو قۆڵەکانەو سەربازەکانم فشاریان بۆسویای دوژمن ھێنا بوو، دەیانویست کەلێن بۆخەنە ناویان و بەش بەشیانێکەن، لێکیان داپێن، یان لەناویانبەرن، یان ناچاریانبکەن خۆیان بەدەستەو بەدن، بەلام لەو شوێنەدا کەمن و ئەفراسیاب بەرانبەر بەیەکتەر وەستا بووین بەشیوھەیکێ کاتی بارودۆخەکە ھێنر بوو. کە سەرنجی سولتانێ لورەکانمدا بۆم دەرکەوت وەک لورەکان کەلەگەت و زەلام نییە! ھاواریکرد: ئەو تەیموورشا تۆ بەھەردوو دەست چەکت ھەلگرتوو و من بەدەستیکم، چەکیکیان لابە تاکو ھاوتایین. وەم: خوا بۆیە دوودەستی بەمروڤ بەخشوون تا ھەردووکیان بەکاربھێنێ، ئەگینا ھەریەک دەستی ئەدایە، لەگەڵ ئەوێشدا نامادەم چەکیکم وەلاخەم، تۆ خۆت بۆی کامیان لابەم؟! وتی: چەکی دەستی راستت! دیارە بۆیە وای وای دەزانی راستەم و دەستی چەپم باش بەکارناھێنم. پاش ئەوێ شیرم خستەو کێلان (ئەتابەک) ناوژەنگی لێداو بەشیوھەیکێ وەوانەیی ھێرشیکردە سەرم. بۆ دەنگییەکی سامناک بالیکێشاو بوو بەسەر سەربازانی ھەردوو کمانا، ھەموویان چاوەڕێی ئەنجامی جەنگی ھەردوو لمانبوون. منیش ئەسپی خۆم تاودا و بەپێچەوانە ی پزیرەوێ (ئەتابەک) ھێرشمکرد، کە گەیشتە ئاستم گوزێکی بۆ داوێشاندم، منیش لقاوی ئەسپەکەم توند کردەو و لەسەر ھەردوو پاشووی راستبوو وە، گوزەکە بەر سەرم نەکەوت، پێکی لەشەم ھاتە خواری و بەرپێی چەپم کەوت، بەھەموو ھێزیکمەو تەوریکم بۆ داھێناوە، لەگەڵ داھێناوەی ھەردوو چەپوکی ئەسپەکەما، تەورەکەم دا لەپانی، ئەوێندە لێدانەکەم کاریگەر بوو ئێسقانی پانی ھەلاھەلا کرد، (ئەفراسیابی یوسف شا) سەری بەسەر زینەکەدا شوێبوو و گوزەمکە لە دەست بەربوو وە!... دواي ئەو زانیم کە لورەکان دەست بەھێرش دەکەن، شەمشێرم ھەلکێشاو فەرمانی ھێرشی بەرەنگاریم دەرکرد. لەنیوان ھەردوولا لەسەر لاشە ی بەرووکەش بۆ گیانی (ئەتابەک) شەپێکی ترسناک

پوويدا، لە ئەنجاما سەربازەكانم توانيان سولتانی لوپستان دىلبەكەن، بە چەند سەربازىنكم وت كە بىبەنە دواوھى گۆرەپانى جەنگ و بىدەنە دەست ھىزى يەدەكمان، چارەسەرى سەرەتايى بۆ بکړئوت و چاك برىنەكەى بىبەستن . دواى ئەو فەرماندەركرد لەھەموو قۆلەكانەو بەبانگى بەرز لوپەكان ئاگادار بکەن كەمن تەنھا بۆ سزادانى (ئەتابەك_ ئەفراسىيابى يوسف شا) ھاتووم كەسەدو پەنجا سواری منى كوشتوون، من نەمويستوھ لەگەل لوپەكاندا شەپكەم ئىستاش من ئەوم برىندارو دىلكردوھ، ئەوانىش چەكەكانيان دابنن و خويان بەدەستەو بەدەن، دُنیا بن كە ھىچيان زيانيان پىناگات بەلام لوپەكان بەقسەى جارچىيەكانمان قایل نەبوون و ھەرشەپياندەكرد. واى بۆچووم كە لەزمانى جارچىيەكان نەگەيشتن بۆيە داوام لە (گيو) كرد بەلوپى ئەو قسانەيان بۆ دووبارە بكاتەو. (گيو) سواری ئەسپىك بوو، مەبەستى منى لە لوپەكان گەياند كەچى لەسەر شەپكردن سوور بوون، دەيانگوت ئەتابەكتان بەدىلى بردوھ، بماندەنەو! بە (گيو)م وت تىيانگەيەنئى كە (ئەتابەك) دىلى منەو نايدەمەوھو ناشتوان بەشەپ لىم بسىننەو، ئەگەر زۆريان بۆ ھىنام، ئەوسا دەيكوژم و لاشەكەيان دەدەمەو. سووديان لەو دايە چەك دانىن و بپۆن، ئەوسا نەدەيانگرم و نەسەرانەو باجيان لىدەسنىم، بەلام ئەگەر بەرگريپكەن و سەربازى ترم لىبكوزرئىن، دواى سەرکەوتنمان بەپىئى دەستووړو پەوشى جەنگ لەگەلئانا پەفتار دەكەم!

دواى ئەوھى (گيو) بۆيان دوا، لەئىو خويانسا كەوتنە پاپرسى، دەرکەوت كە وتەكانمان كارى تىكردوون. پىساوئىكى پىشسپىيان لەگەل ھەندىكانا وتوويژئىكى كورتى كرد، پاشان شتىكى بەمن وت تىنەگەيشتم، (گيو) وتى: ئەم پياوھو نۆكەسى تر ئامادەن لەجياتى (ئەفراسىياب) دىلبن، بەومەرجەى بەرىبەدەى. بەگيوم وت تىيانگەيەنئى لەبرى دەكەس ھەزار كەسىشبن من ئەفراسىياب بەرنا دەم، ئەو زامدارە، ئەگەر بەو برىنە مرد، وا لاشەكەى دەدەمەو دەستيان، خو ئەگەر بمىنئى دەيبەمە ئەو شوئىنەى كەسەدو پەنجا سواری كەمى تيا كوشتوون، لەوى لەپال ئەوانا دەينىژم تا پەوانى سواریكانم ئاسوودەو ئارامبى، پاشان بەگيوم وت: بزانه ئامادەن چەك دانن و بپۆن بەسەركارى خويانەو، يان دەبى تادوا كەسيان بكوژم و دىلبەكەم! سەرئىچمدا ھىشتا دلەپاوكيانبوو، بەلام لەبەر ئەوھى لەھەموو قولىكەوھ گەمارو درا بوون پىئى ھەلاتنيان نەبوو، تىگەيشتن بەرگريكرديان بى ئەنجام و

بئیکه لکه ، ناچار چهکیان داناو خوځیان به دهسته وهدا . داوام له ئه فسه ره کانم کرد
رئینانبدن بچنه وه مالی خوځیان، ئه وانیش رښی کیویان گرت به رو به ره و ماله وه-
بوونه وه و به ته واوه تی شهر کو تاییهات.

که خورناوا بوو شنیه کی خوش له کیوه کانه وه هه لیکرد . هه رچه نه
پیتی چه پم له شه پی ئه و پۆژدها کوترا بوو ، له گه ل ئه وه شا له چادره کهم
هاتمه ده ری بۆ ئه وه ی ئه و شنیه لیمبدا . بریک له شه و تی شه پی، مانگی
پانزه شه وه ده رکه وت، مهیدانی جهنگی پوونا ککرده وه، به مه زاران کوژاو و
لاکی ئه سپی تیدا بوون، به یناوبه یین له و ده شته به ری نه دا تارما ییه ک ده جولا،
چواریه یی ئه سپیکی بریندار بوو.

بۆ پۆژی دوایی کوژاوه کانی خو مانمان ناشتن، دوا ی ئیمهش لوپه کان
هاتن و کوژاوه کانی خو یان یان ناشتن. لاکی ئه سپه کان هه روا مانه وه . دوا ی
ده سال هه رکه س له و یوه برۆیشتایه ئیسکوپروسکی ئه سپه کانی ده بیینی و
ده یزانی پۆژیک له پۆژان له و ده شته دا جهنگیکی گه وه پوویدا وه.

ئه و شه وه که سه رنجی تریفه ی مانگم ده دا و به شنیه ی فینک و خوش شاد
بووم، شه مال دهنگیکی به گویمدا دا، له لووره ی کۆمه لیک گورگی زۆر ده چوو،
(گیو)م بانگ کردو پیتم وت هیشتا هه و ساردی نه کردو به تاگه له گورگ
بلوورینی، ئه وه دهنگی چیه؟! گیو وتی: دهنگی شین و زاری لوپه کانه، له و
بنارکیوه کۆبوونه ته وه، له پوویان نایه بگه رینه وه ماله وه، چونکه نازانن چۆن
وه لایمی ئه و خه لکه بده نه وه و ده رباره ی سه ره نجامی (ئه تابه ک)یش دۆش
داماون، له بهر ئه وه له تاو ئاومیدی شین و زاری ده که ن: وتم ئه وان جهنگا وه ری
نه به ردن، چۆنه وا ده گرین؟! وتی پیاوانی لوپه هه رگیز ناگرین ، سامه گه ر
گه وه که یان له ده سته بدن. وتم: برۆ بزانه ئه تابه ک چۆنه! .. پاش ماوه یه ک
گه راپه وه و، وتی: باری ته ندروسستی زۆر خراپه، هه رچه ند هه ولده دن
خوینه که ی ناوه سته ته وه، نه گه ر هه ر وایی زۆری پی ناچی ده مرئ. وتم: خو ی
به رپر سیاری مه رگی خو یه تی، سواره کانی نه کوشته نایه با وای به سه ر نه هاتایه

بۆ دوا نیوه پۆی پۆژی دوایی ناگادار کرام که (ئه تابه ک) له گیانه لادایه،
کاتی چووم سه یرمکرد راسته: ده مه و ئیواره له دنیا ده رچوو. هه ندیک سوام

له گهل گيودا به ره و لای لوړه کان ناردن، بو نه وهی گيو تنيانگه يه نی که
(نه تابهک) مردووه و ده توانن بين و لاشه که ی ببه نه وه. لوړه کان به و هواله
نه و نه ده خوښيانبو، ده تگوت مژده ی سرکه وتنی گه وره یان دراوه تی، پاش
وهرگر تنه وهی لاشه ی (نه تابهک) هه موویان گه پانه وه .

له جهنگی لوړستاندا سه ربازه کانم ده ستهک و تیان نه بوو چونکه سامانی
سهره کی لوړه کان هر پانه مه پ بوو، سه ربازه کانیشم نه یانده توانی نه و
پانه مه پانه به و هه مووړیگه سه ختانه دا دهرکن و له شاره کاندا بیانفروشن،
له سهریکی که شه وه له ناوچه ی پشتکودا بینگه له (حسینناباد) که
شاروچکه یه کی بچووکبوو، هیچ شارک نه بوو تاکو تالانیکریت، وهرزی
پاییزیش به سهرچووبوو، نه گهر له وهرزی زستاندا بامایه وه له شرکه که م
ده فوتا .

له بهر به یانی پوژی شازده ی مانگدا به پریوین، له کوپوه هاتبوین هر
له پوه گه پانه وه. له سهره ژوورکه ی کپوی جهنگه ی دار به پوره کاندو سهره
خوارکه که یدا تووشی چه ره سهری زوره اتین، ناچار بووین که توله پری
پیچاوپیچ بو سرکه وتنی نه سپه کانمان دروستبکه یین، له گهل نه و نه شدا له گه لیک
شویندا به گوریسی قاییم و به میز هه لمانده کیشان و دامانده گ پاندن، له و کاره
دژواره ماندن نریکه ی دوسه د سهر بازم له و کپوه که وتنه خوار ی، ژوربه ی
زوریان مردن و نه وانی تر زامدار بوون، بریک نه سپیشمان فه وتان . دوی
نه وهی له یواری پووباری (سی مه ره) ماند، بارانی پاییز دایگرتین، سی
شه ووسی پوژله سهریه که نه وه ستایه وه، که گه یشتی نه و ناشی (نیزه) جا
خوشیکرده وه. به و بارانه زور له سهر بازه کانم نه خوشکه وتن، له بهر نه وه چه ند
پوژی له وی مامه وه تاکو چاکبنه وه. پینش نه وهی به ره و (فارس) به پرییم به
(گیو) م وت: نه گهر شاره زایی و یارمه تیدانی تو نه بویه له م له شرک کیشیه ما
سهر نه ده که وتم، نیستا خوت بلی، چ پاداشتیکت ده وی، ناماده م . دوی که میک
پامان وتی: نه ی نه میر تیره ی (پیرانه ند) به چاری خویان منیان دی که پابه رو
ریگه وانی تو بووم، دوی پویشتنی تو خوم و هه موو بنه ماله که م ده کوژن ا وتم
که واته هه مووتان ده به م بو فارس. وتی نه ی ناشه که م که له پیناویدا
زه حمه تیکی زورم کیشاوه ا وتم: بیفروشه . وتی: کپیری چاک ده ست ناکه وی .

وتم ئاش به جینهیله ، لهوی خانوو ، زهوی ، کینگه ، ئاش و هه موو که لوپهل و پێداو یستیت ده ده می . هه موویان له گه ئما هاتن بۆ ولاتی فارس ، سه ره پای ئه و شتانه ی که په یمانم پێدا بوو ، دوو ههزار دیناری زێڕیشم پێبه خشی .

پاش چهند پوژێك شیخ عومهری کوڕم به کوژتری نامه بهردا نامه یه کی بۆ ناردم ، تیایدا نووسیوی : دهسته یه ک نوینه رانی بالای ولاتی چین به دیاریی زۆر به نرخه وه هاتوون ، سه رو که که یان پینی پاگه یان دووم که پادشای چین ده یه وی له گه ئه میر تهیمووردا په یوه ندیی دۆستانه ی هه بی ..... له وه لامدا بۆم نووسی که چاک میواندارییان که و منیش به زووترین کات ده گه رێمه وه بۆ سه مه رقه ند . به ره وه ی به رێم ، مائنا وایه کی زۆر گه رم له (گیو) کرد ، (گیو) وتی : ئه ی پیاوی مه ردو ئازا ، پێش جیا بوونه وه داواکارییه کم هه یه ! پرسیم چییه ؟ وتی ده مه وی ئه م لاوئه ولات ماچ بکه م ! وتم فه رموو . ئه و پیاوه پیره زۆر به تاسه وه ئه م لاوئه ولا ته ویلمی ماچکردن و له یه کتری جیا بووینه وه و ئیتر چاو مان به یه کتر نه که وته وه .

ئه گه ر بمویستایه رنی (ئه سفه هان) و (په ی) بگه رمه بهر ماوه یه کی ئیجگار زۆرم پێده چوو ، بۆیه له رنی (بیابانی که ویر) وه به ره و خوراسان بوومه وه . ده شی ئه وه ش بلیم هاوینان تیپه ر بوونی له شکر به و بیابانه دا کاریکی شیتانه یه ، له و کاته دا وه رزی پاییز بوو ، هه وای ئینکبوو ، بۆیه وێرام له ویوه بڕۆم ، به بی هیچ بووداوی به خۆم و له شکر مه وه گه یشتینه (بیرجه ند) .

بیست و یه که مین بهش

ئه بدال که لزانئ گی بوو، له کوی فه زمانه واییده کرد؟

پاش ئه وهی له (بیرجهند) بهر ئیووم، له یه کهم قوناخا چاوه رنی گه یشتنی هه وائی دهسته ی پیشه نگان بووم، به لام هیج دیار نه بوو. وتم نهک پووداوی قهوما بی، له یمر نه وه دهسته یه کی ترم ناردن، به زووترین کات ئاگاداریان کردم که هه موو سهربازه پیشه نگان کوزراون و هه موو شتیکیشیان به تالانبراه! خیرا ناردم به دوا ی فه زمانه وای (بیرجهند) دا، که هات دهر باره ی ئه و پووداوه لیکن ئینه وه م له گه ئدا کرد. وتی: ئه ی ئه میر له م سنووره دا که س ناویرئ توخنی سهربازی پیاوی وهک تو بکه وئ، ئه وانه ی ئه م کاره یان کردووه خه لکی ئه م ولاته نین و خوراسانی ش نین. مؤله تمبده تا بچم کوزراوه کان ببینم، ئه وسا ده توانم بکوژه کانیان ده سنیشا نکه م. له گه ل چه ند ئه فسه ریکما چوون بو شوینی پووداوه که و زوو گه رانه وه، وتی: ئه ی ئه میر، سهربازه کانت به دهسته ی هه ندئ (که لزانئ) کوزراون. پرسیم: (که لزانئ) کین؟! وتی: له ولاتی (غوور) ده ژین، ولاتیکی فراوانه، له (هه رات) وه تا نزیک (کابول) ده بیته یه، پادشاکه یان ناوی (ئه بدال که لزانئ) یه. وتم دیاره بکوژه کان له رینگه یه کی نزیکه وه هاتوون، ئه گه ر بچم بو (غوور) ده بی کام رینگه هه لبرترم؟ وتی ئه ی ئه میر، ده توانی لیروه یه که و راست بچی بو (ئه سکه نده ر قه نده هاری ئیستا)، له ویشه وه رنی باشوور ده گریته به رو ده گه یته (غوور). پاشان فه زمانه وای (بیرجهند) وتی: به لام واز له م گوزاره ت بینه، چونکه (که لزانئ) یه کان خه لکیکی دلیرو بی باکن. لیم پرسى: تو چوون زانیت سهربازه کانم به دهسته ی (که لزانئ) یه کان کوزراون؟! وتی: له وشوینه دا که سهربازه کان کوزرا بوون (ته لوا) نیک به جیما بوو، که چه کی تایبه تی (که لزانئ) یه کانه، شمشیرکی گه وروه و قورسه وه کو قیمه کی شینکی گه وریه! پرسیم: نئوان ئیره وه ئه سکه نده ر، وه له وئوه تا (غوور) چه ند ده بی؟ وتی: لیروه تا ئه سکه نده ر هه فتا و دوو فرسه نکه، له ویشه وه تا (فه یروز ئاباد) که پایته ختی (ئه بدال که لزانئ) یه شه ست فرسه نکه.

پاشان بو ی باس کردم که (فه یروز ئاباد) شارینکی گه وریه و با پیرانی (ئه بدال که لزانئ) شووره یه کی گه وری به ردیان به ده وریدا دروست کردووه،

ههروهه و تی: ئەگەر دەسەڵ گەمارۆی ئەو شارە بەدەیت بۆت ناگیرێ! پرسیم: کەلزانییەکان چۆن خەلکیکن؟! وتی کە ئەگەت و جەنگاوەرو بێ باکن، کە دەکەوێ جەنگ تا دوا سەربازی دوژمن نەکوژن دەسبەردار نابن، ههروهه جوړەش سەربازەکانی تۆیان کوشتوون! دواى ئەو بۆی باسکردم کە لە ولاتی (غوور) دا کۆی زۆر هەن کە زێڕو زیویان لێدەردیژن.

پاشان چووم بۆ شوێنی پووداوەکە تا بەچاوی خۆم ههموو شتێ ببینم. دووسەدو پەنج سەربازم کوژا بوون، ئەسپەکان و ههموو شتیکیان برا بوون. دیار بوو ههموویان کەوتبوونە بۆسەووە لەپرا لێیان درا بوو، لەو سەرم سەرمابوو کە چۆن کەلزانییەکان توانیبوویان ئەوکارە بکەن و تا کوشتنی دوا سەربازیش وازیان نەهێنا بوو!! داوام لە فەرمانرەوای (بیرجەند) کرد چەند شوێنەلەگەریکی چاک و شارەزام بدات، تا ماوەی بیست و پێنج فرسەنگ شوێن نالی ئەسپی کەلزانییان هەلگرت، بۆیان دەرکەوت بەرەو شارێ ئەسکەندەر نەپۆشتوون، بەلکو یەکە و پاست رێی (فەیرۆز ئاباد) یان گرتۆتە بەر، پێگەیان ئاودارەو تینۆتی زۆریان بۆ ناهێنی. دواى ئەو زانیاریانە جاریکی دی لەگەڵ فەرمانرەوای بیرجەندا پاوێژمکرد، وتی بکوژانی سەربازەکان (ئەبدال کەلزانی) ناردوونی، دووریش نییه خۆی فەرماندەیانبوو بێ! ههروهه و تی: کەلزانییەکان بۆ پووتکردنەوێ کاروان هاتوون، بەلام چونکە بەسروششت دڵپەق و شەپانی و بێ باکن، کە سوارەکانی تۆیان دیون پەلاماریانداون بۆ ئەوێ ئەسپ و چەک و پۆشاک و شتەکانیان بێن! دواى پاوێژو وردبوونەوێکی زۆر بپارمدا بەرەو ولاتی (ئەبدال کەلزانی) بکەومەپێ و ئەو سەرە پۆیە تەمبیکەم. کە گەیشتمە شارێ ئەسکەندەر ههموو کاتی چاوەڕێی هیژشی دوژمنبووم.

لەوێ پێگەوانی تازەمان پەیداکردن، هەندیکیانمان پێشخست بۆ ئەوێ خۆراک و ئالیک ئامادە بکەن، ههروهه پاشمسیارد کە بەرگی ئەستوور و لەچەرمدرۆستکراو و لەبادی زۆر بکێردین، چونکە ئەو شتانە لەو ناوچەیەدا زۆر بوون و دەبوا یە خۆمان بۆ زستان ئامادە بکردایە و تووشی سەخەلتی زۆر نەبین. دواى ئەوێ لەشاری ئەسکەندەر دەرچووم، هیواشو و لەسەرخۆ پێندەکرد بۆ ئەوێ سوپای (شیخ عومەر) یش بگاتە بەرەو، ئەوپێنەم گرتەبەر کە (سولتان مەحمودی غەزەوی) پیادا پۆیشتبوو بۆ داگیرکردنی هندستان. لەهەر فرسەنگینکا یادگاریکی ئەو سولتانە و جەنگیزخانێ باپیرەم بەرچاو

دهکهوت. پۆژنکیان گه یشتینه جیهه ک پیتی دهوترا (بامیان)، شاره زاکان و تیان له سه رده مه کۆنه کاندای ((گه وره ترین بتخانه ی جیهان بووه، هیتشتا شوینه واری بته گه وره کان مابوو)) که به چه کوشکاری له لاپالی کتوه کان هه لکه ترا بوون. دوا ی (بامیان) گه یشتینه ناوچه یه کی زۆر سارد، هه موو به رگی ئه ستووری چه رمان له بهر کرد، ته ویله ی ئه سپه کانه مان له دیوی ناوه وه به لباد داپۆشین، له باره ی خۆراک و ئالیکه وه زۆر بی خه مبووین.

بۆیه وتم چاوه پیتی سوپای شیخ عومهرم ده کرد، چونکه بهر له بهر تیبوویم بۆ ولاتی (غور) نامه بۆ شیخ عومهر نووسی داوای لیبوردن له نوینه رانی پادشای چین بکات که دوا ی چه ند مانگی ده گه پتیه وه و ده یان بینیم، داواشم کرد که له پاده به در پیزیان لیبگیریت، هه روه ها داوام کرد که به زوووترین کات سوپایه کم بۆ بگه یه نیته ولاتی (غور) له بیست هه زار سوار که تر نه بی و پیتی (به ده خشان) بگریته بهر، چونکه پادشای ئه و ولاته دۆست و یاوه ری خۆمبوو. که شاری (قه یروز ئاباد) ده رکه وت، هه و زۆر سارد بوو، به لām به فر دیار نه بوو، شاره که له سه ر گردیکی بهرز دروست کرابوو، شووره یه کی به ردی بلنډ ده وره یدابوو. زۆر ورد بوو مه وه بیرم کرده وه، زانیم گه مارۆدانی ئه و شاره زۆر درێژه ده کیشی و ناشتوانم شووره ی شار بروو خینم! بۆیشم ده رکه وت که سه رکه وتن به گرده که دا کیشیه کی زۆر سه خته؛ که سه رنجی داوینی گرده که دا له شکریم بیستی، دیار بوو (ئه به دال که لزان) ئاماده ی جه نگبوو، هه موو سه رباز ده کانی پیاده بوون. بۆ ئه وه ی بتوانین به رانبهر شممشیره قیمه کیشناسا کانیان بوه ستین، فه رماندا که هه موو سه رباز ده کانم یم به کار بینن و هه رچۆنی بووه ده بی هه ر ئه و پۆژه شه یه ک لایکه ی نه وه، چونکه ئه گه ر دوژمن بکشایه وه بۆ ناوشار، ده بوایه چه ند سالی گه مارۆی شار به دین ئه و جا سه رکه وین. له سه ر پلانی خۆم سوپام کرد به سی به شه وه، قۆلی راست و چه پ و ناوچه رگه ی سوپا. منیش یم گرت به ده سه ته وه فه رمانی هیژممه در کردو به ره و پیتی غارماندا. که لزانیه کان له شیوه ی باز نه دا ریزیان به ستبوو، بۆیه له هه ر لایه که وه هیژممانده کرد پوو یان لیمان بوو، نه ئانده توانی پشتیه وه یان لیبگیرین، به وه ی باشبوو په یان به که لکی تیرو قۆچه قانی و مه نه نیق نه بردبوو. ئه وه بوو نزیکه ی په نجا هه نگا و نکمان مابوو بگه ی نه سه ربان، ناوژه نگیمان لیدا و ئه سپه کان نیشتنه بال، له ر گوپه به تینه دا یممان به ره ر جه نگا و مریکی دوژمن بکه و تایه کو ناو ده ریده کرد، به م جوژه ژماره یه کی زۆرمان لیخستن. له

کاتیکا ویستم رمه کهم بچه قینمه سنگی سهربازنکی دوزمن شتیکی تیگرتم، بهر بهرگه ئاسنه کهم کهوت، زرنکه یه کی کردو خلیسکاو کهوته خواری، که رمه کهم دهرهینایه وه ویستم جارنکی تر بیچه قینمه سهربازنکی تر، سهرنجما هه ندی له سهربازمه کانم به سهر ئه سپه کانیانه وه سهرنگوونده بن! پاشان بۆم دهرکهوت دوزمن قولاپ به کار دینی. قولاپه کان وه کو داسبوون، ههر قولاپیک به زنجیریکی باریکه وه به ستره بوو، که به دهست سهربازنکی که لزانیه وه بوو. ئه وهنده کارامه و شاره زه بوون، که دهیانهاویشته نووکی قولاپه که دهچه قیه له شی سهربازمه کانم و نهشیانده توانی خوایانی ئی بزگار بکن، له سهر زینه که دهکهوته خواری و به (تهلوان) تییان به رده بوون و ههلا ههلا یانده کرد. له ویدا بۆم دهرکهوت که دووسه دو په نجا سوارم له ناوچه ی بیرجه ند بهوشیویه کوژراون، منیش نه گهر بهرگه ئاسنه کهم نه بویه تیاجوو بووم. چارم ناچار بوو، بویه بریارمدا پاشه کشییه ک بکهین. به دهنگی شه پیوورو شه کاندنه وه ی ئالا کاندان سواره کانم تیگه یشتن که ده بی پاشه کشی بکهین. هه موومان به شیویه جهنگ پاشه کشیمانکرد. جارنکی تر و بی دلهره کی بریارمدا که بهرگی ئاسن بۆ هه موو سهربازمه کانم ئاماده بکهیم، سهره پای هه موو که لکه کانی، قولاپی که لزانیه کان نایپی.

ههر سهربازنکم دهست که لزانیه کان کهوتبوو کوژرا، بویان وابوو که ده بی دوزمن دیل نه کری، به لکو بی دواکه و تن بکوژی. له سهرانسه ری ولاتی غوورو کابولستان و هه راتا په ندیک هه یه که ده لی: سهری بره درار قسه ناکات! .. واته کهس له دوزمنی مردوو ناترسی، به لام من دیلم نه کوشتوو و نایکوژم، مه گهر کاتی بی نه ده بیی کرد بی و بی کات. دوا ی ئه وه پاشه کشیمانکرد، سوپای که لزانی بازنه ی خوی تیک نه دا سهربازمه کان له جینی خوایاندا جووله یان نه کرد، هاواریانده کرد: نه گهر دووباره نیازی هه رشتان هه یه، بین، ئیمه له خزمه تانداین.

هه موو نه فسه ره کانم کوکرنه وه بۆ پاونژ کردن و دوزینه وه ی پنگه ی بهرگری کردن له قولاپی که لزانیه کان. نه فسه رنکم هه بوو ناوی (له تیف چولاق) بوو، وتی: نه ی ئه میر، بۆچی به بارووت چاری نه کهین؟ وتم ئیمه بارووتمان بۆ بوو خاندنی شووره ی شارو قه لا به کارهیناوه، ئیستا چون ده توانین سهربازه قولاپ به دهسته کان له ناو بهرین؟! وتی نه ی ئه میر، نه گهر له جینی تو دابم، له ژنیر پیی سهربازانی که لزانیدا بارووت ده ته قینمه وه ... وتم: قسه ی منلا نه مه که،

خۇ ناتوانین خەندەق لیبەدەین بۇ ژۆر پیتی سەربازەکانی پادشای (غور) !وتی: ئەی ئەمیر، من باسی خەندەق و تونیل ناکەم ئەتوانین گۆزەلەیی بچکۆلەو مەشکۆلەو کیسەیی بچووک پریکەین لە بارووت، پلیتەیان بۆ بکەین و دایانگرسینین و فریانیان دەینە ژۆر پیتی دوژمن!

قسەکانی (لەتیف چولاق) سەرنجیان ڕاکێشام، لەدلی خۆمدا و تەتاقیکردنەو ئەگەر سوودی ئەبێ زیانی نییە! کیسە چەرمیکم پڕکرد لە بارووت و پەستامەو و پلیتەیکم پیو بەست، (لەتیف چولاق) ئاگریداو کیسەکی هەڵدایە لایەکەو و وتی: باوادانین کە سەربازە کەلزانییەکان لەویدان. کە کیسەکە کەوتە سەر زەوی تەقیەو و دەنگیکێ ئی هەستا. (لەتیف) وتی ئەگەر بتوانین ژمارەیکێ ژۆر کیسە بۆ کەلزانییەکان بهاوین لەناویان دەبین، چونکە کە هەندیکیان کوژان و بڕیکیان بریندار بوون و ئەوانی تریش ترسان پڕەکانیان تیکدەچن و سەرگەردان و سەرلیشیواو دەبن، ئیمەش لەو کاتەدا هێرشەدەکەین و لەناویان دەبین!

فەرماندا کە ژمارەیکێ ژۆر کیسە چەرم دروستبکرن و پێش تەواوبوونی ئەو پۆژە هێرشبکەینەو سەر دوژمن و کەلت لە بارووتەکە وەرگیرن. کاتی ئامادەبووین دووبارە هێرشێ ئەبەردەمان دەست پێکرد. تەقاندنەو و بارووت بەجۆرێ کەلزانییەکانی تۆقاند کە بە تارێ بازەکەیان تیکچوو، هەریەکە بە لایەکدا هەڵدەهات، خێرا فەرمانی «هێرشێ گشتیم دەرکردو نیشیتینە سەریان. داوامکرد بەر لەوێ دنیا تاریکدای، دەبێ کۆتایی بەشەر بێنین و بچینە ناو شارەو. دواي چەواشەبوونی دوژمن بۆم دەرکەوت تەنیا دەستەوتاقمێکی تاییبەت قولاپهاوین، ئەوانیش کە بەیناوبەین لایان دەکردەو قولاپ بهاوین. فریا ئەدەکەوتن پمیک، یان شیریک سەر سنگیان دەسمی.

بۆ ئەوێ شەوی بەسەرماوسۆلە حالی سوارەکانم شەر ئەبێ، بڕیارمدا پێش تاریکبوون خۆم بگەینە شار، لەگەرمەیی درێژەپێدانی شەردا، لەگەڵ هەندێ لەسوارەکانما کەتوورەکی بارووتیان پێبوو ڕینگەیی شارم گرتەبەر، لە بیابانەو بەرێیەکی هەورازدا بەغارسەرکەوتین، ئەوێ ئەوێ ئاوەزەنگیمان لە ئەسپەکانماندا، کە گەیشیتینە سەرگەردەکە بە تەواوی شەکەتبوو بوون، کەس بەرگری لەشار ئەدەکرد، بەلام هەر کەدانیشتوانی شار ئیمەیان دی، دەروازەکانیان کلۆمکرد. بڕیارمدا بە بارووت دەروازەکان بسووتینم و ڕینگەیی

شار بۆ خۆمان بکه مه وه. سهربازەکانم کردن به سێ به شه وه: ده سته به کيانم پاسپاردن به په له دابه زن و له ژێر دهروازه ی شاردا چهند چالێ هه لکه هن، ده سته به کێ تریشم دانان که ناگیان له سه ر دیواره کان بێ، نه گهر که سێ ویستی به ردبارانغانبکا، به تیر لیبیدن، تاقمیکێ دیکه شم دانان بۆ پاسه وانیی دواوه نه کو (ئه بدال که لزانێ) بړنک سهرباز بنیژته سه رمان. یه کێ له نه فسه ره کانم ناره د لای (له تیف چولا ق) تا کو ناگاداریبکات هه ر که گوێی له زمه ی بارووت بوو دووه زار سه ر باز م بۆ بنیژی بۆ نه وه ی که ده چمه ناو شاره وه هینزکی باشم پێ بێ. به سه ر بازەکانم راگه یاند هه ر که چووینه ناو شاره وه به دهنگی به رز بانگبدن، چونکه بانگ لای که لزانیه کان نیشانه ی رنککه وترو ئاشتییه. بړنک سهرباز م پاسپاردن به ناو شاردا جاپ بدن که گیان و نامووس و سامانی دانیشتووانی شار پارێزاون... سه ر بازانی لپیر سراوی بارووت توورمه که بارووته کانیان له ژێر دهروازه ی شاردا ناگردان، به دهم ژمه و دهنگی زۆر قاییمه وه که گرده که ی هینایه له رزه، دهروازه هه لا هه لا بوو. سه ر بازانی بانگده ر و جارچییه کان خۆیان کرد به ناو شاردا، ده بوو بانگبدن که شاری (هه یروژ ئاباد) بێ لایه ن و بێ وه یه، له به ر نه وه ی دانیشتووانی شار به ر گریان نه کردووه و زیانیان نه گه یاندووه که س لاقه یان ناکات، وه نه گهر به رگری نه که ن سه رو مالیان پارێزاون. بانگ و هاواری جارچییه کان کاری خۆیان کرد، نه وانه ی که (ته لوا ر) بان به ده سته وه بوو بۆ نه وه ی به ره نگاری نه که ن، ته لوا ر دکانیان خسته وه ناو به رگی خۆیان. ده بوو سه ر بازەکانم ده ست به سه ر کۆشکه کان و نۆردووگه کان و ده رگا گه وه ره کانی ده ولته دا بگرن. من بۆ خۆم نه چوو به ناو شاره وه، چونکه هینشتا له دامینی گرده که دا جهنگ درێژه ی هه بوو. خوله ک به خوله ک ژماره ی سه ر بازانی که لزانێ له که مپوونه وه دا بوو، به راستی زۆر نه به رد بوون و نه یانده ویست خۆیان به ده سته وه بدن. که دنیا تاریکداهات له دامینی گرده که دا جهنگ کۆتاییهات، له راده به ده ر که لزانیه کان کۆژاویان هه بوو، ته نیا چوار سه د سه ر بازمان لێ به دیلگرتن. که دُنیا بووم شه ر ته واهو بووه چوومه ناو شاره وه، چوومه کۆشکه که ی (ئه بدال که لزانێ)، ژن و مناله کانیم گواسته وه بۆ یه کێک له خانووه کانی ناوشارو که س لاقه ی نه کردن، چۆن په یماندا بوو به و جۆره ش برده سه ر. پاش نه وه ی سه یرنکی کۆشکه که م کرد، وتم: چه را هه لکه ن. له کۆشک هاته سه ده ری و چووم بۆ پشکنینی نیشته جیپوونی سه ر بازەکانم. مزگه وتی شار، که زۆر گه وه ره بوو، له گه ل هه ندی

خانووی گهورده، کردمنه شونینی حوانهی سهربازه کانه، که به شیکي زوریان زامدار بوون. دواي ئه وهی له هه موو پوویه که وه له بارودوخی هه موویان دلنیا بووم و سهرم له تهویلکان داو ئه سپه کانه به سهرکردنه وه له وانیش بی خه مبووم، گه پامه وه بۆ کویشکی (ئه بدال که لزائی)، که له هۆلی تایبه تی خۆیدا دانیشتم هینایان بۆ لام. دهستی چهپ و پوومه تی بریندار بوون، له شیشیان به سستیو، وتیان نێزهیه که له شی سمیوه، که چی بهو هه موو برینانه وه به توورپی وتی: بۆچی فرمانتداوه من بهیننه ئیره؟!

وتم: ویستم بقیبیم و بزانه ئه پیاوه کینه که له (بیرجه ند) دوسه دو په نجا سواره ی منی کوشتوون؟! به توورپییه وه وتی: ئه و پیاوه منم! ئه گهر ئه مپو ئاگرت به کارنه هینایه هه موو سهربازه کانتیم ده کوشتن و ئیستا سهری بردرای تووش له بهرده ممان ده بوو! وتم: ئه ی پیاو، تو چاوه ترسی، دلکی شیر ناسات هه یه، به لام زۆر گه مرژی، ئه گهر هۆشت لای خۆت بوايه نه ده بوو به رانبهر به من ئه م قسانه بکه ی، چونکه به یه که ئاماژه له ناوتده به م! وتی: بۆیه ئه م قسانه م به تو و تن تا کو بزانه ی هه رچهنده شکاوو بریندارو دیلم به لام لیت ناترسم، ئه گهر باوه ریش ناکه ییت دوو که س بانگبکه، گهر به ته لواو پارچه پارچه مبه کن داواي لیبووردنت ئی ناکه م! وتم: ئه گهر تو ئه و پیاوانه ی منت نه کوشتنایه من ناچار نه ده بووم که ماوه ی سه دو سی فرسه نگ پئی به ییم بۆ ئه وه ی ته میتبکه م، راستم پئی بلی بۆ ئه و سهربازانه ی منت کوشتن؟! ئه وان پئیواری بیوه یبوون، هه لبه ته تو دوو پیشکی کوشنده ی هه رله خۆته وه به خه لکه وه ده ده ی!... به پیکه نینه وه وتی: ده مویست بزانه چیژی کوشتنی سهربازانی پیاویک که ده لێن (ئه میر تهیموره) چۆنه!... وتم: تو به هه موو یاساو ده ستوو رو داب و نه ریتیک تاوانکاری و ده بی بکوژریت، به لام چونکه ئه وهنده چاوه ترسی، چاوپووشی له کوشتنت ده که م بهو مهرجه ی که سهرانه به دیت و له مه ودوا گوێپایه لی من بیت و داوا له سهربازه کانت بکه ییت بینه ناو سوپای منه وه چونکه پیم خۆشه (غوورییه) قاره مانه کان سهربازی منن. ئه گهر مهرجی من په سه ند بکه ی به زیندووپی ده مینیتته وه هه ر پاشای ولاتی خۆت ده بیت و دواي خۆشت کوپه که ته له جینی خۆت داده نیشی. وتی: زووتر بمکوژ، پاشای که لزائی هه رگیز سهرانه نادات! وتم: تا سبه ینی به یانی بواردته ده م. وتی: هه زار سال بوارمه ده ی (به لی) له من نابیستی، ولاتی من هه ر (فه یروز ئاباد) نییه، خیل و هۆزی وای تیدان که خۆت و له شکره که ته به پیوه ده خوون و تۆله ی منت

لەندەكەنەو. ئەو شەو ئەوئەندە سارد بوو ھەموو لایەك يەخ و بەستەنەكى پووتبوو، داوامکرد كە شوئىنكى گەرم بۇ پاشاي كەلزانى تەرخانبكرنت. بۇ سەينى ناردم بە داويدا، لىم پرسى: شەوى باش بىرتكرىتەو؟ وتى: بەلى، ھەر لەسەرۆتەو بېرىارى خۆم. وتى: ئەي پياو، ھەيفم لىدى پياوئىكى وەك تۆ بكورم چونكە خۆت و سەربازەكانت قارەمانن! من پاش سالى، يان دوو سالى تر دەمەوى بەرەو ھەندستان بېرۆم، پىم بەسەر ولاتى تۆدا دەبى، ئەگەر تۆ پەيمانبدى لەگەلما دۆستبى و لەپۆيشتەندا يارمە تىمبەدەيت لە كوشتەنت چاپووشىدەكەم، داوى سەركەوتنىش تۆيش لەدەستكەوتەكانى جەنگدا بەشدار دەبى. (ئەبدال) وتى: من باج و سەرئەت نادەمى و ژىر دەستەشت نابم، بەلام دەتوانم دۆستبىم. وتى: مەرجى دۆستايەتى ئەوئەكە ھەرگىز پەلامارى خۆم و سەربازەكانم نەدەيت و لەكاتى پىويستدا يارمە تىمبەدەيت و درىغى نەكەى. وتى: باشە ئەم كارە ئەكەم. وتى: من ئەوئەندە باوهرم پىتەكە داوى بەلگەنامەت لىناكەم، ئەگەر يەككى تىر بوايە كورەكانىم بەبارمەتە دەبىردن، تاكو ئەگەر پەشيماننيتەو كورەكانى بكورم! بەلام ديارە تۆ پياوئىكى پاست و دروستى قسەى خۆت دەبەيتە سەر.... وتى: كە بووينە دۆست سەربازە دىلەكانم ئازاد بكە. وتى: ھەر ئىستا دىلەكان ئازاد دەكەم. پاشان لىم پرسى: باشتىن پى بۇ سەمەرەقەند كامەيە؟ پاشاي (غور) وتى: ھەموو دەربەندەكانى پىنى كابولستان و غور بۇ بەدەخشان سەھۆلبەندانن، ئەگەر پەلەتە لىرەو بىر بۇ ھەرات، داوى لە خوراسانەو خۆت بگەيەنە سەمەرەقەند. وتى: مادام بووين بە دۆست، داوا لە سەربازەكانت بكە ھونەرى قولپاويشتن فىرى سەربازەكانم بكەن. (كەلزانى) وتى: ئەگەر ئىو ھونەرى بەكارھىنانى ئاگرمان فىر بكەن، و ئامادەين: وتى: ئەو ناتوانم، لەبرى ئەو داوا لە پزىشكەكانم دەكەم چارەسەرى برىنەكانت بكەن. وتى: پىويستمان بە پزىشكى ئىو نىيە، ئەوانى خۆمان باشتىن....

لەوكاتەدا تەتەرىك گەيشتە (فەيروژ ئاباد) ئاگادار كرام كە كەوشى لە تەختە دروستكراوى لەپى بەستوون و بە ئاسانى و بەگورجى بەسەر بەفرو سەھۆلدا دەپوا. (كەوشى تەختە: كەمانە،) كە چاوم بەتەتەرەكە كەوت و ئەو كەوشەپان و گەورانەيم بىنين جا باوهرمكرد. ئەوپاوە نامەيەكى لە فەرمانرەواى ناوچەكەى خۆيانەو ھىنا بوو (ئەبدال) تيايا ئاگادارىكردبوو كە (شىنخ عومەرى) كورم بە بىست ھەزار سوارەو لە ناوچەيەكى شاخاوى غوردا بەفر

پئی لیگرتوو. (ئهبدال)م تیگه یاند که ئه وه کوپى منهو خۆم داوامکردوو به بى
 بۆ یارمه تيم، جا ئیسته له ناوچه یه کا گیرىخواردوو، دانیشتیوو هکان به بینگانه و
 دوژمنی ئه زانن، تو ئه گهر ئاره زوو بکهیت و دوستی منبى، له م کاته دا نه ریت و
 دابى دوستایه تی به جیبینه و کوپه که م و سوپاکه ی پزگار بکه! وتی وه ک ئه بینى
 بریندارم و ناتوانم بپۆم به سه رده میانوه، به لام نامه یه کی باش ده نووسم بۆ
 فه رمانپره وای ئه وه ناوچه یه که ئه وپه پى توانای بخاته گه پ بۆ
 پزگارکردنیان. منیش نامه یه کم بۆ (شیخ عومه) نووسی، به درێژایى باسی
 هه موو پووداوه هکان کرد، باسی ئه وه شمکرد که له گه ل پاشای غووردا دوست و
 یاوه رین، داوام لیکرد له گه ل خه لکی ئه وه ناوچه یه دا دوستیت و ئه گهر بواری
 هه بى خۆی بکه یه نیته ولاتی هه رات... هه مان ته ته ر نامه کانی برین و که وته
 پى. پادشای غوور وتی: له ماوه ی چوار، پینچ پۆژدا نامه کان ده گه یه نى.

دواى ئه وه ی (ئهبدال که لزانى) بوو به دوستم، میوانداریکردم، بۆ نیشانه ی
 خۆشه و یستی و پزیزو دوستایه تی شمشیریکى نایابى پیشکه شکردم.

من نه مده توانی له (فه یروز ئاباد) دا بمینمه وه چونکه به شى خۆم و
 له شکره که م ئازوو که وه به شى ئه سپه کانی شمان ئالیک ده ست نه ده که وتن. پاش
 پینچ پۆژ که پزێه ی سه رماکه متر بووه وه، دوو رینگه وانی شاره زام له گه ل خۆما
 برین و به ره و (هه رات) به رپێبووم، کاتی گه یشتمه سنووری ناوچه ی هه رات
 نامه یه کم بۆ پادشای ئه وى نارد، تیا یا نو سیبووم که ده مه وى ماوه یه ک له م
 شاره دا بمینمه وه تا به شیکی تری له شکره که م، که له دواوه یه، بگاته لام،
 هیوادارم له ماوه ی مانه وه مدا پادشای هه رات به نرخی پۆژ ئازوو که و ئالیکمان بۆ
 دا بینکات. ماوه یه ک چاوه رپێبووم، به لام ته ته ره که م دیار نه بوو، نامه یه کی ترم
 به ته ته ریکى تر دا نارد، دووباره نه وه لام هه بوو، نه ته ته ره که شم دیار بوو! دواى
 لی کو لینه وه زانیم که پادشای هه رات زۆر نامه ردانه هه ردوو ته ته ره بى
 تاوانه کانی کوشتوون. دواى ئه وه بۆم ده رکه وت ئه و پیاوه دوژمنایه تيم له گه لا
 ده کات، به له شکره که مه وه به رپیکه وتم تا بزانی له ده ره وه ی شاردا
 به ره نگاری مده کات یان ده کشی ته وه بۆ ناو شارو پشت به شووره ی شار
 ده به ستی، دوا یی ده رکه وت هه نگاوى دووه می ره چا وکردوو. له ده وه ره ی
 شووره ی شاردا چاوه رپوانی (شیخ عومه) ی کوپمبووم تا بگاته لام. له بهر ئه وه
 له جهنگی (فه یروز ئاباد) دا ژماره یه کی زۆر له سه ربازه هکان کوژران، نه مده توانی
 یه که و راست هیرشبه که مه سه ر هه رات. ویستم ئاوه پۆی ئه و پووباره بگویم که

ده چیتته ناو شاره وه، ماوهیه کیش ئیشی تیاکرا، به لام که زانیم له ناو شاردا
ئه نباراوی گهره و زور هه و به شی ماوهیه کی زور دوو دریزان ده که ن، وازم
له پرۆژهیه هینا.

کاتی (شیخ عومەر) به له شکره که یه وه گه یشته لام شانده ههزار سواری
مابوون، چاره زاریان به سه رماو نه خوشی مردبوون، هه ندیکشيان له (قه یروز
ئاباد) به جیمابوون. شیخ عومەر وتی: به نامو و پاسپارده کانی پادشای (غوور)
بو فەرمانپه وای ناوچه که ئیمه پزگارمانبوو، سووته مه نی و خوراک و ئالیکی
باش و چادرو پۆشاکێ چه رم و لبادیان فریاختستین، ئه گه ر وانه بویه به
خۆمان و ئه سپه کانه مه وه تیا ده چووین.

پیش به ریا بوونی جهنگ به سی ههزار سه ربازه وه (شیخ عومەر) م نارد بو
شیراز تا له جیی (میران شا) ی کویم. بئیتته سولتانی فارس، له سه ریکه وه شیخ
عومەر به ته مه تر بوو، خاوه نی ئه زموونی زورتر بوو، له سه ریکێ تریشه وه
ده مویست (میران شا) بگه رپته وه بو لام و بیبه م بو هندستان... به سیازده ههزار
سواری له شکرێ شیخ عومەر هیزم زورتر بوو، به ریارمدا په لاماری شاری هه رات
بده م. له بهر ئه وه له جهنگی قه یروز ئابادا بارووتیکی زۆرمان به کاره ینا بوو،
ئه وه نده بارووتمان پی نه بوو که به شی هه لته کاندنی شووهری شار بکات. له
پۆژانی چاوه پوانیم بو شیخ عومهری کویم، سه ربازه گانه خه ریکی دارو
دره ختپینی ئه وه ده ووبه ره بوون، مه نجه نیقو په یژهی زۆریان دروستکردن. له
پۆژی په لاماردا نمندا به دوو ده سته له سه ربازه گانه که کلوی ئاسنو
به رگی ئاسنیان پۆشبوون، له پۆژه لاتو پۆژئاوای شاره وه هیزشبه که نه به سه ر
دیوارکاندا سه رکه ونه سه ری. هه موو تیره او یژه باشه کانیشم ئاماده کردن تاکو
هه رکه سه له سه ر شووهری شاره وه ده رکه وئ و به رگه ریبکات بهر تیری بده ن،
مه نجه نیقدارانیشم ئاماده کردن بو به ردبارانی به رگه ریکارانی شووهری شار،
بو ئه وه ی سه ربازه گانه به ئاسانی سه رکه ونه سه ری.

پاشای هه رات که ناوی (موحه ممه د زوشکی) بوو، له سه ره تای
په لاماره که مندا به پۆنی داخ پووبه پووی سه ربازه گانه بووه وه. به رگه ریکه رانی
دوژمن له سه ر شووهره که ئاگریان کردبووه پۆنی هه لقرچاویانده کرد به سه ر
سه ربازه گاندا، ئه وانیش توانای به ره ئه ستییان نه بوو، به رده بوونه وه، زۆربه یان
ده مردن، ئه وانه شیان که ده مان له تاو ئازاریان ساتی ئارامیان نه بوو. من بو
خۆم به تیر دوو جار سه ربازی دوژمنم کوشتن که ئاوگه ردانیان به ده سته وه بوو،

دهیانویست پۆنیکه ن به سهر سهریازه کانه، ههستهمه کرد که پۆنه
ههلقراوه که پڑابی به سهر خویاندائیمه تیده کویشاین جی پییه کمان
دهستکهوینت و نهوی به هیز بکهین، دواي نهوی ههزارو پینج سهده سهریازم
کوژران، توانیمان له قولی پۆزه لاتوه جی پییه ک بکهینهوه

خیرا خیرا لهویوه سهریازه کانه چوونه ناو شارهوه، منیش بهردهوام هیزی
پشتگیم بۆ ده ناردن تاکو وره یان بهرز بی. به هه موو نهفسهرو سهریازه کانه
پاسپارد تا نهتوانن خانووه کانه بسووتینن بۆ نهوی نهبنه بنکهی بهرگری.
زۆری پی نهچوو ستوونی دووکه ن بهرز بووهوه، و زانیم سهریازه کانه خانووه کانه
دهسووتینن، گویم هه لخت بۆ دهنگی نه عهده تهی جهنگاوهرانو شیر و زاری
ژنان و قیزه و گریانی مندالان و بووخاندنی دیواره کانه، بهراستی چیژی زۆرم
وهرده گرت. به لای منهوه هیچ ناوازو موسیقیه ک ناگه نه ناوازی جهنگ، من هیچ
چیژی له ناوازی (چهنگو عوودو قانون) وهرناگرم، خوشترین و پیوژترین
پیشهش پیشه ی جهنگاوهرانه! گومانی تیدا نییه سهده ها زاناو داناو هه مانده
گوپراهی لی جهنگاوهریکی وه ک من!

له ناو شاردا شهر گه رمبوو، زۆریک له بهر گرانی شووره که ناچار بوون بچه
خواری بۆ یاریده دانی بهرگرانی ناو شار. بۆنه وهی بتوانم به زۆری هیزی
پشتگیری پهوانه ی شار بکه م، داوامکرد تا دهتوانن که له بهر بکه نه شووه ی
شاره وه. تا پۆژ گه یشته ناوه راستی ئاسمان له پینج لاوه که له بهرمانکرده
شووره که وه. له و کاته دا چهند که سێ له شار هاتنه ده رێ و پیاویکیان
خستبووه سهر تهخته یه کی پان و خستبوویانه سهر شانیا ن، که نزیکبوونه وه
ته ماشامکرد (شاروخ) ی کوپمه، له شیوهیدا دیاربوو گیانی تیا ماوه، نه گه ر
بشمردایه گویم نه نه دایه. سهیرمکرد رانی راستی زۆر برینداره، داوامکرد که
بیبه ن بۆ ناو چادره که ی، تیمار بکړیتو لهوی بکهوی تا چاک بیته وه.

دهمو نوژی عه سهر له هه موو لایه کی شاره وه دووکه ن بهرز بووه وه، دواي
نوژکردن، که له مزگه وته که م هاتمه ده رێ، هه وائلم پندرا که (حه ممه د
زوشکی) و دوو کوپی گیراون. هیشتا له شاردا شهر بهردهوامبوو، سهریازانی
هه رات نه یانده ویست خویان به دهسته وه بده ن. من نه مده ویست هیچ
گفتوگۆیه ک له گه ن پادشای هه راتدا بکه م، چونکه بووبوو هوی کوشتن و
بریندارکردنی ژماره یه کی زۆر له سهریازه کانه، بۆیه داوامکرد له سهری بدرێ و
سهره که ی بکه ن به سهر نیزه وه تا بهرگره کانی به چاوی خویان بیف

پادشاهکیان کوژراوه دهست له شهر هه لگرن. بهو هه نگاهه هیزی جه نگاهه رانی هرات کز بوو، بهر له وهی تاریکیدایی هه مویان خویان دا به دهسته وه، دیله کانیان له شار هینانه دهری، داوامکرد ئیتر خانوو نه سووتینن و نه یان پرووخیئن، له هه مان کاتا به ئه فسه ران و سه ربازانی خوم و ت که شار تالانیکه بۆ پۆژی دوایی دانیشتووایی شار ناگادار کران که کوژراوه کان بنیژن، دواي ته و او بوونی نهو کاره داوامکرد دانیشتووایی ئاوايه کانی ده و روبه ری هرات و دانیشتووایی شار، به هه مویان شووره ی هرات برووخیئن، له ماوه ی پازده پۆژدا نهو کاره ش ته و او بوو. ئنجا داوامکرد کوپه کانی پادشای کوژراو بیئنه لام؛ گه و ره یان ناوی (مهحمود) بوو ته مه نی هه ژده سالبوو، بچوکه که ش پازده سالانبوو، پیم و تن: باوکتان به شینوه یه کی نامه رانه دوو نامه به ری بی تاوانی منی کوشتن، نه ویش سزای کاری خوی و مرگرت. له بهر نه وهی ئیوه هیچ دوزمنایه تییه کتان به من نه کردوه چاوپوشیتان لینه که م. نه گهر فرمانبه ری منین ده ولته ی هرات به براگه و ره ده سپیرم؛ به لام نه گهر له گه لما سه ربینچیکه ن وه ک باوکتان ده کوژرین!... (مهحمود) وتی: نهی نه میر ئیمه به رانبهر به تو هیچ سه ربینچیه ک ناکه یین. وتم: تازه شارویرانگراوه، نه وه ش نه نجامی به دکاری و له خوباییبوونی باوکتوو، تو ده ستبه که به ئاوه دانکردنه وهی، به لام هه رگیز جاریکی دی شووره ی شار دروست نه که یته وه، نه گینا وای بۆده چم که ده ته وی مله وریبه که ییت! (مهحمود) وتی: نهی نه میر په یمانتده ده می که هه رگیز به رانبهر به تو مله وری نه که م. پاشان پیم و ت: چونکه باوکتیم کوشتوو به ته مانیم پۆژی له پۆژان به دلسۆزی خزمه تمبه که ییت، به لام ده توانی به جوژی هه لسوکه و تبکه ییت که سه ره مالت پزاریزراوبن، دواي خویششت منداله کانت فرمانه واییده که ن، له بهر نه وهی تو ده سنیشانکراوی منی، هه رکاتی هیرشکرایه سه رت ده توانی داوای یارمه تیم لیبه که ییت، منیش به هاناته وه دیم.

له جهنگی فه یروز ئابادو هه راتدا نه وه نده سوپاکه م لاواز بوو بوو، نه مده توانی پتر له و ناوچه یه دا به منیمه وه، به راستی له وه ده ترسام نه گهر دوزمنان به وه یان بزانیایه په لامارمبه دن و له ناومانبه رن! نه وه بوو ته نیا چاوه رپی نه وه بووم که (میران شا) له ولاتی فارسه وه بگاته لام. له گه ل پاشماوه ی له شکره که ما به ره و (طووس) به رینبووم. بۆ نه وهی پشوویه ک به دین دوو پۆژ له وی ماینه وه. دووم پۆژ چووم بۆ سه ر گوپی (فیردهوسی) تا بزانی چاکیانکردوه! که بینیم

باخەكەى دەروپەرى ھەمۇى گولزارى پەنگاپەنگە زۆر شاد بووم. پاشان بەرھو(قوچان) كەوتە پى، جارىكى ترژنان و پياوانى قوچاننىم بىننەوھ كە ھەمۇ قۇمۇز مەردو چاوشىنبوون، دووبارە داوام لە پياوھكان كەرد كە بىنە سەربازى مەن، بەلام ھەر قايل نەبوون. پىش ئەوھى بگەمەوھ سەمەرقەند، پىنگەى شارى(كىش)م گرتە بەر، كە شوئىنى لەدايكبوونمە، ھەر زووتر فەرماندا بوو بىكرى بە جوانترىن شارى سەرزەمىن، وىستەم بزانم چى كراوھ. ئەوھ بوو لەوولتەنەوھ كە داگىر مەردن باشوھستەى زۆر باشى ھەمۇ پىشەكانم ناردبوون بۇ(كىش) تاكو لەبەردى بەدەخشان و بەردى پەشمى پەنگاپەنگ جوانترىن كۆشكە لە(كىش)دا بۇ دروستبەكن، بە تاق و كەوانەى پۇمى پىرازىننەوھ كە زىاتر لەھەزار سال ھەلدەكات. لە(شىران)ىش سەرنجەدا كە ھەردو بەرى شەقامەكان بە درەختى بەرزو جوان پازىنراونەتەوھ، فەرماندا شەقامەكانى(كىش)ىش و ايان لىبكرىت. شارم ئەوھندە پازاندەوھ و جوانمەرد، كە بە پىنى بۇچوونى خۇم، لەم جىھانەدا شار نىيە مەندەى شارەكەى خۇم جوان و پىكەوتووبى، كۆشكەكەشم جوانترىن و نايابترىن كۆشكى سەرزەمىنە. شەقامەكانى شارى كىش پەنجا گەز پانن، جىنى بىست و پىنج سوار دەبىتەوھ كە بەتەنىشت يەكەوھ بېرۇن. ھەر لەو شارەدا مەندالانى مامۇستەى سەردەمى مەندالى خۇم، خوالىخۇشبوو(مەلا ەل بەگ)، بەسەركردنەوھ، خانوويەكى زۆر باشم بۇ دروستكردن و مووچەى مانگانەم بۇ بىرنەوھ. لەھەمان كاتدا مووچەم بىرىيەوھ بۇ ھەمۇ ھەزاران و بى دەسەلاتەكان، دەموىست ھەژارى بىنەبىكەم و كەس دۇش دانەمىنى.

لەشارى (كىش)دا ھەفتەيەك مامەوھ، لەسەر پەيمان و بىرارى خۇم، نەمەدەوىست بە پىشوودان و جەسانەوھ تەمەلى دامگرى، لەبەر ئەوھ پوومەردە بىابان ولەناو ئەفسەرو سەربازەكانما مامەوھ سەرگەرمى سەفەرى ھىندستان بووم. دواى لىكدانەوھ پاوئىزى زۆر پىنگەى (كابولستان)و(غور)م بەپەسەند زانى، چونكە لەوئوھ ئاو زۆرەو نىازىشمبوو كە گەيشتمە(غور) (ئەبدال كەلزانى) و ھەندىك لە پياوھكانى لەگەل خۇمدا بىبەم بۇ ھىندستان.

بیست و دووهمین بهش

کوژرانی شیخ عومەر له فارس

دوو پۆژم مابوو به ره و هندستان بهرینیم، له پهبه کوژتری نامه بهردا نامه یه کم له ولاتی فارسه وه بۆ هات تیا دا نووسرا بوو که (شیخ عومەر) کوژراوه! له نامه که دا باسکرا بوو، کاتی شیخ عومەر له ده شتی نیرگزی نزیك شیرازدا خه ریکی راپووه، کومه لیک په لاماریانداوه و خۆی و هاو پێکانی کوژراون، بکوژه کانییش سه ر به خیلێک له خیله کانی فارسبوون. به لام پوون نه کرا بووه وه کام خیله.

کو میسه ری شیراز نامه که ی نووسی بوو، من ئه وم چاک ده ناسی، خه لکی تاشکه ند بوو. نووسی بوو ی که بارودۆخی شیراز شیواوه، له وانه یه خیل و هۆزه کانی فارس په لاماری شیراز بدن، بۆیه داوای هیزی فریا که وتنی کرد بوو. بۆ مهرگی کوپه کهم خه مبار نه بووم چونکه مهرگ، نه گهر چی هی کوپی خۆیشم بی شتیکی ئاساییه، به لام له وه سه رم سه رما که چۆن و به و شیوه یه کوپی من ده کوژری! به له شکرکی حه فتا هه زار سواره وه له پنی خۆراسان و یه زده و به ره و قازس به رینبووم. که گه یشتمه شاری (به شرویه) حه زمده کرد ماوه یه ک بمینمه وه له گه ل دانایانی شاردا گفتوگو بکه م، به لام ئه وه بوو که زۆر په له مبوو تا خۆم بکه یه نمه فارس و تۆله ی (شیخ عومەر) بسینم و ناگری ئاشووب و ئاژاوه بکوژنمه وه. خیرا پۆیشتن تا گه یشتینه (به باگخان) که دا شوینبوو ئاوی تیا ده سته بکه وئ. له وئ له گه ل کوئخا و چه ند به ته مه نیکی ئاوا ییدا ده رباره ی رینگه راپوژم کرد. کوئخا که وتی: بیابانیکی وشک و برنگ و بی ئاو له پیشته وه یه، ماوه ی شه ست فرسه نگه، نه گهر لیبیده ی دوا ی دوو پۆژ خۆت و له شکرو ئه سپه کانت له ناو ده چن، ئه و بیابانه یه که وه کو ده لێن، له شکری (سه لم و طووری) تیا سه رنغوونبوو. پاشان ده ستنی به ره و پۆژه لات درێژ کردو وتی: نه گهر له وئوه به رۆیت دوا ی دوو پۆژ ده گه یته بناری کیوئیک: ئیتر له وئ به دواوه خه می ئاوت نابئ. وتم: ئایا قایلی که پئ ئیشاندهریم بکه یته؟ وتی: خۆم و کوپه کهم چاک شاره زاین و ئاماده ی رینگه وانیان بکه ین. وتم: زۆر باشه، منیش به دئی خۆتان پاداشتانه ده مه وه.

بیره میرده که و کوپه که ی سواری ئه سپبوون و له گه لماندا هاتن که گه یشتینه بناری ئه و کیوه ی باسی کرد، پرسیم: ئایا هه رکاتی بتانه وئ بچن بۆ

فارس، لیزه‌وه ده‌پۆن؟! وتی: ئەه‌ی ئەم‌یر ئیم‌ه ناو‌یرین به‌ ته‌نها لیزه‌وه هات‌و‌چۆب‌که‌ین، چون‌که‌ ئەم ناو‌چه‌یه مه‌لبه‌ندی جه‌رده‌یه! ئیستا که‌س ناو‌یری به‌ تیل‌ه‌ی چا‌و‌یش سه‌یری له‌شک‌ری تۆ ب‌کات، به‌لام ب‌ی یه‌ک و دوو په‌لاماری کاروان و کۆمه‌لی ب‌چووک ده‌ده‌ن، تالانیان‌ده‌که‌ن و ده‌شیان‌کوژن! وت‌م: باشه، ئەه‌ی ئەم ناو‌چه‌یه فه‌رمان‌په‌روای نییه‌ که‌ جه‌رده‌کان ته‌می‌ب‌کا؟! وتی: له‌وه‌ته‌ی له‌ یاد‌م‌ب‌ی! له‌و باره‌وه ه‌یچ نه‌کراوه، به‌شی خواره‌وه‌ی ئەم ک‌یوه ه‌ی زابول‌ستانه، به‌شی سه‌ره‌وه‌شی وا به‌سته‌ی (غور) و (ئه‌فغان‌ستان)ه، ئەم ناوه‌پاسته‌شی ب‌ی خاوه‌نه، هه‌ر که‌س پ‌یا‌یدا ب‌پ‌روات ده‌کوژ‌ری. وت‌م: ئەه‌ی چۆنه تۆ ئەمه‌نده شار‌م‌زای ئەم ناوه‌یت؟ وتی: ئەه‌ی ئەم‌یر، له‌سه‌رده‌می من‌الی و لاویم‌ا ش‌وان‌بووم و له‌داوین‌ی ئەم ک‌یوان‌ده‌دا مه‌په‌کانم ده‌له‌وه‌پاند‌ن. وت‌م: ئایا له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئەم ناو‌چه‌یه وه‌کو ئیستا تر‌س‌ناک‌بوو؟ وتی: له‌و پ‌ۆژان‌ده‌دا فه‌رمان‌په‌روای (قائین و بیرجه‌ند) به‌ران‌بهر به‌ جه‌رده‌و دزه‌کان زۆر توند‌و تیز‌بوو، هه‌موو‌یانی تر‌سان‌د بوون، نه‌شیان‌ده‌و‌یرا ده‌ست بۆ مه‌په‌کانم در‌یژ ب‌که‌ن چون‌که‌ ده‌یان‌زانی سه‌ر به‌ فه‌رمان‌په‌روان.

پ‌ۆژیکیان، ده‌مه‌و نیوه‌پ‌ۆ گه‌یش‌تینه‌ چه‌م‌یک که‌ له‌ ک‌یوه‌که‌وه ده‌هاته‌ خوار‌ی، که‌م‌یک دوور له‌ چه‌مه‌که‌ چادریان بۆ هه‌ل‌دام، که‌ چوومه‌ ناو چا‌ره‌که‌وه مار‌یک‌ی گه‌وره‌ په‌لامار‌یدام و نووسابه‌ پ‌وو‌زی چه‌پ‌ما، به‌ پ‌ی له‌قه‌ ه‌اره‌که‌م ش‌ل‌کرد، پاشان سه‌رباز‌ه‌کانم کوشتیان. کو‌ن‌خام بان‌گ‌کردو وت‌م: ئەم ه‌اره‌ گه‌ستوومی، ئایا تر‌سی هه‌یه‌؟ یان، نا؟! به‌سه‌رسام‌یی‌ه‌وه وتی: ئەه‌ی ئەم‌یر، ئەم ماره‌ جو‌ری (که‌پ‌چه‌)یه، نه‌گه‌ر ج‌ی گازه‌که‌ی ب‌رین‌دار نه‌ک‌ری و نه‌د‌ژ‌ری ئەو که‌سه‌ ده‌مر‌ی! وت‌م: که‌واب‌ی لیزه‌دا من ده‌مر‌م!... پ‌یره‌ م‌یر‌ده‌که‌ خ‌یرا داوای په‌ت‌یک‌ی کرد، له‌ناوه‌پاستا پانی چه‌پ‌می شه‌ته‌ک‌دا بۆ نه‌وه‌ی ژه‌هره‌که‌ زۆر‌تر هه‌ل‌نه‌کش‌ی بۆ ناو له‌شم، پاشان به‌ خه‌نجه‌ره‌که‌ی خ‌وی ج‌ی‌گازی ماره‌که‌ی ب‌رین‌دار‌کردو ده‌ست‌یک‌رد به‌ م‌ژین‌ی، خ‌یرا خ‌یرا پ‌ر به‌ده‌می ژه‌هر‌و خو‌ین‌ی ده‌پ‌ژان‌ده‌ سه‌ر زه‌وی، به‌م جو‌زه‌ تا ده‌مه‌و عه‌سر خه‌ریکی ئەم کاره‌ بوو. له‌و کاته‌دا تا دا‌ی‌گ‌رت‌م، پ‌رسیم: ئایا ماران‌گاز تا دا‌یده‌گ‌ری؟ وتی: به‌ل‌ی، ئەه‌ی ئەم‌یر، له‌کاتی (تا)ش‌دا ده‌مر‌ی! وت‌م: من له‌ مر‌دن نات‌رس‌م، هه‌م‌یشه‌ به‌ پ‌یر مه‌رگ‌، وه‌ پ‌و‌یش‌تووم. وتی: چاک چاک پانت‌م به‌ست‌وه، خو‌ین نا‌چ‌یت‌ه‌ دل‌ته‌وه، له‌بهر ئەوه‌ نام‌ری!

ماوه‌ی س‌ی پ‌ۆژ له‌سه‌ر یه‌ک له‌ناو‌ج‌یدا که‌وت‌م. له‌ دوو پ‌ۆژدا تا به‌ر‌یدام، به‌لام لاق‌م ه‌ین‌ده‌ی کونده‌یه‌کی پ‌ر له‌ناو، ناوسابوو. دوا‌ی ئەوه‌ی ناوساویم نه‌ما،

سواری نه سپبووم و به پیبووم. دواى نه وه ههركاتى بچوومايه ته ناو چادروه چاك ورد ده بوومه وه بۆ نه وهى له مار دلتيا بم! پیره میرده و کورپه کهى به بنارى ریزه شاخینكى دوورو دریزى بى دارو درخت و پر له کانیادا بردیانین، تاکو گه یشتینه بیابانیکى وشکوبرنگ، تا چاو برکات چۆل و هۆل، هیچ کهس لهو ناوه ناموشۆى نه ده کرد. پیره وتى: نهى نه میر، ده توانی لیروه و به پۆى بۆ فارس، نه نه سپه کانتان و نه خۆتان تینوینتی زۆرتان بۆ ناهینى. پرسیم: به هه مان رینگه دا ده گهرینه وه؟ وتى: نهى نه میر ناویرین له ویه بگه رینه وه، نه گهر یارمه تیمانندهى به پرنی بیاباندا ده گهرینه وه. چه ند حوشتريک و برنک پارهم دانى و پاشان به ره و فارس که وتمه پى.

به بى هیچ گيروگرفتیک گه یستمه به ره وه. کاربه دهستی سه ره کی نه وى بۆى باسکردم که چۆن (شیخ عومه) کوژراوه و بکوژه کانیش له ئینى (بویر) که زۆر نه به ردو دپو جه نگاو مرن و کم وینه ن، ولاته که یان سه راپا جه نگه لى چپو پپرو سه خته و کهس ناتوانى چاریانبکات. پاشان چووم بۆ شیراز، له ویش لیکۆلینه وهى چاکمکرد، بۆم دهرکه وت قسه کانی کاربه دهسته که هه موویان راستن.

دانیان و هه لکه وتوانی شیراز سه ریاندام و منیش خه لاتمکردن، به لام به داخه وه کات و دهرقه تم نه بوو تاکو وهك جارى پيشوو گفتوگو یان له گه لا بکه م. له شیراز خۆم ناماده کرد تاکو هیرش بکه مه سه ر ولاتى (بویر). ناگادار کرام که نه و ولاته له کۆمه له شاخ و کیوینكى بهر فراوانى پر له دارستانی چپه، که هه تاو ناکه ویتته سه ر زه وى، پیکهاتوه، دانیشتووانى هه ره به جهرده یی و تالان و په لاماردانى کاروان و رپیوار ژیانیان دابینده که ن. نه وانه ی که راویژم پیکردن وتیان ته نیا دوورنى زۆر باریک و ته نگه لان هه یه بۆ نه و ولاته، نه گهر هه ندی جه نگاوهرى نه و ئینه نه و دوو رپییه بگرن هیچ له شکری ناتوانى خۆى بگه یه نه ته نه وى، له هه مان کاتیشا به دلسۆزییه وه نامۆنگارییانکردم که باشتروایه هیرش نه که مه سه ر بویرییه کان.

منیش بریارمدا که پیاوانى ئینى ناوبراو هه لخه نه تینم. سه ربازه کانم پاسپاردن به ناو شیرازدا پپرو پاگنده بلۆ بکه نه وه که ده مه وى پارهو جه واهیره کانم بگوینمه وه بۆ نه سفهان و خۆم له فارسدا بمینمه وه، به جوریکى وا دهنگه که بلۆبووه وه، ته نانه ت سه ربازه کانی خۆم به وای ته وایان کردبوو. پاشان کاروانیکم به ریکرد که له پینچ سه د حوشترو نه سپو برنک

سه‌ریاز پیکهاتبوو، پینگه‌یه‌کیشم بۆ ده‌ستنیشانکردن که نزیك به ولاتی (بویس) بێت و پیاوانی نهو ولاته بتوانن ده‌ستیانبیگاتی. له‌همان کاتاکا کۆمه‌لیک له جه‌نگاوه‌ره چالاکه‌کانی خۆم پاسپاردن که چاک ناگایان له‌و کاروانه‌ بێت و نه‌گهر بویرییه‌کان په‌لاماریاندا، نه‌وان ده‌وریانبگرن و به‌زیندوویی بیانگرن، تاکو بۆ داگیرکردنی ولاته‌که‌یان که‌لکیان لیوه‌رگرم. چۆن نه‌خشه‌که‌م داپشتبوو، واکرا، له‌ نه‌نجامی په‌لاماری جه‌رده‌کانی بویردا بۆ سه‌ر کاروانه‌که‌، هه‌ر هه‌موویان که‌ نزیکه‌ی هه‌زار که‌س ده‌بوون، گه‌ران و کاروانه‌که‌ش گه‌پایه‌وه‌. له‌ نه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌دا له‌گه‌ل دیله‌کاندا ده‌رکه‌وت که‌ پینگه‌ی تر زۆرن بۆ چوونه‌ ناو ولاته‌که‌یانوه‌، به‌لام هه‌موویان پێی بزنه‌ کێوین و بۆ مرو‌ف ناشین. جارێکی تر فه‌رمانده‌رکرد که‌ بارووتیکی زۆر دروستبکری و له‌ دیله‌کانیش زانیاری زیاتر وه‌ریگیری، به‌ بۆچوونی من جه‌نگاوه‌رانی بویر له‌وانه‌ی ولاتی (غوور) قاره‌ماتر نه‌بوون که‌ به‌ بارووت له‌په‌لوپۆمان خستن. ژماره‌یه‌کی زۆر تووره‌که‌له‌ی چه‌رمین دروستکران و به‌ بارووت داگیران و پلیته‌یان بۆ دروستکرا. به‌شێک له‌ سواره‌کانم له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری به‌یر هینشتوه‌، به‌شێکیشیانم به‌ پیاده‌یی به‌ریکرد و به‌ریارمدا، وه‌کو تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک، له‌یه‌ک پینگه‌وه‌ هینرشه‌برین، نه‌گهر و باشبوو، و به‌رده‌وامده‌بین، ئه‌گه‌ر باش نه‌بوو له‌پینگه‌که‌ی تروه‌ه هینرشده‌که‌ین. یه‌که‌م ده‌سته‌ که‌ ده‌ستیانکرد به‌ هینرش، هه‌موویان کلاوی ئاسن و به‌رگی ئاسننیشان پۆشیبوو تاکو نه‌وان به‌ره‌نگاری تیربارانی دوژمن ببینه‌وه‌، هه‌ر که‌ هه‌راز بووینه‌وه‌ به‌ره‌و پیشت چووین، له‌سه‌ر دره‌خته‌کانه‌وه‌، له‌ نیوان لق و پۆیه‌ به‌یه‌کا چوه‌کانیانده‌ تیربارانی بێ نه‌نداره‌ کرابن، به‌بێ به‌زه‌یی (بویرییه‌) هاو‌لاتییه‌کانی خۆیانیشیان ده‌کوشت که‌ ئێمه‌ پێش خۆمانمان خستبوون، به‌لام خۆم و سه‌ربازه‌کانم هه‌ر به‌ره‌و پیشت ده‌چووین. زۆرم پێی سه‌یر بوو، له‌به‌ر چه‌ری و په‌ری دره‌خته‌کان و خۆقاییمکردنی

جه‌نگاوه‌رانی دوژمن به‌ هیچ جۆری چاوم له‌ هیچ تیرهاو‌یژێ نه‌بوو. بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ دارو دره‌خت و جه‌نگه‌ل له‌ دیوارو شووره‌ی شاره‌کان به‌هینرش قاییمتر نین. به‌ بارووته‌هاو‌یژه‌کانم وت که‌ پلیته‌کان ناگه‌ردن و تووره‌که‌له‌کان به‌ره‌و پووی دره‌خته‌کان هه‌لده‌ن. هه‌رتووره‌که‌ بارووتبوو، یه‌ک به‌دوای یه‌کا ده‌ته‌قینه‌وه‌، ئاگرێکی دۆزه‌خناسایی به‌ربووه‌جه‌نگه‌له‌که‌، هه‌ر جه‌نگاوه‌ری دوژمنبوو خۆی هه‌لده‌دایه‌ خوارو هه‌لده‌هات، نه‌ه‌نده‌ ته‌قینه‌وه‌کان زۆر بوون، نه‌گه‌ریای شه‌مال نه‌بوایه‌ هه‌ناسه‌مان به‌ ته‌واوه‌تی سواره‌بوو، ئاگره‌که‌ش

ئەوێندە بەتینبوو ناچار بووین ماوەیەك بەرەو دواوە بکشینێنەو. بەری پۆژ بەدووەکەلی دارستان گیرا، لەناوەراستی ئەر جەنگەلەدا ئاگرەكە نزیکەى سى گەز بەرز بوووەو بەهیچ جوژی ئەدەكوژایەو، دیار بوو كە درەختەكان چەور بوون بۆیە چاك دەگەران. ماوەی دەپۆژ ئەو ئاگرە بەرینە بەردەوامبوو، دواى ئەوێ هیچ دارێ بەپینووە، دامرکایەو، دواى ئەوێش تا دەپۆژی تر سەرانسەری ئەو ناوچەیه کۆمای پشکۆی سوور بوو، بەوێ باشبوو باران بارى و زەوى ساردبوووەو ئیتمەش بەناو خۆلەمیشیکى زۆردا گوزەرمانکرد بى ئەوێ هیچ كەسى پێمان لینگى. بەوردی سەرنجى هەموو لایەكى ئەو ولاتەدا، بەراستى وەك دەیانگوت، بەهەشتى سەر زەویبوو.

(قەرەخان) یەکیبوو لە فەرماندە قارەمانەکانم، داوام لیکرد بچى هەموو ئەسپەکانم بەهینی كە لەدواوە بەجێمانهێشتبوون، لەبەر ئەوێ جەنگەلەكە ئەمابوو، دەمانتوانی بە ئاسانی بە سواری پرۆین و جەنگبەكەین. دواى دوو پۆژ گەیشتیئە پرۆبارى، كە لێماندا ئاو دەیدا لەژێرسكى ئەسپەكان. پاش سەعاتێك لە پەڕینەوهمان، پێگەودانانی پێشەو ئاگاداریانکردم بەلای پۆژەلاتى كێوێكەى بەرەوهماندا پێگەیهك هەیه، بەلام جەنگاوهرانى دوزمن گرتوویانەو لەبەرزاییەكانیشەو خۆیان قایمکردووەو ترسى بەرد گلوێ كردنەوێش هەیه. دواى راوێچوون و راوێژکردنى زۆر لە نێوان من و (قەرەخان) داو سووربوونی ئەو لەسەر خۆبەختکردنى، بەخۆی و بیست جەنگاوهرى خۆبەختەرو قارەمانەو بەرەو گوزەرگەو دەرەندە سەختەكە بەرپێبوون تا بزائن بویریەكان بەرد تەدەكەنەو، یان نا. (قەرەخان) كە لەپینشی پێشەوادابوو توانی تێپەڕى، سەربازەكان چوار چوار ئەسپیان تاوێدەدا، شانزە سواریش لەوان تێپەڕین و هیچ نەبوو، كەچوار سوارەكەى كۆتایی و یەستیان تێپەڕن، ئالەى تاوێزە بەرد لەناو دەرەندەكەدا دەنگیداوەو هەموو لایەكى گرتەو، بەداخەو هەر چواریان بە خۆیان و ئەسپەكانیانەو بوون بەژێر تاشە بەردەكانەو كۆژان. لەهەمان كاتدا بۆمان دەرکەوت كە تەنها لەو خالەدا دوزمن دەتوانى بەردمان بەسەردا ببەڕینى. دە سواری خۆبەختەر چوونە پێشەو بۆ پرگار كردنى تەرمى چوار كۆژاوەكانمان، بەلام هەر كە گەیشتنە لایان ئەوانیش تاوێر بارانكران، لەگەرمەى بیرکردنەوێ قوولدابووم كە بەچ شیوەیهك پێگە بکەینەو در بەدوژمن بدەین و لە تاوێر باران خۆمان لادەین، لەناکاو لەسەر شاخەكەو لە خالێكى پێك بەرانبەرمدا پیاویك ناماژەیکرد،

به سهر سهرمانه وه سهرنجمدا، زانیم (قهره خان) ه، که زانی پیم زانیوه و چام لیه تی به ده ست ئاماژه ی بۆ لای راست ده کردو دهستی له سهر لیوانی دا دهناو لایده برد. زانیم مه بهستی ئه وه یه که دوژمن لای راستیه وه یه تی و ناتوانیت بانگمانبکات نه وه کو دوژمن پینی بزانی. پاشان ئاماژه ی بۆ لای چه پی خوی کرد، مه بهستی ئه وه بوو له ویوه برۆین. لهو کاته دا داوام له هه موو ئه فسران و سهر بازان کرد که سهیری سهر شاخه که نه که نو به هه یج جوژی هه یج ئاماژه یه ک نه که ن، نه کو دوژمن به مه به ستمان بزانی. له بهر ئه وه ی دوژمن چاوی له هه موو جموجوولی کمان بوو، داوام له یه کی له فهرمانده کانه کرد که به دزه ک خوی بگه یه نیته قهره خان تابزانین چی ده لی، وه نه گهر له مه به ستمان تینه گه یشت، داوام لیکرد که تاله به نیکی باریک به تریکه وه به سستی و، کو تاییه که ی که می ئه ستوو رترو زۆر قاییم، بیهاوی بۆ قهره خان، ئه وسه ئه و تیده گات که ده مانه وی ئه و تاله به نه رابه ر بی بۆ ئه وه ی که سیك بنیرین بۆ لای و به ته واوه تی بزانی چی ده لیته ا به هوی ئه و تاله به نه وه په یوه ندی په یدابوو، هه ندی له پیاوه کانه به ته نافی قاییم سهر که وتنه سهر شاخه که و خویان گه یانده لای قهره خان و پیاوه کانی. فهرمانده مکررد سواره کانه و خویان پیشان بده ن که ده یانه وی لای بوژه لاته وه تیپه رین، ئه وه ش بۆ ئه وه بوو که جه نگاوهرانی دوژمن له سهر شاخه که وه له (قهره خان) بی ناگا بن. له و ده رفه ته دا پینچ سه ده جه نگاوهرم به ته ناف گه یشتنه لای قهره خان و له گه ل خویاندا تیری زۆرو خپکه به ردیان بردن بۆ قوچه قانیه کانیان، چونکه ترسی ئه وده هه بوو به ردی سهر شاخه که سه ختبی و هه ئنه که ندی. داوام له قهره خان کرد که په لاماری جه نگاوهرانی سهر شاخه که بدات وله ناویان به ریت. له بهر پینچ و په ناو تاویری گه و ره و چال و چۆلی زۆر، چاوم له جه نگای نیوان هه ردوو لانه بوو، به لام دهنگ و هاوارو نه عره ته ی جه نگاوهران به رگویم ده که وت، جار جاریش به هاواری ترسناکه وه هاواری ئه وانه ده ییسترا که له سهر شاخه که وه به رده بوونه وه وه هه پروون به هه پروونده بوون.

دوای نه مانی هه راو هوریا و کو تاییه اتنی جهنگ له سهر شاخه که، (قهره خان) هاواری کرد: ئه ی ئه میر، لیره دا کهس نه ماوه ده توانی تیپه ر بیت. فهرماندا که به رده کانه و لاشه کانی ناو ده ربه نده که لابه رین، پینش په وانه پیشخستن، دوای دنیابوون به گوزه رگه که دا رویشته ی تا گه یشتینه سهر چه میك، هه ندی گردو ته پۆلکه له پیشمانه وه بوون، که سهیری خۆرم کرد بینیم که میك پۆژی ماوه. هه

لهو شوننه دا له شکر هه لیداو ده موده ست سئ ریز پاسه وانم یه که له دواى یه که دانا، چونکه لهوا نه بوو لهو شه وه دا دوزمن له نا کاو په لامارماندات. شهو نیواره یه (قهره خان) به دریزى باسی جهنگی سهر شاخه که ی بۆ گپرامه وه، که چون نه مان له نه دینیدا بوون له پپر به تیرو که وانو بهرده قوچه قانی په لاماریانداون، دواى ههردوو لا تیکرژاون. باسی دپی و سهرسهختی جه گاوه رانی دوزمنیشی گپرایه وه، وتی: که به سهختی بریندار ده بوون به پاله وه هه لیا نده دا به خه نجر لاقى سهر بازه کانمان بپرنه وه. شهو پوژده دووسه دو چل و یه که جهنگاوه رمان کوژرابوون و بریکیشمان لیبریندار بوو بوون، هه موو برینداره کانیش هیئرا بووننه وه خواره وه.

که (قهره خان) له قسه کانی بووه وه، باسی نه بهردی و چاونه ترسی و خۆبهختکردن و داهینان و زیره کی و بلیمه تیم کرد، دوچار وتم: له پاداشتی هه موو خۆبهخشین و خزمه تدا چیت دهوی بۆت جینه جیده کهم! له وه لاما هه ده یگوت: نهی نه میر، ئهرکی سهر شانمه که له پیناوی تودا قوریانی بدهم. دواى وتم: نهی پیاری قاره مان و داهینن ده هه زار دینارم بۆ داناوی، که گه راینه وه سه مه رقه ندو کاتی شوو کردنی (زوبه یده) ی کچم هاته به ره وه لیئتی ماره ده کهم! قهرخان وتی: نهی نه میر من به نده ی تۆم و پینشیاوی نه وه نیم ببه زاوات! وتم نه مپو سه لماندت که شایسته ی نه وه یت ببیته زاوام. کاتی که پاره که یانده هیئا، له سهر شاخه که وه پووناکییه کم بینی، بۆ یه کهم جار پاچله کیم و هه لئهریزیم چونکه بۆم ده رکه وت که هه له یه کی زۆر گه وردهم کردو وه به دریزایی ته مه نم هه رگیز هه له ی وام نه کردو وه، دواى نه وه هه موو سه خله تیه که گوزهرگه کهم کرده وه، به بی پاسه وان به جیمه نشت بوو تا دووباره دوزمن بیگرته وه بواری گه رانه وه نه بی! (پنگه ی تر هه بوو): به لام نه مده زانی نه ویش ده ری نه دی سهخت و شاخی بلندی هه یه، یان نا! باسی هه له که ی خۆم بۆ قهره خان کردولیم پرسى: وهکو بزانت بۆ پاسکردن و پاراستنی نه وه گوزهرگه یه پیوستمان به چهند سهر باز هه یه؟ وتی: پینچ سه د کهس به سن. وتم: هه زار سهر باز بهو برۆ. وتی: نهی نه میر فرمانت به سه ر سهرم، به لام وهکو وتم بریک جهنگاوه رمان له شاخه که به دیلگرتوون، به باشی ده زانم بهر له وه ی برۆین لیکۆلینه وه یان له گه لا بکه ین. داوام کرد یه که یه که دیله کان بینین، له یه که مینیانم پرسى: هاو ولاتیه کانت بهم شه وه له وسهر شاخه چی ده کهن؟ وتی: تهرمه کان کو ده که نه وه و فریای برینداره کانیش ده که ون. بۆ دلنیا یی پتر له

یەکیکی تریانم پرسى: بۆچی بەم شەو نووتەکە تەرمەکان کۆدەکەنەو، بۆچی چاومپى ناکەن بەیانى ئەم کارە بکەن؟ وتى: ئەى ئەمىر، ئەم ناوچە پەرە لە گۆرەوگەن، لاشەى مردووکان دەخۆن، بریندارەکانیش چاومپوانى یارمەتین دەبێ بەزوى فریایانیکەون. مەبەستى ئەو پیاو لە گۆرەوگەن کەمپیار بوو. لە دیلیکی تەرم پرسى، کە دیار بوو پلەى لەوانى تەربەرزتربوو: ئایا ئەو دەرەندە کە ئێمە گرتمان، دووبارە نایگرەو؟ وتى: جاگرتنەوێ چ کەلکیکی هەیه، وە: پێگەى گەرانەو مان لێدەگیرى! وتى: لەو باوەرەدانیم ناچارى بگەرێتەو، وا هەستدەکەم مەرکاتى خۆت بتمەى بگەرێتەو دەرەندەو.

بە قەرەخانە وە: دەرەنگە، هەستە زوو بڕۆ دەرەندەکە بگەرەو لەوێ بخرەو. بەهەزار سوارەو بەرێبوو، بڕیکى تریشى لەگەل خۆیان برد تالەو سەرەو ئەسپەکان بەیننەو. پێویستى نەدەکرد هیچ رێنمایى و نامۆگارییەک پێشکەش بە قەرەخانە بکەم، چونکە بە تەواوەتى دُنیا بووم لێى. لەکاتیکی سەرگەرمى سەرنجدانى شاخەکو پووناکییەکەى بووم، دووراو دور گویم لە دەنگى بوولە لورە لور دەچوو، لەدیلىکم پرسى: دەبێ ئەو دەرەنگە چى بى؟ وتى: ژنە، دەرەنگە. پرسیم: ئایا ژنانیش بۆ کۆکردنەوێ تەرمەکان چوونەتە سەر شاخەکان؟ وتى: ئەوان لە دامینى چیاکەدان، کە تەرمەکان دەهینرێنە خوارى دەست بە شین دەکەن. دواى ئەوێ دیلەکان برانەو جێى خۆیان، وەرە وەرە دەنگى شین و شەپۆر کز بوو، پاشان نەما. زۆرى پێنەچوو تەتریکى قەرەخانە و دُنیا بووم کە لە هەموو لایەکەو دەرەندەکە چۆلەو دامین و سەر چیا هەموو بەدەست سەربازەکانمانەوێ. دواى ئەوێ بەناو ئودوگەمدا گەرام و رێنمایى و ناگاداریم بەهەموو ئەفسەرەکاندا، تاكو بەیانى نووستم، بەیانى زۆر زوو هەستام، لەمژگەوتەکەمدا نوێژمکرد.

بەر لەوێ فەرمانى بەرێگەوتنى لەشکر دەرکەم، یەکى لە فەرماندە بە تواناکانى خۆم کە ناوی (میر حسین) بوو بە هەزار سوارەو لەو خانەدا هێشتەو بۆ ئەوێ پەيوەندیم لەگەل قەرەخانە نەچرێت. دەستەى پێشەرەوانم بەراست و چەپا و بۆیەشەو دابەشکرد، لەهەمان کاتدا بۆ رێنمایى کەلەمان لە دیلەکان وەردەگرت. بەناوچەیهکى پان و بەرینى تەپۆلکاویدا بۆیشتین بۆ ئەوێ کەسى، خانووجکەیهک، شوینەوارى مرقى دەرکەو، گرد بە گرد چاومپوین سەربازانى دۆژمن پەلامارماندەن. لەناکاو پێشەرەوانى پێشەو هەوانیاندامى کە دۆژمن لەو دەورووبەرەدا، ئێمەش لە شوینى خۆماندا بە

ئاماده بوونی تهواوه وه، وهستاین، بهلام ههوالی تر نه بوو. پاش کهمیک دهستهیهکی ترم ناردنه بهروه تا ههوالی ههوانی تریزانن، زۆری پی نهچوو له پشت گرده کانهوه هاوار هاوار بهریا بوو، پاشان بی دهنگی بالی بهسهر نهو ناوه دا کینشا. ویستم تاقمیککی تر بنیرم، دهرفته نه بوو، چونکه لهههموو لایه کهوه وهکو تاوی بههار تیر بهسهرمانا باری، نهوهنده تیر بارانه که چرو خهست و بههیز بوو بهباشم زانی پاشه کشیکهین. من بو خۆم دوو تیرم بهرکهوتن، بهلام بهرگه ئاسنینه کهم پاراستمی، بهو تیرانه دا بۆم دهرکهوت که بازووی تیرهاویرانی دوژمن زۆر بههیزه. که جیمان بهخوگرت، له دیلهکان زۆر به گومان بووم که ئیمه یان لهوینوه برد، بهلام سویندیان خوارد که ئاگادار نه بوون، گردهکان زۆر فراوان و بهرینبوون، بهرو ههر لایه که پرومانبنایه لهوانه بوو بویرهکان بۆسه یان دانابی. پاشان بۆم دهرکهوت که ههموو پیشهرهوانی لهشکره کهم کوژراون. ههردوو هیزه کهی دواوم له بارودوخی خویمان ئاگادار کرد تاکو چاکتر وریا بن.

دیلهکان بۆیان باسکردم که دانیشتووانی نهو ناوچهیه ههر له مندالییهوه مهشقی تیرهاویشتن دهکن، که گهوره شپوون بو خۆیان کهوان دروستدهکن، ژنی کهوانه کهش له پخۆلهی بز نهکیوی دروستدهکری، نووکی تیرهکانیشیان بهرده! لهو شوینه دا که تیا وهستاین به خهستی کال دوو بوورجی بهرین و بهرزمان به باشی دروستکرد، داواشمکرد که دوو هیزه کهی دواوهشمان ههروا بکهن تاکو بتوانن خۆیان بپاریزن و بهرگری دوژمن بکهن. دواي نهوه بهرپا بهری دیلهکان بهرو باکوور بووینهوه بو نهوهی بتوانن دهورانهووری گردهکان بگرین، نه جارهیان له دیلهکان بی خه مبووم، چونکه نه گهر شتیک له ژیر سهریانا بویه دهکوژران. بهریگهیهکی تهخت وداکه وتودا دوو پوژ لهسهر یهک غارماندا، پاشان گهیشتی نه شوینی مه بهست. له بهر نهوهی پیشبینیدهکرا تووشی شهی بین، داوامکرد سهربازهکان پشوویهکی باش بدهن. نهو سهربازانهی زریپوشبوون و سازو بهرگی جهنگیان له بهردا بوو جیامکردنهوه و داوام لیکردن ههر ههموویان پیاده بن، چونکه نه مانده توانی نه سپه کانهان له تیری دوژمن بپاریزن. به ناوچهیهکی سهزو فراواندا بهریبووین، بهرو پوژ ههلات وهرچه رهاخن، نهو سهربازانهی زریپوشبوون پیشکهوتن، نهو سوارانهش که بهرگی ئاسنیان له بهردابوو بهدایانا، خۆیشم لهگه لیانا بووم. دههه نیوه پو دهستهی پیشهرهوی لهشکر ئاگاداریانکردم، که دوژمن دهبینریت.

فهرماندا که پیادهکان هیزشبهکن، سه‌ریازانی دوزمن زۆر به سه‌ختی تیر بارانیانکردین. به‌شیکم له هیزه‌که‌ی خۆم له‌دواوه دانا بۆکاتی تهنگانه، خۆیشم به‌هه‌موو هیزه‌که‌ی ترمه‌وه له پشته‌وه ده‌ستمکرد به هیزش، خۆم له پینشی پینشه‌وه‌دا بووم، ویستم پیشانی بویری‌ه‌کان بدهم که پیایۆک به‌ناوبانگه به‌(تهیموور گورگین) ده‌ستو بازووی چۆنه‌و چس له‌باردا‌یه. له‌ناکاو تیرهاوێژانی دوزمن زانیان که ئیمه له پشته‌وه په‌لاماریانده‌دهین، پینش نه‌وه‌ی بتوانن تیریگمان تیبگرن سواره‌کانم وه‌کو لافاو نیشته‌ سه‌ریان و به‌شینگی زۆریشیان بوون به‌ژێره‌وه. به‌ته‌وره‌که‌م که‌وتمه‌ وێژه‌ی دوزمن، هه‌ر ته‌وری‌کم داده‌هینایه‌وه جه‌نگاوهریکم له په‌لوپۆ ده‌خست، له‌و به‌ریشه‌وه سه‌ریازه پیاده‌کانم له تیرهاویشتن وه‌ستانه‌وه‌و شیریان له‌کیلان ده‌ره‌یناو هیزشیانکرد. سه‌ریازانی دوزمن پوویان له هه‌ر لایه‌ک ده‌نا له‌ناو ده‌چوون، رینگه‌ی ده‌رچوونو گه‌ڕانه‌ویان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه لیگیرا بوو. شه‌ر تاکو نوێژی عه‌سردرێژه‌یکشیا، له‌وکاته‌دا دوا به‌رگری جه‌نگاوه‌رانی دوزمن کۆتاییهات، نه‌وانه‌ی به‌زیندوویی مانه‌وه‌و خۆیان‌دا به‌ده‌سته‌وه. دوا‌ی نه‌وه دُنیا بووم که هیزش نه‌کراوه‌ته سه‌ر هیزه‌که‌انی میر حسین و قه‌ره‌خان، به‌ره‌و شارکشاین که له‌سه‌ر گه‌رد دروستکرا‌بوو. له‌سه‌ر یه‌کێ له‌گه‌رده‌کانه‌وه ستوونی دووکه‌ل به‌رز ده‌بوونه‌وه‌وه؛ له‌دیه‌که‌م پرسى: نه‌و دووکه‌له‌ چیه‌؟ وتیان ه‌ی (ئاته‌شگه‌)ی شاره. من تا نه‌و پۆژه‌ ناگرگه‌ی ناگر په‌سته‌کانم نه‌دی‌بوو. پاشان دیه‌که‌کان باسیانکرد که هه‌موو مانی به‌شی خۆی دار ده‌بات بۆ نه‌و ناگرگه‌یه، سه‌رپه‌رشتیاری تاییه‌تی هه‌یه‌ پۆژانه‌ دووکه‌س ئیشکی ناگر ده‌گرن تا نه‌کوژێته‌وه. بۆ دا‌بینکردنی بژنوی سه‌رپه‌رشتیارو نوکه‌ران و ده‌ستو پیوه‌ندانی ناگره‌گه‌که‌ش، هه‌موو سالی جه‌وت پۆژه‌جه‌ژنده‌که‌ن که ناوی جه‌ژنی جه‌وت فریشته‌یه؛ فریشته‌کانی نزیک به‌خوان، پۆژه‌کانی جه‌فته‌ش به‌ ناوی نه‌وانه‌وه‌ن یه‌که‌مین پۆژی جه‌ژنه‌که‌شیان جه‌ژنی نه‌و پۆژه، له‌و جه‌وت پۆژه‌دا دانیشتیوان دینه‌ ناو ناگرگه‌که، هه‌ر یه‌که‌ زه‌کاتی خۆی داده‌نی. پاشان باسی نوێژی خۆیانیان کرد که پوو نه‌که‌نه‌ پۆژو چه‌ند جارێ ده‌ست به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌و شتی ده‌لێن. خۆر ناوابوو، شه‌و به‌سه‌را هات، هینشتا ماوه‌یه‌که‌مان ما‌بوو بگه‌ینه شار. هه‌ر له‌و شوێنه‌دا که ته‌پۆله‌که‌و که‌مێک به‌رز بوو ئۆزدووگه‌مان سازکرد، به‌هه‌ر چوار ده‌ورا پاسه‌وانی چاکم دانان و بۆسه‌ی گه‌پۆکم ده‌ستنیشانکردن. نه‌و شه‌وه‌ هیچ نه‌خوارد بۆ نه‌وه‌ی خه‌رم ئی نه‌که‌وئ، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا به‌یناو به‌ین وه‌نه‌مزێکی چه‌ند خوله‌کیم ده‌کرد. له‌گه‌ل سپێده‌ی به‌یانا سه‌ریازه‌کان

لهخو ههستان و ئوردووهگهيان پىچايهوهو بهرو شارى(بويس) كهوتينه پى. له دوروه شار به گهرهپى و فراوانى دهبينرا، سهرنجدا كه له سهمهرقند گهرهتره، بهلام ديلهكان پوونيانكردهوه كه خانوهكان لهيهكترهوه دورن بويه وا دهزانرى كه شاركه زور گهرهپه، راستيهكهى ژمارهى خانوهكان له ههزار تىپهپ ناكات. لهناكاو پيشهروانى لهشكر ههوالياندا، كهوا دورن دهركهوت! به ههريماندهكانى ههموو قۆلهكانم وت كه چاك ناگادارو ئاماده بن. له پرىكا له پيشهوه، لهدواوه، لهراست و چهپهوه هيرشى دورن دهستى پىكر، نهوهنده جهنگاوهرى ژزو پياو دهركهوتن دهتگوت لهژىر زهوييهوه ههلههقولىن! لهههموو قۆلهكانهوه، بهو پهپى هيزو توانامانهوه كهوتينه پهلاماردانى دورن، ژنىكى كۆل به كۆل شمشيرىكى بۆ داوهشاندم، بهلام پيش دهستيمكردو به تهورى پشتيم شهقار كرد، كه ژنهكه كهوت گويم له گريانى ساوايهك بوو، زور سهرسامبووم، تهزه مناله شيرهخۆرهكهى بهكۆليهويه! يهك لهدواى يهك هيرشهكانى دورنمنمان تىكشكاندن، بهشيكى زورىشيان بوون بهژىر نهسپهكانمانهوه، زۆربهى زورىان بهر پلارى شيروتهورهكانمان كهوتن، بېرىك بهديلگيران و ههنديكىشيان بهو

دهشت و دهرهدا بلاوبوونهوه، داوام له سهريازهكانم كرد كه دوايان نهكهون بۆ نهوهى زووتر شار بگريين. دهويست نهوه دوايين جهنگمبى دژ به بويرهكان... پىنى شار كرايهوهو سوارهكانم چوونه ناو شارهوه. ههريماندهكانم ناگادار كرد كه دهست له كارمهندانى ناگرگهى شار نهدرىت، بهرگران بكورژنو شار تالانبكهن و ههموو خانوهكان برپوخينن. كه چووينه ناو شارهوه له هيچ لايهكهوههيچ دهنگى نهبيسترا، كه سوارهكانم چوونه ناو خانوهكانهوهو هاتنهوه دهري و تيان كهسيان تيدا نيه. بۆمان دهركهوت كه ههموو دانىشتووان شاريان بهجيهيشتووه، لهبهر نهوه بهبى بهرگري و پىكادان شارم گرت و بهرو ناگرگهى شار پويشتم. لهبهر دهرگاي ناگرگهكهداچهند كهسيك كه بهرگى خۆلهميشييان لهبهردا بوو، وهستابوون، پرسيم: ئيهو چين و چ كارهن؟! پياوئىكى ريشسپى وتى: ئيمه زيرگهوانى ئهم ناگرگهيهين. وتم: دانىشتووانى ئهم شاره مال و سامانى خويان بهجيهيشتووهو پويشتوون، ئيهو بۆ نهپويشتوون؟ وتى: ئيمه ناتوانين ناگرى پيرۆز بهجيهيشتوون و بكورژنتهوه! وتم نهگهر ئهم ناگرهتان بكورژنتهوه چى دهكهن؟ وتى: تۆ كهسرو مالى بهندهكانى خوا لهبهردهستان، تكايه ئهم كار مهكه! نهى ئهميرى گهره، عهرهبهكان ئهم ناگرهى ئيمهيان نهكورژاندوتهوه، نهوان نزيكهى ههشت سهد سال لهمهويه ئهم

ولایەتەیان گرتو دینی ئیسلامیان بلۆکردەوه ، بەلام ئەم ناگرەیان نەکوژاندەوه! بۆم دەرکەوت پیرە ی پێشسپی پیاویکی دانایە، و تە دەمەوی ناگرەکەتان بێنم وتی: فەرموو، بەلام زۆر لێی نزیک مەبەرەوه تا هەناسەت سوار نەبی، ئێمەش بۆ خۆمان ئەوەندە لێی نزیک نەبوینەوه. ناگرەکە خانووچکە یەکیبوو گومەزێکی بچووی هەبوو، کونیکێ تیاوو بۆ دەرچوونی دووگەل، لە ئاستی گومەزەکەدا مەقەلییەکی گەورە ی کونکونی ئاسن دانرابوو پڕپوو لە ناگر، پیاویک کە بەرگی

خۆلەمینشی لەبەردا بوو لای مەقەلییەکەوه وەستاوو، جار جار چلەدارێکی دەخستە سەر ناگرەکە بۆ ئەوەی نەکوژێتەوه. مەن وام زانی شتیکی مەزن و سەیر دەبینم، بەلام لە ناگردانەکانی کەبابخانەو چێشتخانەکانی سەمەرقەند بچووکتر بوو. کە هاتە دەری لە پیرەم پرسی: ئایا خۆتو زیڕگەوانەکان موسلمانن؟! وتی: بەئێ! و تە: ئە ی چۆن ناگرەکەنەوه دەپەرستن؟! وتی: ئاخەراتوانین واز لە دابو نەریتی باوای پیرانمان بێنین! و تە: ئەوان بپەرستێوون، ناگرکردنەوه پەرستنی پەویە ی بپەرستانە، موسلمان نابێ ناگر بپەرستی!... پاشان باسی هەندێ ییروباوەرو بۆچوونی پووجەلی بۆ کردم! و تە: مەن بپارمداوه کە لاقە ی زانیانی ئاین و شاعیران و دانایان و وەستایان نەکرێ، ئەگینا هەر ئێستاکە لە ملتانمەدا، چونکە ئێوه لە دین هەلگەراونەتەوه و لاتانداه پێویستە بکوژین! پیرە سەری هێنایە پێشەوهو وتی: ئە ی ئەمیر ئەمە ملی مەن و ئەوەش شمشیری تۆ! و تە: ئەگەر بەهۆیت لە ملی تۆو زیڕگەوانەکان بەدەم پێویستم بە قایلبوونی ئێوه نییە، ئێوه بەخشراون، بەلام چونکە گەورەو بچووک و ژن و پیاوی ئەم شارە بەرەنگارییان کردووه (شیخ عومەر) یان کوشتوو، کە کوپی مەن، دەبی هەر هەموویان سزا بدرێن. پاشان فەرماندەکرد کە هەموو خانووەکانی شار بپروخێنرێن، بەم جۆرە تاقە یە ک خانووجییە بەپێوە نەما، تا ئەو پوژەش کە ئەو شارەمان بەجێهێشت هەر کەسمان بدیایە دەمانکوشت. دوا ی ئەوە ی دانیای بووین کە پاشماوە ی دانیشتووانی ئەو ناوچە یە ناتوانن پێمان پێبگرن، بپاری گەپانەوه مەدا، لەکاتی گەپانەوه مانا لەولاتی (بویر) کە لاوه ی (تەختی سلیمان) م بینی کە دەیانگوت بە هیزی با جوولاه، زۆرم پی سەیر بوو، چونکە هیچ بەردێکی لەچەند تەنیک کە مەتر نەبوو! دوا ی چەند سائیک بیستم ئەو شوێنە تەختی سلیمان نەبوو، بەلکو پایتەختی سولتانێکی فارسبوو و ئەسکەندەری مەکەدونی سوتاندوویەتی و وێرانیکردووه.

تعارف

جاریگی تر نیازم هه‌بوو له‌پری خوراسانه‌وه بگه‌رئیمه‌وه بۆ سه‌مه‌رقه‌ند. که له ته‌ختی سلیمان به‌رئیبووین، دواى دوو پوژ پێشه‌نگانی له‌شکره‌که‌م هه‌ولياندامى بړێک خه‌لکانى بى‌چکه به‌پاگردنه‌وه به‌ره‌و پومان هاتوون و ده‌لێن: له نه‌خۆشیی (تاعوون) راده‌که‌ین! داواى هه‌ندیکيانیانم کرد، لێیانم پرسى: نه‌خۆشیی تاعوون له‌کۆى بڵاویۆته‌وه؟! وتیان له‌شارى (هورمز، سوورو، سه‌یف، عه‌ماره، مانهدوسیراف) وه هاتوووه له‌هه‌موو شاروچکه‌کانى باشوورى فارسدا خه‌لک به تاعوون ده‌مرن. ئهو شارانه هه‌موویان له‌سه‌ر به‌نده‌ره‌کانى ولاتى فارسبوون. پوژانه خه‌لکانى هه‌له‌هاتوومان ده‌دى و پرسیارمان لێده‌کردن، بۆم ده‌رکه‌وت له‌و ناوچانه‌دا که ئێمه پیاواندا ده‌پوین تا خوراسان ده‌ردى تاعوون بڵاونه‌بۆته‌وه. له‌به‌ر ترسى ئهو نه‌خۆشییه تا توانیمان پتر ئه‌سه‌په‌کانمان تاودا بۆ ئه‌وه‌ى بپه‌وه‌ى بگه‌ینه‌جى. کاتى گه‌یشتمه (دارابوجورد) به‌ریارمدا دوو پوژ به‌هه‌وێنه‌وه. یه‌که‌م پوژ ئاگادار کرام که هه‌ندى سه‌ریازم نه‌خۆشکه‌وتوون، هه‌موو هاوارى سه‌ریان ده‌که‌نو تا دایگرتوون. له‌پزیشکى له‌شکره‌م پرسى: ئایا تووشى تاعوون هاتوون؟! وتى: جارى نازانم چونکه نیشانه‌کانى نه‌خۆشى تاعوون به‌رچاو ناگه‌ون. بۆ دوهم پوژ بړێکى زۆرتر دوچارى هه‌مان نه‌خۆشیبوون، ئه‌وانى پوژى پێشتر هاوارى بن قوڵو بن پانیان بوو. پزیشکه‌که‌مان وتى: گومانى تیا نییه که سه‌ریازه‌کان تووشى تاعوون هاتوون! پرسیم ئه‌ی چار چیه‌؟! وتى: نه‌خۆشیی تاعوون چاره‌سه‌ره‌وه ده‌رمانى نییه، نه‌خۆشه‌که، یان ده‌مرئیت، یان خۆى چا‌که‌ده‌بێته‌وه! بۆ نوێژى عه‌سه‌ر ئه‌فسه‌ره‌کانم کوژکردنه‌وه و پێمپاگه‌یاندن که بۆ به‌یانى زوو ده‌بى سه‌ریازه نه‌خۆشه‌کان به‌جێبه‌یێن و له تاعوون پا‌که‌ین، چونکه ئه‌گه‌ر به‌دیار نه‌خۆشه‌کانه‌وه به‌مینینه‌وه سه‌پاکه‌م تیا ده‌چى. پاش خۆرشاوا بوون و نوێژ کردن، و یه‌ستیان سه‌فره‌ى ناخو‌لردن بۆ دانێن، له‌په‌ر له‌رز دایگرتم داوام له نوک‌ره‌که‌م کرد که دامپو‌شى پاش نیو سه‌عاتى هه‌ستم به‌گه‌رمبوونه‌وه کردو تا دایگرتم، سه‌رنیشه‌یه‌کى توندم تووشه‌ات. بۆ ئه‌وه‌ى عاره‌قبکه‌مه‌وه پزیشکى له‌شکر چای گو‌لى زمانه‌گای بۆده‌م‌کردم و خواردمه‌وه، پاشان داوایکرد

بهردیکی زۆر بخه نه ناو ئاگره وه، که بهردهکان سوور سوور بوونه وه خستنیه ناو تهشتیکی گه وه ناوی کرد به سه بهردهکاندا داوای لیکردم سه رم به سه بهر تهشته که دا شوپکه مه وه، پارچه قوماشیکی گه وه یاندا به سه رماو به هالوونکی زۆر گهرم عاره قینکی زۆرم کرده وه، داوای نه وه سه رنیشو تاکهم باشبوون و بۆ ماوه ی سه عاتی خه وتم. پاشان سه رنیشو تا زۆریان بۆ هینام، ئیتر نه چای گوئی زمانه گاو نه هالووی بهرد هیچ که لکنکیان نه بوو. بۆ سه بهینی که سپیده ی بهیان دهرکه وت له تاو ئیش و ئازار نه وه نده بی هیز بوو یوم نه متوانی نوێژ بکه م. له پزیشکه کهم پرسى: ئایا تووشی تاعوون هاتووم؟! پزیشکه که بیده نگبوو! وتم: بۆ وه لام نادهیته وه؟! من تهیمورم له مردن باکم نییه، ده بی هه موو که سی بمری، پیغه مبه ری ئیغه (دخ) به و مه زنی وخۆشه ویستییه وه له دنیا دهرچوو، منیش هه رده بی پۆزی بمرم، به لام پیم خۆشبوو له مهیدانی جهنگدا بکوژرامایه، نه ک له ناو جیدا بمرم. پزیشکه که وتی: نه ی نه میر، هه مان نه خۆشی سه ربازه کانت گرتووه! وتم: تا دهستم قه له م ده گری، قه له مو کاغهم بۆ بیئن تا سپارده ی خۆم بنووسم. نووسیم: نه گهر به تاعوون مردم (قه ره خان) فه رمانده ی له شکر ده بی و نه بی له شکره کهم بیاته وه بۆ سه مه رقه ندو بیداته ده ست کوپه گه وه کهم، که له داوای من پادشای ولاته کانی من ده بی، وام پی باشه که کوپه کهم قه ره خان بکات به فه رمانده ی له شکر. وه به گه یشتنی قه ره خان بۆ سه مه رقه ند پنیوسته کوپه کانم (زوبه یده) ی خه رشکیانی ئی ماره بکه ن. هه روه ها نووسیم: نه گهر هاتو قه ره خان مرد (نه میر حسین) ده بیته. هه رمانده ی له شکر ده بی سوپاکه م بگه یه نیته وه سه مه رقه ندو بیداته وه ده ست کوپه جینشینه کهم. هه رچی پارو سامان هیه به پنی یاساو ده ستوورو شه رعی ئیسلام دابه شبکری به سه ر کوپه کانم کوچه کانمدا. هه روه ها نووسیم که ده بی فه رمانده ی له شکره کهم ته رمه کهم بیاته وه بۆ سه مه رقه ندو له وی بنیژیم! داوای ته واو بوونی وه سیه تنامه کهم داوای قه ره خان و نه میر حسین و هه موو نه فسه ره کانم کردو له ناوه پۆکی وه سیه تنامه کهم ئاگادارمکردن، له و کاته دا قه ره خان ده ستیکرد به گریان! وتم: قه ره خان دلنیا به که (زوبه یده) ت ئی ماره ده کری، پنیوست ناکات بگری! قه ره خان وتی: نه ی نه میر من بۆ (زوبه یده) ناگرم من بۆیه ده گریم، نه گهر تو برۆیت ئیغه له سایه ی کیدا په روه رده بین!... وتم: فرمیسکه کانت بسره و ناماده به بۆ راپه راندنی نه رکی سه رشانت، ئاگاداری که نیازمبوو زوو بۆی دهرچین و له شکره که مان له تاعوون بپاریزین،

که چی ئه وه تا بۆ خۆیشم گیرۆده ی ئهم نه خۆشییه بووم! قهره خان تۆ ده بی ئهم نیازهی من به جی بینیت و به یانی زوو خۆت و له شکر بۆی دهرچن، با من لیره بمینمه وه، ته نها بریک نه فسهر به یله ره وه بۆ ئه وه ی ئه گهر مردم تهرمه که م بگه یه ننه ئیوه و بیبه نه وه بۆ سه مه رقه ند.

قهره خان وتی: ئه ی ئه میر، تۆ ده فهرمووی لیره دا به جیت به یلم و به له شکره وه برۆم! وتی: وا پیویستده کات! وتی: هه رگیز ئهم کاره ناکه م! وتی: ئه گهر واته که ی هه موو ئه فسهره کان و سه ربازه کان و خۆشیت به م نه خۆشییه ئه مرن! وتی: گیانی هه ر هه موومان له گیانی تۆ خۆشه ویسترنیه، تۆ له لایه کو گیانی هه موو دنیا له لایه ک. وتی: قهره خان، فهرمانده ده بی پێش هه موو شتی سوودی له شکره که ی ره چاو بکات! وتی: ئه گهر ئه فسهریک ئاسایی بووی تابه لیره دا به جیمده میشتی، به لām تۆ (ئه میر تهیموورگورگین) ی، ئه وه نده به نرخ ی ئه گهر هه موو دانیش توانی ئهم سه ر زه مینه بینه قوربانت میشتا که مه اچۆن به جیتده میلم! هه موو دوژمه کانت له بۆسه دان ئه وانیه کۆپه که تیان کوشت تۆش ده کوژن! من لیره دا ده مینمه وه تا چاکده بیته وه، ئه وسا هه موومان پێکه وه دهرۆین، وه کو له وه سیه تنامه که تا نووسیوته، ئه گهر مردی تهرمه که ت ده به مه وه بۆ سه مه رقه ند. وتی: تۆ بمینره وه، به لām با ئه فسهره کان و له شکر برۆن. قهره خان وتی: بۆنی تاعوون به ناو له شکر دا بلا بوۆته وه، ئه گهر برۆن له ریکه دا سه ربازه کان نه خۆشه ده که ون و ده مرن سه ره رای ئه مه ش دوژمنان په لامارمان ده دن و ده مانکوژن، و اباشتره له م شوینه دا بمینینه وه.

له بهر ئه وه ی نه مده توانی پتر گفتوگۆ بکه م، قهره خان و ئه فسهره کانم مۆله تدان و سه رم خسته سه ر سه رین. بۆ پۆژی دوایی ئازارم زۆرتر بوو که ده ستمده برد بۆ بن با لم هه ستم به گرێه کی گه وه و ئازاریکی زۆرتر ده کرد، ئیشی ئه و گرێه ئه وه نده زۆر بوو ئارامی لی هه لگرتبووم. بۆسییه مین پۆژ په نگ ی گرێه بوو به شینیکی تۆخ، له وه و دا تووشی و پینه کردن هاتم. ئه ونده تاکه م قورسبوو هه رکه سی لی لم نزیکده بوو وه هه سستیده کرد له مه قه لییه کی پرله ناگر نزیکده بیته وه، دوای ئه وه ئاگام له ده ور به ری خۆم نه ماو نه مده زانی له کویم! هه رچی بوو داو و کاره سات و مه ترسی وجهه نگی که هاتبوونه پیم ده هاتنه وه به رچاو و سه رگردان و سه رلیشیناو بووم. ده نگیک هاته گویم ده یگوت: ده ری بوو، ده ری بوو! له هه مان کاتیشا هه ستمده کرد که ئازارم که مته ر. بۆ پۆژی دوایی زانیم ئه وانیه ده ور به رم که بینویانه وا

گرێکهی بن بانم دهریبوو، هاواریانکردوو دهریبوو. تا ههوی گرێکه زۆرتر بهاتایه دهری من باشت دهبوو. ئهوهنده لاوازو بیهیز بووبووم نه مده توانی به دانیشتنیشهوه خۆمبگرم. بۆیان باسکردم ئهوی توانای ههلاتنی ههبووه لهشار دهرچوو، ته نیا پیرو پهککهوتهکان مابونهوه. پۆژنکیان پیاویکی زۆر پیرو چهماوهیان هیئایه لام، وتیان: ئه مه (دهستوو) واته پێشه وای ئاگر په رستهکان. پیره وتی: ئه ی ئه میر، ههنگوینم بۆ هیئای، بیخۆ تاکو به هیز بیتوه. وتم: قو چۆنه وا له تاعوون هه لئه هاتووی؟! وتی: ئه ی ئه میر، من پۆژانه بړنک ههنگوین دهخۆم له تاعوون ناترسم، هه ر که سی ههنگوین بخوات تووشی تاعوون نابێ. پرسیم: کێ ده لێ ههنگوین دژی تاعوونه؟! وتی: له کتیبی ئیمه دا نووسراوه، (گایو — مه رت) یه که مین که سبووه وای وتوه. پرسیارمکرد (گایو — مه رت) کێیه؟ وتی (گایو — مه رت) له شانامه دا به (که یومه رپ) نووسراوه، (گایو — مه رت) واته پیاوی دانا. وتم: تۆ له دانه ری شانامه ره خنه دهگری، گوایه له فیردهوسی داناتری؟! وتی به لێ ئه ی ئه میر، من نازانم هۆنراوه دانیم، به لام لهو داناترو به تهواوه تی ناو نه ژادی هه موو پادشاکانی ئێران دهزانم، هه موویان له کتیبی ئیمه دا نووسراون، فیردهوسی نه ییتوانیوه، یان نه ییستوه فارسیی کۆن بخوینیه ته وه. پاشان دهرباره ی ههنگوینه که ی وتی: ئه م ههنگوینه هی دووبه ری خۆمه و دلنیا به ئه گه ر لێی بخوی زۆر زوو هیژت به به ردا دیتوه!

بړنک لیرم دایه. به لام وه ری نه گرت و وتی: ئه ی ئه میر، نه هاتویم هه نگرینت پییفرۆشم، هاتووم خزمه تتبکه م. دوا ی ئه وه ی پیره میژده چهماوه که پۆی، بپارمدا له شار دهرچم، چونکه تاعوون به ربوو بووه له شکره که م و سه ربازه کانی لال و پال خست بوو. هه ندیکیانم دانا بۆ سه ره ره شتی و ئاگاداریی نه خو شه کان.

ئو پۆژمی ویستم له شار دهرچم (دهستوو) هات بۆ لام و وتی: ئه ی ئه میر، ئه گه ر بگه ریتیه وه بۆ ولاتی خۆت، بیجگه له ههنگوینخۆرهکان، هه موویان تووشی تاعوون ده بن! وتم: وا نییه، خه لکی (خه وازم) به رپکه وت ههنگوین دهخۆن! وتی: که وای لێهات به ر له وه ی بگه یته به ره وه هه موو سه ربازه کانت دوو بده (دوو که لێده) بۆ ئه وه ی بۆنی تاعوون له ناویانا نه مینی. پرسیم: چۆن چۆنی له شکره که م دوو بده؟! وتی: تا قم تا قم بیانخه نه ژووری گه ره گه وره وه، له هه ر ژوورێکدا بړنک بنجه دپکی بیابان، که باش ئاو رشینکرا بن، به م جو ره بۆ

ماوه‌ی ده پۆژو هەر پۆژهی یه‌ك سه‌عات دوویان‌بده‌ن! وتم: خه‌فه‌ده‌ین! وتی: ده‌بی! ده‌رگای ژووره‌کان کراوه‌ین، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ ته‌واوی بۆنی تاعوون له‌ناو سه‌ربازمه‌کانتا نامینی و بی خه‌م بچۆره‌وه‌ بۆ ولاتی خۆت، ئه‌گه‌ر وانه‌که‌ی تاعوون بڵاو ده‌بیته‌وه‌و سه‌دان هه‌زار خه‌لك ده‌کوژیت!

جاریکی تر ویستم ئه‌و پیاوه‌ خه‌لاته‌که‌م، به‌لام هیچی ئی وهرنه‌گرتم، وتی: به‌ په‌نجی بازووم و به‌رهمی باخه‌که‌م ده‌ژیم و زیاترم ناوی. ئنجا به‌پری‌بووین. هه‌وا فینک و خوشبوو، ده‌مانتوانی به‌ ئاسانی به‌ بیاباندا بپۆین، به‌لام نه‌خۆشی له‌ کۆلمان نه‌ده‌بووه‌وه‌، ناچار له‌ شارۆچکه‌ی (کاریز عه‌ره‌ب) وه‌ستام بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ربازمه‌کان دووکه‌لبه‌دم. قه‌لایه‌ك له‌و ناوه‌ دا‌بوو، که‌ دوو ته‌ویله‌ی گه‌وره‌ی تیا بوو، فه‌رماندا له‌و ته‌ویلان‌ه‌دا سه‌ربازمه‌کانم به‌ نۆره‌ دووکه‌لبه‌دین. (ده‌ستوور) چی وت‌بوو، وامانکرد. دوا‌ی ته‌واوبوونی ده‌ رۆژه‌که‌ به‌رێکه‌وتین، له‌و‌ی به‌دواوه‌ تاگه‌یشتمه‌وه‌ سه‌مه‌رقه‌ند هیچ سه‌ربازیه‌کم نه‌خۆش نه‌که‌وت. که‌ گه‌یشتمه‌ به‌ره‌وه‌ نامه‌یه‌کم نووسی بۆ فه‌رمانه‌وا‌ی شیراز به‌ (ده‌ستوور) بلی له‌ پاداشتی ئه‌و خزمه‌ته‌یا بپارمه‌دا بۆ ماوه‌ی پینج سال هه‌موو ئاگرپه‌رسته‌کانی ولاتی فارس باج و سه‌رانه‌ نه‌ده‌ن.

فه‌رمانه‌وتای فارس به‌ کۆتری نامه‌به‌ردا ئاگاداریکردم که‌ ئه‌و پیره‌ به‌ سالا‌چووه‌ مردووه‌. داوامکرد به‌ هه‌موو ئاگرپه‌رسته‌کان پاگه‌یه‌نی به‌ بۆنه‌ی ئه‌و دوو خزمه‌ته‌ مه‌زنه‌ی (ده‌ستوور) هه‌و که‌ پێشکه‌شی (تیموور گورگین) ی کردووه‌ بۆ ماوه‌ی پینج سال له‌ سه‌رانه‌و باج به‌خشران.

پاش ماوه‌یه‌ك چووم بۆ شاری (کش) تا دُنیا بم و بزانه‌ ئیشه‌کان به‌ کو‌ی گه‌یشتوون. به‌ناو شه‌قامه‌ پان و به‌رینه‌کانا گه‌رام که‌ له‌ هه‌ردوو لاوه‌ داری به‌رزو جوان سه‌ریان یه‌کانگیر بوو. له‌ ده‌رگای گه‌لیک مالمدا، سه‌یری فه‌رش و ناوما‌لیانکرد، به‌ زیاده‌وه‌ هه‌موو شتیکیان ته‌واو بوو، زۆر له‌ ژبانی خۆیان پازی‌بوون.

به‌شێك له‌ کۆشه‌که‌کان هه‌شتا ته‌واو نه‌بوو بوون، هه‌موو شاره‌زاو باشوه‌ستاو ئه‌ندازیارو کارمه‌نده‌کان، که‌ له‌هه‌موو گۆشه‌یه‌کی جیهانه‌وه‌ هه‌تسابووم، سه‌رگه‌رمی دروستکردنی کۆشک و ته‌لاره‌کان‌بوون، وا چاوه‌پوان‌بووم که‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌م له‌ هندستان هه‌موویان ته‌واو بکرن، ئنجا هه‌موو پادشاو سولتانه‌کانی سه‌ر زه‌مین میوانداری‌که‌م و بۆ ماوه‌ی مانگیك له‌ جواترین شاری جیهاندا، له‌ شاری (که‌ش) دا خۆشتریت کات به‌سه‌ر به‌رن!

دە پۇژ لە (كەش) دا مامەو، پاشان پوومكردهو، بيايان تاكو پۇژانە لەگەل
ئەفسەرو سەربازەكانمدا سەرگەرمى مەشق و پراھىنانى جەنگىن و خۆم بۇ
سەفەرى ھندىستان ئامادەم بىكەم. بىرەر ھندىستان دوو پىگەم لەبەرا بوون،
يەكەمىيان پىسى خۇراسان، زابولستان، مەكران، تىئوران، دوو مەمىيان پىسى
كابولستان، غور، شارى ئەسكەندەر (قەندەھار). دواى پايۇژو ورد بونەو مەيەكى
زۇر پىگەى دوو مەم ھەلجەرد. نامەيەكم بۇ (ئەبدال كەلزانى) نووسى، تىايدا
داوام لىكرد بىست ھەزار سەربازم بۇ كۆيكاتەو، پىشەكى نىوہى مووچەى
سالانەيان بۇ مال و منالەكانيان دابىندەكم، ئەگەر سەركەوتىشم
دەولە مەندىرىن ولاتى سەرزەمىن لەبەر دەستما دەيىت، ئەوسا پىاوەكانى بە
ئارەزووى خۇيان چەپاوبكەن، پاداشتى سولتانى غورىش گەلىك مەزىندەيى!
پەيمانم دايە ئەوئەندە گەوھەر لىرەى دەدەمى بەشى پىشتاوپىشتى بىكات.
سولتانى غورىش بە دلى خۆم وەلامى دامەو و ئامادەيى خوى پىشاندا بوو.
مىنىش بەھەموو پىداوىستىيەكەو ئامادە بووم، دەموىست كاتى دەرگەمە
ھندىستان وەرزى بارانى ئەو ولاتە نەبى.

بیست و چوارەمین بەش

ولاتی سەورو سەمەرە، یان ھندستان

ئەمقوانی داوای لەشکر لە سولتانیەکان و فەرمانبەرەکانی قەلەمەرەوی خۆم بگەم و بە سووپایەکی چەند سەد ھەزار سەربازەو بەرم ھندستان بگەومە پێ، بەلام ئەمک و بەرپۆە بردن و دابینکردنی ھەموو پنیویستییەکانی لەشکرێکی وا گەورە کاریکی زۆر دژوار بوو، لەبەر ئەوە وام بە باش زانی کە بەلەشکرێکی سەدو بیست ھەزار سەربازەو بەرپۆم، سەد ھەزاری ھی خۆم، بیست ھەزاریشی ھی (ئەبدال کەلزائی).

بە لەشکرێ خۆمەو لە سەمەرەقەند کەوتە پێ، ھەر لەیەکەم ھەنگاودا سەرم بۆ ئاسمان بەرز کردەو، وەم: خوایە خۆت دەزانی من لەشیرو تیرو پم و مەرگ ناترسم، ئەگەر لەم سەفەرەم گەر ھەو بۆ سەمەرەقەند، پەیمانێی لەم شارەدا مزگەوتێکی زۆر گەورە دروستبکەم بۆ پەرستنی تۆ. بیجگە لە قەرەخان، ھەموو فەرماندەکانم لەگەڵما بوون. داب و نەریتی ئیعمە وایە. ئەگەر پیاوی ئن بینی بۆ ماوہی سێ مانگ پشووێ دەدریستی بۆ ئەوہی ئەو ماوہیە لەگەڵ ژنەکیا بەسەر بەری، ئەوہ بوو کە گەر ھەو سەمەرەقەند (زوبەیدە)م لە قەرەخان مارە کر و گواستیو.

گەیشتیئە کابولستان و لەویشەو بەرەو غوور پۆیشستین، (ئەبدال کەلزائی) پینشوازییەکی زۆر گەرمی لیکردین و لەگەڵیشما ھات. پاشان بەرەو شاری (ئەسکەندەر) کەوتە پێ. ئەمیری (ئەسکەندەر) دە فرسەنگ بە پیرمەو ھات و ھەزار لیرەشی بە دیاری بۆ ھینا بووم، لەبەر ئەوەی دەستگورتبوو، وە ناکری دیاری بدریتە داوہ، یەک دانەیانم وەرگرت، وەم: خەرجیبکە بۆ منال و نۆکەرەکانت. تەنیا پۆژنیکیش میوانیبووم، بێرک بێرانی مەرم خوارد. دەربارە ی پینگە پرسیارم لیکرد، وتی: ئەم ئەمیری مەزن، ھەرکەسێ لیرەوہ بېروات بۆ (پەنجاب) دەبێ بە دەرەبەندی (خەیبەر) تیپەرێ، کە زۆر ترسناکە! وەم: بۆ؟! وتی: چونکە ھەمیشە لەھەردوو بەری ئەو دەرەبەندەدا ژمارەییەکی زۆر جەردەو پینگەر خۆیان ماتداوہ و ئامادەن بۆ پووتکردنەوہ و کوشتنی پنبوارو کاروان، ھەمیشە بۆسیان ناوہتەوہ ئامادە ی پەلامارن.

پرسیم: در ئییه کەئێ چه نده؟ وتی: پانزه فرسه نکه. ئه میری شاری (ئه سکهنده) دوازه پنگه وانی باشی دامی، له بهر ئهوی له شکر م کردبوو به شهش دهسته وه، ههردوو پنگه وانه له گهله دهسته یه کاهه پێکردن و دوو دهسته ی پێشپه ویشم بهم بهرو بهو بهری دهر به نده کهدا به پێکردن، له گهله ئه وه شا لهو باوه په دا نه بووم چه ته کات بو ئرن بینه سه ر پێی له شکر ئکی وا مهن. شاخه کانی ههردوو بهری دهر به نده که زۆر بهرز نه بوون، پێشپه وه کان زۆر به ئاسانی پیا یانا سه ر کهوتن و ئاگایان له هه موو لایه کبوو. شه ومان به سه ردا هات هیشتا هه ر لهو دهر به نده دا بووین، له بهر ئهوی پنگا که سه خت بوو نه مانده توانی خیرا برۆین. پنگه وانا و تیان: ده بی شهوی له م دهر به نده دا به مینیت هه و بو سه ینی به پێیین.

پێشپه ره که م وه رگرت و بهو مه رجه ی شوینی ده ستبه کوی بو ئوردوو که بشی. وتیان: له م نزیکانه داو له بناری دهر به نده کهدا پانتاییه کی باش هیه. هه ندی سه ربازم له گهله شار هزا کانداناردن تا کو بزائن ئه شوینه چۆنه، کاتی گه رانه وه وتیان: زۆر باشه و ئاویشی زۆره. که گه یشتینه به ره وه سه یر مه کرد زنجیره شاخ ئکی سه خت و پهش و بهرز، که له سه ره وه به ره و پێشی چه ما بو نه وه، ده و رانده وری ئه و ته ختانییه یان داوه. وه کو پێویست هه موو شتی جیبه جیکرا، مینیش داوام کرد که چا دهر که م له بناری شاخه که م له شوینیکی به رزا هه لدری بو ئهوی چاوم له هه موو لایه ک بی، که چوومه ناو چا دهر که مه وه جار ئکی تر سه یری لوتکه ی شاخه کان کرد، به جو ری هه لکه و تبوون ده تگوت ها ئیسته، یان سات ئکی تر ده پمین و له گهله زه ویدا ته ختمان ده کات.

هه ره کو وتم، خه وم زۆر سووکه. ئه وه نده م زانی دهنگی هه وه تریشقه هات، خیرا له چا دهر که م هاتمه ده ری، که سه یری ئاسمان کرد، له هه موو لایه که وه هه وری چه رو په ر هش دا بووی به یه کا، بهرو سه که و گر مه ی سامناکی نه پرا وه ی هه ور ده نگدانه و ی شاخه بلنده کان و کێوه کان کو تیا یان نه ده هات. زانیم چه ندان تا وه بارانی به هاری دا ده که ن، ئه گه ر فریای خۆمان نه کهوین خۆمان و ئه سه په کانه مان تیا ده چین. داوام له سه رباز هکان کرد که شه ی پوور لێبدن و هه موو له شکر به خۆیان و ئه سپ و که لو په له وه به ره و کێوه کان بکشین. هه ر ئه وه نده مان زانی له هه موو لایه که وه دا یکرد، دهنگی سامناکی لافا و هاته گو ئمان، له هه موو لایه که وه لافا و نوو حنا سا هه ستا، ئه و ناوه

بەجاری بوو بەژێر لافاوووە، وردە وردە زۆری هیناو ئاو بەرز بوووە، ئەوەی باشبوو ھەموو سەربازو ئەسپەکانمان گەیشتبوونە شوێنە بەرزەکان و پزگاریانبوو. ئەگەر باران ھەو جۆرە درێژەبیکێشایە ئەو ولاتە دەبوو بەدەریاو ھەموومان دەخنکاین.

باشبوو باران وەستا، ھەر چەر چەریو، ئەستێرەکان جاریکی تر درەوشانەو. تریفە ی مانگ دای لە پانتاییەکە، کە بوو بوو بە دەریاچەیک. بەھەر لایەکا چاومدەگیرا ھەر ئاوێکی رەشبوو، زانیم خاک و بەردی ناوچەکە، کە لافاو پاپیچیکردوون، رەشن. فرماندەکان سەر ژمیریەکی باشیان کرد، باشبوو کەس تیا نەچوو بوو، بەلام کەلوپەل و ئازووخەیکەکی زۆر مزگەوتەکە ی منیش بوو بوون بەژێر ئاوووە، بەلام پێداویستی جەنگمان پارێزدابوو.

بۆ بەیانی کە دنیا پونبوو، سەیرمکرد ئاوێکە نیشتۆتەو ھەندێ چادریش بەدەرەو بوون، ئاوێکە کە بواریدەدا دەرچین، بێک سەربازم لەوێ ھێشتنەو. بۆ دەرھینانەوێ شتە زۆر پێویستەکان و بەلەشکرەکەو بەرپێبوم تا بە زووترین کات لە دەرەندی (خەیبەر) دەرچین.

لەو شوێنەدا ئەزموونیکم وەرگرت کە نابێ ھەرگیز لەوەرزی باراندا لە شوێنی تەختان و نزمدا ئوردووگە ھەلبدرێت.

ھەر لەھەمان پۆژدا لە دەرەندی خەیبەر، دەرچووین، لەوسەری دەرەندەکەو گەیشتینە گوندی، کۆمەڵی پیاوی بال بەرزو سنگیان، سەرو ریش و سەمێلەردو چاو شینمان بینین، ژنەکانیشیان بال بەرزو جوانبوون، پەرچی زەردو درێژیان بەسەر شانای پەخشسانکردبوون، پوخساریان دانەپۆشیبوو، ھێچ ترسێکیان لە ئێمە نەبوو. ھەر پیاویک شمشیرێکی بەبەر پشتمێنەکەیا شوێ کردبوووە، دەیانگوت لە کاتی جەنگدا ژنانی ئەو گوندە شان بەشانی پیاوکانیان دەجەنگن، ئەو دانیشتووێ لەوانە ی ناوچە ی دەورووبەری خوێان نەدەچوون. یەکیک لە ئەفسەرەکانی خۆم پاسپارد لێکۆلینەوێک لەسەر ئەزادیان بکات، خەلکە دەستیان بۆ ئاسمان بەرز کردەو و تیان ئێمە خەلکی ئاسمانین و لەوێو ھاتووینە ئەم سەر زەمینە! دوا ی ئەوێ ئەو گوندەمان بەجێھێشت گەیشتینە سنووری ولاتی ھندستان.

ھەموو ناگاداری و وریایی و ھەنگاوی پێویستمان رەچاوکردن. دوا ی چەند پۆژێک رێبڕین بۆم دەرکەوت کەس بەرگری ناکات و پێمان پێ ناگری چونکە

به جاري بوو به ژیر لافاووه، ورده ورده زوری هیئاو ئاو بهرز بووه وه، نه وه ی باشبوو هه موو سهربازو نه سپه کانهان گه یشتبوونه شوینه بهرزه کان و پزگاریانبوو. نه گهر باران بهو جوړه دريژه بکیشایه نه و ولاته ده بوو به دهریو هه موومان ده خنکاین.

باشبوو باران وه سقا، هه ور پچر پچربوو، نه سستیره کان جاري کی تر درهوشانه وه. تریفه ی مانگ دای له پانتاییه که، که بوو بوو به دهریو چه یه ک. به هه لایه کا چاومده گیرا هه راویکی ره شبوو، زانیم خاک و به ردی ناوچه که، که لافاو را پیچیکردون، ره شن. فرمانده کان سه ر ژمیرییه کی باشیان کرد، باشبوو که س تیا نه چوو بوو، به لام که لوپهل و ناووخیه کی زورو مزگه وته که ی منیش بوو بوون به ژیر ناوه وه، به لام پیداویستی جهنگمان پاریزد ابوو.

بو به یانی که دنیا پوئبوو، سه یرمکرد ناوه که نیشته تهمو هه ندی چادریش به دهره وه بوون، ناوه که که بواریده دا دهرچین، بریک سهربازم له وی هیشتنه وه بو دهره یانانه وه ی شته زور پیویسته کان و به له شکره که وه به ریووم تا به زووترین کات له دهر به ندی (خه یبه ر) دهرچین.

له و شوینه دا نه زموونیکم وهرگرت که نابی هه رگیز له وه رزی باراندا له شونی ته ختان و نزدا ئوردوو که هه لبد رت.

هه ر له هه مان پوژدا له دهر به ندی خه یبه ر، دهرچوین، له وسه ری دهر به نده که وه گه یشتینه گوندی، کو مه لی پیاوی بالا بهرزو سنگیان، سه رو ریش و سمیلز مردو چاو شینمان بینین، ژنه کانیشتیان بالا بهرزو جوانبوون، پرچی زهردو دریزبان به سه ر شانا په خشا نکرده بوون، پوخساریان دانه پو شیبوو، هه چ ترسکیان له ئیمه نه بوو. هه ر پیاویک شمشیرکی به بهر پشتوینه که یا شوپ کردبووه وه، ده یانگوت له کاتی جهنگدا ژنانی نه و گونده شان به شانی پیاوه کانیان ده جهنگن، نه و دانیشتووانه له وانه ی ناوچه ی دهر و به ری خو یان نه ده چوون. یه کی که له نه فسه ره کانی خو م پاسپارد لیکو لینه وه یه ک له سه ر نه ژادیان بکات، خه لکه که ده ستیان بو ئاسمان بهرز کرده وه و تیان ئیمه خه لکی ئاسمانین و له ویوه ها تووینه ته ئیم سه ر زه مینه! دوا ی نه وه ی نه و گونده مان به جیه نشت گه یشتینه سنووری ولاتی هندستان.

هه موو ناگاداری و وریایی و ههنگای پیویستمان ره چاوکردن. دوا ی چه ند پوژیک ریپرین بوم دهر که وت که س بهرگری ناکات و ریمان پی ناگری چونکه

خه لکی نهو ناوچانه ئیسلا مبیوون، نه فسه ره کان و سه ربازه کانم زوریان پی سهیر بوو که خه لکه که به زمانی هندی نوژیان ده خویندا داوای فتوایان لیکردم که ئیمهش به زمانی خویمان نوژی بخوین! وتم: په ندو یه کیتی ئیسلا م له وه دایه که به یهک زمان نوژی بخوین و له جیاوازی ناوچهیی و زمانه وه به دور بین، به لام نه گهر میلیه تیک نه توان به عهره بی نوژی بخوین و بویان نه یهت و وشه کان له سه زمانیان زور ناره حهت و قورسین، ده توان به زمانی خویمان نوژی بخوین، له گهل نه وه شا ده بی هه ولیده به زمانی عهره بی نوژی بخوین.

که بوم ده رکوت به ناوچه یهکا ده بوین هه موو دانیشته وانه که ی موسلمانان، ده ستوورمدا نالای سه ز هه لکری، له هه موو شوینی به دهنگی بهرز بانگیدری، تامیرو فرمانه وایانی ناوچه که بزانی له شکرینکی ئیسلا م چووه ته ولاتیان. ئه م بیروکه یه م نه وه نده به که لکبوو بی کوسپ و ته گهر و شه پینگه یه کی دورو دریزمان بری تا گه یشتینه (که ویته - کویته)، سولتانی نهوی که ناوی (عبداللوا الیملوک) بوو به پیرمه وه هات و منی برد بو کوشکه که ی خوی و بوم به میوانی. دوا ی نانی نیوه پو، دوستانه لئی پرسیم: نه ی نه میری گهره نه نهوی بو کوی بریوت و به ته مای چی بکه ی؟! وتم: نه مهوی هندستان داگیر بکه م و بیخه مه سه ر ولاته که م. وتی: نه ی نه میر، له م بیرو خه یاله گهری! پرسیم: بوچی؟! وتی: هندستان دوو هه زار پادشای هه ن، ههریه که یان ناوناوی (پاچ)، نه گهر خوا سه د سال ته مه نت بداتی و به دریزایی نهو ته مه نت خه ریکی شه پرکردن بی ناتوانی هندستان بگری! وتم: باشه، نه ی چون مه حموودی غه زنهوی هندستانی گرت؟! وتی نهو ته نیا گو شه یه کی هندستانی گرت، پینش نه ویش جیهانگیرانی تر ته نیا هه ر گو شه یه کی هندستانیان داگیر کردوه. نه ی نه میری گهره، تو نازانی هندستان چهنده به ربلاو به رینه و چهنده نه ته وه ی جوړا و جوړو نایین جیاوازو داب و نه ریت سهیر سهیری تیدا ده ژین!

وتم: نه گهر له پینگه یه کی نزیک تر وه. بریو شتمایه وله وانه بوو پوژانه توشی شه پر بهاتمایه و زور دوا ده که وتم. بو چوونه که ی په سه ند کرد، پاشان وتی: لیزه وه تا (مولتان) هیچ ته گهریه که نایه ته ریت، چونکه دانیشته وانی نهو ناوچانه ی پیا یانا ده پوی هه موویان موسلمانان، دوا ی نه وه ده گه یته ناوچه ی هندوه کان و ریت پینده گرن، تیرهاو یژه کانیان سواری فیلن و له ناو که ژاوه ی تایبه تیدان که زور ترسناکن. وتم: له وانیش ترسم نییه! له وه لامی چهنده پرسیاریکما بوی باسکردم که پادشای ده هلی ده توانی به ملیون جهنگاوهر

کۆبکا ته وه، دیوارو شووره ی شار له بهرد دروستکراوه و خه نده قیشی هه یه. نهو پادشایه تا بلیتی دهوله مندو خاوه نی خه زینه یه کی بی نه ندازه یه. پاشان له (والیمولک) م پرسی: ئایا (سولتان مه حمود خه لچ) که پادشای (دههلی) یه، دیوته؟ به سهر سهرمانیکه وه سه یزیکیکردم و تی: نهو سولتانه تا سهره تای نه مسال پادشای (دههلی) بوو، به لام فرمانده یه کی خۆی به ناوی (مهلو ئیقبال)، لینی هه لگه رایه وه هیزشیکرده سهری و له سهر تهخت لایبرد، وهکو ئاگادارم هیشتا له زینداندا یه. دواتر بۆی باسکردم که ته مه نی سولتان (٤٦-٤٥) سال ده بیئت و هی (مهلو ئیقبال) یش (٣٤-٣٥) ساله.

کات نه وه منده ی به به ره وه نه ما بوو، نه مه ده توانی زیاتر دواکه وم، به ره و (مولتان) له شکره خسته پێ. بی ته قه ره قه گه یشتمه به ره وه. سولتانی مولتان هندو بیبوو، ناوی (پن شن - جهنگ) بوو، پێشوازییه کی باشی لیکردین، بر دمیهره مالی خۆیان، خانووه کی له گه ل خانووی دانیشته و ئاوا جیاوازییه کی نه و تۆی نه بوو، به لام گهره تر بوو. شاری (مولتان) وهکو شاری (بیر) ده هاته بهر چار، خانووه کان له یه که وه دور بوون، جیاوازیان هه ره وه بوو نه م له ناو دارستانا و نهو له سهر گرد دروستکرا بوو. لهو کاته دا چومه مالی سولتانی مولتان داوامکرد به مهر چوار دهوری خانووه که دا پاسه وانی تایبه تی دا بین بۆ نه وه ی بی خه مبین. دوا ی نوێژی ئیواره نان دانرا، (پن شن - جهنگ) و تی: نه ی نه میر، به ئاسووده یی و به بی خه م نان بخۆ، خواردنی ئیمه ژه هراوی نییه، نه گهر دلفیاش نیت، چه ند نۆکه رێک بانگه که م تا له هه موو چیشته کان بخۆن. هه ره که یه که م پارووم خسته ده مه وه، له بهر توونی خواردنه که به جاری ده م سووتا و له سهر سفره هه ستام و وتم: ناتوانم چیشتی هیندی بخۆم، چونکه نه وه منده توونه له لیوه وه تا ناوسک ده سووتینی! سولتان و تی: خواردنی بی داو و درمان له ما لمانا نییه! وتم: هه ندیک هیلکه م بۆ بکو لێن و بۆم بینن.

نهو شه وه سولتان ژووری نووستنه که ی بۆ من به جیه نیشست، له سه ربانه کانیش پاسه وانی تایبه تیم دانان و نووستم. له گهرمه گهرمی خه ودا بووم، له پیر به دهنگی گه به دهنگی لقی دره خته کان ده چوو خه به رمبو وه وه وامده زانی لافاو هه ستا وه. سه یزیککی ئاسمانم کرد، نه ستیره کان ده دره وشانه وه و دره خته کانیش نه نه لهرانه، به لام هه مان دهنگم هه ره بهر گوێ که و ته وه، شمشیره که م له ژێر سه رما ده ره ئنا و به ره و ده رگای ژووره که پویشتم، له سه رخۆ له یه کی له پاسه وانه کانم پرسی: چ باسه؟! پاسه وانه که به تر سه وه

ئامارژهی بۇ ناو باخه که کرد و وتی: مار...! مار...! له بهر جریوهی ئەستێره کاندایا چاوم به سه دان ماری گه وره گه وره کهوت که له یهک ئالا بوون و ده یانفیشکاند، دهنگه که یان ههروه کو دهنگی لقی درهخت بوون که با ده یان شسه کێژێته وه. هه رگیز به و جۆره له هه یچ شوێنیکا کۆماری مارم نه بینیبوو. سه یرنکی ده وری باخه که م کرد تا بزانه که سه به خه به ره، به لام که سه نه دی. له باخه که وه هه سه ت به بۆنکی زۆر تیژ ده کرا وه کو بۆن و به رامه ی بی به رو به هارات و دارچینییه که ی چیشته کانی مالی سولتانبوو، ته مه زه نه وه بۆنی ماره کانه، دوا ی ماوه یه که هاتوو چۆی ماره کان هه ر درێژهی هه بوو، به لام له گه ل شنه ی به یاندا ورده ورده که مبوونه وه پاشان له به رچاو نه مان، ئیتر نه مه توانی بخه ومه وه چونکه کاتی نوێژی به یانیبوو.

پاش، نوێژ کردن فه رماندا که (پن شن - جهنگ) م بۆ به یێن، به خه والویی هه نایانه به رده م، پرسیارم لیکرد: ئایا شه وی به دهنگی ماره کان خه به رتبوو وه؟! وتی: نه خه ی، نه ی ئه میر، چونکه شه وان ماره کان له باخه که دا ده گه یێن، به لام ناچه ناو ژووره کانه وه، نه گه ر که سه یکه نه چیه ناو باخه که وه مار پێوه ی ئادات. وتم: بۆچی ئێواره باسه نه کرد، ئایا ده تو یسه ت بچه ناو باخه که وه مار پێمه وه بدات؟! وتی: نه ی ئه میر هه گیز نه و بۆچوونه م نه بووه، به راستی له یادم نه بوو پێت بێم، شه وان هه رانی ماره کان له خه وشه و باخه کاندایا له م شاره شتیکی ئاساییه، له به ر نه وه له م شاره دا هه یچ که سه ی به شه و ناچیه ناو باخ و خه وشه وه. ماره کان بۆقه کان ده خۆن، ماره گه وره کان ماره بچو که کان قووت ده دن، هه رگیز ناچه به لای نه و که سه نه دا که له ژووره وه نوو سه توون.

پاشان سه به ره ت به پادشای تازه ی (ده هلی) و پاده ی هه یزو توانای داوای زانیاریم له (پن شن - جهنگ) وه رگرت، وتی (مه لو ئیقه سال) سه لێکه بووه ته سولتانی ده هلی، له به ر نه وه زۆر له خۆی ده ترسی، هه مه شه ناگای له خۆیه تی. نازانه ژماره ی سه ربازه کانی چه نه ده، به لام خاوه نی دوو هه زار فیه. پاشان وتی سه ی قه لای مه زن له سه ر پێگه تر و هه ر سه یکه شیان سه ربازگه ن، ده بی نه و قه لایانه بگری ئیجا ده گه یته ده هلی، گرتنی ده هلیش ئاسان نییه! پرسیم که نه م هه موو کۆسپانه له سه ر پێی ده هلیدان نه ی چۆن (سولتان مه حمود غه زنه وی) خۆی گه یانده ده هلی؟! وتی: من له و باوه رده انیم ده هلی گرتبی، وه که بزانه نه و ته نه ا (په نجا ب) ی گرتوو وه! وتم: له کتێیدا خۆی نه و مه ته وه که (مه حمود غه زنه وی) گه یشتۆته ده هلی. وتی: نه ی ئه میر، مه رج نییه هه رچی له

کتیبه‌دا نووسرابی پاستبی. له دووسه ده‌زار بهیتی هونراوه‌ی (مه‌هابراتان) په‌نگه‌ته‌ن‌ها سه‌ده‌ه‌زاریان هی شه‌و بن، شه‌وانی تر داستان‌ی هه‌لبه‌ستراون! پرسیم: (مه‌هابراتا) چیه؟ وتی: مه‌هابراتا کۆکه‌ره‌وه‌ی میژووی هندستانه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه تا هه‌زار سال له‌مه‌پیش. وتم: ده‌بی له‌وه‌ ناگاداربی که (سولتان مه‌حمود غه‌زنه‌وی) میژوو نووسو شاعیری ده‌رباری خۆی له‌گه‌لدا بوون و هه‌موو شتیکیان تۆمار کردوه، کتیبه‌کان و دیوانه‌کانیان شه‌فسانه‌ نه‌بوون. ئینجا پرسیم: (سولتان مه‌حمود غه‌زنه‌وی) که‌ی هاتوه‌ بو هندستان؟ وتم: نزیکه‌ی چوار سه‌ده‌و په‌نجا سال له‌مه‌وبه‌ر هاتوه. وتی: ده‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا شه‌م قه‌لیانه‌ نه‌بوون، چونکه‌ دووسه‌ده‌و په‌نجا ساله‌ دروستکراون. لیم پرسیم: په‌یه‌وه‌ندیت له‌گه‌ل (مه‌لویق‌بال) دا چۆنه؟ وتی: نایاناسم و په‌یه‌وه‌ندیم له‌گه‌لیا نییه. پاشان داوای چهند پینگه‌وانیکی شاره‌زام کرد، چوار شاره‌زای دامی و پیش نیوه‌پۆ له (مولتان) ده‌رچوم.

کاتی خۆراوا بوون له‌که‌ناری پووباریکدا وه‌ستاین، له‌شکر به‌ ئاماده‌ بوون و ناگاداری ته‌واوه‌ له‌و ناوه‌دا دابه‌شبوو. بۆ سه‌به‌ینی به‌یانی زوو، داوی شه‌وه‌ی نوێژمکرد گویم له‌ ده‌نگی ده‌هۆل و زوپناو ده‌نگی سرودی بوو. له‌ چاده‌که‌م هاتمه‌ ده‌ری، کۆمه‌لیک خه‌لکی گوندیکی شه‌و ناوه‌ ته‌رمی پیاوینکیان هه‌لگرتبوو، ژنیکی جوان و سوورو سپیش به‌دوایه‌وه‌ بوو، جار به‌جار وه‌کو شه‌وانی تر سرودی ده‌خویند، دواتر زانیم شه‌وه‌ سرودی به‌یانیانی هه‌نیده‌کانه‌و له‌ کتیبه‌ی ئابینی خویان (ریگ) وه‌رگیراوه. ته‌رمه‌که‌یان برده‌ که‌ناری پووباره‌که، کۆمه‌لیک داری زۆریان کۆکردوه‌و ته‌رمه‌که‌یان خسته‌ سه‌ری، پاشان به‌ زنجیر هه‌ر چوار په‌لی ژنه‌که‌یان به‌ستن که‌ به‌کۆل ده‌گریاو هاواریده‌کردو ده‌یقیزا‌ند. سرود بیژه‌کان وه‌ستانو ده‌نگی ده‌هۆله‌که‌ش نه‌ما، به‌لام زوپنا ژنه‌که‌ به‌ ئاوازیکی تر ده‌ستی پینکرد. هه‌موو ژن و پیاوه‌کان شیوه‌نیان به‌رز بووه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ شیوه‌نی ژنه‌ زیندووه‌که‌ ده‌که‌ن که‌ ده‌بوو له‌گه‌ل میژده‌ مردووه‌که‌یدا بسوتینری! چاوم لیبوو ژنه‌که‌شیان خسته‌ سه‌ر داره‌کان و له‌ پال میژده‌که‌یدا پالیا‌نخست و کلپه‌ له‌ داره‌کان هه‌ستا، قیزه‌ی ژنه‌که‌ هه‌موو شه‌و ناوه‌ی پیرکردو ده‌نگیده‌یه‌وه، زۆری پی‌نه‌چوو بۆنی گۆشتی سووتاو به‌ هه‌وادا بلا‌بووه‌وه! له‌به‌ر شه‌وه‌ی کاتی پویشتنبوو پتر نه‌وه‌ستام، سواری شه‌سپووم و که‌وتمه‌ پی. شه‌و پۆژه له‌به‌ر سووتاندنی مردوو

و زیندو زۆر پەستبووم، دواى ئەو تا لە هندستاندا بووم نەچووم بۆ سەیر کردنى ئەو چەشنە سووتاندنە.....

دواى پێنج پۆژگەیشتیە دارستانێکی بەرین، شارەزاكان ئامۆزگاریانکردین کە هەرچی خواردەمەنیان هەیە لەناو چادەرەکانماندا قاییمبکەین تاکو دەستی مەیموونەکانی ئەو دارستانەیان نەگاتی! کەلە (مولتان) کەوتینە پێ، شارەزاكان زۆر شتیان لەبارەى مەیموونى مروفخۆرەو بۆ باسکرد، بەلام من باوەرم نەکرد. بۆ سەبەبى بە هاوارو قیرزە قیرزکی زۆر خەبەرمانبوو، وای پێدەچوو قیرزەقیرزی هەزاران ژن بێ. کە دنیا پووناکیو هەزاران مەیموونمان لەسەر درەختەکان بینی، پەنگە لەسەر هەزار زیاتر بووین!، لەو باوەردا بووم کە هەرگیز ئەوەندە میروولە لەیەک شویفا نەبینراون. بەراستی لەو کاتەدا داستانى مەیموونى مروفخۆرم بێر کەوتەو، لەدلى خۆما وە: ئەگەر ئەو هەموو مەیموونانە برسیانبی لەوانەیە پەلامارى مروف بەن و بیخۆن. لەهەموو ئەو دارستانەدا، کە شارەزاكان دەیانگوت بەرو باکوو پاشور دریز دەبیتەو مەگەر بە پێنج پۆژ لێوێ دەرچووینایە، هیچ گوندیک، یان ئاوابیەکی بچکۆلەشی تێدا نەبوو، چونکە مەیموونەکان هەر بە سەوزی هەموو بەروبوومی کێلگەکانیان هەڵدەلووشی، لەبەر ئەوە یاریان نەدەدا تا قە گوندیک دروستبکری. سەیر ئەوەبوو هندووەکان لاقەى ئەو مەیموونانەیان نەدەکرد، چونکە دەستیان بە خوێنى گیاندارەکان سوور ناکەن!!

پێنج پۆژ لەسەر یەک بەناو دارستانەکەدا پۆشتین، پۆژانە بە هەزاران مەیموون سەختەتیان دەکردین، زۆرجار بەناچاری دەماندانە بەر تیر، لێماندەکوشتن و ئەوانى تەربۆ ماوەیەکی لێماندوو دەکەوتنەو. دواى جەنگەلەکە بەناوچەیهکی قورپاویدا پۆشتین تا گەیشتیە نزیک قەلاى (میرات) کە لەسەر کێوێک دروستکراوو. ئێمە لەشوینى خۆمانەو وەستاین و سەربازگەیهکی باشمان دروستکرد، ئینجا لە چادریکی گەورەدا ئەفسەرەکانم کۆکردنەو و پێنماییمکردن، وە: تا ئێستا هەر جەنگێکمان کردوو فیلێ تیا نەبوو، لەمەودا لە ولاتیکا دەجەنگین (فیل) یەکیکە لە چەکەکانیان، ئێو لەولاتی ئێراندا فیلتان نەدیو، دەزانن گیاندارێکی گیاخۆر، ئەگەر وەکو شیرۆ بەورو پلنگبویە مافى ئەو دەدانی لێی بترسن! بەلام گیاندارى کە نەقۆچی و لەقە نەهاوێ نابێ لێی بترسن. ئەمە لەسەربازەکانتان بگەیهنن، هەروەها

تښانېگه یه نن که هر لمونځنکی درنځو له شینکې گه وړه ی هه یه، به یه ک شیر له پنده کهوئ، شوینی کاریگری لمونځو ورگ و نه ژنویه تی، هر تیسره واندنیکې به یز لهو سئ شوینه ی له پهلوی پوی دهخا. کاتی که ژاوه ی سر فیله کانیشتان بیعی، دلنیا بن هینده ی گالیسکه ی جهنگی ترسناک نین، تیروکه وان به دهستانی زرفیوښو بهرگی ئاسنپوښ ده توانن له کاریانېخن. پاشان پوومکرده (نه بدال کولزائی) و پیم وت: نه ی نه میر، به سمریاز هکانت بلئ خویان بؤ له ناویردنی فیله کان ئاماده بکن، قولپی سمریاز هکانت باشتړین چه که.

دوای پاسپارده کانم داوام له نه فسرده کانمکرد که بچن به لای سمریاز هکانیا نه وه پړنمایي و ئامونځ گاریه کانیان پیراگه یه نن.

نهو شمه له وندا ماینه وه، بؤ سبه یینی بهرو قه لای (میرات) که وتینه پئ. دهسته ی پېشړه وان ئاگاداریانکردم که له دهوړو بهری قه لاکه دا کس نایینرئ، به لام دهروازه ی قه لا داخراوه. شارمزاکان وتیان فرمانده ی قه لا ناوی (ئالا شه پ) و پشتاو پشت له خزمه تی بنه مال ه ی (خهلج) دابوون، دوای سولتان (مه حمود خهلج) نه مه کداری (مه لوئیقبال) ه. پېش هیرشېردن وام به باش زانی نوینه رنکی خوم بنیرمه لای (ئالا شه پ) و گفتوگو ی له گه لا بکات، وتم پینی بلئ: من هاتووم که سهری (مه لوئیقبال) پانېکه مه وه سولتان (مه حمود خهلج) بجه مه وه سمر ته ختی خو ی، نه گهر (ئالا شه پ) یارمه تیمانبدات پله ی باشی پنده دریت! له وه لا ما وتبووی: ناکوکی نیوان سولتان و مه لوئیقبال ناکوکی نیوان دوو برایه، بویه سولتان ه! له مالنکا دانیش تووه و هه مووو پیزنکی لنده گریت، به لام نه میر ته یموور، دوزمنه و هاتووه هندستان داگیر بکات، نازانی هندستان ولایتیکه، هر که س بؤ داگیر کردنی هاتبی یان تیاچووه، یان به جوړئ هه لاهاتووه پیانه گه یشتووه ئاو پ بداته وه! بوم دهرکه وت نه و فرمانده یه دلیرو ئاماده ی جهنگه. هر چوئی بوايه ده بوايه نه قه لایه م بگرتایه، به تاییه تی له گه رانه وه مانا کوسپینکی گه وړه ده بوو. هر نه و پوژه گه مارو ی قه لاکه ماندا. (نه بدال که لزائی) وتی: فیل به بونی حوشر زور په سنده بی، که حوشر لینی نریکیبته وه هه لدی! به لام لهو دهوړو بهرده به هیچ جوړئ حوشرمان دهست نه که وت. دلنیا بووین له وه ی که له هیچ لایه که وه پنی ژیر زمین نییه بؤ ناوه وه دهره وه ی قه لاکه. بؤ نه وه ی بتوانین درزبکه ینه قه لاکه ده بوايه به گرده که دا سهرکه وین، به لام هر چه نده کوښاین و هه ولماندا، بهرده بارانی مه نجه نیقه کانی قه لاکه په کیانده خستین، چونکه بهرده کان زور گه وړه

بوون و کوتاییشیان نه دههات، وا پنده چوو هر له زووه وه خه ریکی بهرد
کۆکردنه وه بوون. (ئه بدال که لزانێ) پینشیاری کرد که به شهو که لویه لی خانوو
دروستکردن سهر خهینه سهر گرده کهو به دهوری قه لاکه دا چهند بورج و
خانویه که دروستبکهین، چونکه له شهو مه نجه نیک نه وه نده کاریگر نییه، جا
ئه گهر چهند خانویه کهمان دروستکرد ده توانین لهیه کدووانیکیانه وه خه ندهق
لێ دهین بۆ ژیر قه لا که بی نه وه ی دورژمن بزانی له کوپوه لیدراوه، بورجه کانییش
بۆ خه له تاندنی دورژمن زۆرباشن، چونکه واتیده گات که ده مانه وی له وپوه
تیربارانیان بکهین.

پینشیاری که ی (ئه بدال که لزانێ) م زۆر پی باشبوو. شه وانه سهر بازه کان
ئیشیانده کرد، له گه ل کازیوه دا ده هاتنه وه خواری. هه موپۆژنیکیش بورج و
خانویه کان به ره نجه نیک ده دران، جار به جار به ردی گهره یان به رده که و تو
به شیکێ ده پوو خاند، بۆ شه وی دروستده کرانه وه.

ژماره ی سهر بازانی دورژمنم له ناو قه لاکه دا به هه شت، تا ده هه زار
ده خه ملاند. به ته مای نه وه بووم (ئالا شه) سهر بازه کانی بنیری بۆ پوو خاندنی
بورج و خانویه کان، نه وسا ئیمه ش لیمانه ده دان، به لام وای نه کرد.

ئه نندازیاریکی زۆر باشم هه بوو که باو یا پیرانیشی هر ئه نندازیار بوون. به لام
ئه م له هه مان کاتدا کاریز که نیکێ زۆر کارامه شیبوو، ناوی (شیر به هرام
مرووزی) بوو، نه خشه ی داپشت بۆ هه لکه نندی دوو خه ندهق. تا کو ئه گهر
یه کیکیان گه یشته بهرد، نه وی تریان بگاته ژیر دیواره که. به راستی زۆر
په له مبوو، چونکه ده ترسام وه رزی (بارانی وه رزی) له هندستاندا ده ست
پی بکاتو ئیشه کهم زۆر تر دوا که وی... پۆژنیکیان وتم: له سهر یه کی له
بورجه کانمان ئالایه کی سپی هه لکه ن. که ئالا که هه لکرا، مه نجه نیه که کان
وه ستان، منیش چوو مه سهر بورجه کهو بانگم کرد: ده مه وی له گه ل (ئالا شه) دا
بدویم. (ئالا شه) به بهرگی جه نکه وه سهری ده رهینا، وتی: من (ئالا شه) م،
تو کییت؟! وتم من (ئه میر تهیمور گورگین) م. نه مه وی پیتبلیتم: ده روازه ی
قه لاکه مان بۆ بکه نه وه و خۆتان بدن به ده سه ته وه، له پا داشتدا ده تکه م به
فرمانده یه کی خۆم، من دلنایم ئه م قه لایه ده گرم، ده مه وی خۆن نه پێژری،
ئه گهر هات و خۆن پێژراو که وتیته بهر ده ستم، به زیندووی ده تخته مه
قه فه زیکێ ئاسنه وه و له سهر لێژه داریکی زۆر ده تسووتینم! (ئالا شه) دایه
قاقای پیکه نین، وتی: ئه ی ئه میر تهیمور، که سیک به زیندووی بسووتینری

له‌(نیروانا) پله‌ی له‌خه‌لکانی تر به‌رزتره! وتم: تو پیاوینکی دلنیری، حه‌یفه بکوژنی! وتی: چیت له‌ده‌ستدی درینگی مه‌که! وتم: که‌واته شمشیر ناو‌بژیوانمانه! ... پاشان هاتمه خوارئ و ئالا سپیبه‌که لا‌برا.

پۆژنکیان نه‌ندازیاره‌که‌م ناگاداریکردم که یه‌کی له‌کونه‌کان گه‌یشتوته ژیر شووره‌ی قه‌لاکه، دوا‌ی دوو پۆژ نه‌وی تریش ده‌گاته ژیر هه‌مان شووره! ژیر دیواره‌کان به‌بارووتیکی زۆر په‌سترایه‌وه‌و سه‌ری پلێته‌کان له‌ده‌رگای کونه‌کانه‌وه هینرانه‌ دهرئ. چلو یه‌ک پۆژ له‌سه‌ر یه‌ک له‌ده‌ورو به‌ری قه‌لاکه‌دا ماینه‌وه. له‌به‌ره به‌یانی پۆژی یازده‌ی مانگی سه‌هه‌ری سالی هه‌شت سه‌دو یه‌کی کۆچی هه‌موو سه‌ریازه‌کانم ناماده‌ی هینرشبوون له‌گه‌ل سپیده‌ی به‌یاندنا ناماژمه‌کردکه پلێته‌کان ناگر بدن. سه‌ریازه‌ زنیپۆشو به‌رگ ئاسنه‌کانی منو قولا‌پا‌و‌نزه‌کانی پادشای غوور پێشه‌نگی له‌شکر بوونو بو هینرشکردن ناماده‌ بوون. به‌جاری ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌که‌وته له‌رز، ده‌نگی، وه‌ک ده‌نگی هه‌زاران هه‌وره‌ تریشقه‌ بوومه‌ له‌رزیه‌کی به‌ریا کرد! له‌ دوو لاوه‌ شووره‌ی قه‌لای میرات دا‌رو‌وخا. له‌ گه‌رمه‌ی ترسو له‌رزو سه‌ر لیشیوانی دوژمندا سه‌ری‌بازانی پێشپه‌رو هه‌موو له‌شکره‌که‌م به‌یه‌ک ته‌کان به‌گرده‌که‌دا سه‌رکه‌وتن، بی ئه‌وه‌ی مه‌نجه‌نیق کاربکات، یان تیری به‌ره‌و پوویان بی، چوونه ژووری، له‌به‌رترسو له‌رزى زۆرو شپه‌رییه‌ی و وره‌به‌ردان ده‌سته به‌ده‌سته خویان به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دا.

فه‌رمانه‌ی قه‌لاکه‌ به‌ هه‌موو جو‌ری هانی سه‌ری‌بازه‌کانی ده‌دا که به‌رگریبکه‌ن، به‌لام هه‌چ دادیکی نه‌دا، ده‌مه‌، نه‌و، نه‌پۆ (ئالا شه‌پ) گه‌راو شه‌پ، کۆتایی هات، هه‌موو دیله‌کان که‌وتنه‌ کۆکردنه‌وه‌ی لاشه‌ی کوزراوه‌کانو له‌ناو قه‌لاکه‌ بردیاننه‌ ده‌ره‌وه. له‌ناو قه‌لاکه‌دا هه‌موو که‌لوپه‌لێکی ئاسنگه‌ری و دارتاشی و وه‌ستایی هه‌بوو، داوام‌کرد زوو به‌زوو قه‌فه‌زیکێ ئاسنیان دروستکرد، (ئالا شه‌پ) خرایه‌ ناوی. له‌به‌ر ده‌مما لێژنه‌داریکی زۆر هه‌لچنرا، وتم: ئه‌ی پیاو، من هه‌موو شتی‌کم له‌ تو گه‌یاند تو بوویته‌ هو‌ی پژاندنی خو‌ینی سه‌ری‌بازه‌کانم، منیش وا به‌ریاری خۆم ده‌به‌مه‌ سه‌رو به‌زیندویی ده‌تسووتینم! که‌چی له‌جیاتی په‌شیمان‌بوونه‌وه‌و پا‌پانه‌وه‌و دا‌وای لێ‌بو‌ردن وتی: ئه‌ی ته‌یمووری گورگین، منیش پێم وتی ئێمه‌ که‌م‌ردین ده‌سووتینرین، به‌لام هه‌رکه‌س به‌زیندویی بسووتینرئ ده‌چینه‌(نیروانا) و پله‌شی به‌رزتره. له‌و کاته‌دا بایه‌کی باش هه‌لیکرد، ئالا شه‌پ خرایه‌ سه‌ر داره‌کانو کلپه‌ به‌رز بوه‌وه‌و. پێش ئه‌وه‌ی هه‌موو داره‌کان گه‌ر بگرن، برووسکه‌و چه‌خماخه‌ لیکیاندا، گه‌رمه‌ی هه‌ور هات و هه‌وریکێ په‌ش په‌ش

نزیكېووه، لهو كاته دا نه و نه دهی نه ما بوو گر له ئالا شه پ بهر بېی، باران به خوږم دایكردو نه و نه دهی بلنی یه كو دوو ئاگره كهی كوژایه وه. من بو خوږم نه و نه ده ته پ بووم ده تگوت له ئاو هه لكیشراوم. وام به بیردا هات كه خوانه یو یستوه نهو پیاوه بسووتی، له بهر نه وه داوامكرد كه دایكړنو زیندان یكړی.

هر چی دیواریکی قه لا كه پووخیندرا بوو، تازه مانكړده وه قه لا كم وه كو جارانی قایمكرد ژماره یك سهربازی چاكم له وی هیشته وه بهر پیووم. بهر له بهر پوه بوونم (قهره خان) گه یشته لامو ئاگاداریكردم كه سولتان (عبداللأوالیلمولك) یاریده دواوه پنگه وانی باشی داوه تی، نه گهر نهو نه بوايه نهیده توانی خو ی بگه یه نیته لام. قهره خان هر یه كم پوژ وتی: بوچی ئه م دارستانه هه مووی قوپه، به لام ئه م پنگه یه ی ئیمه پیا دهر پین، هر چه نه دارستانه كه چی وشكانییه؟! به راستی نه منو نه نه فسره كانم نهو سهرنجه مان نه دابوو. هیچ كامان نه مانده توانی وه لامبده یه وه، وتم با له خه لكی ناوچه كه پیر سین. دوو پوژ له سهریه كه بهر پوه بووین، چاومان به هیچ كهس نه كهوت، نه گه یشتینه هر گوندی چو لكرا بوو. دواپی له ناوچه یه كا كه باشوورو باكووری دارستانیکی قوپاویبوو، وه ستاینو ئووردو وگه مان هه لدا بو نه وهی نهو شه وه بچه ویننه وه، شهو هه لكشا، منیش ویستم سهر خه وئك بشكینم، له گهر مهی خه ودا بووم هه ستم به دهنگی سهر كړد. یه كم جار وامزانی دهنگی هه وده تریشقه خوږه ی بارانه، پاشان هه ستمكرد زه وی ده له یی، پینش نه ره ی له چادره كم وه دهر كهوم، شه پیووری ئاگاداری لیدرا، به راستی وامزانی له ناو جهر گه ی دارستانه قوپاویكده له شكړنکی گه وده هاتوته دهری و په لامار مانده دات. لهو كاته دا كه سهرنجی هه موو لایه كم دا تا بزانم له كوینه هیرشمانكراوه ته سهر، له دووره وه هاواری بهر گویم كهوت: فیل... فیل... فیل! (قهره خان) ی زاوام كه فهر مانده ی ئوردو وگه كه بوو، به هه لدا وانو هه ناسه پرکی خو ی گه یانده لامو وتی: نهی نه میر، ره وه فیلنك ویستیان هیرشبه كه نه سهرمان، به لام له هاوار هاواری پاسه وانه كانو پووناکیی چراوگه كانمان سلیمانكړده وه پوویان له شوینیکی ترنا، سهرنجماندا هیچ كه ژاوه یه کیان به سهره وه نه بوو. پاشان پنگه وانو شاره زاکان بویان باسكردم نهو فیلانه کیوینو زور قه بهن، ره وه شیان وایه كه بهر هو پووبار ده كشینو هه موو به یانیه كه له ئاوی پووباره كه دا مه له ده كه نو خو یان ده شوین.

بۆ سەبەینێ زوو گەوتینەووە پێ. دواى دوو فرسەنگ پێ گەشتینە ناواییەك، باشبوو نەترسابوون و هەلنەهاتبوون. لەوێ باسی فیلەكانیان بۆ كردم، وتیان، شەوانە بەدەورى ئاوايیدا ئاگر دەكەنەووە بۆ ئەوەى فیلەكان خۆیان و خانووەكانیان دانەشیلن، ئەو فیلانە تەنھا لەو شەوانەداكە باران دەبارێ هێرش ناكەن. پاشان پرسیم بۆچی هەموو دارستانەكە قوڕە، بەلام ئەم پێشە وشكانییە؟ یەكێكیان وتی: هاتوچۆی فیلەكان وشكیدەكاتەووە. وەم باوەرمانكەم، چونكە بەر لەوەى بگەینە قەلاى میرات هیچ فیلمان نەدی. (قەرەخان) وتی: ھەر دەبێ تێبگەم ھۆى ئەمە چییە؟!

دواى ئەوەى گەشتینە پووبارى لۆن، چەند سوارێك چوونەناو پووبارەكەووەووە بۆ ئەوەى تاقیبكەنەووە، بۆمان دەرکەوت لێدانى زۆر ئاسانە، لەشونێك پووبارەكە زۆر پانبوو لەشكر پەرسەووە ئەو بەر، دواى پرستی فرسەنگێك شەو بەسەردا ھات و ئوردووگەمان ھەلدا، لە دانیشتوانى ناوچەكە ئەزموونمان وەرگرت و ئێمەش بە چوار دەورى خۆماندا ئاگرمانكردەووە تاكو لە ھێرشى فیلەكان بێ خەمبێن.

ئێمە دەبوو خۆمان بگەینەنێنە قەلاى (لۆنى) كە دووھەمین قەلاى سەر پێماندوو بەرەو دەھلى. بۆ سەبەینێ (قەرەخان) ھاتە لام و تی: ئەگەر یوارمبەدى كە دەمەوێ ئەمشەو بێتەووە دەستەيەك سەرباز تەرخانبكەم بۆ چاودێرىكردنى پێى ھاتووچۆكردنى فیلەكان، تاكو بزانی و بۆمان دەرکەوێ بۆچی ئەو فیلە زەبەلاحانە لەو زەلکاوەدا ناچەقن، بەلام مەوێ تێیدا دەچەقێت! ھەروەھا دەمەوێ بزانی دواى ئەوەى فیلەكان لەپووبارەكەدا خۆیان دەشۆن لەچ پێگەيەكەووە دەگەرنەووە بۆ ناو دارستانەكە، بەمەش وا ھەستدەكەم ئەو نەینێم بۆ دەرەكەوێ. وەم: جا كەلكى چییە؟! وتی: ئەى ئەمیر، ئەگەر بزانی پێى ھاتووچۆى فیلەكان كامەيە، ئێمەش دەتوانین ئەو پێگەيە بگرنە بەر، بەم جۆرە ناچار نابى كە ھەردوو قەلاى (لۆنى) و (جومبە) بگرنێت بۆ ئەوەى بگەینە دەھلى، بۆ گەرانی ھەش دەتوانى ھەر ھەمان پێگە بگرنە بەر. پێشنيارو وتەكانى (قەرەخان)م زۆر پێ باشبوون، داوام لێكرد لە شارەزایانى ناوچەكە كەلك وەر بگرن و پاداشتیانبداتى، بۆ ئەو مەبەستەش بڕێكى باش پارەم داوەو بەرپێبووین.

ئەو پۆژە بەچەند گوندێكى ئاوەداندا تێپەڕین و، لەبەر ئەوەى پێشەنگانى لەشكرەكەم تێیانگەیانددبوون كە ئێمە رێبوارینو لاقەى كەس ناكەینو ھەرچیمان بوێ بە دراو دەیکرین، دانیشتوانى ئەو گوندانە ھیچ ترسیكیان

نه بوو. ئه پوژده سه بارهت به فیله کان پرسیارمکرد تاكو بزانه بوجی فیل هه چهنده زور قورسه كه چی له قوړو لیته و ژونگا، ناچه قی؟! دانیشتونانی ناوچه كه دهیانگوت فیل خوائ (ویشنو) یه، له بهر نه وه ناچه قی! هندییه کان خاوه نی سی خوان (ویشنو) دووه مینیانه، ده توانی به هه رشیوه كه بیه وی خوی بنوینی.

دهرباره ی بارودوخ دیه هلی هیچ هه والیکم نه ده زانی، به لام له بهر نه وه خیراو به په له بهر وه نه و شاره ده کشاین ده مزانی له وی له هه والی نزیكبوونه وه ئیمه ناگادارن. نه وه دره به گونما و زورسهرم پنی سهرما نه وه بوو (مه لو ئیقبال) كه بیستبووی نزیكبوومه ته وه (سولتان مه محمود دخه لهج) ی نازاد کردبوو، داوائ لی کردبوو دژ به من یه کبگرن، نه ویش قایل بوو بوو.

بیستوومه و تراوه كه من پیاویکم له دهشت و بیابان و كه ژو کینودا ژین ده به مه سهر بویه رقم له ناوه دانی و له شاره، وه هه كه ده گمه هه شاری ویرانیده كه م! نه وانه ی ئه م قسه لوكانه ده كه ن، نه گهر شاری (کش) بیین چوئم رازاندوته وه نه و بوجوونه یان ده گوریت و تیده گهن كه من به بی هه هیچ شاریک ویران ناکه م، یان هه شاری بهر هه نگاریم بکات و خوینی سهر بازه کانه بریتژی. ناچار ده بم هه رچونی بووه نه و په پری دهسته لاته به مه کار بو تیکشکاندنی ده روازه و شوهره کانی و سزادانی دانیشتونانی به سه خترین شیوه، نه مه یاسایه كه كه جهنگیزخانی باپیرم دایناوه و منیش په پیره ویده كه م.

له به یانی نه و پوژده كه ده بوو بگهینه قه لای (لونی) قهره خان هاته لام و تی: پنی فیله کانمان زانیوه، به وشکانیه کی دوو دریزدا ده رۆن، به لای باشووری قه لای (لونی) دا تیده په پین و له پوژده لاتیه وه سهر ده رینن. نه گهر تو له ویوه له شکر به بیت پیویست ناکات نه و قه لایه بگریست، دهشتووانی له هه مان ریه بگه ریتته وه. وتم: نه و رینگه به به کویدا ده پوات؟ وتی: رینگه به کی وشکه و به ناوه پاستی ژونگا وه كه دا دریز ده بیتته وه، بیست و پینج، تا سی گه ز پانه. وتم: بو خوت دیوته؟ وتی: من بو خوم نه مدیوه، نه وانه ی نار دوو من دیویانه. وتم: وته ی نه وانه به لگه ی ته وای نییه، تو بو خوت برۆ باش بییینه و چاک دلنیا به كه له هه موو پوویه كه وه بی و هه زنده. قهره خان پزیشست و منیش بهر وه قه لای (لونی) كه وتمه ری، ده بوايه هه رچونی بوايه نه و قه لایه م بگرتایه تاكو دلنیا و بی خه مېم. كه خوړ گه یشته ناوه پاستی ناسمان قه لاکه مان لیدهر كه وت، نه ویش وه قه لای (میرات) له سهر گردی بوو. به بی هیچ پینشگری و بهرگریه ك

گه یشتینه گرده کمو قه لاکه مان گه مار و دا. سهرنجمدا که قه لای (لونی) و قه لای (میرات) به یهک شتیوه دروستکراون و لهوه دهچوو هر یهک نه اندازیار نه خشه ی هر دووکیانی داپشتبی. بهرگریکمران دهیانتوانی له کونه کانی سهر قه لاکه وه بهرد بارانی هیزشبه ران بکه، دهیانتوانی پونی هه لقرچینراوو ناوی گهرم و قیرو زفتی تواوه بکه به سهر په لامار دهراندا. بۆ دوا نیومه پۆ (قه ره خان) گه یشته وه لام و تی: نه ی نه میر، پنگه کهم بیخی، به ناو زونگدا ده پوات و بۆ تییه پوونی له شکر زۆر باشه، لهوه دهچی دوزمن لهو پنگه یه بی ناگابی. داوام له قهره خان کرد که به شیک له له شکر بیات له گه ل خۆیداو بهرینه کدا بپۆن که قهره له کانی قه لاکه چاریان لیان نه بی، تا دهگه نه پۆژه لاتی قه لاکه، له هه مان کاتدا له هه موو خالی کدا پاسه وان دابینی بۆ نه وه ی له پرنکدا نه دری به سهریاندا. نهو پۆژه نهو کاره مان پی نه کراو قهره خان له گه لمان مایه وه. بۆ شه وی به هه مان شیهو فیله کان گرمه و زرمه یان هاتو له هاتوچو کردندا بوون. بۆ به یانیه که ی قهره خان و سهریازه کانی پنی فیله کان یان گرت به ره خو یان گه یانده پۆژه لاتی قه لاکه. تا کاتی خۆراوا بوون دوو له سهر سی له شکره کهم به پنگه ی فیله کاندا پویشتن. که شه به سهردا هات پاپورتی قهره خانم پینگه یشت که هه موو سواره کان گه یشتونه ته جینی خو یان بهر یارمدا که هه ندی سهر یاز به دیار چادره کانه وه به جینی لم تا کو گه مار و دراوه کان وا بزائن به هه موو له شکره کهم وه گه ماروی قه لاکه م داوه. (نه بدال که لزانئ) ش هه ندی سهر یازی کارامه ی خوی هه لبراردن بۆ پاککردنه وه ی پنگه که مان له فیله کان. په وش ی فیله کان وا بوو که له نیوه شه به دواوه به ره و پووباره که بکشین، له بهر نه وه نیمه بوارمان هه بوو تا نهو کاته لهو پنیه وه بهر یین و خو مان بگه یه نینه پۆژه لاتی قه لاکه.

دوا ی نه وه ی تاریکی کرد کو ره بچوو که کهم که هه ژده سالانبوو، ناوی (سه عد وه ققاص) بوو بانگم کردوو پیم پاگه یاند که فهرمانده ی نهو له شکره ی ده وری قه لاکه بی، به هیچ جو ری شوینی خوی به جی نه هیلئ تا هه والئ بۆ ده نیرم، نه وسا بکه ویته پی و خوی بگه یه نیته لام. پینج بار بارووت و دوو شاگردی لینه اتوو نه اندازیاره کهم (شیر به هرام مروزی) بۆ به جینیشت بۆ پوو خاندنی دیواری قه لاکه، پینشم وت: نه گهر نه تتوانی شووره ی قه لاکه بهرووخینی، هیچ زویر نابم و گله ییت لیناکه م، به لام نه گهر دیواری قه لاکه پوو خاندو نه تتوانی قه لاکه بگری تا بلنی نیگهران و خه مبار ده بم. هه روه ها ناگادار مکرده وه که ده بی شه وو پۆژ ناگادار بی نه وه کو له ناوه وه و له دهره وه ی قه لاکه وه هیزش بکریته سهر یان. (سه عد وه ققاص)

وتی: ئەمێ، دڵنیا به بهجۆری کردار دهکەم که پیاو تهیی کوپی تو ده رکەوی. نه گەر له ناسمانیشه وه لهشکر دایارته سەر زهوی نامادهم دژیان بوهستم! وتم: هەرچهنده لهشکرهکەت ئەوهنده زۆر نییه بهلام دڵنیا به زۆر جهنگاو، من باشترین سواری خۆمم بۆ تو بهجیهێشتوه، لهکاتی جهنگدا زۆر کارامەن و بۆ هیچ دانامین. که ئەسپهکه میان هینا سواریم، خورپهیهک له دلم ههستا، وهک یهکیک پێم بلێ ئیتر (سهعد وهققاص) ی کوپت نابینیته وه ادلم زۆر تهنگبوو، چونکه (سهعد وهققاص) بچووکتزین و خوشه ویستزین منالعبوو، بۆ ئەوهی کاری بکەم کەس ههست بهو دڵتهنگیه بکا، خۆم هاویشته سەر پشتی ئەسپهکه و کەوتەپێ. ئەفسەرەکانم تیگهیشتن بۆچی کوپهکهەم کردە فەرماندهی سەربازەکان، زانیان که نامادهم کوپی خوشم بکەمه قوربانی، بهوهش ئەوهندهی تر په یومندیان لهگهڵما باشترو پتوتربوو.

لهو تاریکه شهوهدا پێمان بێ، بهدهنگی نالی ئەسپهکاندا لهوه دهچوو پێگهکه بهردهلانی، بهراستی باوه نه دهکرا له زۆنگارهدا به هۆی عاتوچۆی فیهلهوه پێیهکی وهما دروستبکری. خێراو بهپهله پێمان بێ تاکو بهر لهکاتی بزوتنی فیهلکان بگهینه شوێنی مه بهست. بهوهی باشبوو له زۆر خالدا قهرهخان پاسهوان و پێگهوانی باشی دانابوون بۆ ئەوهی کەس لهپێ لانهدات و لهناو زۆنگارهکدا نوقم نه بێ. بهر لهنیوه شهوه موو لهشکره که گهیشته بهرهوه، بهرهوه ناوچهی سییه مین قهلا، که پێی دهوترا قهلا (جومبه) کەوتینه پێ. هەرچهنده وا پێمان داڕشتبوو که سەربازانی قهلا لۆنی به جوولهی لهشکره که نهزانن، تهزه چاریان لیمانبووه که بهرهوه قهلا (جومبه) دهپۆین، من له کاتی گه مارۆدانی شاری (دههلی) دا بههم زانی.

(کوئوال) ی قهلا لۆنی ههسستیکردبوو که گه مارۆدان کوئاییهاتوه و من دههوی ئەو قهلا به جیهیهلم و وپۆم. بۆ پۆژی دوایی سهیریکردبوو هیشتا بێک لهشکری ئێمه ههه ماوه، بۆ شووی به دزییهوه هیزکی ناردهبووه ناو ئوردو وگه کهم و دوو کەس له پاسهوانه کانی (سهعد وهققاص) ی کوپمیان پفاندبوون بۆ ناو قهلاکه، دوای ئەشکه نهجەدانیکی زۆر هه موو پلانه کانی منیان ناشکرا کردبوون، ئەوهشیان درکاندبوو که کوپهکه خهریکی خهندهق لیدانه بۆ ژێر دیواری شوورهوه قهلاکه دهیهوی بیانته قینتیهوه.

دوای نهوهی (کوئوال) دلنیا بوو بوو که ژماره‌ی سربازه‌کانی (سه‌عدوه‌ققاص) که‌مه، هیزشیک‌ی به‌ربلوی کردبووه سربازو له‌ناویردبوون. (کوئوال)ی قه‌لای لونی ناوی (کارتار) بوو، به زمانی هندی واته جه‌نگاومر.

نهو کاته‌ی که ئیمه‌ گه‌یشتینه قه‌لای لونی، بی نهوه‌ی من هه‌ستبکه‌م، (کارتار کوئوال) به هوی هیمو نیشانه‌ی تاییه‌تییه‌ره له‌گه‌ل هندیه‌کانی دهره‌وه‌ی قه‌لادا په‌یوه‌ندی هه‌بووه و چاک له‌یه‌کتری گه‌یشتوون. تمه‌ن به‌رنامه‌یه‌کی تاییه‌تی داناوه بو له‌ناویردنی خو‌مو له‌شکره‌که‌م، به‌لام به‌ریشتنی ئیمه نهو پلانه به سهر ئیمه‌دا پیاده نه‌کرا، به‌لکو دوای ئیمه به‌سهر له‌شکره بچکوله‌که‌ی (سه‌عد وه‌ققاص) دا، پیاده کرابوو. دوای یه‌که‌م په‌لاماری هیزی ناو قه‌لاکه بو سهر له‌شکره‌که‌ی (سه‌عد وه‌ققاص)، بو شه‌وی (سه‌عد وه‌ققاص) فهرمانیدا بوو که ناگر نه‌کرنه‌وه بو نهوه‌ی دوژمن چاوی لییان نه‌بیئت و له جمووجوولییان ناگادار نه‌بی. به‌پاستی نه‌گهر منیش بوومایه هه‌روامده‌کرد، هه‌رچه‌نده ناواتیشم نهوه‌بوو له‌شه‌ردا بکوژیم نه‌ک به زیندوویی بکه‌ومه ده‌ست دوژمن.

دوای سی شه‌و که من قه‌لای (لونی)م به‌جیه‌یشت، له نیوه‌شه‌ودا به‌ده‌نگ و زمه و ناله‌ی سامناک سربازه‌کانی (سه‌عد وه‌ققاص) راچله‌کیبوون، وا پینچو‌بوو که‌له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌نگی هه‌زاران ته‌پلو ده‌هۆل ئاسمانیشی پر کردبی، تمه‌زه هیزش و ره‌وی فیله‌کان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌موویانی گرتوته‌وهو دابوویان به‌سهر ئوردوگه‌که‌ی (سه‌عد وه‌ققاص) دا، هه‌رچی شتی هاتبووه پنیان شیلابوویان، چادر، سرباز، ته‌نانه‌ت نه‌سپه‌کانیشیان کردبوو به‌ژنره‌وه، هه‌رچی نه‌سپبوو بوو هه‌وسار یان پچراند بوو، بی سه‌روبه‌ر به‌یه‌کدا چووبوون و به‌سهر کیشی دابوویانه غار. هه‌ر دوای تیپه‌رپوونی هیزشی فیله‌کان به ماوه‌یه‌کی زو‌ر که‌م، له‌و سه‌رموه دووباره به هه‌مان شنه‌وه گه‌رابوونه‌وه سهر ئوردوگه‌که‌، له‌هه‌مان کاتیشا ژماره‌یه‌کی له‌پاده به‌دەر په‌وه فیل به پینچه‌وانه‌ی نه‌وان هاتبوون و له‌عاستی ئوردوگه‌که‌دا پیکیانادابوو، نیتر نه‌وه‌نده‌ی تر حالی (سه‌عد) و سربازه‌کانی شپ بووبوو، هه‌موو شیرازه‌یه‌کیان له‌ده‌ستدابوو، هه‌ر له‌و کاته‌دا سربازه‌کانی (کارتار) په‌لاماری ئوردوگه‌که‌ی کوپه‌که‌میان دابوو؛ فیله‌کان په‌ویبوونه‌وه، نه‌وانیش به‌ریو‌بوونه گیانی له‌شکره‌که‌ی (سه‌عد وه‌ققاص). دیاره له‌کاتی وادا هیچ نه‌فسه‌ری ناتوانی سربازه‌کانی کوپه‌کاته‌وهو پیکیانبخاته‌وه، هه‌ر به‌هه‌مان شنه‌وه کوپه‌که‌شم بیچی بو نه‌کرابوو. (کارتار) له پاسه‌وانه رفینراوه‌کان هه‌موو زانیارییه‌کی له‌باره‌ی ئوردوگه‌که‌وه وهرگرتبوو، زانیبووی چادری تاییه‌تی کوپه‌که‌م کامه‌یه،

ویستبووی دیلیبکات. (سهعد وهققاص) چه په بوو، نه یده توانی وهک من دهستی راستی به کارینی، دواي شهوی بیست سهربازی دوزمینی کوشتیبون و زور نه بر دانه جهنگابوو، لهچند لایه کهوه بریندار بوو بوو، ته نانهت دهستی چه پیشی لهکار کهوتبوو، سهره نجام له پهلویو کهوتبوو. دواي شهوی بر دبوویان بوقه لاکه، جار درابوو به ناو ئوردوو که کهدا که فرمانده کهیان به دیلگیراوه، خویمان بدهن به دهستهوه، جهنگ دادیان ناخوا! ... به لام له بهر شهوی سهرباز هکانی سهعد هندییان نه زانیبوو، هیچ تی نه گه یشتیبون و له ئوردوو گهی بی سهره بر دادرئزهیان به جهنگ دابوو. دواي شهوه (کارتار) به هندی سهربازی دیلکراوی خویمانی وتبوو به زمانی خویمان شهو جار به بدن، ئیتر هرچی جهنگا وهر بوو بوو سستبوو بوو. ژماره یهکی زوریش له سهرباز هکانی سهعد له نووته کیی شهو زمنگا به رهو زونگه کان کشابوون، وهک بوم باسکرا تا کاتی پوزمه لاتن لهو زونگا وانه دا هاوارو دادی یارمه تییان کردبوو که دهریان بهیننهوه، به لام کهس نه چوو بوو به ده میانهوه، تا سهره نجام پوچوو بوونه خواری. بهو جوړه شهو شهوه زور بهی زوری سهرباز هکانی سهعد کوژا بوون و بوقویشی دیلکرا بوو.

بوقوژی دوايی (کارتار) دواي له (سهعد وهققاص) کردبوو، نامه یهک بوق من بنووسی که بگه پرمه وه له ولاتی هندستان دهرچم، شه گینا ده کوژی. سهعد وتبووی من چه پلهرم و دهستی چه پم له کار کهوتوو و ناشتوانم به دهستی راستم بنووسم. (کارتار) وتبووی: درو ده کهی! .. سهعد پنی گوتهوو: دن کوپی تهیموور گورگینم، باوکی من پادشای نیوهی سهر زه مینه، من کوپی پیانو یک نیم که درو بکه. دوايی دواي ناوو نیشانیکی لیکر دبوو که به نامه یه کا بینیری بوق من. شهویش وتبووی: بوق و! دهمانی باوکی من بهو نامه یه له شکره کهی دهکشینیته وه!!! کارتار وتبووی: بوقی باوکت توی خوش ناوی؟! سهعد وهققاص و تبووی: من یه کهمین کوپی باوکم نیم که بکوژیم، پیش من کوپی کوژاوه له من گه موره تر بووه، هیچ گوماتیکم نییه که باوکم له بهر پاراستنی گیانی من له شکره کهی له هندستان ناگه پرنیته دواوه.

کارتار وتبووی: باشه، من کاریک ده کهم که باوکت جارنکی دی بوق پرسه ی کوپنکی تری دانیشی. (سهعد وهققاص) وتبووی: نهی کارتار تو من مه کوژه، بهزه بیت به خوتا بیته وه. وتبووی: چون بهزه بیم به خومدا بیته وه؟ وتبووی شه گهر تو من نه کوژی، کاتی باوکم ده تگری خوت و کهس و کارت ده به خشنی و پلهو پایهی بهر زیشت ده داتی. کارتار وتبووی: من لهم قه لایه دا باش پارینزاوم و باوکت

قەسەیان پێدەوتین، سەربازەکانیشم بە زمانی خۆمان بە گالته‌جاری و توانجەوه، لەو جۆرە‌ی که پیاوان لەگەڵ ژناندا دەمە‌تە‌قێدە‌کەن وە‌لامیان‌دە‌دانه‌وه.

سەر‌نجماندا که مە‌نجە‌نی‌قی‌ش بە‌دی ناکرێ. من وای بۆ‌ چووم که بۆ‌ گرتنی قە‌ڵاکە‌ پێ‌ویست ناکات بارووت ب‌تە‌قێ‌نێ‌ه‌وه، ب‌پ‌یارماندا بە‌ پە‌یژە‌ سەر‌که‌وینە‌ سە‌ری و قە‌ڵاکە‌ ب‌گ‌ری‌ن و وێ‌ران‌ب‌کە‌ی‌ن، ئە‌فسەر و سە‌ربازە‌کان‌یش هە‌مان بۆ‌چوونیان هە‌بوو، بە‌ تایی‌بە‌تی با‌سی قوولایی ب‌نجینە‌ی قە‌ڵاکە‌یان بی‌ستبوو. لە‌بەر ئە‌وه‌ پە‌یژە‌مان پێ‌ نە‌بوو، چون‌کە‌ پە‌یژە‌ی درێ‌ژ هە‌ڵ‌نە‌ده‌گیرا، پیاوه‌کانم دە‌ست‌ب‌ردیان‌کرد و ژمارە‌یه‌کی زۆر پە‌یژە‌یان دروست‌کرد. لە‌ دە‌ورو‌به‌ری قە‌ڵاکە‌دا هیچ‌ کە‌سێ‌ دیار نە‌بوو تا‌کو زانیاری‌مان دەر‌ب‌اره‌ی قە‌ڵاکە‌ دە‌ست‌ب‌که‌وی، وای دياره‌ بوو خە‌لکی نا‌و‌چە‌که‌ هە‌لات‌بوون.

من وای بۆ‌ چووم که لە‌ دیواری قە‌ڵاکە‌وه‌ سەر‌که‌وین ئینجا پیاوانی ناو قە‌ڵاکە‌ خۆیان ئاش‌ک‌را دە‌کە‌ن و پە‌لامارمان‌دە‌دە‌ن، چون‌کە‌ ئە‌ق‌ل‌گ‌یر نە‌بوو قە‌ڵایە‌کی گە‌وره‌و جە‌نگی، تە‌نها ژنی تێ‌دا‌بی‌ت. (نە‌ظ‌یر و دین عومەر) که یە‌ک‌کە‌ لە‌ ب‌ن‌ووسی (کاتب) جە‌نگە‌کان و بە‌سەر‌هاتە‌کانی من، دە‌ی‌گوت ئە‌مە‌ تە‌له‌و داوه‌، پیاوه‌کان خۆیان حە‌شار داوه‌، بۆ‌یه‌ هەر ژنه‌کان دیارن تا‌کو هە‌ڵ‌مان‌خە‌ڵە‌ت‌ی‌ن، سە‌ربازە‌کانمان وای هە‌ست‌ب‌کە‌ن که گرتنی قە‌ڵاکە‌ زۆر ئاسانه‌ و ب‌کە‌ونه‌ داوه‌وه... لە‌ بۆ‌چوونه‌کە‌یدا م‌نی‌ش لە‌گە‌ڵیا بووم.

که پۆ‌ژ‌ئاوا بوو، ورده‌ ورده‌ دە‌ورو‌به‌ر تار‌یک‌یک‌کرد، ژنانی سەر دیواره‌کان دیار نە‌مان. لە‌بەر ئە‌وه‌ دە‌ترساین بۆ‌ شە‌وی هێ‌رش‌ب‌کرێ‌ته‌ سەر‌مان، بە‌ هە‌موو جۆ‌ری ناگامان لە‌ خۆمان‌بوو. داوام‌کرد که چ‌را‌و‌گە‌کان هە‌ڵ‌نە‌کرێ‌ن تا کاتی دو‌ژ‌من هێ‌رش‌دە‌کات، ئە‌وسا هە‌ڵ‌ب‌کرێ‌ن بۆ‌ ئە‌وه‌ی چاومان لە‌ دو‌ژ‌من‌ب‌ی. کە‌می‌ لە‌ چاد‌رە‌که‌ما پ‌ش‌وو‌م‌دا و سەر‌خە‌وی‌ک‌یشم ش‌کا‌ند، که هە‌ستام و یە‌کە‌م هە‌نگام‌نایە‌ دەر‌ه‌وه‌ی چاد‌رە‌که‌م لە‌ گۆ‌شە‌یه‌کی ئوردو‌و‌گە‌که‌مه‌وه‌ هاوارێ‌کی سام‌ناک بە‌ر‌گوێ‌م کە‌وت، هە‌ردوا بە‌د‌وای یە‌کە‌مین هاوارا لە‌نا‌و‌جەر‌گە‌ی ئوردو‌و‌گە‌که‌وه‌ هاوارێ‌کی ت‌رم بی‌ست، بۆ‌م دەر‌کە‌وت که دو‌ژ‌من توانی‌ویه‌تی خۆی ب‌گە‌یه‌نێ‌ته‌ ناو ئوردو‌و‌گە‌که‌مه‌وه‌. پاش کە‌می‌ک‌ لە‌ هە‌موو لایە‌که‌وه‌ هاوار بە‌رز بووه‌وه‌.

پاسه‌وانە‌ تایی‌بە‌تییه‌کانم و‌تیان: ئە‌ی ئە‌م‌یر، ئە‌م هێ‌رشە‌ ئاسایی نییه‌، چون‌کە‌ دە‌نگی پاسه‌وانە‌کانی دە‌وری ئوردو‌و‌گە‌ که نە‌بی‌سترا..... لە‌هە‌مان کاتی‌شا گوێ‌م هە‌ڵ‌خ‌ست، گوێ‌م لە‌ دە‌نگی فەرمان‌دە‌کان‌بوو هاواریان‌دە‌کرد: چ‌را‌و‌گە‌کان داگیر‌سێ‌ن. که دەر‌و‌به‌ر پ‌و‌ونا‌ک‌بووه‌وه‌، گوێ‌م لە‌ دە‌نگی سە‌ربازە‌کان‌بوو

هاواریانده‌کرد: مار، مار!! ... له‌گه‌ل ئه‌و سهربازانه‌ی که له‌ده‌ورو به‌رمدا بوون چه‌ندمارنکی زه‌به‌لاحمان دی که به‌ره‌و پوومان ده‌هاتن، من به‌ شمشیر مارنکم له‌تکرد، ماره‌کان به‌هه‌موو لایه‌کا ده‌جوولان، ئه‌وه‌ی باشبوو به‌شینکی زۆریان له‌ چراوگه‌کان ترسان و گه‌پانه‌وه. به‌هه‌موو فرمانداره‌کانم راگه‌یانده‌ که له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ناگر بکریته‌وه تا‌کو ماره‌کان له‌ ئوردووگه دوورکه‌ونه‌وه.

سهربازه‌کانم په‌لاماری ماره‌کانیان‌دا و زۆریان لیکوشتن، ماره‌کانیش به‌هه‌ندی سهربازیان‌ه‌وه‌دا، سه‌ره‌نجام ماره‌کان له‌ ترسی ناگرو چراوگه‌کانمان هه‌لاتن، سهربازه‌کانم به‌وه دلخۆشبوون که دوژمن هه‌رشه‌ی نه‌کردبوو، به‌لام ئه‌و شه‌وه له‌بهر ترسی مار، که‌س نه‌یوێرا بجه‌وه‌ی، منیش له‌بهر ئه‌وه‌ی مارانگاز بووم ئه‌و شه‌وه باش ترسام. ئه‌و شه‌وه‌ گه‌لێ جار گویم له‌ ناله‌ی سهربازه‌ مارانگازمه‌کانبوو، ده‌مزانێ هه‌ندیکیان ده‌مرن، چونکه‌ ماره‌کان له‌ چه‌شنی که‌چه‌ بوون.

(نه‌ظیروددین عومەر) له‌ پزیشکیشا ده‌ستی هه‌بوو، بۆ خۆی سه‌ره‌پرشتی مارانگازه‌کانی کرد، جیگازی ماره‌کانی بریندار ده‌کرد تا خۆینی پیا بیته‌ خوارێ و کاری ژه‌هره‌که که‌مه‌تر بیته‌وه، داواشیده‌کرد شوێنگازه‌کان به‌مژرێن بۆ هه‌لمه‌ژینی ژه‌هه‌ری ماره‌کان. پاشان ده‌ستوویدا سه‌ره‌ماره‌کان کۆبکرینه‌وه‌و بکوترن و بخه‌رنه‌ سه‌ر برینه‌کان.

بۆ دووه‌مین پوژ تا ده‌مه‌و نیوه‌پو هه‌ر خه‌ریکی دروستکردنی په‌یژه‌ بووین. پاشان فرمانده‌کانم کۆمکردنه‌وه‌و پێم راگه‌یاندن: کاتی سه‌رده‌که‌ونه سه‌ر دیواری قه‌لاکه‌ ده‌بی چاوه‌ڕێن دژ به‌و پیاوانه‌ بجه‌نگن که‌ خه‌ریان هه‌شار داوه، له‌هه‌مان کاتیشا ئاماده‌بن دژ به‌ ماره‌کان بجه‌نگن، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش ناگریان پێبی. (نه‌ظیروددین) ده‌یگوت مار به‌ پوژ له‌شه‌و که‌مه‌تره، له‌هه‌رشه‌ی به‌ کۆمه‌لی ماره‌کانا، شه‌وی رابوردوو، وا ده‌رده‌که‌وی که‌ له‌ قه‌لاکه‌دا هه‌ندی مارگر هه‌بن و ئه‌وان ماره‌کانیان به‌ردابنه‌ وێژه‌ی ئوردووگه‌که‌. دوا‌ی نوێژی نیوه‌پو فرمانی هه‌رشه‌ردنم ده‌رکرد، په‌یژه‌کان به‌ دیواری قه‌لا‌دا هه‌له‌په‌سێنران، سهربازه‌کان سه‌ره‌که‌وتنه سه‌ره‌وه، هه‌ر له‌هه‌مان کات‌ا زانییم که‌ ژنه‌کان له‌سه‌ر دیواره‌کان نه‌ماون و به‌ودیو‌دا چوونه‌ته‌ خوارێ.

سهربازه‌کان له‌سه‌ر دیواره‌که‌ وه‌ستان وچاوه‌ڕێبوون ئه‌و پیاوانه‌ی خۆیان هه‌شارداوه‌ بۆیان ده‌ره‌پن، به‌لام هه‌یج دیار نه‌بوو. من بۆ خۆم به‌ په‌یژه‌یه‌کا سه‌ره‌که‌وتنه سه‌ر دیواره‌که‌و سه‌ره‌نجمدا که‌ خانووه‌کان که‌وتونه‌ته‌ ناوه‌راس‌تی قه‌لاکه‌وه. له‌ هه‌شت لاره‌ بۆشایی له‌ نیوان خانووه‌کان و قه‌لاکه‌دا هه‌بوو، که‌

پینگه بوون بۆ ماله کان، هه موو بۆشاییه کان پر بوون له مار، له بهر ئه وهی دیواره کانی قه لاکه ستوونی پڼک و سفتبوون ماره کان نه یانده توانی پیا یا نا هه لگه پڼن. له و لای ماره کانه وه هه ندی ژن دیار بوون، هه ریه که دارنکی کورتی به ده سته وه بوو، هه موویان ده یانگوت جومبه، جومبه، جومبه، وا پڼده چوو بپارپڼه وه که ماره کان فریا یا نکه وی. چاک ورد بوومه وهو سه یرمکرد هه یچ پیاویکم بهرچاو نه کهوت. داوام له دیلما جه کهم کرد له و ژنانه بپرسی پیا وه کانیان له کوین؟! له وه لاما وتیان پیا ومان نییه! وتم پیا یان بلی: چۆن له م قه لایه دا به بی پیا و ده ژین؟! وتیان که له سه ر پڼبازو نایینی (براهیم) ن و تا مردن هه ر له و قه لایه دا ده ژین و هاوسه ر بۆ خو یان هه لئا بژین. وتم لیا یان بپرسه بژانه (نه صرا نی) ن و ته رک ی دنیا یان کردوه؟! وتیان: خو مان ته رخا نکر دو وه بۆ خوای (ویشنو) که یه کینکه له سی خوا مه زنه کانی هندییه کان و هه رگیز شوو نا که ین.

تا ئه و پۆژه نه مزانیبوو که کۆمه لگه ی هندی له پڼنج چین پڼکها تو وه و جیا وازی له نیوان چینه کاندایه هیه و هه ر چینی که له چینی که تر له پڼشته ره. بهر زترین و له پڼشته رینیا ن چینی (براهیم) یه که زانایانی ئایینی هندو سه کان له و چینه ن، هه روه ها ئه و ژنانه ش که ده ستیا ن له دنیا هه لگرتو وه له و چینه ن: نزمترین چینی هندییه کان پڼیا ن ده وتری (پاریا)، له چاو چوار چینه که ی ته ردا هه یچ نه رخ و بایه خنکیان بۆ دانه نه را وه، ته خانه ت به گلا و و پیس سه یر ده کړن و چینه کانی تر تیکه لا ویا ن نا که ن، نه گه ر هه ر هندییه که له چوار چینه که ی ته ر ده سته ی به ر ده سته ی (پاریا) یه که بکه وی، ده بی خو ی بشوات بۆ ئه وه ی پیسی و گلاوی خوی ده رکات.

له ژنه کانمان پرسی ئایا شه وی رابوردو ئیوه ماره کانتان بهر دانه ناو ئوردو وگه که وه؟! وتیان به لی، بۆ ئه وه ی به مانپار ژین و دژ به ئیوه ببنه وه و ببنه کو سپ و ته گه ره ی ئیوه. پڼم را گه یان دن که نه گه ر بی ت و ماره کان لا بهرن و قه لاکه به ده سته وه بدن، له خوینی ئه و سه ربازانه م خو شه دبم که شه وی رابوردو ماره کان پڼوه یان دان و مردن، وه به هه یچ جوړیک ده ستیا ن بۆ نا بریت و به ئازادی ده می ننه وه، ته نها هه ر قه لاکه ته خته ده که م. به لام نه گه ر ماره کان لانه به ن و بهر نه گاری به که ن، وا حسابی کافری جه نگیان بۆ ده کړت و دابه شیانه ده که م به سه ر سه رباز ه کا نه دا. ژنه کان گوینیا ن پڼنه دا و بریا ریا ندا بهر گری به که ن.

من ده متوانی کۆمه لی سه رباز به چرا وگه وه بنیرمه خواری بۆ بهر نه کار بوونه وه ی ماره کان، به لام ده مزانی پڼش ئه وه ی سه رباز ه کان چرا وگه کان له ماره کان

نزیکیکه ونهوه، ماره کان ئه وهنده خێران ده سپیشخه ریده کهن و به سهرباز هه کانه وه ده ده، به تاییه تی به پوژ له بیره تیشکی خۆر چراوگ ئه وهنده شهوق ناداته وه تا ماره کان بترسن و هه لێن. ئه گهر به شیرو پم و تیروکه وانیش خه ریکی له ناو بردنی ماره کان بووینایه سهربازی زۆر مان تیدا ده چوون. دوا جار بڕیارمدا کیسه ی چهرمی به بارو و تداگیراو به کار بێنم.

له گه ل یه که مین ته قینه وه دا له ناو ماره کانا، قیزه و شیوه نی ژنان به رز بووه وه، ماره کان په رشوبلا و بوون و له به رچاو ونبوون، سهرباز هه کانم خێرا چوونه خوار ی و هه موو ده رواز هه کانی قه لایان کرده وه و سهر که وتیمان مسۆگهر بوو. پێش خۆر ناوا بوون هه موو ژنه کانه مان گرت و له قه لاکه هینا مان نه ده ره وه ... چه ند ژنیکیانم بانگ کرد، که دیار بوو ده سه لاتدارو له پێشتر بوون، لیم پرسین : بۆچی هه ریه که دارینکی کورتان به ده سه ته وه بوو، سه ری داره که ش په پۆیه کی سووری پێوه بوو؟! وتی: به و دارو په پۆیه ماره کانه مان هاندا تا کو هێرش سه بکه نه سه رتان، مار دهنگی مرۆف نابیس، به لام که په پۆی سووری بینێ تیده گاو ئیشی خۆی ده کات! منیش بۆ یه که م جار زانیم که مار دهنگی مرۆف نابیس. هه ره ها پرسیار مکرد: بۆچی مارگری ده که ن؟! وتیان به و مارانه قه لاکه مان پاراستوه، هه ر له شکری هات بێته سه رمان ماره کان تیکیان شکاندوه و هه لاتوون. پاشان بۆیان با سه کردم که له ناو قه لاکه دا ماری وا هه یه سی گه ز درێژه و پانز گه ز پانه، وه ژماره یه کی زۆر ماری جۆرا و جۆر له کون و که له به ری قه لاکه دا ماون.

داوام له ئه فسه رو سهرباز هه کانم کرد که هه یج که س له ناو قه لاکه دا نه خه وی، نه یا ماره کوشنده کان پێوه یان بده ن. به هه موو ژنه کانه وه له قه لاکه هاتینه ده ری، ژنه کانم به سه ر ئه فسه رو سهرباز هه کانا دا به شکردن، ئه و شه وه مان له ده ره وه ی قه لاکه به بێ دهنگی به سه ر برد.

ده رو به ری قه لای جومبه هه یج ئاوه دانیه کی ئی نه بوو، تا کو به بێگاری قه لاکه یان پێبوو خێن. فه رمان ده رکرد که پاچ و خا که ناز بدریته ده ست ژنه کان و قه لای لانی ماره کان تیکو پێکبدن. نه ده وتوانی له جومبه ئه وهنده بمینمه وه تا قه لاکه وێران بکری و ماران گازه کان چا کبینه وه. بڕیک سهربازم له گه ل ئه و ماران گازانه دا که جه سه تی یان زۆر سه خله تبوو له وی هیشته وه و چاره نووسی ژنه کانیشم پێسپاردن و ناچار بووم پێش وهرزی باران که پنی ده لێن (به ره سات) به ره (ده هلی) به رێم. له جومبه ره بۆ ده هلی کو سپ و ته گه ره ی ئه وتۆم له ریدا نه بوو، له به ر ئه وه ده وتوانی به ناسانی بگه مه ئه و شاره. کاتی خۆی (والیملوک)

هه‌موو شتیکی ده‌رباره‌ی قاییمکاری شوو‌ری ئه‌و شاره و ده‌سته‌لات و ده‌وله‌مندی پادشای ده‌لی بۆ باسکردبووم. نه‌بدال که‌لزانێ-ش سولتانی ولاتی غوور که له‌گه‌لما بوو، وتی: له‌سه‌رده‌می کۆندا له‌غوور ده‌نگ وابوو که شاری (ده‌لی) ی کۆن سی شوو‌ری مه‌زنی هه‌ن، یه‌که‌میان چل گه‌ز به‌رزه، دووه‌میان سی گه‌ز، سییه‌میشیان بیست گه‌ز به‌رزه، هه‌ر که‌س یه‌که‌میان به‌ری، له‌ دووم و سییه‌مدا ده‌ره‌ستی و گیر ده‌خوات، ئیستا هه‌والی راست ده‌رباره‌ی شوو‌رای ده‌لی نازانم، هه‌ر نه‌ونده هه‌یه که ده‌لێن شوو‌ره‌که‌ی شار به‌رده‌و نه‌ونده قاییمه به‌ دووری نازانم که بارووته‌که‌ی تۆ کاری تی‌نه‌کات.

دوای دوو پۆژ، بۆ چه‌سانه‌وه ئوردوو‌گه‌که‌مان هه‌لدا. دوای نوێژی عه‌سر ناگادارکرام که برێک هندی هاتوون و ده‌یان‌ه‌وی ببنه سه‌ربازی من! به‌راستی زۆرم پێ سه‌یر بوو! وتم: با نوێنه‌ریان بێته لام. به‌ه‌وی دیلماج‌ه‌وه لیم پرسین: چی ده‌لێن؟! وتیان: ئه‌ی نه‌میر، وه‌ک بزانی تۆ بۆ گرتنی (ده‌لی) ده‌پۆی، ئیمه ناماده‌ین بێینه ناو له‌شک‌ره‌که‌ته‌وه له‌گرتنی ده‌هلیدا یارمه‌تیت‌ده‌ین، نه‌گه‌ر قایلیت هه‌رچی بلێی ناماده‌ین، به‌مه‌رجی خۆمان و مال و منالمان تیر به‌کیت! وتم: ئیوه هندی، چۆن ناماده‌ن یارمه‌تیم‌ده‌ن و هاوولاتیانی خۆتان بکوژن! وتیان: کۆمه‌لگه‌که‌مان ئیمه به‌ گلاو پێس ده‌زانی، بیستوومه‌نه ئه‌گه‌ر بێینه سه‌ر دینی تۆ به‌ پێس و گلاومان نازانیت و وه‌کو سه‌ربازه‌کانت سه‌یرمانده‌کیت! پرسیم ئایا ئیوه له‌ تیره‌یه‌ن که پێیان ده‌لێن (پاریا)? وتیان: به‌لێ وایه، هه‌مووان به‌چاوی سووک تیمانه‌پوان و برسییه‌تیمان به‌سه‌ردا سه‌پینراوه‌و پاشماوه‌ی خه‌لکانی تر ده‌خوین، ناهێلن بێجگه له‌ چه‌مالیو گه‌سکدان و خۆل‌پشتن هیچ کاریکی تر به‌کین! وتم: ئه‌گه‌ر بێن به‌موسلمان هه‌موو مافینکی ئیمه‌تان ده‌بی. وتیان ئه‌گه‌ر هاتینه سه‌ر دینی ئیوه ئه‌بی به‌ژن و مناله‌وه له‌گه‌ل خۆتا به‌مانبه‌یت و زه‌ویوزارمان به‌دیتی تاکو نیشته‌جێبین. وتم: باشه... دوای ئه‌وه بچوومه‌یه‌ته هه‌ر ناوچه‌یه‌ک که (پاریا) ی تیدا بوونه‌یه برێک له‌ پیاوانی پاریا موسلمانده‌بوون و ده‌هاتنه ناو سوپا که‌مه‌وه.

پێش (ده‌لی) گه‌یشتی نه‌ شاری پێی ده‌گوترا (یه‌زدا)، وای بۆ چووم که ناوی (یه‌زدان) بووبیت و به‌ گوزه‌ری پۆژگار بووبیت (یه‌زدا). هه‌ندی پیاوی به‌سالا چو هاتنه پێشواییم و به‌ (پادشای ئێران زه‌مین) ناویانده‌بردم. بۆیان باسکردم که (مه‌جوسین) و باوایرانیاان خه‌لکی فارس و کرمان و یه‌زدن، پادشاکانی ئه‌و ولاتانه ئه‌وانیان وه‌ده‌ر ناوه و دوو سه‌د سال له‌وه‌و پێش پێی هندستانیاان گرتۆته به‌رو ئیستا به‌ کشتوکاله‌وه خه‌ریکن. له‌ کاتی گفتوگۆدا بۆم ده‌رکه‌وت که قورئانیاان

خویندوو مو گلیکیشیان له بهره، وتیان ئیمه ش خاوهنی کتیبی زور کۆنن
کهناوی (زهند)، له بهر نهو ئیمه پیس و گلاو نیین. وتم ئیوه ئاگر پرستی و بتی
ئیوه ئاگره! وتیان که سمان ئاگر پرست نییه، ئاگریش یه کیکه له چوار
پیکهاتهکان که بریتین له (خاک، ئاو، ههوا، ئاگ) له بهر نهو پاکه.

پاشان پتر باسی خۆیان بو کردم، پیم سهیر بوو به تهواوهتی ئاگاداری میژووی
ئیرانی کۆنبوون، چونکه چاک شانامه یان خویندبوو، ههروهها باسیانکرد له کۆندا
دانیشتوانی ئیرانیشت وهک هندستان له چهند چینیک پیکهاتوه، چینی (موبدان)
واته زانیانی ئایینی زهردهشت، که پیشه‌ه‌وای ئایینیبوون، چینی جهنگاوه‌ران،
چینی پیشه‌سازان، چینی جووتیاران... پرسیم: ئایا ئیوه مردوو کانتان
ده‌سووتین؟! وتیان: ئیمه هندی نیین تا مردوو کانمان بسووتین، یان
فریانبده‌ینه ناو پووباره‌وو ئاوه‌کان پیسبکه‌ن. دوایی پیریکی پدینسپییان
ده‌ستی به‌رو باشوور پاکیشاوو کینوکی پیشاندام وتی: مردومان ده‌به‌ینه سه‌ر
ئو کێوه، له‌و دایده‌نین تاکو به‌خۆرو باران دا‌پزی و هه‌ر ئیسکه‌کانی به‌میننه‌وه،
دواتر ئیسکه‌کانیان ده‌خه‌ینه. چالیکه‌وه دایانده‌پوشین، به‌م جوژه زه‌ویش پیس
ناکه‌ین و ده‌مانه‌وی هه‌روا به‌ پاکێ به‌میننه‌وه.

پیشنیارمکرد له‌گه‌ڵما بگه‌ڕینه‌وه ئیران، که ولاتی باووبایرانیانه، به‌لام زور
دوور بینیانکردو وتیان: تازه‌ لیره‌ راها‌تووی و بووه‌ ته‌ نیشتمان و ولتمان.
شارۆچکه‌ی (یه‌زدا)م به‌جیه‌نشت و به‌رو (ده‌هلی) که‌وته‌پێ. نه‌گه‌ر له‌ جینی
شا (ئیقبال)، سولتانی ده‌هلیدا بوومایه‌ پیشوازیم له‌ دوژمنیکسی خاوه‌ن سوپاو
ده‌سه‌لاتداریکی وه‌ک خۆم ده‌کردو په‌نام نه‌ده‌برده‌ به‌ر به‌ردو خشت و قوڕ، من
له‌سه‌رده‌می لاویماو تا نه‌پرو، که‌ ته‌مه‌نم هه‌فتا سه‌اله‌ په‌نام نه‌بردو ته‌ به‌ر نه‌و
شتانه، په‌نا‌بردن بو‌ قه‌لاو پشت پنبه‌ستنی به‌ ترسنوکی ده‌زانم! به‌سه‌ره‌اتی نه‌و
قه‌لایانه‌ی که‌ گه‌مارو‌مدان و ته‌ختمکردن باشترین به‌لگه‌ی بۆچونه‌که‌مه‌.
ئاگادارکرام که‌ خواردنی سه‌ره‌کیی شاری (ده‌هلی) برنج و زه‌را‌ته‌و هندییه‌کان
گوشت ناخۆن. دلنیا بووم هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولبده‌ن ناتوان بژنوی نه‌و هه‌موو
دانیشتوانه‌ی شار دا‌بینکه‌ن و سه‌ره‌نجام له‌برسانا ده‌مرن. پیاوی ترسنو‌ک په‌نا
بو‌ قه‌لا ده‌بات و له‌مه‌رگیش پزگاری نابێ، به‌لام پیاوی ئازاو به‌جه‌رگ ده‌ستده‌اته
شمشیرو له‌ ده‌ره‌وی قه‌لا، له‌ده‌شت و ده‌را ده‌جه‌نگی و له‌مردن ناترسی.

که‌ گه‌یشتمه‌ (ده‌هلی) به‌یانیبوو، هیشتا له‌ چاره‌نووسی (سه‌عد وه‌ققاص)ی کو‌رم
ئاگادار نه‌بووم و نه‌مه‌زانی کو‌ژراوه‌... شووره‌ی شار به‌جوژه به‌رز نه‌بوو که‌

بهرگۆنمان كه‌وتبوو، ته‌نیا هه‌ر دوازه‌ گه‌ز به‌رز بوو، خه‌نده‌قی ده‌ورانه‌وری شار پر له‌ ئاو بوو. له‌سه‌ر شووره‌كه‌ پیاوانی سه‌مێلدریژمان بینی، سه‌مێله‌كانیان به‌سه‌ر گۆنیا‌ندا چه‌ماندبووه‌، هه‌موویان پم و نیزه‌ به‌ده‌سه‌تیبوون. خۆم و ئه‌فسه‌رو سه‌ریانه‌كانم به‌ تاقیكرده‌وه‌ بۆمان ده‌ركه‌وتبوو قاره‌مانییه‌تی به‌ریش و سه‌مێل نییه‌، له‌مه‌یدانی جه‌نگا ده‌ست و بازوو به‌كه‌لكدین... له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ ئه‌فسه‌ره‌كانم به‌ ده‌وری شاردن ده‌گه‌رام بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شیوه‌ی خه‌نده‌ق و باری شووره‌ی شار ورد بیه‌مه‌وه‌، له‌په‌ر یه‌كێ له‌ پاسه‌وانانی سه‌ر شووره‌كه‌ تیریکی تیگرتم، یه‌كێ له‌ ئه‌فسه‌ره‌كانم قه‌لغانی دایه‌ به‌ر سه‌رو چاوو سنگم، به‌لام تیره‌كه‌ بیست گه‌ز كورتیه‌یناو نه‌گه‌یشه‌ته‌لام. خێرا تیرۆ كه‌وانی ئه‌فسه‌ریكم به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و تیریكم گرته‌ ئه‌و پیاوه‌ی تیره‌كه‌ی تیگرتم، ئه‌و پیاوه‌ هیچ په‌نای نه‌گرت چونكه‌ وایده‌زانی تیره‌كه‌م نایگاتی، تیره‌كه‌م به‌ر سنگی كه‌وت و خه‌ستی، ئه‌گه‌ر زرنپۆش نه‌بوايه‌ كو‌ناو ده‌ریده‌كرد، چاوم لێبوو هه‌سته‌یه‌وه‌ به‌سه‌رسپه‌مانیكی زۆره‌وه‌و سه‌یری تیره‌كه‌ی ده‌كرد كه‌ به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ بوو، پێشانی هاوڕێكانی‌دا، هه‌ر له‌ركاته‌دا تیریکی ترم خه‌سته‌ كه‌وانه‌وه‌و خێرا تیگرت، ئه‌م جاره‌یان به‌ر سه‌رو چاوی كه‌وت، ئه‌وه‌نده‌ قایم هاواریكرد گۆنم له‌ ده‌نگیبوو، كه‌وت به‌ودیدو شووره‌كه‌داو له‌به‌ر چاوم نه‌ما.

ده‌مه‌و خۆرناوا بوون پیاویك كه‌ به‌رگی ئه‌رخه‌وانی له‌به‌ردا بوو هاته‌سه‌ر شووره‌كه‌، ده‌ستی به‌رز كرده‌وه‌، وتی: ئه‌ی ئه‌میر ته‌یموور... منیش ده‌ستم به‌رز كرده‌وه‌، وتم: من ئه‌میر ته‌یموورم، ئه‌لێ چی؟! ده‌ركه‌وت كه‌ هیچمان له‌ زمانی یه‌كه‌تر ناگه‌ین، پاشان به‌ هۆی دیلماجیه‌وه‌ له‌ گه‌لیادوام، بۆ ده‌ركه‌وت كه‌ (به‌ره‌مه‌ن) ی شاری (ده‌هلی)یه‌، واته‌ گه‌وره‌ترین پێشه‌وای ئایینی. داوای لێكردم كه‌ واز له‌ شار بێنم و بڕۆم ئه‌گینا (به‌ره‌ما) كه‌ خوای هه‌موو هه‌ندییه‌كانه‌ ته‌مه‌نكو‌تām ده‌كات. بێگومان من گالته‌م به‌وته‌كانی هات و دامه‌ قاقای پێكه‌نین، (به‌ره‌مه‌ن) وتی: ئه‌ی ئه‌میر، ئێستا تۆ ته‌مه‌نت شه‌ست و سێ ساڵه‌، ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌م شاره‌ هه‌لگری ئه‌وه‌و سێ ساڵ ته‌مه‌ن به‌سه‌ر ده‌به‌یت، به‌لام ئه‌گه‌ر په‌لاماری شار بده‌یت و به‌كاره‌ساتێك ئه‌مری، ته‌نیا چه‌فتا ساڵ ده‌ژیت. وتم: ئه‌ی پیاوی سوورپۆش، من و مه‌رگ دوو براده‌ری دێریزین و پێكه‌وه‌ ها‌تووین و خوومان پێكه‌وه‌ گرتوووه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌مۆی به‌ترسێنیت شتیکی تر بلی. وتی: هه‌رچیم وت هه‌مووی راسته‌، ئه‌گه‌ر نه‌گه‌رێتته‌وه‌ هه‌واڵیكی زۆر ناخۆشت پێده‌گات! پرسیم ئه‌و هه‌وا له‌ چیه‌؟! وتی: هه‌واڵی مه‌رگی كۆره‌كه‌ته‌!... وتم: ئه‌و سه‌ربازانه‌ی من كه‌ كوژران هه‌موویان باوكیان هه‌بووه‌، ئه‌گه‌ر هه‌واڵی مه‌رگی كۆره‌كه‌م پێمبگات هه‌لۆیستم وه‌ك ه‌ی ئه‌و

باوکانه دهیی که ههوالی مهرگی کوره کانیان وهرگرتووه. (به رهه مهن) وتی: نیتر هیچ قسه یه کم له گهل تودا نییه و دهروم... پاشان تاریکیداهاات و یه کهم شهوی گه مارودانی دههلی دهستیپیکرد. له هه موو خالکی گرنگا پاسه وانم دانا. نهو شهو و شهو کانی دواتر له سه ریکه وه ترسی نه وه مان هه بوو (مهلو نیقبال و مه محمود خه لچ) له شاره وه هیرشبه که نه سه رمان، له سه ریکی تریشه وه ترسی نه وه مان هه بوو له بیابانیشه وه هیرشیکی تر بکریته سه رمان. دواي نه وه ی له بارودوخی نوردو وگه دلنیا بووم، نزیکه ی نیوه شهو چوومه چادره کهم، بهرگی جهنگم داکه ندو خه وتم. هه رکه چاوم چووه خه، گویم له چرکه چرکی بوو له دهنگی لیکدانی دوو شمشیر ده چوو، وام زانی دوژمن هیرشیکردووه سه ربازه کانه خه ریکی نه به ردن، که راپه ریم، سه یر ده کهم نهو دهنگه دهنگی بهرگه ناستینه هه لو اسراوه که مه له گهل قه لغانه که ما به ریه که ده کون، له هه مان کاتا هه ستم به بوومه له رزه کرد. سه ربازه کانیشم راجلکین و ترس و له رز دایگرتن، له بهر نه وه ی له ناو خانووبه ره دانه بووین ترسی نه وه مان نه بوو دیوارو سه ربان به سه رمانا بهرووخت. سه ربازه کانه ناگادار بوون که (به هه مهن) ی هندییه کانه و تبووی نه گه ر نه پون تووشی کاره سات ده بن، له بهر نه وه نه وه نده ی تر بوومه له رزه که دلی داخو ریا ندبوون. هینور مکردنه وه دلنیا شمکردن که قسه کانی نهو کابرایه هیچ کاریگه ریه کانی نییه و په یوه ندیشیان به بوومه له رزه که وه نییه. له هه مان کاتا گویمان له هه راو هه ریاو قیژه و هاواری شار بوو، زانیمان که داندیشتوانی شار له نیمه زیاتر له بوومه له رزه که ده ترسن. دواي نه وه ی له چادره کهم ها تمه ده ری، به ناو نوردو وگه که دا گه رام و جاریکی تر له بارودوخی هه موو لایه ک دلنیا بووم. سه یری نه سستی ره کانه مکرد زانیم نزیکه ی سه عاتی شهوی ماوه، دیسانه وه چوومه وه چادره کهم و راکشام. پینش نه وه ی وه نه وزنیکه م، هاواری سه ربازه کانه راپچله کاند، که ده ربه ریه وه ده ری سه یر مکرد به مه نجه نیق به رده بارانده کترین، هه ر به ردی ده که وته خواری نوردو وگه ی ده له رزان، بهر هه رکه سی بکه وتایه هه لا هه لایده کرد. نه وه نده له خووم سه خلته و تووره بووم جیم به خووم نه ده گرت. هه ر ده مگوت و ده مگوته وه: چ نه قلنیک به کاره ی ناوه له پال شووره ی شاردا نوردو وگه هه لداوه؟! له هه موو لایه که وه سه ربازو نه فسه ره کانه شپه رزه بوون و ده ترسان، من بق خویشم ترسم لینیشتبوو، نیمه ی جهنگاوه ران به برینی شیرو تیرو ته ورو پم و نیزه راهاتووین، به لام مردن به بهر باران بق نیمه کاریکی ناسایی نه بوو. ته نیا چاره یه که هه ر نه وه بوو هه موومان نوردو وگه به جینه یلین و دور که وینه وه. له بهر

چادرهکه ما وهستا بووم، سهرنجمده داو ورد دهبومهوه، ههندی ئهفسهري پهراگه ندهم دی، بانگمکردن و پیم راگه یاندن به ناوی منه وه فرمانبدهن به سهربازهکان به خویان و ئهسپهکانیا نه وه له ئوردووگه که دوورکه ونه وه. له بهر پاراستنی شکومهندی و ئابرووی فرماندهیی نه متوانی پابکم و ئه وهسته قاچاکانمی چهقاندبوونه زهوی، به خۆم وت: وای له و کاتهی ئهفسهرو سهربازهکانت چاویان لیبی له ترسانا ههلدی!! ئابرووی هزار سالت دهتکیت و سامی (تهیموور گورگین) له ناو دهچیت!... له بهر هیزشی مهجنه نیه کاندایا مامه وه تا به تهوای هه موو سهربازو ئهسپهکان گهرا نه وه دوورکه وتنه وه. که خۆمان گرتنه وه داوام له هه مووان کرد ئاماده بن بۆ بهرنگاری هیزشی دوژمن، به لام هیچ هیزشیکمان نهکرایه سهر، بۆم دهرکهوت سولتانی دهملی و دهووبه ره که ی هیچ کارامه یی و شارهزاییه کی نه وتوی جهنگیان نییه، چونکه نه گهر له جینی نه ودا بوومایه هیزشم دهرکرده سهر له شکرکی شپرزو پهروازه. که پۆڤبووه وه، مهجنه نیهکانی سهر دیوارهکانمان بینی. داوامانکرد که دهسته ی بچوک بچوک بچن بۆ کۆکردنه وه هینانه وه ی چادرو که لویه لهکان.

ههرچه نده (مهلو ئیقبال و مهحمود خهلیج) له پرنکارمه یان لینهستانین و ههندی سهربازم کوژان و ههندیکیشیان بریندار بوون، به لام هیچ کهلکیان وهر نهگرت. ههرچه نده هه موو ژیا نه له گۆره پانی جهنگا به سهر بردووه، له گهل نه وه شا پۆڤه پۆڤ وانه وهر دهگرم و شتی نوی فیر ده بم، بهرد بارانی مهجنه نیهکان بۆ من په ندیکی کاریگه ربوو، له پیستی له خۆباییبون ها ته ده ری، بهر یارمدا زۆر تر وریا بم، بچووکترین حساب بۆ دوژمن بکه م، کۆمیته ی راویژکاری جهنگم پینکهنایا کۆبووینه وه بۆ نه وه ی له بیرو بۆچوونی هه موویان که لک وهر گیری، (شیر بههرام مرووزی) ی نه ندازیارشام ئاماده ی کۆبونه وه که بوو. وتم: ئیمه واما ن زانی فرمان پهروای (دهملی) ناتوانی بهرگریبکات، به لام نه وه بوو شهوی پابوردوو به چاوی خۆمان دیمان چه نده وریا و ئاماده یه! خهنده قی پیر ئاویش بواریادات بهرپیننه وه بگه یینه بن دیواری شووره ی شارو به بارووت بیته قینینه وه، ئیستا پووده که مه شیر بههرام مرووزی، بزاین له م باره یه وه چی ده لی. وتی: نه گهر نه و جوگه یه بهریت که ئاوه که ی دینه سهر خهنده قه که دوایی به گل خهنده قه که پیر بگه یینه وه، هه لگه ندنی بن دیواری شووره که و تهقاندنه وه ی ئاسانده بیت. وتم: نه م ئیشه زۆر درێژه دهکشی! وتی: بۆ چوونه ناو شار بهرپه یگه یه کی تر نازام. یه کی له فرمانده کانم وتی: نه گهر به شینکی خهنده قه که پیر بگه یینه وه، دوژمن واتیده گات که

و له هیچ شتی سل ناکه نه وه، هر ئه وه نده یه که دلایان رابگری، ئیتر خاوه نی سمری خویشیان نین. سربازی ترم ده ستنی شان کردبوو که به دواي ئه وانا خویان بکه ن به شارد، دواي ئه وانیش سهربازه کانی (ئبدال که لزائی) که له قولاپهاویشتنا پسپوږ بوون.

له و پوژانه دا که گه ماروی شاری (ده هلی) مان دابوو گه لی چاوه پری (سه عد و ه ققاص) ی کوپم بووم، پوژنکیان ته تهریکم نارد بو هه والپرسینی، که گه پریه وه، هه موو گیانی له قوږ گرتبوو، وتم: مه ترسه، هرچی هه والیکت پییه پینمبلی! وتی: (کارتار کوتالی) قه لای لونی، خوی و هه موو سهربازه کانی کوشتوون. وتم: خوا بییه خشی، کوږی بچوو کمبوو، له گه ل ئه وه شا ده یزانی پییاو ده بی له مه یدانی جهنگدا بکوژری. لیم پرسى: ئایا ده زانی چوڭ کوژراوه؟! وتی: ئاگادار نیم، به لام ده زانم پییاوه کوژراوه و هیچ ناله و زاری لیوه نه ها تووه! وتم: ئه مه نده م به سه و نامه وئ له وه زیاتر بزانه تا دوايی...

بو به یانییه که ی بارووتی ژیر دیواری شووره که مان ته قانده وه، ته قینه وه که ئه وه نده به هیز بوو په رده ی گوئی هه ندی له سهربازه کانه دپا... سهربازه کانی چه تین خویان کرد به شارد. من وای بو چووم که دوژمن زیه ریکردوه و ناتوانی به رگریبکات، به لام جارێکی که ش به هه لئه دا چوو بووم. راسته له سه ره تاوه زوږ ترسابوون و شپه رزه بوون، به لام زوو که وتنه خو. سهربازه هندییه سمیلز له کان به گورزو ته وره وه به رهنگاری سهربازه کانه بوونه وه، هندییه کان به رگی جهنگی زری و ناسنیان له به را بوو، شمشی زری سهربازانی چه تین و قولای سهربازانی (ئبدال که لزائی) کاری تی نه ده کردن. کو مه لیک تر سهربازم نارد بو یار مه تیان، به لام هندییه کان پاشه کشنیان به هه موویان کرد. نه مانده توانی له گو شه یه که وه خو مان بگه یه نینه ناوه ندی شار. که خوږ به رز بووه وه هندییه کان، فیله جهنگا وه ره کانیان هینایه مه یدانی جهنگه وه، هر چه نده سهربازه کانه لییان نه ده ترسان، له گه ل ئه وه شا گه لیکیان بوون به به ژیر فیله کانه وه چه ند سهربازنکیشیان که وتنه به ر شالوی خرتوومه کانیان. بو شپه رزه کردن و سستکردنی به رگران فه رماندا که سهربازه کانه به په یژه له چه ند لایه که وه سه رکه ونه سه ر شووره که و خو یان بگه یه ننه ناو شار. به لام هندییه کان به سه ختی به رگریانده کردو نه یان هینیشته له هیچ خالیکدا سهربازه کانه جی به خو یان بگرن. ئه و که له به رده ی کردبوو مانه دیواره که وه زوږ پان و فراوان نه بوو، ئه گینا هه موو سوپاکه م ده ی توانی به زووترین کات له ویه خوی بگه یه نیتته شار. به ر له پوژناوا بوون رامسپاردن که هه ردو لای

که له بهر که داپووخینن وړی فراواتر بګه، بۇ ئو مەبەستەش چەند چالنی لیدرا و بارووتیان تیدا ته قینرایه وه، به لام وهکو ئه وهی یه کهم جار نۆز کاریګەر نه بوو، چونکه ئو شووره ګه ورو قاییمه به چالنی بچوک نه ده پوخیئرا. که شهو به سهردا هات ناچار بووین پاشه کشی بګهین.

به شیکمان لهو شهو به چاره سهرکردنی برینداره کانه وه به سهربرد، ته رمی کوژاوه کان کۆکرانه وه بۇ ئه وهی درنده نه یانخوا تادوای جهنگ بیانیئین. داوامکرد که سهر بازه کان به سیننه و تاکو بتوانن بۇ پوژی دوایی بههنگین. هه موو فهرمانده کانم کۆکرده وه، پیم وتن به سهر بازه کان رابګه یه نن که سبه یینی چەک ده ګرم به دهسته وه ده چمه ګۆره پانی جهنگه وه، یان شاری ده هلی ده ګرین، یان تهرمه کهم له کۆلانیکی شاردا به جنده مینی. ئه ګهر هات و سهرکه وتین ههر چیان بهرچاو ده که وئ بۆخویان، ههر ژن و کچیکیان پی جوانه بۆخویان، ههر لایکیشیان ویست ئه ویش بۇ خویان.

له ګهر می کۆبوونه وه دا بووین، وتیان دیسان (بهرمه مهن) هاتووه ته سهر شووره که. وتم: چونکه پیاویکی ئایینه تیری تی مه ګرن. به وهر ګیرم وت له ګه لیا بدویت و بزانی ده لی چی. وهر ګیره کهم ګه رایه وه، وتی: ده لی ته مه نی تهیمور کورتده بی چونکه په لاماری ئه م شارهدا، به م زوانهش تووشی به لایه ک ده بی!... وتم بپو پپی بلی هه ره شهی دوژمن کارم تی ناکات، مروف ههر یه ک جار ده مرئ!... پاشان ئاګادار کرام که دانیشتووانی شارچراوچراوگیان هه ئکردووه و خهریکی دروستکردنه وهی دیواره داپووخینراوه ګه، له وانیه تا سبه یینی ئو دیواره ته واوبکه و ریمان نه بی بجینه ناو شاره وه. فهرماندا که به مه نه نیق به خهستی وچری ئو ئاسته به ریداران بکه بۆنه وهی نه توانن ئو کاره یان به نه نجام بګه یه نن. دوای ته واوبوونی کۆبونه وه که چوومه وه چادره کهم به نۆکه ره کهم وت که قورئانه کهم بۆ بینی. من سهرانسهر قورئانم له به ره و ئاګاداری هه موو ئایهت و سووره ته کان و جزمه کانم و هه موو دهستووری قورئانم له به ره. من قورئان ده ګرمه و تاکو بزانه چیم به سهر دی، به بی ئه وهی بروام به وه هه بی که ده بیئری چاره نووس چۆن بی هه روایه، چونکه ئه ګهر وا بوايه خوا ئه قل و ئاوه زی به مروف نه ده به خشی، له بهر ئه وه چاره نووسی مروف به دهست خۆیه تی. که قورئانه کهم کرده وه چاوم به م ئایه ته که وت (إنا فتحنا لك فتحاً مبیناً) ئو ئایه تهی مژدهی داگیرکردنی مه که دی با به پیغه مبه رمان (د.خ)، ئه وه بوو (بیلال) که بانګه ری پیغه مبه ر (د.خ) بوو چووه سهر بانی (که عبه) و بانګیدا. له خۆشیانا خهریکبوو ل

چادره کهم دهر پیرمه دهری و بانگبدهم، به لام دهمزانی بانگی ناوخت ده بیته هوئی
 سهرسامی نه فسر و سهر بازه کانم. هه ستمده کرد نه و نه ده به هیزم هیچ کو سپیک ریم
 لی ناگریت، نه و نه ده دلم خوشبو و ههراو هوریا یه ک به ریا بو هیچ گویم نه دایه!!
 دووان له نه فسر هه کانم هاتنه ژووری و وتیان: هندیه کان به فیله وه له دهر وازهی
 باشووری شار وه هاتوونه ته دهری و هیز شده که نه سهرمان! وتم: برون، تا نه توان
 له سهر رنی فیله کان ناگر هه لکه نه، فیل له ناگر دهرسی و ناتوانی بیته
 پیشی. به (نه بدال که لزای) ش بلین سهر بازه قولا پها و یژه کانی خوی بنیری به پوی
 فیله کانه وه، باشتین بوار هاتو ته پیشی بو پرینی شفر و خهر توومی فیله کان،
 منیش بوخوم پاش سهر دانی ئوردوو که، دیم بو نه وی. هه موو نه فسر هه کانم
 ناگادار کرده وه که ناماده ی هیز شین بو سهر شار، چونکه دهر وازهی باشوور
 کراو ته وه و پهنه بتوانین له ویوه بچینه ناو شار وه. دوا ی نه وه به ره و باشووری
 شار به ریبووم، نه و نه ده ناگر هه لکرا بو ده تگوت پوژی پوونا که... شه پ له نیوان
 سهر بازه کان و فیلسواره کاندای به رده و امبوو، به ریه سستی ناگریش رنی له فیله کان
 گرتیوو، تیر هاویژه کان فیله کانیا ن کرد بوونه نیشانه و تیر بارانیا نده کردن. هه ره و
 کاته دا به (قهره خان) م وت به فرمانده کانم بلی پینچ سهد سهر بازی پیشمه رگه م بو
 هه لبرترین، خو م فرمانده ییا نده که م و به ره و ناو شار ده کشین! وته ی خودای
 گه وه (انا فتحنا لك فتحاً مبیناً) له گویم دهر زنگایه وه، باوهر م وابوو نه گهر هه ول
 بدهم نه و شه وه ده چمه ناو شار وه. پینچ سهد پیشمه رگه که به زری و به رگی
 ئاسنه وه ناماده بوون، پیم وتن: خو م فرمانده ییا نده که م، ده مووی له م بواره
 په خساوه که لک وهر بگرم و خو مان بگه یه نینه دهر وازهی شار و ده سستی به سهر دا
 بگرین، رینگه ی شار بو سهر بازه کانمان بگه یه نه وه، نه گهر سهر نه که وتین که سمان
 به زیندووی ناگه ریته وه!

به (قهره خان) یشم وت، نه گهر مام، یان کوژرام، له رنی دهر وازه وه له شکر به ره و
 شار بنیزه، بهر گران له ناو بهرن، بیجگه له و که سانه ی که ناگاداری، بچوو کترین
 سوژو نه رمی بهر انبه ر که س مه نوین، که شار داگیر کرا نازادی بده به سهر بازه کان
 چی ده که ن با بیکن! (قهره خان) له هه موو شتی حالیبوو، زانی تا خودی خو م له
 جه نگا به شداری نه که م نه نجامان باش نابی. دوا ی نه وه ی گاره پیویسته کانی
 له شکر م به و سپاردن، له سهر نه سپه که م دا به زیم و به پیی به ریبووم، چونکه نه مزانی
 نه سپ له فیل نه سه له میته وه و لینی دهر ترسی، له سهر یکی تریشه وه پیاده باشت
 به کووچه و کو لانی ته نگه بهری شاردا گوزهر ده کات.

شمشیر به دهستی که وه ته وریش به دهسته که ی تره وه، پینش سهریازه کانم که و تم و به ره و پینشه وه پویشتن، رینگه که مان پر بوو له کو سپ و ناپه حه تی، ده بوو به ناو فیلسواره کانا، یان به لایاندا برۆیشستینایه تا بگهینه دهروازه ی شار. به راست و چه پا شیرو ته ورم ده وه شانندن خه رتوومی دوو فیلم به شیر که په پاندن و لاریوونه وه، نه وانه ی له ناو که ژاوه که دا بوون که ورتنه سهر زه وی. که له فیلسواره کان پزگار مانبوو نزیکه ی بیست گه زمان مابوو بگهینه دهروازه ی شار. له کاته دا کۆمه لیک سهریازی سمیلزل له شار وه به ره و پوومان هاتن و ویستیان ریتمان پینگیرن، به دهنگی زۆر بهرز هاوارم کرد. (انا فتحنا لك فتحا مبینا)، وه خۆم گه یانده ناو جهرگه ی نه و سهریازانه وه، نه و نه ده گورج و خیرا شمشیرو ته ورم ده وه شانندن سهرم له هیزو توانای خۆم سهر مابوو، په یقا په یقا زرنکه ی بهرگه ئاسنینه که م ده هات، گه ئی شیرو پرم تیسره وینرا، به لام کاریگه ری نه بوو. له پاده به در که و تبوو مه جۆش و خرۆش، هاوارم کرد سهریازه کانیشم نه عره ته یان ده کیشاو به ره و پینشت ده پویشتن و سهریازه سمیلقه و بریه کان به راست و چه پداو له هه موو لایه که وه ده که و تن. هه نگاو به هه نگاو له دهروازه ی شار نزیکه ده بووینه وه، له کاته دا هه موو مهراق و هۆشم لای دهروازه ی شار بوون، ده ترسام پینش نه وه ی ده ستمان بیگاتی هندییه کان پینوه ببدهن و قاییم بیکه ن، باشبوو پینش نه وه ی دایخن، ئیمه خۆمان گه یانده دهروازه که.

له ناو دهروازه که دا شه پکی ئیجگار ترسناک و سهخت پوویدا، توانیمان هه موو سهریازه کانی نه و خاله بکوژین و بجینه ناو شار وه. هیچ ده رفه تیکم نه بوو پاسه وان دابنیم تا کو دهروازه که مان له سهر دانه خری، له سهریکی که یشه وه له وه دلنیا بووم که (قه ره خان) ی زاوام به خۆی و له شکر وه به دوو مانه وه یه و نه و کاره پاده په پینتی. چوونی ئیمه بو ناو شار وه کو تیریک وابوو که بچه قینه سنگی دوژمن، وه کو هیرشی لافا به فرمانده یی قه ره خان له شکرمان خۆی کرد به شاردا. هاواری دانیشتوانی شارو شیوه ی ژنان و زریکه ی منالان و هه راو هووریای ناسازی سهریازه هندییه کان له هه موو لایه که وه بهرز بوونه وه. منیش به راست و چه پا ده ستم ده وه شانندو به ره و پینشت ده چووم، تا گه یشتمه شوینیکی چۆل، له پر ده سکی ته وره که م له ده سما خلیسکا و په ری. به سه رسامی ده ستم دایه بهر پووناکی، تیگه یشتم له بهر نه وه ته وره که له ده سما خلیسکا وه هه موو گیانم به خوینی خه ست داپۆشرا بوو، نه و نه ده کوشتارم کرد بوو هه موو له شم خه لتانی خوینبوو بوو. هه ندی سهریازیش له ده وری بهرما بوون، نه وانیش وه کو من له خوین

هه لکیشرابوون، وتم: نه مشهو گه یشتوونه ته بالاترین پلهی پاکى!، چونکه خۆتان به خوین شۆریوه، بۆ پیاوی جهنگاوهر خۆ شۆرین به خوین لههه موو شتی باشتره. دهسته دهسته سهربازه کانه گه یشتنه لام، نهو شوننه نارام و بى دهنگبوو، به لام لهده وریبهردا گهرمه ی جهنگبوو. تا نهو کاته نه مزانیبوو زامدارم، خوین لهسه رووی چاوی چهپمه وه دهاته خوارى، ههردوو لاقم له پینچ لاوه بریندار کرابوون، بهخۆمه وه له پینچ سهده کهس سهده سیاندهمان دیار بووین، هه ره مووشمان بریندار بووین. برینه که ی سهرو چاوم وای لیکردم که توانای بینیم نه مینى و نه متوانی درێژه به شه پرکردن بدهم. له گه ل حه قده کهسی تردا که برینه که یان کاریگه ربوو، که نارمانگرت و چووین بۆ چاره سه پرکردنی زامه کانه مان، نهوانی تر جارێکی تر به ره و گۆره پانی جهنگ کشان. له بهر نهوه ی هه لسه وپاندنی کاروباری سوپا و جهنگم به (قه ره خان) سپاردبوو، له و باره یه وه ئاسوده بووم. من برام بۆ لای پزیشکی خۆمان تمه زه له پى بووراومه ته وه وه له لیا نگرته بووم و گه یاند بوویانمه جیی خۆم. کاتی چاوم کردوه به رگی جهنگم له بهردا نه بوو، سه روده ست و قاچم پیچرابوون.

ئاسمانی شاری ده هلی نه رخه وانیبوو، بۆسۆ لههه موو لایه که ره هه ستابوو، دیار بوو ئاگرى گه و ره گه و ره که و تبه و نه وه. ده مزانی قه ره خان بۆ زیره پی کردنی دوژمن نهو ئاگرانه به رپا ده کات. ویستم هه ستمه سه رپى و به رۆم به لام پزیشکه که م نه یه یشت، وتی: نه ی نه میر، نه گه ر بجوولنى خوینت به رده بی و نه وه نده ی تر بى هیژ ده بیت و ده مرى... له گه ل نه وه شدا نه مده توانی له وه والی گۆره پانی جهنگ بى ئاگا بم. ئاگا دارکرام که سه ربازه کانه هه موو ده روازه کانی شاریان گرتوه. قه رمانده رکرد تا کو (مه لو ئیقبال و مه حموود خه لچ) نه گیرین نه مین کهس له شاردا ده رچى.

شه پر به رده وامبوو، له بهر نهوه ی زۆر لاوازو بى هیژ بوو بووم، شه وانیکی درهنگ خه وم لیکه و تبه و. که چاوم کردوه پۆژیوو بووه وه، نه وه نده دوو که ل به ری ئاسمانی گرتبوو خۆر دیار نه بوو. سه یرمکرد برێک قه یماغ له پالما دانراوه، به نوکه ره که ی به رده ستم وت: به شی برینداره کانی تر بده. وتی: نه ی نه میر، ته نیا هه ره به شی تۆ دروستکراوه. وتم: به رۆ بلى به شی هه ره موویان ئاماده بکه ن و بۆیان به ینن. له و کاته دا قه ره خان ها ته لام و وتی: له گه ل کازیه و دا (مه حموود خه لچ) دیلکراو هه ر ئیستا که ش (مه لو ئیقبال) مان گرت!! وتم: بارو دوخی جهنگ چۆنه؟ وتی: هیشتا هه ندی به رگری هه یه. وتم: با جاپ بدرى که (مه لو ئیقبال و

مەحمود خەلج) بە دیلگیران، ئیتر جەنگ و بەرەنگاری و پووبەپووبونەوه بێ کەلک، هەركەس چەك فەڕێ نەدا دەكوژێ. با سەربازەكانمان بە دەستووری خۆم ئازاد بن، هەرچی دەكەن پێیان ئی مەگرن، بەلام ئاگاتان لە زانیان و پیشەسازان و شاعیران بێ، کەس لاقەیان نەكات.

(قەرەخان) پێنسیاریکرد بمبەن بۆ کۆشکەکە (مەلو ئیقبال)، و تەم: جاری نا، با بەتەواوی جەنگ کۆتاییبێت. بۆ نیوەڕۆ دوا بەرگری هندییەکان نەما. خستمانە سەر قەرەوێلەیه و بەناو تەرمی کوژراوان و چەرە دوو کەلدا کەبەری ئاسمانی گرتبوو، بێردمیان بۆ کۆشکی سولتانێ دەهلی. دواي سێ پۆژ وێدە وێدە بەری ئاسمان پووناکبوو. بۆ بەیانێ پۆژی چوارەم، نۆکەرەکەم قاپێک قەیماغی بۆ هیئام، هەر کە داینا یەکسەر پشایەوه بەسەریا، وەکو بێ ئاگا هاواریکرد: ئەي ئەمیر، بمبەخشە ئاگام لەخۆم نەبوو! و تەم: خەمت نەبێ دلم تیکەل نابێ، قاپەکە لابەر بچۆ قاپێکی تر قەیماغم بۆ بێنە. بەلام خێراو جارێکی تر پشایەموونەیتوانی هەڵسێتەوه. دەست و پێوەندەم بانگ کرد کە ببێنە دەرەوهو بە پزیشک بلێن دەرمانی بدات. دواي سەعاتی قەرەخان ھاتە ژووری، سەرنجەدا زۆر شپێزەیه، لێم، پرسێ: چیتە؟! وتی: ئەي ئەمیر، سەربازەکان تووشی پشانەوهو سکچوون ھاتوون، پزیشک ئەلێ دەرەدی پشانەوهو چاوەقوولەیه!! یەکسەر قسەکانی (والیملوک) م وەبەر ھاتنەوه کە وتی ئەوانەي چوون بۆ داگیرکردنی دەهلی، بەھۆی نەخۆشیی پشانەوهو بەناچاری گەراونەتەوه.

لەر ئەفسەرەنەي کە ھەولیان بۆ دەھینام پرسیارم کرد: ئایا ئەو دەرەد تووشی دانیشتوانی شار و دیلەکان ھاتووە؟ ئاگاداریانکردم کە بێرێک لە دانیشتوان و دیلەکان تووشبوون.

پزیشکەکەمان نەیتوانی چارەسەری نەخۆشەکان بکات. داوام لێکرد کە پوایژ بە هندییەکان بکات، چونکە بیستبووم کە هندییەکان دەلێن دەرمانی پشانەوه تەنیا ھەر شیلەي خاشخاشە. بێرێک شارەزا چوون و لەدەورووبەری شارێ دەهلی خاشخاشی وشکیان ھینا، دواي کولاندنی ئاوەکەي خەستکرایەوهو دەرخواردی نەخۆشەکان لرا، بەلام ھیچ کاریکی نەکرد. بۆ پۆژی دوویم مردنی سەربازەکان دەستی پێکرد.

ویستم لە شار بچمە دەرەوه بۆ ئوردووگە یەکی نزیک، بەلام دووبارە پزیشکەکەم نەیھێشت و وتی: ئەگەر بجولنییت زامەکانت ھەودەکەن و پیسەدەبن و ناتوانم چاکتیکە مەوه. ئەفسەرەکانم ئاگاداریانکردم کە سەربازەنەخۆشەکان ئەوەندە

سکیانچوو و پشاونه ته وه پیستیان به سهرئیسقانیانا وشکبووه ته وه و چاویان به قوولا چوو و لیویان وشک و پەش هه لگه پاره! قهره خان وتی: ئەی ئەمیر، ئەگەر لیڤه بمینینه وه دوا سهر بازمان دهمری، ته نیا چاره سهر ههر نه وه یه له ده ملی دهرچین و برۆین، ئەگەر ئاوو هه و بگۆرین له وانه یه له م نه خوشییه پزگاریین.

پیش بلاو بوونه وهی دهرده که، له شهری ده ملیدا بیست و ههوت هزار کورژاوو بریندارمان هه بوون، برینداره کان نه یانده توانی برۆن به پرنوه، ئەگەر به جیمبهنشتنایه هه موویان ده کورژان. ده بوو بۆ سه لامه تی برینداره کانمان و بارمته و دیله کان له گه ل خۆما ببه، (مه لو ئیقبا ل و مه حموود خه لچ) یش له پیزی دیله کانا بوون، ده ستیشم به سهر گه نجینه و خه زینه کانیانا گرتبوو، ده بوو بری دوو هزار فیل و نه سپ و ئیستر بۆ گواستنه وهی ئەو شته به نرخانه ئاماده بکرین. به شیک له خه زینه که یان زێر بوو، به شیکی تری گه وهرو ئەلماس و یاقووتبوو، بریارمدا هه موو جه و اهیره کان بۆ خۆم گلبدمه وه، تا کو دوا ی خۆیشم بمینینه وه بۆ وه چه کانم.

بریارمدا هه ندی (به ره مه ن) یش به بارمته له گه ل خۆمدا ببه، یه کیکیان سهر گه وره که یانبوو که له سهر دیواره که هه ره شو گو په شه کانی ده کردن. داوام کرد بیهیننه لام، به هوی وهر گێڤه وه لیم پرسی: ناوت چییه؟ وتی: وتی ناوم (گانیهورتا) یه. وهر گێڤه که وتی به زمانی هندی واته ئاگری پیروژ. وتم به خه لکی شار بلی من ده مه وی له شار دهرچم، هه ندی بریندارو سهر باز به جیدینم، ده بی هه موویان بیاریزرین، هه ندی بارمته له گه ل خۆمدا ده به، دوا ی پویشتنه ئازار بدرین هه موو بارمته کان ده کوژم! (گانیهورتا) پرسی: بارمته کان بۆ کو ی ده به ی؟! وتم: تا (که ویته) ده یانبه، ئەگەر برینداره کان چاکبوونه وه گه یشتنه وه لام بارمته کان ئازاد ده گم. پرسی: ئەگەر برینداره کان بمرن، یان چاوه قووله بگرن و بمرن، بارمته کان ده کوژی؟! وتم: نا. وتی: سهر نه جامی (مه لو ئیقبا ل و مه حموود خه لچ) چی ده بی؟! وتم: هه ردووکیان بارمته ن و له گه ل خۆما ده یانبه، ئەگەر ئازاری برینداره کانم بدریت نه وانیش ده کوژم، به لام ئەگەر زامداره کانمان سه لامه تین به هه ندی مه رج به ریانده دم، ئەبیت نه وهش بلیم له بهر نه وهی به ره نگارمان بوونه وه بهر گریان کرد پیڤه وان بکوژرین، تۆش به هه مان جوړ پیڤه وای کوشتنی، ئەگەر پیاوئیکی ئایینی نه بوو یه تی به یه کوئوو ده مکوشتی!! تۆ بهرام به ری به من قسه ی ناشیرینت کردو توانجت تیگرتم، وتت ئەگەر هیڤه که مه سهر ده ملی دوا ی ههوت سال دهرم! .... وتی: ئەی ئەمیر، لهو قسه یه م ترسای!؟

وتم: ئەی پیاو، ئەگەر منت بناسیایە دەتزانى هەرگیز لە مەرگ ناترسم، بە تاییبەتی
لەگۆرەپانی جەنگا... پاشان وتی: ئەی ئەمیر، تۆ لە مەیدانی جەنگا نامری...
پرسیم: تۆ ئەم هەموو پیشبینییانە لە کۆنە دینی؟! وتی: ئەی ئەمیر، (بەرەمەن)
نەفسی خۆی دەکوژێ و هەواو هەوەس و ئارەزووی ئازەلی وەلا دەنێ، دەتوانی
بەپرونی سەرەنجام و دواپۆژ ببینی! پرسیم: ئایندەى خۆتم پێى بلێ. وتی: ئەى
ئەمیری گەورە، چاو ناتوانی خۆی ببینی! وتم: کابرا ئەم نوکتە یەتەم پێى خوشبوو
چونکە تازەیه!

لەو کاتەدا گوێم لە دەنگی شیوەن و گریانبوو، پاشان ئاگادار کرام کە شیوەن
و زاری (پاریا) نەو موسڵمانەکانە، داوا دەکەن کە لەگەڵ خۆمانا بیانەین، چونکە
ئەگەر بمیننەو هەموویان دەکوژن! وتم: بە هەموویان راگوێزین بۆ ناوچە
موسڵماننشینەکان و زەویوزارو مولکیان بەسەردا دا بەشکرین. هەر ئەو پۆژە بە
کووتری نامە بەرا نامە یەکم بۆ (عبدوللایمولک) نووسی کە پێداویستی
ئەو (پاریا)یانە جێبەجێبکات و نرخى زەویوزارەکش لەمن بناسی.

کە کوترەکە لە شەقەى بالیدا، قەرەخان ھاتە لام و وتی: ئەى ئەمیر، تا زووتر
دەرچین باشترە، ئەگەر ھندییەکان بزانن لەشکرەکەت وا شەکەتەو بەرەونەمان
دەچێ دەزانى چیمان بەسەر دێ! دەبێ هەر ئەمڕۆ بەرپێین. پرسیم: ئەى
نەخۆشەکان چی لێکەین؟! وتی: با ئەوانیش لێرە بپێلینەو، ئەگەر چاکبونەو
ئەوانیش دینەو لامان... دواى ئەو جاپدرا بەشاردا: ئەگەر بە هەر جورێ
خراپە یەک لە گۆل بریندارو نەخۆشەکانمانا بکړن هەموویان دەکوژم.

کاتی نوێژی عەسەر لە شارى (دەھلی) دەرچووم و بەرپێی خۆما گەرامەو. لەبەر
ئەو ھێشتا برینەکانم ساریژ نەبووبوون، پزیشکەکم نەپهێشت سوارى ئەسپیم،
تەختە یەکیان بۆ چاککردم و ھەلیانگرتم، بارمەکان و خەزینەکەو (مەلو ئیقبال و
مەحمود خەلج) مان پێشی خۆماندان و منیش بەدوایاندا. لەسەر داب و پەوشی
خۆم دەستەى ئامادە کردنى خۆراک و ئالیکم پێشخست بۆ ئەوێ لەو بارە یەو
ئاسوودە بم. کە گەیشتی نە کەلاوەکانی قەلاى جومبە لە ترسی ماری ئەو ناوچە یە
لەسەر تەختەکە ھەستام و سوارى ئەسپبووم. دواى سازدانى ئوردووگە، بەدەورو
بەری خۆمانا ئاگرمانکردەو بۆ ئەوێ لە مار پارێزراو بین. بۆ پۆژی دواى پێى
قەلاى (لۆنى) مان گرتەبەر و پێگەکە مەلەندو سەرە پێى فیلەکیویە زیانە
پۆکانبوو. پێشەنگانى لەشکرەکم ھەوالبان بۆ ھینام کە قەلاکە وەکو جارێ
ھێزێکی زۆری تێدا یە، یان دەبێ بەلایدا گوزەر بکەین، یان داگیربکەین.

222

که له (دهلی) دهرچوین تا سنی پوژ نه خوشی چاوه قووله بهرده وامبوو، سهریازه کانی دهکوشتن، بۆ پوژی چوارهم ژماره ی تووشبووه کان پوو له که میبوو. که له قه لای (لونی) نزیکبووینه وه شوینه واری نه خوشی نه ما! بۆم دهرکه وت ناوه ندی رشانه وه چاوه قووله شاری (دهلی) یه.

هندیه کان ناگاداریانکردم که وهرزی (بارانی وهرزی) نزیکبووه ته وه ماوه ی سی تا چل پوژ بارانی به خوړ دهباریتو هه وای زور گهرمی هاوین فینک کاته وه چالاکی دهخاته بهرجه سته. کاتی گه یشتینه قه لای (لونی) له سهر بورجی قه لاکه سهر له شیکي ئاوساوی وه کو هیزم بیني، زانیم سهر له شی کوپه که مه. که نه و دیمه نه م بیني به جاری ناگرم تیبه ر بوو! هه میسه پیشبینم کردوه و دیکم که کوپه کانم و خویشم له مهیدانی جهنگا بکوژرین. به لام هه رگیز پیشبینیم نه کردوه کوپم که ولبکرت و پیسته که ی پر بکری له کاو هه لواسریت و قه ل و دال چاوی هه لکوژن و بیخون. ده بویه فه رمانده ی قه لای (لونی) نه وه ند هه سستی ببویه که شازاده یه کی وه ک کوپه که م به ریزه وه بنیژری، نه ک به و جوړه سوکایه تیی پیبکری!

بهر له وه ی دهریاره ی کوشتنی (سه عد وه ققاص) لیکوئینه وه بکه م، داوامکرد که داری زور بهرین بۆ دروستکردنی په نا بۆسه ر یازه کان و ته ویله بۆ نه سپه کان له ده وروبه ری قه لای (لونی) دا. که سهر یازه کانم خه ریکی کارکردنبوون، پیایوئک له سهر شووړه ی قه لاکه وه بانگیکرد: نه ی نه میر، له م ناوچه یه د مه وه سته و بهر، نه گینا وه ک کوپه که ت ده کوژریت و که ولده کریت پیسته که ت پر له کا ده کری و له پال کوپه که تا هه لده واسرئی!! داوام له نه فسه ره کانم کرد که زووتر و خیراتر ده سته کار بن تا کو بتوانین هیرشبه کینه سهر قه لاکه، هه روه ها ناگادار بن نه کو له پریکا په لامار بدرین، شه وانه ش به ده وروبه ری ئوردووگه که دا ناگر بکه نه وه بۆ نه وه ی له هیرشی فیله کان و ماره سامناکه کان پاریزراو بین. له و کاته دا بارانی وهرزی ده سستی پیکرد، به جوړی دهری دتگوت توفانی (نوح) تازه بووه ته وه. چه ند ه ئیمه له بارانه که په سستیوین، فیله کئیویه کان نه وه ند ه یان پیخوشبوو جاروبار که باران ده وه سته ی وه خوشیده کردوه په لکه زپرنه ی په نگین دهرده که وت. شه وانه قازو قولنگ به ئاسمانا ده فرین و تا به یانی گویمان له ده نگیان بوو. باش بوو په نامان بۆ خو مان و نه سپه کانمان دروستکردبوو، به لام نه مانده توانی به و بارانه زور به خوړه بجه نگین، به لام دلیا بووم به گه مارو دان قه لای نییه خوی نه دا به ده سته وه، له گه ل نه وه شدا من زور په له مجوو، ده مویست له رنی ولاتی پۆمه وه - تورکیا - بگه رپمه وه. له سهریکی که شه وه مه ترسیی نه وه م له دلا

بوو کە پادشاو سولتانهکانی هندستان یە کبگرن، لەشکرێکی گەورە پێکەوه بنین و بێنە سەرمان. دەبوو هەرچۆنی بواوە زووتر قەلای (لۆنی) بگڕین. دارتاشەکانم لە پەناگەکاندا پۆژانە خەریکی دروستکردنی (مەنجه‌نیق) بوون. بە هەزارەها تووتی بەسەرمانا دەفڕین و دەیانقێژان کەس نەیدەزانێ لەکوێنە دین و بۆ کوێ دەچن؟! کە باران دەووستایەوه، بەدەیان هەزار مەیموون لەم لقەوه بازیاندا بەسەر ئەو لق و لیمان نزیکدەبوونەوه بۆ ئەوهی خۆراکمان پێ نەهێلن؟، ئێمەش دەماندانه بە تیرباران و دوور دەکووتنەوه.

لەو ناوچەیەدا کە ئێمە لێبووین بۆ ماوهی (٣٠) سێ شەوو پۆژ لەسەر یەک توو بەخۆپ سەریدەکردو لافاو بەردەوامبوو. بۆ ئەوهی لە لافاوی گەردەمکی قەلایەکی لەسەر دروستکراو بێ خەمبین (شێر بەهرام مرووزی) بەرەبەستێکی زۆر چاکی دروستکرد، لافاو کە بەرەو ناوهراسنی جەنگەلە کە دەکشاو دەریاچەیەکی دروستکرد بۆ مەلەکردن و خۆشۆردنی فیلەکان.

بۆ ئەوهی سەربازەکانم سست و تەمەل نەبن، پۆژانە خەریکی مەشق و شەمشێریازی و زۆرانباربوون، سواری ئەسپەکانیش دەبوون و غاریان پێدەکرن بۆ ئەوهی ئەوانیش تەمەل و جەمام نەبن... لە دواي بەسەر چوونی سێ شەوو پۆژ، هەور بەری ئاسمانی بەردا، شەوی ئەستێرەکان دەدرەوشانەوه، دەنگی قازو قولنگ نەدەهات، ئەو هندییانە لێ گەلمانا بوون مژدەیان دامی کە بارانی وەرزی کۆتاییهات!

لەو ماوه‌یه‌دا کەبێ پشوو باران دەباری، هیچ هەواییکی (دەهلی)م نەدەزانێ، کۆتری نامەبەریش نەیدەتوانی بفری و نامەم بۆ بێنی تا بزەم سەرەنجای سەربازە بریندارەکان و نەخۆشەکان چییە؟! شەو و پۆژ (مەلو ئیقبال و مەحمود خەلج) پاسەوانیان بە دیارەوه بوو. (کارتاری) قەلای (لۆنی) دەیزانی هەردووکیان لە لای من دیلن. (مەلو ئیقبال) لەیەکەم پۆژدا نامەی بۆ نارد کە خۆی بدات بەدەستەوه، بەلام ئەو گوێی نەدایەو وتی: بەرگریدەکەم و دەجەنگیم! ..... دواي وەستانی باران هەموو فرماندەکانم کۆکردنەوه بەدریژی و بە تەواوەتی نەخشەی گرتنی قەلایەکەم بۆ پووونکردنەوهو و تەمەل هەمان پلانی داگیر کردنی (دەهلی) پەچاودەکەین. دوو، سێ چالی باش لەبن دیوارە کەدا هەڵدەکەنین و بە بارووت دەیتەقیننەوه. لەهەمان کاتدا بە مەنجه‌نیق پاسەوانەکانی سەر دیوارەکان بەردەباراندەکەین بۆ ئەوهی ئاوی گەرم و قورقوشمی تیاوهو پۆنی

هه لقرچینراو نه کهن به سه رمانا. مه نجه نیقه کان کارنکیان به دوژمن کرد که نه یانده توانی به هیچ جوژی سهر دهرینن، ههر لهو کاته دا که دهسته ی چاله لکه نه کان خهریکی کاری خو یانبوون، بړنک سهر یاز سهر کهوتنه سهر دیواری قه لاکه تا کو بهر گران قه لاسه ریان ئی بشیوی و نه توان له یه ک خالدا هیزی خو یان کو بکه نه وه.

چاله لکه نه کانمان حالیان شریوو، چونکه له لایه که وه دوژمن شتی به سه ردا دهرژاندن، له لایه کی تریشه وه هندی جار به ردی مه نجه نیقه کانمان بهر دیواری قه لاده که وتن و نه کهوت به سه ریانداو ده یلپیشانده وه، له گهل نه وه شا چارمان نه بوو، ده بویه ههر چوئی بووه چاله کان ناماده بکرن و بارووتیان تیا به قینرتیه وه دوا ی دارووخاندنی شوهری قه لای بچینه ژووی.

من نه وه نده به درنژی باسی جهنگی قه لای (لونی) ناکه م و به کورتی ده یگیرمه وه. بۆ سییه مین پوژ توانیمان له دوو لاه شوهری قه لاکه دارمیتین. به بهرگی جهنگه وه ناماده ی جهنگبووم، ههر چه نده فرمانده کانم زور تکایان لیکردم و هو لیاندا به شداری نه که م، قایل نه بووم و وتم: خو م هه قی کوپه که م نه سینم، نه ی کی بیسینی؟! له که له بهری پوژه لاتی شوهره که وه له گهل دهسته یه که له پاسه وانه تایبه تییه کانما چوومه ناو قه لاه له گهل یه که مین هه نگاودا له هه موو لایه که وه تیربارانکراین، بی نه وه ی گوئی بدوینتی به ره و پیشه وه چووین، یه که مین دهسته ی بهرگری ریان پنگرتین، پیاویک هاواریده کرد (تهیموور)، پاشان چه ند شتیکی وت، بیجگه له ناوی خو م له هیچ نه گه یستم، به لام ده مزانی جنیوم پیده دات!

دهستیکم شیرو نه ی تر ته ور، به ههر دوو ده ست به هه موو لایه که دهستم ده وه شانداو سه ربازه کانیشم قاره مانانه ده جهنگان. زوو بوم دهر کهوت که دوژمن زور به هیزه نه فسه رنیکم به ره دواوه تارد بۆ لای قهرخان بۆ نه وه ی تا نه توانی هیزمان فریابخت، دوا ی سه عاتی چه ندان هه زار سه رباز خو یانکرد به ناو قه لاکه دا و ئیمه ش هه نگاو به هه نگاو به ره و پشته نه چووین تا کو زووتر بگهینه ناوه ندی قه لاکه، بۆ نه وه ی خو م بگه یه نمه (کارتار). پینش نه وه ی بگهینه نه ی، تا قعیکی تر جهنگاوه رانی دوژمن پینشیان لیکرتین، دیسان پیاوی هاواریکرد، (تهیموور)، به هندی ش چه ند قسه یه کیکرد. پیاویکی به هه یکه ل و سمیلدریژو قه ویبوو. منیش هاوارم کرد تهیموور من! نه ویش دهستی به سنگیا

داو وتی: (کارتان)!! زانیم (کوئوال)ی قه لایه و شالام بۆ برد. به هه موو هیزیکیه وه شمشیزیکى بۆم داوه شانده وه له هه مان کاتدا منیش تهوړیکم بۆ داهینایه وه بهر دهستیکه وت و شمشیزه که له دهستی پهری و دهستی راستی له کار که وت، خیرا شمشیزیکم بۆ سهر و چاوی داهینایه وه خوین فیچقه یکرد، (کارتان) دانهویه وه که شیر هه لگړیت و په لامار مبدات، دهستی تهوړه کهم له کاردا بوو، تهوړیکم له گازهری پشتی داو خیمکردو به زهحه تیکى زوړ تهوړه کهم دهرهینایه وه. قاجیکیم گرت و بهناو جهنگاوه ره کاندرا ماکیشا، سهریازه کاند ئه و دیمه نه یان زوړ پی سهر بوو چونکه شتی وایان له من نه دیبوو. دپم به سهریازه کاندرا، تا (کارتان)م له گوړه پانی شه پ دورخسته وه، ئنجا داوای وهرگړیم کرد. وتم به (کارتان) بللی له تۆله ی کوړه که ما سهریده بپرم و پیسته که ی دگرووم و پریده کهم له کا. چاوه کانی کارتار داپچرابوون و سهریده کردم، نهیده توانی قسه بکات و لیوه کانی بجوولینی. من ویستم بهر له مرگی بزانی که به دهستی من دهکوژری، پاشان به یه که شمشیز سهریم پهراندو دهه نایه شا ده ماری گهرووی، دوو قوم خوینیم خواره وه و تینویتیسی تۆله ی (سه عد و ه ققاص)م شکا، پاشان کهو لکراو پیسته که ی پر کرا له کا .

داوای تهوړ بوونی جهنگ ته نیا دوو سه د و شهش سهریازی دوزمن مابوون، ئهوانی تر هه موویان به دهستی ئیمه کوژان له که لله سهره کانیان هره میکمان دروستکردو سهر و پیستی به کا ئاخترای (کارتان) کرا به لوتکه ی هره مه که دا. سهر و پیستی کوړه کهم له و نریکانه دا به خاک سپارد و ئه نداز یاره کاند ئارامگه یه کیان بۆ دروستکرد.

دانیشقوانی ئه و ناوه کوکرانه وه و به بیگاری قه لاکه م پی پوو خاندن. تالانی و دهستکه وته کانی (دهه لی)م له ریسی (قه نده هار) و (کابول) وه ناردنه وه بۆ شاری (کهش). (پاریا) نه و موسلمان ه کانی شم له ناوچه موسلمان ه کاندرا نیشته جیم کردن و زهویوزاری باشم بۆ کریم... (عبداللّٰه والیلموک)م پاسپارد که ئاگای لییان بی و بیانپاریزیت و زانای باشیان بۆ تهرخانبکات بۆ ئه وه ی فیتری داب و دهستووری ئیسلامیان بکا. (نه بدال که لزانی) و سهریازمکانی له جهنگه کانی هندستاندا ئازایه تی و قاره مانیتی چاکیان نواند، دهستکه وتی باشیان به دهسته ئینا، هه موویم به خوړیان به خشى و هیچم ئی گل نه دانه وه.

بیست و پینجه مین بهش

جه ننگ له ولاتی شامدا و داگیرکردنی شاره کانی

دوای گهرا نه و هم له هندستان، یه کهم پوژی به هار گه یشتمه شاری (کابل) به بی و هستان له ویشه وه به پنبووم بۆ ولاتی خۆم. له هژدهیه مین پوژی وهرزی به هاردا گه یشتمه وه (کهش)، شه شاره ی که خۆم دروستمکرد، ههروهو به ههشت هاته بهرچاوم!... هه موو لایه ک سهوزی دهواندو دارودره خته کانی ههردو بهری شه قامه کان گه وه بهو بووون. ده مویست یارمه تیی هه ژارانی شاربدیم، به لام که سم نه دی هه ژارو نه داربی. ویستم شه به هار له ناو گول و گولزاری شاره که مدا به خوشی و هسانه وه بهر مه سهر، له پریکا که و ته سه رزه نشتکردنی خۆم و وتم: له بیرت بی که (به ره مه نه) ههندییه که ناگاداری کردی ته وه که حهوت سالت له دنیا دا ماوه! تۆ له گهر مه ی ته مهنتا له هه موو خوشی و بابواردنی که وه دوور بوویت، بهم دواییه ی ته مهنت ده تهوی به خوشی رابویری! پیاویکی وهکو تۆ نابی له ناو جیدا بهریت ده بی له گۆره پانی جهنگا بکوژیت! ههسته وه به ره و ولاتی (پۆم) بکه وه پی که شه و تۆ ته پوژئاو و بیخه ره سهر ولاتانی پوژه لات، تا کو به سولتانی (پوژه لات و پوژئاو) ناو بهریت. ههسته برۆ بۆ (سه مه رقه ند)، دوو به ردی بنچینه دابی، یه کیکیان بۆ مزگه وتی خوا په رستی، دوو ه میان بۆ نارامگه ی خۆت! تۆ له مردن باکت نییه و ده بی به دهستی خۆت نارامگه بۆ خۆت دروستبکه ی، مروقی بی ئارهزو و بی دهسه لات له مردن ده ترسی، ته نیا هه خودای مه زن نه مره.

له گه ل ته و او بوونی یه که مین مانگی به هاردا گه یشتمه سه مه رقه ند. یه که مین ئیشم دانانی به ردی بناغه ی مزگه و ته که و نارامگه ی خۆم بوو. داوام له نه ندازیاره کان کرد که گه وه ترین و قاییمترین مزگه وت دروستبکه ن که تا دوو ههزار سال پتر بمینی. نه ندازیاری سه ره رشتیار ناگاداری کردم که نارامگه که به دوو سال ته و او ده کری، مزگه و ته کهش به چوار سال. منیش بوودجه ی تایبه تی و ته و او بۆ ههردو پوژه که ته رخانکردو پوو مکرده بیابان بۆ مه لبه ندی تایبه تی خۆم.

زه ویوزاری کشتوکالیم به سه ره سهر بازه دیرینه کاندا دابه شکردو به خه لات و مووچه ی باشه وه خانه نشینمکردن، له جیی شه وان لاوه خوینگهرم و

به ده ستویردنه کانم کرده سهربازی نوی. بهر له به پریبونم له گهل سوپای لاواندا (شاهروخ) ی کوپم کرده جینشیننی خوم و پیم وت که له شاری (کش) دابنیشی، زستانانیش بچیته وه (سه مه رقه ند) بو شه وهی همدوو شاره که ناوه دانن. بیرمخسته وه که سهر زه میتیکی بهرین، له (ده هلی) یه وه تا کو (به غداد) قه له مپه وهی منه به هو ی بنکه زوره کانی کوتری نامه بهر وه ده توانی به زووترین کات له هه والی شه پهره وه پهری ولات ناگادار بی. ههروه ها ناگادار مکرده وه که هه رگیز خو وه داته خواردن و خواردنه وه و پابواردن و ته مه لی، چونکه به لایه کی زور گه ورن. داوام لیکرد که بهر ده وام مه شقی سهربازی بکات بو شه وهی بقوانی تا سهر به سهر که وتوو یی فه رمانه وایی بکات ... پاشان پیم وت: (مه لو ئیقبال و مه حموود خه لچ) ده ده مه ده ست تو، له گه لیانا چاکه، چاک خزه تیان بکه، ته نانه ت نه گهر حه زیان له خواردنه وه و ژنی جوانیش بو، بی دل بیان مه که چونکه له کاری چاک و به که لک دور ده که ونه وه؛ من نیازم نییه شه دوو که سه بکوژم، چونکه له وانه یه بو دواروژ که لکیان لیومرگرم. لیروه بو هندستان ماوه یه کی زور دووو دریزه ناتوانن ناژاوو پیلان بهر یا بگهن، به لام دور نییه پابکن له بهر شه چاک چاودیریان بکه و ناگاداریان به.

له یه که مین پوژی سییه مین مانگی به هاردا به سه ده هزار سهربازه وه به پریبونم. هه سهربازیکی نویم سپارده سهربازیکی پیشترو خاوه ن نه زمون بو شه وهی چاک فیزی مه شقی بکات و ئاماده ی شهر بی... پنی خوراسانم هه لبرارد چونکه چاک شاره زای شه و پنیه بوم. به شاری (طووس) دا گوزهر مکردو پینگه ی شاری (په ی) م گرت بهر. به هه شارو شارو چکه و گوندیکا ده ویشتم به گهرمی پیشوازیده کرام و دیاری بهنرخیان بو ده هیانام، هه ندی له میره کان کوپه لاوه کانی خویانیان ده خسته پیزی سوپاکه مه وه بو شه وهی له گوزه پانی جهنگدا به هه ردارین و دای چه ندین شه و نه بهر ده وک پو لای ناودراویان لی بیت و پیاوانه پشت به خویان بههستن.

که گه یشتمه شاری (په ی) چومه سهر ئارامگه ی زانای ناودار (موحه ممه دی کوپی بابوویه قومی) و سووره تی قورئانم له سهر خویند. ئه وانه ی له ده ورو بهرما بوون پیان سهر بو، وتم: ئه ی ئیوه نازانن که هه میشه پیز له زانیانی زیندوو و مردوو ده گرم! من دوو کتییی شه زانایم خویندوو ته وه، هه رچه نده شیعه یه وه هه ندی شتی نووسیوه لای من په سه ند نین، له گهل

ئەو شەدا پلەو پایەیی ئەم زانایە هەر بالایە!... دواى ئەو هی سێ پۆژ لە شاری (پەری) مامەو، لەرێی کرماشانەو بەرەو بەغداد بەرێبووم.

بۆ ئەو هی لە ترسی خێل و عێلەکانی کرماشان بێ خەمبە و بەمەردی جاری پیشوو نەچین، لە پیشەو دەستمگرت بە سەر دەربەندی (پاتاق) دا، دواى ئەو بێ ترس و لەرز لەوێوە تێپەڕ بووین.

بەغداد هەر وەکۆ یەکەمین جار بینیبووم زۆر فراوان و دڵگیر بوو، بەلام نەمتوانی ئەو نەندە تیادا بمێنمەو. لەوێ هەندێ لە شارەزایانم کوکردمەو تاکو لە هەموو پوویەکەو زانیارییان دەربارەى ولاتی شام لیوەر بگرم. بەدرێژی و بە تەواوی لەپووی زەوی و پووبارو دانیشتوان و شارو دیهاتەکانیەو زانیاریم وەرگرت، گەرنگترینیان ئەو زانیارییانەبوون دەربارەى زنجیرە چیاکانی (دروژ) و خێل و عێلەکانی (دروژ) ئاگادارکرام کە ئەوان زۆر جەنناوهرن، لەکاتی جەنگا زەوی و کشتوکالیان بەجێدەهێلن و بەمەپو مالاتەو پوو دەکەنە کێو سەختەکانیان، بە گوشت و شیرو خوری مەپەکانیان هەلەدەکن!!

پێم وترا ئەگەر پەنجایە سال دژیان بجەنگم و گەمارۆیان بەدم دەرهەتەیان نایەم! باشترین پێگە کە بۆم دەسنیشانکرا پێگەى باکووری ولاتی شامبوو، کە بە کێوکانی (ئەنصار ییون) دا دەپواو پێرە لە چەم و کانیاوی زۆرو زۆریش سەلامەتە.

لەگەڵ چەند شارەزایەکی ناوچەکانی ولاتی شامدا بەرێبووین. لەسەرەتای وەرزی هاویندا گەیشتیە کوێستانی (ئەنصار ییون)، ئەو نەندەش گەرم نەبوو کە پەڕێشانبێن.

پۆژێکیان گەیشتیە شوێنێک کۆمەڵی ژن و پیاو دەركەوتن، پیاوێکان دەماخیانکردبوو، تەنیا هەر چاویان بەدەرەو بوو، سەموو بالەبەرزو ناو قەد باریکبوون، ژنەکانیش وەک پیاوێکان بالەبەرز بوون، بەلام قەلەو تر بوون و دەماخیشیان نەپوشیبوو. شارەزاکان بۆیان باسکردم کە ئەوانە (ئیسماعیلین). شەوی لەو ناوچەیدا هەلماندا، داوامکرد کە چەند پیاویکی ئیسماعیلیم بۆ بانگبکەن. لە پیشەو وام زانی کە عەرەبەن دواى پرسیارو وەلام، زۆرم پێ سەیر بوو کە بە فارسی دەدوان. وتیان: رەچەلەکمان ئێرانیهو لە سالی (٦٥٦) ی کۆچیەو، باووباپیرانمان لە ئێرانەو هاتوونەتە شام و جیگیر بوون. وتم ئێو چاک ئەو سالی کوچکردنەتان لەبەرە!! هەموویان بەبێ دەنگ سەریانلەقاند. وتم: چی دەزانن بە بێ ترس بێلین، من چیژ نەهەموو زانیارییهک وەر دەگرم!

یەکیکیان وتی: ئەو ئەمیر، ئەو سالا لە یادی هەموو (ئیسماعیلی) یەکدا چەسپەو لەیاد نەچای چونکە لەو سالا دا هەموو قەلاکانی (ئیسماعیلییەکان) لە هەموو ناوچە یەکی ئێرانداو بە تاییبەتی لە (ئەلمەوت)، بە دەستی (هۆلاکو خان) ی مەغۆل وێران کران. ئەو سالا سالی غەزای ماتەمینی پێبازی ئیسماعیلییەکانە!...

پرسیم بۆچی پووی خۆتان تان داپۆشیوه؟! وتیان: دوا ی وێران کردنی قەلاکانمان (هۆلاکو خان) فەرمانی قەزاردنمانی دەرکردو هەر کەس بەردەست بکەو تاییە دەکوژا چونکە بە خێر دەزانراو پاداشتی ش وەردەگیرا. لەو سەردەمانەدا لە ئێراندا کۆمەڵی دەرویش هەلکەو تێبون پێیان دەوترا (دەرویشانی پوویش). باوو باپیرانی شمان، بۆ ئەوێ نەناسرێنەو دەماخیان کردووەو بە شیوهی (دەرویشانی پوویش) خویان نواندووە. پاشان لە ئێرانەو کۆچیان کردووەو هاتوونەتە ولاتی (نیوان دوو پووبار)، چونکە ئەویش کەوتۆتە ژێر دەسەلاتی هۆلاکو خانەو، لەوێشەو باریان کردووەو لەم ناوچە یەدا گیرسانەتەو، ئەم دەماخ و پوویشەش لە باوو باپیرانمانەو بۆمان ماوەتەو بۆو بە داب و پەوشی ئیمەش!... وتم: هەر لە ئەمڕۆ ئێو بی ترس و لەرز، نابێ دەماخیگەن، دەست لەم داب و نەریتە تان هەلگرن!

بۆ ئێوارە ی پۆژی دواتر گەیشتی نە قەراخ پووباریکی بچوو. لەوێ چەند پیایوکی سمیلدرێژ قەوی و پم بە دەستم بینین، لیمان وورد دەبوونەو! شارەزاکان تێیانگە یاندم ئەوانە (عەلەوی). دوا ی نوێژی شیوان چەند پیایوکی (عەلەوی) یان بۆ هینام، بە عەرەبی دەدان، منیش چاک شارەزای زمانی عەرەبیم، پرسیم: بۆچی پێتان ئەلین (عەلەوی)؟! وتیان: باوو باپیرانمان لە بنەمالە ی (بەنی هاشم) بوون، لەبەر ئەوێ هەندێ لە خەلیفە (ئەمەوییەکان) ئازاریانداون و تەنگیان پێهەلچنیون، پەنایان هیناوەتە ئەم کێوانەو لیژە ماونەتەو. وتم: منیش پیایوکی موسلمانم و ریزی بەنی هاشم و بنەمالە ی پیغەمبەری ئیسلام (د.خ) لەسەر سەرم و هەرچی داواییە کتان هەیه بەسەر چاو. وتیان: ئیمە هیچ داواکارییە کمان نییه، بە هاتنت شادمانین، چونکە هیچ ئازارمان نادەیت و لەگەڵمانا بەسۆزی. وتم: مەگەر کەسیک بیهوێ دۆژمانیە تیم لەگەڵدا پکات ئازاری دەدم...

دوا ی ئەو چەند پۆژی بە ناوچە ی عەلەوییەکاندا گوزەرمانکرد. پۆژکیان هەستم بە ئازاریکی زۆر کرد لە پەنجەگەرە ی پێی راستمدا، وام زانی خەتای

پیلادوهمکانه، بویه پیلادویکی فراوانترم کرده پیم. بۆ شهوی ئازاری پهنجهم زۆری بۆهینام، بۆ بهیانیهکە پيش نهوهی سوار بم. پیلادویکی سووکتر و فهرحترم کرده پیم، بهلام ئیشی قاچم هەر بهردهوامبوو. دههه و ئیواره گهیشینه شوینیکی بهرین و خوش، لهوی ئوردووگه مان هه‌لدا. پاش نوێزی شهوی داوای پزیشکی سوپام کرد که ناوی (نه‌بووموسا بوخاری) بوو. دواي سهرکردنی شوینی نازاره‌که‌م سهری هه‌لپری، وتی: نه‌ی نه‌میر، ئیسقانی په‌نجته‌ سه‌لامه‌ته، ئیشی جومگه‌که‌یه‌ و سه‌خه‌له‌تیکردوی. وتم: که‌وا بوو پیر بووم؟! پزیشکه‌که‌م بۆ دلدانه‌وه‌م وتی: نه‌ی نه‌میر، له‌سه‌رده‌می لاویشدا نه‌خوشی جومگه‌ هه‌ر هه‌یه، خه‌میشته‌ نه‌بی چاره‌سهری ئاسانه‌!... وتم: چیه‌؟! وتی: به‌ ناوی (بی) چاکده‌بی، چه‌ند جارێ بیه‌خۆره‌وه‌ ئیشه‌که‌ته‌ نامینی، به‌لام پاش چه‌ند مانگی له‌ پێی چه‌پتاو له‌هه‌مان شوینا هه‌سته‌ به‌ هه‌مان ئازار ده‌که‌یه‌وه، نه‌مه‌ پێی ده‌لێن نه‌خوشیی (نه‌قره‌س) و به‌ینا و به‌ین سهر هه‌لده‌دا. تا‌کو ئیستاش نه‌م نه‌خوشیه‌ به‌ینا و به‌ین تووشمه‌ به‌یت و له‌ پیمده‌خات، چاره‌سهریشم هه‌ر ناوی (بی)یه، که‌ چاکده‌بم و ده‌زانم هه‌رگیز نه‌م نه‌خوشیه‌م تووش نه‌هاتوه‌.

دواي نه‌وه‌ به‌ ناوچه‌کانی عه‌له‌وییه‌کاندا تێپه‌ر بووین، به‌ره‌و شاری گه‌وره‌ی (حه‌له‌ب) که‌وتینه‌ پێ. ده‌رباره‌ی زۆری دانیشتوانی، ده‌وترا ملیونی ده‌بن، پیشه‌سازی ئاسن، که‌ به‌ ئاسنی هه‌له‌بی ناودار بوو: ئاوریشمی زۆر باش و جوان و دانسقه‌و نایابی، ژنانی زۆر جوانی، که‌ ئاگادار کرام سوپاکه‌م نزیک شار نه‌خه‌مه‌وه‌ نه‌بادا سه‌ربازه‌کانم بۆیان شیت و دیوانه‌ بن، نه‌مه‌ش ژنانی گه‌یلان — ی وه‌بیر هینامه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی سوولتانی هه‌له‌ب (طوغرول بوولاک) که‌ ده‌وترا بۆ خۆی دیویکه‌و نه‌وه‌نده‌ بالا به‌رزو به‌ هه‌یکه‌له‌ من وه‌کو منالی له‌ زه‌وی به‌رز ده‌کاته‌وه، به‌لی ده‌رباره‌ی نه‌مانه‌و شتی تر گه‌لی شتم ده‌بیست.

بۆژنیکیان گه‌یشینه‌ سهر به‌رزاییه‌ک، له‌دوره‌وه‌ تارمایی شاری هه‌له‌ب دیاربوو، که‌ نزیکتر بوومه‌وه‌ شووره‌ی شارباش دیار بوو، سه‌رنجدا هه‌یچ هه‌یزکی به‌رگری دیار نییه، شووره‌ی شاریش زۆر به‌رزو قاییم نه‌بوو. به‌راستی چاوه‌پوان بووم سوولتانی هه‌له‌ب که‌ ده‌وترا به‌یه‌ک ده‌ست وه‌کو هه‌نال من به‌رز ده‌کاته‌وه، پێم پێبگریت و نه‌یه‌لی به‌ره‌و پيشی برۆم. که‌ گه‌یشتمه‌ قه‌راخ شار، دیم هه‌موو ده‌روازه‌کان قاییمکراون و له‌سه‌ر شووره‌ی شار کۆمه‌لی پاسه‌وانانم

بینی. بۆم دەركەوت كە (طوغرول بوولاك) پیاویکی ترسنۆكەو خۆی خزانداوتە ناو شارەووە لە مەرگی خۆی دەترسی و بەسەریا سەردەكەوم... وەرزی پاییز بوو، هەوا خۆشبوو، گەمارۆی شارمانداو لای باكوورەووە ئوردووگەمان هەلدا.

یەكەمین پۆژ كەگەیشتمە قەراخ شارێ حەلەب، دواى نوێژى ئىواره فەرماندەكانم كۆكردەووە پێم وتن: ئەمڕۆ بە هەرچواردەورى شوورەى شاردا گەپاوم، شوورەكە لە خشت و قوڕ دروستكراوەو گرتنى بۆ ئێوە زۆر ئاسانە، ئێوە بەسەر شوورەى (دەهلى) دا سەركەوتن و تەقانتانەو، كە مەزنترىن و قايىمترین شوورەى سەرزەمینە، دانیام هەر بە پەيژەى دارو پەيژەى گورىسى قولاپدار دەتوانن بە ئاسانى سەركەون و دەروازەكانى شار بگەنەو، باكارى بارووتيش بۆ هەلتهكاندى شوورەكە لەو لاوه بوەستى كەبە تەواوەتى ئىشەكەمان ئاسانەكەت... بە پیاوێكانتان رابگەيەنن دواى چوونە ناو شار ئازادن، چييان دەوى دەستى بەسەردا بگرن و بۆخۆيان. لە سەبەينێوە دارتاشەكان خەرىكى دروستكردنى پەيژەو شارەزايانى ديكەش سەرقالى دروستكردنى پەيژەى گورىس دەبن. دواى بلاوكردنەوى فەرماندەكانم، لەو نانەى كە سەربازەكان دەيانخوارد نانيان بۆ هێنام، ئەو داب و پەوشمە، لەكاتى جەنگدا چيشتكەرى تايبەتيم نيبەو هەموو سەربازەكانيش لەو ئاگادارن. دواى ئەوى كەمىك خواردنم خوارد نووستم. نيوەشەو لە چادرەكەم هاتمە دەرى و بەناو ئوردووگەكەدا گەپام، دواى چوومە سەر گردىك كە ناو شارى لێو ديار بوو، بيجگە لە چرای منارەكان هيج پووناكيبەك ديار نەبوو، بيجگە لە دەنگى كوندە بەبوويهكيش هيج دەنگى بەر گوى نەدەكەوت. خەلك دەنگى كوندە بەبوو بە خراپ و نەگەتەى دەزانن، بەلام من واى نازانم، چونكە هەندى باندە بە تيشكى خۆر سەخلەتدەبن و چاويان نابيينى، لەبەر ئەو بە شەو دێنە دەرى و دەخوينن.

لەهەمان كاتيشا پژمىن بە پيشبينى خراپ وەرناگرم، كە گویم لە پژمىن دەبى هەموو ميژووى ديريژم دێتەو يادو دەمخاتە ييرى دروستكردن و بينينى داهااتوو، چونكە داهااتوو لەسەر بنچينەى رابووردوو بەرز دەبيتەووە سەرەلەدات. خەلك دەزانن ئەسكەندەر جەنگيز كين و چيان كردووە، بۆيە ناويان بە مەزنى دەبن و ياد دەكرين: لە دلى خۆمدا وتم دەبى دواى هەزار سالى تر خەلكى بە مەزنى يادەت بگەنەو... لە گردەكە هاتمە خوارى، هەستەمكرد هيزو تواناى تەواوم هەيە بۆ داگير كردنى جيهان. بە خۆم وت:

ده‌بی تا دوا پۆژو دوا هه‌ناسه‌ت له‌ گۆڤه‌پانی نه‌به‌ردو جه‌نگدا بیت بۆ ئه‌وه‌ی ناوت هه‌ر به‌مینی و وه‌کو خه‌لك ناوت ون نه‌بی...

له‌ به‌ره‌به‌یانی سییه‌مین پۆژدا په‌لاماری شووره‌ی شارماندا. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ سه‌ربازه‌کان به‌ په‌یژه‌ی دارو گوریس سه‌رکه‌وته‌ سه‌ر شووره‌ی شار، له‌هه‌مان کاتا بۆ به‌رگرییان به‌ تیرو که‌وان و قۆچه‌قانی تیرباران و به‌رد بارانی دوژمنمان ده‌کرد. دوا‌ی سه‌عاتی توانیمان هه‌وت بنکه‌ی دوژمن له‌سه‌ر شووره‌که‌ داگیر بکه‌ین و خۆمان تیا‌یا جیگیر بین. په‌یتا په‌یتاش هی‌زی پشتیوانم ده‌نارد هه‌ر شووره‌که‌ بۆ قاییمکردنی ئه‌و خالانه‌ی به‌ده‌ستمانه‌وه‌ بوون. هه‌ر که‌ زانیم سه‌ربازه‌کانم به‌و دیوا چوونه‌ خواری، دلتیا بووم به‌ ئاسانی ده‌توانین بجینه‌ ناو شاره‌وه‌.

یه‌که‌مین جار ده‌روازه‌ی پۆژه‌لاتی شار کرایه‌وه‌ سوواره‌کانمان به‌ره‌و ناو شار کشان. دوا‌ی داگیرکردنی خانووه‌کانی نزیک به‌ ده‌روازه‌که‌، به‌ره‌و ده‌روازه‌ی پۆژئاوا کشان و ئه‌ویشیان کرده‌وه‌. له‌ ده‌روازه‌کان و شووره‌ی شاره‌وه‌ له‌شکره‌که‌م پڕایه‌ ناو شاره‌وه‌، له‌و کاته‌دا به‌ پێویستم زانی له‌ناو شاردابم. زۆر چاوم بۆ سوڵتانی پالنه‌وان و به‌هیزی شار گیرا، سا به‌لکو بنۆم بێته‌ مه‌یدانه‌وه‌، به‌لام دیار نه‌بوو. وتم په‌نگه‌ خۆی له‌ قه‌لاچکه‌یه‌که‌دا هه‌شار دابی، له‌پڕ ئالایه‌کی سپیم له‌سه‌ر ده‌رگای قه‌لاچکه‌یه‌که‌وه‌ ده‌، زانیم (طوغرول بوولاك) نیازی شه‌پ‌ی نییه‌و ده‌یه‌وی خۆی بدات به‌ ده‌سته‌وه‌. بانگمکرد: پاسه‌وانی قه‌لا کینه‌، بۆچی خۆی ده‌رناخات؟! پیاویکی قه‌به‌و به‌شان و شکۆ ده‌رکه‌وت، پرسیم: ئایا تۆ (طوغرول بوولاك)یت؟! به‌ زمانی عه‌ره‌بی وتی: به‌لی. وتم: ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی خۆت بده‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بۆچی فه‌رمانی وه‌ستانی به‌رگری ده‌رناکه‌یت؟ دیاره‌ شتیك له‌ژێر سه‌رتایه‌!... وتی: ئه‌ی ئه‌میر، من نه‌مویستوه‌ دژ به‌ تۆ بجه‌نگیم، بۆچی هی‌رشتکرده‌ سه‌ر ئه‌م شاره‌؟! وتم: ناچار تکردم، ئه‌گه‌ر نیازی شه‌پ‌ت نه‌بوو بۆچی ده‌روازه‌کانی شارت قاییمکرد و نه‌ته‌نێشت بێمه‌ ناو شاره‌وه‌؟! وتی: ناچار بووم وا بکه‌م! پرسیم: چه‌ند ساله‌ فه‌رمانه‌وه‌ای؟! وتی: یازده‌ ساله‌. پرسیم: له‌م ماوه‌ی یازده‌ ساله‌دا ره‌وشی شه‌رو ریککه‌وتن فێر نه‌بووی؟! تۆ ئه‌گه‌ر چه‌ند پیاو ماقوولیکت بناردنایه‌و خۆیشت به‌اتیتایه‌ به‌ پیریمه‌وه‌و ده‌روازه‌کانتان والا بوونایه‌ نه‌ده‌هاتمه‌ شاره‌وه‌و سوپاکه‌شم له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار ده‌مایه‌وه‌. هه‌موو که‌سی به‌م داب و نه‌ریته‌ ده‌زانی، به‌لام دیاره‌ تۆ خۆتی لی گێلده‌که‌ی.

(طوغرول بولاک) وتی: هەر ئیستاکه فه‌رمانی شه‌ر وه‌ستاندن ده‌رده‌که‌م به‌و مه‌رجه‌ی تۆش فه‌رمان بده‌ی به‌ سه‌ریازه‌کانت کوشقار پاگرن و ده‌ست له‌ تالان و به‌دیگرتن و کچ وژنبردن هه‌لگرن! ... و‌تم: تۆ دۆپاوی، منیش براوه‌م، ده‌بی من مه‌رجی کۆتاییه‌ینان به‌ جه‌نگ دابنیم نه‌ک تۆ! مه‌رج هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر چه‌ک دابنیم، خۆت و ئه‌وانه‌ی چه‌ک داده‌نین ناتانکۆژم! ... زۆری پی‌ نه‌چوو له‌ قه‌لاچه‌که‌وه‌ بړنک پیاوی ده‌هۆل و زورناو ته‌پل به‌ده‌ست ده‌رکه‌وتن، هه‌ندیکیان ئامرازیکیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو له‌ په‌حه‌تی گه‌وره‌ ده‌چوو، هه‌موویان ده‌ستیان به‌ موسیقا لیدانیکی خه‌ست و چپو گوینکه‌پ که‌ر کردو جارپانده‌دا: شا (طوغرول بولاک) فه‌رمانی داوه‌ که‌ شه‌ر بوه‌ستیت و هه‌موو سه‌ریازه‌کانی خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌ن... منیش فه‌رمانمه‌رکه‌ر له‌ هه‌ر شوینی سه‌ریازه‌کانی (طوغرول) خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌ن شه‌ر بوه‌ستی. (طوغرول) میوانداریکردم بۆ ناو قه‌لاچه‌که‌ی، به‌لام من و‌تم: ئیستا له‌ناو شارا ئیشم زۆره‌ ناتوانم، باسه‌ریازه‌کانم بینه‌ ژووی، بی‌خه‌م به‌ لاقه‌ی خۆت و مال و منال و ده‌ستپنیه‌ندت ناکه‌ن، به‌لام پێتان پێنادری بینه‌ ده‌ری به‌ تایبه‌تی خۆت، دواتر خۆم بپیارده‌دم. کاتی نیوه‌پۆ به‌ ته‌واوه‌تی شاری (حه‌له‌ب) که‌وته‌ ژێر ده‌ستمان. چوو مه‌رگه‌وتی گه‌وره‌ی شارو له‌وی نوێژی نیوه‌پۆم کرد. دوا‌ی نوێژ ئیمامی مزگه‌وته‌که‌ که‌ پیاویکی پیرو پدینسی و نوورانیبوو ناوی فهیضه‌ ددین عاملی بوو، ها‌ته‌ لامه‌وه‌و به‌زمانی عه‌ره‌بی وتی: بینیم سه‌رگه‌رمی نوێژی، سوپاس بۆ خوا که‌ موسلمان، که‌واته‌ موسلمانان به‌خشه‌! و‌تم: من به‌پیی شه‌رع هه‌لسوکه‌وتده‌که‌م، دانیشتووانی ئه‌م شاره‌ دژ به‌ من وه‌ستاون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بی تالان‌بکړن و پیاوان و ژنانی لاویان دیلبکړن. ئیمام وتی: دانیشتووانی ئه‌م شاره‌ نه‌یانده‌ویست دژ به‌ تۆ به‌رگه‌ریبه‌که‌ن، بپیار هی (طوغرول بولاک) بوو. ئه‌ی ئه‌میری گه‌وره‌، ئه‌گه‌ر تۆ بۆ خۆت فه‌رمانبده‌ی دانیشتووانی شاره‌دته‌وان سه‌رپنجیبه‌که‌ن؟! په‌حم به‌ دانیشتووانی شار بکه‌و بیانبه‌خشه‌. ئه‌گه‌ر مال و سامان و گه‌نجینه‌ت ده‌وین پێی ولاتی کافران بگه‌ر به‌ر، له‌وی ده‌ست بگه‌ر به‌سه‌ر زېږو گه‌وه‌ریکا که‌ دوو هه‌زار سال ده‌بی کۆیده‌که‌نه‌وه‌!... پرسیم: ولاتی کافران کامه‌یه‌؟! وتی: ولاتی (بیزانتیۆم) که‌ هه‌موو دانیشتووانی کافرن!... لیم پرسی: ئایا تۆ (بیزانتیۆم) ت دیوه‌؟... پیره‌می‌رده‌ بۆی باسکردم که‌ یه‌ک جار چوو بۆ شاری بیزانتیۆم (ئه‌سته‌مبولی ئیستامارسل بریون) ئه‌و شاره‌ ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی حه‌له‌ب گه‌وره‌ترو فراوانتره‌، ئه‌وه‌نده‌ ده‌وله‌مه‌نده‌ هه‌زار

قاروونی زیاتر تێدایه، دوو هزار سال دهبی هه رچی سامانی کافرانه لهو
شاره دا کۆکراوه تهوه، تهنا ههت کاسه و که و چکی هه ماله کانیش له زێرو زیو
دروستکراون!... پاشان ئیمامی مزگه وتی گه وهی شاری حه له ب وتی: نه گهر
بیزانتیۆم بگریت، سه ره پای نه وهی خزمه تیکی گه وه پێشکه شه ده کهیت به
ئیسلا م و سه رانسهر نه و ولاته ده کهیت به موسلمان، نه وهنده زێرو زیو
گه وه هه رت پێده برێن که به شی هه زار سال پتر ده کهن و هه ر ته و او نابن!... وتم:
ناوی (بیزانتیۆم) م بیستوه ده لێن که وتوته که نار ده ریاوه... وتی: به لێ، وایه،
له هه موو لایه کی دنیا وه که شتی پو ده کاته نه و شاره، نه وهنده که شتی له و
به نده ره دان له ژماره نایه! پاشان بۆی باسکردم که پێگه ی نه وی زۆر دوو رو
درێژه و! ده بی به ولاتی پۆمدا برۆم و خۆم بگه یه نمه بیزانتیۆم، نه گهر نه وی
بگرم ده بمه پادشای سه رانسهری جیهان و کهس شان له شانم نادات. هه روه ها
باسیکرد که نه و شاره سی شوو ره ی قاییمی هه یه که له به رد دروستکراون،
که سی بیه وی نه و شاره دا گیر بکات ده بی له نا وه کهش بدات... وتم: نه ی زانی
نایینی، له بهر نه وهی ئیشم زۆره ناتوانم له مه زیاتر گفتو گو ت له گه لدا بکه م،
له بهر خاتری تۆ ده ست له تالان و دیل و ژن و پیاوانی شار ه لده گرم. ده بی تا
نه و پۆژه ی لێره بار ده که م دانیش توهان به شی له خه رجی له شکره که م
داینبکه ن، به شه که ی تریش له سامانی (طوغرول بوولاک) داینبده که م. پرسی:
نه ی نه میر، سه ره نجامی طوغرول بوولاک چۆن ده بی؟! وتم: نایکوژم، به لام مال
و سامانه که ی دا گیر ده که م. ئیمام پرسی: کۆکردنه وه ی سه رانه ی شار به من
بسپێره. وتم: باشه، پێنج سه ده هزار مسقال زێر، یان شتی تر به رانه ر نه و
زێره کۆبکه نه وه. ئیمام وتی: نه ی نه میر، نه م شاره نه مه نده سامانی نییه! وتم:
نه ی پیاو چاک، نایا ده زانی سه ده ها سه ربازم کوژرا وه و ده بی مووچه ی براه
به کهس و کاره کانیان بده م و ژیا نیان داینبکه م؟! ئیمام سه ری دانه واندو وتی:
هه ولده دم نه و سه رانه یه کۆبکه مه وه وتیده کوژم ده وله مه نده کان ه ی
هه ژاره کانیش بده ن.

له مزگه وت ها تمه ده ری، برێک سه ربازم بو هه لسه و پاندنی کاروباری شار
هیشته نه وه و فه رماندا که له شکر له شار ده رچینه قه راخ شار. ما وه ی پێنج پۆژ
له سه ر یه ک سه رانه کۆکرایه وه، به لام له چوار سه ده هزار دینار زیاتر
کۆنه کرایه وه. پاش نه وه میوانداریی ئیمامی حه له به م کردو پێکه وه نانمان
خوارد. دوا ی ناخواردن با سی شاری (دیمه شق) ی بو کردم، وتی: نه ی نه میر،

بەھارى ھىچ ولاتىك ھىندەي بەھارى دىمەشق دىگىر نىيە، كە گولان سەردەردىنن ھەموو ھەوای دىمەشق يەكپارچە ەترو گوللۇ، بۆھەر لايەك بېروانى تا چاۋ بېركات سەوزايى و گول و گولزارە، سازوچرىكەي بالداران خوشترين ئاۋان ەبەخشىن. ھەردو بەرى پووبارى (بەپەدا)، كە بەناۋەرەستى شاردە دەپوات پېن لەدارو درەختى بادام، قەيسى، گىلاس و قۇخ، ھەللەي ئەو درەختانە ئەۋەندە دىگىرەمۇف سەرمەستدەكات! پرسىم: ئايا دىمەشق لە ھەلب بچوكتە نىيە؟! وتى: بەلى، بەلام زۆر جۈنترە، ئەگەر لەسەر گىردەكانەۋە بە دىمەشق بېروانى ەكو پارچە ياقوت و قەيۋزە دەنۇننى لە ناۋ باخىكى سەوزو بەرىندا! ەم: يا شىخ بىستۈمە دانىشتۈۋانى دىمەشق (نەصرانى) بوون. وتى: بەلى، پۇلص پەسول پىنچ سەد سال بەر لە كۆچى پىغەمبەرى ئىمە (د.خ) لەشارى مەككەۋە بۇ شارى مەدىنە ھاتۇتە دىمەشق و خەلگى شارى بانگىشتەكردۈۋە بۇ ئايىنى مەسىح، كەنىسەيەكى دروستكردۈۋە كە يەكەمىن كەنىسەي شاربۈۋە، ئەۋە بوو پاشان مۇسلمانەكان كىردىان بە مزگەوت. پاشان بۇي باسكردم كە لە سالى ھەقدەي كۆچىداۋ لەسەردەمى ئۈۋەمىن خەلىفەي ئىسلامدا (عومەرى كۆرى خەتتاب د.خ) كراۋە بە مزگەوت و بۇ يەكەمىن جارىش خەلىفەي ئىسلامان پىشئوئىزى تيا كىردۈۋە پوۋ بە كەبە ئوئىزىانكردۈۋە.

ەم: دەبى منىش بچمە ئەۋ مزگەۋتەۋ بەھەمان شىۋە پوۋبەكەمە كەبەۋ سۇپاسى خوا بگەم. (عاملى) وتى: ئەي ئەمىر، چونكە تۇ لەگەل مندا سۆزۈ مېھرەبانى زۆر دەنۇننى، چاۋنەترسىت داۋمەتتى كە دىلسۇزانە زاتبەكەم، دو ئامۇزگاريتدەكەم! پرسىم: چىن؟! وتى: يەكەم، ئەگەر ئەتەۋى بچى بۇ دىمەشق لە ەمرزى بەھاردا بېرۇ چونكە لەھەموو ەمرزەكان خوشترە. دوۋەم، دىارى بنىزە بۇ سولتانى دىمەشق و دۇستانە بچۆرە ناۋ شەرەۋە. پرسىم: سولتانى دىمەشق كىيە؟! وتى: ھەمان سولتانى (پۇم)، ئەۋەندە سامدارو بەھىزە، بە بىستنى ناۋى خەلگى زىرپە دەكەن! ەم: كە بەرەۋ ھەلبەيش ھاتم ەتيان (طوغرول بوۋلاك) بۇ خۇي دىۋىكەۋ بە دەستى بەرزتدەكاتەۋە دەتخاتە بن بالى!... ە ئىستا بە چاۋى خۇت دەبىنى لە كۆشكەكەي خۇيدا دىلە!... وتى: ئەي ئەمىر، پادشاي پۇم ناۋى (ئىلدرم — بايەزىد)، ئەۋ پىاۋىكى تەرەۋ بەراستى (ئىلدرم)، ە واتە (تريشقە)، دىمەشق و ھەموو ئەۋ ولاتانەي دەكەۋنە سەركەنارى دەرياي پۇم ھى ئەۋن، ئەگەر بتەۋى بەبى پەزەمەندى ئەۋ بچىتە

دیمه شقه وه، ده بی له گه لیا بجهنگی!... وتم: له گه لیدا دهجهنگم! پاشان نیمام وتی: بویه ئەم نامۆزگارییه تدهکەم چونکه ئەمیریکی مەزن و جوانمەردو خێرە و مەندو دلیری، خۆت له قەرەیی (ئیلدرم بایەزید) مەدە، بیجگە له پەشیمانی هیچت دەست ناکەوی! وتم: ئەی تو پیت نەوتم که بچم بۆ بیزانتیۆم و دەست بەسەر سامانی دوووهزار سالەیی کافرەکانا بگرم و موسلمانیا نیکەم؟! وتی بەلێ، ئەی ئەمیر، وام وت. وتم: خو دەبی دژ بە ئیلدرم بایەزید بجهنگیم جا بتوانم بپۆم بۆ بیزانتیۆم! وتی: خۆت لەو پیاوێ لادە، زۆر بە تواناو بەهێزو جەنگاوەرە، دەتوانی بەیەک شمشیر حوشتی دوولەت بکات! وتم: خۆت دیوتە وابکات؟! وتی: نا، لەخەلکم بیستوو... وتم: خەلکی شت زۆر زل و زەبەلاح دەکەن! تەنانت ئەوەندەش توانای هەبی، من حەز دەکەم دژی بجهنگیم و چی دەبی بابیی؟! وتی: ئەی ئەمیر، ئەگەر ئەمە ئارەزووی تویی ناتوانم نامۆزگاریت بکەم!.. پاشان لەبارەیی زاناکانی دیمه شقه وه پرسیارم کرد، لەوێ لاما وتی: بەلێ، ئەی ئەمیر، لەدیمه شقا دانای زۆر مەزن هەن، یەکی لەوانە (عەرەبشا) یە، لە هەموو زانستەکانا بالا دەستەو زمانی سەربانیشت دەزانی، بەرپێکەوت زانای وا هەلەدەکەوی. هەروەها دانایەکی ناودارتیش لە دیمه شقایە ناوی (نیظامە ددین) هەو نازناوی (پەروانیژتیرینی پۆژەلات و پۆژناوا) یەو له وێنەیی نییه... وتم: یا شیخ، دەمەوی بەزوترین کات لەحەلەب دەرچم، مانەوێم زیانی بۆ سوپاکەم زۆرە، (طوغرول بولاک) نەیتوانی من بشکێنی، بەلام لەتاو ژێتە جوانەکانی ئەم شارە هەلدیم، من بۆخۆم هیچ ترسم نییه چونکه چوومەتە سالەوێ بەلام سەربازەکانم لاو و دەرستم بە جوانیی ژنانی ئەم شارە لە پەلویۆ بکەون و دەماری جەنگاوەرییان کزو سستبی. پاشان وتم: بەر لەوێ لە شار دەرچم داواکاریت چییە با بۆتی جیبەجیبکەم... وتی: ئەی ئەمیر، مامۆستایان و قوتابیانی قوتابخانەیی (عوبەید) ژمارەیان سەدو پازدە کەسەو دوو سالە هیچ مووچەو بەراتیکیان وەرناگرتوو و بە یارمەتی خێرەو مەندان دەژین و گوزەرانیان زۆر دژوارە! پرسیم: سالانە هەر قوتابییهک چەندی بەسە؟ وتی: چل مسقال زێری گەرەکە. هەر دەمو دەست فەرماندا که سێ هەزار مسقال بدری بە (شیخ فەیسە ددین عاملی) و خۆی بیداته مامۆستاکان و قوتابییهکان.

بۆ عەسری ئەو پۆژە داواي (طوغرول بولاک) م کرد، کەهینایان، پیم وت: من تو له گەل خوێما دەبەم بۆ دیمه شق، کۆرەکەشت لەجینی خۆت دەکەم بە

فهرمانه وای حه لهب، هیچ ترست نه بی، ده ستنت لینادهم، ته نیا هر نه وهیه که نه مه وی له هیزشی پشته وه بی خه مېم. که شه پری شام ته وای بوو نازادته که م و بچوره وه سه کورسیی فهرمانه وای دانی شه ره وه، نه گهر کوره که شت سه ریچیکرد بوته ته میده که م!.

بو پوژی دوايي، به یانی زوو به ره و دیمه شق که و تمه پری، به لام زور درهنگ گه یشته نه ناوچه ی دیمه شق چونکه له سه ریکه وه خیل و عیله کانی ده و روبه به به ره نگارمان بو نه وه، له سه ریکی دیکه شه وه باران و به فر وزیران نامبازمان بوون و زور دواي نخستین. که گه یشته که نار پووباری (به په دا) ئیمامی حه لهب چونی بو باسکرد بووم به زیاده وه جوان تریش هاته بهر چاوم! نه گهر پیمبکرایه پیم خوشبوو نه به هاره له که ناری نه پووباره دا به سه بهرم.

که له شاری دیمه شق نزیک بوومه وه، یه کیک له سه رکرده کانی پاشای پوم که ناوی (قوتول هه مزه) بوو به گالیسکه ی جهنگیه وه هیزشیکرد سه رمان. سه رکرده ی ناوبراو ته مه نی په نجا سال ده بوو، عه مامه یه کی گهره ی به سه ره وه بوو، یه که م جار بوو جهنگاوهری ببینم به عه مامه ی گهره وه بهنگی.

نه پوژه (قوتول هه مزه) به پینج سه د گالیسکه ی جهنگیه وه هیزشیکرد سه رمان، گالیسکه کان شوینی تایبه تییان هه بوو که سه ربازه سوار بووه کانی له تیرو قوچه قانی ده پاراستن. به راستی له پر په لاماردراین و نه مده زانی بهرام بهر بهو گالیسکه جهنگیه نه چی بکهین. گالیسکه کان به دوو ریز هیزشیانده هیناو زور زیانیان لینداین، له به ره وه ناچار بووم فهرمانی پاشه کشی ده رکهم و به ره و دواوه گه راینه وه بوگوندی (ناوک) که که وتوته نزیک دیمه شق و به دروستکردنی گوزه ناویانگی ده رکردوه. له وی سوپاکه م ریکخسته وه، به وه ی باشبوو که (قوتول هه مزه) دوا مان نه که وت.

بو شه وی فهرمانده کانم کوکرده وه بو دوزینه وه ی چاره یه که بو کوشتنی نه سپی گالیسکه کان. یه کی له وان ناوی (نه تا بوک) بوو که له لای (شاهروخ) ی کورمبوو، یادبخسته وه که کیسه بارووت به کاربینن. زورم پی سه یربوو که بارووت له بیر چوو بووه وه! به لام کیشه ی گهره مان نه وه بوو که چه رمی ته ووا مان نه بوو. نه تا بوک پیشنیاریکرد که گوزه ی گونده که به کاربینن، که چه ند گوزه له یه که مان به بارووت داگرت و فتیله مان گپدا نه وهنده دهنگ و زرمه یان به هیز بوو گوینان که پ ده کرد. نه و شه وه له خوشیا نا نه مده توانی بهخوم. بو به یانییه که ی بریکی زور گوزه له مان کپی و پرمانکردن له بارووت.

بۆ پۆژی دوايي، منيش به دهستووری گالیسکه جهنگییه کانی (قوتول
 گۆزه) سهربازه گۆزه له هاوێژه کانه کرد به دوو ریز، ههر سواره خورجینکی
 گۆزه ی پر له گۆزه له ی به نه سپه کهیدا دابه ستبوو، پامسپارد گۆزه له کان
 له بهردهم نه سپه کانی گالیسکه کاندایه قینه نه وه. ههر نهو پۆژه جارینکی دی
 به رهو شاری دیمه شق کهوتمه پێ، دلینا شبووم که پاسه وان و قهره له کانی
 دوژمن ناگایان له جموجوولمانه. گالیسکه کانی دوژمن له که ناری
 پووباری (به پهدا) وه هیرشیان بۆ هینان، سواره گۆزه له هاوێژه کانه زۆر
 له خۆبوردوانه به رهو پوویان چون ههر که لیان نزیکبوونهوه پلیته کانیان
 گردهدا و گۆزه له کانیان به رهو نه سپه کان هاویشته. نهجای ته قینه وه ی بارووت
 گه ئی له وه مهتر بوو که من چاوهرپنده کرد، زۆربه ی زۆری نه سپه کان یه کسه
 کوژان و برینکی زۆریارشیان بریندار بوون، دوژمن ههر نه وه نده ی پیکرا
 به سه لیشیناوی پاشه و پاش کشایه وه بۆ ناو شار. له گهر مه ی جهنگدا
 سه رنجما یه کێ له سهربازه کان به قۆچه قانی گه وه گۆزه له ده گرتنه دوژمن،
 بانگم کردو لیم پرسى: کێ پنی وتی به قۆچه قانی گۆزه له بارووت بهاوی؟!
 وتی: بیرۆکه ی خۆمبوو، که دیم گۆزه له کان بچووک، قۆچه قانییه کی گه وه ترم
 دروستکرد، هاویشتنی گۆزه له کان ئاسان و کاریگه تر بوو. بۆ داگیرکردنی
 دیمه شق هه مان شیوازمان به کارهینا. له سه ره تادا سێ سهربازم گۆزه له کانیان
 پیادا ته قیه وه و مردن، دواي نه وه پلیته ی درێژ ترمان به کارهینا دواي دوو
 جار هه ئسووپاندنی قۆچه قانییه کان گۆزه له کانمان ده هاویشته. سانێ دواي
 داگیرکردنی دیمه شق، له جهنگی دژ به (ئیلدرم بایه زید) دا له م شیوازه گه ئی
 که لکمان وهرگرت و هیج سهربازیکیشم گۆزه له ی قۆچه قانییه که ی پیادا
 نه ته قیه وه.

به سه ره کهوتنی نهو پۆژه مان گه ئی شادو به خته وه بووم. گه مارۆمان له سه
 شاری دیمه شق به هیزتر بوو. بۆ شه شه مین پۆژ به تیرو که وان چه ند نامه یه کم
 هه ئدایه ناو شارو پیم راگه یاندن: که نه گه ر خویان به دهسته وه نه دن، چیم به
 شارانه کردوه که به ره نگارمبوونه ته وه، واش به دانیشتووانی دیمه شق
 ده که م، له نامه کاندایه و تبووم: نه گه ر شار داگیرکرا، ههر که سێ بچیته
 مرگه وتی (عوهر)، یان مانی (نیظامودینی شامی - زمان شیرینی پۆژه لات و
 رۆژناوا)، یان مانی (عه ره بشا) پارێزراوه. به پاسه وانه کانی سه ر شووری شارم
 راگه یاند که (قوتول هه مزه) ناگادار بکه ن ههر چه نده له یه که مین پۆژی هیرشیدا

ژماره یه کی زۆر له سهربازه کانه تیاچوون، به لام نه گهر خۆی بدات به دهسته وه سهر و مانی خۆی و بنه ماله و هه موو پیاوه کانی پارێزراون، به لام نه گهر بهر نه نگاریبکات و بجهنگی له سزای زۆر سهختی خۆیان دهگهن و کوشتو بپری گشتییان دهکهم .

له بهر به یانی هه وته مین پۆژدا هێر شمان کرده سهر شار، قۆچه قانی به دهسته کانه به جاری ناگربارانی شاریان کرد، پاسه وانان و قهره ولانی سهر شووری شار تیاچوون؛ سهربازه کانه سهر کهوته سهر شووره کهو کهوته ناگربارانی شار. هینشتا هینده ی پمیک خۆر بهرز نه بوو بوومه له ناو شه قام و کۆلانه کانه شه پ گهرمبوو. له گهل کردنه وه ی یه که مین دمر وازه ی شاردا بپریکی زۆر سهربازم خۆیان کرد به شاردا. تانیوه پۆی نۆیه مین پۆژ شه پو کوشتار درێژ یه کیشاو ساتی پشوومان نه داو، نه گهر سهربازی زۆر ماندوو بووایه و په کی بکهوتایه ده مانفاره دمر و وه ی شارو سهربازی تر جییا نه دگرت هه و په ی تا په ی تا سهربازی تازه به شداریی جهنگیان ده کرد. له هه شته مین شه ودا شاری دیمه شق به جاری گپری گپرتبوو، وه کو پۆژی نیوه پۆ هه مو شتی ده بیخرا. نه و شه و چه ند جاری چوومه ناو شاره وه و سهر پهرشتی بارود فوخه که م ده کرد. له هه موو لایه که وه ته رمی هه زاران جهنگاوهر و ژن و پیاو که وتبوون، له هه شته مین پۆژدا، ده مو و عه سر گه ی شتمه نزیک مزگه وتی عومه ر (د.خ) پیریکی نوورانی به ره و پیرم هات، پیشان به عهره بی پاشان به فارسی دوا، وتی: نه ی نه میر، به زه ییت هه بی! پرسیم تو کینیت؟! وتی: نه ی نه میری مه زن، من (نیظامو ددینی شامیم)، له پووی گهره ییته وه ماله که مه ت کردوو به په ناگه ی خه لکی شار، خۆم هاتووم بۆ مزگه وت و کوپه که شم سهر پهرشتی ماله که م ده کات. وتم: به و هه موو خه لکه بلێ له بهر ریژی هه زه ته ی (عومه ر.د.خ) هه موویان پارێزراون. وتی: نه ی نه میر، هه مو نه وانه ی له مزگه وت و مانی عهره بشاو مانی مندان پارێزراوین و له ژێر سایه و سۆزی تۆداین، تو که نه مه نه ده مه زن و به خشنده ی، چاکتر نییه له هه موو دانیه شتووانی شار خوش بیست و چاوپۆشییان لی بکه ییت؟!.

پاشان داب و نه ریت و ره و شتی جهنگم بۆ باسکرد، له گهل نه وه شدا تکام لیکرد که بۆ خۆی به جهنگاوهرانی دوژمن رابگه یه نی، هه ر کهس چه ک فریبدات و خۆی به دهسته وه بدات پارێزراوه ... نه و دانا بلیمه ته تا کو ئیواره چه ند جارێک بانگه وازی بلۆ کردوه، به لام هه موو جاری نه فسه ره کانی (قوتول هه مزه)

وه لایمانده دایه وه: چهك دانانین، هر كه سیکیش چهك دانی، یان بیهوی خوی به دهسته وه بدات ناگری تیبه رده دین!

بۆ بهر به یانی نۆیه مین پۆژ، له باکووری پۆژناوای شاره وه ته نیا ده، تا پازده خانوو به پینوه مابوون، له گهه ل باخیکی گه و ره به ریندا كه (قوتول هه مزه) خوی تیدا قاییم کردبوو. بۆ ئه وهی زوو کو تایی به جهنگ بینین، له هه شت لاوه هیرشمان کرده سهر ئه و ناوچه یه. ده مه و نیوهر پۆ سهر بازه گانم چوونه ناو باخه كه وه، (قوتول هه مزه) به شمشیره وه هیرشیکرده سهریان، ئه وهنده ی پی نه چوو کوژراو سهر بازه گانم سهره كه یان بۆ مینام. له گهه ل بهرز بوونه وهی دهنگی بانگی نیوهر پۆ له مناره ی مزگه وتی عومره وه، جهنگی زور سه ختی دیمه شق به سهر كه وتی ئیغه کو تاییهات، شاریش به ته وای کاو لکرا بوو. پاشان چوومه مزگه وتی عومر، به نیظامه ددینی شامیم پاگه یاند كه هه موو ئه و خه لکه ی په نایان بردۆته مزگه وت نازادن و با بچه ده ری. پاشان له و شوینه دا كه عومر نوێژیکردبو نوێژم کردو سوپاسی خوای گهره م کرد! دوا ی ئه وه پێم به سهر بازه گانم دا تالانیبکه ن!

ههر ئه و پۆژه داوام له زیندووانی شارو خه لکی ده ور به ری شار کرد خه ریکی ناشتنی کوژراوه گانن. له پال شاراو له و ده شته دا گوپی به کو له لکه ندران و له ماوه ی دوو پۆژدا هه موو نیژان. له و جهنگه شا شازده هه زار سهر بازم کوژران و بریکی زۆریش بریندار بوون. دوو پۆژم سهر خانکردن بۆ سهر په رشتیکردنی وێرانکردنی شار، به زیندووه گانم پاگه یاند ئه گهر و یستیان شار دروستبکه نه وه با وهك نه خشه ی شاری كه ش نه خشه دا برێژن. له بهر ئه وهی زور زیانی شیان پێگه یشتبوو، شتیکی واشیان بۆ نه مابووه وه، داوام کرد كه له سهر بهردیکی مزگه وتی گه و ره ئه م فره مانه م هه لکه ندری: تا ماوه ی ده سال دانیشتووانی شاری دیمه شق له هه موو سهرانه و باج و خه راج و مو لکانه یهك به خشارون و دوا ی منیش ئه بی ئه و فره مانه ههر جیبه جییکری.

ده مزانی ههر ده بی له گهه ل (ئیلدرم بایه زید) پووبه پروو بدمه وه و دژ به و بجه نگم، بۆ ئه م مه به سته ش پێویستم به سوپا و توانای به هیزتر هه بوو. بریارم دا له (دیمه شق) دا بمینمه وه و سوپاکه م یهك بجه مه وه و پێداویستییه کانی جیبه جییکه م. له سهر داب و نه ریتی خۆم له ده ره وهی شار ئوردووگه م هه لدا و به رده وام له گهه ل سهر بازه گانم دا خه ریکی مه شقی سه ختبوم. به کوتری نامه به ردا نامه م بۆ (شاهروخ) ی کوپم نارد، ناگادارم کرد كه چاك سهر كه وتووین

و داوای یارمه تیشمکرد. پاشان به ته تهریشا نامه یه کی دوورو دریزم بۆ نارد،
تیایدا داوامکرد که هیژنکی زۆر سه رسهخت و زۆرم له سه ربازانی (چه تین و
ئۆزهک و غوور) بۆ هه لبریزئی و په وانه ی دیمه شقی بکات.

خه لکی دیمه شقم هیور کرده وه، دوا ی ئه وه ی دلتیا بوون که نازارنادریژن و
که س لاقه یان ناکات، ده ستیان کرده وه به خانوو دروستکردن و ریکخستنه وه ی
شاره که یان. پۆژانه (عه ره بشاو نیظامو ددینی شامی) ده هاتنه لام و له بابه ته
جۆراوجۆره کانی زانستا گفتوگو مانده کرد. له ئه نجامی و تووئژو لیکۆلینه وه ی
زۆردا که و تمه بیرى ئه وه وه که ئه گهر بکری و له توانادا هه بی هه موو زانا
ناوداره کانی جیهانی ئیسلام بانگه یشتبکه م بۆ دیمه شق، بۆ ئه وه ی به فتاوا
به یاری هه موویان سووره ته کانی قورئان به ریزو زنجیره ریکخیزینه وه. بۆ ئه م
مه به سه شت نامه نارد بۆ هه موو سولتان و فه رمانز ه وایانی قه له مپه وه ی خۆم
که له سه ر خه رجی خۆیان گه وره داناو زاناکانی ناوچه کانیان بنیژن بۆ دیمه شق.
بۆ ولاته کانی وه ک مه غریب و میسر که فه رمانز ه وام له و ی نه بوو پێشه کی
خه رجی سه فه ری هه موو زاناکانم نارد. بانگه یشتی تایبه تیم بۆ (شیخی
ئه زه ره) یش نارد. هه ندیک له زاناکان وه کو (شیخی ئه زه ره) و ئیمام و
سه ره رشتیاری قوتا بخانه ی خواجه له ئه سه فه هان بانگه یشته که میان دایه
دوا وه نه هاتن، دوا یی بۆم ده رکه و ته که له وه ترسا ون بیانکوژم! به راستی ئه و
هه وانه م زۆر پێنا خو شبوو، چونکه ئه گهر ئه و ان نرخی به لێن و په یمانیان
بزانیا یه و خۆیان خاوه نی بوونایه ده بوایه به رانه به به پیاویکی وه ک من له
کۆبوونه وه ی گه شتی دیارترین دانشمه ندانی ئیسلامدا ئه و بۆچوونه یان
نه بوایه، له گه ل ئه وه شدا هه ندی له ناودارترین دانشمه ندانی ولاتی مه غریب
تونس، جه زائیر، مه راکیش، لیبیا و مۆریتانیای ئه مپۆ. ئاماده بوون.

ناودارترین دانیان که له دیمه شقدا ئاماده بوون ئه مانه بوون: عیما دو ددینی
مه غریبی، سیراجی ئه سه که نده ر، به هائو ددینی جه له بی، ئیبن خه لدوون،
نیظامو ددینی شامی و عه ره بشا.

به ر له کۆبوونه وه ی زانایانی ئیسلام له دیمه شقا، یه که مین ده سته ی هیژی
پشتگیری و یارمه تیدهر له سه ره تای هاویندا گه یشته دیمه شق، هه موو
سه ربازه کان له وانه بوون که داوامکرد بوون. فه رمانده که یان له په گه زی (چه تین)
بوو، ناوی (توقات) بوو، ته مه نی سی سانبوو. پاشان که هاته لام، وتی: ئه ی
ئهمیر، که (شاهروخ) منی بیی به دوو شمشیر ده جه نگم، وتی: تۆش وه کو

باوکم به هەردوو دەستت شمشیر دەره‌شیینی! ... پرسیم: تو‌قات، که ئەجەنگی هەردوو دەستت لەهەمان کاتدا بەکار‌دیینی؟! وتی: بەئێ، ئەی ئەمیر تهیموور. ئەوانە‌ی ئەو بەهرەیان هەیه زۆر دەگە‌نن. تا ئەو پۆژە لەکەسم نە‌بیستبوو توانای وەک هی من بێ، لە قەسە‌کە‌ی (توقات) سەرم سە‌پما، و‌تم: زری پۆ‌شە با بە هەردوو دەست مە‌شق و پ‌ه‌ینانی شیربازی بکە‌ین. بۆ خۆ‌یشم زری‌م پۆ‌شی، لە‌بەر ئەوە‌ی بە‌رده‌وام لە‌گە‌ڵ ئە‌فسە‌رو سە‌ربازە‌کاندا خە‌ریکی پ‌ه‌ینانبووم بۆ ئە‌وە‌ی چالاکی‌مان درێ‌ژە‌دار‌بێ، ئە‌و مە‌ش‌قە‌ش لە‌بەر چا‌وی سە‌ربازە‌کانم کار‌یک‌ی نە‌شان نە‌بوو. د‌وای ه‌ینان و برد‌ن‌یک‌ی زۆر بۆ‌م دەرکە‌وت (توقات) توانای منی نییه، چە‌ند جارێ شمشیری من بە‌ر زری‌کە‌ی کە‌وت، لە‌وە‌ش د‌ە‌چ‌وو کە‌مێ زام‌دار بووبێ، بە‌لام بە هیچ جو‌ری شمشیری ئە‌و بە‌ر من نە‌کە‌وت، د‌وای تە‌وا‌و بوونی پ‌ه‌ینانە‌کە‌ دانی بە‌وه‌دا نا کە ناگاتە من.

کۆ‌بو‌نە‌وە‌ی زانیانی ئیسلام لە دیمە‌ش‌قا لە دەیە‌مین پۆ‌ژی مانگی می‌زاندا دە‌ستی پ‌یک‌رد، منیش نامادە بووم تا‌کو لە نزیک‌ه‌وه بزانم زانیاری ئە‌و زانیانە‌بە ئە‌ندازە‌ی نا‌ویان‌گیانە، یان نا! ...

لە عی‌ماد‌ود‌دینی مە‌غ‌ری‌بی -م پرس‌ی: لە قورئاندا کام سی‌فە‌تی خوا لە پ‌یش ئە‌وانی تره‌وه با‌س‌کرا‌وه؟ وتی: (قدیر) واتە زۆر توانا. پرسیم: د‌وای ئە‌و؟! وتی: (علیم) واتە زۆر دانا. و‌تم: ئافە‌رین فیردە‌وسیش کە شانامە‌ی نو‌وس‌ی‌وه لە هە‌ن‌را‌وه‌کانیا سی‌فە‌تی زۆر توانایی خ‌وای پ‌یش سی‌فە‌تی زۆر دانایی خست‌وه.

دا‌وام لە (ئ‌ی‌بن خە‌لدوون) کرد کە پ‌یناسە‌ی خودا بکات! وتی: هە‌ندێ لە پ‌ی‌غە‌م‌بە‌رانی بە‌نی ئی‌سرائیل وایان د‌ە‌زانی خودا وە‌کو م‌ر‌ۆ‌قە، پ‌اش ئە‌وە‌ی ئایینی مە‌سیح هات، خ‌وایان بە سیانە‌ ناسی، بە واتای (باوک - ک‌و‌پ - پ‌ه‌وانی پ‌ی‌ر‌ۆ‌ن). یە‌کە‌مین ئایین کە خ‌وای بە تاک و تە‌نیا ناسی و وتی خوا وە‌کو م‌ر‌ۆ‌ف نییه و سی‌فە‌تە‌کانی تاییبە‌تن بە خ‌وای، د‌ینی ئی‌سلام‌بوو. بۆ پ‌یناسە‌ی خودا، تە‌نها د‌ە‌توانم ب‌ل‌ێ‌م خودی خوا (توانایی و دانایی)، واتە زان‌ست و توانای لە‌پ‌ادە‌بە‌دە‌رن و لە‌وه پ‌تر ناتوانم د‌ە‌رب‌ارە‌ی خوا هیچی ت‌ر‌ب‌ل‌ێ‌م. ئافە‌رینم ل‌یک‌رد و سوپاس‌م‌کرد. پ‌اشان لە (بە‌ها‌ئ‌ود‌دینی حە‌لە‌بی) -م پرس‌ی: لە قورئاندا چە‌ند ئایە‌ت هە‌ن کە شایانی هات‌نە‌ خ‌وار‌ه‌وه بن، وە بۆ چ مە‌بە‌ستی هات‌و‌نە‌تە‌ خ‌واری؟! لە وە‌لاما وتی: ئە‌ی ئە‌میر، تۆ ب‌ل‌ێ لە قورئاندا چە‌ند ئایە‌ت هە‌ن کە شایانی هات‌نە‌ خ‌وار‌ه‌وه نین؟! چونکە هیچ ئایە‌ت‌یک بە بێ مە‌بە‌ست و بێ ه‌ۆ

نه هاتۆته خواری!... وتم: سلاوت لیبی، ئەی (به هائوددینی حەلەبی)!... پاشان پوومکرده (سیراجی ئەسکەندەری) و پرسیم: بۆچی قیبلە ی موسلمانان گۆرپا؟! وتی: لەسەرەتای ئیسلامدا هەندێ داب و نەڕیتی نایینەکانی پێشتر (جوولەکەو نەصرانی) مانەو، وەکو حەرمانەکردنی شەراب، پاشان وردە وردە حەرمانکرا. یەکی لەو دەستوورەنە ی که لە سەرەتای ئیسلامدا هەبوو قیبلە (قودس) بوو. پاشان خودا ویستی لەخوا پەرستیدا موسلمانان لە پەڕەوانی دینەکانی تر جیا بن، بۆیە خودای مەزن فەرمانیدا که موسلمانان پووبە (کەعبە) نوێژ بکەن، دیارە که خودا لە هەموو شوێنی هەیە، لەبەر ئەوەش (کەعبە) یکرد بە قیبلە ی موسلمانان تاکو هەموویان لە گەل یەکتەیدا یەکن و پۆژی پێنج جار، پووبکەنە خائیکی تاک و جیاواز نوێژ بۆ خودا بکەن. ئافەڕینم لەویش کردو وتم: بەراستی دڵی تۆ لەناو پووناکیی زانستا دەدرەوشیتەو.

پاشان لە (عەرەبشا) م پرسى: ماوەی هاتنە خوارەوێ نایەتیک و نایەتیکى تر چەند پۆژە؟! وتی: ئەى ئەمیر، نزیکەى پۆژو نیویک دەبێ، چونکە پێغەمبەرى ئیمە (د.خ) هەشت هەزارو سێ سەد ونهوه دو پێنج پۆژ پێغەمبەرایەتی کردووه، واتە لە ماوەی بیست و سێ سالدو سەدو چوارده سوورەتی قورئان هاتوونەتە خواری، بەم حیسابە تێکرا لە ماوەی پۆژو نیویکدا یەك نایەت هاتۆتە خواری، لەگەل ئەوەشدا جارى وا هەبووه لەیەك کاتدا چەندین نایەت یان سوورەتیکى تەواو هاتوونەتە خواری، بۆیە مەرج نییه ئەو حیسابە ی وتم: بە تەواوی پێکوپێک دەرچێ.

ئافەڕینم لە (عەرەبشا) ش کردو وتم: نیوێ ناوێکەت عەرەبى و نیوێکەى تریشى فارسىیە. پاشان پوومکرده (نیظاموددینی شامی) و لیم پرسى: پیم بلی بزانم بۆچی خودا فەرمانیدا که موسلمانان لە نوێژدا کرنووشبەرن؟! وتی: خوا مەروقی لە خاک دروستکرد، بۆیە خوا فەرمانیدا لە کاتی نوێژ کردندا مەروف کرنووشبەری بۆ ئەوێ بێتەو یادی که لە خاک دروستکراوه؛ هەموو مەروف چوونیهکن و هەمووشیان هەر دەبنەو بە خاک.

وتم: ئافەڕین! ئەى (نیظاموددینی شامی). پاشان لە (موحەممەدی کوپى موسلمى لادقی) م پرسى: که دەستنۆژ دەگیرى، دەبێ چەند جار دەست و پى بشۆررین؟! وتی: ئەى ئەمیر، لە زستاندا هەوا ساردەو دەست و پى نوێژکەر پاکە، لەبەر ئەوە یەك جار بەسە، بەلام هاوینان گەرمەو دەست و پى نوێژکەر پیسە، لەوانە یە پێنج جار شۆرین بەس نەبێ! بۆ ئەوەى سەری لی تێکبەدم وتم

ئەي پياو، تۆ گانته تیکه‌ل به دهستووری دینی ئیسلام ده‌که‌ی؟! وتی: نه‌خیر
 ئەي ئەمیر، ئەو‌ه‌ی من ده‌یلیم راسته. خودا له‌ نایه‌تی سه‌دو یه‌که‌مینی
 سووره‌تی (مائده) ده‌فهرموئ: ئەي موسلمانان، نابئ له‌ ورده‌کاری و به‌نده‌کان
 و ده‌ستووری دیندا ئەوه‌نده پۆچن و ورد ببنه‌وه! وه‌کو په‌خه‌نه‌کانی میلله‌تی
 به‌نی ئیسرائیل له‌ باره‌ی سه‌ربهرینی مانگاوه، کیشه‌تان بۆ دروستبئ. ده‌ستنوئژ
 بۆ پاکوخواوینییه، ئەگەر نوئژکه‌ر خوئی شتبی پیویست ناکان ده‌ستنوئژ
 هه‌لگرئ. ئەگەر ئاو زۆر بی پیویسته نوئژ که‌ر چاک ده‌مو چاوو ده‌ست و پئی
 بشوات، ئەگەر ده‌ست و ده‌موچاوو پئی نوئژکه‌ر پاکب یه‌ک جار شوړین به‌سه.
 خودا ده‌فهرموئ نابئ موسلمانان له‌ ورده‌کاریدا جیاوازی بکه‌وئته‌ نێوانیان.
 سوپاسی ئەویشمکردو و تم: سوپاس بۆ خوا که‌ ئەم زانایانه‌ی له‌م
 کۆبوونه‌وه‌یه‌دان، هه‌موو دانشمه‌ندن و زانیارییان به‌ ئەندازه‌ی ناوبانگیانه،
 له‌ به‌ر ئەوه‌ ه‌وئ کۆکردنه‌وتان بۆ ئەم کۆره‌ ئاشکرا ده‌که‌م. ئیوه‌ هه‌مووتان
 زانان و ئاگادارن که‌ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مه‌رداو (د.خ) د‌وای کۆچکردنیشی
 قورئانی پیرۆز کۆنه‌کرایه‌وه‌ و نه‌نوسرایه‌وه‌. ئەوه‌بوو له‌ جه‌نگه‌کانی سه‌رده‌می
 خه‌لیفه‌ ئەبو به‌کرو عومه‌ردا خوا لێیان رازیبئ، گه‌لئ له‌ یارانی پیغه‌مه‌ر که‌
 قورئانیان له‌ به‌ر بوو شه‌هید کران. که‌ عوسمانی کورئ عه‌فان، خوا لێی رازیبئ
 بووبه‌ خه‌لیفه‌ی ئیسلام له‌وه‌ ترسا ئەوانه‌ی قورئانیان له‌ به‌ر شه‌هید بکړن،
 یان به‌ مه‌رگی ئاسایی بمړن و وه‌چه‌کانی د‌وای ئەوان له‌ نایه‌ته‌کانی قورئان بی
 ئاگا بن. ئەوه‌ بوو لیژنه‌ی تاییه‌تی دروستکردو کۆکردنه‌وه‌ی قورئانی خسته
 ئەستوی ح‌وئ. لیژنه‌که‌ش زنجیره‌ی نایه‌ته‌کانی قورئانی به‌ پئی زنجیره‌ی ئەو
 که‌ سانه‌ تۆمارکرد که‌ نایه‌ته‌کانیان لێوه‌رده‌گیرا، به‌م چۆره‌ په‌یره‌ویی ئەوه
 نه‌کرا که‌ به‌ پئی زنجیره‌ی پۆرانی هاتنه‌ خواره‌وه‌یان تۆمار بکړن که‌ بریتین له‌
 هه‌شت هه‌زارو سئ سه‌دو نه‌وه‌دو پینچ پۆژ. له‌ ئەنجامدا نایه‌ته‌کانی قورئان
 کران به‌ دوو به‌شه‌وه‌، به‌ شیکیان له‌ پرووی ناوه‌رۆک و واتاوه‌ په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه
 هه‌یه، به‌شه‌که‌ی تریان په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه‌ نییه. زانایانی ئیسلام له‌م باره‌یه‌وه
 ئاگادار بوون و ئاگادارن و ده‌زانن و باشتربوو نایه‌ته‌کان به‌ جوړئ تۆماریکرا
 نایه‌ که‌ ناوه‌رۆک و واتاکانیان په‌یوه‌ندیان پیکه‌وه‌ هه‌بوايه، به‌لام له‌ ترسی
 ئەوه‌ی نه‌ک له‌ دینی ئیسلامدا له‌ خووه‌ داھێتان و ده‌ستکاریی نوئ بینه
 کایه‌وه‌، تا ئەم‌رۆ زاتی ئەوه‌یان نه‌کردوه‌ که‌ خوێان له‌ قه‌ره‌ی ئەم کاره‌ بده‌ن و

ئایه ته کانی قورئان به پینی ریزو زنجیره ی سانه کانی پیغه مبه رایه تیی
موحه ممه د(د.خ) تۆمار بکه ن و جارێکی دیکه ش قورئان بنووسنه وه...

ئێستاش به ئاماده بوونی ئێوه ی به ریز، که گه وره ترین و ناودارترین
زانایانی ئیسلامن، ئەم بابەت و باسه دهخمه پوو، پێشنیار دهکهم به وردی لێی
بکۆلنه وه پاوێژکارییهکی زۆر بکه ن، تا کوله ئەنجامدا بزانی ئایا دهکریت ئەم
کاره بکری، یان نا؟! وه ئەگەر(بیدهعت)ه، وازی لیدینین.

دوای ئەوه زاناکان داوایانکرد که بواریانبدەم تا به تهواوی لیکۆلینه وه
پاوێژی خویان بکه ن. پاشان له هه مان مزگه وتا جارێکی دیکه ش کۆبوونه وه
منیش له گه لیا نا دانیشتم تا کو ئاگاداری سه رهنجامی دوا بریاریانیم. یه که مین
کهس که زاری کرده وه(به هاووددینی حه له بی)بوو، وتی: ئەه ی ئەمیر، دوای
وتوێژ پاوێژی قوول گه یشتینه ئەنجامی ئەوه ی که ده بی تا کو کۆتایی پۆژگار
قورئان هه ر وه کو خۆی بی، ته نها یه کهس بو ی هه یه ده ستکاری زنجیره ی
ئایه ته کانی قورئان بکات، ئەویش پیغه مبه ری خوایه(د.خ) که له پۆژی
به ری(قیامهت)دا ده رده که ویته وه، ئەو سا ده توانی ئەو زنجیره یه به پینی پۆژانی
پیغه مبه رایه تیی خۆی ریز بکات... وتم: به هاووددینی حه له بی، ئەم بۆچوونه
پنویستی به پوونکردنه وه ی پتر هه یه!... وتی: پۆژی ها تنه خواره وه ی
ئایه ته کان ئاشکراو پوون نییه، کهس نازانی هه ر ئایه تی له چ پۆژیکدا
ها تۆته خواره وه کامیان پێش کامیان که وتوون، ته نها هه ر ئەوه نده ده زانی کام
سوورته له مه که و کامیان له مه دینه دا ها تۆته خوار ی، له به ر ئەوه ناتوانین
مه به سستی تۆ به دیبیین و ئایه ته کان و سووره ته کانی قورئانی پیرۆز به ریزو
زنجیره ی یه که له دوای یه که دابینین، له هه موو جیهانی شا دانشمه ندیک نیییه
بتوانی بلی کام ئایه ت له فلان پۆژو سا ئدا ها تۆته خواره وه.

دوای ئەو (ئێین خه لدوون) مۆله تی قسه کردنی وه رگرت و وتی: ئەه ی ئەمیر،
ته نها هه ر پیغه مبه ری مه زن(د.خ) ده توانی ئەو هه نگاوه بنیت و هه ندی ئایه ت
لا به ریت و بیانخاته لاوه، ئەگه ر له پۆژی به ری دا به چاکی زانی په نگه ئەو سا ئەو
کاره بکا!... وتم: ئەه ی ئێین خه لدوون، مه به سستی تۆ له لا بردنی هه ندی ئایه تی
قورئان چییه؟! بۆچی ده توانری وته ی خوا له ناو قورئانا لا بریت؟! وتی: ئەه ی
ئەمیر، ئایه ت هه یه له سه ره تایی ئیسلامدا ها تۆته خوار ی، ئایه تیش هه یه دواتر
ها تۆته خوار ی، به پینی سوودی موسلمانان فه رمانی ئایه ته کانی پێشتر، یان
توندتر، یان ئاسانه تر و سووکه تراره. یه کی له وانه سزادانی ژن و پیاوی

زیناکاره، له سه ره تادا ئایه تی خوا هاته خواری که سزایان به ردبارانکردنه. به هه مان دهستوور جووله که کانیش به ردبارانیانده کردن.

پاش چه ندان سال له سووره تی نووردا ئایهت هاته خواری که سزای ژن و پیاری زیناکار فه لاقه بی به قامچی. نه گهر که سینکیش تاوانی زیناکردن بداته پال که سینک و نه توانی بییسه لمینی، ده بی هه شتا قامچی لی بدریت.

گومانی تیدا نییه که دووهم ئایهت دواي ئایهت تی به ردبارانکردن هاتوته خواری و فرمانی سزادانیش فه لاقه یه به قامچی.

به لام ئیمه ناتوانین ئایهت تی به ردبارانکردنه که له قورئانا لابه رین و بیخه یه لاوه به شیک له وته ی پیروزی خوا له به شیکی تر داپرین. ته نیا که سی بوی هه بی و بتوانی بیکا هه پیغه مبه ری خوایه (د.خ)، نه ویش له پوژی به رندا وهکو به ندهکانی خوا زیندوو ده کرتته وهو نه وسا له م باره یه وه چی به چاک زانی وا دهکات.

دواي ئه و (عیما دوددینی مه غریبی) وتی: له ماره ی خه لافه تی خه لیفه (عوسمانی کوپی عه فغان) دا که دوانزه سانبوو، قورئان کوکرایه وه نووسرایه، نه م نیشهش پینچ سال، به وته یه کی تریش جهوت سالی پی چوو. بی گومان لیژنه که ناگاداری ئه وه بووه که له قورئاندا ئایهت هه ن دواتر هاتوونه ته خواری و حوکمی ئایه ته کانی پیشتریان توندتر، یان ئاسانتر کردوو... دواي ئه وه ی پشتگیری له بوچوونه کانی ئین خه لدوون کرد، وتی: ناکری بوتری که خه لیفه عوسمان و لیژنه ی تو مارکردنی قورئانی پیروژ به وه یان نه زانیوه که ده بی و باشتیش وایه ئایه ته کان و سووره ته کانی قورئان به زنجیره و به ریزو به پیی پوژی هاتنه خواره وه یان بنووسرینه وه، به لام له بهر ئه وه ی زنجیره و پوژه کانیان نه زانیوه نه یان توانیوه نه و مه به سه ته به دیبینن، جا نه گهر دواي چواره سال له کوچی دواي پیغه مبه ر (د.خ) نه توانرابی نه م کاره بکرت، ئیمه له م پوژگارده دا چون ده توانین هیچ هه نگاوی بنین ؟!

پاشان (موحه ممه د کوپی موسلمی لاذقی) وتی: نه ی نه میر، تو له زانستی قورئاندا له ئیمه شاره زاتری و هه موو قورئانت له به ره، ته نانه ت ده توانی له کو تاییه وه بو سه ره تا له بهر هه موو قورئان بخوینی!! که واته نابی بو زانایه کی وهکو تو بی بیرکردنه وه بی پیشه کی باسی هیچ بابه تی بکری، هه ر بویه ئیمه ت راسپاردوو سه باره ت به باسی ریزکردنی سووره ته کان و ئایه ته کانی قورئان راویژیکه یین و له نه نجام ناگادارتیکه یینه وه... له سه ره تای ئیسلامدا

لیکدانه وهی قورشان نه بوو، هر که س له شستی نه گه یشتایه، یان کیشه یه کی هه بویه پرسپاری له پیغه مبه (د.خ) ده کرد، دوی کۆچی دواپی ئه، زانیاری و تیگه یشتنی قورشان پیرۆز هاتنه کایه وه، ئه وهش له بهر دوو هۆ بوو: یه که میان پیغه مبه (د.خ) نه ما، تا موسلمانان یه که و راست پرسپاری لیکه ن، دوو میشیان ئه وه بوو دینی ئیسلام له سنووری عهره بستانه وه به ره و ولاتانی تری وه کو شام و عراق و میسر و ئیران په ره ی سه ندو بلا و بو وه، جا له بهر ئه وه ی ئه و ولاتانه له زمانی قورشان نه ده گه یشتن، که زمانی عهره بییه، موسلمانان ناچار بوون ناوه پۆکی قورشان بۆ خه لکانی ئه و ولاتانه و هرگیز و بۆیان لیکه ده نه وه. له هه مان کاتیشا زانیانی ئه و ولاتانه گه ل بایه خیان به م لایه نه داوه، ئه وه بوو هه ندیک له زانیانی ئیران په ره یان دابه زانیاری تیگه یشتنی قورشان. ئه مپۆکه حه وت سه ده ی ته و او به سه ر سه ره تای ئه و زانیاریانه دا تیده په ن و هرچی لیکدانه وه ی قورشانیش به پیی پیزو زنجیره ی خۆی کراوه، ئه گه ر ده ستکاری ئه م زنجیره یه بکری هه موو لیکدانه وه کانی ئه م حه وت سه ده یه به ره و لاوازی و شیواوی ده برن... له ئه نجامدا بۆمان ده رده که وئێ گه ناکری ده ستکاری ئه و پیزو زنجیره یه بکری.

له کۆتاییدا منیش وتم: که واته منیش له گه ل بۆچوون و بریاره کانی ئیوه دام، له م پروه شه وه پاسپارده م بۆ کوپه کانم ئه وه ده بی که له دوی من هرگیز بیر له م پیرۆزه یه نه که نه وه.

کۆبوونه وه و راویژکاری زانیان له دیمه شق ته و او بوو، هه موو به شدارانم خه لاتکرد و به دلخۆشییه وه به ره و ولاتی خۆیان گه رانه وه. له هه مان کاتا دوو مه ی ده سته ی له شکری پشتگیری که کوپه که م له (کهش) وه نارده بووی به فه رمانده یی (نوح به ده خشان) گه یشته دیمه شق. ئه م فه رمانده یه له هه موو ئه فسه رو فه رمانده کانم بالا به رزتر و چوارشانه تر بوو. دوی گه یشتنی هه موو ئه و هیزه به توانایه، ده بوایه له دیمه شقه وه به ره و ولاتی پۆم (تورکیه ی ئیستا) به رپۆم. به لām وهرزی زستانی سه خت هاته پینشه وه، له بهر سه ختی و تووشیی پینگه، وام به باش زانی تا وهرزی به هار له دیمه شقا به ینمه وه له ئوردو و گه که ی خۆمدا زۆربه ی کاتم به سه ر به رم. جار به جار ده چووم بۆ مرگه وتی عومه رو له گه ل زاناکاندا کاتیکی به که لکم به سه ر ده برد، به تایبه تی له گه ل (ئیبی خه لدون) دا، که له سه ر داواکاری من له دیمه شقا مایه وه. زۆربه ی زۆری کاتم له گه ل سه ربازه کانمدا به مه شقکردنی سه خته وه راده بوو، چونکه خواردن و

خه و تن و پابواردن و حهسانه وه دوژمنی پیاوی جهنگاوهرن و ته مهل و
خاویده که نه وه!

دوای ته و او بوونی وهرزی زستان، نه فسه ران و سه ریازه کانم زور به تاسه وه
بوون به ره و ولاتی پۆم به پین و بکه وینه ناوچه رگه ی جهنگه وه. پیم وتن:
چهن دین جهنگی سه ختمان له پیشه وه یه، پهنگه گه لیکمان لیبکوژریت، به لام
نومیده وارم سه رکه وین، نه و سا هه مووژپرو گه وه هری سولقانی پۆم (ئیلدرم
بایه زید) بق خوتانه! دوای نه وه ی پتی (بیزانتیوم) ده گرینه بهر، خه زینه یه که
دوهه زار ساله له سه ریه که له که ده کزیت، ده بیته هی ئیوم و دهستی به سه ردا
بگرن...

بیست و شەشەمین بەش

بەرەو پۆم و جەنگ دژ بە (ئیلدەرم بایەزید)

نۆر بەی ئەو پێنایەیی دەهاتە پێشمان شاخاوی و کوێرە پێبوون و سان و سوپا و سوپای لەشکرێکی فراوان نەیان دەتوانی لێبێدەن، لەبەر ئەوە ناچار بووم کە پێی شاری (قوونیه) بگرەم بەر.

دەمزانێ گۆپی (مەولەوی)، دانەری کتێبی (مەثنەوی) لەو شارەدا یە. من ئەو پیاوێم خۆش ناوی چونکە بە یەک چا و سەیری هەموو دینەکانی کردووە، بەلام بە باوەڕی من دینی ئیسلام لە هەموو دینەکانی تر لە پێشترە. ئەفسەرەکانم وتیان: با گۆپی مەولەوی هەڵدەینەو، ئیسکوپرۆسکی دەرینین! وتم: شەپ کردنی (تەیموور گورگین) دژ بە مردوو نییە!! من بە تێکدانی گۆپی مەولەوی خۆم پەزا گران ناکەم.

لە نزیک گەلکۆی (مەولەوی) یەوێ خانەقا یەک هەبوو، بێژک دەرۆنش و سوڤی تێدا بوو، بە خۆی نەوێ هۆنراوەکانی (مەثنەوی) و گوێگرتن لێیان سەرقال بوون و حالیان دەکرد. وام بۆ باسکرا کە حالیان لێدی سەرخۆش دەبن. پرسیم: ئایا شەراب ئەخۆنەو؟ وتیان نەخێر، هەرگیز شەراب ناخۆنەو و پێژ لە دەستووڕو یاساکانی ئیسلام دەگرن..

پاشان داوام کرد کە سەرھەلقەیی سۆفییەکان بێتە لام.... کە هات سەیرم کرد و زۆر بە سالاچووێ پێشیکێ سپی بەرداوەتەو. لێم پرسى: ئایا تۆش حالدەکە؟ وتی: بەئێ، حالی ئێمەیی سوڤی بە مەبەستی گەیشتنە بە چیژو نەشەیی پۆحانی، هیچ چیژێکی لەشی تێدا نییە!... لێم پرسى: ئایا ئێوێ سوڤی، ئیسلامن یا نا؟! وتی: بەئێ، موسلمانن و پەیرەویی دەستووڕو یاساکانی دینی ئیسلام دەکەین. پرسیم: باشە، بۆچی لە خۆتانەو ئەم شتانەتان داھێناو؟

وتی: ئێمە هیچ شتێکمان دانەھێناو. لەسەرەتادا کە لە عەرەبستاندا دینی ئیسلام هاتە کایەو، لەبەر ئەوەی عەرەبەکان بیاباننشین و کۆچەر بوون دەستووڕەکانی دینیش ئاسان و سادە بوون تا بۆ هەمووان ئاسان بن و باش تێیان بگەن. لەھەمان کاتیشا ئیماندارانی پۆچوو لەخوا پەرسیتیدا لە

دهستووره کان و فرمانه کانی خوا زیاتر خواپهرستیانده کردو ئیستاش دهیکه ن.

(عهلی کوپی نه بو طالب -خ.ر) شهوانه نوقمی ده ریای خواپهرستی بوو، له پاره به ده خهریکی نویتو نزا و پارانه وه بوو له خوای مه زن، دهگیرنه وه که زور جار له هوش خوی ده چوو... ئیمه ی سو فیانی ش نه که سانه ی که په یماندا وه پتر له دهستوورو فرمانه کانی خوای گه وه خواپهرستی بکه ی و تی بکوشین، که له بهنده راست و دروسته کانی نه یین.

له شاری (قوونیه) دا که م مامه وه، له وئوه به ره و باکوور که و ته پری تا گه یشتمه پووباری (قلل ئیرماق). له بهر نه وه ی وهرزی لافار بوو، پووباره که ئیجگار سه ریکرد بوو، نه متوانی لییدم، به چاکتم زانی به درئیایی لیواری چه پی پووباره که درئزه به پری بدهم. تا نه و ناوچه یه دیچ شوینه وارو نیشانه یه کی له شکری (ئیلدرم بایه زید) مان نه دی.

(نوح به ده خسانی) فرمانده ی دوو دهسته ی پیشه روی منبوو، بهرده وام له هه موو هه والی ئاگاداری ده کردم. (توقات) یش فرمانده ی دوا ره ی سوپا بوو. به وه ی که هیچ شوینه واریکی هیزی دوژمن دیار نه بوو، (ای بۆچوم که پادشای پۆم ده یه وی بمخاته بۆسه یه که وه. هه ر چاو ئیکمان ئارد بوو به هه زار چاو، زور له سه ر خۆو به وردی ریمان ده پری، تا گه یشتینه جاییه ک، ده شتیکی پان و به رین ده رکه وت، وتیان نه وه ده شتی (ئه نگوریه) یا _ (ئه نقه ره). که گه یشتینه نه وه ده شته کاتی خورئا و ابوونبوو. (نوح به ده خسانی) هه والیدامی ئوردوو گه یه کی زور گه وه ده بین، وا پنده چی له شکریکی زوری تیدابی. له گوئی چه میکان، که به ره و پووباری (قلل ئیرماق) ده پوی، هه لماندا و داوام کرد که سه رپازه کان زوو بخه ون و به وینه وه بۆ نه وه ی بۆ پۆزی دوا یی ئاماده ی جه نگین. له بهر نه وه ی دوژمن زور نزیک بوو، به هه موو جوړیک، و به شیوه یه کی باش ئاگاداری خۆمان بووین.

له بهر نه وه ی له باری سوپای (ئیلدرم بایه زید) وه هیچ زانیارییه کم نه بوو، (توقات) و هه ندی سه ربازی زور وریاو چالا کم ئارد تا کو چه ند سه رباز، یان چه ند ئه فسه ریکی دوژمن به دیل بگرن و بیانه یین بۆم بۆ نه وه ی سه باره ت به سوپای پادشای پۆم هه ندی هه وال به ده سته یینم. بۆ نیوه شه و توقات به ده سته ی به تال گه پاریه وه پینج سه ربازی شی کوژا بوو. وتی: دوژمن ئاگاداره و

نه مانتوانی هیچ بکهین! ... بۆم دهرکهوت پۆژی دواپی جهنگیکی سه ختمان له بهردایه.

ئو شهوه له چادره کهم هاتمه ده ری و هر گویم هه لده خست سا به لکو دهنگی بینه گویم، به لام له هیچ لایه که وه هیچ دهنگی نه ده بیستراو هه موو لایه که شهوه زهنگی نووته کبوو، نه ستیره کان نه وه ندهی تر دهره و شانوه. پوو مکرده ئاسمان و له دلی خۆمدا وتم: نه ستیره کان، پهنگه سبهی شهو تهرمی من له گۆره پانی جهنگا ببینن، به لام ئیوه ده زانن من له مهرگ ناترسم و ده زانم ده بی هه موو که سی بمری، به لام نابی مروف به ترسه وه له م دنیا به درچی!.

له گهل به ره به یاندا له سه ره چه مه که ده ستنویژم هه لگرت و نوێژ مکرد. پاشان داوام کرد سه ربازه کان له خه وه ئه سیندرین. زوو هه موویان ههستان، له هه مان کاتا گویم له دهنگی موسیقا بوو. زوو بۆم دهرکهوت که موسیقای سوپای پادشای پۆمه: تمهزه به یانیانی پۆژانی جهنگ نهو موسیقایه لیده ده ن. به زووترین کات ئۆردووگه مان پیچایه وه دهسته به دهسته و تا قم به تا قم له دهشتی بهر بلاوی نهنگوریه دا جینی خۆمان گرت. کیتله هاوێژان که شهوی پیشتر ئاماده مکرد بوون له شوینی دیاریکراوا دامه زران.

من له بی نه زموونی پادشای پۆم سه رم سه رما که نهو دهشته پان و به رینهی بۆ شه ره لێژارد بوو. سوپاکه ی من هه موو سوار بوون، بیابان و دهشتی به رینیش چاکترین گۆره پانی شه پن بۆ سوار.

که جهنگ دهستی پێ کرد، بۆم دهرکهوت ئیلدرم بایه زیدله من به نه زموونتره. بۆیه دهشتایی هه لێژارد بوو تا کو به ناسانی و زۆر کاریگه رانه گالیسکه جهنگیه کانی بخاته گه. له شیوهی که وانه یه کی زۆر گه وردها گالیسکه کان که وتنه گه، زۆری پی نه چوو هه ردوو سه ری که وانه که له یه کتری نزیکده بوونه وه، دیار بوو ده یانویست بمانخه نه ناو باز نه یه که وه گه مارمان بده ن. سه رنجما گالیسکه کان هه ر وه کو گالیسکه کانی جهنگی (دیمه شق) بوون. هه رچۆن دروینه ی گه نم ده کرئت، گالیسکه کانی دوژمن دروینه ی نه فسه رو سه ربازه کانی منیانه کرد. هه ر گالیسکه یه ک برێک سه ربازی تیدا بوون، به که وانی سپرنگی تیربارانی سه ربازه کان میان ده کرد، تیره کان که مێک له په نجه درێژتر بوون، له بهر نه وه ی زۆر به هیزه وه ده هاوێژان، به ره ره که سی بکه و تنایه به ته واوی ده چه قیه له شی. دواتر نموونه ی نهو

تیرۆکه وانه م برده وه بۆ (کهش و سه مه رقه ند) له وێ وه ستاکان ژماره یه کی له پاده به ده ریان دروستکردن. دواتر به ناوی منه وه به (تهیمووریا لیک) ناوه ند کرا. له هه موو لایه که وه گالیسکه کان لیمان نزیکبوونه وه، سه ربازانی ناو گالیسکه کان تیربارانیان ده کردین. بۆم ده رکه وت نه گهر زوو فریای خۆمان نه که وین به ته وای گه مارۆ ده درێن و ناشزانین سه ره نجام چی ده بی. (توقات) و کیتله هاوێژه کان به ره و پۆژه لات نارد و وتم: هه رچۆنیکتان کردوه نه هیلن گالیسکه کانی دوژمن گه مارۆمان ده ن. (نوح به ده خشان) م پاسپارد هه رچی شتی به ری گالیسکه کانی پێده گهری بیخاته گهر، وه نه گهر زنجیر هیه، به سنگو میخی ته ویله ی نه سپه کاندایم قایم دایانکوتن بۆ خستنی نه سپه کانی گالیسکه کانی دوژمن. منیش له گه ل هه ندی نه فسه ردا خۆمان ته رخانکرد بۆ پاراستنی قۆلی باکوور و باشوور. (توقات) زۆر به چاکی ئه رکی خۆی به جیهنا. سواره کارامه کان کیتله کانیا ن ئاگر ده دان و به قۆچه قانی ده یانگرت ه گالیسکه کان، بهر هه ر گالیسکه یه که بکه وتایه یان نه سپ و سه ربازه کان ده کوژان، یان به جوړی زامدار ده بوون له کار ده که وتن. به داخه وه هه ندی کیتله به هه ندی سه ربازما ته قینه وه کوژان. باشبوو توانیمان نه هیلن دوژمن له قۆلی پۆژه لات وه گه مارۆمان ده بات و په یوه نده یشان له گه ل ئوردووگه که ماندا نه پچرا، داوام کرد که کیتله ی زۆر به بارووت داگر نه وه و بیانه یین بۆ مه یانی شه رو به کاریان بین. له هه مان کاتیشا به ره وه ام زنجیری باریک و ته نافیان ده هیلان و له گوڤه پانی جهنگا به سنگی قایم دایانده کوتا بۆ رینگرتن له گالیسکه کانی دوژمن.

هیشتا چواریه کی پۆژ تینه په ریوو، برێک سه ربازم پاسپارد که خۆیان بگه یه ننه گونده کانی پۆژه لات و باشوور بۆ وه ده سته یانی داروته خته و گوریس و ته ناف و زنجیر و به زۆره ملی به دانیشتیوانی ناوچه که ی بگوێزینه وه بۆ گوڤه پانی جهنگ. برێکی تریشم پاسپارد به رووی دوژمندا به ره سته یکی باش له کۆله که دارو گوریس و ته خته و زنجیر دروستبکه ن تا کوله هیرشی له ناکاو ی شه و کوتی دوژمن پارێزراوین.

له و پۆژدا نه سپی هه ر گالیسکه یه که له گوریس و ته ناف و زنجیره داکوتراوه کان ده گه را، سواره کانمان هیرشیان ده کرده سه ره نه سپه کان و ده یانکوشتی، سه ربازانی ناو گالیسکه کانیش ناچار ده بوون یان له گالیسکه کانا ده ره په رنه ده ره وه و بجه نگین و بکوژین، یان هه روا له ناو گالیسکه کاندایم

بەينەنەو وە بگورژين. ھەر لەو پۆژە بۆمان دەرکەوت كە ئەگەر بتوانين گاليسكەكانى دوزمن لەكاربخەين، بە ئاسانى بەسەر دوزمندا زالدەين.

ھەر لەو پۆژەدا بۆ يەكەم چار پويەپووى سەربازى (نەصرانى) بووینەو، ئەو وەش بەو ھەدا دەرکەوت كە بړىك لە سەربازانى دوزمن ھاوارياندەكرد (نیشق)، ھەندىكى تريشيان ھاوارياندەكرد (يوحان). دەموو ەسەرگەرامەو بۆ ناوئوردووگەكەم كە كەوتبوو دواو ەى بەرەى جەنگ، لەوى لە چەند گوندنشینىكم پرسى: واتاي (نیشق) و (يوحان) چيە؟! وتیان بە زمانى نەصرانىيەكان (نیشق) واتا ھەزەرتى (عیسا)، (يوحان) يش واتا (یەحيا). ھەر لەو پۆژەدا كە يەكەمىن پۆژى جەنگمانبوو، سوارانى كەمەند ھاويزانمان توانيان بە ھاويشتنى كەمەند گەلىك گاليسكە سست و خاوبكەنەو، لەو كاتە شا تير ھاويزان و شمشير وەشنيان ئەسپەكانيان دەكوشت و گاليسكەكانيش لەكار دەكەوت. لە ھەمان كاتدا دەبوو ھەر چۆنى بوايە دوو پۆژ بەسەختى بەرگريمان بكردايە تاكو بارووتى تەواوو پيويست دروستبكەين و لەبەر ھەتاو ھەلبخريت و وشكبيتەو. بۆ كۆكردنەوى خۆراك و ئاليكيش پامسپارد لە ناوچەكانى دەرووبەردا تا دەتوانن كۆيان بكەنەو ەو خەلكەكەش بە بىگار بگرن بۆ گواستنەو ەى ھەموو پيداويستىيەك.

لەگەل خۆرئاوا بووندا شەپ وەستاو سەربازەكانم برىندارەكانيان دەھيناو ەو بۆ ئوردووگەكەمان تاكو چارە سەرى زامەكانيان بكرىت، بەلام نەمانتوانى تەرمى كۆژاوەكان دەرکەين و بيساننيزين. ھيشتادوو سەعات لەشەو تينەپەريبوو گوتم لە نووزە نووزى كەمتيار بوو، زانيم بەر بوونەتە لاشەى كۆژاوەكانى گۆرەپانى جەنگ.

شەوى چاوەپيىووم لەھەركات و ساتىكا ھيرشبكرىتە سەرمان، كەچى لە پرىكا ئاگاداريانكردم كە نوينەرى (ئيلدرم بايەزىد) نزىكى ئۆردووگە بوو ەتەو ەو دەيەوى لەگەلما بدوى!... وتم: چاوى بېستەن و بيهيتن بۆ لام. كە ھينايانە پيشەو ەو چاويانكردەو ەو بە زمانى توركى ليم پرسى: تۆ كييت و بۆچى ھاتووى؟! وا خۆى ناساند كە ناوى (قودرەت تات) ەو يەكيكە لەسەر لەشكرانى پادشاي پۆم. ھەر دەمو دەست نامەيەكى پادشاي پۆمى دايە دەستم، كە ھەلمپچرى، سەيرمكرد بە فارسى نووسراو ە. نووسىبووى: تەيموور بەگ، كيتەلە ناگريەكانت كە زۆر پشتيان پيدەبەستيت، بە چاوى خۆت ديت ئەمرو ھىچيان نەكرد. تۆ لە ترسا لە گۆرەپانى جەنگا ھەلھاتيت و راتكردەو ەو بۆ ناو

ئۆردۈگەكەت. چاكتەر واىە بۇ سبەينى لە كام رېئو ھاتوۋى ھەر لەو رېئو ۋە بگەر ئېتەۋە، چۈنكە سبەينى گالىسكەى زۇرتەر دىخەمە گەپو لەشكرەكەت لەناۋ دەبەم!

بە نووسەرى تايىبەتى خۇمم وت بەم جۇرە ۋەلامى (ئىلدرم بايەزىد) بنووسىتەۋە:

مەن لە گۆرەپانى جەنگدا ھەلئەھاتووم، بەلئو گەرەمە دواۋە بۇ ئەۋەى فەرمانى پاشەكشەى لەشكرەكەم دەرەكەم چۈنكە سوۋدى سوپاكەم لەۋەدا بوو. سەردارى جەنگاۋەر دەبى ھەمىشە قازانجى سوپاى خۇى لەبەر چاۋ بى. تۇ مەن بە ترسنۇك دەزانى و وا دەزانى لەبەر ترس لە مەيدانى شەر ھەلاتووم! بۇ ئەۋەى بە لاۋىكى ۋەك تۇ بسەلمىنم كە ناترسم، سبەينى لەبەر چاۋى ھەموو ئەفسەران و سەربازانى ھەردو سوپا نامادەم بىمە مەيدانى تۆۋە، كە ۋەكو ئەلەن بە شمشىرنىك حوشترى دەكەى بەدوۋ لەتەۋە، ھەر كامىكمان سەركەۋتەن سەرى ئەۋى تر لەلەشى جيا بكا تەۋە! مەن ئەمشەۋ جىنشىننىك بۇ خۇم دەسنىشان دەكەم، تۇش وا بگە... جا ئەگەر نامادەى دوۋبەدوۋ بەرەنگارى يەكتەر بىنەۋە، پىش نىۋەشەۋ ئاگادارمبەكە.

دواى ئەۋەى نامەكەم سەر مۇر كىردو دامە دەست ئەفسەرە پۇمەمىيەكە، بە دەمى ناۋەپۇكى نامەكەم بۇ پوۋنكر دەۋە، تاكو ئەگەر پادشاكەيان نەيۋىرا پوۋبەپوۋمىيەتەۋە، ناۋەپۇكى نامەكەم بۇ ئەفسەرەكانى تر باسبكات.

ئەۋ شەۋە ھىچ ۋەلامىك ديار نەبوو، ديار بوو نەيۋىرا بوو شەرى نەفەر بە نەفەر بكات، لەجياتى ئەۋە چەند جارى گالىسكەكانى لىمان نىكەدەبوۋنەۋە، بەلام سلىان دەكردەۋە دەگەرەنەۋە. بۇ پۇژى دواىى داۋامكر كە زۇر بە پەلە بىرنكى زۇر بارووت دروستىكرىت.

دواى ئەۋەى باروۋتەكە لە نىك لىۋارى چەمەكەۋە لەبەر خۇرەلخرا، دەمەۋ نىۋەپۇ لە ئاسۇدا پەلە ھەۋرىك دەرەكەۋت، لە ترسى باران ھەرچى لىمانىكمان ھەبوۋ درا بە سەر ئەۋ باروۋتەدا. دەمەۋ عەسر ئالەى ھەۋرە ترىشقە ھەموو لايەكى گرتەۋە تاۋى باران ئەۋەندە بە خوپ بوو دەتگوت تۇفانى (نوۋو) ھەستائە. لەۋە ترسام ئاستى پوۋبارەكە بەرز بىتەۋە دەرمانپەرىنى و ناچارىن كە بە تەۋر شمشىر دى بە دوژمن بدەين و ژمارەيەكى زۇر كوزراۋمان لە گۆرەپانى جەنگا بەجىمىننىت!... بەلام باشبوو، باران و لافاۋ دوژمنىشان شەكەتكىردبوو، لەبەر ئەۋە نەيتۋانى پەلامارمانىدات. ئەۋ شەۋە بەيناۋبەين

بارى و خوشىدە كرده وە، بەلام وەكو يەكەم جار نەبوو. ھەموومان لە ئامادەبووندا بووين بۆ كۆچكردن. لەبەرەبەياندا باران وەستايە وەو ئاستى پەرويارەكە كەمىك نەزىبوو وە.

پۆژى دواىي خۆرە تاوئىكى گەرم ھەموو ناوچەكەى داپۆشى، وەتم: بارووتەكە لەبەر ھەتا و ھەلخەن با و شكبىتە وە... ئەو پۆژە ئاگاداركرام كە ئەفسەرەكەى شەوى ھاتۆتە وەو نامەيەكى پىيە. وەتم: چاوى بىبەستن و بىھىنن. پادشاى پۆم لە نامەكەيدا نووسىبووى: لەبەر نەخۆشى و ئازارى جومگە ناتوانى پووبە پروم بچەنگى. ھەروەھا نووسىبووى: ئەمە پىنج سەد گالىسكەى تەردەگەنە بەرە وەو لە توانا ئىيە دژ بە گالىسكەكانم بچەنگى، ئەم ولاتە دەبىتە گۆپى خۆت و سوپاكەت. ئەگەر لە ئۆردوگەشدا بىنئىتە وە، ھەمووتان لەبرسانا دەمرن. بەلام ئەگەر ئەتەوى واز لە سەرەپۆيى و گىربوونى خۆت بىنى، ئامادەم رىتەدەم بە سەلامەتى بگەرىتە وە بۆ ولاتى خۆت!..

لە(قودرەت تات)م پرسى: ژمارەى لەشكرى پادشاى تۆ چەندە؟ وتى: لە پىنج سەد ھەزار كەس زىاترە، ئەگەر بشىەوى دەتوانى ھەموو پىاوانى ئەم ولاتە بىنئىتە ناو سوپاكەيە وە. وەتم: چۆن؟ وتى: لە كاتى پىويستىدا پادشا بۆى ھەيە لەشازدە سالان و بەرەو ژورتر بخاتە ژىر چەكە وە. پرسىم: جا ئەوەندە سوپاى ھەبى بۆچى تا ئىستا(بىزانتىۆم)ى داگیرنە كەدو وە؟! وتى: ئەى ئەمىر، ئەو شارە لەو بەر ئاوە وەيەو گرتنى زەحمەتەو كەشتىي زۆرى گەرەكە. وەتم: پادشاىك ئەوەندە دەسەلاتى ھەبى دەشتوانى ژمارەيەكى زۆر كەشتىي روستىبات. وتى: ئەى ئەمىر، دەتوانى كەشتىي زۆر روستىبات، بەلام ناتوانى بىزانتىۆم داگیر بكات چونكە بەھەموو لايەكى دەرياي دەورويشتى ئەو ئارەدا چەندان زنجىرە زنجىر بەست تەنراون و پى لەكەشتىيەكان دەگرن. ئەنانەت(موعاويەى كۆپى ئەبو سوفيان)يش دواى دوو سال گەمارۆدانى ئەو ئارە نەيتوانى بىگرى و ناچار بوو بگەرىتە وە ئاوە.

وەتم: راستە، بەلام ئەو لەبەر ئەو ئاگرەى لەسەر ئاوە بەرپا دەكرائە شتىيەكانى دەسووتاند نەيتوانى سەرکەوى، ئەوسا زنجىر بەندى ناو دەريا ھەبوو. وتى: ئەى ئەمىر، زانىارىي تۆ پترەو من لەو ئاگرە ئاگادارنىم. ئىستا ئەو ئاگرە نەماو. ھەر كە ھەست بەمەترسىيەك بكرىت دەوروبەرى شار بە زنجىر دەتەندرت و پى لە پاپۆرەكان دەگرن. لەبەر ئەمەيەكە تاكو ئەمە پۆ پادشاى ئىمە نەيتوانىو بىزانتىۆم بگرىت.

بەم شىۋەيە ۋەلامى نامەكەم دايەۋە: پياۋ نابى ھەپشە بىكات، دەبى دەمى بىگىرىت ۋە دەستىبىكاتەۋە. لە گالىسكەكانى تۈ ھىچ باكىكم نىيە. لەبەر بەرژەۋەندىيى سوپاكەمە لىرە ماۋمەتەۋە، ھەر كاتى بەمەۋى بە ئارەزۋى خۇم دەكەمە پى. منىش ئازارى جومگەم ھەيەگەلى جارىش زۇرم بۇدىنى، بەلام لەبەر ئەۋەى بەردەۋام نىيە پى لە شەپكردن ناگرى. من دەزانم تۈ ترسنۇكى ۋە ناۋىرى پۈۋەپۈۋى من بىجەنگى، چونكە پياۋانى بەجەرگ ۋە چاۋنەترس ھەمىشە لە پياۋانى ترسنۇك دەبەنەۋە بەسەريانا زالدەبن...

دۋاى نامەكەم دايە (قودرەت تات)، چاۋى بەستراۋ لە ئۇردوۋوگەكە بەرپىكرا. سى پۇژ لەسەرىك لە ئۇردوۋوگەكەماندا ماينەۋە. لە چۈرەمىن پۇژدا خۇمان نامادە كىرەپۈۋ بۇ گۈپەپانى جەنگى سەخت ۋە دىۋار. بەرگى جەنگم پۇشى، سۋارى ئەسپەكەمبۈۋم كەلە توخىمى (كوكلان) بو، ئەۋ پەگەزەش باشترىن ئەسپى جىھانە. بە ئەفسەرەكانم پاگەياند كە بە سەربازەكانيان بلىن ھەرچۈننىۋە دەبى ئەمۇ كۆتايى بەشەپ بىنن ۋە سەركەۋىن، جارىكى تر فەرمانى كىشانەۋە دەرناكەم. شمشىرىكى درىژم ھەلبۇارد، شمشىرىبە دەستى پاست ۋە تەۋرىش بە دەستى چەپەۋە، لە يەكەمىن رىزى سىرپاكەمداۋ لەدۋاى كىتەلە ھاۋىژەكانەۋە بەرەۋ پىرى مەرگ جىنى خۇم گرت.

لەيەكەمىن ھەنگاۋدا بەرەۋ پۈۋى گالىسكەكانى دۋژمن بۈيىنەۋە، كىتەلە ھاۋىژەكان گۈرج لىيان ھاتنە دەست ۋە ناگىبارانىيانكردن، گەلى لە سەربازەكانى دۋژمن كۈژران ۋە بىرىك لە گالىسكەكان ۋەرگەپان ۋە ئىمە ھەر بەرەۋ پىشتر دەچۈۋىن. ھەمىشە ئەسپىكى يەدەك بەدۋامەۋە بو، بۇئەۋەى ئەگەر ئەسپەكەم كۈژرا زۈۋ بەكارىيىنم. تىربارانى دۋژمن ۋەكۈ شەستەباران بەسەرماندا دەبارى ۋە گەلى جار زىنگەيان لە بەرگە ئاسنەكەم ھەلدەستان، بەلام بەردەۋام بەرەۋ پىشتر دەچۈۋىن تا گەيشتىنە شوينىك تەنيا ھەر سەربازى پىادە بوۋن. ئاۋزەنگىمان لىداۋ گەيشتىنە سەر پىادەكان. پەشۋى ئەسپەكەم بە ددان گرت ۋە ھەموۋ لايەكا شمشىرو تەۋرم دەۋەشاندىن. سەربازىكى پۇمى بەشىر ۋەرگى ئەسپەكەمى پادۋ ئەسپە بە نىرخەكەم لەدەستچۈۋ، ھەر خىرا تەۋرىكم كىشا بە بىكۈژى ئەسپەكەماۋ يەكەلامكردەۋە. سەربازەكانم دىران بە گالىسكە سامناكەكانى دۋژمنداۋ خۇيان گەياندە پىادەكار. زۇربەى سۋارەكانم بە شمشىر دەجەنگان، ھەندىكىشىيان تەۋرىان بەكاردەھىتا.

لە کاتیگەدا کە زۆر سەرگەرمی جەنگبووم تیریگ چەقیە پوومەتم، شیرەکەم خستە بنبالی چەپمەمو تیرەکەم دەرھینایەو، لەو کاتەدا کزەیهک لە پووزمەو هەستا، لغاوی ئەسپەکەم توند کردەو هەستایەو سەر هەردوو پاشووی، هەر لەو کاتەدا پمیک بەرەو پووم بوو و خیرا بە شیرەکەم دوو کەرتەکردو تەورنکم داهینایەو بۆ جەنگاوەرە پم بەدەستەکەو ناوشانیم شەقویەتکرد. هیچ بوارم نەبوو برینەکانم بپنچم، درنژەم بەشەردا. دواي چەند خولەکیگ ئەوێندەم زانی هەردوو پاشووی ئەسپەکەم چەمانەو، لەگەڵ ئاوپ دانەوێندا، زرمەیهک لە تەپلی سەرم هەستا، گوزنیککی زۆر بەهێز بەر سەرم کەوت، بەری چاوم پەشبوو، بەرپوومەو. کە هاتمەو هۆش خۆم لە چادرەکە مابووم، پۆشاککی جەنگم لەبەردا نەبوو. زانیم فریامکەوتوون و لە گۆرەپانی شەردا پزگاریانکردووم.

بەر لەوەی مشووری زامەکانم بخۆم و داوای چارەسەر بکەم، دەربارەي گۆرەپانی جەنگ پرسیارمکرد. زانیم کە گالیسکەکانی دوژمن لەکارکەوتوون و ژمارەیهکی ئیجگار زۆر لە سەربازانی دوژمن کوژراون ئەوانی تریش هەلاتوون (ئیلەرم بایەزید)یش هەلاتوو.

پرسیم: بۆچی هینشتان پادشای پۆم رابکات؟ وتیان(نووح بەدەخشانی) برنیک لە ئەفسەرەکانی خوێ دواخستوون و داوای لینکردوون تا دەستگیری ئەکەن وازی ئی نەهینن. ... بەراستی بەو مژدەیه ئەوێندە شادو بەختیار بووم ئاگام لە برینەکانم نەما. پزیشکەکەم وتی: هەرچەندە گوزنیککی زۆر بەهێز بەرسەرت کەوتوو و گینژیکردووی، بەلام ئەگەر پشوو بەدیت و جەسییتەو وەردە وەردە چاکدەبی. دواي پرسیم چۆن پزگار کراوم؟! بۆم باسکرا کە گورج(توقات) بە یاریدەي سەربازەکانی منیان پزگار کردوو.

کەشەر کۆتاییهات ئاگادار کرام ژمارەي دیلەکانی دوژمن شەست هەزار سەربازە. وەم دەبی ئەک و برنویی هەر هەموویان لەسەر پادشای پۆمبی، با دەست بەسەر سەرچاوەي داھاتی ئەوا بگیری تا خویشی دەگیری. لەهەمان کاتدا دەموست بەزوتترین کات بگەمە شارێ(قەیساریه) کە پایتەختی پادشای پۆمبوو. دواي ناشتنی کوژراوەکان و چارەسەرکردنی بریندارەکان کەوتینە پێ.

نەمەدتوانی لەسەر ئەسپ خۆم بگرم، لەبەر ئەو لەسەر قەرەوێلەیهکی تایبەت پاکشام و هەلیانگرتەم. لەپیدا پرسیارم لە دانیشتوانی ناوچەکە کرد،

بۆم دهرکهوت شارى (قهيسارىه) دوو شوورەى هەن، يەكەميان لە قوپو بەرد و دووهميان لەبەرد دروستکراوە. پيشبينيمدەکرد بەرهنگارى بەرگرييهکى زۆر ببينهوه، بەلام که لە شار نزیکبووينهوه کۆمهليک له پياوه هەلبژاردەکانى شار بە پیرمانهوه هاتن و پيشوازييهکى باشيان ليکردين و بەخيرهاتنيانکردين و کليلى شاريان دايه دەستم. که دهريارەى (ئيلدرم) و خەزىنهکەى پرسيارمکرد و تيان پادشايان نەديوه و خەزىنهکەشى گواستۆتەوه بۆ شارى (ئەنطاکیه). داوام ليکردن که خۆراکى ديلهکان داابينکەن، و تيان باشه بەسەر چاوە.

چوومه ناو شارو لە کۆشکى پادشای پۆمدا دابەزیم. پادشای ناوبراو خيزانهکەى بردبوو بۆ شارى (ئەنطاکیه). دانیشتوانى شار ئەنجومەنيکیان پيکهينا، بريارياندا ديلهکان سەرانه بدن و بەريدرين، ئەرك و خەرجى سوپاکەشم لەسەر گهواره دهفتهردارى پادشای پۆمى. داوام لەو دهفتهر دارەکرد که تا سبهينى بە تهواوى حسابى هەموو داهاتى سالانى پادشام بۆ ئاماده بکات. دهرکهوت که نيو کروور بايهزىدى پارهى ئەو سەردەمەى پۆم لە خەزىنهدايه، (کروور واتە پينج سەد هەزار)، دەبايه دوو کروورو نيوى تريس وەرگيرى. بە گهواره دهفتهردارم وت: لە ئىستاهە من سولتانی پۆم و دەبى هەموو حسابيک بگاتە دەست من و خەزىنهى ولاتى پۆم لەژێر چاوديرى خۆما بى. هەر ئەو پۆرە فرماندا لەهەموو شارە نزیکەکاندا چاپدري که من پياويکى موسلمانم، لەبەر ئەوه هەموو دانیشتوانى پۆميش موسلمانن. لاقەى کەس ناکەم و ئازارى کەس نادەم. دەبى دەروازەکانى هەموو شارەکان لەپووى خۆم و فەرماندەکاندا والا بن. هەر شارى بەرگريميکات خاپووریدەکەم، پياوهکان دەرکۆژين و کچ و ژنەکانيش بەدیلدهگيرين و دەست بەسەر سامان و داراييشا دەگيرى.

بۆ پۆزى دوايى تهتەريکى زۆر گورج و خيىرا هەواى گرتنى (ئيلدرمبايهزىد)ى بۆ هينام. هينابويانه ناو ئۆردوگەى دەرەوہى شارى قەيسارىه، نامەيهکى ئەويان بۆ هينام، نووسيبووى (چنين است رسم سراى درشت - گهه پشت برزين، گهه زين به پشت) واتە داب و دەستوورى گەورەى وايە، جارى پشت لەسەر زينه، جارى زين لەسەر پشته. ئەى ئەميرى گەورە، چەرخى پۆزگار بووه هۆى تیکشاندىنى من و سەرکەوتنى تۆ. ئەوه تا سەرو مالى من لەژێر دەستتايە، بەلام من چاوەرپم بەجۆرى ئەسوکەوتەم لەگەڵايەکەيت لەگەڵ ناوبانگى مەزنى تۆدا بگونجى.

وتم: کە بەوردی چاودێر بکەن. (ئە، لێبگرن، داوی سێ پوژ بیهێننەو
لام. کاتی هینایان سەیرمکرد پیاویکی نەئەو. وتم: ببوورە کە ناتوانم لەبەرت
هەستم، چونکە نەخۆشم و هیشتا برینەکانی مەیدانی جەنگم چاک
نەبوونەتەو. داوی ئەوێ مۆلەتم پێدا کە دانیشی، وتم: نامەکەتم خۆیندەو
چاک تیگەیشتم، لەنامەکەتا دیارە کە لە لوتکەی خۆباییبوونەو هاتوویتە
خواری و تیگەیشتوویت کە پەنجەپێکانت دژی تەیمووری لەنگ هەلەیهکی
گەورە بوو.

(ئیلدرم بایەزید) وتی: ئەو ئەمیری گەورە، ئەگەر پادشایەك بەهاتایەتە سەرت
بۆ داگیرکردنی ولاتەکەت و لاڤەردنت لەسەر تەختی دەستەلات و دارایی،
چیتدەکرد؟! ئایا دژی نەدەووستایت و نەدەجەنگایت؟ ئەگەر من
هێرشم بکەرایەتە سەر تۆ هەقی خۆتوو تورەبییت، بەلام ئەوەتا تۆ
هێرشتکردۆتە سەر ولاتی من، من بەرگرمکردو بەخت هاوکارم نەبوو، من
شکام و تۆ سەرکەوتی. وتم: قسەکانت پەسەند دەکەم، راستە تۆ ناچار بووی
دژی من جەنگی. من نامەویی تۆ بکوژم، بەلام داوی دوو شتت لێدەکەم،
یەکەمیان دەبێ هەرچی خەزینەو پارەو زێڕوگەو هەرت هەیه بۆمەیت. وتی:
بەلێ، فەرمانت بەجێیه. وتم: دووەمین داواکاریم ئەوەیه کە دەبێ بۆ
داگیرکردنی بیزانتیۆم یارمەتیمبەدەي! ... وتی: بە هەموو جوړی ئامادەم، بەلام
کەشتیم نییه. داگیرکردنی ئەو شارە پێویستی بە هەزارەها کەشتییه بۆ
گواستەنەوێ سوپا بە ئەسپ و هەموو کەلوپەلێکەو. ئەو کەشتییانەش دەبێ
دروستبکرین.

وتم: باشە بیزانتیۆم بەندەریکی زۆر گەورەیهو دیارە کەشتی هاتو چۆ
دەکات بۆ ئەوێ. وتی: بەلێ وایه. وتم ئەو کەشتییانە لە کوێو دین؟ وتی: لە
لاتی میسرو فەرەنگەو (فەرەنسە) دین و ئێمە دەستمان نایانگاتی. پرسیم ئایا
لە نیوان ئەم ولاتەو بیزانتیۆمدا کەشتی هاتوچۆ دەکات؟! وتی: بەلێ، ئەو
کەشتییانە بچووک و وەک بەلەمن، توانای گواستەنەوێ سوپایان نییه.

پرسیم: ئایا دەتوانن کەشتی دروستبکەن؟! وتی: بەلێ، بەلام ناتوانن وەک
کەشتییەکانی فەرەنگ دروستی بکەن چونکە وەستای باشمان نییهو داری
باشمان نییه بۆ دروستکردنی کەشتی گەورە. پرسیم: چ جوړە داری
پێویستە؟ وتی: داری بەروو، کە لە ولاتی ئێمەدا نییه، وە داری سنەو بەر بۆ
ستوونی کەشتی و راگرتنی چارۆکەي کەشتییهکە. ئینجا بۆی باسکردم ئەگەر

ستوون و پهیکه ری که شتی له سپیدار دروستبکرنیت بهرگه ی سیّ حه فته ناگرن، ئه و بهایه کی توند ده شکّ و ئه ویش له ناو ناوا ده تلّیسیته وه. به لام داری سنه و بهر، که له ولّاتی فرهنگا زوره، باش بهرگه ی ره شه باو زیران ده گری و ناشکیته وه.

وتم: من پیویستم به و که شتیانه نییه که په نجا سال ده میننه وه و هر به که لکدین. من که شتییه کم ده وّی له م ولّته وه من بگه یه نیته بیزانیتوم. که شتی سپیدار ئامانج و مه به سستی من جیبه جیده کات، چونکه ئه و که شتیانه زیاتر له یهک، دوو پوژّی له ده ریادا نامیننه وه. (ئیلدرم) وتی: گوپرایه لی فرمانتم و چی بقهرمووی جیبه جیده که م.

له و کاته دا هه والیان پیدام که (کاتۆلیکۆس) ی سولتانیه، که له شامه وه نار دبووم بۆ لای پادشای فرهنگ، گه پاره ته وه. قه شه مه سیحیه کان له سهر تادا له (نه خچه وان) دا ده ژبان. دوا ی ئه وه ی سولتان موحه ممه د خودا به نده، که کوپی (جهنگیزخان) بوو له ناز بایجان (سولتانیه) ی کرد به پایته ختی خو، ئه وانی له نه خچه وانه وه گواستنه وه بۆ سولتانیه.

که له شامبووم قه شه ی سولتانیه هاته شام و پینشنیاریکرا. که په یوه ندیی بازرگانیم له گه ل ولّاتی فرهنگا هه بی، چونکه سوودی زوره. پاشان باسی کالای فرهنگی بۆ کردم که چه ند باش و به که لکه. پینشنیار، کهیم وهرگرت، داوام له نووسهرنکی باش و شاره زای زمانی فرهنگی کرد. امه یه کی باش بنووسی بۆ پادشای فرهنگ که ناوی (شارلی شه شه ۱۱) بوو. تیایدا پینشنیار مکردبوو هه ندی بازرگان بنیژی بۆ ولّاتی من، منیش هه ندی بازرگان بنیژم بۆ ئه وّی تا کو په یوه ندیی بازرگانیمان سه قامگیر بیّت و به ره به ره و پینشتر بچیت. له گه ل نامه که دا کو مه لی دیاری باشم ئاماده کرد و دامنه وه ده ست قه شه ی سولتانیه و بردنی بۆ پادشای فرهنگ. که گه پابوو وه، وه لامی نامه که م و دیاری پادشای فرهنگی له گه ل خویدا هینابوو بۆم.

که قه شه ی سولتانیه گه یشته ولّاتی پۆم نیازم هه بوو که شتی دروستبکه م و په لاماری ئه سته نبول بده م. قه شه ی ناوبراو وتی: باشتین که شتی جیهان له فره نسادا دروستده کړیت ئه گه ر مس بده یست به پادشای فرهنگ چه ند که شتیت بوّی ده داتّی، چونکه هه موو کافراییه کیان هه یه، ته نیا هر مسیان نییه، که لای ئیمه بیّ نرخه و لای ئه وان نرخیکی ئیجگار زوری هه یه! ... پرسیم: پادشای فرهنگ چه ند که شتیم ده داتّی؟ وتی: ده توانی هه رچی

کەشتیی فەرەنساهەیه بقداتی، دەتوانی هەزار کەشتیت بداتی. و تەم: هەزار کەشتی بۆ من کەمن، دەمەوی بەجاری هەموو سوپاکەم بپەرێنمەو. وتی: کەشتییەکانیان زۆر گەورەن، هەندیکیان جیسی پێنج سەد کەسیان تیا دەبێتەو، ئەگەر پادشای فەرەنگ پێنج سەد کەشتیت بداتی ئیشی تۆ زۆر ئاسان دەبی.

لە قەشەم پرسی: پادشای فەرەنگ چ جۆرە مسیکی دەوی؟ وتی: هەر جۆرە مسیکی بدەینی وەریدەگری. فەرەنگەکان مس دەتوێننەو هەموو جۆرە شتیکی ئی دروستدەکن. لە بەندەرەکانی پۆم و شامەو مس بەرەو فەرەنگ دەگوێزنەو.

دەستوورمەدرکرد لە هەموو ناوچەکانی ئێراندا، بە تایبەتی ناوچە شاخاوییهکان کە مسی زۆریان تێدایە، هەرکەسی قەلبە مس، یان مسی دروستکراو، یان مسە شکاوی هەیهو دەیهوی بیفرۆشی، بە نرخیکی باش لێی بکڕن و بیگوێزنەو بۆ ولاتی پۆم و شام. جاریکی دیکەش قەشە سولتانیەم بە دیاری پاش و نامەیهکەو ناردەو بۆ ولاتی فەرەنگ. لە نامەکهەدا بۆ پادشای ئەو ولاتەم نووسی: مسیکی لەپادەبەرە لە ولاتی مندا هەیهو هەرگیز تەواو نابێ. گەلی فەرەنگ چەندە مسیان بوی دەتوانن بیاندهینی، لەبەرانبەریدا بە پلە یەکەم پیویستیمان بە پێنج سەد کەشتی چاک و باش هەیه کە لە بەندەرەکانی پۆمدا وەریانبگیرن. ئەگەر کەشتییەوانە فەرەنگەکانیش بیانەوی خزمەتەمانیکەن کاریکی زۆر باشەو مووچەی چاکیان بۆ دەبەرمەو.

دوای ئەو قەشە سولتانیە پۆی، بەرەو شاری بیزانتیۆم کەوتە پێ بۆ ئەوێ لەدوورەو ئەو شارە ببینم. ناگادار کرابووم کە لەنیوان پۆم و بیزانتیۆمدا دەرەندیک هەیه، پانییهکە شەش سەد تاحەوت سەد گەز دەبی و قولاییهکەشی زۆر لەو زیاترە. لە پۆزگاری کۆندا ئەو دەرەندە بۆ پەراندەوێ پەو گە بەکارهێناو. لەدلی خۆمدا و تەم: کە گۆا بتوانی لەم دەرەندە بدات و بپەرێتەو، کەواتە سوپاکە ی من ئاساتر دەپەرێتەو.

لەو گەشتەما (ئیلدرم بایهزید) لەگەڵما بوو. دانیشتوانی پۆم دەیانزانی ئەگەر هەر سەرپێچییەک بکەن سەرەرای پەشە کوژیان ئیلدرم بایهزیدیش دەکوژی. بە کورتی دەریامان لێو دەرکەوت و لە دوورەو شاری بیزانتیۆم دیاربوو، کەوتبوو لای قۆلی پۆزئاو. سەرکەوتە سەر گردێک بۆ ئەوێ چاک شار ببینم، ئەوێ دەرەندە پان و بەرینبوو ئەم سەرۆ ئەوسەری دیار نەبوون.

له ناوه راسستی شاردا دوورگه یه کی گه ورمو دریز ديار بوو، وتیان ناوی (شاخی زیره).

ههزاران به لهه هاتو چۆيانده کرد. شهوقی گومرزه زیره کانی کلنسه کان چاویانده برد. وتیان داهاتی نهو کلنسه نه وهنده زوره، به خهروار که لوپهل و چراو جامی زیرو گه وههرو جهواهیر که وتوو. وتیان: نهگه بیزانتیوم بگری، هه له کلنسه کاندا سهه خهروار زیرت دهسته که وی لهه موو کوشکیکا خه زینه یه کی تایبهت هه یه زۆریه زۆری به ماله دیزینه کانیش خه زینه ی تایبهتی خۆیان هه یه. شارمهزاکانیش ئاگاداریانکردم که لهو شارهدا دوو چین هه، یه که میان چینی دهسه لاتداران، که هیچ ناکه، کاری سه رهکیان ته نها خواردن و خواردنه وهو پابواردن و خهوتنه. دوو میان چینی نوکهرو ژیر دهستانه تا مردن دهی له خه مه تی یه که مین چیندا بن.

بۆم دهرکهوت که چینی دهسه لاتدار دابهسته و و مکو موقی دارین و پیاوی گوهره پانی جهنگ نین، ههزار سه ریازی من دهتوانن هه موویان به دیلبگر. دوو مین چینیش له خویان دهوی خۆیان بدن به دهسته وهو پزگاریانبی. له بهر نه وه گرتنی نهو شاره ئاسانه، ته نها ته گه ره ی سه ره کی هه ره ریایه. ئیلدرم بایه زید له خواره وه ی گرده که بوو، داوام کرد بیهیننه وه سه ره وه. دوا ی نه وه ی باسی نهو زانیاریانه م کرد که له باره ی شاره وه ئاگادار کرابووم، لیم پرسى: چۆن هه تا نه مپۆ نه م شاره ت داگیر نه کردوه؟! له وه لامدا بۆی باسکردم که چینی دهسه لاتدار چه ند سوپایه کی به کریگرایان راگرتوو، هه موو سه ریازه کان بیانین، هه زکه سی پاره ی زیاتریان بداتی بۆ نهو ده جهنگن و هه مووشیان مه سیحین! پادشای بیزانتیوم سی سوپای کریگرته که ی خه لکی ولاتی (نیز، لومباردی و سویسی) هه یه.

لهو کاته دا له گه ل (ئیلدرم بایه زید) دا ده دوام، سه یرمکرد له ناو که شتییه کانی (توقات) دا دوو که ئیک به رز بووه وه. ئیلدرم وتی: نه ی نه مین، و ابزانم ئاگر له که شتییه کانت به ردراره، واپنده چی پادشای بیزانتیوم به هاتنتی زانیوه، وتم: نه ی ناکری نهو ئاگره خوی که وتبیته وه؟ وتی: نه خیر، ئاگره که هه ره سه ره ناوه که وه گه یشته ته که شتییه کان و گریان تی به ربوو... سه یر بکه واکه شتییه کان ده گه رینه وه!...

له راستیدا خۆم نهو که شتییه نه م ناردن بۆ وه گرتنی زانیاری. دوانیان نه یانده توانی وهکو نه وانی تر بگه رینه وه، دوو که لیان لیه له ده ستا. لهو کاته دا،

چونکه نیوه‌پۆ بوو، له‌ گرده‌که هاتمه‌ خواره‌وه‌و له‌ مزگه‌وته‌که‌ی خۆمدا نوێژم‌کرد. پاش ئه‌وه‌ی له‌ مزگه‌وت هاتمه‌ ده‌ری، (توقات)م بینی زۆر شله‌ژابوو. پرسیم: چی قه‌وماوه‌؟! وتی: ئه‌ی نه‌میر، ئیمه‌ زۆر نارام و له‌سه‌رخۆ به‌به‌رده‌م که‌شتیه‌به‌نگه‌رگه‌کان و کۆشکه‌کانی شاردا ده‌پۆشیتین تا گه‌یشتی‌نه‌ ده‌م دورگه‌ی چیا‌ی زێڕ. له‌پڕنکا که‌شتیه‌به‌ره‌و پوومان هات و پێش ئه‌وه‌ی بگاته‌ به‌ره‌وه‌ شتیکی فرێدا‌یه‌ سه‌ر ئاوه‌که‌و گه‌رایه‌وه‌. دوو که‌شتی له‌پێشه‌وه‌ ده‌پۆشیت، گه‌ریان لێهه‌ستا، که‌شتیوانه‌کان هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولیاندا نه‌یان‌توانی ناگه‌ره‌که‌ بکۆژێننه‌وه‌. من تا‌کو ئه‌م‌پۆ ناگرم نه‌دیوه‌ به‌ ئاو نه‌کۆژیته‌وه‌. پۆ ئه‌وه‌ی که‌شتیه‌به‌نگه‌کانی ترمان نه‌سووتین ناچار بووم که‌ بگه‌ڕیمه‌وه‌. پرسیم: دوو که‌شتیه‌به‌نگه‌ چیا‌ن لێهات؟ وتی: هه‌ردووکیان سووتان و که‌شتیوانه‌کانیشیان تیا‌چوون.

داوام له‌ (ئیلدرم با‌یه‌زید) کرد چه‌ند پیاوێکی ناسراو شاره‌زای ئه‌و ناوچه‌یه‌م بۆ بانگ‌بکات. که‌هاتن، لێم پرسین: ئه‌و ناگه‌ره‌ چیه‌ ئه‌و دووکه‌شتیه‌ی سووتاندو له‌سه‌ر ئاو به‌ریا ده‌کریت و به‌ ئاو نا‌کۆژێنریته‌وه‌؟! ئیلدرم وتی: ئه‌ی نه‌میر، ئه‌م ناگه‌ره‌ تۆمارو که‌ته‌لوکی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ر هه‌زارو دووسه‌د سا‌ل له‌مه‌به‌ر نووسراوه‌و پشت‌پشت پادشاکان به‌یه‌کتری ده‌سپێرن و دوو خا‌ل به‌چاو ده‌که‌ن که‌ به‌پێی بۆچوونیان قه‌رمانه‌وه‌ایی پادشای بیزانتیۆم به‌وانه‌وه‌ وا به‌سته‌یه‌، یه‌که‌میان: پاراستنی که‌ته‌لوکی ئه‌م ناگه‌ره‌، دووه‌میان: ئه‌و زنجیرانه‌ی پێ له‌ که‌شتی دوژمن ده‌گرن.

و‌تم: که‌واته‌ هه‌ر ئه‌م ناگه‌ره‌ نه‌هێنیه‌ بووه‌، نه‌یه‌یشتووه‌ (موعاویه) شاری بیزانتیۆم داگیر بکات! وتی: من نازانم موعاویه‌ چیکردووه‌، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم که‌ به‌ر له‌ هه‌زارو دووسه‌د سا‌ل تا ئیستا ئه‌م ناگه‌ره‌و زنجیرانه‌ی ناو ده‌ریا شاری بیزانتیۆمیان پاراستووه‌. و‌تم: چۆن به‌ درێژایی ئه‌م هه‌مووما‌ویه‌ به‌ نه‌هێنی ئه‌م ناگه‌ره‌ نه‌زانراوه‌؟! یه‌کی‌که‌ له‌ شاره‌زا‌کان وتی: هه‌ر به‌ مندا‌لی پادشای دوا‌پۆژ فیزی هێما‌و نه‌هێنیه‌کانی ئه‌و ناگه‌ره‌ ده‌کری، که‌ به‌زمان و خه‌تیکی نه‌هێنی نووسرا‌ونه‌ته‌وه‌. که‌ پادشا ده‌چیته‌ سه‌ رته‌خت، ئه‌و سا‌هه‌ر خۆی ده‌زانێ که‌ته‌لوکه‌ نه‌هێنیه‌که‌ بخوینیته‌وه‌و شته‌کان ئاماده‌ بکات پاشان ده‌یداته‌ به‌رده‌سته‌کانی، ئه‌وانیش ناگه‌ره‌که‌ هه‌نده‌که‌ن.

ده‌مه‌و ئێواره‌ چاریکی تر سه‌رکه‌وتمه‌وه‌ سه‌ر گرده‌که‌و سه‌یری شارم کردووه‌، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆر لا‌ر بووبووه‌وه‌و له‌ چا‌ومانی ده‌دا، به‌ باشی

شار دیارنەبوو... لەو کاتەدا بە وردی بیرم لەو ئاگرە دەکردەوه، ھاتەوه یادم کەلە ناوچەیی (باد کووبە -باکو) ئاگریک لە زەوی بەرز دەبیتەوه ناتوانی بە ئاو بکوژێنرێتەوه، ئەوەندەش تینی زۆرە، کەس ناتوانی نزیکبکەوێ. لەم لاولەو لای گسرە گەرەکەشەوه گسری بچووک بچووک ھەن، ئەوانیش بە ئاو ناکوژێنرێنەوه، بەلام ئەگەر بێرێک خاک و خۆل بکریتە سەریان دەکوژێنەوهو تا چەند پۆژی ھەلناگیرسینەوه. وای بۆچووم کە پەنگە ئاگری بیزانتیۆمەکان لە چەشنی ئاگری (باد کووبە) بێ و دەبی بە خاک و خۆل بکوژێنرێتەوه.

بۆ شەوێ ھەرچەندم کردو کۆشام نەمتوانی بۆھەم و ھەر بیرم لەوه دەکردەوه کە چۆن بتوانین لە کەشتییەکانماندا شتێک دروستبکەین بتوانی گل بکا بەسەر ئاوەکەداو ئاگری پادشای بیزانتیۆم بکوژێنیتەوه!... ناردم بە دوای (توقات) داو ھات، پێم وت: بۆ سبەینی پێنج کەشتی ئامادە بکە و تا ئەتوانی گلیان تێکەو بپۆزەوه بۆ ھەمان شوێن پەنگە ھەمان کەشتی بەرمو پووت بێت و ھەمان ئاگر بەکار بێنیت، لە جیاتیی ھەلاتن بەرمو ئاگرەکە بپۆن و داوا لە سەربازەکان بکە لە ماوہیەکی کەمدا (خۆل) خاکیکی زۆر بکەن بەسەر ئاگرەکەدا تاکو بکوژیتەوه!... (توقات) وتی: ئەی ئەمیر، ئەم کارە دەکەم.

بۆ بەرە بەیانی پۆژی دوایی سەرکەوتەوه سەر گردەکە. پێنج کەشتییەکەیی (توقات) بەرپۆون. کاتی لە شاخی زێر نزیکبوونەوه، کەشتییەکەیی پۆژی پێشوو دەرکەوتەوه، شتێکی بەرمو کەشتییەکان ھاویشت و کەوتە ئاوەکەوهو ئاگر بەرپووەوه. کەشتییەکانی (توقات) بەرمو ئاگرەکە پۆیشتن و خاکیان بەسەر ئاگرەکەدا ھەلپێژان و لەبەر بەستی ئاگرەکەش تێپەر بوون. لەو کاتەدا لە یەکیک لە کەشتییەکاندا دوو کەل ھەستاو دوای ماوہیەکی کەم نەما. بۆم دەرکەت کە ئاگری کەشتییەکەشیان بە خاک کوژاندوتەوه.

عەسری ئەو پۆژە (ئیلدەرم بایەزید) لە ھەوائی تاقیکردنەوهکەم ئاگادار بووبوو. ھەوائی بۆم نارد، وتبووی: توانیت پێگەی چارەسەرکردنی یەکەمین نەینی بدۆزیتەوه، ماوہتەوه سەر دووھمیان، ئەگەر چارەسەری نەویش بدۆزیتەوه، شاری بیزانتیۆم بە ھەموو گەنجینەو زێرو جەواھیرو سامانیەوه دەبیتە ھی تۆ.

سەعاتی دواتر بە کۆتری نامەبەرا نامەییەکم بۆ ھات، ھەوالم زانی کە (توگول)، میری (مەگنیسیە) کە دەکەویتە ولاتی پۆمەوه، دەیهوێ بە سوپایەکی پیکھینراو لە عینلەکانی (صاروخان، ساری قەمیش، کوردەکان و تاتارەکانی

پۆم) هێرشبکاته سهرم. پاش ئهم ههوانه گومانم له (ئیلدرم بایهزید) پهیدا کرد. وام دهرانی ئهو جوولینهری ئهو راپهرینهیه ههوانی بۆ میرهکانی تر ناردوه که پشتگیری و هاوکاری میری مهکنیسیه بکه. ناردم به دوایداو هیتایان. وتم: تۆ هاندهری ئهم راپهرینهی! .. پێش ئهوهی بچم بۆ سهرکوێکردنهوهی ئهو ،اخیبوانه تۆ دهکوژم! سویندی خواردو وتی: ئاگام له هیچ نییهو (توگول) بۆ ئهوهی نهکردوه که من ئازاد بکړم به لکو، ئهم باروڤخه به ههل زانیوه وای بۆ چوو که له باره بۆ ئهوهی بپێته پادشای پۆم، چونکه ههیشه که لکه لهی فهرمانزهر وایی ولاتی پۆم له سهریدا بووه، وا ئهمڕۆ ئهم ههلهی قوژتوتوهوه دهیهوی فهرمانزهر وای بگریته دهست خۆی. وتم: ئهگەر ئهتهوی به زیندووایی بمی، هه ئیستاکه نامهیهکی بۆ بنووسه، داوای لێیکه که بلّوه به لهشکرهکی بکات و بی بۆ لام، ئهوسا سهر و مال و فهرمانزهر وایی پارێزراره، ئهگینا سزای سهخته درێن. له بهر چاوی خۆم نامهکی نووسی و مۆر کردو نامهکم نارد بۆ (توگول). به لام توگول گوینی به نامه که نه داو هێرشیکرده سهر ولاتهکانی ناوهندی پۆم. بهم جوړه مهترسییهکی زۆرم بۆ بهریا کرا.

ئهگەر توگول ئهو ناوچانهو شامی داگیر کردنایه دهبووه پادشای پۆم و پێگهی گهرانهوه می دهگرت. له بهر ئهوه ناچار بووم خۆم ئاماده بکه بۆ کوژاندنهوهی ئاگری ئهو ئازارهیه و دواتر بیر له داگیر کردنی یسزانتیۆم بکه مهوه.

به سوپاکه مهوه که ناری دهریام به جیهینشت و بهو پێیه دا که هاتبووم گهرامهوه و ههولمدا به پهله بکه مه (توگول). یه کهم شهوی دواي پێپێنیکي زۆر له شوپێنیکا ههلماندا، دواي گهران به ناو ئۆردووگه که مدا، چوومه ناو چادره کهم و خهوتم. ئهو شهوه خهویکی زۆر ناخۆشم دی، تا ئیستا خهوی وام نه دیوه.

له خهوما مامۆستای سهردهمی مندالیم دی که ناوی (عبدوللّای کوپی قوطب) بوو، هاته لام، سهیرمکرد زۆر خه مباره. وتم: بۆچی خه مباری؟ ئایا ژنیانی مناله کانت باش نییه و موچه یان نه دراوه تی؟ وتی: ئهی ئه میر، لهو بارهیهوه ئاسووده م، به لام هۆی خه مباریم ئهوهیه که تۆ دهمریت! ... وتم: هه که سێ له دایکبی دهبی بمری. من له سه مه رقه نه گۆرم بۆ خۆم ئاماده کردوه، پیاوی وهک من له مردن ناترسی! ... وتی ئهی ئه میر، تۆ سێ سالی تر دهمریت!! ئهم قسهیه قسهی به ره مه نه که ی هندستانی وه بیر خسته مه وه که له باره ی پاشماوه ی ته مه نی مه وه قسه یکرد... وستم قسه کانی ئهو به ره مه نه

بۆ مامۆستام بگێرمهوه، بهلام ئهو پۆیشت و لهبهر چاو ونبوو. ههر لهو خهوهما وام زانی پۆژ مانگ و وهرزو سالهكان تیپهپین و سێ سالی ره بهقم تهواو كرد. یهكی له فهرماندهكانم ئاماژهی بۆ هیئیلیکی دووردیژو بی کوتاگردو وتی: ئهوه شووره مهزنهكهی چینه.

وتم: چهندان شوورهی وام داگیر کردوه و پووخاندوومن. كه ویستم ههسته مهوه نوێژ بکه و سواریم ههستمکردکه له پهلوپۆکه وتووم. زانیم خوڕپهی کتوپر لییداوم و دهووبه ره کهم وایانزانی که مردووم، وتیان با لاشهی ئه میر بگهیه نینهوه سه مه رقه ند. له لبادیکیان پینچام تا بمبه نهوه بۆ سه مه رقه ند. لهو کاته دا له خه و پاچله کیم، که چاوم کردوه سه یرمکرد پۆژ بۆته وه!...

بهو خه وه زۆر سه خله ت و خه مبار بووم، بهلام نه ترسام، ده مزانی ده بی هه موو که سێ به مرێ خه یالانی خاوم له خۆم دوورخسته وه و هه ستم نوێژمکرد. دووباره پیمان گرت به. (ئیلدرم بایه زید) یش که دیلی منبوو، له گه له ما بوو، ترسی ئه وه م هه بوو گهر بمینیت هه سه ربازه کانی ئازادی بکه ن و کیشه ی سه ختم بۆ به رپا بکات.

کاتی ده گه یشتمه ههر شوینی ده یانگوت: (توگول) هه موومانی تالان کردوه، خۆزگه سه ری له له شی جیا ده کرایه وه به چاوی خۆمان ده مانینی. بهلام توگول له هیچ شوینی نه ده وه ستا. بۆم ده رکه وت ده یه وی پراکیشمان بکات بۆ ئازربایجان. هه وائم پینگه یشت که له گه ل سولتانی ئه و ولاته دا یه کیانگرتوه، ئه گهر بچوومایه ته ناو ئه و ولاته وه هه موو عه شایره یه کگرتوه کانیان لیهانده دام و سوپاکه م له ناو ده چوو. به چاکم زانی پێ له توگول بگرم و نه هیلم بگاته ئازربایجان. بۆ ئه و مه به سته ش سێ هه زار سوار چاکی هه لێژاردم به فهرمانده یی (توقات) به ریکردن. توقات پیاویکی خۆپاگرو به ئارامبوو، ده یزانی چۆن دلی سه ربازه کان پاگرت و دلسۆزو خۆبه ختکه ربن. داوام له توقات کرد پیشی بگرت و ئیمه ش له دواوه بیگه ینی و له هه ردوو لاوه بیگرینه به رو میشکی بپژئین. ههر سه ربازیکی (توقات) ئه سپێکی یه ده دکشی پینوو. که وانه یه کی گه وریان گرت به ر تاکو بتوانن پیشگری له توگول بکه ن. ریگه ی داوینی باکووری کیه وکانی پۆمیان گرت به ر که له و ناوچه یه دا پینانده لێن کیه وکانی (طوور). منیش یه که و راست دوا (توگول) که وتم. که گه یشتمه ناوچه ی (سجک) گویم له شین و شه پۆری ژنانبوو. بۆم باسکرا که پیاوانی ئه و ناوچه یه دژ به توگول وه ستاون و نه یانویستوه تالانیان بکات، ئه ویش فهرمانی

کوشتنی هه موویانی داوه هه موویان به دهستی جهنگاوهرانی نهو کوژراون. بړنک له ژنانی نهوی به شین و زاری و قوپینوانه وه هاتنه دهی و به زمانی تورکی وتیان: نهی نه میر، توگول هه موو پیاوه کانهانی کوشت و به تهووی تالانیکردین، ته ناههت بو بژتووی مناله کانهانی یه که مه پمان نه ماوه، له بهر برسیتی، نه م پاییزو زستانه هه موومان ده مرین. وتم: نه گهر دهستم بگاته توگول هه چیتانی بردوه لئی ده سینمه وه و ده تانده مه وه.

بژتیکیان له (توقات) وه هه واهم بو هات که له ده ره بندی (په تک) دا خوئی قاییمکژد کردوه، پئی وایه (توگول) دهیه وی له ویوه بچیت بو (دیاریه کر). که نه هه واهم وهرگرت خیراتر به ریویوین بو نه وهی زووتر بگهینه (توگول). که گه یشتمه ده ره بندی په تک پوو باریکمان دی که سه رچاوه که ی (فو پات) بوو، که دوا ی نه وهی پوو باری تری دینه سه ر، پوو باری فو پات پینکده هینن. (توگول) زور به په لهو خیرا ده پزیشته. پاسه وانی و دیده وانی بو دواوهی سوپاکه داننا بوو، وه نهیده زانی من شوینیکه و تووم. که (توقات) زانیبووی توگول له ده ره بنده که وه ده پوات، ژیرانه پاشه کشه یکرد بوو بو لای پوژه لاتی ده ره بنده که و چاک خوئی قاییمکرد بوو. شه وی له سه ر به رزاییه کانه وه چاومان له ناگری سوپاکه ی (توگول) بوو: نه گهر له ده ره بنده که دا نه بووینایه هیرشمانکرده سه ریان.

من خۆم گرت تا به تهووی له شکری توگول له ده ره بنده که بچیته ده ره وه. پئی بو چوونه ده ره وهی سوپاکه م کرایه وه. توگول به هیزی (توقات) ی زانیبوو، هه ر که به ره و پینشی هیرشیکرد، (توقات) له پیشه وه و منیش له دواوه هیرشی زور سهخت و دژوارمان کرده سه ری. به ماوهی دوو سهعات که متر له شکری توگولمان گه مارودا. هه رچه بنده هه و لیا ندا، نه یانتوانی دپ به گه مارو که بدهن. سه ربازانی صارووخه کان به کوته ک شه پیا بنده کردو به شیوهیه کی هونه ری به کاریانده هیناو ده بوو فیری نهو هونه رهش ببین.

سه ربازانی (ساری قه میش، کورد، ته ته ری رۆم) به قیمه کینشی گه وه ده جهنگان! نهویش چه کینکی کاریگه ر بوو، بهر هه ر که سی بکه و تاییه، یان ده یکوشت، یان له پینیده خست. سه ربازه کورده کانیش لهو جهنگه دا به گورزو شمشیر ده جهنگان، نه گهر له گورز وه شانندن ماندوو بوونایه، شمشیریان له

کێلان دهردههیناو دهجهنگان. سهربازانی تهتاریش به تیرو کهوان دهجهنگان و شمشیریشیان بهکاردههینا، بهلام تیرو کهوانهکانیان کاریگەر تر بوون.

ئهگەر ئهو سهربازانه هی من بوونایه، سوپایهکی وام پێکدههینا هیچ هیزێ دهردههتێ نههاتایه. بهلام لهبهر ئهوهی توگول له هونهری جهنگدا شارهزا نهبوو ئهو سهربازه چاكانهێ خستنه تهلهو داوی گهمارۆوه. به هۆی ئهفسهرهكانهوه چهندین جار داوام لهو سهربازانه کرد خۆیان بهدهستهوه بدهن بۆ ئهوهی نهکوژێن. تهنها تاتارهکان خۆیان بهدهستهوه دا، بهلام سهربازهکانی تر ههر دهجهنگان. تا نزیکهێ خۆئاوا بوون جهنگ درێژهیکێشاو هیچ سهربازنکی دوژمن دهرنهچوو، ههموویان کوژران، (توگول)یش بهزامداری گیرا.

ئهو پۆژه چوار هزار سهربازم تیاچوون، بهلام مهترسییهکی زۆر گهورهمان لهناوبرد. ئهگەر (توگول) بگهیشتایهته نازربایجان، لهگهڵ سولتانێ ئهویدا هیزنکی وایان پێکدههینا، لهوانه بوو نهمانتوانایه بهسهربانا زالبین.

پاش نوێژێ ئیواره ناردم به دواي (ئیلدرم بایهزید) پێم وت: بۆچی لهو پیاوه سهرسهخت و دلیرانه سوپایهکی بههیزو خۆراگری وات پێکنههینا کهکەس نهتوانی بهسهرتا زالبی؟! وتی: موقوف کاتی نرخی شتی دهرمانی که له دهستی دهرچیت. ئهوهتا ئیستا تیگهیشتم که دهتوانی کهلکی زۆر لهو پیاوه دلیرانه وهرگرم، بهلام وهرم نهگرت! دواي ئهوهی (ئیلدرم) ناردهوه جینی خۆی، داواي (توگول)م کرد بۆم بێنن. لهبهر ئهوهی بریندار بوو، نهیدهتوانی بپروات و لهسهر تهختهبههره هینایان. لێم پرسسی: بۆچی دژی من ههستایت و سهرکێشیتکرد و پهنجته لهگهڵما پێکا؟! وتی: من نهموستهوه سهرکێشیبکهم و دژ به تو بجهنگم. ئهگەر نیازی جهنگم ببوایه بهرهو بیزانتیۆم دههاتم. من ویستم بچم بۆ نازربایجان بۆ سهردانی پادشای ئهوی که خزممه، بهلام تو پێگهت لهمن گرت و سهربازهکانت کوشت. وتم: کهسی بپروات بۆ سهردانی خزمی لهشکرێ لهگهڵ خۆیدا نابات!... تو بۆ ئهوه دهچوویت که پێکهوه سوپایهکی بههیز دروستبکهن. پاشان پرسیم: ئایا به فرمانی (ئیلدرم بایهزید) ئهم کارهتکرد؟! به شیوهی نهفرهت و دهموچاوی گرژهوه وتی: ئیلدرم بایهزید تهنها خاوهنی ناویکی زلهو هیچی ترا کهسی پیاو بی به گونی یهکیکی وهکو

ئیلدرم بایه زید ناکات! ... (ئیلدرم واته بروسکه). به سیمو دهنگ و گوزاره ی (توگول) دا بۆم دهرکهوت که پاستدهکات. وتم: ئە ی پیاو، هەرچنده تو دوزمنی منیت و ئەمرو ژماره یهکی زۆر سهریازم بهمۆی تووه کوژاوه، به لام له بهر ئەوهی پیاویکی قاره مانیت ناتکوژم، ئەگەر له گه لما دۆستبی دهتکه مه وه به فهرمانه وای (مه گنسیه). به لام له بهر ئەوهی زامه کانی زۆر کاریگر بوون، دوا ی سێ پۆژ مرد.

پینچ پۆژ له ناوچه ی دهر بهندی (په تک) دا مامه وه تهرمه کانمان به خاک سپارد و زامداره کانمان چاره سهر کرد. لهو ماوه یه دا هه والم بۆ هات که پادشای ئازربایجان تا (په ی) داگیر کردووه، ئەگەر فریا - نه کهوم هه موو ناوچه چیاکان و عیراق داگیر دهکات و بهرو فارس و گورگانیشت دهکشیت. ئەو پیاوه دووری منی به دهرهفت زانیبوو، واتیه گه یشتبوو که ناتوانم بگه ریمه موو دژی بوهستم. من دهمووست بیزانتیۆم بگرم، به لام ئەوه بوو ناچار بووم که پنی پۆژمه لات بگرمه بهرو پوهو ئازربایجان برۆم. له پینشه وه گه یشتمه (دیاره کهن) لهوینشه وه پنی شاری (خووی) م گرت بهر، ئەوه ش باشتین پنیوو بۆ شاری (تهورین). له بهر ئەوهی له وهرزی زستان دهرتسام، زۆرتر په له مکرد تاکو بهر لهو وهرزه بگه مه ئازربایجان و پیمان لیقه گری.

پیش ئەوهی له دهر بهندی (په تک) دهرچم، ههرچی تالانییه ک که (توگول) کردبووی دامه وه به خاوه نه کانی. له ریندا پینان وتم: (ئیلدرم بایه زید) زۆر نه خو شه، ئەگه ردریژه به پویشن بدات دهری. قایلبووم که له (دیار به کی) دا بهمینتیه وه به مه رجی له ژیر چاودیردا بی. دوا ی ئەو قایلبوونه م، نامه یه کی ئەوم پینگه یشت نووسی بووی: من نه خو شم و ده زانم به م زوانه دهرم، چونکه ههر له زوه وه تا ئەمرو ههر پادشایه ک که به دیلگیراوه به دیلی مردووه، ئەگەر به نه خو شیش نه مرم به دیلی دهرم. به لام تکام ئەمه یه که نه مینلی فهرمانه وایی له بته ماله ی ئالی عوسماندا نه مینی. له سه ره مه رگما ته نها داواکاریم ئەمه یه که کوپه که م به خیه ته جینی خو م و له باتی ئەویش په یماننه دم له گه لتا ئەمه کداربیت و ههرگیز دژایه تیت نه کات. له کو تاییدا نووسی بووی: ئەگه ر مردیشم پینده تهرمه که م بریتیه وه بۆ گۆرستانی باوو باپیرانم و له وی

بنيژريم. ۋەلامم بۇ نووسىيەۋە: كۆپەكتە دەكەم بە پادشاي پۇم ۋە دەبى باج ۋە
سەرانەم بداتى.

پيش ئەۋەدى بگەمە ئازربايجان ھەۋالى مەرگى (ئىلدرم بايەزىد) م پىنگە يىشت.
تەرمەكەيان بىردبۈۋەۋە بۇ گۆپىستانى تايىبەتى باۋوباپىرانى .

بیست و هه وته مین بهش

له نازربا یجاندا چیم کردو چیم بینی؟!

که گه یشتمه ناوچهی (خووی) یه که مین کزه بای پایز هه لیکردله چوونه ناو شاری (خووی) به بی هیچ بهرگریه که دانیشتون دهر وازه کانیان خستنه سهر پشت. که سهرنجی خه لکی ئه و شارهمدا بۆم دهر کهت به نارپه و تراوه ئه و ئی تورکستانی ئیرانه چونکه جوانیی (خووی) له کوئی و جوانیی چاوو برۆی تورکستان له کوئی!! به راستی من له (خووی) دا هیچ کهسم نه دی ناشیرینی، وه که بلئی یه زدان خاک و ئاوو خه لکی ئه و ئی به جوانی خولقاندووه.

له شاره زایانی ئه و ئیم پرسى ئیوه له چ ره گه زو توخمیکن و بۆ ئه مه نه ده جوان؟! وتیان: ئیمه له ره گه زى خه لکی (خه تا) ین و هر له پۆزگاری کۆنه وه باوو با پیرانمان له و ئوه هاتوونه ته ئیره. یه کى له هۆکاره سهره کیه کانی جوانیی ئیمه ئه وه یه که له ناو خزمانا ژن و ژنخوازیمان نییه، له بهر ئه وه جوانیمان پارێزراوه و به هیچ جوړی منالی ناشیرین و خوارو خنج و ناته و او مان نییه.

ئهو ماوه که مه ی که له و ئی مامه وه بۆم دهر کهوت بۆ میوانداریی له پاده به دهرن و پله یه کى زۆر بالایان هه یه، له ئیراندا بێجگه له ناوچه ی گه یلان هیچ ناوچه یه کى ترم نه دیوه هینده ی خه لکی (خووی) جوانن. له گه یلاندا ژنه کان زۆر جوانن، به لام تیکرا پیاوه کان به و ئه ندازه یه جوان نین، که چی له (خووی) دا به بی جیاوازی ژن و پیاوه موویان جوان و دلرفینن.

ئهو وهرزه وهرزی تری و ههرمیوو. به ناویانگترین ههرمی ههرمی، (پیغه مبهری) بوو، که له گه وهره یی و شیرینی و ئاو داریدا له م سهرزه مینه دا وینه ی نییه!. مرقی برسی به تاقه ههرمییه که تیر تیر

ده بی. جوړه ترییه کیشیان هه یه به بینینی سهرم سهرما، ههر دهنکیکی هینده ی هیلکه یه که ده بی!! و رهنگیشی سووریکى ئاله. له بهر گه وهره یی دهنکه کانی، خه لک به ناچارى ئاوه که ی ده گین و ده یخونه وه. کوپه یه که ئاوی ئه و ترییه یان بۆ گرت و به فریان تیکرد، که خوارمه وه بۆم دهر کهوت خوشتین و به چیژترین شهر به ته.

له بهر ئه وه ی زستانی نازربا یجان زوو دیت، له سهریکى که شه وه له ترسی ژنه جوانه کانی ئه و ئی، ههر وه که له وه و پینش له گه یلان زوو به پینبوم، له پۆزى زیاتر له شاری (خووی) دانه مامه وه.

له (خووی) که و تمه پى و ریگه ی (مه رهنم) گرت بهر. که له و شاره نزیک بوو مه وه، پینشه نگانی سوپاکه م ئاگاداریان کردم که له ده شتی لای

باشووره وه خه لکینکی زۆر ده بیهنرین، له وانه یه سوپایه کبیت. دواتر
ئاگاداریان کردوه وه که ئهو خه لکه ژن و مندالن، هه ره که یان قهرتاله یه کیان به
کۆله وه یه وه ده چی خه ریکی کۆکردنه وه ی به ره مین. جارێکی تر
ئاگادار کرام که له و ناوچه یه دا هیچ کشتوکالێک نییه؛ ئهو خه لکه هه موویان
خه ریکی کۆکردنه وه ی کرمن! که نزیکتر بووینه وه زانیم به درێژایی هاوین له و
ده شتانه دا ئیش و کاری ژنان و منالانی (مه رهند) کۆکردنه وه ی
کرمی (قرمزی) یه، که نرخو بایه خینکی زۆری هه یه بۆ په نگکردنی فهرش و کالای
نازربایجان به پهنگی سوور.

هه ره ئهو پۆژه چوومه ناو شاری (مه رهند). له (سلیمان)
کوپی (ئیلدرم بایه زید) وه، که به ره زامه ندیی خۆم له جیی باوکی کرابوو به
سولتانی پۆم، نامه یه کم پینگه یشت، تیایدا نووسیبووی بۆ ئهو ی ئه مه کداریی
خۆم. بۆ به له مینی ئه وایه بیست هه زار سه ربازی خۆی بۆ یارمه تی دانم په وانه ی
نازربایجان ده کات وه موو خه رجی و ئه رکێکی شیان ده کیشی. پاش ماوه یه کی
کورت هه موو سه ربازه کان گه یشتنه جی و دژ به سولتانی نازربایجان که تا کو
(په ی) م داگیر کرد، که لکی باشم لێوه رگرتن.

سولتانی نازربایجان ناوی (سولتان ئه حمه د) و له هۆزی (ئیلکانیان) بوو له
کاتی ئاساییدا له (ته ورین) دا ده ژیا. ئهو پۆژه ی گه یشتمه شاری (مه رهند)
دانیشتووای شار ده یانویست مناله کانیان بکه نه قوربانیی بهر پیم، ده یانگوت
مناله کانمان له بهر پیتا سه ر ده برین چونکه تۆ ها توویت بۆ پزگار کردنمان له
زۆرو سته می (سولتان ئه حمه د)! و تم: من نامه یی هیچ کهس کوپی خۆی بۆ من
بکا به قوربان. دوا ی جیگیر بووم له شاردا، پیاو ماقوولان ها تنه لام و باسی
زۆلم و زۆری (سولتان ئه حمه د) یان بۆ کردم، وتیان: هه ره سالی وشک و بێ
بارانبی، نه خووشی بنالیت به ره بووم و ئاژه لمان و خه لکه که نه توانی باج و
خه راج بدات، کچان و کوپه جوانه کان ده بهن و له بازاردا ده یانفرۆشن،
هه رکه سیکی ش کچ و کوپی جوانی نه بی چاوکی هه لده کوئن، ئه گه ره بۆ سالی
دوا ییش نه توانی پووشانه و ئاژه لانه بدات چاره که ی تریشی هه لده کوئن!! ...

ئهو سواله رانه ی که له نازربایجاندا ده بیتران هه موویان به و درده
برابوون! ... له و قسانه زۆر سه رم سه رما، چونکه هه رگیز خۆم ئهو کاره م
نه کردوه و نه شمبیس ته بوو کهس وایکرد بی، و تراویشه لاتو لووت له په نای
خوادایه. پاشان پتر باسی زۆرو سته م و سامناکی سولتانی ناوبراوم بۆ کرا!

ته نانهت حەز لە هەر ژنی بکا بە زۆری زۆرداری لە مێردەگە ی جیا یە کاتە وە
دە ییاتە مانی خۆی، دوا ی چەند پۆژی بەرد لای دە کات و ئیتر ئەو ژنە ناتوانی
بگەرێتە وە لای پیا وە کە ی و تووشی بەد پەو شتیش دە بی. پرسیم: ئیو ه چۆن
لە سایە ی زۆر ستمی پیا وێکی وادا ژیا ون؟! وتیان: هەمو ومانی
سەر کو تکر دو وە، هەر کە سێ سەر پێچی لە گە لا بکات بەر چە ئە کیدا دە چێتە
خواری و دە سترێژی ناشیرین و دزی ویش دە کاتە سەر نامووسی ژنان و
کچانی هەمو و خێل و هۆزە کە ی!! دوا یی پارا نە وە یەکی زۆر وتیان: ئە ی ئە میری
مە زن، لە زۆر ستمی ئەم سولتانە پزگاران بکە، تا دوا هەناسە ی ژیا نمان
سەرمان لە رێتایە.

لەو کاتە دا ئاگا دار کرام کە (سولتان ئە حمەد) لە شاری (پە ی) وە گەرا وە تە وە
(تە وریژ) منیش بەر و تە وریژ بەر ییو و. بیست یو و کە تە وریژ شار یکی زۆر
دیرینە و کەس نا زانی کە ی دروست کرا وە. لە بەر ئە وە ی لە زستانی سەختی ئەو
ولا تە زۆر ترسم هە بو و، زۆر پە لە مکرد تا کو زو و تر بگە مە بەر و وە (سولتان
ئە حمەد) ییش نە توانی ئە وە ندە خۆ ی قایم بکات. سولتان دا وای کۆ مە ک و
لە شکر کێشیی لە سەرە ک تیرە کانی ئازر یا یجان کرد یو و، بە لām لە بەر ئە وە ی
پیا وێکی ستمە کار بو و، خە لە کە کەش رقیان لێ یبو و، بیجگە لە دو و سەر و ک خێل
کەس بە دە نگ یە وە نە ها تبو و، هێر شە کە ی ئە وانی شمان زۆر بە ئاسانی
تێکشکاند.

کە گە یشتە بەر وە، دەروازە کانی شار قایم داخرا بو و و شار ئامادە ی
بەر گریبو و، دە مودە ست گە مارۆ ی شارم دا. بێرێک خە لەکی دە ورو بەر ها تە لām و
وتیان: هەر جۆرە یار مە تی یە کت بو ی ئێ مە ئامادە ی، بۆ ئە وە ی زو و تر شار
بگری ت و زۆر ستمی سولتان ئە حمەد بنە بر بکە ی ت، بە لām تگامان هە یە دوا ی
دا گیر کردنی شار لە کو شتن و برین و تالانی دانیش تو و ان چا و پۆشی بفرمو و ی.
خە لەکی شار هێچ دە سە لا تێکیان نی یە و بی تا و ان، ئە گەر بیان تو و انیا یە
دەروازە کانی شاریان دە خستە سەر پشت.

پۆژێک دوا ی گە مارۆ دانی شار، پیا وێک ها تە سەر شو و رە ی شار و بە زمانی
تورکی بانگی کرد: (ئە میر تە یمو وری) کێ یە؟ با خۆ ی پێشانی من بدات. پرس یاریان
لێ کرد: تۆ کێ ی ت؟! وتی: من سولتان ئە حمەد ئی لکانیم، دە مە و ی لە گە ل ئە میر
تە یمو وریا بدو یم... لە چا درە کە م چو و مە دە ر ی و بەر و شو و رە ی شار پۆ یشتە،
ها واری کرد ئە ی تە یمو وری لەنگ بە شە لینی یی چە پتا تۆم ناسی!! هەر بە

ته نانهت حەز لە هەر ژنی بکا بە زۆری زۆرداری لە مێردەگە ی جیا یەدە کاتە وەو دە یباتە مانی خۆی، دوا ی چەند پۆژی بەردە لایەدە کات و ئیتر ئەو ژنە ناتوانی بگەرێتە وەو لای پیاو وەگە ی و تووشی بەد پەوشتیش دەبی. پرسیم: ئیوێ چۆن لە سایە ی زۆرو ستمی پیاوێکی وادا ژیاون؟! وتیان: هەموومان ی سەرکو تکردوو، هەرکەسی سەرپنجی لەگە ل بکات بەرپە چەلە کیدا دەچیتە خواری و دەستدرێژی ناشیرین و دزیویش دەکاتە سەر نامووسی ژنان و کچانی هەموو خێل و هۆزەگە ی!! دوا یی پارانە وە یەکی زۆر وتیان: ئە ی ئەمیری مەزن، لە زۆرو ستمی ئەم سولتانە پزگارمان بکە، تا دوا هەناسە ی ژیا نمان سەرمان لەرێتایە.

لەو کاتە دا ئاگادار کرام کە (سولتان ئەحمەد) لەشار ی (پە ی) وەو گە پراو تەو (تەو رین) منیش بەرەو تەو ریز بەرپووم. بیستبووم کە تەو ریز شار یکی زۆر دیرینەو کەس نازانی کە ی دروستکراو. لەبەر ئەو ی لەزستانی سەختی ئەو ولاتە زۆر ترسم هەبوو، زۆر پە لەمکرد تا کو زووتر بگە مە بەرە وەو (سولتان ئەحمەد) ییش نەتوانی ئەو نەندە خۆ ی قایم بکات. سولتان داوای کۆمە ک و لەشکرکێشی ی لەسەرە ک تیرە کانی ئازریایجان کردبوو، بە لām لەبەر ئەو ی پیاو یکی ستمە کار بوو، خە لەکە کەش رقیان لیبوو، بیجگە لە دوو سەرو ک خێل کەس بە دەنگیە وە نەهاتبوو، هێرشەگە ی ئەوانیشمان زۆر بە ئاسانی تێکشکاند.

کە گە یشتە بەرە وە، دەروازە کانی شار قایم داخرا بوون و شار ئامادە ی بەرگری بوو، دەمە دەست گە مارۆ ی شارمدا. بێرێک خە لەکی دەرو بەر هاتنە لām و وتیان: هەر جۆرە یارمە تی یەکت بو ی ئی مە ئامادە ی، بۆ ئەو ی زووتر شار بگری و زۆرو ستمی سولتان ئەحمەد بنە بر بکە ی، بە لām تگامان هە یە دوا ی داگیرکردنی شار لەکوشتن و برین و تالانی دانیشتوو ان چاوپۆشی بفرمووی. خە لەکی شار هیچ دەسە لاتێکیان نی یەو بی تاوان، ئەگەر بیانتوانیایە دەروازە کانی شار یان دەخستنە سەر پشت.

پۆژێک دوا ی گە مارۆدانی شار، پیاو یێک هاتە سەر شوورە ی شارو بەزمانی تورکی بانگی کرد: (ئە میر تەیموور) کێ یە؟ با خۆ ی پێشانی من بدات. پرس یاریان لیکرد: تۆ کێ ی؟ وتی: من سولتان ئەحمەد ئیلکانیم، دەمە و ی لەگە ل ئە میر تەیمووردا بدویم... لە چادەرە کەم چوومە دەری و بەرەو شوورە ی شار پۆیشتم، هاواری کرد ئە ی تەیمووری لهنگ بە شە لی نی یی چە پتا تۆم ناسی!! هەر بە

تورکی پرسیم: یاا تو سولتان نه حمه دی؟! وتی: بهائی. وتی: ده زانی زور به د
 رهوشتی؟! مرقی: بی میشک زور بی یهده به! پرسی: به چیدار ده زانی بی
 نهدهیم؟! وتی: چونکه قسه بی نابجی ده کهریت و جنیو دهدهی! وتی: من جنیوم
 نه داوه. ته نه! وتی: بهائی. وتی: یوم ده کهریت که به بیلی لیکدانه وهی من زورتر
 بی ناوهزو بی نهدهی! چونکه میشتا تازانی که یاسکرین و به چاره دانه وهی
 که منه دمامی مرقف جنیودانی که ورده و ته نه بیاری که مژو به پر یو یشت نه
 کاره دهکات! وتی: ده زانی یو بانگم کردی؟! وتی: بیلی. وتی: بهدهی
 چاک بمناسی و بزانت باو بایرانی من مه موربان له سولتانه کانی نیکانین و
 چیانگردوهو چه نه مه زانی! وتی: باو بایرانی تو به هیچ جوری ناگه نه بایره
 که وهی من که (جهنگیزخان) له گهل نه ره شیدا بایرم له گور دانه ته بهری و
 یار مه تیم ناد! من بهی خوم پیشانی بیدم تاج دانه بهک یوشیاو لیهاتووم...
 وتی: دهدهی! ناموزگاریه کتیکه م! وتی: نه دهی! وتی: چه نگین نه هات و
 کوپه که ی قار بوه، چونکه ده زانی نه گن بهاتنه نه و له ته ده بوه گورستانی
 تو که نه وهی نهوی له باهرت شه مورن و هر گره بهر نه بهر یور و و گه ی خوت
 بیچهره وهی بهو ی نه وهی بتوانی به ناسلی ژبان به سیر یوری! وتی: من له
 مه وگ ناترسم، نه گهر و له بویه نه ده هاتنه شیره! وتی: من هر گره له سیرین
 ناترسم او تو وانیه، نهی نه وه نییه به شاتیر دیو و ته بهر شه و وهی قهریز!
 وتی: نه مه له بهر تیرس نییه به لکو یو پاز استنی ژبانی سحر یازم کلیم و
 دانیشتوانی شازم. وتی: هیچ قسه به کی تیرت بی باوه؟! وتی: نه گهر نه یوی
 قاچه که ی ذیکه شت شه لده که!

له پینجه من پوژی که مار دانی شارد، بیست هزار سه یاز ده کانی (سلیمان
 کیوی ئیلدرم یا به زید) که یشتنه جی. فیرمانده که یان که نه او ی (نه صووت
 نالغون) یو ساری سولتانی بنگه یاندهم. وتی: که شه یو پوژ بهر بوه یوون بو
 نه وهی زورتر بگه نه بهر وه.

بو دالگیر کردنی شالی ته ورزین، په نام نه میرم بهر تو یفل و یازووت، چونکه به
 شیوه به کی ناسایی تو مناده توانیم له سولتان (نه حمه د نیکانی) به به به به
 جهنگی ته ورز ته نیا مه ده پوژ در نره یکیشا. هیر شجر دمنان له پاره یینی
 گهره کی شامه وه نر به سولتان نه حمه دهستی پیکرد. نه ژادی دانیشتوانی
 نهی گهره که ده چوه وه سیر جهنگیز خانی بایرم، که مه غول بون کاتی
 بهه والی راپه رینه که یانم زانی به به به به و به سیر شه وری شارد، چه ده هزار

سەربازێکم نارد بۆ یارمەتیی پاپەرپووەکان. پاپەرپووەکان دوو پوژ درێژەیکێشا، ئێمەش لەهەموو لایەکەوە هێرشماندەبردا سەر سەربازانی دوژمن. ئەو بیست هەزار سەربازە ی بۆ یارمەتی گەیشتبوونە بەرەو نەبەردیکی زۆر باشیان نواند، لە ئەنجامدا دەروازەکانی شار کرانەو. (سولتان ئەحمەد) خێرا هەلەات، بەلام زوو دەستگیر کرا. پێش ئەوەی بیهێننە لام، جەماوەرو خەلکی شار هەلا هەلایانکرد بوو.

لە پوژانی کۆتایی جەنگدا (شیخ مەسعودی شەبستەری) لە شەبستەرەو هاتە لام و وەکو خەلکانی تر پاراپووە کە دانیشتووای شار لەهەموو سزایەکی جەنگ بپاریزم، بە تاییبەتی بەشیکی لە دانیشتووان دژی سولتانێ زۆردار پاپەرپوون، جەنگیش زوو کۆتاییهات... منیش تەنها دەستم بەسەر دارایی سولتان ئەحمەددا گرت. بە کوشتنی ئەو پیاو ستمکار و زۆردارە زنجیرە ی بنەمالە ی ئیلکانییان (ئیلخانییان) دوایی پێهێنرا.

(غازان خان) کە ئەوە ی (جەنگیزخان) بوو، بەردی بنچینە ی گەرەکی (شام) ی لە تەورێزدا دانابوو، لە سالی (۷۰۳) حەوت سەدو سینی کۆچی دا مردبوو، هەر لەو گەرەکشدا نێژرابوو. چوو مە سەر گۆرەکی و فاتحەم بۆ خویند. پاشان چووم بۆ سەردانی ئەو قوتابخانە و خانەقاییە کە (غازان خان) دروستیکردبوون. دەروێشەکانی خانەقا بە حالکردن پێشوازییان لێکردم. لەوێ زانییم کە لە کاتی پاپەرپووەکاندا داوا کردە کەسیان لێکۆژا بوون. پاشان سەرم لە مزگوتی (عەلی شای گەیلانی) دا، ناوبراو وەزیری (غازان خان) بوو بوو، ئەو مزگوتە ی بە پارە ی گیرفانی خۆی دروستکریو، چەند جۆگە ئاویکی پاک و جوانی بۆ مزگوتە کە ی پاکێشا بوون، گومبەزو دیوارو تەختی مزگوتە کە، هەموویان بە مەرمەری نایاب داپۆشرا بوون. پووباری ئاوی سازگارو خاوین بە ناو مەراسمی مزگوتە دەپویشت و لەم بەرو لەو بەرەو خەلک دەستفۆزیان دەگرت.

دوای سێ پوژ بازارەکان کرانەو، منیش بەناویانا گەرام. هەموو کەلوپەل و کالاییەکی جوان و نایاب بەر چاودەکووتن. دوو بازار ی تاییبەتیم دی، یەکیکیان بازار ی گەوهر فروشان و ئەوی دیکە یان بازار ی عەنەبەر فروشان. لەبەر هەر دوو کانیکی گەوهر فروشا پیاویکی رێکوپێک و قوژ و پوشتە وەستابوو، هەر فەرمووی لەخەلک دەکرد. زۆریە ی کەریانان ئاوفرەتانبوون، بۆیە پیاوی جوانیان بە پۆشاک و سەر کلاوی پەنگاو پەنگەو هەلەدەبژارد بۆ فەرمووی کەریانان. کە

چوومه بازارپی عنبەر فروشان به بۆنی خوش و بی هاوتا مهستبووم. سهره پای عنبەر هه موو گولایکی نایاب ده فروشرا. عهتری گولنه سوورهی (موحه ممه دی) و عهتری گولنه زهردهی (موحه ممه دی) ته وریز له جیهاندا هاوتایان نییه. من وهک پیغه مبه (د.خ) حهزم له عهتره و چیژی لیوه رده گرم، چونکه مرۆف له ته مه لی و سستی دوور ده خاته وه...

شاره زایانی عهتر بۆیان پاسکردم که له وه رزی گولدا له خهرواریک گولی سوور، یان زهردی موحه ممه دی ته نه یه که مسقال عهتر به ده ستن دینن، نرخى ئه و عهتره ش سى مسقال ئالتوونه. ئه و پۆزه بریک عهتری باشم کړی.

له ته وریزدا دوو پوو بار هه یه، پوو بارى (میه ران) و پوو بارى (سارد)، ههردووکیان له کتیبی (سه هه ند) وه هه لده قولین که ده که ویته باشووری ته وریزه وه. ئاوه که یان نه وه نده سارده هاوینان به فری ناوینت. دواى نه وه ی ههردووکیان ده چنه وه سه رپوو بارى (سه راو)، ده پزینه ناو ده ریا چه ی جیجه ست (ورمى).

پۆزیکیان بۆسه یری قوماش و کووتال چووم بۆ بازارپی ته وریز. به راستی قوماشی (دیبا، نه تله س، ئاوریشم و خوری) ته وریز زۆر نایاب و باشن، ته نانه ت له فهره نسه داکریاری باشیان هه یه و بازارپیان گهرمه.

به رله وه ی بچمه ئازر بایجان، به تاسه وه بووم سه ر له شارو چکه ی (شه بستر) بدهم و بچمه سه ر گلکۆی (شیخ مهحمودی شه بسترى)، فاتحه ی بۆخوینم وه خوابا پانه وه که بیبه خشی. ئه و پیاوه مافی زۆری به سه ر منه وه هه یه، من به خویندنه وه ی کتیبی (گولشه نی ران) فیزی زۆر شتی به که لک بووم و تا هه تاه که لکی نه و کتیبه به نه مری ده مینیته وه. ئه و کتیبه نزیکه ی ههزار دیر هۆنراوه ی له خو گرتوون، له گه ل نه وه شدا زۆر به که لک و کاریگهره. (جه لاله دینی پۆمى) له کتیبی (مه ئنه وى) دا بیست وحه وت ههزار دیر هۆنراوه ی تۆمار کردوون، هه رکه س بیخوینیته وه له وانه یه کافر بیی!!، چونکه به یه ک چاوسه یری هه موو ئایینه کان ده کات. ئه م بۆچوونه به ته واوه تی پیچه وانه ی ده قی پوون و ئاشکرای قورئانه، که پتر له دووسه د ئایه تا خوا ده فهرمویت دینی ئیسلام له دینه کانی تر بالا ترو له پیشتره.

که شیخ (مه سه وود شه بسترى) م له سه ر دانه که م ئاگاداز کرد، زۆر پیسی خوشبوو، وتی: ئه ی ئه میر، بروام وایه که گیانی باپیرم به سه ر دانی تۆ زۆر شاد ده بیت و دیته ده ره وه. که گه یشتمه (شه بستر) پیشوازییه کی زۆر گهرم لیکرا.

قورئاندا دهگهینه ئەو ئەنجامه‌ی که بنچینه‌ی دینن ئەوسیانەن که باسکردن ،
موسلمانیش دەبێ باوه‌ری به هەرسێکیان هەبێ. شیخی گه‌وره‌ی خانه‌قا،
که به‌راپەر ناوده‌برا، وتی : له قورئاندا گه‌لی ئایهت هەن باسی دادوهری خوای
گه‌وره ده‌کەن، ئایا ئەمیر بواردەدات ئەو ئایه‌تانه بخوینم ؟ وتە : ئەی پیاو، من
هەموو قورئانم له‌بەرە له قورئاندا ئایه‌تی زۆریش هەن باسی زانستی له
را‌ده‌به‌ده‌ری خوا و به‌زه‌یی و سۆزو قین و بی‌می زۆری ده‌کەن، ئایا ده‌بێ وای بۆ
بچین که بنچینه‌کانی دینی ئیسلام ئەمانەن : خوابه‌یه‌ک زاین - زانست -
میهره‌بان - قین و بیم - په‌یامبه‌ری - گه‌رانه‌وه بۆ دیوانی خوا...!

را‌به‌ری خانه‌قا وتی : به‌یرو باوه‌ری ئیمه ئەو پینچ بنچینه‌ی ئەنجامی بۆ
چوون و وه‌رگرتنی پێشه‌وای گه‌وره‌و سه‌روه‌رمان ، مری موسلمانان، هه‌زه‌تی
(علی) یه (خ. ر)، ئەگەر تۆ ئەم بنچینه‌ت لا په‌سه‌ندنن، ئیمه له‌گه‌ڵ تۆدا هیچ
قسه‌یه‌کمان نیه (لکم دینکم ولی دین)، واته دینی خو‌تان بۆ خو‌تان و دینی
خویشم بۆ خۆم.

وتە : باشه، وازله‌م باسه‌ دینن و ده‌چینه سه‌رباسی‌کی تر پیم بلی تۆ چۆن
را‌به‌ری خه‌لك ده‌که‌یت و چ ئەنجامی‌کت لی‌وه‌رده‌گرن ؟..

وتی ئەی ئەمیر ، ئاره‌زووی شه‌یتانی ئاده‌میزاد داکه‌وتنی بۆ نییه و
هه‌رگیز تیر نابێ. من را‌به‌ری خه‌لك ده‌کەم که زانن به‌سه‌ر خو‌یان و
ئاره‌زووه‌شه‌یتانییه‌کانیاندا ، ئەم‌ه‌ش له‌که‌مکردنه‌وه‌ی
خواردنه‌وه‌ده‌ستپێده‌کات که مرۆف که‌م بخوات که‌تر ده‌خه‌وی و که‌م‌تریش
پێ‌ویستی به‌ بۆ گه‌نه‌و گه‌نده‌لیی دنیا‌هه‌یه و له‌ گونا‌هه‌وه‌ دوورده‌بێت !.

وتە : ئافه‌رین ئەی پیاوی دانا من بۆ خۆم ئەمەم تاقیکردۆته‌وه، هه‌رکاتی
بمه‌وی که‌تر بخه‌وم و زۆرتر کاربکه‌م ، که‌ترده‌خۆم. پاشان پرسیم : ناوت
چییه ؟ وتی : ناوم (سه‌دروددینه). پرسیم : بژێوی و مووچه‌تان چۆنه ؟
وتی : هه‌ندیک خێره‌ومه‌ندی باش به‌شیک له‌ دارایی خو‌یان ته‌رخانده‌کەن بۆ
خانه‌قا که‌مان و ئیمه‌ش ژێانی پێ ده‌گوزهرێنن، چونکه ئەوه‌نده گوی ناده‌ینه
پێدا‌ویستییه‌کانی ژیا‌ن و به‌ته‌مای هیچ نیین. پرسیم : ده‌رویشه‌کان
له‌خانه‌قادا چیده‌کەن ؟ وتی : خه‌ریکی خوا په‌رستی و یادکردنی خوان، هه‌میشه
به‌خو‌یا‌نا ده‌چنه‌وه تا‌کو به‌دی‌هێنه‌ری خو‌یان چاک‌ترناسن.

هه‌رچه‌نده (سه‌دروددین) وشێخه‌کانی تری خانه‌قای (ئه‌رده‌بیل) شیعه
بوون : له‌پاکی و بێ‌گه‌ردیی ئەوان چیژم وه‌رگرت. هه‌رله‌وی بریارمدا چوار گوند

له گونده کانی (سولتان نه حمه دئیلکانی)، که بوونه هی من، تهرخان بکه م بوخانه قای
ئهرده بیل. دهمزانی دهرامه تی ئه و گوندانه زۆره و گوزهرانی خه لکانی خانه قاکه
باشترده بی.

دوای ئه وهی (سه درود دین) و هاو پزگانی پویشتن، به ناوئهو باخه دا گه رام که
تیایدا دانیشتبووین، ههرچه نده سه رنجمدا تاقه داریکی به ردارم تیا نه دی. که
هۆی ئه وه م پرسسی، وتیان: له م باخه دا داری به ردار پیناگات و نایه ته بهر،
ته نانه ت داریکی میوه له م شاره دا نییه. له ماوهی مانه وه مدا له و شاره دا
دووشتی ترم بینی که سه رنجرا گیشبوون، یه کیکیان به ردی بوو که له دهره وهی
شاربوو، پینان دهرت به ردی باران وتیان ئه گهر له پاییزدا ئه م به رده به رینه ناو
شاره وه و تا وهرزی به هار له وئ بمینیتیه وه، بارانی باش ده باری! ههر
کاتیکیش له شار بیهینینه وه دهره وه باران ده وه سستیه وه. دانیشتووین
نه یان توانی هۆی ئه وه م بو پوون بکه نه وه... دیارده که هی تریش هیرشی جرجی
گه وره بوو بو سه ر ئوردو وگهی (نه صهرت ئالتوون)، که ههریه کیکیان هینده ی
به چکه پیشیله یه که ده بوو. ئه و ره وه مشکانه له نیوه شه و دا بوویان به سه ر
ئوردو وگه که داو زۆر سه خله تیا نکرده بوون و ههرچی خۆراکیکیان
هه بوو خوارده بوویان. پیم سه یربوو هیرشیان نه کردبووه سه ر ئوردگه که هی من،
که زۆر به رینتر بوو. دوایی بۆمان دهرکه وت هۆی سه ره کی ئه ره بووه سه ربازه
پۆمیه کان دۆینه یه کی زۆریان پی بووه و گیایه کی کیویله ی بوخوشی
تیکه لبووه که بووه ته هۆی پاکیشانی مشکه کان بو خواردنی دۆینه که. ئه و
شه وه تابه یانی ئه و سه ربازانه خه ریکی راه جرج بوون، که پۆژ بووه وه
مشکه کان هه لاتن. (نه صهرت ئالتوون) یش ناچار بوو له ئهرده بیل خۆراکی تر
بو سه ربازه کانی بکری. ئاگادار بووم که زستانی پۆم و ئازربایجان زۆر سه خته
و په کی هه موو له شکرکینشییه که ده خات. وام به باشتر زانی به زووترین کات خۆم
بگه یه نه وه سه مه رقه ندو له وئ زستان به سه ره یرم و له وهرزی به هاردا بکه ومه وه
سه ر که لکه له ی داگیرکردنی بیزانقیۆم، چونکه تانه وکاته ئه وکه شتیپانه ی له
پادشای فهره نسه داوام کردبوون ده گه یشتنه به ره وه و گه لیک له و که شتیپانه ش
ته واد ده کران که له به نده ره کانی پۆمدا دروستده کران. به و جۆره ده م توانی
به ژماره یه کی زۆری که شتییه وه هیرش بکه مه سه ر بیزانقیۆم.

پاش ئه وهی ههریه که له سه ربازه کانی (نه صهرت ئالتوون) سی دینار زینرم
دانی و سی سه د دینار یشم دابه خۆی، هه موویانم به یرکردنه وه بو ولاتی خۆیان

و خۆیشم پێی (قەزوین و پەڕی) م گرتەبەر. لەبەر ئەوەی کەش و هەواکەیی خۆشبوو، دووبۆژ لەشاری (پەڕی) دا مامەوه. پاشان بەرەو خوراسان کوێتمە پێ.

که به لای (سه بزه وار) دا تیپه پرووم، مناره ی که لله سه ره کانم بینی، زانیم تائه و پوژده ی نیسکی که لله سه ری کوژ راه کان دیاری، له سه بزه وار دا که س ناتوانی سه ری جیم له گه لآبکات.

کاتی گه یستمه شاری (طووس) سهیرمکرد ویرانه یه ، شهوی پیشوو بوومه له رزه یه کی زور به هیز لیدابوو، ژماره یه کی ئیجگار زور بوو بوون به ژیر دارو به ردوپه ردووی خانوو ته پیوه کانه وه. خه لکه که خه ریکی دهرهینانه وهی تهرمه کان و برینداره کان بوون. لیژنه یه کم له ئەفسه ریکی خۆم و دوو پیاوی باوه رپیگراوی ئەو شاره پیکهینا بۆ چاککردنه وهی خانووکان له سهر حسابی خۆم. ههر له وکاته داجاریکی تر بۆم دهرکهوت که چهنده ژيانی ناوچادرو رهشمالی دهشت و بیابان سهلامه تتره بنوه بتره.

شاری (کش) به ته و او هتی دروستکرا بو، هه مووشتی به دلی منبو. نامه ی بانگیه یشتن و میوانداریم بو چل و دوو پادشای قه له مروه ی دهسه لاتداری خوم نارد که دوو سائی تر له وهرزی به هاردا له شاری (که ش) دا به یه کبگن و سهیری شاره جوانه کهم بکن. هه موویان وه لامیان بو نوو سیمه وه که له کات و شوینی دیاریکراودا ناماده دهن. له هه مان کاتا نامه یه کی تایبه تیشم بو پادشای چین نووسی.

ھەرچەندە لەشارى(كش)دا كۆشىكى زۆر دروستكرا بوو، دەستوورمدا كە بەپىز چل و دوو كۆشكى تايبەتى دروستبكرىت بۆ پادشاکان و ئەو شوینە ناوینى(شارى يادشايان).

پادشای چین به زمانی خوئی وه لآمی نامه که می نووسیوو، که نه مه ناوه پوک که یه تی: {ته یموو به گ، خوٚت له وه گه وره تر ده ناسینی که هیت! چاک بزانه من پادشای ولآتی چینم، که سه ریکی له (جابولقا) یهو سه ره که ی تریشی وا له (جابولسا). ژماره ی دانیشتوانی ولآته که م هینده ی ژماره ی وره لمی بیابان و ماسییه کانی ده ریاکان ده بیٚت. که له شکر م ده که ویتسه پی بوومه له رزه به ریا ده بی، نه گهر کٚوه کان پٚنان هه بوایه له ترسانا هه لده اتن!!!

تۇ بە دانانى چەند بەردو خشتىك لەسەرەكتر لە خۆت بايىبوويت و وا
دەزانى بىناى زۆر گەورەت دروستکردوو! ئەگەر بىيت بۇ چىن و شوورە
گەورەكەى چىن بىينى، كە باووبايرانم دروستيانکردوو و ھەزاران فرسەنگ
درێژ، ئەوەندە سەرت سې دەمىنى كە لە تاوا پەنجەى خۆت دەگەزى!
ئەى تەيمورى بەگ، موختارەكانى ولاتە جياوازەكانى من لەتۇ بە تواناترو
سەنگىترن! ئەگەر پۇژى لەپۇژان لە سامان و دارايى و توانادا گەيشتتە پاىەى
موختارىكى من ئەوسا مۆلەتدەدەم كە ميواندارىمبەكەيت!! پيش ئەوى بەو
پلەيە بگەيت چاكتر واىە خۆت بە يەكى لە نۆكەرەكانم بزانيت و بىر لەو
نەكەيتەو لەو پتر پى راکيشى!!...
دوو سال پيش كاتى ھاتنى پادشاكانى جىھان بۆ(كەش) ئەم نامەيەم
وەرگرت. بىر يارمدا بەرەو چىن بگەومە پى وبە پادشاى ئەو ولاتە بسەلمىنم كە من
لەو بالاترو لە پيشترم...

پووداوە داھاتووەكان، لەمەودوا تۆمار دەكەم.

كوٹايى يادەوەرەيەكانى(تەيمورى لەنگ) بە خ.مەى خۆى.

بیره و هرییه کانی قهشهی سولتانیه له بارهی تهیمووری لهنگهوه

لێزه دا بیره و هرییه کانی (تهیمووری لهنگ) تهراو بوون. شهوه بوو که گهراپهوه
بو ولاتی خۆی لهشکرکێشیهکی زۆر فراوانی کرد بو سهر پادشای چین....
بهلام ههر وهکو خۆی لهوهو پێش خهوی بینیبوو، لهپێدا تووشی ئیفلجییهکی
نۆژ بهمیز بووهو له پهلۆپۆی خستوووه لهجێدا کهوتوو. دواى ههوت پۆژ
مردوووه تهرمهکهى براوهتهره بو(سههرقهند) و لهو گۆڕه دا که بو خۆی
نامانهیکردبوو نێژاوه..

تهیمووری لهنگ له بیره و هرییه کانی خۆیدا باسی شهوهى نووسى،
که(قهشهی سولطانیه)ی وهکو نوێنهری خۆی نارد بو لای پادشای فهرنگ بو
کڕینی کهشتی. قهشهی ناوبراو سهبارت به تهیمووری لهنگ بیره و هرییه کانی
خۆی نووسیونهتهوه، تاکو ئیستاش له(کتیبخانهى میلیس پاریس)دا
پارتیزاون. ئێمهش بهرانهر بهو پهیمانهى که داوامانه کورتیهکی شه
یاده و هریانه دهخینه بهرچاوی خوێنهران.

شهوهشمان لهیاد نهچیت، وا دهردهکهوینت که تهیمووری لهنگ پێش شهوهى
قهشهی ناوبراوى لهشامدا دیبى، لهوهو پێش له(سولطانیه) دیویهتى و
ناسیویهتى و ناشایهتیی باشی لهگهتیا ههبووه.

❖ ناوی تهیموور بهگه، تهیموور واته(ئاسن)، بهگ یش واته(میر).
دوژمنهکانی به تهیمووری لهنگ ناویده بهن، واته تهیمووره شهل، چونکه
قاچیکی شهل. له ئێراندا پییده لێن میری تابان، واته فرمانده.

❖ ئەم پياوھ چەندەن كۆپى ھەبوو، ئىستە (*) تەنھا دووانيان ماو، يەككىيان (ميرانشا) يەو تەمەنى چل سالە، ئەوى دىكەيان ناوى (شاپوخ) ھو تەمەنى بىست و دوو سالە. كۆپەكانى تىرى، يان لە جەنگدا كۆژاۋن، يان بە نەخۆشى مردوون.

(ميرانشا) چوار ژن و چوۋ كۆپى ھەيە كۆپەكان گەورەن و ھەر يەكەيان خاۋەنى دووسەد تا سى سەد ھەزار سەربازە، ھەر يەكە بۇ خۆى پادشا يەكە، بەلام ھەمويان لە باوھ گەورەيان (تەيممورى لىنگ) دەترسن، دەزانن ئەگەر لە فەرمانى دەرچن سزا دەدرين.

❖ تەيممور بەگ ھەرچەندە ئەمقۇ پياۋىكى بە تەمەنە، لەگەل ئەوھشا زۆر بە توانايە. ھەرگىز لە پۇيشتن و شەركردندا ماندوو بوونى بۇ نىيە. شەو پۇژ و لە بيايانداۋ لەوى ژيان بەسەر دەبات. دەلەن لە سەردەمى لاويدا زۆر قۇزو جوانبوو، ئەمقۇ ھەر كەس بىيىنى دەزانى و بوو.

❖ ئەوھندە پارەو سامانى ھەيە كە دەتوانى پووى زەوى بە لىرە داپۇشى. پۇژانە ھەزار مسقال زىر تەرخانە بۇ چىشتخانە و شەرىتخانە قايىبەتى خۇى! ❖ ئەوھندە ولاتەكەى فراوانە، ئەگەر پىيوارىك لە پۇژە: تىەو بەرىپى، لەوانەيە دواى يەك سالى پەبەق ئىنجا بگاتە پۇژئاۋى قەلەمپەوى ئەو. لە سەرانسەرى ئەو ولاتە بەرىنەدا ئاسايش بەر قەرارەو پىيواران و كاروانەكان پارىژاۋن.

لەھەر ناۋچەيەكى قەلەمپەويدا كاروانىك پووتبكرىتەو، بە فەرمانى تەيممورى لىنگ فەرمانپەرەوى ناۋچەكە دەكۆژىت، چونكە بىروى وايە تا مىرى ولات دەستى لەگەل جەردەكاندا نەبى ئەوان ناتوانن سەرەپى بگرن و خەلك پووتبەكەتەو!!

(*) سەردەمى نوسىنەۋى ييرهومرييهكانى قەشەى سولتانيە دەگەين.

❖ له‌و پۆژوهه‌ ئهم پیاوه‌ بووه‌ته‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات، تاكو ئه‌م‌پز له‌هه‌موو شه‌ره‌كانیدا سه‌ركه‌وتوو بووه‌و هه‌یج پادشایه‌ك و هه‌یج قه‌لایه‌كی جه‌نگی نه‌یان‌توانیوه‌ به‌رانبه‌ر به‌و به‌رگه‌ریبه‌كن.

❖ ئهم پیاوه‌ دله‌ره‌قه‌ترین مرو‌قی ئهم سه‌ر زه‌مینه‌یه‌! ئه‌گه‌ر به‌ به‌رچاویه‌وه‌ سه‌د هه‌زار منداڵ و ژن و پیاو سه‌ر به‌رین هه‌یج گوی ناداتی و کاری تی‌ ناکات. زۆر جار تا دوا منداڵی شه‌ره‌ خۆره‌، دانیش‌توانی شارێکی قه‌ر کردووه‌، بی‌ ئه‌وه‌ی هه‌یج به‌زه‌یه‌یه‌کی به‌ هه‌یج كه‌سێكدا بێته‌وه‌. به‌روكه‌ش موس‌لمانێکی ته‌واوه‌و به‌ وردی په‌ی‌په‌روه‌یی ده‌ستوو‌رو یاسای ئیسلام ده‌كات، پۆژانه‌ پێنج جار نوێژی خۆی ده‌كات و له‌ مانگی په‌مه‌زانیشدا به‌پۆژوو ده‌بێت. هه‌ر گه‌یز نه‌مدیوه‌ مه‌ی بخواته‌وه‌، به‌لام بیه‌ستومه‌ جار به‌ جار سه‌روساخ‌تی له‌گه‌ل‌یه‌یه‌! هه‌ركاتی بیه‌وی ده‌توانی یه‌ك ملیون جه‌نگاوهر بۆ جه‌نگ ئاماده‌ بكات. ژماره‌ی ئه‌سه‌په‌كانی كه‌ له‌ می‌رگ و پاوه‌نه‌كانی خۆیدا ده‌له‌وه‌رێن دوو ملیون ده‌بی. ئه‌وه‌نده‌ حوشتی هه‌یه‌ كه‌ له‌ ژماردن نایه‌ن. كه‌ هندستان كه‌وته‌ ژێر ده‌ستی و كر‌دی به‌ به‌شێك له‌ قه‌له‌مه‌روی خۆی، تا ئیستا به‌رده‌وام په‌نج، تا سه‌د زنجیره‌ فیلی هه‌یه‌، زۆتر بۆ پێشوازی و جوانی كه‌لكیان لێوه‌رده‌گری.

❖ ته‌یموور به‌گ زمانی عه‌ره‌بی، فارسی و تورکی ده‌زانی. له‌زانستی قورئان و (فیه‌قه‌ی) ئیسلامدا ئه‌وه‌نده‌ شاره‌زاو به‌ توانایه‌ كه‌ هه‌یج زانایه‌کی موس‌لمان له‌گه‌ل‌یا ده‌رنابات.

❖ ژماره‌ی كۆشكه‌كانی له‌دوو سه‌د تیپه‌ر ده‌كات. له‌(سه‌مه‌رقه‌ند)دا هه‌ژده‌ كۆشك، له‌(كش)دا بیست كۆشك، له‌(به‌غدا)دا پا‌زده‌، له‌(ئه‌سفه‌هان)دا دوا‌زده‌، له‌(شه‌یراز)دا حه‌وت كۆشکی هه‌یه‌. ئه‌و پۆژه‌ی كه‌ شاری به‌غدادی داگیر كرد، دره‌ختێکی زی‌ری ده‌ستكه‌وت، هه‌موو گه‌لاكانی جه‌واهیری ساغبوون، هه‌یج كه‌س نه‌یتوانی ده‌سنیشانی نرخ‌ی ئه‌و دره‌خته‌ بكات!

❖ له‌ جه‌نگا وه‌كو سه‌ربازه‌كانی به‌رگی شه‌ر ده‌پۆشیت و ده‌چیته‌ مه‌یدانی نه‌به‌رده‌وه‌و له‌ مردن ناترسی. چه‌ندین جار زۆر به‌ سه‌ختی به‌رینه‌دار كراوه‌و كه‌وتۆته‌ گیانه‌لا، دوا‌ی چاكبوونه‌وه‌ی جاریکی كه‌ به‌بی‌ ترس له‌ شه‌ره‌كاندا به‌شداریده‌كات. له‌ گۆره‌پانی جه‌نگا هه‌یج پله‌و پایه‌یه‌ك به‌لای ئه‌وه‌وه‌ هه‌یج بایه‌خ‌ی‌كان نبیه‌، فه‌رمانی له‌سه‌ردان و له‌توپه‌تكر‌دنێ گه‌وره‌ترین پادشاه‌و میر

دهدات و لهگه‌ل بچووکتیرین نوکهرای جیایان ناکاته‌وه. ته‌ن‌ها پیز له زانایان و شاعیران و پیشه‌کاران ده‌گری، نه‌مه‌ش له‌بهر نه‌وه‌یه‌که خو‌ی دانایه.

❖ له‌و پۆزه‌وه (که تهیموور به‌گ) م بینیه‌وه، به‌رده‌وام له بیاباندا ژیان به‌سه‌ر ده‌بات، وای بزانم له‌بهر نه‌وه‌یه‌که نه‌وه‌نده له‌شکری هیه ناتوانی له‌هیچ شاریکدا جیانی‌ن‌بکاته‌وه. نه‌م پیاوه له‌سه‌ر زه‌وی نان ده‌جوات، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌خه‌و‌یت. خواردنیشی جارجار برنج‌ه‌و جارجاریش ماستی مایین. خواردنه‌وه‌یشی شیر مایین، یان شەربه‌تی هه‌نگوینه‌ه. له‌جه‌ژنه‌کاندا جوانووی بو ده‌که‌ن به‌که‌باب، نه‌م خواردنه له‌خواردنه‌وه‌ویش و نایابه‌کانی (خواره‌زم)!!

بو کاتی نا‌ن‌خواردن، له‌چادره‌که‌یدا، که‌پینج کۆله‌که‌ی تیدا‌یه، سفره‌پاده‌خ‌ریت. ته‌یموور له‌ناوه‌پاستا داده‌نیشی، کورپه‌کانی و وه‌چه‌کانی و فهرمانده‌کانیش چه‌ند گه‌زیک دور له‌وه‌وه داده‌نیشن. هه‌رو نه‌و کاسه‌و قاپانه‌ی له‌سه‌ر سفره‌که داده‌نرین له‌زێری ساخ دروست‌کراون. له‌کاتی نا‌ن‌خواردندا هیچ که‌س نادو‌یت، مه‌گه‌ر که‌سێک که ته‌یموور خو‌ی بیدو‌یتی!!

❖ نه‌گه‌ر ته‌یموور میوانی گاوری هه‌بیت مۆله‌تیده‌دات له‌گه‌ل خواردندا مه‌ی بخواته‌وه، به‌لام خو‌ی ناخواته‌وه، هه‌روه‌ها نابێ کورپه‌کانی و نه‌وه‌کانی و فهرمانده‌کانی بخۆنه‌وه.

❖ هیچ سوپایه‌کی نه‌م سه‌رزه‌مینه‌وه‌کو سوپای ته‌یموور به‌گ ریکوپینک و ریکخراو نییه. نه‌فسه‌ره‌کانی پله به‌پله کاری خو‌یان به‌پێوه ده‌به‌ن. فهرمانده‌ی ده‌سه‌رباز (ئوونباشی)یه، فهرمانده‌ی سه‌د سه‌رباز (یوونباشی)یه، فهرمانده‌ی هه‌زار سه‌رباز (مینباشی)یه، و فهرمانده‌ی ده‌هه‌زار سه‌رباز (توونباشی)یه. نه‌گه‌ر مینباشیه‌که فهرماندات به‌هه‌زار سه‌ربازه‌که‌ی به‌رده‌ستی، خو‌یان بخه‌نه‌ناو ئاگره‌وه، به‌بێ یه‌ک و دوو فهرمانه‌که‌ی جێبه‌جێده‌که‌ن! هه‌ر سه‌ربازی سه‌رپینچبکات به‌زیندوویی که‌وله‌ده‌کری. زۆرجار سه‌ربازی سه‌رپینچیکه‌ر به‌خه‌نجه‌ر شاده‌ماری خو‌ی ده‌بریت و خو‌ی ده‌کو‌ریت. بو نه‌وه‌ی دو‌چاری سزای که‌وله‌کردن نه‌بی.

❖ کاتی ته‌یموور به‌گ فهرمانی په‌شه‌کوژی و کوشتاری گشتی و تالان‌کردنی شاریک ده‌رده‌کات، ئالای په‌شی هه‌لده‌کری. هه‌ر شاریک ئالای

رەشی ته یموور بهگ تیا یا هه لکری ته ختده کریت. که بۆیشت بۆ ولاتی پۆم که مارۆی شارێکی دا، که وتبووه نێوان ئهرمه نستان و ئهنگووریه. دواي داگیر کردنی ئه و شاره، هه موو دانیشتیوو هه کانی به زیندوویی خستنه ناو چاله کانی ناو شاره وه زینده به چالیکردن.

❖ ههر شارێ به بێ شهڕ خۆی به دهسته وه بدات سهرو سامان و گیان و نامووسی خه لکه که پارێزراون. ئه گهر له و جۆره شارانه دا، سهربازێکی ته یموور بهگ ده سدریژی بکاته سهر ئافره تیک، یان مانی که سیك داگیر بکات، به فره مانی ته یموور بهگ، سهربازه که و فره مانده که شی ده کوژرین. له بهر ئه وه یه که ههر شارێ که مارۆ بدات به بێ شهڕ خۆیان به دهسته وه دهن، سا مه گهر ته نها ئه و شارانه ی که پادشا و میره کانیان نه یانه و ی گوێرا یه ئی ته یموور بن.

❖ یه کیک له و شتانه ی که بۆ ته هۆی ئه وه ی ته یمووری لهنگ بیئت به توانا ترین پیاوی جیهان سوود وهر گرتنه له بارووت. به تهواوی ناگاداری نه یینی دروستکردنی بارووته. له هه موو شهڕه کانی دا بێک که رهسته ی خاوی بارووت له گه ل خۆیدا ده بات بۆ هه لته کاندنی شووره ی قه لا و شاره کان.

❖ له و با وهره دام که له مه و بهرو له مه و دواش له دلره قی و بێ به زه ییدا هیچ که سی ناگاته ته یمووری لهنگ. له کاتی که مارۆ دانی (دیمه شق) دا په یامی نارد بۆ دانیشتیوانی شار که خۆیان به دهسته وه بدهن ئه گینا ده کوژرین. له ترسی (قوتول هه مزه) دانیشتیوانی شار نه یانوێرا هیچ بلین و هیچ بکه ن. هه رچه نده قوتول هه مزه گالیسکه ی جهنگیی که و ره و زۆری هه بوون، به لام ده ره قه تی ته یموور نه هات. ته یموور شووره ی شاری پوو خاندو چوو ه ناو شاره وه. به رانه بر به مزگه وتی عومه ر، زانایه کی که و ره ی موسلمانان که ناوی (نیظامودین شامی) بوو، به کزی و پارانه وه و ته کای له ته یموور کرد له کوشتاری شار ده سه بر دار بێ. ته یموور به دهنگیی که برز وتی: ئه گهر زانا نه بوو ی تابه ده مگوت به زیندوویی که ولتیکه ن! ... بیجگه له زانایان و شاعیران و پیشه سازان هیچ که سیکی نه هیشته وه. دوو هه زار باری حوشت زێرو زیوو جه و اهێرو فره شی به نه رخ و شتی نایابی له دیمه شق وه نارد نه وه بۆ سه مه رقه ند. دواي ئه مه ش ئه م پیاوه خوینخۆرو دلره قه له دیمه شق دا کۆنگره یه کی که و ره ی له زانایانی ئیسلام پیکه یینا بۆ وتووێژ کردن له باره ی قورئانه وه.

❖ تهنها يهك كهس توانیویه تی تهیموور بهگ بخهله تیننی و سزا نه درئ،
ئهویش پادشای (ته تارستان) بوو كه ناوی (ئه دیگ بی) یه. ئه وه بوو تهیمووری
لهنگ ناردیه خوازینینی کچی (ئه دیگ بی) بو کوره که ی. ئهویش و تبووی من
نامادهم کچم بدهم به کوپی تهیموور بهگ، به لام له بهر ئه وهی دهستم کورته،
ناتوانم جیهازییه کی شیاو به شان و شکوی پادشایه کی وهکو تهیموور بهگ،
لهگل کچه که مدا بنیرم، خو ئه گهر به جیهازییه کی که موکو و پوه بینیرم له پرنو
پایه ی من که مده بیته وه.

تهیموور بهگ وتی: من بو خوم جیهازیی که کهت ده نیرم، تا کو له گه لیا
بینیرته وه هه موو که سی و بزانی که خو ت ئه و جیهازییه ت بو کچه کهت
ناماده کردوه، بهم شیوه یه پرنو پله و پایه ت پارێزراوه.

(تهیموور بهگ) فرمانیدا بیست و پینج حوشر به باری زێرو زیوو جه واهیر
و کووتال و شانی کشمیره وه ناماده بکری، هه شت ئه فسه ری گهره ی له ته کیانا
نارد، پایسپاردن که ئه وه هه موو شته به نرخانه ببه ن بو (ئه دیگ بی) و له و
سه ره وه کچه که ی به نین بو کوره که ی.

ئه فسه ره کان به حوشرتو باره وه به ره و شاری (سوقراط) _ پایته ختی ولاتی
ته تارستان _ به رێبوون. که کاروانی گه نج و زێر گه یشتبووه به ره وه، (ئه دیگ
بی) ئه فسه ره کانی زیندانی کردو دهستی به سه ره هه موو دیارییه کاندایا گرت،
کچه که شتی نه نارد! (تهیموور بهگ) ئه وه هه موو زێرو زیوو کالای به نرخانه ی له
کیسچوون و نه شیتوانی ئه فسه ره کانی پزگار بکات... چهند جاری لیم بیستوه
ده یگوت: هیچ که سی وهك (ئه دیگ بی) نه یخه له تاندووم!!

❖ هیچ پادشایه ک وهکو تهیموور بهگ کۆشکی گهره و فراوانی نییه... له
کۆشکه به رینه کانی شازاده و میرزاده ده سته سه ره کان هه رییه که یان له کۆشکی
تایبه تی خویدا، به جلوه رگی ولاتی خو یا نه وه ژیان به سه ره ده به ن و ئه و په ری
پزیشیان لیده گیری. تهیموور بهگ ئه وانی بویه به بارمه لای خو ی
ده هیشته وه، تائه گهر باوکه کانیان، که باج و سه رانه ده دهنه ئه و، هه ر
سه رپنجیه کبه ک، ئه مان ده کوژیت. ئه و بارماته له شازاده و میرزاده کانی
هندستان، ئیران، شام، پۆم و قه جاق تیکه لن. هی وایان هه بووه چووه ته پزی
جهنگاوه رانی تهیموور بهگ وه له شه ردا کوژراوه.

❖ جگه له تالانی شاره گزره کانی وهك ئەسفەهان، بەغداد، دیمەشق و شارەکانی تر، لەهەموو ئەو ولاتانەوه کە دەکەونه سنووری قەلەمپەروی فەرمانپەرە واییهوه، (دەیهکی) داهااتی بۆ دیتەوه، لەو بێرە مووچەیی ئەفسەرانو سەربازانی خۆی دا بیندەکات. ئەگەر (تهیموور بەگ) بزانی سەربازێکی شتیکی بەقەرزی هیناوه، سزای سەختی دەدات، خۆ ئەگەر هەر سەربازێکی بەزۆر شتیك له خەلك بسینی، بۆیەك و دوو دەیکوژیت.

❖ تهیموور بەگ پیاویکی ئیمانداره. لەهەموو کات و شوێنیکدا پینچ فەرزه نویژی خۆی دەکات. هەرچەندە لەو شتانەی کە له ئایینی ئیسلامدا قەدەغە کراون خۆی دەپارێزێت، لەگەڵ ئەوەش سەبارەت بە ژنانی سپی و جوان و مەیحواردنەوه ئەوەندە گیر نییه، بەلام له کردەوهی قەومی (لووط) زۆر تووڕەیه و ئەنجامدەهانی دەکوژیت.

❖ تهیموور بەگ دەفری شووشەی پێ خۆشەو لەدەفری شووشەدا ئاو دەخواتەوه. زۆر خۆر نییه، زۆرتر حەز لەو خواردنانه دەکات کە زەغفەرانیان تێبکریت، بە تایبەتی برنج.

❖ له یهکی له شەپەکانیدا قاچی چەپی بە سەختی بریندار کراوه و دەماری پچراوه، هیچ پزیشکیکی ئەم سەر زەمینە نەیتوانیوه چارەسەریبکات، لەبەر ئەوه شەلبوووه بە شەلی ماوەتەوه. هەرچەندە ئیستا بە سالدای چوووه، لەگەڵ ئەوەشدا شەلییهکەیی هیچ له چالاکی و گۆرجوگۆلیی کەم نەکردۆتەوه، هەر ئەوهیه کەمێ سەری سپیبوووه.

❖ ڕەنگه هیچ کەسی هیندەیی تهیمووری لهنگ بیری تیز نەبێ. ئەم بیر تیزییە هۆیهکی سەرەکییه له سەرکەوتنی بەردهوامی ئەم پیاوهدا. ئەگەر له بەیانییەوه تاكو ئیواره سەد فەرمان و داواکاری جیا جیا بەسەر سەد میرو ئەفسەری خۆیدا بدات هەموویانی لهیادن، دەزانی هەر فەرمانێکی بەکی داوه و دەبێ لهچ کاتیكا جێبەجێبکری. هەر کەسی بچووکترین کەمتەرخەمیبکات دەکوژێ. لەبەر ئەوه هیچ کەس ناویزی له جێبەجێکردنی ئەرکی سەر شانیدا بچووکترین سەرپینچی و کەمتەرخەمیبکات. ئەگەر لەسەرەتاه کەسی داوای کات و مۆلەتی زیاتر بکات، تهیموور بەگ ئەوه ڕەچاو دەکات و قایلەبێ... کە لەشەر گەڕایەوهو چوو بۆ سەردانی شاری (کەش)، سەیریکرد کوێشکەکانی

تهوانه کراون. ئەندازیاره کانی داوای تهنها ماوهی دوو مانگی تریان کرد، به لām تهیموور بهگ پیشنیاره کهی وهرنه گرت و فرهانی کوشتنی ههردووکیانی دهرکردو دوو ئەندازیاری تری پاسپارد که کۆشکهکان تهواو بکهن.

❖ لههه موو جهنگه کانییدا وهکو سهربازه کانی هه ئسوکه و تدهکات و وهکو ئەوان دهژی و لههه موو شتیگا به شدارییاندهکات. ئەوانیش لههه پاستییه ئاگادارن. ههه نه فسهرو سهربازیکی نه بهردی بنوینی یاداشت وهردهگری. ههه کهسیکیش تهههلی و سستی بنوینی سزا دهدری. لهکاتی جهنگدا لهناو سوپای تهیمووری لهنگدا تهههلی و ترسنۆکی بهدی ناکرین، ههه موو جهنگاوهره کانی زنگ و ئازاو نه بهردن، به لای ئەوانهوه سستی نهوپهپی بی نرخی و سووکایه تییه...

له جهنگه گهروه پهر مه ترسییه کاند، داوی ئەوهی تهیمووری لهنگ جینشینیک دهسنیشاندهکات بۆ فرهماندهیی سوپاکه، بۆ خۆی لهپیزی پیشهوهی شهردا، نه بهردانه دهجنگی. زۆرجار به خهستی زامدار کراوهو سهربازه کانی له مهیدانی شهردا دووریانخستۆتهوه تا ئەسپهکان نه شین، داوی چاکبوونهوه دووباره له جهنگا به شدارییدهکات. به قارهمانیه تی خۆی له گۆره پانی جهنگ و نه بهردیدا خۆینی هه موو سهربازه کانی دینیتیه جۆش و ئاماده یاندهکات بۆ هه موو خۆبهختکردنیک. بهو قارهمانیه تیدی توانی لهگهڵ پینج سههه خۆبهختکهردا شاریکی وهک (دههلی)، پایتهختی هندستان بگری.

جاریکیان بهرپکهوت به شداریی (تهیموور) له شهرداوه گهراپانه وهیم له مهیدانی جهنگدا بیینی. به راستی ده لیم ئەم پیاوه له قارهمانه کانی پۆژگاره. ئەو پۆژه، که له مهیدانی شهردا گهراپیهوه بینیم سهراپای ئهرخهوانیییه، شمشیره کهی ئەوهنده خۆینی وشکهوه بووی پیوهبوو نه دهچوهوه ناو کیلانه کهی! که بهرگی جهنگی داکنه چهند برینیکی پیوه بوون. برینه کانی بۆ تیمارکرا و بهرگه کهیان برده قهراخ ئاوێک تاکو بشۆردی.

❖ بهر لهوهی بهمنیری بۆ فرهههسه ریشی دهتاشی، به لām که گهراپانه بینیم ریشی هیشتۆتهوه تال تال سپیی تیکهوتبوو.

ئهگهر بهرگی شهپی له بهرا نه بی کلاویکی سپی دهکاته سهری که چهند دانهیهک یاقووت و ئەلماسی پیوهیه. کلاوی زستانه ی لباده، هاوینهشی له ئاوریشم دروستکراوه.

(تەیموور بەگ) حەز لە جلۆبەرگی پەنگاو پەنگی زەردو سوورو سپی دەکات. هاوینان بەرگی ئاوریشمی سپی، یان زەرد دەپۆشیت، لەبەهارو پاییزدا بەرگی ئەرخبەوانیی ئەستوور لەبەر ئەکات. لەوەرزی زستاندا بەسەر جلەکانیدا کورتەکی دروستکراو لە پێستی سمۆرەو دەلەک لەبەر دەکات. زستانانیش وەک هاوین مەلەبەندی لە بیاباندا. زۆر حەز لە بۆنی خوش دەکات، بەنرخترین نایابترین عەتری بۆنخۆشی هەیە. هەر کەسێ نزیکی چادەرەکی بیتەوێ خێرا هەست بە بۆنی عەتر دەکات.

❖ هەندێ لە میرە بێگەنەکان کە دەگەشتن بەرەم تەیموور بەگ و کپنووشیان بۆ دەبرد، زۆر تووڕە دەبوو، دەیگوت: دەبێ تەنها بۆ خوا کپنووشبەری!، بێجگە لە خوا هیچ کەسێک شیاوی ئەو نییە کپنووشی بۆ بپریت. دواى ئەو هەر کەسێ بیهوێ بچیتە لای، لە دەردەو ناگادار دەکریت کە کپنووش نەبات، بەلکۆ تەنها بە چۆکا بیت. نوینەرە بیانییەکان کە دەچنە لای تەیموور بەهەمان دەستوور پێزی لێدەگرن، تەیمووریش بواری دانیشتیان دەدات.

❖ لەکاتی شەرا چادەرەکی تەیموور لەگەڵ چادری ئەفسەرەکانیدا هیچ جیاوازییەکی نییە، بەلام ئەگەر لە شوێنێکا بۆ پشوووان چادری بۆهەڵبەن، چادری وا بە نرخى بۆ دادەکوژن خەرجی ولاتیکە. بەسەر چادەرەکیدان ئالای ئەرخبەوانیی پازینراوە بەزێرو زیو دادەکوژن، کە بالیان دەدات و دەشکێتەوێ دیمەنێکی زۆر جوانیان هەیە. لەناو چادەرەکیدان، بەپیتی وەرزەکانی سەل فەرشی زۆر گرانی ئەرخبەوانی، زێڕین، یان شالی کشمیری، پادەخرین و دیمەنێکی زۆر دانسقەو نایابیان هەیە.

❖ ئەو پۆژەى کە نوینەرە (هەنری سنیهم)، پادشای ولاتی کاستیل، کە دەکوێتە ئەسپانیا، ھاتە سەمەرقەند بۆ دیداری تەیموور، من لەوێبووم. ناوبراو ناوی (گۆنزالیز کلاویخو) بوو. نوێنەرە (هەنری سنیهم) بوو بیتە لای تەیموور. یەكەمین نوینەر کاتێک نێردرا کە (تەیموور بەگ) لە ولاتی پۆم دۆی (ئیلدرم بابەزید) دەجەنگا. ئەو نوینەرە ئامادەى جەنگی (ئەنگووریە) بوو، بە چاوی خۆی ئازایەتی تەیموور بەگ و سەربازەکانی بینی. لە پۆژی گەرانەویدا تەیموور بەگ باری بیست ئیستر دیاری بە نرخ و نایاب و دوو کەنیزەکی گاوری زۆر جوانی ناردن بۆ پادشای کاستیل. پادشای ناوبراو ئەوئەندە وابەستەى گەورەى و بەخشندەى تەیموور بوو، نوینەرێکی تریشی

نارده‌ لای ته‌یموور که (گۆنزالیز کلاویخۆ) بوو. من له سالی (۱۴۰۳) ی زاینیدا، پیش مردنی ته‌یموور به‌گ، نوینه‌ری ناوبراوم بینی.

❖ له پۆژی دووشه‌مه‌دا، پێکه‌وتی هه‌شتی مانگی ئه‌یلولی سالی هه‌زارو چوار سه‌دو سێ زاینی، بریار بوو نوینه‌ری ناوبراو، له شاری سه‌مه‌رقه‌ندا به دیداری ته‌یمووری له‌نگ شاد بی. (گۆنزالیز کلاویخۆ) جوانترین و به‌ترخترین به‌رگی پۆشیبوو. دیاریه‌یه‌کانی پادشای (کاستیل) دایه‌ ده‌ست یاوه‌ریه‌کانی، هه‌موو سواری ئه‌سپیوون. ئه‌وان له پێشه‌وه‌و خۆی به‌ دوايانه‌وه‌ به‌ پێبوون تا گه‌یشتنه‌ نزیك کۆشکی ته‌یموور. هه‌ندی له پاسه‌وانانی تایبه‌تی ته‌یموور به‌گ له‌ویدا ئاماده‌ بوون و پیشوازییان له‌ نوینه‌رو یاوه‌ریه‌کانی کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی دابه‌زین دیاریه‌یه‌کانیان لێوه‌رگیرا. پاسه‌وانه‌کان دیاریه‌یه‌کانیان له‌سه‌ر ده‌ست هه‌لگرت و پێشکه‌وتن تا گه‌یشتنه‌ ده‌روازه‌ی کۆشکی ته‌یموور. له‌وێ شه‌ش فیلی زین زێرو ئه‌رخه‌وانی، به‌ که‌ژاوه‌ی له‌داری قۆقه‌لی هندستان دروستکراوه‌ ئاماده‌ کرابوون. دیاریه‌یه‌کان خرا‌نه‌ ناو که‌ژاوه‌کان و فیله‌کان که‌وتنه‌ پێ تا گه‌یشتنه‌ به‌ر سینه‌مین ده‌روازه‌ی کۆشکی ته‌یموور. سێ که‌س له‌ وه‌چه‌ی ته‌یموور بوو پیشوازی ئاماده‌ بوون. یه‌کی له‌ پیاوه‌کانی کۆشک باسکی (گۆنزالیز کلاویخۆ)ی گرت و به‌ره‌و ئه‌و ته‌لاره‌ی ته‌یمووری لێبوو که‌وتنه‌ پێ.

هه‌ندی ده‌ستوپێنودن دیاریه‌یه‌کانیان هه‌لگرت، سێ که‌س له‌ وه‌چه‌ی ته‌یمووریش له‌ دوايانه‌وه‌ ده‌رۆیشتن، له‌ دوا‌ی ئه‌وانیسه‌وه‌ نوینه‌ری پادشای کاستیل، تا گه‌یشتنه‌ ئه‌و هۆله‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌ ته‌یموور دانیشتیبوو. نوینه‌ری کاستیل هات به‌ چۆکاوه‌ردوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر سنگی و سه‌ری خه‌فاند، پاش ماوه‌یه‌ک راستبووه‌وه‌ به‌م جو‌ره‌ تا‌کو گه‌یشته‌ لای ته‌یموور که‌وت جار ئه‌وه‌ی دووباره‌ کرده‌وه‌.

ته‌یموور ده‌یزانی (گۆنزالیز کلاویخۆ) زمانی عه‌ره‌بی تێده‌گات، به‌ عه‌ره‌بی پرسی: کو‌ری خۆشه‌وێستمان پادشای کاستیل، که‌ ده‌زانم گه‌وره‌ترین پادشای فه‌ره‌نگه‌، چۆنه‌و هه‌والی چییه‌؟

(کلاویخۆ)وتی: زۆر باشه‌و له‌ یه‌زدان ده‌پارێته‌وه‌ که‌ میری گه‌وره‌مان سه‌لامه‌ت و ته‌مه‌ندریژ بی.

پاشان نامه‌ی په‌نگاو په‌نگ و بازاو‌هی پادشای کاستیلی دایه‌ ده‌ست ته‌یموور. ته‌یموور پرسی: ئه‌م نامه‌یه‌ به‌ چ زمانی نووسراوه‌؟ وتی: به‌ زمانی

ئه سپانی نووسراوه. ئه میر تهیمور وتی: ئیمه که سمان زمانی ئه سپانی نازانین، پاش ناخواردن خۆت ده بخوینیته وه.

له و کاته دا نوکه رهکان دیاریه کانیان له بهردهم (تهیمور بهگ) دا دهنا... دواى ئه وهى سهیرنیکردن، ئه و پیاوه گه ورهیه به ئاماژه یه که داویکرد که لایبرین. پاشان به نوینه ری کاستیلی وت: بێ دیاریش بهاتیتایه گویم نه ئه دایه، ئه وهندهم به سه که مژده ی سه لامه تیی پادشای (کاستیل) ت بۆ هیناوم، به راستی زۆر شاد بووم.

تا ئه و ساته نوینه ری کاستیل و هاوپی و یاوه ره کانی هه ربه پیوه بوون. ئینجا تهیمور بهگ داواى له نوینه ره که ویه کی له هاوپی پله داره کانی کرد له لای راستیه وه دانیشن، ئه وانی ترجه وت گه ز له و لاتره وه دانیشن. ئه میر تهیمور چوارمشقی له سه ر دۆشه کیکی نایاب دانیشتبوو، کلایکی لبادی کردبووه سه ری که به جه واهیرو گه وه ری رهنگاپره نگ پازینرا بووه.

پاش ماوه یه که خواردنیان هینا. ئه گه ر به وێ باسی جوړه کانی و بره کانی بکه م به چه ندان په ره ته واونابی. بریکیان بریتیبوون له بریانی مه، بریانی جوانووی ئه سپ که له ژێر ئاگرو بۆته ی بیاباندا پیشابوو. که بابی جوانووی ئه سپ یه کی که له خواردنه خوش و نایابه کانی دانیشتیوانی بیابانی ولاتی تهیمور بهگ. جوانووه که سه ر ده برن، که وئیده که ن، پاشان ورگی هه لده دپن، ناوسک و ورگ و پخۆله ی دهر دینن و پاک پاک دهیشن. پاشان جگه رو دل و گورچیه کانی ده خه نه وه بۆشایی هه ناوی، بریک پۆن و گیای بۆخوشیشی تیده که ن و دهیدروونه وه، دهیخه نه وه ناو پیسته که ی و ئه ویش دهیدروونه وه، دهیخه نه ناو چالیکه وه که می دایده پۆشن و ئاگری له سه ر ئه که نه وه. من له و خواردنه م خواردووه، زۆر خوش و به تامه.

❖ بریانی جوانووه که یان خستبووه سه ر سینیه کی زۆر گه وره و چه ند نوکه ریک هه لیانگرتبوو، هینایان و دایاننا، پاشان پارچه پارچه یانکرد، پانه کانیان له بهردهم تهیمور بهگ و هه موو میوانه کاندانان. بریکیش له جه رگ و دل که یان بۆ دانان. ئه و پۆژه نزیکه ی دوو سه د مه و جوانوویان کردبووه بریانی. ئه و هه موو خواردنه به شی زیاتر له سانیکی ئه و هه موو خه لکه ی ده کرد.

هه موویان له ده قری زیریندا ئه یانخواردو ئه یانخواردووه. تهیمووری لهنگ و پیاوه کانی له ناو خواردنه وه کاندانان ته نها هه ر دوی ماینییان ده خواردووه.

دواى نانخواردن (گۆنزالىزكلاويخۇ) نامەى پادشاي كاستىلى بۇ مير تەيموور خويندەۋە، ئەۋىش زۆرى يىخۇشبوۋ.

❖ بۇ ماۋەى ھەت پۇژ لەسەر يەك نوينەرى كاستىل و ھاۋپى و ياۋەرەكانى، ھەر پۇژەى لە كۆشكىكى تەيموورى لەنگدا ميوانبوۋن. ھەر ميوانداریيەك لەگەل ھى پۇژى پىشتىدا جىابوۋ. لەيەكەمىن پۇژدا بەۋ فيلە پازىنراۋانەۋە پىشۋازىكران كە باسكران. دوۋەمىن پۇژ بە ئەسپى زىن و پەشۋى جەۋاھىردارەۋە، لە سىيەمىن پۇژىشا بە ئىسترو بۇ رۇژى چۈرەمىش بە ھوشترى پازىنراۋە پىشۋازىيان لىكرا...

❖ دواى تەۋاۋ بوۋنى ھەفتەى ميواندارىسى تايبەتى، كلاويخۇ لەۋەرزى زىستاندا لەۋ ۋلاتەدا مايەۋە. لە ۋەرزى بەھاردا تەيموورى لەنگ بە ديارىى زۇرباش و ناياب و ۋەلامى نامەى پادشاي (كاستىل) ھۈۋە ئەۋى بەرەۋ ۋلاتى خۇى بەرىكرد.

❖ مەن دۇنيام بەم نىزىكانە پادشاھىكى تر ھەلناكەۋىتەۋە ئەۋەندەى تەيموور بەھىزو بە تواناۋ بەخشنەۋ لىھاتوو بىت.

***

ناوه‌ڕۆك

لایه‌ره	سه‌رباسه‌كان
۵-۳	پیتشه‌کی وهرگیر فارسی
۱۲-۶	یه‌که‌مین به‌ش سه‌رده‌سی مندالی و خویندن لای شیخ شه‌مه‌ددین
۱۸-۱۳	دووهمین به‌ش سه‌ره‌تای لای و پیتشه‌وتنی هونه‌ری جه‌نگ
۲۶-۱۹	سێیه‌مین به‌ش به‌خزمه‌ت که‌یشتنی میری یاخماق
۳۲-۲۷	چواره‌مین به‌ش مردنی میر یاخماق و به‌ربه‌ره‌کانی له‌که‌ل نه‌ره‌ل‌ندا
۴۵-۳۳	پینجه‌مین به‌ش چۆن شاری بوخارام داگیر کرد؟
۵۲-۴۶	شه‌شه‌مین به‌ش جه‌نگی تاشقه‌ند
۶۳-۵۳	هه‌وته‌مین به‌ش به‌ره‌و زیدی قیردوسی و جه‌نگی نبشایووهر
۷۳-۶۴	هه‌شته‌مین به‌ش دووهمین سه‌قه‌رم بو خوراسان و جه‌نگی سه‌به‌زه‌وار
۷۸-۷۴	نۆیه‌مین به‌ش به‌ره‌و باشووری خوراسان
۸۵-۷۹	ده‌یه‌مین به‌ش زابولستان
۹۷-۸۶	یانه‌یه‌مین به‌ش جه‌نگی نه‌سه‌هه‌ان
۱۱۱-۹۸	دوانزه‌یه‌مین به‌ش جه‌نگی دژ به‌ سالاری مه‌غول
۱۲۰-۱۱۲	سیانه‌یه‌مین به‌ش و جواره‌یه‌مین به‌ش جه‌نگ له‌ ولاتی قه‌ییاقد

پانزیه‌مین به‌ش که‌رانه‌وه بۆ ماوه‌رانه‌نه‌هرو به‌لانی کولله	۱۲۵-۱۲۱
شانزیه‌مین به‌ش له که‌رانه‌کانی ده‌ریای خه‌زمدا	۱۳۲-۱۲۶
ده‌قده‌یه‌مین به‌ش چۆن به‌غدام داگیرکرد؟	۱۴۰-۱۳۳
هه‌قده‌یه‌مین به‌ش به ده‌به‌ندی پاتاقدا بۆ ولاتی فارس	۱۵۶-۱۴۱
نۆزده‌یه‌مین به‌ش پاش داگیرکردنی شېراز	۱۶۳-۱۵۷
بیسته‌مین به‌ش که‌شتیک به ولاتی لهرستاندا	۱۷۴-۱۶۴
بیست و یه‌که‌مین به‌ش نه‌بدال کلزانی (ابدال کلزانی) کن بوو، له کون قه‌رمانه‌ه‌وایی ده‌کرد؟	۱۸۷-۱۷۵ ۰
بیست و دووه‌مین به‌ش کوشرانی شیخ عومەر له فارس	۱۹۹-۱۸۸
بیست و سێه‌مین به‌ش تاعوون	۲۰۵-۲۰۰
بیست و چواره‌مین به‌ش ولاتی سه‌یرو سه‌مه‌ره، یان هندستان	۲۴۶-۲۰۶
بیست و پینجه‌مین به‌ش جەنگ له ولاتی شامداو داگیر کردنی شاره‌کانی	۲۶۹-۲۴۷
بیست و شه‌ه‌مین به‌ش به‌ره‌و رۆمو جه‌نگ دژ به بایه‌زید (ایلدرم بایه‌زید)	۲۹۱-۲۷۰
بیست‌ه‌ه‌ه‌مین به‌ش له نازیایاندا، جیم کردو جیم بین؟!	۳۰۲-۲۹۲
بیره‌میرییه‌کانی قه‌شه‌ی سولتانییه، سه‌باره‌ت به تهیمووری له‌نگ	۳۱۴-۳۰۳

بیرگیڤ له چهند دپیریکدا

- ناوی لمحهممد سعید علی‌ایه ناسراوه به احه‌مه‌ی حه‌مه سعیدا.
- سالی (۱۹۶۲) له شارۆچکه‌ی اته‌ویله‌ای ناوچه‌ی هه‌ورامان له‌دا‌یکبووه.
- له خۆیندندا، پۆلی سییه‌می ناوه‌ندی ته‌واو کردووه.
- ئیستاش جیگری لێپرس‌راوی مه‌ڵه‌ندی ۱۹ی ریک‌خستنی شاره‌زووری لی.ن.کناه.

سەرئەنجام

❖ (زەبەحەللائی مەنصور) وەرگیرێ ئەم کتێبە لە
زمانی فەرەنسییە وە بۆ فارسی، هەندێ
روونکردنەوی لەسەر "وشە، جیگا، ناو..... هتد"
نووسیوە. ئێمە بە پێویستمان ئەزانی هەموو ئەو
روونکردنەوانە وەرگیرینە سەر زمانی کوردی.

❖ لە وەرگیرانی ئەم کتێبەدا بۆ کوردی، هەرچی
دریژە پێدانی تەیمووری لەنگ بوو لەسەر شیوەی
ئارایشی جەنگی، پێرەشتن جیگە - شوین،
گفتوگۆکانی. کورت کراوەتەو، وە بۆچوون و
پادەربەینی خۆی سەبارەت بەهەندێ مەزھەب
بەتایبەتی (شیعە مەزھەب) هەکان، وەرنەگیراوە.

حەمە ی حەمە سەعید

ليكدانهوى چەند ووشەيەك

كەش - كيش :

لە كۆندا كيش دەكەوتە ھەرىمى خوارەزم پىئى دەوترا كاس يان كيش پووبارى جەيخون وىزانى كىردىبوو بەھۆى لافاوىيەو ، پاش داگىر كردنى ئەو وولاتە لە لاين تەيمورى لەنگەو بەريارى چاك كىردنەوى دار كىرە پايتهختى خۆى و وە لەجوانترين و پلازەو ترين شارى ئەو سەردەمە بوو .

خوارەزم :

ھەرىمى خوارەزم لە سەرهەتاي سەدەكانى ناوېراستدا دوو شارۆچكە بوو يەكەميان كەوتىبوو خۇرئاواي پووبارى جەيخون پىئى و تراو (جۆرج جانيد) يان (ئەرگەنج) لە بەرى ناوچە فارس نشينەكەيەو ، بەشەكەى تىرى خوارەزم كەوتىبوو پۆژمەلاتى پووبارى جەيخونەو واتە بەشە تورك نشينەكەى ، وە پىئى ووتراو (كاڭ يان كيش) لە كۆتايى قەرنى چوارەدى ميلادى دا تەيمورى لەنگ داگىرى كىردو ، بەگشتى ھەرىمى خوارەزم ئەم شوئنانەى گرتىبوو (كيش) جۆرجانيد ئەو شارانەى كە كەوتىبونە ئەم بەر و ئەوبەرى پووبارى جەيخونەو (خيوە ھەزار ئەسپ) .

ماوراء النهر :

لە كۆندا پووبارى جەيخون سنوورى نىوان فارسەكان و توركەكانى لە يەك جيا دەكرەو يان سنوورى نىوان ئىيران و تورانى ديارى دەكرە ، بەشە تورك نشينەكەى كەوتىبوو باكورى پووبارى جەيخون ، ەربەبەكان پىيان دەوت (ماوراء النهر) كە لەو كاتەدا چەند ھەرىمىكى گرتىبوو كە پىك ھاتبون لە كەنارەكانى باكورى پووبارى جەيخون ناوچەكانى بەدخشانى و وەفا ھەرىمى قەتل و وەحش ھەرىمى سەغد واتە نجارا ، سەمەرقەند ، ترمەد ، دەرياچەى خوارەزم .

جەيخون ۋە سەيمون:

لەسەدەكانى ناۋەرپاستدا بېرۋوبارى ئۇكس OXUS يان وتوۋە جەيخون ۋە بەرۋوبارى جىگزەتس يان Jaxartes وتوۋە سەيخون ئەم دوو پووبارە كەۋتۈنەتە ولأتى (ماوراء النهر) لەكۇندا خەلك باۋەرپان وابوۋە ئەم دوو پووبارە پووبارى بەمەشتەن ۋەك دجلە ۋ فرات عەرەبەكان ئەم ناۋانەيان لە جولەكە ۋەرگرتوۋە گوايا لە كىتئى پىرۋزى (سەفەرى تەكۋىن) دا ناۋيان ھاتوۋە بە ناۋى (گەيخون ۋ پىسون) رووبارى جەيخون سەرچاۋەكەى لە دەريايى (تبت) ۋە ھەل دەقولى.

عىراقى عەجەم :

لە كۇندا بەر ولأتە فراۋانە ۋوتراۋە كە ناۋچكەيەكى شاخاۋى پان ۋ بەرىنى دەرگتەرە پۇژئاۋاي دەشتى عىراق ۋ جزيرە بوۋە پۇژھەلآتیشى بىابانە سوۋرەكانى فارس بوۋە ، يۇنانىەكان پىيان دەۋوت مېديا Media مېژوۋ نوۋسە عەرەبەكان پىيان دەۋوت ولأتى شاخاۋى ، پاشان لە سەردەمى سەلجۇقىەكاندا ناۋى عىراقى عەجەمى ئىنراۋە بۇ ئەۋەى جىيا بىكرىتەرە لە عىراقى عەرەب كە پىك دەھات لە ولأتى نىۋان دوو پووبار عىراقى عەجەم پىك دەھات لەم ھەرىمانە قەرە حسين واتە كرماشان - بىستون ۋ كەنگاۋەر - دىنەۋەر ھەلۋان - پىگەى گەرەى خۇراسان - كرند - كوردستانى سەردەمى سەلجۇقىەكان - بەھار - چەمچەمال - شارەزۋور - ئالان ۋ والىشتەر - ھەمدان، نھاۋە ۋ كەرەج .

غەۋر :

لە سەردەمى سەدەكانى ناۋەرپاست غەۋر پىك دەھات لە ھەرىمىك كە خەزەنە ۋ باميانى تىدابوۋە ، پووبارى ھىرمەندى پىدا تىپەرپوۋە ، ئەم ھەرىمە ئىستا بەشىكە لە ولأتى ئەفغانستان.

الصيمرہ :

سىمەرە شارىك بوۋە كەۋتبوۋە پۇژئاۋاي لورپى بچوكەۋە مېژوۋنوسەكان پۇژگارى كۇن ۋەك موقەدەسى ئىبن ھوقەل يەعقوبى ۋ قەزىنى ھەمويان ئامارەيان بۇ كرديوۋە ئەم شارە نرىك بوۋە لە شارىك سىروان ، ياقوت : سىمەرە شارىكى گەرە ۋ ئاۋەدان بوۋە خورما ۋ زەيتون ۋ گوۋىز ۋ بەفرى تىدا بوۋە

پاشماوه‌ی ئەم شارە ئیسته له ئوستانی لوپستانی ئیدان دایه ، وه پوبارنکیش به ناو لوپستاندا گوزمر دهکات پی‌ی ده‌لین سیمره .

باب الایواب :

ئین حومەل کوپی هوقل : ده‌لێت ناوی شارنک بووه له سەر به‌حری قه‌زوین عه‌ربه‌کان ئەم ناوه‌یان ئی ناوه .

ه‌رات :

له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا و له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی عه‌ربه‌کاندا هه‌ری می خۆراسان کراوه به چوار به‌ش . (١) نیشاپور (٢) ه‌رات (٣) مرو (٤) به‌لخ ، ه‌رات شارنک بووه له نزیک شاری بابەگدا خاوه‌نی کتییی فارسی نامه ده‌لێت ه‌رات له سه‌رده‌می میلادی دا شاری:ی گه‌وره بووه خاوه‌ن به‌رهمه‌می زه‌یتون و سیو بووه ه‌رات ئیسته ناوی پارێزگایه‌که له ئه‌فغانستان دا .

طالش :

ناوچه‌یه‌که ده‌که‌وتیه باکویری وولاتی ئیران ، سەر به پارێزگای _ (گیلان) له ناوچه‌که‌دا شارنک به ناوی طالش هه‌یه ، دانیشتوانی طالش کوردی کوچ پی کراون ، زمانیشیان له له‌ه‌جی هه‌ورامیه‌وه نزیکه .

فرسه‌نگ :

یه‌ك فرسه‌نگ نزیکه‌ی شه‌ش کیلومه‌تره .

سه‌مه‌رقه‌ند :

شارنکه ئیسته هه‌ر به سه‌مه‌ر قه‌ند ناو ده‌بریت له وولاتی ئۆزبه‌گستانی پوسیه‌دا .

ده‌ربه‌ندی پاتاق :

ده‌که‌وتیه پارێزگای کرماشان له ولاتی ئیراندا ئەم ده‌ربه‌نده نزیکه‌ی ٢٢ کیلومه‌تره ، کورت ترین پینگای نیوان عێراق و ولاتی خۆراسانی سه‌رده‌می کۆن بووه ، سه‌ره‌تای ده‌ربه‌نده‌که له‌که‌لی داود له نزیک سه‌رپینلی زه‌ها و ده‌ست پی ده‌کات و له‌نزیک شاری کرند که‌شارنکی سه‌ربه ئۆستانی کرماشان و دانیشتوانی (کاکه‌یی)ن کو‌تایی دیت ئەم به‌رو ئه‌وبه‌ری ده‌ربه‌نده‌که دوو زنجیره کینوی سه‌خت و به‌رز و زۆربه‌یان به‌دارستانی دار به‌پوو داپۆشراوه .

اسماعیلیه :

ئیسماعیلیه به شیکی له (شیعه) که ئیسماعیل کوپی ئیمام جه عفری صادق به ئیمامی حهزته دهمزانن ، دژی ئهو باوه پهن که شیعهی دوانزهیی (الاثنا عشری) هه یانه گویا له بهر ئهوهی ئیسماعیل پینش باوکی کۆچی دواپی کردوه بۆیه ئیمامهت له باوکیهوه دراوته دهست (موسی کاظم) شیعهی اسماعیلی دهلێن ئیمامهت دواي حهسهن و حوسهین هر له باوکهوه بۆ کوپ گوتراوه تهوه وه هرگیز له براوه بۆ برا نه گوتراوه تهوه هر له بهر ئهوه شه ئیسماعیلی به ئیمامهتی موسی کاظم قایل نه بوون .

عهلهوی :

عهلهوی به شیوهیهکی گشتی بهو شیعهانه دهوتریت که تهنها پهواپی به خهلافهتی حهزتهی عهلی کوپی ئهبی طالب ئهدهن خهلافهتی ههرسی خهلیفه کهی تر به (باطل) دهمزانن باوه پریان وایه پیغه مبهری مهزن له ژبانی خۆیدا ئاماژهی بهو مهسئله کردوه که عهلی به خهلیفهی مسوولمانان دابهزینرت بهو پی یهیی که فهرمویهتی (من کنت مولاه فعلیا مولاه) ئه مانهش چهند دهسته یهکن هه ندیکیان ئه وهنده زیاده پوییان کردوه دهریارهی حهزتهی عهلی وه به خوای دهمزانن .

ئهلفاری :

پاش وهفاتی نیرراوی خودا له سر خهلافهت کیشه دروست بوو ، ئهلفاریهکان کۆبونهوهیهکیان کرد لهو کۆبونهوهدا بریاریان دا له ئه نصاریهکان خهلیفهیی جینگه داری پیغه مبهری مهزن هه لبرێردرت ئهوه بوو (سه عید بن عباده) یان دیاری کرد ، تا ماوهیهک بیعه تیان به خهلیفه ئه بو به کر نه کرد ، ئه نصاریهکان واته خه لکی شاری مه دینه ئه وانهی پشتی پیغه مبهریان گرت ، ئه نصاریهکان پییان وابوو ۱۳ سی زده سال بوو پیغه مبهری مهزن ، دهعهتی خه لکی مه کهی کردبوو بۆ بوون به ئیسلام کهچی ئه وان پوو یان ئی وهر ده گنرا و ئازاریان ئه دا ، ئه نصاریهکانی مه دینه به پیر داواکه یه وه چوون و جینگه ی پیغه مبهر و هه وه له کانیان کردوه بوون به سه ربازو فه تخی شاری مه که یان کرد و نیوه دورگه ی عه ره بیان داگیر کرد .

ئهنگورییه : به ئه نقره ی پایته ختی ئیستای تورکیا ووتراوه ئهنگورییه .

گولشه نی راز :

ناوی کتیبی هۆنراوه کانی شیخ مهحمودی شېس تهریه مانای ووشه کهش نازناویکه بۆ بههشت.

عاق مه ربوچ :

له باکورێ سه مهر قهند دا هۆزێک هه بوون به ناوی (قهره خه تانی) ناوی تیره یه کی ئه و هۆزه یان تیره یه کی ئه و هۆزه پێیان ده و ترا عاق مه ربوچ .

السقف سلطانية :

واته قه شه ی سلطانیه پێشتر له نه خجه وان دا ژیاوه پێشه وای رۆمانی ئهرمه نیه کان بوو ، دواتر تهیموری لهنگ گواستیه وه بۆ (مغرب الامین) واته له سه ر زه وی پۆژئاوا مه ئمورییه ته که یشی بردنی نامه ی تهیموری لهنگ بوو بۆ پادشای ولاتی فه ره نگستان . * فه رنسه)

طوس :

ناوی شارێک بوو له وولاتی خۆراسان دا که فیردۆسی هۆنه ری کتیبی شانامه له وێ دا له دایک بووه .

قوچان :

له پارێزگای مه شه ه دا واته ئوستانی خۆراسان شارێک هه یه به ناوی قوچان دانیه ستوانی قوچان کوردن له کوردستانه وه کۆچ پێ کران و زۆر له کۆندا له بهر مه لو مه رچی سیاسی سه رده می خۆی .

که ویر :

مه ر بیابانی که ووشک و بی ناو بی هه یج جۆره دار و گژو گیایه کی ئی نه بو ی پێ ی ده ووتریت که ویر .

قائین :

شارێکه له ئوستانی فارسدا ناوه ندی ئوستانی فارس ئیستا شاری شیرازه که زادگای شاعیری پایه بلندی شعر ی فارسی (محمد شمس الدین) ه به نازناوی (حافظ) ی شیرازی .

ئه سپهبدان :

ناوی شارێك بوو له ئوستانی گیلان دا لهو سهردهمه دا ئه سپهبدان ناوهندی ئه و ولایه ته بوو ئیستا ناوهندی ئوستانی گیلان له باکوری ولاتی شیرازدا شاری پهشته.

حسین آباد:

واته حسین ئاوا ، له ناوچهی لورستانی شیرازدا که خهڵکه کهی لورن وه به زمانی لوری قسه دهکن لهو سهردهمه دا تهیموری لهنگ هێرشی کرده سهر لورستان ، میرهکانی لورستان که ئه وکات ئه تابهگ ئه فرسیاب حوکمرانی دهکرد له شاری حسین ئاواد دانهیشت وه ئه م شاره له ناوچهی پشتکۆی لورستاندا له جینگهیهکی زۆر سهخت دا بوو.

ئاته شکه ده ، ئاته شگاه:

زهرده شتیهکان له سهردهمی خۆیاندا واته ئه و کاتهی ئاگر به لایانه وه پیروژ بوو، جینگهیهک که ئه و ئاگره یان تیدا کردبوه وه قه ده ده کوژایه وه به و جوژهی تهیموری لهنگ باسی دهکات به ئاگردانه که یان دهووت ئاته شگاه.

کوئوال :

کوئوال ووشهیهکی هیندییه واته سه ریه رشتیاری قه لایان لپرسراوی پاسه وانانی قه لای جهنگی.

قزل ئیرماق:

ناوی ئه و پووباره ی که شاری سیواس کهوتبوه لیواری وه به که نار شاره که دا پووباره که په وان بوو له ئاسیای بچوک پی ی ده و ترا قزل ئیرماق.

بیزانتیوم:

لهو سهردهمه دا که تهیموری لهنگ هێرشی کرد بۆ ئاسیای بچوک وه پادشای رۆمی به ناوی (نیلدرم بایه زید) شکاند و دیلی کرد وه له گه ل خۆیدا بردی بۆ گرگرتنی شاری بیزانتیوم به و جوژه که خۆی باسی کردوه شاری بیزانتیوم ئه ستنبولی ئیستا بووه.

خوينه‌ری به‌ریز:

له‌چاپی یه‌که‌م و دووه‌می بیره‌وه‌رییه‌کانی ته‌یموردا، له‌سه‌ر ئه‌م به‌رگه، پێدا هه‌لدانی بو‌گورده‌کانی کو‌چ کردو له‌گوردستانه‌وه بو‌ (قو‌چاق) له‌زمانی ته‌یموره‌وه بلا‌و کرده‌وه. وا بو‌ چاپی چواره‌م چه‌ند به‌ره‌گرافیکی ترمان له‌ناوه‌روکی کتیبه‌که وه‌رگرت که دووباره له‌ویشدا باسی ئازایه‌تی و چاو نه‌ترسی هۆزه کورده‌کان ده‌کات، که دوای گه‌رانه‌وه‌ی له‌ به‌غدا، له‌ ده‌ربه‌ندی باتاق به‌هیزیکی که‌مه‌وه ریگه‌یان به‌له‌شکه‌ره گه‌وره‌و گرانه‌که‌ی ته‌یموور گرتووه. ته‌یمووری له‌نگ ده‌لیت:

"که‌به‌ره‌و کرماشان ده‌رویشتم گه‌یشتی‌نه ناو ده‌ربه‌ندیک به‌ناوبانگ به‌(باتاق) ده‌سته‌ی پیش‌ه‌روانم ئاگاداریان کردم که ژماره‌یه‌ک سواره‌و پیاده له‌ ده‌وره‌به‌ری ئه‌و ده‌ربه‌ندن له‌وانه‌یه دوژمن بن، دوای لی‌کۆلینه‌وه ئاگاداریان کردم‌ه‌وه ئه‌وانه هه‌ندیک هۆزو خیل و تیره‌ی ناوچه‌ی کرماشان، ده‌لین ئه‌میر ته‌یموور به‌چه‌نده‌ها بار زی‌ه‌وه له‌ به‌غدا گه‌راوته‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌یه‌وێت سه‌ری سه‌لامه‌ت بی هه‌مووی دانی ئینجا لی‌ه‌وه ب‌روا‌ت!

.....به‌راستی من نه‌مه‌ده‌ویست سه‌ربازه‌کانم به‌ ده‌ستی عه‌شایه‌رانی کرماشان به‌کوشت ب‌ده‌م!

..... له‌هوشه‌رده‌ا سه‌دو شانزه‌ کوژرا‌و هه‌ندیک بریندارمان هه‌بوون ..... له‌ نه‌به‌ردو جه‌نگی ده‌ربه‌ندی باتاق دا ئه‌زمونی به‌که‌لکم وه‌رگرت، له‌شه‌ره‌کانی رۆم و کابولستان و ئه‌فغانستان و هیندستان و ولاتی شامدا، ئه‌گه‌ر بمویستایه له‌ گه‌لیه‌که‌وه برۆم، ئه‌مه‌سه‌رو ئه‌وه‌سه‌ری گه‌لیه‌که‌م داگیر ده‌کرد، ئینجا له‌شکر پیایدا ده‌رویشتم".

له‌بلا‌و کراوه‌کانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما